การสำรวจปัญหาและความต้องการเกี่ยวกับการเลือกอาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ปีการศึกษา 2509 ในโรงเรียนสาธิตวิทยาลัยวิชาการศึกษา

ปริญญานิพนธ์

ของ

สวัสดิ์ บันเทิงสุข

วิทยาลัยวิชาการศึกษา

2510

คณะกรรมการที่ปรึกษาประจำตัวนิสิต ได้พิจารณาปริญญานิพนธ์ฉบับนี้แล้ว เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต ของวิทยาลัยวิชาการศึกษา ได้.

.... ประธาน

.... กรรมการ

.... กรรมการ

๑๔ มีนาคม ๒๕๑๐

คณะกรรมการที่ปรึกษาประจำตัวนิสิต ได้พิจารณาปริญญานิพนธ์ฉบับนี้แล้ว เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต ของวิทยาลัยวิชาการศึกษา ได้.

.... ประธาน

.... กรรมการ

.... กรรมการ

๑๘ มีนาคม ๒๕๑๐

ประกาศคุณูปการ

การเขียนปริญญานิพนธ์เรื่องนี้ได้สำเร็จ เนื่องจากผู้เขียนได้รับความช่วยเหลือจากท่านผู้ทรงคุณวุฒิหลายท่าน อาทิ [illegible] ดร.[illegible] ได้กรุณา[illegible] [illegible] [illegible] ทุกประการ [illegible] ท่านผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.[illegible] ร่วมเพื่อในการเขียน[illegible] ท่านศาสตราจารย์ ดร.[illegible] [illegible] ท่านอาจารย์[illegible] [illegible] และ ท่านอาจารย์[illegible] [illegible] ให้ความร่วมมือ[illegible] [illegible] ท่านอาจารย์ใหญ่ และอาจารย์[illegible] โรงเรียนมัธยมสาธิต วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร โรงเรียนมัธยมสาธิต วิทยาลัยวิชาการศึกษา[illegible] ปทุมวัน และโรงเรียนสาธิต "[illegible]" วิทยาลัยวิชาการศึกษา บางแสน ที่ได้ให้ความร่วมมือในการทดลอง[illegible].

ผู้เขียน[illegible] ขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ต่อท่านอาจารย์ดังกล่าวมา ณ โอกาสนี้

ผู้เขียนขอขอบคุณ[illegible] [illegible] ในการเก็บข้อมูล [illegible] โดยเฉพาะอย่างยิ่ง คุณไพศาล หวังพานิช คุณ[illegible] คุณ[illegible] และ คุณ[illegible] [illegible] [illegible]ด้วย.

สวัสดิ์ [illegible]

สารบัญ

บทที่		หน้า
๑	ความมุ่งหมายของการวิจัย	[illegible]
	คำนำ	[illegible]
	ความสำคัญของการวิจัย	[illegible]
	ขอบเขตของการวิจัย	[illegible]
	ข้อตกลงเบื้องต้น	[illegible]
	คำนิยามศัพท์เฉพาะ	[illegible]
	ประโยชน์ของการค้นคว้า	[illegible]
	เอกสารและการศึกษาที่เกี่ยวข้อง	[illegible]
๒	วิธีดำเนินการวิจัย	[illegible]
	การสร้างแบบสอบถาม	[illegible]
	แบบสอบถามที่ใช้	[illegible]
	การเก็บข้อมูล	[illegible]
	การจัดกระทำกับข้อมูล	[illegible]
๓	ข้อมูลที่ได้	[illegible]
	ข้อมูลเกี่ยวกับสภาพทั่วไปของเด็ก	[illegible]
	ข้อมูลเกี่ยวกับการเลือกอาชีพ	[illegible]
	ข้อมูลเกี่ยวกับปัญหาการเลือกอาชีพ	[illegible]
	สรุปผลปัญหาสำคัญ	[illegible]
	ข้อมูลเกี่ยวกับการเปรียบเทียบลักษณะปัญหา	[illegible]
	การเปรียบเทียบผลการวิจัยครั้งนี้กับการวิจัยอื่น	[illegible]
๔	ข้อสรุป และ ข้อเสนอแนะ	[illegible]
	สรุปความเบื้องต้น	[illegible]
	สรุปผลการวิจัย	[illegible]

บทที่		หน้า

ข้อเสนอแนะ .... [illegible]

บรรณานุกรม .... [illegible]

ภาคผนวก .... [illegible]

ภาคผนวก ก. แบบสอบถาม .... [illegible]

ภาคผนวก ข. อาชีพของผู้ปกครองและการเลือกอาชีพของนักเรียน ๑๐๐

ภาคผนวก ค. ปัญหาของนักเรียน แยกตามโรงเรียน, อายุ, ระดับการเรียน, รายได้ของผู้ปกครอง และอาชีพของผู้ปกครอง ๑๐๕

บัญชีตาราง

ตาราง หน้า

๑. แสดงกำลังคนในอาชีพชั้นสูง .... [illegible]

๒. แสดงกำลังคนในอาชีพชั้นกลาง .... [illegible]

๓. จำนวนนักเรียนแต่ละโรงเรียน แยกตามเพศ .... [illegible]

๔. จำนวนนักเรียนแต่ละโรงเรียน แยกตามอายุ .... [illegible]

๕. จำนวนนักเรียนแต่ละโรงเรียน แยกตามรายได้ของผู้ปกครอง .... [illegible]

๖. จำนวนนักเรียนแต่ละโรงเรียน แยกตามระดับการเรียน .... [illegible]

๗. จำนวนนักเรียนแต่ละโรงเรียน แยกตามอาชีพของผู้ปกครอง .... [illegible]

๘. จำนวนนักเรียนที่ต้องการอาชีพที่ศึกษาได้ในระดับต่ำกว่ามหาวิทยาลัย และสาขีระดับมหาวิทยาลัย แยกตามโรงเรียน .... [illegible]

๙. จำนวนนักเรียนที่ต้องการอาชีพที่ศึกษาได้ในระดับต่ำกว่ามหาวิทยาลัย และสาขีระดับมหาวิทยาลัย แยกตามระดับการเรียน .... [illegible]

๑๐. จำนวนนักเรียนที่ต้องการเลือกอาชีพที่ศึกษาได้ในระดับต่ำกว่ามหาวิทยาลัย และระดับมหาวิทยาลัย แยกตามรายได้ของผู้ปกครอง .... [illegible]

ตาราง | | หน้า

๑๒. อาชีพระดับต่ำกว่ามหาวิทยาลัยที่นักเรียนเลือกไม่ต่ำกว่า ๑๐ คน ๔๓
๑๓. อาชีพระดับมหาวิทยาลัยหรือเทียบเท่าที่นักเรียนเลือกไม่ต่ำกว่า ๑๐ คน ๔๕
๑๔. ปัญหาเกี่ยวกับร่างกาย แยกตามเพศและน้ำหนักของปัญหา .... [illegible]
๑๕. ปัญหาเกี่ยวกับการเงิน แยกตามเพศและน้ำหนักของปัญหา .... [illegible]
๑๖. ปัญหาเกี่ยวกับการเรียน แยกตามเพศและน้ำหนักของปัญหา ๕๔
๑๗. ปัญหาเกี่ยวกับความถนัด แยกตามเพศและน้ำหนักของปัญหา .... [illegible]
๑๘. ปัญหาเกี่ยวกับการตัดสินใจ แยกตามเพศและน้ำหนักของปัญหา .... [illegible]
๑๙. ปัญหาเกี่ยวกับความรู้ทางอาชีพ แยกตามเพศและน้ำหนักของปัญหา ๖๑
๒๐. ความถี่และค่าเฉลี่ยของลักษณะปัญหา แยกตามเพศ .... [illegible]
๒๑. เปรียบเทียบความถี่ของลักษณะปัญหาและความถี่ของข้อปัญหาสำคัญ .... [illegible]
๒๒. เปรียบเทียบความถี่ของลักษณะปัญหา แยกตามโรงเรียน ๖๙
๒๓. เปรียบเทียบลักษณะปัญหา แยกตามอายุ ๗๐
๒๔. แสดงอันดับที่ของลักษณะปัญหา แยกตามอายุ ๗๑
๒๕. เปรียบเทียบลักษณะปัญหา แยกตามระดับการเรียน .... [illegible]
๒๖. แสดงอันดับที่ของลักษณะปัญหา แยกตามระดับการเรียน .... [illegible]
๒๗. เปรียบเทียบลักษณะปัญหา แยกตามรายได้ของผู้ปกครอง .... [illegible]
๒๘. แสดงอันดับที่ของลักษณะปัญหา แยกตามรายได้ของผู้ปกครอง .... [illegible]
๒๙. เปรียบเทียบลักษณะปัญหา แยกตามอาชีพของผู้ปกครอง .... [illegible]
๓๐. จำนวนนักเรียนที่ประสบปัญหาเรียงจากมากไปหาน้อย
แยกตามอาชีพของผู้ปกครอง ๗๘
๓๑. แสดงอันดับที่ของลักษณะปัญหา แยกตามอาชีพของผู้ปกครอง .... [illegible]
๓๒. เปรียบเทียบลักษณะปัญหาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒ ปีที่ ๓
และปีที่ ๔ .... ๘๐

บัญชีตาราง

ภาคผนวก

ตาราง		หน้า
๑๓.	อาชีพของผู้ปกครองนักเรียน	[illegible]
๑๔. ก.	อาชีพระดับต่ำกว่ามหาวิทยาลัยที่นักเรียนเลือกต่ำกว่า ๑๐ คน	[illegible]
๑๔. ข.	อาชีพระดับมหาวิทยาลัยหรือเทียบเท่าที่นักเรียนเลือกต่ำกว่า ๑๐ คน	[illegible]
๑๕.	ปัญหาเกี่ยวกับร่างกาย แยกตามโรงเรียน	[illegible]
๑๖.	ปัญหาเกี่ยวกับการเงิน แยกตามโรงเรียน	[illegible]
๑๗.	ปัญหาเกี่ยวกับผู้ปกครอง แยกตามโรงเรียน	[illegible]
๑๘.	ปัญหาเกี่ยวกับการเรียน แยกตามโรงเรียน	[illegible]
๑๙.	ปัญหาเกี่ยวกับความถนัด แยกตามโรงเรียน	[illegible]
๒๐.	ปัญหาเกี่ยวกับการตัดสินใจ แยกตามโรงเรียน	[illegible]
๒๑.	ปัญหาเกี่ยวกับความรู้ทางอาชีพ แยกตามโรงเรียน	[illegible]
๒๒.	ปัญหาเกี่ยวกับร่างกาย แยกตามอายุ	[illegible]
๒๓.	ปัญหาเกี่ยวกับการเงิน แยกตามอายุ	[illegible]
๒๔.	ปัญหาเกี่ยวกับผู้ปกครอง แยกตามอายุ	[illegible]
๒๕.	ปัญหาเกี่ยวกับการเรียน แยกตามอายุ	[illegible]
๒๖.	ปัญหาเกี่ยวกับความถนัด แยกตามอายุ	[illegible]
๒๗.	ปัญหาเกี่ยวกับการตัดสินใจ แยกตามอายุ	[illegible]
๒๘.	ปัญหาเกี่ยวกับความรู้ทางอาชีพ แยกตามอายุ	[illegible]
๒๙.	ปัญหาเกี่ยวกับร่างกาย แยกตามระดับการเรียน	[illegible]
๓๐.	ปัญหาเกี่ยวกับการเงิน แยกตามระดับการเรียน	[illegible]
๓๑.	ปัญหาเกี่ยวกับผู้ปกครอง แยกตามระดับการเรียน	[illegible]
๓๒.	ปัญหาเกี่ยวกับการเรียน แยกตามระดับการเรียน	[illegible]
๓๓.	ปัญหาเกี่ยวกับความถนัด แยกตามระดับการเรียน	[illegible]

สารบัญตาราง

ตาราง		หน้า
๕๔.	ปัญหาเกี่ยวกับการตัดสินใจ แยกตามระดับการเรียน	[illegible]
๕๕.	ปัญหาเกี่ยวกับความรู้ทางอาชีพ แยกตามระดับการเรียน	[illegible]
๕๖.	ปัญหาเกี่ยวกับร่างกาย แยกตามรายได้ของผู้ปกครอง	[illegible]
๕๗.	ปัญหาเกี่ยวกับการเงิน แยกตามรายได้ของผู้ปกครอง	[illegible]
๕๘.	ปัญหาเกี่ยวกับผู้ปกครอง แยกตามรายได้ของผู้ปกครอง	[illegible]
๕๙.	ปัญหาเกี่ยวกับการเรียน แยกตามรายได้ของผู้ปกครอง	[illegible]
๖๐.	ปัญหาเกี่ยวกับความถนัด แยกตามรายได้ของผู้ปกครอง	[illegible]
๖๑.	ปัญหาเกี่ยวกับการตัดสินใจ แยกตามรายได้ของผู้ปกครอง	[illegible]
๖๒.	ปัญหาเกี่ยวกับความรู้ทางอาชีพ แยกตามรายได้ของผู้ปกครอง	[illegible]
๖๓.	ปัญหาเกี่ยวกับร่างกาย แยกตามอาชีพของผู้ปกครอง	[illegible]
๖๔.	ปัญหาเกี่ยวกับการเงิน แยกตามอาชีพของผู้ปกครอง	[illegible]
๖๕.	ปัญหาเกี่ยวกับผู้ปกครอง แยกตามอาชีพของผู้ปกครอง	[illegible]
๖๖.	ปัญหาเกี่ยวกับการเรียน แยกตามอาชีพของผู้ปกครอง	[illegible]
๖๗.	ปัญหาเกี่ยวกับความถนัด แยกตามอาชีพของผู้ปกครอง	[illegible]
๖๘.	ปัญหาเกี่ยวกับการตัดสินใจ แยกตามอาชีพของผู้ปกครอง	[illegible]
๖๙.	ปัญหาเกี่ยวกับความรู้ทางอาชีพ แยกตามอาชีพของผู้ปกครอง	[illegible]

บทที่ ๑

ความมุ่งหมายของการวิจัย

คำนำ

นโยบายที่สำคัญในการจัดการศึกษาก็คือการพยายามส่งเสริมให้บุคคลมีโอกาสได้ศึกษาโดยทั่วกัน และเปิดโอกาสให้ทุกคนได้ใช้ความสามารถของตนได้อย่างเต็มที่ ดังจะเห็นได้ในประเทศที่มั่นคงในทางเศรษฐกิจและเจริญในทางการศึกษา เช่นสหรัฐอเมริกา ดังที่ สุรินทร์ สรสิริ[๑] กล่าวไว้ว่า "การจัดการศึกษาในสหรัฐอเมริกาเป็นการจัดการศึกษาอย่างกว้าง ๆ เฉพาะสำหรับคนทั่วไป มิใช่จัดเพื่อคนฉลาดโดยเฉพาะแต่อย่างใดเลย แต่เป็นการจัดการศึกษาที่สนองความฉลาด ความถนัดตามธรรมชาติ ความสนใจ และความแตกต่างของแต่ละบุคคลอีกด้วย"

เมื่อเป็นเช่นนี้ขบวนการศึกษาจึงเป็นขบวนการที่ซับซ้อนยิ่งขึ้นที่จะต้องอาศัยวิธีการต่าง ๆ ที่เหมาะสมเพื่อให้บรรลุถึงจุดประสงค์ที่วางไว้ดังกล่าว และด้วยเหตุนี้เอง จึงทำให้เกิดความเคลื่อนไหวและปัญหาที่สำคัญ ๆ ในทางการศึกษาอยู่เสมอ เช่นในระยะสิบปีที่ผ่านมานี้ ปัญหาที่สำคัญประการหนึ่งในวงการศึกษาของประเทศไทยก็คือ การมองเห็นความจำเป็นของการจัดบริการแนะแนวขึ้นในโรงเรียน[๒] ทั้งนี้อาจกล่าวได้ว่าเนื่องมาจากสาเหตุหลายประการด้วยกัน แต่สาเหตุที่เด่นชัดได้แก่การยอมรับว่า การแนะแนวเป็นสิ่งที่ช่วยส่งเสริมความงอกงามของเด็กไปในทางที่ถูกที่ควร

ศาสตราจารย์ ดร.สุกใจ เหล่าสุนทร[๓] กล่าวว่า การแนะแนวเป็นการช่วยเหลือประการหนึ่ง เพื่อให้นักเรียนเข้าใจตนเองได้อย่างดีจนสามารถแก้ปัญหาต่าง ๆ ที่กำลังประสบหรือที่จะประสบต่อไปได้ด้วยตนเอง ทั้งจะทำให้สามารถอยู่ในสังคมได้ด้วยความสุข ฉะนั้นการแนะแนวจึงเป็นการช่วย

---

๑ สุรินทร์ สรสิริ การศึกษาในประเทศสหรัฐอเมริกา หน้า ๕.

๒ แฮทช์, เรย์มอนด์ เอ็น การให้คำปรึกษาทางอาชีพในระดับมัธยมศึกษา หน้า ๓.

๓ สุกใจ เหล่าสุนทร วิชาอาชีพในโรงเรียนมัธยมศึกษา หน้า ๑๐๑.

ให้บุคคลสามารถตัดสินใจได้ด้วยตนเอง มิใช่เป็นการไปช่วยตัดสินใจให้หรือมิใช่เป็นการบอกให้ทำ และโดยทั่วไปแล้ว การแนะแนวแบ่งออกเป็นสองแขนงใหญ่ คือ การแนะแนวอาชีพและการแนะแนวการศึกษา การแนะแนวการศึกษานั้นเป็นการช่วยเหลือในเรื่องปัญหาการเรียน ปัญหาทางสังคม ปัญหาส่วนตัว และปัญหาต่าง ๆ โดยทั่วไป นับเป็นการแนะแนวที่เกิดขึ้นภายหลังการแนะแนวอาชีพ แต่เนื่องจากเป็นการช่วยเหลืออย่างกว้างขวาง จึงได้ปฏิบัติกันอย่างแพร่หลายในโรงเรียนทุกระดับ

ส่วนการแนะแนวอาชีพ เป็นการช่วยเหลือบุคคลในด้านอาชีพโดยเฉพาะ เช่น การศึกษาอาชีพต่าง ๆ การทดลองปฏิบัติงาน การเข้าทำงาน และการปรับปรุงตนเองให้เข้ากับงาน เป็นต้น ซึ่งนับว่าเป็นส่วนสำคัญยิ่งของโรงเรียนมัธยมแบบประสม เพราะโรงเรียนแบบนี้เป็นโรงเรียนที่ต้องการให้นักเรียนได้เรียนเพื่อออกไปประกอบอาชีพในเวลาต่อไปได้อย่างเหมาะสม "การเลือกอาชีพจึงเป็นสิ่งที่สำคัญที่สุดของนักเรียนในโรงเรียนมัธยมแบบประสม เพราะจะต้องเลือกอาชีพเสียก่อนว่าตนเองต้องการจะประกอบอาชีพใดเมื่อออกจากโรงเรียนไปแล้ว และจะต้องมีการตกลงใจเสียแต่เนิ่น ๆ เพื่อจะได้เตรียมตัวสำหรับอาชีพนั้น ๆ" ฉะนั้นจึงเห็นได้ว่าถ้านักเรียนไม่ได้รับการแนะแนวที่ถูกต้องแล้ว ความเสียหายก็จะเกิดขึ้น ตัวอย่างที่เห็นได้ง่าย ๆ คือ นักเรียนที่มีความสามารถทางการเรียนดี ก็มักจะได้รับคำแนะนำให้ไปเรียนวิชาที่เป็นอาชีพชั้นสูง เช่นแพทย์ หรือวิศวกรรม เป็นต้น และแม้ว่านักเรียนผู้นั้นจะเรียนแพทย์หรือวิศวกรรมสำเร็จก็ตาม แต่ก็มีไม่น้อยที่ประกอบอาชีพนั้นได้ไม่นานก็จะทิ้ง หันไปประกอบอาชีพที่เหมาะกับความสนใจ และเหมาะกับความถนัดของตน นับว่าไม่ได้รับความสำเร็จในอาชีพที่ศึกษาเล่าเรียนมาโดยตรงเท่าที่ควร ในทางตรงกันข้ามหากได้เรียนวิชาที่ตนสนใจและเหมาะสมกับตนเสียตั้งแต่ต้น ก็จะเป็นประโยชน์และมีความสำเร็จใน

...อาชีพของบุคคล เป็นสิ่งสำคัญ

...ยิ่งประการหนึ่ง

...หน้าทาง

ต้องการผู้ประกอบอาชีพในด้านต่าง ๆ เพิ่มขึ้นเท่านั้น หรืออาจกล่าวได้ว่า การเตรียมบุคคลเพื่อการประกอบอาชีพต่าง ๆ นับวันจะเพิ่มความจำเป็นและความต้องการทั้งในด้านปริมาณและคุณภาพ การเลือกอาชีพที่เหมาะสมของแต่ละบุคคลนอกจากจะเป็นประโยชน์แก่ตนเองแล้ว ยังนับว่าเป็นประโยชน์ต่อประเทศชาติด้วย เพราะ "การเร่งรัดพัฒนาทั้งการศึกษาและเศรษฐกิจของรัฐ ย่อมหมายถึงการพัฒนาอาชีพของประชาชนนั่นเอง"[๖] ซึ่งสอดคล้องกับแนวการจัดการศึกษาตามแผนการศึกษาแห่งชาติประการหนึ่งที่ว่า รัฐพึงสนับสนุนการอาชีวศึกษาอย่างกว้างขวาง และให้สอดคล้องกับภาวะเศรษฐกิจของชาติ[๗]

เพื่อเป็นการย้ำให้เห็นปัญหาในทางอาชีพ จะขอยกรายงานการวิเคราะห์ผลการจัดหางานทั่วไปโดยสรุปในเดือน กรกฎาคม พุทธศักราช ๒๕๐๙ ของกองวิชาการและสถิติแรงงาน[๘] มากล่าวตามจำนวนที่ปรากฏดังนี้

นายจ้าง	๔๓๓	ราย
ตำแหน่งว่าง	๑,๐๐๔	ตำแหน่ง
ผู้สมัครงาน	๑,๓๐๕	คน
บรรจุได้	๒๖๕	ตำแหน่ง

จากจำนวนตัวเลขนี้แสดงให้เห็นว่า นอกจากตำแหน่งว่างต่าง ๆ จะมีน้อยกว่าจำนวนผู้สมัครแล้ว จำนวนที่บรรจุได้ยังไม่อาจทำได้เหมาะสมอีกด้วย ทั้งนี้เนื่องมาจากความต้องการของตลาดไม่สอดคล้องกับลักษณะและชนิดของงานที่ผู้สมัครได้ศึกษาอบรมมา หรืออาจมีปัญหาอื่นที่เกี่ยวข้องกับการตัดสินใจในการประกอบอาชีพก็เป็นได้ /

---

๖ ศึกษาธิการ, กระทรวง เอกสารประชุมการแนะแนวการศึกษาและอาชีพ หน้า ๑๓.

๗ ศึกษาธิการ, กระทรวง แผนการศึกษาแห่งชาติ หน้า ๑๐.

๘ วิชาการและสถิติแรงงาน. กอง "รายงานการวิเคราะห์ผลการจัดหางานทั่วไปโดยสรุป" แรงงานสัมพันธ์ ๙: ๓ กันยายน ๒๕๐๙.

ในระยะนี้กำลังมีความเคลื่อนไหวในเรื่องการจัดโรงเรียนมัธยมแบบประสม และเกิดปัญหาในทางอาชีพดังกล่าว ย่อมชี้ให้เห็นถึงความสำคัญและความจำเป็นเรื่องการแนะแนวอาชีพในโรงเรียนมากขึ้นเป็นลำดับ เพราะนอกจากจะเป็นการกระตุ้นให้นักเรียนคิดถึงเรื่องอาชีพและเรียนไปอย่างมีจุดหมายแล้ว ยังช่วยให้ความรู้ทางอาชีพอีกด้วย พร้อมกันนั้นยังเป็นการช่วยสำรวจความถนัด และความเหมาะสมของนักเรียนแต่ละคนว่าเหมาะกับอาชีพใด ในการจัดบริการแนะแนวนั้นหลายท่านให้ความเห็นว่า "โครงการแนะแนวที่มีประสิทธิภาพ จะต้องเริ่มต้นจากการพิจารณาปัญหาและความต้องการของนักเรียน"[๙, ๑๐, ๑๑] ดังนั้นหากจะจัดบริการแนะแนวอาชีพขึ้นในโรงเรียน จึงควรที่จะสำรวจปัญหาและความต้องการในการเลือกอาชีพของนักเรียนเสียก่อน เพื่อจะนำมาเป็นประโยชน์ในการจัดวางโครงการแนะแนวอย่างมีหลักเกณฑ์ต่อไป

<u>ความสำคัญของการวิจัย</u>

"หลักสำคัญประการหนึ่งของการแนะแนวก็คือ การยอมรับความแตกต่างระหว่างบุคคล ยอมรับความคิดเห็นที่ว่าทุกคนย่อมมีสภาพแตกต่างกันไป ฉะนั้นโรงเรียนจึงต้องรู้จักเด็กเป็นรายบุคคลให้ดีเสียก่อน เช่น รายละเอียดเกี่ยวกับทางบ้าน ประวัติเกี่ยวกับสุขภาพ การเรียน และความสนใจของเด็กเป็นต้น"[๑๒] ดังนั้นจะเห็นได้ว่า การที่จะเข้าใจเด็กได้อย่างดีนั้น ควรดำเนินการโดยวิธีการทางวิทยาศาสตร์ คือพยายามหาข้อมูลหรือข้อเท็จจริงจากหลาย ๆ ด้านด้วยกัน เช่น จากระเบียนความเป็นมาของนักเรียน จากบันทึกที่ได้จากการสังเกต จากการให้คำปรึกษาเด็กเป็นรายบุคคล ตลอดจนจากการให้เด็กตอบแบบสอบถามโดยการสำรวจปัญหาและความต้องการของเด็กเป็นต้น สิ่งต่าง ๆ

---

๙ Lao Sunthara, Sudchai, <u>A Survey of Pupil Needs and Problems in a Boy and Girl Secondary School in Bangkok, Thailand</u>, p. 2.

๑๐ Glanz, Edward C., <u>Foundations and Principles of Guidance</u>, p. 236.

๑๑ สำไล บูรณะฤกษ์ <u>การแนะแนวเบื้องต้น</u> หน้า ๒๒ – ๒๓

๑๒ แนะแนวการศึกษา, กอง <u>บทความแนะแนวการศึกษาและอาชีพ</u> หน้า ๒๕

ดังกล่าวนี้ผู้แนะแนวจะต้องคำนึงอยู่เสมอ แทนที่จะทำการแนะแนวโดยอาศัยผลการทดสอบทางสมองแต่เพียงอย่างเดียว [๓] ดังนั้นการค้นคว้าวิจัยครั้งนี้จึงมีความสำคัญต่อการแนะแนวดังนี้

๑. ช่วยให้เข้าใจพื้นฐานทางเศรษฐกิจ สภาพการเรียน ความสนใจ รวมทั้งปัญหาและความต้องการในการเลือกอาชีพของนักเรียน อันจะเป็นประโยชน์ต่อการแนะแนวอย่างยิ่งประการหนึ่ง

๒. เนื่องจากนักเรียนระดับมัธยมศึกษาปีที่ ๓ กำลังอยู่ในระยะย่างเข้าวัยรุ่น ซึ่งมีความอยากรู้อยากเห็น และมีความสนใจในปรากฏการณ์ต่าง ๆ รวมทั้งในด้านอาชีพโดยทั่วไป [๔] การสำรวจความสนใจในการเลือกอาชีพในระยะนี้จึงเป็นโอกาสที่เหมาะและตรงกับความสนใจของนักเรียน ประการสำคัญคือ "เด็กในวัยนี้ ควรได้รับการกระตุ้นให้คิดถึงงานอาชีพของเขาให้มากที่สุดที่จะทำได้" [๕]

๓. จากการวิจัยครั้งนี้ จะทำให้ทราบถึงลักษณะและชนิดของอาชีพที่นักเรียนสนใจ ซึ่งตามปกติแล้วผู้แนะแนวมีหน้าที่ประการหนึ่ง คือให้บริการสนเทศทางอาชีพแก่นักเรียน โดยเฉพาะอย่างยิ่งอาชีพที่อยู่ในความสนใจของนักเรียน ผลการวิจัยครั้งนี้จึงมีประโยชน์สำหรับผู้แนะแนวเป็นอันมาก ในการที่จะวางโครงการให้คำปรึกษาทางอาชีพได้ตรงกับความสนใจและความต้องการของนักเรียน

ไพฑูรย์ รัตนะมังคละ [๖] ให้แนวคิดเกี่ยวกับการแนะแนวอาชีพไว้ประการหนึ่งว่า ผู้แนะแนวอาชีพจำเป็นที่จะต้องมีความรู้ (ถ้ามีประสบการณ์ด้วยก็ยิ่งดี) เรื่องอาชีพ และวิชาชีพในปัจจุบันอย่างทันสมัยอยู่เสมอ เช่นมีความรู้ว่ามีวิชาชีพและอาชีพชนิดใด และมีอยู่ในที่ใดบ้าง

---

[๓] Corberich, Raymond J., Measurement and Evaluation in the Modern School, pp. 122-123

[๔] นายเฉลียว สุภาวงศ์ วัยรุ่น หน้า ๔

[๕] วาย เอ็ม ซี เอ แห่งกรุงเทพฯ. สมาคม สิ่งที่ผู้ใหญ่ควรทราบเกี่ยวกับเยาวชน หน้า ๒

[๖] แนะแนวการศึกษา. กอง บทความแนะแนวการศึกษาและอาชีพ ฉบับที่ ๒ หน้า ๑-๔

กรมแรงงานมีความรู้ว่าอาชีพนั้น ๆ ต้องการผู้ที่มีคุณสมบัติอย่างไร สำหรับที่จะเป็นแนวทางให้บริการสนเทศทางอาชีพแก่นักเรียนได้ถูกต้องและทันสมัยอยู่เสมอ

๔. เป็นที่ยอมรับกันโดยทั่วไปอยู่แล้วว่า การศึกษาและการแนะแนวนั้นจะต้องคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคลในด้านต่าง ๆ อยู่เสมอ เช่นในด้านปัญหาและความต้องการ ผลการวิจัยครั้งนี้จะทำให้ทราบปัญหาและความต้องการ เกี่ยวกับอาชีพของนักเรียนเป็นส่วนรวม ซึ่งจะเป็นแนวทางไปสู่การวางโครงการแนะแนว เพื่อช่วยเหลือนักเรียนในเรื่องอาชีพได้ถูกจุดเสียตั้งแต่แรกทีเดียว

๕. จากแนวคิดเกี่ยวกับการศึกษาของ ศาสตราจารย์ ดร.สุกใจ เหล่าสุนทร[๗] ที่ว่า การศึกษาควรรักษาและส่งเสริมให้ประชาชนพลเมืองมีความสามารถสองประการ คือ ความสามารถที่จะดำเนินชีวิตอยู่อย่างเป็นประโยชน์แก่สังคมประการหนึ่ง กับ ความสามารถในการผลิตเพื่อส่งเสริมเศรษฐกิจของประเทศให้มั่นคงอีกประการหนึ่งนั้น ช่วยให้ผู้เขียนเกิดความคิดว่า การส่งเสริมดังกล่าวก็คือ <u>การจัดการศึกษาที่สนองความต้องการของบุคคลและในขณะเดียวกัน ก็ผลิตผู้มีความรู้และความสามารถในอาชีพต่าง ๆ ให้สอดคล้องกับความต้องการของประเทศนั่นเอง</u> และจากข้อเท็จจริงที่ปรากฏอยู่ในปัจจุบันจะเห็นว่าประเทศไทยยังขาดแคลนผู้ผลิตอยู่มาก ดังจะเห็นได้จากจำนวนตัวเลขแสดงอุปทาน และ อุปสงค์ ของโครงการ ๕ ปี ในการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งประเทศไทย พุทธศักราช ๒๕๑๐ – ๒๕๑๔[๘] ซึ่งจะยกมาแสดงเพียงบางส่วนดังนี้

---

[๗] สุกใจ เหล่าสุนทร ล.ก. หน้า ๓ – ๔.

[๘] ดร. เรย์มอนด์ เอ็น. ล.ก. หน้า ๑๓ – ๑๕.

ตาราง ๑. แสดงกำลังคนในอาชีพชั้นสูง

อาชีพ	อุปทาน	อุปสงค์	จำนวนที่ขาด
วิศวกร	๑,๘๔๐	๒,๗๓๕	๘๙๕
แพทย์	๑,๖๕๐	๒,๒๕๐	๖๐๐
ผู้เชี่ยวชาญทางสุขาภิบาล	๓๒๐	๔๐๕	๘๕
พยาบาล	๔,๐๐๐*	๕,๐๐๐	๑,๐๐๐
สัตวแพทย์	๑๕๐	๔๐๐	๒๕๐
ผู้ใช้วิชาการทางการประมง	๑๕๕	๒๗๕	๑๒๐

* โดยประมาณ — ข้อมูลอยู่ในระหว่างการสำรวจ

ตาราง ๒. แสดงกำลังคนในอาชีพชั้นกลาง

อาชีพ	อุปทาน	อุปสงค์	จำนวนที่ขาด
ช่างก่อสร้าง	๑๑,๔๐๐	๒๐,๙๕๐	๙,๕๕๐
ช่างโลหะและช่างกล	๑๕,๔๓๖	๑๘,๕๕๐	๓,๑๑๔
ช่างไฟฟ้าอีเลคโทรนิค	๗,๐๕๘	๘,๗๖๓	๑,๗๐๕

จากตาราง ๑. และตาราง ๒. แสดงให้เห็นว่าประเทศไทยยังต้องการกำลังคนในด้านต่าง ๆ อีกมาก โดยเฉพาะอย่างยิ่งกำลังคนในอาชีพชั้นกลาง ความสำคัญอีกประการหนึ่งของการศึกษาวิจัยครั้งนี้ก็คือการทำนายของความสนใจในการเลือกอาชีพของนักเรียนมาเปรียบเทียบกับอุปสงค์และจำนวน

ที่ขาดกำลังคนในด้านต่าง ๆ ว่าจะมีความสอดคล้องกันอย่างไรหรือไม่ เพื่อจะได้เป็นแนวทางเสนอแนะต่อวงการที่เกี่ยวข้องกับการผลิตกำลังคนต่อไป เช่น การพิจารณาการเปิดสอนวิชาอาชีพในโรงเรียนมัธยมแบบประสม และส่งเสริมโรงเรียนอาชีวศึกษา เป็นต้น

๖. เนื่องจากหลักสูตรในโรงเรียนมัธยมแบบประสมมิใช่หลักสูตรที่ตายตัว แต่การที่จะเปิดสอนวิชาใดบ้างนั้นต้องแล้วแต่ความต้องการในด้านกำลังคน และความต้องการด้านตลาดแรงงาน ดังนั้น โรงเรียนมัธยมแบบประสมแต่ละแห่งจึงต้องมีการสำรวจกำลังคนและอาชีพในท้องถิ่นที่โรงเรียนตั้งอยู่เสียก่อน เพื่อจะได้เปิดสอนให้สอดคล้องกับความต้องการของท้องถิ่นนั้น ๆ [๔] วิธีการศึกษาวิจัยครั้งนี้จะเป็นแนวทางหนึ่งในการติดตามผลการสำรวจดังกล่าวว่า ความสนใจในด้านอาชีพของนักเรียนผู้จะออกไปเป็นกำลังสำคัญของท้องถิ่นนั้น จะสอดคล้องกับความต้องการของท้องถิ่นหรือไม่ และมีปัญหาใดที่เกี่ยวข้องกับเรื่องนี้บ้าง

<u>จุดหมายของการวิจัย</u>

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ มีจุดหมายดังต่อไปนี้

๑. เพื่อเป็นการสำรวจข้อเท็จจริง (a survey of facts) และสภาพทั่วไปเกี่ยวกับเรื่องส่วนตัวของนักเรียน เช่น สถานะทางเศรษฐกิจและครอบครัว สภาพการเรียนของนักเรียน

๒. เพื่อศึกษาว่า ข้อเท็จจริงต่าง ๆ เหล่านั้น มีความสัมพันธ์กับปัญหาและความต้องการของนักเรียนอย่างใดหรือไม่ เช่น นักเรียนที่มีปัญหาและความต้องการอะไร มักจะมาจากครอบครัวที่ผู้ปกครองมีอาชีพใด เป็นต้น

๓. เพื่อเป็นข้อมูลส่วนหนึ่งในการที่จะส่งเสริมให้นักเรียนมีความสนใจในการศึกษาเกี่ยวกับอาชีพ

๔. เพื่อสำรวจว่านักเรียนมีความสนใจที่จะเลือกอาชีพใดบ้าง

---

[๔] จากโครงการโรงเรียนมัธยมแบบประสม ณ โรงเรียนมัธยมสาธิต วิทยาลัยวิชาการศึกษา (ประสานมิตร) หน้า ๓.

๕. เพื่อหาทางทราบถึงปัญหาที่เกี่ยวข้องกับการเลือกอาชีพของนักเรียน

<u>ข้อตกลงเบื้องต้น</u>

การวิจัยครั้งนี้มีสมมุติฐานที่สำคัญดังนี้

๑. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๕ ส่วนใหญ่มีท่าทีและความคิดในเรื่องอาชีพอยู่บ้างแล้ว

๒. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๕ มีประสบการณ์ทางอาชีพเท่า ๆ กัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งต่างก็ไม่เคยประกอบอาชีพใดมาก่อน

๓. เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล เป็นเครื่องมือที่สร้างขึ้นจากปัญหาของนักเรียนเอง

<u>คำนิยามศัพท์เฉพาะ</u>

"โรงเรียนสาธิตวิทยาลัยวิชาการศึกษา" หมายถึงโรงเรียนสาธิต วิทยาลัยวิชาการศึกษาสามแห่ง คือ โรงเรียนมัธยมสาธิต วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร โรงเรียนมัธยมสาธิต วิทยาลัยวิชาการศึกษา ปทุมวัน และ โรงเรียนสาธิตพิบูลบำเพ็ญ วิทยาลัยวิชาการศึกษา บางแสน

"นักเรียน" หมายถึงนักเรียนชายหญิงที่กำลังเรียนอยู่ในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๕ ปีการศึกษา ๒๕๐๙ ในโรงเรียนสาธิต วิทยาลัยวิชาการศึกษา ทั้ง ๓ แห่ง

"อาชีพ" หมายถึงอาชีพต่าง ๆ ที่ต้องอาศัยการเรียนและการฝึกฝนในสถาบันหรือโรงเรียนเสียก่อน จึงจะมีความสามารถในงานอาชีพนั้น ดังรายชื่ออาชีพที่ปรากฏอยู่ในแบบสอบถามตอนที่ ๒ ทั้งหมวดที่ ๑ และหมวดที่ ๒

"อาชีพหมวดที่ ๑" หมายถึงอาชีพที่ต้องเรียนและฝึกฝนในสถาบันหรือโรงเรียนระดับต่ำกว่ามหาวิทยาลัย

"อาชีพหมวดที่ ๒" หมายถึงอาชีพที่ต้องเรียนและฝึกฝนในสถาบันระดับมหาวิทยาลัยหรือเทียบเท่า

"ปัญหา" หมายถึงปัญหาที่เกี่ยวกับการเลือกอาชีพ ซึ่งแบ่งเป็นลักษณะปัญหาในด้านต่าง ๆ

" ลักษณะปัญหา " หมายถึงปัญหาในหมวดต่าง ๆ ๗ ประการ คือ

หมวดที่ ๑ ปัญหาเกี่ยวกับร่างกาย

หมวดที่ ๒ ปัญหาเกี่ยวกับการเงิน

หมวดที่ ๓ ปัญหาเกี่ยวกับผู้ปกครอง

หมวดที่ ๔ ปัญหาเกี่ยวกับการเรียน

หมวดที่ ๕ ปัญหาเกี่ยวกับความถนัด

หมวดที่ ๖ ปัญหาเกี่ยวกับการตัดสินใจ

หมวดที่ ๗ ปัญหาเกี่ยวกับความรู้ทางอาชีพ

ในปัญหาแต่ละหมวดแบ่งเป็นข้อปัญหาย่อยหมวดละ ๘ ข้อปัญหา จึงรวมข้อปัญหาทั้งสิ้น ๕๖ ข้อปัญหา

วงจำกัดของการค้นคว้า

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ ผู้เขียนได้กำหนดขอบเขตไว้ดังนี้ คือ

๑. ทำการศึกษาเฉพาะนักเรียนที่เรียนอยู่ในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑ ปีการศึกษา ๒๕๑๙ ในโรงเรียนมัธยมสาธิต วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร, โรงเรียนมัธยมสาธิต วิทยาลัยวิชาการศึกษา ปทุมวัน และโรงเรียนสาธิตพิบูลบำเพ็ญ วิทยาลัยวิชาการศึกษา บางแสน

๒. การพิจารณาลักษณะของอาชีพ ได้พิจารณาให้นักเรียนเลือกเฉพาะอาชีพบางอย่างที่มีการสอนหรือฝึกฝนในสถาบันหรือโรงเรียน ดังรายชื่ออาชีพที่ปรากฏอยู่ในแบบสอบถามเท่านั้น

เอกสารและรายงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การค้นคว้าวิจัยที่เกี่ยวข้อง และพอจะเป็นแนวทางในการค้นคว้าศึกษาครั้งนี้ มีดังนี้

๑. รายงานการศึกษาวิจัยที่ทำในต่างประเทศ

ทิมะบอร์ก ๒๐ ได้ศึกษาความสนใจในอาชีพของเด็ก พบว่าเมื่อเด็กอายุย่าง

---

๒๐ [illegible] Thang, Tanpar, Occupational choices Compared with Occupational Opportunities of Selected Students from Cholburi, pp. 6-7.

เข้าปีที่ ๑๑ ก็จะมีความสนใจในทางอาชีพแล้ว แต่ความสนใจของเด็กในวัยนี้ยังเป็นความสนใจที่เพ้อฝันอยู่มาก และเมื่อเด็กอายุมากขึ้นความสนใจในทางอาชีพก็จะเพิ่มขึ้นตามลำดับ ถึงกระนั้นก็ตาม เด็กวัยนี้ก็ยังไม่สามารถจะพิจารณาถึงความสามารถของตนว่าเหมาะกับอาชีพใด เด็กจะรู้จักพิจารณาความสามารถและความเหมาะสมของตนว่าเหมาะกับอาชีพใดก็ต่อเมื่ออายุ ๑๓ – ๑๔ ปี และเมื่อถึงอายุ ๑๕ – ๑๖ ปี เขาจะรู้จักพิจารณาได้เป็นอย่างดีว่าตนเองควรเลือกอาชีพอย่างไร

แกลเลอร์[๒๑] รายงานว่า เด็กมีความสนใจในเรื่องอาชีพต่างกัน เขาพบว่า เด็กอายุระหว่าง ๑๒ – ๑๔ ปี ถ้าเป็นเด็กที่มาจากครอบครัวที่มีฐานะเศรษฐกิจปานกลาง มักมีแนวโน้มที่จะเลือกอาชีพที่ต้องใช้วิชาการสูง ส่วนเด็กที่มาจากครอบครัวที่มีฐานะทางเศรษฐกิจต่ำ ถ้าเป็นเด็กชายจะมีจำนวน ๑ ใน ๓ ที่สนใจอาชีพประเภทธุรกิจ และอาชีพที่ต้องใช้ทักษะสูง แต่ถ้าเป็นเด็กหญิงมักจะต้องการอาชีพที่ใช้มือ เช่น เสมียนพนักงานต่าง ๆ

จากการศึกษาของโครเกอร์[๒๒] จะเห็นได้ว่า ความหวังทางอาชีพของเด็กวัยรุ่นมักจะแตกต่างไปจากอาชีพของบิดามารดา โดยเฉพาะเด็กชายวัยรุ่นประมาณร้อยละ ๗๐ ต้องการอาชีพที่มีชื่อเสียงและรายได้สูงกว่าอาชีพของบิดามารดา

ในปี ๑๙๕๐ แฮริสัน[๒๓] ได้สัมภาษณ์นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาในหลายเมือง แล้วรายงานว่า เด็กส่วนใหญ่ไม่ต้องการที่จะประกอบอาชีพชนิดเดียวกับที่บิดามารดาของเขากำลังทำอยู่

---

[๒๑] Galler, Evid H., "Influence of Social Class on Children's Choices of Occupation," _Elementary School Journal_ 51: 439-445, October, 1951.

[๒๒] Kroger, R., and Lontlit, C.M., "The Influence of Father's Occupational on Vocational Choices of High School Boys," _Journal of Applied Psychology_ 14: 203-212, May, 1953.

[๒๓] Harison, E.C., "See What They Choose," _Occupations_ 30: 277-297, February, 1952.

หลังจากการศึกษาของแอริสัน อีก ๔ ปีต่อมา สเตเฟนสัน[๒๕] ได้ศึกษาเกี่ยวกับความหวังและการวางแผนในทางอาชีพของนักเรียน พบว่า นักเรียนที่มาจากครอบครัวที่มีอาชีพทางการใช้วิชาการสูง ก็มักมีความหวังและความต้องการที่จะประกอบอาชีพที่ต้องการใช้วิชาการสูงตามไปด้วย ส่วนผู้ที่มาจากครอบครัวที่ประกอบอาชีพที่ไม่ต้องใช้วิชาการสูงนัก ก็หวังที่จะประกอบอาชีพเกินของบิดามารดา

บีเวล[๒๖] ได้ศึกษาในเรื่องเกี่ยวกับนี้แล้วรายงานว่า ทั้งเด็กชายและเด็กหญิง ต้องการที่จะศึกษาต่อในระดับวิทยาลัย หรืออย่างน้อยก็อยากศึกษาต่อในโรงเรียนอาชีวศึกษา ส่วนพวกที่ไม่ต้องการศึกษาต่อนั้น เมื่อออกจากโรงเรียนมัธยมศึกษาแล้ว มักเลือกอาชีพเกี่ยวกับการค้า การเกษตร และทำงานในโรงงานอุตสาหกรรม

เดรสตัน[๒๗] ทำการสำรวจความสนใจและความต้องการในการเลือกอาชีพของนักเรียนวัยรุ่น โดยวิธีการศึกษาทั้งการสัมภาษณ์ และการให้นักเรียนตอบแบบสอบถาม แล้วติดตามผลดู ผลปรากฏว่าการใช้แบบสอบถามได้ข้อมูลที่เป็นความจริงมากกว่าการสัมภาษณ์

๒. การศึกษาวิจัยที่ทำภายในประเทศ

ระหว่างปีการศึกษา ๒๕๐๓ ศาสตราจารย์ ดร.สุดใจ เหล่าสุนทร[๒๘] ได้สำรวจปัญหาและข้อข้องใจของนักเรียนระดับมัธยมศึกษา จำนวน ๒๕ คน เป็นนักเรียนชายหญิง ที่มีอายุระหว่าง ๑๔ – ๑๘ ปี พบว่า นักเรียนประสบปัญหาเกี่ยวกับการเงินและงานในอนาคตมากเป็นอันดับหนึ่ง โดยเฉพาะอย่างยิ่งปัญหาเกี่ยวกับการอาชีพโดยทั่วไปแล้ว นักเรียนไม่ต่ำกว่า ๑ ใน ๒

---

[๒๕] Stephenson, Richard M., "Occupational Aspiration and Plan of 433 Ninth Graders," The Journal of Educational Research 49: 27-35, May, 1955.

[๒๖] Buell, L.B, and Tate, Henry H., "High School Students Look to the Future," The Journal of Educational Research 49: 217-222, July, 1955.

[๒๗] Dreston, Katherine U., "Vocational Choices of Secondary Pupils," Occupations 27: 104-106, March, 1943.

[๒๘] Leo Sunthara, Sudchai, op. cit. p. 67.

กำลังประสบปัญหาอยู่ เช่น ต้องการรู้ความสามารถเกี่ยวกับอาชีพของตนเอง ต้องการตัดสินใจในการเลือกอาชีพด้วยตนเอง และต้องการความรู้เกี่ยวกับอาชีพให้มากกว่าที่เป็นอยู่ เป็นต้น

จากการสำรวจและค้นคว้าปัญหาและภาวะของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๖ ปีการศึกษา ๒๕๑๒ – ๒๕๑๓ ของ อัศดา ประเสริฐกุล[๒๘] ปรากฏว่าปัญหาที่นักเรียนประสบมากเป็นอันดับหนึ่ง คือปัญหาเกี่ยวกับการศึกษาทางอาชีพเช่นเดียวกัน (แม้ว่าระยะเวลาของการศึกษาจะห่างจากการวิจัยของศาสตราจารย์ ดร.สุดใจ เหล่าสุนทร ถึง ๑๐ ปี ก็ตาม แสดงว่าโดยทั่วไปแล้วนักเรียนยังมิได้รับความช่วยเหลือในปัญหานี้เลย)

บุญถึง แน่นหนา[๒๙] ได้สำรวจเกี่ยวกับการเลือกอาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ในจังหวัดชลบุรี เมื่อปีพุทธศักราช ๒๕๐๐ ปรากฏผลที่สำคัญบางประการ ดังนี้

๑. โดยทั่วไปแล้ว การเลือกอาชีพของนักเรียนเป็นไปโดยเพ้อฝันมากกว่าความเป็นจริง เช่นเลือกอาชีพโดยไม่คำนึงถึงความเหมาะสมกับฐานะทางเศรษฐกิจ เป็นต้น

๒. การเลือกอาชีพของนักเรียนมิได้มีอิทธิพลจากผู้ปกครอง บิดามารดา หรือพี่น้องของเขาแต่อย่างใด

๓. นักเรียนส่วนใหญ่เลือกอาชีพเกี่ยวกับธุรกิจและรับราชการ

๔. นักเรียนส่วนใหญ่ไม่มีความคิดในเรื่องความถนัด และความสามารถทางการเรียน หรือความเหมาะสมของตนในด้านอื่นประกอบการเลือกอาชีพของตน

ในปีการศึกษา ๒๕๑๘ มัลลิกา จิตรสุข[๓๐] ได้สำรวจปัญหาและความต้องการของนักศึกษาชั้นประกาศนียบัตรวิชาการศึกษา วิทยาลัยครูอุดรธานี พบว่านักศึกษามากกว่าร้อยละ ๘๐ ประสบปัญหาเกี่ยวกับอนาคตของตน โดยเฉพาะอย่างยิ่งปัญหาเกี่ยวกับทางอาชีพ นักศึกษาประสบปัญหาดังนี้

---

[๒๘] อัศดา ประเสริฐกุล รายงานการตรวจสอบค้นคว้าปัญหาและภาวะของนักเรียนชั้นมัธยมปีที่ ๖ โรงเรียนสายปัญญา หน้า ๔๓.

[๒๙] Boon Thung, Nannar, op. cit. p.p. 47-48.

[๓๐] มัลลิกา จิตรสุข การสำรวจปัญหาและความต้องการของนักศึกษาชั้นประกาศนียบัตรวิชาการศึกษา (ป.กศ.) วิทยาลัยครูอุดรธานี หน้า ๕๓.

๑. ต้องการความรู้เกี่ยวกับอาชีพต่าง ๆ เป็นปัญหาของนักศึกษาร้อยละ ๗๙ นักศึกษาชายประสบปัญหานี้คิดเป็นร้อยละ ๗๔ นักศึกษาหญิงร้อยละ ๘๓ แสดงว่านักศึกษาหญิงประสบปัญหานี้มากกว่านักศึกษาชาย

๒. ต้องการประสบการณ์ทางอาชีพให้มากกว่าที่เป็นอยู่ เป็นปัญหาของนักศึกษาร้อยละ ๖๖ นักศึกษาชายและนักศึกษาหญิงต่างประสบปัญหานี้มากเท่า ๆ กัน

จากงานที่ศึกษามาแล้วนี้ แสดงว่าต้องการการวิจัยทำนองนี้อีกมาก เพื่อให้ทราบข้อเท็จจริงตลอดจนหาทางที่จะแก้ไขปัญหาของนักเรียนในโรงเรียนมัธยมทั่วไป ในการเลือกวิชาอาชีพ และเพื่อขจัดปัญหาเกี่ยวกับอาชีพที่เกิดขึ้นแก่นักเรียน.

บทที่ ๒

วิธีดำเนินการวิจัย

<u>การสร้างแบบสอบถาม</u>

การสร้างแบบสอบถามที่ใช้เป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลสำหรับการศึกษาวิจัย ได้กระทำเป็นขั้น ๆ ดังนี้

๑. การศึกษาแบบสอบถามและเอกสารต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง

๒. อาศัยความรู้และความเข้าใจที่ได้จากการศึกษาแบบสอบถามและเอกสารที่เกี่ยวข้องดังกล่าว สร้างแบบสอบถามแบบเติมคำ โดยมีความมุ่งหมายที่จะทราบหน้าที่ และลักษณะโดยทั่วไปของการเลือกอาชีพ ตลอดจนลักษณะต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับปัญหาในการเลือกอาชีพของนักเรียน

๓. นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นไปใช้กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๐ ที่อยู่ในกลุ่มตัวอย่าง จำนวน ๔๐ คน โดยอธิบายให้นักเรียนเข้าใจถึงจุดประสงค์ และวิธีการตอบแบบสอบถามอย่างละเอียด

๔. นำผลการตอบแบบสอบถามมาพิจารณา แยกจัดเป็นหมวดหมู่ของลักษณะปัญหาต่าง ๆ แล้วผูกเป็นแบบสอบถาม

๕. เปรียบเทียบแบบสอบถามที่ได้กับแบบสอบถามอื่นที่เกี่ยวข้อง โดยใช้ลักษณะปัญหาของแบบสอบถามของ มูนีย์ * เป็นแบบอย่าง แล้วปรับปรุงแบบสอบถามที่สร้างขึ้นนี้ให้ดีขึ้น

๖. ขอความช่วยเหลือและคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ คำแนะนำและการแก้ไขของอาจารย์ที่ปรึกษานี้ ถือเป็น internal criteria ของแบบสอบถามที่จะใช้ในการเก็บข้อมูลครั้งนี้

---

* Mooney, Ross L., <u>Mooney Problem Checklist</u>. <u>College Form</u>, 1950.

<u>แบบสอบถามที่ใช้</u>

ลักษณะของแบบสอบถามที่ปรับปรุงแล้ว และใช้เป็นเครื่องมือในการวิจัยครั้งนี้ จะแบ่งเป็น ๓ ตอน[๒] คือ

ตอนที่ ๑ เป็นตอนที่ต้องการทราบรายละเอียดเกี่ยวกับตัวนักเรียนในด้านต่าง ๆ เช่น เพศ อายุ สภาพการเรียน และอาชีพของผู้ปกครอง เป็นต้น การตอบแบบสอบถามในตอนนี้ตอบโดยการทำเครื่องหมาย และกรอกข้อความสั้น ๆ

ตอนที่ ๒ ประกอบด้วยรายชื่ออาชีพต่าง ๆ ที่ให้นักเรียนเลือก โดยแบ่งออกเป็นอาชีพหมวดที่ ๑ และอาชีพหมวดที่ ๒ การตอบแบบสอบถามในตอนนี้ตอบโดยการเลือกอาชีพที่ต้องการจากหมวดใดหมวดหนึ่งเพียง ๓ อาชีพ และเขียนเลขแสดงความต้องการว่า เลือกอาชีพใดเป็นอันดับที่ ๑ อันดับที่ ๒ และอันดับที่ ๓

ตอนที่ ๓ ประกอบด้วยลักษณะปัญหาทั้ง ๗ หมวด ซึ่งรวมข้อปัญหาไว้ ๕๖ ข้อ ข้อปัญหาทั้งหมดมิได้เขียนไว้เป็นหมวด ๆ แต่เรียงสลับกันอยู่ (เพื่อมิให้เกิดความเบื่อหน่ายในการตอบ และเพื่อมิให้เกิดความรู้สึกนึกคิดเกินไปว่ากำลังตอบในเรื่องใด) คือ ข้อปัญหา ๗ ข้อแรก จะเป็นปัญหาในหมวดที่ ๑, ๒, ๓, ๔, ๕, ๖ และ ๗ ตามลำดับ และทุก ๆ ๗ ข้อปัญหาถัดไปก็จะเรียงกันอยู่ในลักษณะดังกล่าวนี้จนครบปัญหาทั้งหมด ๕๖ ข้อ

การตอบแบบสอบถามในตอนนี้ตอบโดยลักษณะของมาตราส่วนประมาณค่าจาก มากที่เดียว มาก ปานกลาง น้อย และ น้อยมาก แล้วแต่ว่าปัญหานั้นจะเกิดมากน้อยเพียงใด

ทั้งนี้ เพื่อเป็นการประหยัดและสะดวกแก่การตรวจ เจาะบัตร เป็นรายบุคคลสำหรับใช้กับเครื่องจักรกลสถิติ จึงจัดทำกระดาษคำตอบสำหรับให้นักเรียนตอบแบบสอบถามครั้งนี้ หลังจากนั้นได้จัดพิมพ์แบบสอบถามนี้ส่วนหนึ่ง ให้เพียงพอสำหรับใช้หมุนเวียน เพื่อเก็บข้อมูลในโรงเรียนแต่ละแห่ง แล้วจัดพิมพ์กระดาษคำตอบให้เพียงพอกับจำนวนประชากรที่ใช้ในการศึกษาวิจัย ประการสุดท้ายได้ลองให้นักเรียนที่อยู่ในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑ จำนวน ๓ คน ตอบแบบสอบถามดู เมื่อเตรียมคำอธิบายด้วยคำพูด

---

๒ ภูษาวดี มวก หน้า ๕๕

เพื่อไปเก็บข้อมูลจริง ๆ และเพื่อกะเวลาที่ใช้ในการตอบแบบสอบถาม ปรากฏว่านักเรียนใช้เวลาในการตอบแบบสอบถามนี้ประมาณ ๔๕ นาที

การเก็บข้อมูล

เนื่องจากผู้เขียนไปทำเนินการเก็บข้อมูลด้วยตนเอง จึงได้ติดต่อกับอาจารย์ใหญ่ของแต่ละโรงเรียนเพื่อขอความร่วมมือ และกำหนดวันเวลา แล้วจึงไปดำเนินการเก็บข้อมูลตามวันและเวลาที่แต่ละแห่งกำหนดให้ ดังนี้

๑. โรงเรียนมัธยมสาธิต วิทยาลัยวิชาการศึกษา ปทุมวัน เก็บข้อมูลเมื่อวันที่ ๒๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๐๐

๒. โรงเรียนมัธยมสาธิต วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร เก็บข้อมูลเมื่อวันที่ ๒๗ และวันที่ ๒๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๐๐

๓. โรงเรียนสาธิตพิบูลบำเพ็ญ วิทยาลัยวิชาการศึกษา บางแสน เก็บข้อมูลเมื่อวันที่ ๑ มีนาคม ๒๕๐๐

ในการดำเนินการเก็บข้อมูลในแต่ละแห่งนั้น ก่อนที่จะให้นักเรียนตอบแบบสอบถาม ได้ชี้แจงจุดประสงค์ในการสำรวจ และวิธีการตอบแบบสอบถามให้นักเรียนเข้าใจอย่างแจ่มแจ้งเสียก่อน แล้วจึงให้ลงมือตอบ โดยผู้เขียนคอยชี้แจงแก่นักเรียนที่ยังไม่เข้าใจเป็นรายบุคคลไป

การจัดกระทำข้อมูล

เมื่อนักเรียนแต่ละแห่งตอบแบบสอบถามแล้ว ปรากฏว่าได้กระดาษคำตอบทั้งหมดเป็นจำนวน ๑๙๘ ฉบับ ได้นำกระดาษคำตอบทุกฉบับมาตรวจโดยการเจาะลงในบัตรเป็นรายบุคคลสำหรับใช้กับเครื่องจักรกลของสถาบันระหว่างชาติสำหรับการค้นคว้าเรื่องเด็ก ในจำนวนกระดาษคำตอบ ๑๙๘ ฉบับนี้ ปรากฏว่ามีนักเรียนตอบมาไม่สมบูรณ์ เช่น ไม่ระบุอายุของผู้ปกครอง ไม่ระบุอาชีพของผู้ปกครอง และไม่ระบุผลการสอบ เป็นต้น แต่ผู้เขียนมิได้ทิ้งข้อมูลเหล่านั้นเสีย เพราะถือว่ายังมีผลต่อการตอบในข้ออื่น เช่น การเลือกอาชีพ และข้อปัญหาต่าง ๆ เมื่อเป็นเช่นนี้ปรากฏว่าเป็นข้อมูลที่สมบูรณ์เป็นจำนวน ๑๙๔ ฉบับ หรือคิดเป็นร้อยละ ๙๗.๙๘ ของจำนวนข้อมูลทั้งหมดที่เก็บมา.

4

บทที่ ๓

ข้อมูลที่ได้

จากผลการค้นคว้าครั้งนี้ ได้แบ่งข้อมูลที่ได้ออกเป็น ๔ ตอน คือ

ตอนที่ ๑ ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับสภาพของเด็ก

ตอนที่ ๒ ข้อมูลเกี่ยวกับการเลือกอาชีพ

ตอนที่ ๓ ข้อมูลปัญหาที่เกี่ยวกับการเลือกอาชีพ

ตอนที่ ๔ ข้อมูลเกี่ยวกับการเปรียบเทียบลักษณะปัญหา

ตอนที่ ๑ ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับสภาพของเด็ก

จากจำนวนนักเรียนในกลุ่มตัวอย่าง ๔๒๕ คนนี้ จำแนกตามสภาพของนักเรียนได้ดังนี้

ตาราง ๑. จำนวนนักเรียนแต่ละโรงเรียน แยกตามเพศ

โรงเรียนสาธิต	รวม		เพศ			
	จำนวน	ร้อยละ	ชาย	ร้อยละ	หญิง	ร้อยละ
วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร	๒๔๔	๕๗.๔๑	๑๒๓	๒๘.๙๔	๑๒๑	๒๘.๔๗
วิทยาลัยวิชาการศึกษา ปทุมวัน	๑๓๐	๓๐.๕๙	๘๔	๑๙.๗๖	๔๖	๑๐.๘๓
วิทยาลัยวิชาการศึกษา บางแสน*	๕๑	๑๒.๐๐	๓๕	๘.๒๔	๑๖	๓.๗๖
รวมทั้งสิ้น	๔๒๕	๑๐๐.๐๐	๒๔๒	๕๖.๙๔	๑๘๓	๔๓.๐๖

*หมายเหตุ – เพื่อสะดวกในการจัดตารางโรงเรียนสาธิต วิทยาลัยวิชาการศึกษา บางแสน หมายถึงโรงเรียนสาธิตพิบูลบำเพ็ญ วิทยาลัยวิชาการศึกษา บางแสน

จากตาราง ๓ แสดงให้เห็นว่า

๑. เมื่อเปรียบเทียบจำนวนนักเรียนแต่ละโรงเรียนแล้ว โรงเรียนมัธยมสาธิต วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร มีจำนวนนักเรียนมากที่สุด คือคิดเป็นร้อยละ ๕๗.๔๑ ของจำนวนทั้งสิ้น ๔๒๕ คน รองลงมาคือ โรงเรียนมัธยมสาธิต วิทยาลัยวิชาการศึกษา ปทุมวัน และโรงเรียนสาธิตพิบูลบำเพ็ญ วิทยาลัยวิชาการศึกษา บางแสน ซึ่งมีจำนวนคิดเป็นร้อยละ ๓๐.๕๔ และ ๑๒.๐๐ ตามลำดับ

๒. เมื่อเปรียบเทียบจำนวนนักเรียนชายและนักเรียนหญิงของแต่ละโรงเรียน และโดยส่วนรวมแล้ว จำนวนนักเรียนชายมีมากกว่านักเรียนหญิง คือโรงเรียนมัธยมสาธิต วิทยาลัย-วิชาการศึกษา ปทุมวัน มีจำนวนนักเรียนชาย ๘๘ คน นักเรียนหญิง ๔๒ คน โรงเรียนสาธิตพิบูลบำเพ็ญ มีจำนวนนักเรียนชาย ๓๕ คน นักเรียนหญิง ๑๖ คน ในจำนวนนี้โรงเรียนมัธยมสาธิต วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร มีจำนวนนักเรียนชายและนักเรียนหญิงแตกต่างกันน้อยที่สุด คือ มีจำนวนนักเรียนชาย ๑๒๓ คน และนักเรียนหญิง ๑๒๑ คน แตกต่างกันเพียง ๒ คน เท่านั้น ส่วนอีกสองโรงเรียน จำนวนนักเรียนหญิงมีเพียงครึ่งหนึ่งของจำนวนนักเรียนชาย

ตาราง ๔. จำนวนนักเรียนแต่ละโรงเรียน แยกตามอายุ

อายุย่างเข้า	รวม		เพศ				โรงเรียนสาธิต วิทยาลัยวิชาการศึกษา					
			ชาย		หญิง		ประสานมิตร		ปทุมวัน		บางแสน	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ปีที่ ๑๑	๒	.๔๙	—	—	๒	๑.๐๔	๒	.๘๒	—	—	—	—
ปีที่ ๑๒	๗	๑.๗๓	๑	.๔๗	๖	๓.๑๑	๒	.๘๒	๒	๑.๘๒	๓	๕.๘๘
ปีที่ ๑๓	๖๖	๑๖.๓๐	๔๒	๑๙.๘๒	๒๔	๑๒.๔๔	๒๗	๑๑.๐๗	๓๔	๓๐.๙๑	๕	๙.๘๐
ปีที่ ๑๔	๑๘๐	๔๔.๗๐	๑๑๖	๕๗.๔๓	๗๕	๔๐.๕๕	๑๐๘	๔๔.๒๖	๖๕	๕๕.๒๓	๑๘	๓๕.๓๐
ปีที่ ๑๕	๑๑๘	๒๗.๓๖	๕๕	๒๖.๓๒	๖๕	๓๕.๕๗	๗๕	๓๒.๓๗	๒๒	๑๖.๕๒	๗	๓๓.๓๓
ปีที่ ๑๖	๓๒	๗.๙๐	๒๓	๙.๕๐	๙	๔.๕๒	๒๓	๙.๔๓	๓	๒.๗๓	๖	๑๑.๗๗
ปีที่ ๑๗	๓	.๗๔	๒	.๙๓	๑	.๕๕	๒	.๘๒	—	—	๑	๑.๙๖
ปีที่ ๑๘	๑	.๒๕	—	—	๑	.๕๕	—	—	๑	.๙๑	—	—
ไม่ระบุ	๖	๑.๔๘	๔	๑.๘๘	๒	๑.๐๔	๑	.๔๑	๔	๓.๖๔	๑	๑.๙๖
รวม	๔๐๕	๑๐๐.๐๐	๒๑๒	๑๐๐.๐๐	๑๙๓	๑๐๐.๐๐	๒๔๔	๑๐๐.๐๐	๑๑๐	๑๐๐.๐๐	๕๑	๑๐๐.๐๐

จากตาราง ๔. แสดงให้เห็นว่า

๑. นักเรียนอายุต่ำที่สุดคือ อายุย่างเข้าปีที่ ๑๑ มีจำนวน ๒ คน ปรากฏว่าเป็นนักเรียนหญิงโรงเรียนมัธยมสาธิต วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร

๒. นักเรียนอายุสูงที่สุดคืออายุย่างเข้าปีที่ ๑๘ มีจำนวน ๑ คน ปรากฏว่าเป็นนักเรียนหญิง โรงเรียนมัธยมสาธิต วิทยาลัยวิชาการศึกษา ปทุมวัน

๓. นักเรียนส่วนมากมีอายุย่างเข้าปีที่ ๑๔ และย่างเข้าปีที่ ๑๕ กล่าวคือ มีถึงร้อยละ ๔๔.๗๐ และ ร้อยละ ๒๗.๓๖ ตามลำดับ ในจำนวนนี้นักเรียนที่อายุย่างเข้าปีที่ ๑๔ นั้น มีจำนวน

THE LIBRARY
COLLEGE OF EDUCATION
BANGKOK, THAILAND

นักเรียนชายมากกว่านักเรียนหญิง แต่นักเรียนที่อายุย่างเข้าปีที่ ๑๕ เป็นนักเรียนหญิงมากกว่านักเรียนชาย

๔. รวมพิจารณาเด็กอายุ ๑๓, ๑๔, ๑๕, ๑๖ ซึ่งมีรวมกัน ๔๐๖ คน หรือเท่ากับร้อยละ ๙๕.๕๓ นับเป็นจำนวนที่มากกว่าระดับอายุอื่น

ตาราง ๕. จำนวนนักเรียนแต่ละโรงเรียนแยกตามรายได้ของผู้ปกครอง

รายได้รายเดือนโดยประมาณ	รวม		โรงเรียนสาธิต วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร		ปทุมวัน		บางแสน	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
๑. ต่ำกว่า ๑,๐๐๐ บาท	๓๔	๘.๐๐	๒๑	๘.๖๐	—	—	๑๓	๒๕.๔๙
๒. ๑,๐๐๐–๒,๐๐๐ บาท	๙๖	๒๒.๕๙	๗๐	๒๘.๖๙	๖	๔.๖๒	๒๐	๓๙.๒๒
๓. ๒,๐๐๐–๓,๐๐๐ บาท	๖๖	๑๕.๕๓	๔๐	๑๖.๓๙	๒๐	๑๕.๓๘	๖	๑๑.๗๖
๔. ๓,๐๐๐–๔,๐๐๐ บาท	๕๔	๑๒.๗๐	๓๑	๑๒.๗๐	๒๐	๑๕.๓๘	๓	๕.๘๘
๕. ๔,๐๐๐–๕,๐๐๐ บาท	๔๓	๑๐.๑๒	๒๒	๙.๐๒	๑๙	๑๔.๖๒	๒	๓.๙๒
๖. ๕,๐๐๐–๖,๐๐๐ บาท	๓๐	๗.๐๖	๑๗	๖.๙๗	๑๐	๗.๖๙	๓	๕.๘๘
๗. ๖,๐๐๐–๗,๐๐๐ บาท	๓๑	๗.๒๙	๑๕	๖.๑๕	๑๔	๑๐.๗๗	๒	๓.๙๒
๘. ๗,๐๐๐–๘,๐๐๐ บาท	๒๖	๖.๑๒	๑๐	๔.๑๐	๑๖	๑๒.๓๐	—	—
๙. ๘,๐๐๐ บาทขึ้นไป	๓๙	๙.๑๘	๑๒	๔.๙๒	๒๕	๑๙.๒๓	๒	๓.๙๒
๑๐. ไม่ระบุ	๖	๑.๔๑	๖	๒.๔๖	—	—	—	—
รวม	๔๒๕	๑๐๐.๐๐	๒๔๔	๑๐๐.๐๐	๑๓๐	๑๐๐.๐๐	๕๑	๑๐๐.๐๐

24645

จากตาราง ๕. แสดงให้เห็นว่า

๑. ผู้ปกครองนักเรียนส่วนใหญ่ (ร้อยละ ๒๒.๕๔) มีรายได้ประมาณเดือนละ ๑,๐๐๐ – ๒,๐๐๐ บาท รองลงมาคือเดือนละ ๒,๐๐๐ – ๓,๐๐๐ บาท (ร้อยละ ๑๕.๕๓), ๓,๐๐๐ – ๔,๐๐๐ บาท (ร้อยละ ๑๒.๗๐) และเดือนละ ๔,๐๐๐ – ๕,๐๐๐ บาท (ร้อยละ ๑๐.๑๒) ตามลำดับ ส่วนที่มีรายได้ต่ำกว่า และสูงกว่าที่กล่าวมาแล้วนี้ มีไม่ถึงร้อยละ ๑๐

๒. ผู้ปกครองนักเรียนโรงเรียนมัธยมสาธิต วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร ส่วนใหญ่ (ร้อยละ ๒๘.๖๔) มีรายได้ประมาณเดือนละ ๑,๐๐๐ – ๒,๐๐๐ บาท รองลงมาคือ เดือนละ ๒,๐๐๐ – ๓,๐๐๐ บาท และ ๓,๐๐๐ – ๔,๐๐๐ บาท ซึ่งมีอยู่ร้อยละ ๑๖.๓๔ และ ๑๒.๗๐ ตามลำดับ ส่วนที่มีรายได้นอกเหนือจากที่กล่าวมาแล้วนี้มีไม่ถึงร้อยละ ๑๐

๓. ผู้ปกครองนักเรียนโรงเรียนมัธยมสาธิต วิทยาลัยวิชาการศึกษา ปทุมวัน ส่วนใหญ่ (ร้อยละ ๑๔.๒๓) มีรายได้ประมาณเดือนละ ๘,๐๐๐ บาท ขึ้นไป รองลงมาคือ มีรายได้ประมาณเดือนละ ๒,๐๐๐ – ๓,๐๐๐ บาท (ร้อยละ ๑๕.๓๘), ๓,๐๐๐ – ๔,๐๐๐ บาท (ร้อยละ ๑๕.๓๘), ๔,๐๐๐ – ๕,๐๐๐ บาท (ร้อยละ ๑๔.๖๒), ๗,๐๐๐ – ๘,๐๐๐ บาท (ร้อยละ ๑๒.๓๑) และรายได้เดือนละประมาณ ๖,๐๐๐ – ๗,๐๐๐ บาท (ร้อยละ ๑๐.๗๗) ตามลำดับ และไม่ปรากฏว่ามีรายใดมีรายได้เป็นรายเดือนต่ำกว่า ๑,๐๐๐ บาท

๔. ผู้ปกครองนักเรียนโรงเรียนสาธิตพิบูลบำเพ็ญ วิทยาลัยวิชาการศึกษา บางแสน ส่วนใหญ่ (ร้อยละ ๓๔.๒๒) มีรายได้ประมาณเดือนละ ๑,๐๐๐ – ๒,๐๐๐ บาท รองลงมาคือ มีรายได้ประมาณเดือนละ ต่ำกว่า ๑,๐๐๐ บาท และ ๒,๐๐๐ – ๓,๐๐๐ บาท ซึ่งมีอยู่ร้อยละ ๒๕.๙๕ และ ๑๑.๗๗ ตามลำดับ ส่วนที่มีรายได้นอกเหนือไปจากที่กล่าวมาแล้วนี้มีน้อย คือประมาณแล้ว ไม่เกินร้อยละ ๕

เมื่อเปรียบเทียบกันทั้งสามโรงเรียนแล้ว สรุปได้ว่า ผู้ปกครองนักเรียนโรงเรียนมัธยมสาธิต วิทยาลัยวิชาการศึกษา ปทุมวัน มีอัตราส่วนของผู้มีรายได้สูง มากกว่าอีกทั้งสองโรงเรียน รองลงมาคือ ผู้ปกครองนักเรียนโรงเรียนมัธยมสาธิต วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร และผู้ปกครองนักเรียนโรงเรียนสาธิตพิบูลบำเพ็ญ วิทยาลัยวิชาการศึกษา บางแสน ตามลำดับ

ตาราง ๖. จำนวนนักเรียนแต่ละโรงเรียน แยกตามระดับการเรียน

ผลการสอบครั้งสุดท้าย	รวม		เพศ				โรงเรียนสาธิต สังกัดวิทยาลัยวิชาการศึกษา					
			ชาย		หญิง		ประสานมิตร		ปทุมวัน		บางแสน	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
๑. ต่ำกว่า ๕๔ หรือแต้มเฉลี่ยต่ำกว่า ๒.๐๐	๓๗	๘.๗๑	๓๒	๑๓.๒๒	๕	๒.๗๓	๒๗	๑๑.๐๖	๗	๕.๓๘	๓	๕.๘๘
๒. ๕๕ – ๖๔% หรือแต้มเฉลี่ย ๒.๐๐ – ๒.๔๙	๑๐๘	๒๕.๔๑	๖๔	๒๖.๔๕	๔๔	๒๔.๐๔	๖๕	๒๖.๖๔	๒๓	๑๗.๖๙	๒๐	๓๙.๒๒
๓. ๖๕ – ๗๔% หรือแต้มเฉลี่ย ๒.๕๐ – ๒.๙๙	๑๒๗	๒๙.๘๘	๗๒	๒๙.๗๕	๕๕	๓๐.๐๕	๘๓	๓๔.๐๒	๓๓	๒๕.๓๘	๑๑	๒๑.๕๗
๔. ๗๕ – ๘๔% หรือแต้มเฉลี่ย ๓.๐๐ – ๓.๔๙	๑๑๐	๒๕.๘๘	๕๘	๒๓.๙๗	๕๒	๒๘.๔๒	๕๖	๒๒.๙๕	๔๔	๓๓.๘๕	๑๐	๑๙.๖๑
๕. ๘๕ – ๙๔% หรือแต้มเฉลี่ย ๓.๕๐ – ๓.๘๙	๒๙	๖.๘๒	๑๔	๕.๗๙	๑๕	๘.๒๐	๓	๑.๒๓	๑๙	๑๔.๖๒	๗	๑๓.๗๓
๖. ๙๕% ขึ้นไป หรือแต้มเฉลี่ย ๓.๙๐ ขึ้นไป	๘	๑.๘๘	๑	.๔๑	๗	๓.๘๓	๗	๒.๘๗	๑	.๗๗	–	–
๗. ไม่ระบุ	๖	๑.๔๑	๑	.๔๑	๕	๒.๗๓	๓	๑.๒๓	๓	๒.๓๑	–	–
รวม	๔๒๕	๑๐๐.๐๐	๒๔๒	๑๐๐.๐๐	๑๘๓	๑๐๐.๐๐	๒๔๔	๑๐๐.๐๐	๑๓๐	๑๐๐.๐๐	๕๑	๑๐๐.๐๐

<u>หมายเหตุ</u> เนื่องจากโรงเรียนมัธยมสาธิตวิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร ตัดสินการสอบเป็นระดับคะแนนเฉลี่ย จึงเทียบผลการสอบทั้งสองโรงเรียนให้ตัดสินการสอบเป็นเปอร์เซนต์ โดยแบ่งออกเป็น ๖ ระดับ และบันทึกผลการสอบเปอร์เซนต์เป็นหลัก.

เมื่อพิจารณาจากตาราง ๖. แล้ว กล่าวได้ดังนี้

๑. สภาพการเรียนของนักเรียนโดยส่วนรวม นักเรียนมีสภาพการเรียนแตกต่างกันตามจำนวนที่ปรากฏดังนี้

นักเรียนที่ผลการเรียนต่ำกว่า ๕๐ % หรือหน่วยกิตเฉลี่ยต่ำกว่า ๒.๐๐ มีจำนวนคิดเป็นร้อยละ ๘.๗๐ ของจำนวนนักเรียนทั้งสิ้น ๗๒๕ คน ในจำนวนนี้ถ้าคิดเป็นสัดส่วนแล้ว เป็นจำนวนนักเรียนชายมากกว่านักเรียนหญิง

นักเรียนที่ผลการเรียน ๕๐ – ๖๐ % หรือ หน่วยกิตเฉลี่ย ๒.๐๐ – ๒.๒๕ มีจำนวนคิดเป็นร้อยละ ๒๘.๙๐ ในจำนวนนี้ถ้าคิดเป็นสัดส่วนแล้ว เป็นจำนวนนักเรียนชายมากกว่านักเรียนหญิงเล็กน้อย

นักเรียนที่ผลการเรียน ๖๐ – ๗๐ % หรือ หน่วยกิตเฉลี่ย ๒.๒๖ – ๒.๗๕ มีจำนวนคิดเป็นร้อยละ ๒๘.๔๘ ในจำนวนนี้เมื่อคิดเป็นสัดส่วนแล้วเป็นจำนวนนักเรียนหญิงมากกว่านักเรียนชายเล็กน้อย

นักเรียนที่ผลการเรียน ๗๐ – ๘๐ % หรือ หน่วยกิตเฉลี่ย ๒.๗๖ – ๓.๒๕ มีจำนวนประมาณ ๑ ใน ๔ ของนักเรียนทั้งหมด และในจำนวนนี้เมื่อคิดเป็นสัดส่วนแล้วเป็นจำนวนนักเรียนหญิงมากกว่านักเรียนชาย

นักเรียนที่ผลการเรียน ๘๐ – ๙๐ % หรือ หน่วยกิตเฉลี่ย ๓.๒๖ – ๓.๕๐ มีจำนวนคิดเป็นร้อยละ ๖.๘๓ และในจำนวนนี้ถ้าคิดเป็นสัดส่วนแล้ว เป็นจำนวนนักเรียนหญิงมากกว่านักเรียนชาย

นักเรียนที่ผลการเรียน ๙๐ % ขึ้นไป หรือ หน่วยกิตเฉลี่ย ๓.๕๐ ขึ้นไปนั้น มีคือมีจำนวนคิดเป็นร้อยละ ๑.๘๘ เท่านั้น และในจำนวนนี้เป็นนักเรียนหญิงแทบทั้งสิ้น

กล่าวโดยสรุป นักเรียนส่วนใหญ่ (ประมาณ ๑ ใน ๓) ได้ผลการเรียนอยู่ในระดับ ๖๑ – ๗๐% หรือหน่วยกิตเฉลี่ย ๒.๒๖ – ๒.๗๕ รองลงมาคือ ผลการเรียนอยู่ในระดับ ๗๑ – ๘๐% หรือ หน่วยกิตเฉลี่ย ๒.๗๖ – ๓.๒๕ และระดับ ๕๐ – ๖๐% หรือหน่วยกิตเฉลี่ย ๒.๐๐ – ๒.๒๕ ซึ่งในจำนวนสองกลุ่มหลังนี้มีประมาณ ๑ ใน ๔ ของนักเรียนทั้งหมด ๔๒๕ คน นักเรียนที่ผลการเรียนต่ำโดยมากเป็นนักเรียนชายมากกว่านักเรียนหญิง ส่วนนักเรียนที่ผลการเรียนสูงส่วนใหญ่เป็นนักเรียนหญิงมากกว่านักเรียนชาย

๒. ผลการเรียนของนักเรียนแต่ละโรงเรียน แยกกล่าวได้ดังนี้

ก. โรงเรียนมัธยมสาธิต วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร

นักเรียนส่วนมาก (ร้อยละ ๓๔.๖๒) ผลการเรียนอยู่ในระดับหน่วยกิตเฉลี่ย ๒.๒๖ – ๒.๗๕ รองลงมาคือ หน่วยกิตเฉลี่ย ๒.๐๐ – ๒.๒๕ (ร้อยละ ๒๖.๖๔), หน่วยกิตเฉลี่ย ๒.๗๖ – ๓.๒๕ (ร้อยละ ๒๒.๔๕), หน่วยกิตเฉลี่ยต่ำกว่า ๒.๐๐ (ร้อยละ ๑๑.๐๖) และหน่วยกิตเฉลี่ย ๓.๒๕ ขึ้นไป (ร้อยละ ๔.๑๐) ตามลำดับ

ข. โรงเรียนมัธยมสาธิต วิทยาลัยวิชาการศึกษา ปทุมวัน

นักเรียนส่วนมาก (ร้อยละ ๓๓.๘๘) การเรียนอยู่ในระดับ ๗๑ – ๘๐% รองลงมาคือ ๖๑ – ๗๐% (ร้อยละ ๒๕.๓๘), ๕๐ – ๖๐% (ร้อยละ ๓๑.๖๔), ๘๐% ขึ้นไป (ร้อยละ ๙.๖๒) และต่ำกว่า ๕๐% (ร้อยละ ๔.๓๘) ตามลำดับ

ค. โรงเรียนสาธิตพิบูลบำเพ็ญ วิทยาลัยวิชาการศึกษา บางแสน

นักเรียนส่วนมาก (ร้อยละ ๓๘.๒๑) ผลการเรียนอยู่ในระดับ ๕๐ – ๖๐% รองลงมาคือ ๖๑ – ๗๐% (ร้อยละ ๒๑.๕๗), ๗๑ – ๘๐% (ร้อยละ ๑๔.๒๑), ๘๐% ขึ้นไป (ร้อยละ ๑๓.๗๓) และต่ำกว่า ๕๐% (ร้อยละ ๕.๘๘) ตามลำดับ

กล่าวโดยสรุป นักเรียนโรงเรียนมัธยมสาธิต วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร มีอัตราของผู้ที่ผลการเรียนต่ำกว่า ๕๐% หรือหน่วยกิตเฉลี่ยต่ำกว่า ๒.๐๐ มากกว่าอีกสองโรงเรียน ในทำนองเดียวกัน อัตราของนักเรียนที่ผลการเรียนสูงกว่า ๘๐% หรือหน่วยกิตเฉลี่ย ๓.๒๕ ขึ้นไป ก็มีน้อยกว่าอีกทั้งสองโรงเรียนด้วย

ตาราง ๗. จำนวนนักเรียนแต่ละโรงเรียน แยกตามอาชีพของผู้ปกครอง

อาชีพของผู้ปกครอง	รวม		โรงเรียนสาธิตวิทยาลัยวิชาการศึกษา					
			ประสานมิตร		ปทุมวัน		บางแสน	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
๑. รับราชการ	๑๖๑	๓๗.๘๘	๗๖	๓๐.๘๙	๗๒	๕๕.๓๘	๑๓	๒๖.๕๓
๒. ค้าขาย	๘๘	๒๐.๗๑	๕๗	๒๓.๑๗	๑๒	๙.๒๓	๑๙	๓๘.๗๘
๓. รับจ้าง	๓๔	๘.๐๐	๒๙	๑๑.๗๙	๑	.๗๗	๔	๘.๑๖
๔. ทำงานบริษัท	๒๘	๖.๕๙	๑๓	๕.๒๘	๑๔	๑๐.๗๗	๑	๒.๐๔
๕. ทำงานองค์การ	๑๙	๔.๔๗	๙	๓.๖๖	๙	๖.๙๒	๑	๒.๐๔
๖. ทำงานธนาคาร	๑๖	๓.๗๖	๘	๓.๒๕	๘	๖.๑๕	—	—
๗. ผู้อำนวยการ	๙	๒.๑๒	๔	๑.๖๓	๕	๓.๘๕	—	—
๘. แพทย์	๖	๑.๔๑	๓	๑.๒๒	๓	๒.๓๑	—	—
๙. ชาวนา	๑๐	๒.๓๕	๖	๒.๔๔	—	—	๔	๘.๑๖
๑๐. อื่น ๆ และไม่ระบุ	๕๔	๑๒.๗๑	๓๙	๑๕.๘๕	๗	๕.๓๘	๘	๑๖.๓๓
รวม	๔๒๕	๑๐๐.๐๐	๒๔๖	๑๐๐.๐๐	๑๓๐	๑๐๐.๐๐	๕๐	๑๐๐.๐๐

* ดูภาคผนวก หน้า ๑๑๑

จากตาราง ๗. แสดงให้เห็นว่า

๑. เมื่อพิจารณาโดยส่วนรวมแล้วผู้ปกครองของนักเรียนสาธิต วิทยาลัยวิชาการศึกษา มีอาชีพแตกต่างกัน เรียงจากอาชีพที่มีจำนวนผู้ประกอบอาชีพมากไปหาน้อยดังนี้ คือ

รับราชการ (ร้อยละ ๓๗.๘๘), ค้าขาย (ร้อยละ ๒๐.๗๑), รับจ้าง (ร้อยละ ๘.๐๐), ทำงานบริษัท (ร้อยละ ๖.๕๘), ทำงานองค์การ (ร้อยละ ๔.๗๗), ทำงานธนาคาร (ร้อยละ ๓.๗๖), ชาวนา (ร้อยละ ๒.๓๕), ผู้อำนวยการ (ร้อยละ ๒.๑๒) และ แพทย์ (ร้อยละ ๑.๔๑) ทั้งนี้ยังมีผู้ประกอบอาชีพอื่น ๆ และนักเรียนมิได้ระบุอาชีพของผู้ปกครองอีกมีจำนวนรวมกัน ๘๘ ราย

๒. ถ้าพิจารณาแต่ละโรงเรียนแล้ว กล่าวได้ว่า ผู้ปกครองนักเรียนโรงเรียนมัธยมสาธิต วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร ร้อยละ ๓๓.๑๕ มีอาชีพรับราชการ, ร้อยละ ๒๓.๗๖ มีอาชีพค้าขาย และร้อยละ ๑๑.๘๘ มีอาชีพรับจ้าง ส่วนที่ประกอบอาชีพอื่น เช่น ทำงานบริษัท, ทำงานองค์การ, ทำงานธนาคาร, ผู้อำนวยการ, แพทย์ และ ชาวนา นั้น มีน้อย คือโดยเฉลี่ยไม่เกินร้อยละ ๕ สำหรับผู้ปกครองนักเรียนโรงเรียนมัธยมสาธิต วิทยาลัยวิชาการศึกษา ปทุมวัน ปรากฏจำนวนดังนี้ คือ ร้อยละ ๕๘.๒๒ มีอาชีพรับราชการ, ร้อยละ ๑๐.๓๗ ทำงานบริษัท, ร้อยละ ๙.๒๓ มีอาชีพค้าขาย, ร้อยละ ๖.๗๒ ทำงานองค์การ และ ร้อยละ ๖.๑๕ ทำงานธนาคาร ส่วนที่มีอาชีพอื่น เช่น ผู้อำนวยการ และแพทย์ นั้น มีจำนวนน้อยโดยเฉลี่ยไม่เกินร้อยละ ๓

ส่วนผู้ปกครองนักเรียนโรงเรียนสาธิตพิบูลบำเพ็ญ วิทยาลัยวิชาการศึกษา บางแสน นั้น ร้อยละ ๓๑.๒๒ มีอาชีพค้าขาย, ร้อยละ ๒๗.๘๕ รับราชการ, ร้อยละ ๗.๕๘ มีอาชีพรับจ้าง, ร้อยละ ๗.๘๘ เป็นชาวนา ส่วนที่มีอาชีพอื่นเช่น ทำงานบริษัท และทำงานองค์การนั้นมีน้อย เพียงร้อยละ ๑.๗๖ เท่านั้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งไม่ปรากฏว่ามีรายใดทำงานธนาคาร, เป็นผู้อำนวยการ และเป็นนายแพทย์

กล่าวโดยสรุป ผู้ปกครองนักเรียนโรงเรียนสาธิต วิทยาลัยวิชาการศึกษา ส่วนมากมีอาชีพรับราชการ และค้าขาย ถ้าพิจารณาแต่ละโรงเรียนแล้ว ผู้ปกครองนักเรียนโรงเรียนมัธยมสาธิต วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร ส่วนมากมีอาชีพรับราชการและค้าขาย ส่วนผู้ปกครองนักเรียนโรงเรียนมัธยมสาธิต วิทยาลัยวิชาการศึกษา ปทุมวัน มีอาชีพรับราชการ และทำงานบริษัท แต่ผู้ปกครองนักเรียนโรงเรียนสาธิตพิบูลบำเพ็ญ วิทยาลัยวิชาการศึกษา บางแสน นั้น ส่วนมากมีอาชีพค้าขาย

และรับราชการ ตามลำดับ

กรณีที่ ๒ ข้อมูลเกี่ยวกับการเลือกอาชีพ

ดังได้กล่าวมาแล้วว่า การพิจารณาการเลือกอาชีพของนักเรียนนี้ ได้พิจารณาแบ่งอาชีพออกเป็นสองชนิด คือ อาชีพที่ต้องฝึกฝนในสถาบันต่ำกว่ามหาวิทยาลัย และอาชีพที่ต้องฝึกฝนในระดับมหาวิทยาลัยหรือเทียบเท่า และย่อมเป็นที่เข้าใจกันอยู่โดยทั่วไปว่า อาชีพทั้งสองระดับนั้น มิได้เหมาะสมกับบุคคลเสมอไป โดยเฉพาะอย่างยิ่งผู้ที่จะเลือกอาชีพที่ต้องศึกษาอบรมในระดับมหาวิทยาลัยนั้น จะต้องมีความสามารถทางสมองสูงกว่าบุคคลธรรมดามิใช่น้อย "หรือเป็นพวกที่เรียกว่า ๑๕ เปอร์เซนต์แรก"[๒] นอกจากนี้แล้วยังต้องเสียค่าใช้จ่ายในการศึกษาเล่าเรียนมากกว่าอาชีพที่ศึกษาอบรมได้ในสถาบันที่ต่ำกว่าระดับมหาวิทยาลัยอีกด้วย

เมื่อเป็นเช่นนี้ก็น่าจะพิจารณาการเลือกอาชีพของนักเรียนในที่นี้ว่า จะมีความเหมาะสมกับเหตุผลที่กล่าวมาแล้วหรือไม่อย่างไร ดังต่อไปนี้

ตาราง ๘. จำนวนนักเรียนที่ต้องการอาชีพที่ศึกษาได้ในระดับต่ำกว่ามหาวิทยาลัย และอาชีพระดับมหาวิทยาลัย แยกตามโรงเรียน

ความต้องการ	รวม	โรงเรียนสาธิตวิทยาลัยวิชาการศึกษา		
		ประสานมิตร	ปทุมวัน	บางแสน
	๔๒๑	๒๔๐	๑๓๐	๕๑
๑. อาชีพระดับต่ำกว่ามหาวิทยาลัย	๑๑๓	๗๕	๗	๓๑
๒. อาชีพระดับมหาวิทยาลัยหรือเทียบเท่า	๓๐๘	๑๖๕	๑๒๓	๒๐

---

[๒] สุกใจ เหล่าสุนทร อ.ก. หน้า ๑๑

จากตาราง ๔. แสดงให้เห็นว่า

๑. นักเรียนส่วนใหญ่ต้องการอาชีพที่ศึกษาในระดับมหาวิทยาลัย ซึ่งถ้าคิดโดยประมาณแล้ว นักเรียน ๓ ใน ๔ มุ่งที่จะเข้าศึกษาในระดับมหาวิทยาลัย

๒. ถ้าพิจารณาแต่ละโรงเรียนแล้ว นักเรียนมัธยมสาธิต วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร ประมาณ ๑ ใน ๓ เลือกอาชีพที่ศึกษาได้ในระดับต่ำกว่ามหาวิทยาลัย ส่วนนักเรียนโรงเรียนมัธยมสาธิต วิทยาลัยวิชาการศึกษา ปทุมวัน แทบกล่าวได้ว่ามุ่งเข้าศึกษาต่อในมหาวิทยาลัยทั้งหมด คือเกือบร้อยละ ๙๕ เพราะมีเพียง ๗ คนเท่านั้นที่ต้องการอาชีพที่ศึกษาได้ในระดับต่ำกว่ามหาวิทยาลัย ๓. นักเรียนสาธิตพิบูลบำเพ็ญ วิทยาลัยวิชาการศึกษา บางแสน กลับตรงกันข้าม คือเลือกอาชีพในระดับต่ำกว่ามหาวิทยาลัยมากกว่าอาชีพระดับมหาวิทยาลัย คือมากกว่า ๓ ใน ๕ ของนักเรียนทั้งหมด ไม่ต้องการศึกษาต่อในระดับมหาวิทยาลัย

ตาราง ๕. จำนวนนักเรียนที่ต้องการเลือกอาชีพที่ศึกษาในระดับต่ำกว่ามหาวิทยาลัยและระดับมหาวิทยาลัย แยกตามระดับการเรียน

ผลการสอบครั้งสุดท้าย	จำนวนเต็ม ๓๖๗	ความต้องการ: ระดับต่ำกว่ามหาวิทยาลัย ๑๒๙	ความต้องการ: ระดับมหาวิทยาลัย ๒๓๘
๑. ต่ำกว่า ๕๐% หรือหน่วยกิตเฉลี่ยต่ำกว่า ๒.๐๐	๓๓	๑๓	๒๐
๒. ๕๐ – ๖๐% หรือหน่วยกิตเฉลี่ย ๒.๐๐ – ๒.๒๕	๑๐๘	๔๒	๖๖
๓. ๖๑ – ๗๐% หรือหน่วยกิตเฉลี่ย ๒.๒๖ – ๒.๗๕	๑๑๓	๕๓	๖๐
๔. ๗๑ – ๘๐% หรือหน่วยกิตเฉลี่ย ๒.๗๖ – ๓.๒๕	๗๐	๑๗	๕๓
๕. ๘๑ – ๙๐% หรือหน่วยกิตเฉลี่ย ๓.๒๖ – ๓.๕๐	๒๙	๑	๒๘
๖. ๙๐% ขึ้นไป หรือหน่วยกิตเฉลี่ย ๓.๕๐ ขึ้นไป	๘	๒	๖
๗. ไม่ระบุ	๖	๑	๕

จากตาราง ๔. นี้ ถ้าพิจารณาแบ่งนักเรียนตามระดับการเรียนออกเป็น ๓ พวก คือพวกที่การเรียนอยู่ในระดับต่ำ คือผลการเรียนต่ำกว่า ๒๐% ลงมา หรือหน่วยกิตเฉลี่ยต่ำกว่า ๒.๒๕ ซึ่งมีอยู่ทั้งหมด ๑๒๕ คน นั้น มีความต้องการศึกษาต่อในระดับมหาวิทยาลัย ๖๖ คน และศึกษาต่อในระดับต่ำกว่ามหาวิทยาลัย ๕๙ คน หรือคิดเป็นอัตราส่วนของความต้องการศึกษาต่อในมหาวิทยาลัยกับความต้องการศึกษาต่อในระดับต่ำกว่ามหาวิทยาลัย ประมาณ ๑ ต่อ ๑ ส่วนนักเรียนที่การเรียนอยู่ระดับปานกลาง คือผลการเรียน ตั้งแต่ ๒๐ – ๔๐% หรือหน่วยกิตเฉลี่ย ๒.๒๖ – ๓.๒๕ ซึ่งมีทั้งหมด ๒๓๗ คน ต้องการศึกษาต่อในระดับมหาวิทยาลัย ๑๘๓ คน และต้องการศึกษาต่อในระดับต่ำกว่ามหาวิทยาลัย ๕๔ คน คิดเป็นอัตราส่วน ประมาณ ๓ ต่อ ๑ และนักเรียนที่การเรียนอยู่ในระดับสูง คือผลการเรียนตั้งแต่ ๔๐% ขึ้นไป หรือหน่วยกิตเฉลี่ย ๓.๒๕ ขึ้นไป ซึ่งมีอยู่ ๓๗ คน มีความต้องการศึกษาต่อในระดับมหาวิทยาลัย ๓๔ คน ต้องการศึกษาในระดับต่ำกว่ามหาวิทยาลัยเพียง ๓ คน คิดเป็นอัตราส่วนประมาณ ๑๑ ต่อ ๑ ตามลำดับ สรุปได้ว่านักเรียนที่การเรียนอยู่ในระดับสูง มีอัตราส่วนของผู้มีความต้องการศึกษาต่อในระดับมหาวิทยาลัยมากกว่านักเรียนที่การเรียนอยู่ในระดับต่ำ

ตาราง ๑๐. จำนวนนักเรียนที่ต้องการเลือกอาชีพที่ศึกษาได้ในระดับต่ำกว่ามหาวิทยาลัย และระดับมหาวิทยาลัย แยกตามรายได้ผู้ปกครอง

รายได้ของผู้ปกครอง เป็นรายเดือนโดยประมาณ	จำนวนเต็ม ๔๑๕	ความต้องการ ระดับต่ำกว่ามหาวิทยาลัย ๑๑๑	ความต้องการ ระดับมหาวิทยาลัย ๓๐๔
๑. ต่ำกว่า ๑๐๐๐ บาท	๓๔	๑๙	๑๕
๒. ๑๐๐๐ – ๒๐๐๐ บาท	๙๖	๓๒	๖๔
๓. ๒๐๐๐ – ๓๐๐๐ บาท	๖๖	๑๕	๕๑
๔. ๓๐๐๐ – ๔๐๐๐ บาท	๕๕	๑๒	๔๓
๕. ๔๐๐๐ – ๕๐๐๐ บาท	๔๓	๕	๓๘
๖. ๕๐๐๐ – ๖๐๐๐ บาท	๓๐	๔	๒๖
๗. ๖๐๐๐ – ๗๐๐๐ บาท	๓๑	๗	๒๔
๘. ๗๐๐๐ – ๘๐๐๐ บาท	๒๖	๔	๒๒
๙. ๘๐๐๐ ขึ้นไป	๓๕	๕	๓๐
๑๐. ไม่ระบุ	๖	๒	๔

จากตาราง ๑๐. นี้ พอจะกล่าวได้ว่า นักเรียนที่ผู้ปกครองมีรายได้ต่ำกว่าเดือนละ ๒๐๐๐ บาทลงมา ซึ่งมีอยู่จำนวน ๑๓๐ รายนั้น มีความต้องการเข้าศึกษาต่อในมหาวิทยาลัย คิดเป็นร้อยละ ๖๐.๘ โดยเฉพาะอย่างยิ่งจำนวนนักเรียนที่ผู้ปกครองมีรายได้ต่ำกว่า ๑๐๐๐ บาทต่อเดือน ซึ่งมีอยู่ ๓๔ ราย ต้องการศึกษาต่อในระดับมหาวิทยาลัยเพียงร้อยละ ๔๐ เท่านั้น แต่นักเรียนที่ผู้ปกครองมีรายได้สูงกว่า ๒๐๐๐ บาทต่อเดือน และรวมทั้งที่ไม่ได้ระบุรายได้ของผู้ปกครองซึ่งมีอยู่ทั้งสิ้น ๒๘๕ รายนั้น มีความต้องการเข้าศึกษาต่อในมหาวิทยาลัยมากกว่าที่จะศึกษาต่อในระดับต่ำกว่ามหาวิทยาลัย คือมีถึง ๒๒๕ คน ใน ๒๘๕ คน หรือเกือบร้อยละ ๘๐

สรุปได้ว่า นักเรียนที่ผู้ปกครองมีรายได้ต่ำส่วนมาก ต้องการศึกษาต่อในระดับต่ำกว่ามหาวิทยาลัย และนักเรียนที่ผู้ปกครองมีรายได้สูงส่วนใหญ่ต้องการศึกษาในระดับมหาวิทยาลัย

เมื่อได้พิจารณาถึงความต้องการกว้าง ๆ ของนักเรียน คือความต้องการศึกษาต่อหรือเลือกอาชีพที่ศึกษาสมได้ในสถาบันต่ำกว่ามหาวิทยาลัย และความต้องการศึกษาต่อหรือเลือกอาชีพที่ต้องศึกษาในระดับมหาวิทยาลัยหรือเทียบเท่า แล้ว ต่อไปนี้จะได้กล่าวถึงอาชีพต่าง ๆ ที่นักเรียนเลือก แต่จะยกมาเฉพาะอาชีพที่มีผู้เลือกไม่น้อยกว่า ๑๐ คน แบ่งเป็นอาชีพระดับต่ำกว่ามหาวิทยาลัย ๑๓ อาชีพ คือ เลขานุการ บริการโรงแรม พนักงานต้อนรับบนเครื่องบิน ทำงานสหกรณ์ ช่างเครื่องยนต์ พยาบาล นักแสดงละครฟ้อนรำ มัคคุเทศก์ นายหน้าค้าขาย ช่างตัดเสื้อ เกษตรกร (เลี้ยงสัตว์, ปลูกพืช) ทหารบก (นายสิบ) และพนักงานบัญชี อาชีพเหล่านี้มีจำนวนนักเรียนเลือกมากน้อยต่างกันทั้งยังแตกต่างกันตามเพศ และอันดับในการเลือกอีกด้วย ดังจะเห็นได้จากตาราง ๑๑. ส่วนอาชีพระดับมหาวิทยาลัยหรือเทียบเท่ามี ๓๑ อาชีพ ได้แก่อาชีพต่อไปนี้คือ แพทย์ นักวิทยาศาสตร์ นักการทูต วิศวกรเครื่องยนต์ นักวิทยาศาสตร์การแพทย์ ตำรวจ (นายร้อย) สถาปนิก นักบิน ทหารบก (นายร้อย) ทหารอากาศ (นายเรืออากาศ) พยาบาล (ปริญญา) เกษตรกร (มหาวิทยาลัยเกษตร) ทำงานธนาคาร วิศวกรไฟฟ้า เภสัชกร ทหารเรือ (นายเรือ) นักสังคมสงเคราะห์ ครูมหาวิทยาลัย นักวิจัยทางวิทยาศาสตร์ ช่างตกแต่งภายใน นักธุรกิจ (พาณิชยศาสตร์) วิศวกรก่อสร้าง สัตวแพทย์ ผู้พิพากษา ครูโรงเรียนประถมศึกษา ทนายความ นักประพันธ์ ครูโรงเรียนมัธยมศึกษา ผู้ตรวจบัญชี ช่างออกแบบเครื่องแต่งกาย และนักจิตวิทยา อาชีพเหล่านี้มีผู้เลือกแตกต่างกันทั้งในด้านจำนวน เพศ และอันดับในการเลือกเช่นเดียวกัน ดังได้แสดงไว้ในตาราง ๑๒.

ตาราง ๑๑ อาชีพระดับต่ำกว่ามหาวิทยาลัย ที่นักเรียนเลือกไม่ต่ำกว่า ๑๐ คน เรียงจากอาชีพที่มีผู้เลือกมากไปหาน้อย แยกตามเพศ และอันดับการเลือก

อาชีพ	รวม	เพศ		อันดับเลือก					
		ช	ญ	๑		๒		๓	
	๑๓๗	๘๗	๕๐	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ
๑. เลขานุการ	๓๐	๓	๒๗	—	๑๔	๑	๘	๒	๕
๒. บริการโรงแรม	๓๐	๒๐	๑๐	๑๓	๕	๖	๑	๑	๔
๓. พนักงานต้อนรับบนเครื่องบิน	๒๐	๔	๑๖	๑	๔	๒	๘	๑	๔
๔. ทำงานธนาคาร	๑๘	๑๐	๘	๓	—	๒	๓	๕	๕
๕. ช่างเครื่องยนต์	๑๖	๑๕	๑	๘	—	๕	๑	๒	—
๖. พยาบาล	๑๒	—	๑๒	—	๕	—	๖	—	๑
๗. นักแสดงละครแฟชั่น	๑๒	๓	๙	—	๔	๒	๓	๑	๒
๘. มัคคุเทศก์	๑๑	๘	๓	—	—	๓	—	๕	๓
๙. นายหน้าเดินตลาด	๑๑	๑๑	—	๙	—	๑	—	๑	—
๑๐. ช่างตัดเสื้อ	๑๐	๑	๙	—	—	๑	๕	—	๔
๑๑. เกษตรกร (เลี้ยงสัตว์, ปลูกพืช)	๑๐	๗	๓	๓	๓	๓	—	๑	—
๑๒. ทหารบก (ทหารเรือ)	๑๐	๑๐	—	๓	—	๓	—	๔	—
๑๓. พนักงานบัญชี	๑๐	๕	๕	๒	๑	๒	๒	๑	๒

พิจารณาจากตาราง ๑๑. แล้วกล่าวได้ดังนี้

อาชีพเลขานุการ และอาชีพบริการโรงแรม เป็นอาชีพที่นักเรียนเลือกมากที่สุด และในจำนวนนี้ส่วนมากผู้เลือกเป็นนักเรียนโรงเรียนมัธยมสาธิต วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร ถ้าจะพิจารณาจำนวนผู้เลือกโดยแยกตามเพศแล้ว เลขานุการ เป็นที่ต้องการของนักเรียนหญิงมากกว่านักเรียนชาย

คือในจำนวนผู้เลือก ๓๐ คน นั้น เป็นนักเรียนหญิงถึง ๒๙ คน และเป็นจำนวนนักเรียนชายเพียง ๑ คน เท่านั้น แต่อาชีพบริการโรงแรมมีจำนวนนักเรียนชายเลือกมากกว่านักเรียนหญิง คือในจำนวนผู้เลือก ๓๐ คนนั้น เป็นนักเรียนชาย ๒๐ คน และเป็นนักเรียนหญิง ๑๐ คน

อาชีพพนักงานต้อนรับบนเครื่องบิน มีจำนวนผู้เลือกรองลงมา คือมีผู้เลือก ๒๐ คน ในจำนวนนี้เป็นนักเรียนหญิงมากกว่านักเรียนชาย

อาชีพทำงานธนาคาร มีจำนวนผู้เลือก ๑๘ คน เป็นนักเรียนหญิงและชายมากพอ ๆ กัน แต่ในจำนวนนักเรียนหญิง ๘ รายนั้น ไม่มีรายใดเลือกเป็นอันดับ ๑

อาชีพช่างเครื่องยนต์ ผู้เลือกเป็นนักเรียนชายเกือบทั้งหมด คือในจำนวน ๑๕ คนนั้น เป็นนักเรียนหญิงเพียง ๑ คน

อาชีพพยาบาล ผู้เลือกเป็นนักเรียนหญิงล้วนทั้ง ๑๒ คน และส่วนมากเลือกเป็นอันดับ ๑

อาชีพนักแสดงละครฟ้อนรำ ในจำนวนผู้เลือก ๑๒ คน เป็นนักเรียนหญิงมากกว่านักเรียนชาย

อาชีพมัคคุเทศก์ มีนักเรียนชายเลือก ๘ คน นักเรียนหญิง ๓ คน ในจำนวนนี้ไม่มีฝ่ายใดเลือกเป็นอันดับ ๑

อาชีพนายหน้าเก็บตลาด ผู้เลือกเป็นนักเรียนชายทั้งหมด ๑๑ คน และในจำนวนนี้ส่วนมากเลือกเป็นอันดับ ๑

อาชีพช่างตัดเสื้อ มีนักเรียนเลือก ๑๐ คน เป็นนักเรียนชายเพียง ๑ คน

อาชีพเกษตรกร (เลี้ยงสัตว์ปลูกพืช) มีผู้เลือก ๑๐ คน ส่วนมากเป็นนักเรียนชาย

อาชีพทหารบก (นายสิบ) เลือกเฉพาะนักเรียนชาย ๑๐ คน

อาชีพพนักงานบัญชี มีผู้เลือก ๑๐ คน เป็นนักเรียนหญิงและนักเรียนชายจำนวนเท่า ๆ กัน

ดังนี้สรุปได้ว่า อาชีพที่มักเป็นที่ต้องการของนักเรียนชาย คือ บริการโรงแรม ทำงานธนาคาร ช่างเครื่องยนต์ มัคคุเทศก์ นายหน้าเก็บตลาด เกษตรกร ทหารบก ส่วนอาชีพที่มักเป็นที่ต้องการของนักเรียนหญิง คือ เลขานุการ พนักงานต้อนรับบนเครื่องบิน พยาบาล และช่างตัดเสื้อ

ตาราง ๒. อาชีพระดับมหาวิทยาลัยหรือเทียบเท่า ที่นักเรียนเลือกไม่ต่ำกว่า ๑๐ คน เรียงจากอาชีพที่มีผู้เลือกมากไปหาน้อย แยกตามเพศและอันดับการเลือก

อาชีพ	รวม	เพศ		อันดับเลือก					
		ช	ญ	๑		๒		๓	
	๓๐๘	๑๗๕	๑๓๓	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ
๑. นายแพทย์	๑๑๓	๕๒	๖๑	๒๘	๔๑	๑๒	๑๑	๑๒	๙
๒. นักวิทยาศาสตร์	๕๕	๓๓	๒๒	๑๖	๑๐	๑๓	๘	๔	๔
๓. นักการทูต	๔๗	๒๐	๒๗	๕	๗	๔	๙	๑๑	๑๑
๔. วิศวกรเครื่องยนต์	๔๕	๔๔	๑	๑๕	๑	๑๙	—	๑๐	—
๕. นักวิทยาศาสตร์การแพทย์	๓๙	๑๘	๒๑	๖	๖	๕	๘	๗	๗
๖. ตำรวจ (สัญญาบัตร)	๓๗	๓๖	๑	๑๗	—	๑๕	๑	๔	—
๗. สถาปนิก	๓๖	๒๖	๑๐	๑๑	๓	๘	๒	๗	๕
๘. นักบิน	๓๓	๓๑	๒	๑๔	—	๑๐	๑	๗	๑
๙. ทหารบก (นายร้อย)	๓๓	๓๒	๑	๑๗	—	๗	—	๘	๑
๑๐. ทหารอากาศ (นายเรืออากาศ)	๓๒	๓๑	๑	๑๐	—	๑๒	—	๙	๑
๑๑. พยาบาล (ปริญญา)	๓๑	๑	๓๐	—	๙	๑	๑๐	—	๑๑
๑๒. เกษตรกร (มหาวิทยาลัยเกษตรฯ)	๒๙	๑๕	๑๔	๗	๓	๔	๓	๔	๘
๑๓. งานธนาคาร	๒๙	๑๖	๑๓	๒	๒	๔	๗	๑๐	๔
๑๔. วิศวกรไฟฟ้า	๒๗	๒๕	๒	๗	—	๗	๑	๑๑	๑
๑๕. เภสัชกร	๒๕	๓	๒๒	๑	๙	๑	๗	๑	๖
๑๖. ทหารเรือ (นายเรือ)	๒๒	๒๑	๑	๕	—	๖	๑	๑๐	—
๑๗. นักสังคมสงเคราะห์	๒๐	๑	๑๙	—	๓	๑	๕	—	๑๑
๑๘. ครูมหาวิทยาลัย	๑๘	๒	๑๖	๑	๕	๑	๕	—	๖

ตาราง ๑๒. (ต่อ)

อาชีพ	รวม	เพศ		อันดับเลือก					
		ช	ญ	๑		๒		๓	
	๓๐๘	๑๙๕	๑๑๓	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ
๑๙. นักวิจัยทางวิทยาศาสตร์	๑๗	๑๐	๗	๒	๑	๓	๓	๕	๓
๒๐. ช่างตกแต่งภายใน	๑๖	๓	๑๓	๑	๕	๑	๔	๑	๔
๒๑. นักธุรกิจ (พาณิชยศาสตร์)	๑๕	๔	๑๑	—	๔	๑	๓	๓	๔
๒๒. วิศวกรก่อสร้าง	๑๔	๑๓	๑	๔	—	๕	—	๔	๑
๒๓. สัตวแพทย์	๑๔	๙	๕	—	๑	๕	๓	๔	๑
๒๔. ผู้พิพากษา	๑๓	๑๐	๓	๑	๑	๕	๑	๔	๑
๒๕. ครูโรงเรียนประถมศึกษา	๑๓	๑	๑๒	—	๒	—	๕	๑	๕
๒๖. ทนายความ	๑๒	๑๐	๒	๕	—	๓	๑	๒	๑
๒๗. นักประพันธ์	๑๒	๖	๖	—	๑	๒	๓	๔	๒
๒๘. ครูโรงเรียนมัธยมศึกษา	๑๑	๑	๑๐	—	๒	—	๔	๑	๔
๒๙. ผู้ตรวจบัญชี	๑๑	๓	๘	—	๔	๒	๓	๑	๑
๓๐. ช่างออกแบบเครื่องแต่งกาย	๑๐	๒	๘	—	๓	๑	๔	๑	๑
๓๑. นักจิตวิทยา	๑๐	๒	๘	—	๓	—	๓	๒	๒

การพิจารณาตามตาราง ๑๒. นี้ จะพิจารณาเป็นสองตอน คือ ตอนแรกเป็นการพิจารณาจำนวนผู้เลือกและอันดับการเลือกโดยทั่วไป และในตอนถัดไปจะพิจารณาระดับการเรียนและรายได้ของผู้ปกครองประกอบการเลือกของนักเรียนว่านักเรียนระดับการเรียนและรายได้ผู้ปกครองใดมักเลือกอาชีพใดดังนี้คือ

อาชีพนายแพทย์ เป็นอาชีพที่นักเรียนสนใจเลือกมากที่สุด คือในจำนวนนักเรียน ๓๐๘ คน เลือกอาชีพนี้ถึง ๑๓๓ คน คิดเป็นอัตราส่วนมากกว่า ๑ ใน ๓ และในจำนวน ๑๓๓ คน ที่เลือกนี้มีนักเรียนหญิงเลือกมากกว่านักเรียนชายเล็กน้อย และทั้งนักเรียนหญิงและนักเรียนชายต่างเลือกอาชีพนี้เป็นอันดับ ๑ เป็นส่วนมาก

อาชีพนักวิทยาศาสตร์ นักเรียนเลือกมากรองลงมา คือมีผู้เลือก ๕๕ คน เป็นนักเรียนชาย ๓๓ คน และนักเรียนหญิง ๒๒ คน

อาชีพนักการทูต นักเรียนเลือกทั้งหมด ๔๗ คน เป็นนักเรียนหญิงมากกว่านักเรียนชาย และส่วนมากเลือกเป็นอันดับ ๓

อาชีพวิศวกรเครื่องยนต์ นักเรียนเลือกทั้งหมด ๔๕ คน ในจำนวนนี้เป็นนักเรียนหญิงเพียง ๑ คน

อาชีพนักวิทยาศาสตร์การแพทย์ นักเรียนเลือกทั้งหมด ๓๘ คน เป็นนักเรียนชาย ๑๔ คน นักเรียนหญิง ๒๔ คน

อาชีพตำรวจ (นายร้อย) นักเรียนเลือกทั้งหมด ๓๗ คน เป็นนักเรียนหญิงเพียง ๑ คน

อาชีพสถาปนิก มีผู้เลือก ๓๖ คน เป็นนักเรียนชาย ๒๖ คน นักเรียนหญิง ๑๐ คน นักเรียนชายส่วนมากเลือกเป็นอันดับ ๑ ส่วนนักเรียนหญิงส่วนมากเลือกเป็นอันดับ ๓

อาชีพนักบิน และนายทหารบก นักเรียนเลือกเป็นจำนวน ๓๓ คนเท่ากัน เป็นนักเรียนหญิงเพียง ๒ คน และ ๑ คน ตามลำดับ นักเรียนชายส่วนมากเลือกเป็นอันดับ ๑

อาชีพทหารอากาศ (นายเรืออากาศ) นักเรียนเลือก ๓๒ คน เป็นนักเรียนหญิงเพียง ๑ คน

อาชีพพยาบาล (ปริญญา) นักเรียนเลือก ๓๑ คน เป็นนักเรียนชายเพียง ๑ คน

อาชีพเกษตรกร (มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์) นักเรียนเลือก ๒๙ คน เป็นนักเรียนชายและหญิงประมาณเท่า ๆ กัน

อาชีพงานธนาคาร นักเรียนเลือก ๒๙ คน เป็นจำนวนนักเรียนชายและหญิงประมาณเท่า ๆ กัน

อาชีพวิศวกรไฟฟ้า นักเรียนเลือก ๒๗ คน ในจำนวนนี้เป็นนักเรียนหญิง เพียง ๒ คน

อาชีพเภสัชกร นักเรียนเลือก ๒๕ คน เป็นนักเรียนชายเพียง ๓ คน

อาชีพทหารเรือ (นายเรือ) นักเรียนเลือก ๒๒ คน ในจำนวนนี้เป็นนักเรียนหญิง เพียง ๑ คน

อาชีพนักสังคมสงเคราะห์ นักเรียนเลือก ๒๐ คน ในจำนวนนี้เป็นนักเรียนชายเพียง ๑ คน

อาชีพครูมหาวิทยาลัย นักเรียนเลือก ๑๘ คน ส่วนมากเป็นนักเรียนหญิง

อาชีพนักวิจัยทางวิทยาศาสตร์ นักเรียนเลือก ๑๗ คน ส่วนมากเป็นนักเรียนชาย

อาชีพช่างตกแต่งภายใน นักเรียนเลือก ๑๖ คน ในจำนวนนี้ส่วนมากเป็นนักเรียนชาย

อาชีพนักธุรกิจ (พาณิชยศาสตร์) นักเรียนเลือก ๑๕ คน ในจำนวนนี้ส่วนมากเป็นนักเรียนชาย

อาชีพวิศวกรก่อสร้าง นักเรียนเลือก ๑๔ คน ในจำนวนนี้เป็นนักเรียนหญิง เพียง ๑ คน

อาชีพสัตวแพทย์ นักเรียนเลือก ๑๔ คน ในจำนวนนี้เป็นนักเรียนชายมากกว่านักเรียนหญิง

อาชีพผู้พิพากษา นักเรียนเลือก ๑๓ คน ในจำนวนนี้เป็นนักเรียนหญิง เพียง ๓ คน

อาชีพครูโรงเรียนประถมศึกษา นักเรียนเลือก ๑๓ คน ในจำนวนนี้เป็นนักเรียนชาย เพียง ๑ คน

อาชีพทนายความ นักเรียนเลือก ๑๒ คน ในจำนวนนี้เป็นนักเรียนหญิง เพียง ๒ คน

อาชีพนักประพันธ์ นักเรียนเลือก ๑๒ คน ในจำนวนนี้เป็นนักเรียนชายหญิงเท่า ๆ กัน

อาชีพครูโรงเรียนมัธยมศึกษา, ผู้ตรวจบัญชี, ช่างออกแบบเครื่องแต่งกาย และนักจิตวิทยา อาชีพเหล่านี้นักเรียนแสดงความสนใจเลือกบ้าง ๆ กัน คือไม่เกิน ๑๑ คน แต่เป็นที่สังเกตได้ว่าผู้เลือกส่วนใหญ่เป็นนักเรียนหญิง และในจำนวนเหล่านี้ไม่ปรากฏว่ามีรายใดเลือกอาชีพเหล่านี้เป็นอันดับ ๑

ต่อไปนี้จะได้พิจารณาการเลือกของนักเรียนตามลักษณะของระดับการเรียนและรายได้ของผู้ปกครอง ดังนี้

๑. นักเรียนที่การเรียนอยู่ในระดับสูงและผู้ปกครองมีรายได้สูง (ตั้งแต่ ๓๐๐๐ บาทต่อเดือนขึ้นไป) มักเลือกอาชีพดังต่อไปนี้ คือ นายแพทย์ นักวิทยาศาสตร์ นักการทูต วิศวกรเครื่องยนต์ และ วิศวกรไฟฟ้า

๒. นักเรียนที่การเรียนอยู่ในระดับสูงและรายได้ของผู้ปกครองอยู่ในระดับปานกลาง (๒๐๐๐ – ๓๐๐๐ บาท ต่อเดือน) มักเลือกอาชีพดังต่อไปนี้ นักวิทยาศาสตร์การแพทย์ ตำรวจ (นายร้อย) ทหารบก (นายร้อย ทหารเรือ (นายเรือ) ทหารอากาศ (นายเรืออากาศ) และเกษตรกร (มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์)

๓. อาชีพที่นักเรียนที่การเรียนอยู่ระดับปานกลาง และผู้ปกครองมีรายได้ในระดับปานกลางเลือกมากคือ พยาบาล งานธนาคาร นักสังคมสงเคราะห์ ครูโรงเรียนมัธยมศึกษา ครูโรงเรียนประถมศึกษา ครูมหาวิทยาลัย และนักประพันธ์

๔. นักเรียนที่การเรียนและรายได้ของผู้ปกครองแตกต่างไปจากที่กล่าวแล้วมักเลือกอาชีพดังต่อไปนี้ คือ นักวิทยาศาสตร์การแพทย์ สถาปนิก นักบิน วิศวกรไฟฟ้า เภสัชกร นักวิจัยทางวิทยาศาสตร์ ช่างตกแต่งภายใน นักธุรกิจ วิศวกรก่อสร้าง สัตวแพทย์ ผู้พิพากษา ทนายความ ผู้ตรวจบัญชี ช่างออกแบบเครื่องแต่งกาย และ นักจิตวิทยา

สรุปได้ว่านักเรียนที่การเรียนดี และผู้ปกครองมีรายได้สูง มีแนวโน้มที่จะเลือกอาชีพที่มีฐานะทางสังคม (Social Status) สูงกว่า

<u>ตอนที่ ๓</u> ข้อมูลปัญหาเกี่ยวกับการเลือกอาชีพ

ข้อมูลปัญหาเกี่ยวกับการเลือกอาชีพที่ได้จากการศึกษาครั้งนี้ จะแสดงทีละหมวด เริ่มจากหมวดที่ ๑, ๒, ๓, ๔, ๕, ๖ และ ๗ ตามลำดับ ข้อปัญหาในแต่ละหมวดจะเรียงจากข้อปัญหาที่นักเรียนประสบมากไปหาน้อยตามลำดับ และในการพิจารณาถึงความสำคัญของข้อปัญหานั้น ผู้เขียนถือเกณฑ์ว่า ถ้าข้อปัญหาใดนักเรียนตอบว่าเกิดปัญหา<u>มากทีเดียว</u> และ <u>มาก</u> รวมกันตั้งแต่ ๒๐ คนขึ้นไป จะถือว่าข้อปัญหานั้นเป็นข้อปัญหาสำคัญ ถึงแม้ว่าจำนวนผู้ตอบในข้อปัญหานั้นจะน้อยกว่าข้ออื่นก็ตาม เพราะการที่นักเรียนแสดงว่าเกิดปัญหา<u>มากทีเดียว</u> และ<u>มาก</u> นั้นย่อมสมควรที่จะได้รับความช่วยเหลือเป็นรายบุคคล หรือต้องการความช่วยเหลือเป็นกรณีพิเศษ และจำนวนตั้งแต่ ๒๐ คนขึ้นไปนั้น ถือเป็นจำนวนมากพอที่จะ

เน้นให้เห็นถึงความสำคัญของข้อปัญหาว่ามีความสำคัญแตกต่างไปจากข้อปัญหาอื่น

๑. ปัญหาเกี่ยวกับร่างกาย

๑. ไม่คล่องแคล่วในการทำงานด้วยมือ เป็นปัญหาแก่นักเรียน ๒๒๒ คน คิดเป็นร้อยละ ๕๓.๒๔ เป็นปัญหาแก่นักเรียนชาย ๑๓๐ คน นักเรียนหญิง ๙๒ คน คิดเป็นสัดส่วนแล้วนักเรียนชายประสบปัญหานี้มากกว่านักเรียนหญิง ในจำนวนนี้นักเรียนประสบปัญหามาก ๒๐ คน ปานกลาง ๖๖ คน น้อย ๑๓๖ คน

๒. สายตาไม่เหมาะกับอาชีพที่ตัดสินใจเลือก เป็นปัญหาแก่นักเรียน ๒๐๑ คน คิดเป็นร้อยละ ๔๗.๒๔ เป็นปัญหาแก่นักเรียนชาย ๑๒๐ คน นักเรียนหญิง ๘๑ คน คิดเป็นสัดส่วนแล้ว นักเรียนชายประสบปัญหานี้มากกว่านักเรียนหญิง ในจำนวนนี้เป็นปัญหามาก ๑๓ คน ปานกลาง ๔๕ คน น้อย ๑๔๓ คน

๓. รู้สึกประสาทไม่ค่อยดีไม่เหมาะกับอาชีพที่เลือก เป็นปัญหาแก่นักเรียน ๑๘๕ คน คิดเป็นร้อยละ ๔๓.๕๒ เป็นปัญหาแก่นักเรียนชาย ๑๐๖ คน นักเรียนหญิง ๗๙ คน คิดเป็นสัดส่วนแล้วนักเรียนชายและนักเรียนหญิงประสบปัญหานี้เท่า ๆ กัน ในจำนวนนี้เป็นปัญหามาก ๒๐ คน ปานกลาง ๓๖ คน น้อย ๑๒๙ คน

๔. ไม่ทราบว่าร่างกายจะเหมาะกับอาชีพที่เลือกหรือไม่ เป็นปัญหาแก่นักเรียน ๑๘๒ คน คิดเป็นร้อยละ ๔๒.๘๑ เป็นปัญหาแก่นักเรียนชาย ๑๐๒ คน นักเรียนหญิง ๘๐ คน คิดเป็นสัดส่วนแล้วนักเรียนชายประสบปัญหานี้น้อยกว่านักเรียนหญิง ในจำนวนนี้เป็นปัญหามาก ๓๙ คน ปานกลาง ๔๘ คน น้อย ๙๕ คน

๕. มีโรคประจำตัวที่ขัดขวางการประกอบอาชีพที่ชอบ เป็นปัญหาแก่นักเรียน ๑๗๗ คน คิดเป็นร้อยละ ๔๑.๖๔ เป็นปัญหาแก่นักเรียนชาย ๑๐๙ คน นักเรียนหญิง ๖๘ คน คิดเป็นสัดส่วนแล้วนักเรียนชายประสบปัญหานี้มากกว่านักเรียนหญิง ในจำนวนนี้เป็นปัญหามาก ๙ คน ปานกลาง ๒๘ คน น้อย ๑๔๐ คน

๖. ท่าทางและลักษณะของตนไม่เหมาะสมกับอาชีพที่ชอบ เป็นปัญหาแก่นักเรียน ๑๕๘ คน คิดเป็นร้อยละ ๓๗.๑๗ เป็นปัญหาแก่นักเรียนชาย ๘๗ คน นักเรียนหญิง ๗๑ คน คิดเป็นสัดส่วนแล้ว

นักเรียนชายประสบปัญหานี้น้อยกว่านักเรียนหญิง ในจำนวนนี้เป็นปัญหามาก ๒๐ คน ปานกลาง ๔๔ คน น้อย ๔๔ คน

๗. ร่างกายอ่อนแอเกินไปที่จะเลือกเรียนอาชีพที่สนใจ เป็นปัญหาแก่นักเรียน ๑๕๔ คน คิดเป็นร้อยละ ๓๘.๕๘ เป็นปัญหาแก่นักเรียนชาย ๘๙ คน นักเรียนหญิง ๖๕ คน คิดเป็นสัดส่วนแล้วนักเรียนชายประสบปัญหานี้มากกว่านักเรียนหญิง ในจำนวนนี้เป็นปัญหามาก ๙ คน ปานกลาง ๒๐ คน น้อย ๑๒๕ คน

๘. ร่างกายไม่สมประกอบคงเรียนทางอาชีพไม่ได้ เป็นปัญหาแก่นักเรียน ๑๒๕ คน คิดเป็นร้อยละ ๒๙.๔๑ เป็นปัญหาแก่นักเรียนชาย ๘๐ คน นักเรียนหญิง ๔๕ คน คิดเป็นสัดส่วนแล้วนักเรียนชายประสบปัญหานี้มากกว่านักเรียนหญิง ในจำนวนนี้เป็นปัญหามาก ๑๓ คน ปานกลาง ๑๑ คน น้อย ๑๐๑ คน

สรุปได้ว่าโดยเฉลี่ยแล้ว นักเรียนประสบปัญหาเกี่ยวกับร่างกาย ร้อยละ ๔๑.๒๙ หรือเฉลี่ยข้อปัญหาละ ๑๗๖ คน นักเรียนชายร้อยละ ๔๒.๕๑ หรือเฉลี่ยข้อปัญหาละ ๑๐๓ คน นักเรียนหญิงร้อยละ ๔๐.๓๗ หรือเฉลี่ยข้อปัญหาละ ๗๓ คน เมื่อคิดเป็นสัดส่วนแล้วอาจกล่าวได้ว่า นักเรียนชายประสบปัญหาเกี่ยวกับร่างกายมากกว่านักเรียนหญิง ข้อปัญหาที่สำคัญที่แสดงถึงความต้องการความช่วยเหลือเป็นรายบุคคล คือ ไม่คล่องแคล่วในการทำงานด้วยมือ, รู้สึกประสาทไม่ค่อยดี, ไม่ทราบว่าร่างกายจะเหมาะสมกับอาชีพที่เลือกหรือไม่ และ กังวลว่าท่าทางและลักษณะของตนไม่เหมาะสมกับอาชีพที่ชอบ ทั้งนี้จะสังเกตได้จากตาราง ๑๓. ดังนี้

ตาราง ๑๓. ปัญหาเกี่ยวกับร่างกาย แยกตามเพศ และน้ำหนักของปัญหา

ข้อปัญหา	รวม	เพศ		น้ำหนักของปัญหา				
		ช	ญ	มากทีเดียว	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยมาก
	๔๓๕	๒๔๒	๑๙๓					
๑. ไม่คล่องแคล่วในการทำงานด้วยมือ	๒๒๒	๑๓๐	๙๒	๕	๑๕	๖๖	๖๖	๗๐
๒. สายตาไม่เหมาะสมกับอาชีพที่ตัดสินใจเลือก	๒๑๑	๑๒๐	๙๑	๓	๑๐	๔๕	๕๐	๑๐๓
๓. รู้สึกประสาทไม่ค่อยดี ไม่เหมาะกับอาชีพที่เลือก	๑๘๕	๑๐๖	๗๙	๕	๑๕	๓๖	๔๖	๘๓
๔. ไม่ทราบว่าร่างกายจะเหมาะกับอาชีพที่เลือกหรือไม่	๑๘๒	๑๐๒	๘๐	๑๔	๒๕	๔๔	๔๘	๕๑
๕. มีโรคประจำตัวที่ขัดขวางการประกอบอาชีพที่ชอบ	๑๗๗	๑๐๙	๖๘	๓	๖	๒๘	๙๓	๔๗
๖. ท่าทางและลักษณะของตนไม่เหมาะสมกับอาชีพที่ชอบ	๑๕๘	๘๗	๗๑	๑๒	๘	๔๔	๔๔	๕๐
๗. ร่างกายอ่อนแอเกินไปที่จะเลือกอาชีพที่สนใจ	๑๕๔	๘๙	๖๕	๓	๖	๒๐	๕๐	๗๕
๘. ร่างกายไม่สมประกอบคงเรียนทางอาชีพไม่ได้	๑๒๕	๘๐	๔๕	๖	๗	๑๑	๓๕	๖๖
ความถี่	๑๔๑๔	๘๒๓	๕๙๑	๕๑	๙๒	๒๙๔	๔๓๒	๕๔๕

๒. <u>ปัญหาเกี่ยวกับการเงิน</u>

๑. ทุนน้อยเกรงจะเรียนในอาชีพที่เลือกไม่ตลอด เป็นปัญหาแก่นักเรียน ๒๔๔ คน คิดเป็นร้อยละ ๕๕.๐๐ เป็นปัญหาแก่นักเรียนชาย ๑๔๑ คน นักเรียนหญิง ๑๐๓ คน คิดเป็นสัดส่วนแล้วนักเรียนชายประสบปัญหานี้มากกว่านักเรียนหญิง ในจำนวนนี้เป็นปัญหามาก ๓๙ คน ปานกลาง ๘๑ คน น้อย ๑๒๔ คน

๒. ถ้าเรียนต่อต้องถูกจำกัดเรื่องการใช้เงิน เป็นปัญหาแก่นักเรียน ๑๙๕ คน คิดเป็นร้อยละ ๔๕.๒๔ เป็นปัญหาแก่นักเรียนชาย ๑๑๕ คน นักเรียนหญิง ๘๐ คน คิดเป็นสัดส่วนแล้วนักเรียนชายประสบปัญหานี้มากกว่านักเรียนหญิง ในจำนวนนี้เป็นปัญหามาก ๒๙ คน ปานกลาง ๕๘ คน น้อย ๑๐๘ คน

๓. ถ้าเรียนต่อต้องหารายได้ด้วยตนเอง เป็นปัญหาแก่นักเรียน ๑๘๗ คน คิดเป็นร้อยละ ๔๔.๐๐ เป็นปัญหาแก่นักเรียนชาย ๑๑๕ คน นักเรียนหญิง ๗๒ คน คิดเป็นสัดส่วนแล้วนักเรียนชายประสบปัญหานี้มากกว่านักเรียนหญิง ในจำนวนนี้เป็นปัญหามาก ๓๒ คน ปานกลาง ๓๗ คน น้อย ๑๑๘ คน

๔. ไม่มีโอกาสไปเรียนในภูมิลำเนาอื่นเพราะทุนจำกัด เป็นปัญหาแก่นักเรียน ๑๗๐ คน คิดเป็นร้อยละ ๔๐.๐๐ เป็นปัญหาแก่นักเรียนชาย ๑๐๔ คน นักเรียนหญิง ๖๖ คน คิดเป็นสัดส่วนแล้วนักเรียนชายประสบปัญหานี้มากกว่านักเรียนหญิง ในจำนวนนี้เป็นปัญหามาก ๓๒ คน ปานกลาง ๓๘ คน น้อย ๑๐๐ คน

๕. เกรงจะเรียนไม่สำเร็จ เพราะต้องใช้เวลาไปในการหารายได้พิเศษมาก เป็นปัญหาแก่นักเรียน ๑๖๓ คน คิดเป็นร้อยละ ๓๘.๓๕ เป็นปัญหาแก่นักเรียนชาย ๑๐๓ คน นักเรียนหญิง ๖๐ คน คิดเป็นสัดส่วนแล้ว นักเรียนชายประสบปัญหานี้มากกว่านักเรียนหญิง ในจำนวนนี้เป็นปัญหามาก ๑๘ คน ปานกลาง ๓๐ คน น้อย ๑๑๕ คน

๖. ไม่มีโอกาสเรียนต่อเพราะไม่มีทุน เป็นปัญหาแก่นักเรียน ๑๖๑ คน คิดเป็นร้อยละ ๓๗.๘๘ เป็นปัญหาแก่นักเรียนชาย ๑๐๒ คน นักเรียนหญิง ๕๙ คน คิดเป็นสัดส่วนแล้ว นักเรียนชายประสบปัญหานี้มากกว่านักเรียนหญิง ในจำนวนนี้ เป็นปัญหามาก ๒๓ คน ปานกลาง ๓๕ คน น้อย ๑๐๓ คน

๗. ขาดเงินในการวิ่งเต้นติดต่อเพื่อการเรียนต่อ เป็นปัญหาแก่นักเรียน ๑๕๗ คน คิดเป็นร้อยละ ๓๗.๓๗ เป็นปัญหาแก่นักเรียนชาย ๙๔ คน นักเรียนหญิง ๖๓ คน คิดเป็นสัดส่วนแล้วนักเรียนชายประสบปัญหานี้มากกว่านักเรียนหญิง ในจำนวนนี้เป็นปัญหามาก ๒๓ คน ปานกลาง ๕๖ คน

น้อย ๗๘ คน

๘. ขาดเงินทุนทำให้ขาดกำลังใจที่จะเรียนต่อไป เป็นปัญหาแก่นักเรียน ๑๔๔ คน คิดเป็นร้อยละ ๓๕.๐๔ เป็นปัญหาแก่นักเรียนชาย ๙๘ คน นักเรียนหญิง ๕๐ คน คิดเป็นสัดส่วนแล้วนักเรียนชายประสบปัญหานี้มากกว่านักเรียนหญิง ในจำนวนนี้เป็นปัญหามาก ๒๓ คน ปานกลาง ๔๒ คน น้อย ๘๔ คน

สรุปได้ว่า โดยเฉลี่ยแล้ว นักเรียนประสบปัญหาเกี่ยวกับการเงินคิดเป็นร้อยละ ๔๐.๔๔ หรือโดยเฉลี่ยข้อปัญหาละ ๑๗๘ คน นักเรียนชายร้อยละ ๔๔.๔๘ หรือเฉลี่ยข้อปัญหาละ ๑๐๙ คน นักเรียนหญิงร้อยละ ๓๑.๐๐ หรือเฉลี่ยข้อปัญหาละ ๖๙ คน เมื่อคิดเป็นสัดส่วนแล้วอาจกล่าวได้ว่านักเรียนชายประสบปัญหาเกี่ยวกับการเงินมากกว่านักเรียนหญิง และอาจกล่าวได้ว่าในทุกข้อปัญหาเป็นข้อปัญหาที่สำคัญ (ยกเว้นข้อปัญหาที่ ๕) ดังจำนวนที่แสดงอยู่ในตาราง ๑๕.

ตาราง ๑๔. ปัญหาเกี่ยวกับการเงิน แยกตามเพศ และน้ำหนักของปัญหา

ข้อปัญหา	ร่วม	เพศ		น้ำหนักของปัญหา				
		ช	ญ	มากทีเดียว	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยมาก
	๔๒๕	๒๔๒	๑๘๓					
๑. ทุนน้อย เกรงจะเรียนในอาชีพที่เลือกไม่ตลอด	๒๔๔	๑๔๑	๑๐๓	๑๑	๒๘	๘๑	๗๐	๕๔
๒. ถ้าเรียนต่อต้องถูกจำกัดเรื่องการใช้เงิน	๑๙๕	๑๑๕	๘๐	๙	๒๔	๕๘	๖๐	๔๔
๓. ถ้าเรียนต่อต้องหารายได้ด้วยตนเอง	๑๘๗	๑๑๕	๗๒	๑๑	๒๑	๓๗	๔๔	๗๔
๔. ไม่มีโอกาสไปเรียนในภูมิลำเนาอื่นเพราะทุนจำกัด	๑๗๐	๑๐๔	๖๖	๑๑	๒๑	๓๘	๔๕	๕๕
๕. เกรงจะเรียนไม่สำเร็จเพราะต้องใช้เวลาไปในการหารายได้พิเศษมาก	๑๖๓	๑๐๓	๖๐	๑๐	๘	๓๐	๔๕	๗๐
๖. ไม่มีโอกาสเรียนต่อเพราะไม่มีทุน	๑๖๑	๑๐๒	๕๙	๓	๒๐	๓๕	๔๖	๕๗
๗. ขาดเงินในการวิ่งเต้นติดต่อเพื่อการเรียนต่อ	๑๕๗	๙๔	๖๓	๗	๑๖	๕๖	๓๖	๔๒
๘. ขาดเงินทุนทำให้หมดกำลังใจที่จะเรียนต่อไป	๑๔๙	๙๘	๕๑	๕	๑๔	๔๒	๔๑	๔๗
ความถี่	๑๔๒๖	๘๗๒	๕๕๔	๖๗	๑๕๒	๓๗๗	๓๘๗	๔๔๓

๑. <u>ปัญหาเกี่ยวกับผู้ปกครอง</u>

๑. ผู้ปกครองขาดความรู้ในเรื่องอาชีพเป็นที่ปรึกษาไม่ได้ เป็นปัญหาแก่นักเรียน ๒๓๐ คน คิดเป็นร้อยละ ๕๔.๑๑ เป็นปัญหาแก่นักเรียนชาย ๑๓๖ คน นักเรียนหญิง ๙๔ คน คิดเป็นสัดส่วนแล้วนักเรียนชายประสบปัญหานี้มากกว่านักเรียนหญิง ในจำนวนนี้เป็นปัญหามาก ๓๙ คน ปานกลาง ๖๙ คน น้อย ๑๒๒ คน

๒. ไม่ทราบว่าผู้ปกครองคิดอย่างไรกับตน เป็นปัญหาแก่นักเรียน ๑๘๙ คน คิดเป็นร้อยละ ๔๔.๔๗ เป็นปัญหาแก่นักเรียนชาย ๑๑๓ คน นักเรียนหญิง ๗๖ คน คิดเป็นสัดส่วนแล้ว นักเรียนชายประสบปัญหานี้มากกว่านักเรียนหญิง ในจำนวนนี้เป็นปัญหามาก ๕๐ คน ปานกลาง ๕๔ คน น้อย ๘๕ คน

๓. ผู้ปกครองไม่มีแผนการสำหรับตนในเรื่องอาชีพ เป็นปัญหาแก่นักเรียน ๑๘๘ คน คิดเป็นร้อยละ ๔๔.๒๕ เป็นปัญหาแก่นักเรียนชาย ๑๑๑ คน นักเรียนหญิง ๗๗ คน คิดเป็นสัดส่วนแล้วนักเรียนชายประสบปัญหานี้มากกว่านักเรียนหญิง ในจำนวนนี้เป็นปัญหามาก ๒๗ คน ปานกลาง ๔๗ คน น้อย ๑๑๔ คน

๔. ผู้ปกครองตั้งความหวังไว้สูงเกินความสามารถของตน เป็นปัญหาแก่นักเรียน ๑๘๑ คน คิดเป็นร้อยละ ๔๒.๕๖ เป็นปัญหาแก่นักเรียนชาย ๑๑๐ คน นักเรียนหญิง ๗๑ คน คิดเป็นสัดส่วนแล้วนักเรียนชายประสบปัญหานี้มากกว่านักเรียนหญิง ในจำนวนนี้เป็นปัญหามาก ๓๕ คน ปานกลาง ๕๑ คน น้อย ๙๕ คน

๕. ความเห็นของผู้ปกครองขัดแย้งกันในเรื่องการเลือกอาชีพของตน เป็นปัญหาแก่นักเรียน ๑๗๒ คน คิดเป็นร้อยละ ๔๐.๔๗ เป็นปัญหาแก่นักเรียนชาย ๑๐๕ คน นักเรียนหญิง ๖๗ คน คิดเป็นสัดส่วนแล้ว นักเรียนชายประสบปัญหานี้มากกว่านักเรียนหญิง ในจำนวนนี้เป็นปัญหามาก ๒๖ คน ปานกลาง ๒๐ คน น้อย ๑๒๖ คน

๖. ผู้ปกครองต้องการให้ดำเนินอาชีพตามผู้ปกครอง เป็นปัญหาแก่นักเรียน ๑๕๐ คน คิดเป็นร้อยละ ๓๕.๒๙ เป็นปัญหาแก่นักเรียนชาย ๙๓ คน นักเรียนหญิง ๕๗ คน คิดเป็นสัดส่วนแล้วนักเรียนชายประสบปัญหานี้น้อยกว่านักเรียนหญิง ในจำนวนนี้เป็นปัญหามาก ๑๗ คน ปานกลาง ๓๐ คน

น้อย ๑๐๓ คน

๗. ไม่มีโอกาสปรึกษาเรื่องอาชีพกับผู้ปกครอง เป็นปัญหาแก่นักเรียน ๑๔๙ คน คิดเป็นร้อยละ ๓๕.๐๕ เป็นปัญหาแก่นักเรียนชาย ๘๘ คน นักเรียนหญิง ๖๑ คน คิดเป็นสัดส่วนแล้ว นักเรียนชายประสบปัญหานี้มากกว่านักเรียนหญิง ในจำนวนนี้เป็นปัญหามาก ๒๔ คน ปานกลาง ๒๙ คน น้อย ๙๖ คน

๘. ผู้ปกครองไม่สนับสนุนความคิดของตน เป็นปัญหาแก่นักเรียน ๑๔๕ คน คิดเป็นร้อยละ ๓๓.๘๘ เป็นปัญหาแก่นักเรียนชาย ๙๓ คน นักเรียนหญิง ๕๒ คน คิดเป็นสัดส่วนแล้ว นักเรียนชายประสบปัญหานี้มากกว่านักเรียนหญิง ในจำนวนนี้เป็นปัญหามาก ๑๙ คน ปานกลาง ๓๐ คน น้อย ๙๖ คน

สรุปได้ว่า โดยเฉลี่ยแล้ว นักเรียนประสบปัญหาเกี่ยวกับผู้ปกครอง คิดเป็นร้อยละ ๔๑.๗๗ หรือโดยเฉลี่ยข้อปัญหาละ ๑๗๕ คน นักเรียนชายประสบปัญหานี้ร้อยละ ๔๓.๘๕ หรือเฉลี่ยข้อปัญหาละ ๑๐๖ คน นักเรียนหญิงประสบปัญหานี้ร้อยละ ๓๗.๔๐ หรือเฉลี่ยข้อปัญหาละ ๖๙ คน อาจกล่าวได้ว่า นักเรียนชายประสบปัญหานี้มากกว่านักเรียนหญิง ในจำนวนข้อปัญหาเหล่านี้จะเห็นว่าข้อปัญหาที่ว่า ไม่ทราบว่าผู้ปกครองคิดอย่างไรกับตน มีนักเรียนถึง ๔๐ คน ประสบปัญหานี้<u>มาก</u> และข้อปัญหาต่อไปนี้ นักเรียนไม่น้อยกว่า ๓๐ คน ข้องใจ<u>มาก</u> คือ ผู้ปกครองขาดความรู้เรื่องอาชีพ เป็นที่ปรึกษาไม่ได้ และ ผู้ปกครองตั้งความหวังไว้สูงเกินความสามารถของตน และนักเรียนไม่ต่ำกว่า ๒๐ คน หนักใจในเรื่องผู้ปกครองไม่มีแผนการสำหรับตน ความเห็นของผู้ปกครองขัดแย้งกันในเรื่องการเลือกอาชีพของตน และ ไม่มีโอกาสปรึกษาเรื่องอาชีพกับผู้ปกครอง ดังจะเห็นได้จากตาราง ๑๕.

ตาราง ๑๕. ปัญหาเกี่ยวกับผู้ปกครอง แยกตามเพศและน้ำหนักของปัญหา

ข้อปัญหา	รวม	เพศ		น้ำหนักของปัญหา				
		ช	ญ	มากที่เดียว	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยมาก
	๔๓๕	๒๔๒	๑๙๓					
๑. ผู้ปกครองขาดความรู้ในเรื่องอาชีพเป็นที่ปรึกษาไม่ได้	๒๓๐	๑๓๖	๙๔	๑๖	๒๓	๖๙	๙๕	๗๗
๒. ไม่ทราบว่าผู้ปกครองคิดอย่างไรกับตน	๑๘๙	๑๑๓	๗๖	๑๔	๓๖	๕๔	๔๑	๔๔
๓. ผู้ปกครองไม่มีแผนการสำหรับตนในเรื่องอาชีพ	๑๘๘	๑๑๑	๗๗	๗	๒๐	๔๗	๕๐	๖๔
๔. ผู้ปกครองตั้งความหวังไว้สูงเกินความสามารถของตน	๑๘๐	๑๑๐	๗๐	๔	๒๘	๕๑	๕๐	๔๓
๕. ความเห็นของผู้ปกครองขัดแย้งกันในเรื่องการเลือกอาชีพของตน	๑๗๒	๑๐๕	๖๗	๘	๑๘	๒๐	๔๔	๘๒
๖. ผู้ปกครองต้องการให้ดำเนินอาชีพตามผู้ปกครอง	๑๔๐	๘๓	๕๗	๘	๙	๓๐	๓๙	๖๔
๗. ไม่มีโอกาสปรึกษาเรื่องอาชีพกับผู้ปกครอง	๑๔๙	๘๘	๖๑	๔	๑๕	๒๙	๔๑	๕๕
๘. ผู้ปกครองไม่สนับสนุนความคิดของตน	๑๔๕	๘๓	๖๒	๙	๑๐	๓๐	๓๓	๖๓
ความถี่	๑๓๙๓	๘๒๙	๕๖๔	๘๐	๑๕๙	๓๓๐	๓๔๓	๔๕๒

๔. <u>ปัญหาเกี่ยวกับการเรียน</u>

๑. กลัวสอบแข่งขันเข้าเรียนต่อไม่ได้ เป็นปัญหาแก่นักเรียน ๓๓๙ คน หรือคิดเป็นร้อยละ ๗๗.๔๑ เป็นปัญหาแก่นักเรียนชาย ๑๙๐ คน นักเรียนหญิง ๑๔๙ คน คิดเป็นสัดส่วนแล้ว นักเรียนหญิงประสบปัญหานี้มากกว่านักเรียนชาย ในจำนวนนี้เป็นปัญหามาก ๑๖๕ คน ปานกลาง ๙๙ คน น้อย ๗๕ คน

๒. สติปัญญาไม่เหมาะสมที่จะเรียนอาชีพที่ตนชอบ เป็นปัญหาแก่นักเรียน ๒๖๐ คน คิดเป็นร้อยละ ๖๑.๑๗ เป็นปัญหาแก่นักเรียนชาย ๑๕๐ คน นักเรียนหญิง ๑๐๙ คน คิดเป็นสัดส่วนแล้ว นักเรียนชายประสบปัญหานี้มากกว่านักเรียนหญิง ในจำนวนนี้เป็นปัญหามาก ๓๕ คน ปานกลาง ๑๐๐ คน น้อย ๑๒๕ คน

๓. ไม่แน่ใจว่าตนจะเรียนในอาชีพที่ตนชอบได้สำเร็จ เป็นปัญหาแก่นักเรียน ๒๔๘ คน คิดเป็นร้อยละ ๕๘.๓๕ เป็นปัญหาแก่นักเรียนชาย ๑๔๐ คน นักเรียนหญิง ๑๐๘ คน คิดเป็นสัดส่วนแล้ว นักเรียนชายประสบปัญหานี้น้อยกว่านักเรียนหญิง ในจำนวนนี้เป็นปัญหามาก ๘๑ คน ปานกลาง ๘๐ คน น้อย ๘๗ คน

๔. ไม่เข้าใจว่าตนเองเก่งวิชาอะไร เป็นปัญหาแก่นักเรียน ๒๔๔ คน คิดเป็นร้อยละ ๕๗.๔๔ เป็นปัญหาแก่นักเรียนชาย ๑๓๒ คน นักเรียนหญิง ๑๑๒ คน คิดเป็นสัดส่วนแล้ว นักเรียนชายประสบปัญหานี้น้อยกว่านักเรียนหญิง ในจำนวนนี้เป็นปัญหามาก ๖๔ คน ปานกลาง ๖๖ คน น้อย ๑๑๔ คน

๕. เบื่อหน่ายการเรียนวิชาต่าง ๆ เป็นปัญหาแก่นักเรียน ๒๒๐ คน คิดเป็นร้อยละ ๕๑.๗๖ เป็นปัญหาแก่นักเรียนชาย ๑๓๔ คน นักเรียนหญิง ๘๖ คน คิดเป็นสัดส่วนแล้ว นักเรียนชายประสบปัญหานี้มากกว่านักเรียนหญิง ในจำนวนนี้เป็นปัญหามาก ๒๗ คน ปานกลาง ๖๑ คน น้อย ๑๓๒ คน

๖. ไม่เข้าใจว่าตนเองอ่อนวิชาอะไร เป็นปัญหาแก่นักเรียน ๒๑๑ คน คิดเป็นร้อยละ ๔๙.๖๔ เป็นปัญหาแก่นักเรียนชาย ๑๒๐ คน นักเรียนหญิง ๙๑ คน คิดเป็นสัดส่วนแล้ว นักเรียนชายประสบปัญหานี้น้อยกว่านักเรียนหญิง ในจำนวนนี้เป็นปัญหามาก ๕๓ คน ปานกลาง ๕๕ คน น้อย ๑๐๓ คน

๗. ไม่มีโอกาสปรับปรุงตนเองในด้านการเรียน เป็นปัญหาแก่นักเรียน ๒๐๒ คน คิดเป็นร้อยละ ๓๗.๕๓ เป็นปัญหาแก่นักเรียนชาย ๑๒๓ คน นักเรียนหญิง ๗๙ คน คิดเป็นสัดส่วนแล้วนักเรียนชายประสบปัญหานี้มากกว่านักเรียนหญิง ในจำนวนนี้เป็นปัญหามาก ๒๔ คน ปานกลาง ๖๐ คน น้อย ๑๑๘ คน

๘. อยู่ในสิ่งแวดล้อมที่ไม่ส่งเสริมการเรียน เป็นปัญหาของนักเรียน ๑๕๐ คน คิดเป็นร้อยละ ๓๕.๒๙ เป็นปัญหาแก่นักเรียนชาย ๙๓ คน นักเรียนหญิง ๕๗ คน คิดเป็นสัดส่วนแล้ว นักเรียนชายประสบปัญหานี้มากกว่านักเรียนหญิง ในจำนวนนี้เป็นปัญหามาก ๓๐ คน ปานกลาง ๓๗ คน น้อย ๘๓ คน

สรุปได้ว่า โดยเฉลี่ยแล้วนักเรียนประสบปัญหาเกี่ยวกับการเรียน คิดเป็นร้อยละ ๕๕.๖๑ หรือเฉลี่ยข้อปัญหาละ ๒๓๙ คน นักเรียนชายร้อยละ ๕๕.๔๔ หรือเฉลี่ยข้อปัญหาละ ๑๔๕ คน นักเรียนหญิงร้อยละ ๕๔.๐๓ หรือเฉลี่ยข้อปัญหาละ ๙๔ คน เมื่อคิดเป็นสัดส่วนแล้วอาจกล่าวได้ว่าทั้งนักเรียนชายและนักเรียนหญิง ประสบปัญหาหมวดนี้เท่า ๆ กัน ในจำนวนนี้ข้อปัญหาสำคัญมากคือกลัวสอบแข่งขันเข้าเรียนต่อไม่ได้ เพราะมีนักเรียนประสบข้อปัญหานี้ถึง ๓๓๙ คน ในจำนวน ๔๒๕ คน โดยเฉพาะอย่างยิ่งแสดงว่าประสบปัญหาข้อนี้มากนั้น มีถึง ๑๖๕ คน นับว่ามากกว่าข้อปัญหาอื่น ๆ และเมื่อเปรียบเทียบกับปัญหาในหมวดอื่นแล้ว นับว่าปัญหาเกี่ยวกับการเรียนนี้เป็นปัญหาสำคัญได้หมวดหนึ่ง โดยสังเกตได้จากความถี่ของปัญหา และน้ำหนักในการตอบของปัญหามีจำนวนสูง ดังแสดงอยู่ในตาราง ๑๖.

ตาราง ๑๖. ปัญหาเกี่ยวกับการเรียน แยกตามเพศและน้ำหนักของปัญหา

ข้อปัญหา	รวม	เพศ		น้ำหนักของปัญหา				
		ช	ญ	มากทีเดียว	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยมาก
	๔๑๕	๒๖๒	๑๕๓					
๑. กลัวสอบแข่งขันเข้าเรียนต่อไม่ได้	๓๒๙	๑๘๐	๑๔๙	๗๑	๕๔	๘๙	๘๘	๒๗
๒. สติปัญญาไม่เหมาะสมที่จะเรียนอาชีพที่ตนชอบ	๒๖๐	๑๕๑	๑๐๙	๑๒	๒๓	๑๐๐	๗๑	๕๔
๓. ไม่แน่ใจว่าตนจะเรียนในอาชีพที่ตนชอบได้สำเร็จ	๒๔๘	๑๔๐	๑๐๘	๓๔	๔๗	๘๐	๕๓	๓๔
๔. ไม่เข้าใจว่าตนเองถนัดวิชาอะไร	๒๔๔	๑๓๒	๑๑๒	๒๙	๓๕	๖๖	๖๔	๕๐
๕. เบื่อหน่ายการเรียนวิชาต่าง ๆ	๒๒๐	๑๓๔	๘๖	๑๑	๑๖	๖๑	๕๔	๗๓
๖. ไม่เข้าใจว่าตนเองไม่ถนัดวิชาอะไร	๒๑๑	๑๒๐	๙๑	๓๗	๓๖	๕๕	๕๒	๕๑
๗. ไม่มีโอกาสปรับปรุงตนเองในการเรียน	๒๐๒	๑๒๓	๗๙	๙	๑๕	๖๐	๕๗	๖๑
๘. อยู่ในสิ่งแวดล้อมที่ไม่ส่งเสริมการเรียน	๑๕๐	๙๓	๕๗	๑๑	๑๙	๓๗	๔๑	๔๒
ความถี่	๑๘๗๔	๑๐๘๓	๗๙๑	๑๕๔	๒๘๕	๕๕๘	๔๕๕	๓๕๒

๔. ปัญหาเกี่ยวกับความถนัด

๑. ไม่แน่ใจว่าตนเองถนัดในอาชีพที่ชอบหรือไม่ เป็นปัญหาแก่นักเรียน ๒๘๒ คน คิดเป็นร้อยละ ๖๖.๓๕ เป็นปัญหาแก่นักเรียนชาย ๑๕๒ คน นักเรียนหญิง ๑๓๐ คน คิดเป็นสัดส่วนแล้วนักเรียนชายประสบปัญหานี้น้อยกว่านักเรียนหญิง ในจำนวนนี้เป็นปัญหามาก ๔๖ คน ปานกลาง ๑๐๖ คน น้อย ๑๓๐ คน

๒. ไม่มีโอกาสทดสอบความถนัดของตนในทางอาชีพ เป็นปัญหาแก่นักเรียน ๒๔๕ คน คิดเป็นร้อยละ ๕๗.๖๕ เป็นปัญหาแก่นักเรียนชาย ๑๔๗ คน นักเรียนหญิง ๙๘ คน คิดเป็นสัดส่วนแล้วนักเรียนชายประสบปัญหานี้มากกว่านักเรียนหญิง ในจำนวนนี้เป็นปัญหามาก ๗๖ คน ปานกลาง ๖๘ คน น้อย ๑๐๑ คน

๓. ขาดผู้ส่งเสริมในทางที่ตนถนัด เป็นปัญหาแก่นักเรียน ๒๒๑ คน คิดเป็นร้อยละ ๕๒.๐๐ เป็นปัญหาแก่นักเรียนชาย ๑๓๘ คน นักเรียนหญิง ๘๓ คน คิดเป็นสัดส่วนแล้ว นักเรียนชายประสบปัญหานี้มากกว่านักเรียนหญิง ในจำนวนนี้เป็นปัญหามาก ๕๘ คน ปานกลาง ๔๑ คน น้อย ๑๒๒ คน

๔. ไม่เข้าใจว่าตนเองถนัดอาชีพอะไร เป็นปัญหาแก่นักเรียน ๒๒๐ คน คิดเป็นร้อยละ ๕๑.๗๖ เป็นปัญหาแก่นักเรียนชาย ๑๑๔ คน นักเรียนหญิง ๑๐๖ คน คิดเป็นสัดส่วนแล้ว นักเรียนชายประสบปัญหานี้น้อยกว่านักเรียนหญิง ในจำนวนนี้เป็นปัญหามาก ๔๘ คน ปานกลาง ๕๙ คน น้อย ๑๑๓ คน

๕. เกรงจะไม่มีโอกาสใช้ความถนัดของตนเพื่อการประกอบอาชีพ เป็นปัญหาแก่นักเรียน ๒๑๙ คน คิดเป็นร้อยละ ๕๑.๕๓ เป็นปัญหาแก่นักเรียนชาย ๑๓๓ คน นักเรียนหญิง ๘๖ คน คิดเป็นสัดส่วนแล้วนักเรียนชายประสบปัญหานี้มากกว่านักเรียนหญิง ในจำนวนนี้เป็นปัญหามาก ๔๙ คน ปานกลาง ๕๗ คน น้อย ๑๑๓ คน

๖. ไม่มีโอกาสค้นหาความถนัดของตนในการประกอบอาชีพ เป็นปัญหาแก่นักเรียน ๑๙๑ คน คิดเป็นร้อยละ ๔๔.๙๔ เป็นปัญหาแก่นักเรียนชาย ๑๑๒ คน นักเรียนหญิง ๗๙ คน คิดเป็นสัดส่วนแล้ว นักเรียนชายประสบปัญหานี้มากกว่านักเรียนหญิง ในจำนวนนี้เป็นปัญหามาก ๕๐ คน ปานกลาง ๕๓ คน น้อย ๘๘ คน

๗. รู้สึกว่าตนเองไม่มีความถนัดอะไรเลย เป็นปัญหาแก่นักเรียน ๑๕๙ คน คิดเป็นร้อยละ ๓๗.๔๐ เป็นปัญหาแก่นักเรียนชาย ๘๙ คน นักเรียนหญิง ๗๐ คน คิดเป็นสัดส่วนแล้ว นักเรียนชายประสบปัญหานี้น้อยกว่านักเรียนหญิง ในจำนวนนี้เป็นปัญหามาก ๒๒ คน ปานกลาง ๓๘ คน น้อย ๙๙ คน

๘. รู้สึกไม่สนใจในอาชีพที่ตนถนัด เป็นปัญหาแก่นักเรียน ๑๓๔ คน คิดเป็นร้อยละ ๓๑.๒๘ เป็นปัญหาแก่นักเรียนชาย ๘๓ คน นักเรียนหญิง ๕๑ คน คิดเป็นสัดส่วนแล้ว นักเรียนชายประสบปัญหานี้มากกว่านักเรียนหญิง ในจำนวนนี้เป็นปัญหามาก ๑๙ คน ปานกลาง ๒๒ คน น้อย ๙๓ คน

สรุปได้ว่า โดยเฉลี่ยแล้ว นักเรียนประสบปัญหาเกี่ยวกับความถนัดร้อยละ ๔๙.๑๔ หรือเฉลี่ยข้อปัญหาละ ๒๐๙ คน นักเรียนชายร้อยละ ๕๐.๐๐ หรือเฉลี่ยข้อปัญหาละ ๑๒๑ คน นักเรียนหญิงร้อยละ ๔๘.๓๐ หรือเฉลี่ยข้อปัญหาละ ๘๘ คน เมื่อคิดเป็นสัดส่วนแล้ว กล่าวได้ว่านักเรียนชายประสบปัญหาหมวดนี้มากกว่านักเรียนหญิง ในจำนวนข้อปัญหาต่าง ๆ เหล่านี้นับเป็นปัญหาสำคัญได้ เพราะมีข้อปัญหาหลายข้อปัญหาที่นักเรียนประสบอยู่ในระดับมาก เช่น ไม่มีโอกาสทดสอบความถนัดของตนในทางอาชีพ ขาดผู้ส่งเสริมในทางที่ตนถนัด และไม่มีโอกาสค้นหาความถนัดของตนในทางอาชีพ เป็นต้น นอกจากนี้เมื่อเทียบกับปัญหาหมวดอื่นจะเห็นว่าความถี่และน้ำหนักในการตอบของนักเรียนมีความถี่สูง ดังตัวเลขแสดงอยู่ในตาราง ๑๗.

ตาราง ๑๗. ปัญหาเกี่ยวกับความถนัด แยกตามเพศและน้ำหนักของปัญหา

ข้อปัญหา	รวม	เพศ		น้ำหนักของปัญหา				
		ช	ญ	มากทีเดียว	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยมาก
	๔๑๕	๒๔๒	๑๗๓					
๑. ไม่แน่ใจว่าตนเองถนัดในอาชีพที่ชอบหรือไม่	๒๘๒	๑๕๒	๑๓๐	๑๕	๓๑	๑๐๖	๖๐	๗๐
๒. ไม่มีโอกาสทดลองความถนัดของตนในทางอาชีพ	๒๕๕	๑๕๗	๙๘	๒๗	๕๙	๖๘	๔๙	๕๒
๓. ขาดผู้ส่งเสริมในทางที่ตนถนัด	๒๓๑	๑๓๘	๙๓	๒๖	๓๒	๕๑	๕๙	๖๓
๔. ไม่เข้าใจว่าตนเองถนัดอาชีพอะไร	๒๒๐	๑๑๔	๑๐๖	๑๙	๒๙	๕๙	๕๕	๕๘
๕. เกรงจะไม่มีโอกาสใช้ความถนัดของตนในการประกอบอาชีพ	๒๑๙	๑๓๓	๘๖	๑๕	๓๔	๕๗	๕๓	๖๐
๖. ไม่มีโอกาสค้นหาความถนัดของตนเพื่อการประกอบอาชีพ	๑๙๑	๑๑๒	๗๙	๑๔	๓๖	๕๓	๔๔	๔๔
๗. รู้สึกว่าตนเองไม่มีความถนัดอะไรเลย	๑๕๙	๘๙	๗๐	๙	๑๓	๓๘	๔๓	๕๖
๘. รู้สึกไม่สนใจในอาชีพที่ตนถนัด	๑๓๔	๘๓	๕๑	๖	๑๓	๒๒	๓๖	๕๗
ความถี่	๑๖๙๑	๙๗๘	๗๑๓	๑๓๑	๒๔๗	๔๕๔	๓๙๙	๔๖๐

๖. <u>ปัญหาเกี่ยวกับการตัดสินใจ</u>

๑. ไม่เข้าใจว่าตนเองควรเลือกอาชีพอะไร เป็นปัญหาของนักเรียน ๒๒๕ คน คิดเป็นร้อยละ ๕๒.๔๔ เป็นปัญหาแก่นักเรียนชาย ๑๓๐ คน นักเรียนหญิง ๙๕ คน คิดเป็นสัดส่วนแล้วนักเรียนชายประสบปัญหานี้มากกว่านักเรียนหญิง ในจำนวนนี้เป็นปัญหามาก ๕๑ คน ปานกลาง ๔๖ คน น้อย ๑๒๘ คน

๒. เกรงว่าอาชีพที่ตนชอบนั้นเมื่อเรียนไปแล้วจะหางานทำไม่ได้ เป็นปัญหาของนักเรียน ๒๒๙ คน คิดเป็นร้อยละ ๕๓.๓๘ เป็นปัญหาแก่นักเรียนชาย ๑๓๒ คน นักเรียนหญิง ๙๗ คน คิดเป็นสัดส่วนแล้ว นักเรียนชายประสบปัญหานี้น้อยกว่านักเรียนหญิง ในจำนวนนี้เป็นปัญหามาก ๗๑ คน ปานกลาง ๕๙ คน น้อย ๙๙ คน

๓. กังวลใจว่าอาชีพที่เลือกจะไม่ดีพอ เป็นปัญหาของนักเรียน ๒๐๗ คน คิดเป็นร้อยละ ๔๘.๒๕ เป็นปัญหาแก่นักเรียนชาย ๑๐๙ คน นักเรียนหญิง ๙๘ คน คิดเป็นสัดส่วนแล้ว นักเรียนชายประสบปัญหานี้น้อยกว่านักเรียนหญิง ในจำนวนนี้เป็นปัญหามาก ๖๓ คน ปานกลาง ๓๘ คน น้อย ๑๐๖ คน

๔. ขาดผู้แนะนำเรื่องอาชีพโดยทั่วไป เป็นปัญหาของนักเรียน ๑๘๖ คน คิดเป็นร้อยละ ๔๓.๓๖ เป็นปัญหาแก่นักเรียนชาย ๑๐๗ คน นักเรียนหญิง ๗๙ คน คิดเป็นสัดส่วนแล้ว นักเรียนชายประสบปัญหานี้มากกว่านักเรียนหญิง ในจำนวนนี้เป็นปัญหามาก ๔๙ คน ปานกลาง ๕๐ คน น้อย ๘๗ คน

๕. ตนเองไม่มีความคิดในการเลือกอาชีพ เป็นปัญหาของนักเรียน ๑๘๐ คน คิดเป็นร้อยละ ๔๑.๙๖ เป็นปัญหาแก่นักเรียนชาย ๑๐๗ คน นักเรียนหญิง ๗๓ คน คิดเป็นสัดส่วนแล้ว นักเรียนชายประสบปัญหานี้มากกว่านักเรียนหญิง ในจำนวนนี้เป็นปัญหามาก ๒๕ คน ปานกลาง ๓๕ คน น้อย ๑๒๐ คน

๖. ต้องเลือกอาชีพตามใจผู้ปกครอง เป็นปัญหาของนักเรียน ๑๖๗ คน คิดเป็นร้อยละ ๓๘.๙๒ เป็นปัญหาแก่นักเรียนชาย ๙๘ คน นักเรียนหญิง ๖๙ คน คิดเป็นสัดส่วนแล้ว นักเรียนชายประสบปัญหานี้มากกว่านักเรียนหญิง ในจำนวนนี้เป็นปัญหามาก ๒๖ คน ปานกลาง ๓๕ คน น้อย ๑๐๖ คน

๗. ผู้ปกครองไม่ชอบอาชีพที่ตนสนใจ เป็นปัญหาของนักเรียน ๑๖๑ คน คิดเป็นร้อยละ ๓๗.๘๘ เป็นปัญหาแก่นักเรียนชาย ๑๐๒ คน นักเรียนหญิง ๕๙ คน คิดเป็นสัดส่วนแล้ว นักเรียนชายประสบปัญหานี้มากกว่านักเรียนหญิง ในจำนวนนี้เป็นปัญหามาก ๑๙ คน ปานกลาง ๒๕ คน น้อย ๑๑๗ คน

๘. ผู้ปกครองไม่อยากให้เรียนต่อ เป็นปัญหาของนักเรียน ๑๕๐ คน คิดเป็นร้อยละ ๓๕.๒๙ เป็นปัญหาแก่นักเรียนชาย ๙๓ คน นักเรียนหญิง ๕๗ คน คิดเป็นสัดส่วนแล้วนักเรียนชายประสบปัญหานี้มากกว่านักเรียนหญิง ในจำนวนนี้เป็นปัญหามาก ๗ คน ปานกลาง ๒๖ คน น้อย ๑๑๗ คน

สรุปได้ว่า โดยเฉลี่ยแล้ว นักเรียนประสบปัญหาเกี่ยวกับการตัดสินใจร้อยละ ๔๔.๑๑ หรือเฉลี่ยข้อปัญหาละ ๑๘๗ คน นักเรียนชายร้อยละ ๔๕.๐๙ หรือเฉลี่ยข้อปัญหาละ ๑๐๙ คน นักเรียนหญิงร้อยละ ๔๑.๘๒ เฉลี่ยข้อปัญหาละ ๗๘ คน เมื่อคิดเป็นสัดส่วนแล้วอาจกล่าวได้ว่า นักเรียนชายประสบปัญหาหมวดนี้มากกว่านักเรียนหญิง และโดยทั่วไปแล้วข้อปัญหาในหมวดปัญหาการตัดสินใจนี้ เป็นข้อปัญหาสำคัญ (ยกเว้นสองข้อปัญหาหลัง) ดังจะเห็นได้ในตาราง ๑๘.

ตาราง ๑๘. ปัญหาเกี่ยวกับการตัดสินใจ แยกตามเพศและน้ำหนักของปัญหา

ข้อปัญหา	รวม	เพศ		น้ำหนักของปัญหา				
		ช	ญ	มากทีเดียว	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยมาก
	๔๓๕	๒๕๒	๑๘๓					
๑. ไม่เข้าใจว่าตนเองควรเลือกอาชีพอะไร	๒๒๕	๑๓๐	๙๕	๑๖	๓๕	๔๖	๖๑	๖๗
๒. เกรงว่าอาชีพที่ตนชอบนั้นเมื่อเรียนไปแล้วจะหางานทำไม่ได้	๒๒๔	๑๒๗	๙๗	๓๐	๔๑	๕๔	๕๑	๔๘
๓. กังวลใจว่าอาชีพที่เลือกจะไม่ดีพอ	๒๐๗	๑๐๙	๙๘	๒๙	๓๕	๓๗	๕๐	๕๖
๔. ขาดผู้แนะนำเรื่องอาชีพโดยทั่วไป	๑๘๖	๑๐๗	๗๙	๑๓	๓๖	๕๐	๔๒	๔๕
๕. ตนเองไม่มีความคิดในการเลือกอาชีพ	๑๘๐	๑๐๗	๗๓	๓	๒๒	๓๕	๖๐	๖๐
๖. ต้องเลือกอาชีพตามใจผู้ปกครอง	๑๖๗	๙๘	๖๙	๗	๑๙	๓๕	๔๐	๖๖
๗. ผู้ปกครองไม่ชอบอาชีพที่ตนสนใจ	๑๖๑	๑๐๒	๕๙	๗	๑๒	๒๕	๔๖	๗๑
๘. ผู้ปกครองไม่อยากให้เรียนต่อ	๑๕๐	๙๓	๕๗	๕	๑๒	๑๖	๒๙	๘๘
ความถี่	๑๕๐๐	๘๗๓	๖๒๗	๑๐๕	๒๑๒	๒๙๘	๓๗๙	๕๐๑

๗. <u>ปัญหาเกี่ยวกับความรู้ทางอาชีพ</u>

๑. ไม่ทราบว่าอาชีพที่เลือกนั้นต้องใช้ค่าใช้จ่ายในการศึกษามากน้อยเพียงใด เป็นปัญหาแก่นักเรียน ๒๖๔ คน คิดเป็นร้อยละ ๖๒.๑๒ เป็นปัญหาแก่นักเรียนชาย ๑๕๕ คน นักเรียนหญิง ๑๐๙ คน คิดเป็นสัดส่วนแล้ว นักเรียนชายประสบปัญหานี้มากกว่านักเรียนหญิง ในจำนวนนี้เป็นปัญหามาก ๑๑๒ คน ปานกลาง ๗๑ คน น้อย ๘๑ คน

๒. ขาดความรู้เรื่องลักษณะของงานในอาชีพที่เลือก เป็นปัญหาแก่นักเรียน ๒๕๐ คน คิดเป็นร้อยละ ๕๘.๘๒ เป็นปัญหาแก่นักเรียนชาย ๑๔๔ คน นักเรียนหญิง ๑๐๖ คน คิดเป็นสัดส่วนแล้ว นักเรียนชายประสบปัญหานี้น้อยกว่านักเรียนหญิง ในจำนวนนี้เป็นปัญหามาก ๕๑ คน ปานกลาง ๖๓ คน น้อย ๑๓๖ คน

๓. ขาดความรู้เรื่องสถานที่ที่จะเรียนในอาชีพที่เลือก เป็นปัญหาแก่นักเรียน ๒๖๒ คน คิดเป็นร้อยละ ๖๑.๖๕ เป็นปัญหาแก่นักเรียนชาย ๑๖๗ คน นักเรียนหญิง ๙๕ คน คิดเป็นสัดส่วนแล้ว นักเรียนชายประสบปัญหานี้มากกว่านักเรียนหญิง ในจำนวนนี้เป็นปัญหามาก ๕๓ คน ปานกลาง ๖๒ คน น้อย ๑๔๗ คน

๔. ขาดความรู้เกี่ยวกับคุณสมบัติของผู้เรียนในอาชีพนั้น ๆ เป็นปัญหาแก่นักเรียน ๒๓๐ คน คิดเป็นร้อยละ ๕๔.๑๑ เป็นปัญหาแก่นักเรียนชาย ๑๒๘ คน นักเรียนหญิง ๑๐๒ คน คิดเป็นสัดส่วนแล้วนักเรียนชายประสบปัญหานี้น้อยกว่านักเรียนหญิง ในจำนวนนี้เป็นปัญหามาก ๔๑ คน ปานกลาง ๘๕ คน น้อย ๑๐๔ คน

๕. ไม่ทราบว่าอาชีพที่เลือกนั้นต้องใช้เวลาฝึกฝนและศึกษามากน้อยเพียงใด เป็นปัญหาแก่นักเรียน ๒๒๗ คน คิดเป็นร้อยละ ๕๓.๔๑ เป็นปัญหาแก่นักเรียนชาย ๑๒๘ คน นักเรียนหญิง ๙๙ คน คิดเป็นสัดส่วนแล้ว นักเรียนชายประสบปัญหานี้น้อยกว่านักเรียนหญิง ในจำนวนนี้เป็นปัญหามาก ๗๒ คน ปานกลาง ๖๙ คน น้อย ๘๖ คน

๖. ขาดแหล่งที่จะค้นคว้าหาความรู้เกี่ยวกับอาชีพที่ตนเลือก เป็นปัญหาแก่นักเรียน ๒๐๙ คน คิดเป็นร้อยละ ๔๙.๑๘ เป็นปัญหาแก่นักเรียนชาย ๑๒๒ คน นักเรียนหญิง ๘๗ คน เมื่อคิดเป็นสัดส่วนแล้วนักเรียนชายประสบปัญหานี้มากกว่านักเรียนหญิง ในจำนวนนี้เป็นปัญหามาก ๖๗ คน ปานกลาง ๖๒ คน น้อย ๘๐ คน

๗. ขาดผู้แนะนำให้ความรู้เกี่ยวกับอาชีพที่ชอบ เป็นปัญหาแก่นักเรียน ๒๐๙ คน คิดเป็นร้อยละ ๔๙.๑๘ เป็นปัญหาแก่นักเรียนชาย ๑๒๗ คน นักเรียนหญิง ๘๒ คน คิดเป็นสัดส่วนแล้ว นักเรียนชายประสบปัญหานี้มากกว่านักเรียนหญิง ในจำนวนนี้เป็นปัญหามาก ๕๖ คน ปานกลาง ๕๓ คน น้อย ๑๐๐ คน

๘. ขาดความรู้ในการเตรียมตัวสำหรับที่จะเรียนในอาชีพที่เลือก เป็นปัญหาแก่นักเรียน ๑๙๙ คน คิดเป็นร้อยละ ๔๖.๘๒ เป็นปัญหาแก่นักเรียนชาย ๑๑๒ คน นักเรียนหญิง ๘๗ คน คิดเป็นสัดส่วนแล้ว นักเรียนชายประสบปัญหานี้น้อยกว่านักเรียนหญิง ในจำนวนนี้เป็นปัญหามาก ๔๖ คน ปานกลาง ๖๐ คน น้อย ๙๓ คน

สรุปได้ว่า โดยเฉลี่ยแล้วนักเรียนประสบปัญหาเกี่ยวกับความรู้ทางอาชีพร้อยละ ๕๓.๘๒ หรือเฉลี่ยข้อปัญหาละ ๒๒๘ คน นักเรียนชายร้อยละ ๕๔.๙๐ เฉลี่ยข้อปัญหาละ ๑๓๓ คน นักเรียนหญิงร้อยละ ๕๒.๔๕ เฉลี่ยข้อปัญหาละ ๙๕ คน เมื่อคิดเป็นสัดส่วนแล้ว กล่าวได้ว่านักเรียนชายประสบปัญหาในหมวดนี้มากกว่านักเรียนหญิง ในจำนวนข้อปัญหาต่าง ๆ จะเห็นได้ว่านับเป็นปัญหาสำคัญได้หมวดหนึ่ง เพราะในแต่ละข้อปัญหานักเรียนที่ประสบปัญหามาก มีจำนวนเกิน ๒๐ คนทั้งสิ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งจากตาราง ๑๙. ยังแสดงให้เห็นถึงความถี่ และน้ำหนักในการตอบของนักเรียนอยู่ในเกณฑ์สูงอีกด้วย ดังนี้

ตาราง ๑๙. ปัญหาเกี่ยวกับความรู้ทางอาชีพ แยกตามเพศและน้ำหนักของปัญหา

ข้อปัญหา	รวม	เพศ		น้ำหนักของปัญหา				
		ช	ญ	มากทีเดียว	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยมาก
	๔๗๕	๒๙๒	๑๘๓					
๑. ไม่ทราบว่าอาชีพที่เลือกนั้นต้องใช้ค่าใช้จ่ายในการศึกษามากน้อยเพียงใด	๒๖๔	๑๕๕	๑๐๙	๔๙	๖๓	๗๑	๓๙	๔๒
๒. ขาดความรู้เรื่องลักษณะของงานในอาชีพที่เลือก	๒๕๑	๑๔๔	๑๐๗	๑๑	๔๐	๖๓	๗๕	๖๒
๓. ขาดความรู้เรื่องสถานที่ที่จะเรียนในอาชีพที่เลือก	๒๓๒	๑๓๗	๙๕	๑๗	๓๖	๖๒	๕๔	๖๓
๔. ขาดความรู้เกี่ยวกับคุณสมบัติของผู้เรียนในอาชีพนั้น ๆ	๒๓๐	๑๒๘	๑๐๒	๑๒	๒๙	๘๕	๖๐	๔๔
๕. ไม่ทราบว่าอาชีพที่เลือกนั้นต้องใช้เวลาฝึกฝนและศึกษามากน้อยเพียงใด	๒๒๗	๑๒๘	๙๙	๒๖	๔๖	๖๙	๕๓	๓๓
๖. ขาดแหล่งที่จะค้นคว้าหาความรู้เกี่ยวกับอาชีพที่ตนเลือก	๒๑๙	๑๓๒	๘๗	๒๑	๔๖	๖๒	๔๕	๔๕
๗. ขาดผู้แนะนำให้ความรู้เกี่ยวกับอาชีพที่ชอบ	๒๐๙	๑๒๗	๘๒	๑๖	๔๐	๕๓	๕๕	๔๕
๘. ขาดความรู้ในการเตรียมตัวสำหรับที่จะเรียนอาชีพที่เลือก	๑๙๙	๑๑๖	๘๓	๑๗	๒๙	๖๐	๕๐	๔๓
ความถี่	๑๘๓๑	๑๐๖๗	๗๖๔	๑๖๙	๓๒๙	๕๒๕	๔๓๑	๓๗๗

<u>สรุปข้อปัญหาสำคัญ</u>

ดังได้กล่าวมาแล้วว่า ข้อปัญหาใดที่นักเรียนแสดงว่าประสบมากทีเดียว และมาก รวมกันตั้งแต่ ๒๐ คนขึ้นไป จะถือว่าเป็นข้อปัญหาสำคัญที่ควรช่วยเหลือเป็นรายบุคคล หรือช่วยเหลือเป็นกรณีพิเศษ ดังนั้น จึงได้รวมข้อปัญหาสำคัญของแต่ละหมวดปัญหาไว้ตามลำดับมากน้อยในจำนวนที่ปรากฏดังนี้

	จำนวนคน
๑. ปัญหาเกี่ยวกับร่างกาย	
— ไม่ทราบว่าร่างกายจะเหมาะกับอาชีพที่เลือกหรือไม่	๓๙
— ไม่คล่องแคล่วในการทำงานด้วยมือ	๒๐
— รู้สึกประสาทไม่ค่อยดีไม่เหมาะกับอาชีพที่เลือก	๒๐
— ท่าทางและลักษณะของตนไม่เหมาะกับอาชีพที่ชอบ	๒๐
ความถี่	๙๙
๒. ปัญหาเกี่ยวกับการเงิน	
— ทุนน้อยเกรงจะเรียนในอาชีพที่เลือกไม่ตลอด	๓๙
— ถ้าเรียนต่อต้องหารายได้ด้วยตนเอง	๓๒
— ไม่มีโอกาสไปเรียนในภูมิลำเนาอื่นเพราะทุนจำกัด	๓๒
— ถ้าเรียนต่อต้องถูกจำกัดเรื่องการใช้เงิน	๒๕
— ไม่มีโอกาสเรียนต่อเพราะไม่มีทุน	๒๓
— ขาดเงินในการวิ่งเต้นเพื่อการเรียนต่อ	๒๓
— ขาดเงินทุนทำให้ขาดกำลังใจที่จะเรียนต่อไป	๒๗
ความถี่	๒๐๑
๓. ปัญหาเกี่ยวกับผู้ปกครอง	
— ไม่ทราบว่าผู้ปกครองคิดอย่างไรกับตน	๔๐
— ผู้ปกครองขาดความรู้ในเรื่องอาชีพเป็นที่ปรึกษาไม่ได้	๓๕
— ผู้ปกครองตั้งความหวังไว้สูงเกินความสามารถของตน	๓๕
— ผู้ปกครองไม่มีแผนการสำหรับตนในเรื่องอาชีพ	๒๗

	จำนวนคน
— ความเห็นของผู้ปกครองขัดแย้งกันในเรื่องการเลือกอาชีพของตน	๒๖
— ไม่มีโอกาสปรึกษาเรื่องอาชีพกับผู้ปกครอง	๒๔
ความถี่	๒๐๑

๔. ปัญหาเกี่ยวกับการเรียน

— กลัวสอบแข่งขันเข้าเรียนต่อไม่ได้	๑๖๕
— ไม่แน่ใจว่าตนจะเรียนในอาชีพที่ตนชอบได้สำเร็จ	๔๑
— ไม่เข้าใจว่าตนเก่งวิชาอะไร	๖๔
— ไม่เข้าใจว่าตนเองอ่อนวิชาอะไร	๕๓
— สติปัญญาไม่เหมาะสมที่จะเรียนในอาชีพที่ชอบ	๗๕
— อยู่ในสิ่งแวดล้อมที่ไม่ส่งเสริมการเรียน	๓๐
— เบื่อหน่ายการเรียนวิชาต่าง ๆ	๒๑
— ไม่มีโอกาสปรับปรุงตนเองในด้านการเรียน	๒๔
ความถี่	๔๗๔

๕. ปัญหาเกี่ยวกับความถนัด

— ไม่มีโอกาสทดลองความถนัดของตนในทางอาชีพ	๗๖
— ขาดผู้ส่งเสริมในทางที่ตนถนัด	๕๘
— ไม่มีโอกาสค้นหาความถนัดของตนเพื่อประกอบอาชีพ	๕๐
— เกรงไม่มีโอกาสใช้ความถนัดของตนเพื่อการประกอบอาชีพ	๖๔
— ไม่เข้าใจว่าตนเองถนัดอาชีพอะไร	๖๘
— ไม่แน่ใจว่าตนเองถนัดในอาชีพที่ชอบหรือไม่	๔๖
— รู้สึกว่าตนเองไม่มีความถนัดอะไรเลย	๒๓
ความถี่	๓๙๔

	จำนวนคน
๖. ปัญหาเกี่ยวกับการตัดสินใจ	
– เกรงว่าอาชีพที่ตนชอบนั้นเมื่อเรียนจบแล้วจะหางานทำไม่ได้	๗๐
– กังวลใจว่าอาชีพที่เลือกจะไม่ดีพอ	๖๓
– ไม่เข้าใจว่าตนเองควรเลือกอาชีพอะไร	๕๐
– ขาดผู้แนะนำเรื่องอาชีพโดยทั่วไป	๔๔
– ต้องเลือกอาชีพตามใจผู้ปกครอง	๒๖
– ตนเองไม่มีความคิดในการเลือกอาชีพ	๒๕
ความถี่	๒๘๕
๗. ปัญหาเกี่ยวกับความรู้ทางอาชีพ	
– ไม่ทราบว่าอาชีพที่เลือกนั้นต้องใช้ค่าใช้จ่ายในการศึกษามากน้อยเพียงใด	๑๑๒
– ไม่ทราบว่าอาชีพที่เลือกนั้นต้องใช้เวลาฝึกฝนและศึกษามากน้อยเพียงใด	๗๒
– ขาดแหล่งที่จะค้นคว้าหาความรู้เกี่ยวกับอาชีพที่ตนเลือก	๖๗
– ขาดผู้แนะนำให้ความรู้เกี่ยวกับอาชีพที่ชอบ	๕๖
– ขาดความรู้เรื่องสถานที่ที่จะเรียนในทางอาชีพ	๕๓
– ขาดความรู้เรื่องลักษณะของงานในอาชีพที่เลือก	๕๐
– ขาดความรู้ในการเตรียมตัวสำหรับที่จะเรียนอาชีพที่เลือก	๔๖
– ขาดความรู้เกี่ยวกับคุณสมบัติของผู้เรียนในอาชีพนั้น ๆ	๔๐
ความถี่	๔๙๘

กล่าวโดยสรุปปัญหาเกี่ยวกับความรู้ทางอาชีพ มีความถี่ของความสำคัญของข้อปัญหามากกว่าปัญหาหมวดอื่น รองลงมาคือ ปัญหาเกี่ยวกับการเรียน ปัญหาเกี่ยวกับความถนัด ปัญหาเกี่ยวกับการตัดสินใจ ปัญหาเกี่ยวกับการเงิน ปัญหาเกี่ยวกับผู้ปกครอง และ ปัญหาเกี่ยวกับร่างกายตามลำดับ

ตอนที่ ๔ ข้อมูลเกี่ยวกับการเปรียบเทียบลักษณะปัญหา

เพื่อเป็นการเปรียบเทียบลักษณะปัญหาที่นักเรียนประสบอยู่ จึงนำความถี่ของลักษณะปัญหาในหมวดต่าง ๆ มาแสดงให้เห็น ความถี่ของลักษณะปัญหาที่จะนำมากล่าวนี้หมายถึงจำนวนนักเรียนที่ประสบปัญหาในลักษณะปัญหาหนึ่ง ๆ คือ ในลักษณะปัญหาหนึ่ง ๆ นั้น ถ้านักเรียนประสบปัญหาทุกคน และทุกปัญหา ก็จะมีความถี่เท่ากับจำนวนข้อปัญหาในลักษณะปัญหานั้น × จำนวนนักเรียนทั้งหมด หรือเท่ากับ ๘ × ๔๗๕ = ๓๘๐๐ ดังนั้น ความถี่ ๑๕๖๙ จึงคิดเป็นร้อยละ ๔๑.๒๙ หรือความถี่ ๑๕๙๒ คิดเป็นร้อยละ ๔๑.๙๔ ดังตาราง ๒๐.

ตาราง ๒๐. ความถี่ และค่าเฉลี่ยของลักษณะปัญหา แยกตามเพศ

ลักษณะปัญหา	นักเรียนประสบมากเป็นอันดับที่	รวม (๓๒๕)			เพศ					
					ชาย (๒๔๒)			หญิง (๘๓)		
		เฉลี่ยหมวดปัญหาละ (คน)	ความถี่ของปัญหา	ร้อยละ	เฉลี่ยหมวดปัญหาละ (คน)	ความถี่ของปัญหา	ร้อยละ	เฉลี่ยหมวดปัญหาละ (คน)	ความถี่ของปัญหา	ร้อยละ
๑. ปัญหาเกี่ยวกับร่างกาย	๖	๑๗๖	๑๔๐๙	๕๑.๒๕	๑๐๓	๘๒๓	๔๒.๕๑	๗๓	๕๘๖	๖๐.๓๗
๒. ปัญหาเกี่ยวกับการเงิน	๕	๑๗๘	๑๔๒๖	๕๐.๙๔	๑๐๙	๘๗๒	๔๕.๐๔	๖๙	๕๕๔	๓๑.๐๑
๓. ปัญหาเกี่ยวกับผู้ปกครอง	๗	๑๗๕	๑๔๐๔	๕๑.๗๓	๑๐๖	๘๔๙	๔๓.๘๕	๖๙	๕๕๕	๓๕.๔๐
๔. ปัญหาเกี่ยวกับการเรียน	๑	๒๑๔	๑๘๓๔	๕๕.๑๑	๑๕๕	๑๐๘๓	๕๕.๙๔	๕๙	๗๕๑	๖๖.๐๓
๕. ปัญหาเกี่ยวกับความถนัด	๓	๒๐๙	๑๖๗๑	๖๔.๑๔	๑๒๑	๙๖๘	๕๐.๐๐	๘๘	๗๐๓	๖๘.๗๐
๖. ปัญหาเกี่ยวกับการตัดสินใจ	๔	๑๘๓	๑๕๐๐	๖๔.๑๑	๑๐๕	๘๗๓	๔๕.๐๙	๗๘	๖๒๗	๕๒.๘๒
๗. ปัญหาเกี่ยวกับความรู้ทางอาชีพ	๒	๒๒๘	๑๘๓๑	๕๓.๘๒	๑๗๓	๑๐๖๓	๕๔.๙๐	๕๕	๗๖๘	๕๒.๖๕
เฉลี่ย	–	๑๙๘	๑๕๙๐	๕๒.๖๕	๑๑๖	๙๓๓	๔๘.๑๙	๘๒	๖๕๗	๖๖.๑๘

จากตาราง ๒๐. แสดงความถี่ของลักษณะปัญหาที่นักเรียนกำลังประสบอยู่ เรียงลำดับจากลักษณะปัญหาที่ความถี่มากไปหาน้อย ดังนี้

อันดับที่ ๑ ปัญหาเกี่ยวกับการเรียน โดยเฉลี่ยแล้วนักเรียนประสบปัญหานี้ ๒๒๙ คน หรือคิดเป็นร้อยละ ๕๕.๑๑ ในจำนวนนี้เป็นปัญหาแก่นักเรียนชาย ๑๓๕ คน นักเรียนหญิง ๙๔ คน หรือคิดเป็นร้อยละ ๕๕.๔๔ และ ๕๔.๐๓ ตามลำดับ นักเรียนชายประสบปัญหานี้มากกว่านักเรียนหญิง

อันดับที่ ๒ ปัญหาเกี่ยวกับความรู้ทางอาชีพ โดยเฉลี่ยแล้วนักเรียนประสบปัญหานี้ ๒๒๘ คน หรือคิดเป็นร้อยละ ๕๓.๘๒ ในจำนวนนี้เป็นปัญหาแก่นักเรียนชาย ๑๓๓ คน นักเรียนหญิง ๙๕ คน หรือคิดเป็นร้อยละ ๕๔.๔๐ และ ๕๒.๙๕ ตามลำดับ นักเรียนชายประสบปัญหานี้มากกว่านักเรียนหญิง

อันดับที่ ๓ ปัญหาเกี่ยวกับความถนัด โดยเฉลี่ยแล้ว เป็นปัญหาแก่นักเรียน ๒๐๘ คน หรือคิดเป็นร้อยละ ๔๙.๑๔ เป็นปัญหาแก่นักเรียนชาย ๑๒๐ คน นักเรียนหญิง ๘๘ คน หรือคิดเป็นร้อยละ ๕๐.๐๐ และ ๔๘.๗๐ ตามลำดับ นักเรียนชายประสบปัญหานี้มากกว่านักเรียนหญิง

อันดับที่ ๔ ปัญหาเกี่ยวกับการตัดสินใจ โดยเฉลี่ยแล้ว เป็นปัญหาแก่นักเรียน ๑๘๗ คน หรือคิดเป็นร้อยละ ๔๔.๑๑ เป็นปัญหาแก่นักเรียนชาย ๑๐๙ คน นักเรียนหญิง ๗๘ คน หรือคิดเป็นร้อยละ ๔๕.๐๙ และ ๔๒.๘๒ ตามลำดับ นักเรียนชายประสบปัญหานี้มากกว่านักเรียนหญิง

อันดับที่ ๕ ปัญหาเกี่ยวกับการเงิน โดยเฉลี่ยแล้วเป็นปัญหาแก่นักเรียน ๑๗๘ คน หรือคิดเป็นร้อยละ ๔๑.๙๙ เป็นปัญหาแก่นักเรียนชาย ๑๐๙ คน นักเรียนหญิง ๖๙ คน หรือคิดเป็นร้อยละ ๔๕.๐๙ และ ๓๗.๗๐ ตามลำดับ นักเรียนชายประสบปัญหานี้มากกว่านักเรียนหญิง

อันดับที่ ๖ ปัญหาเกี่ยวกับร่างกาย โดยเฉลี่ยแล้วเป็นปัญหาแก่นักเรียน ๑๗๖ คน หรือคิดเป็นร้อยละ ๔๑.๒๙ ในจำนวนนี้เป็นปัญหาแก่นักเรียนชาย ๑๐๓ คน นักเรียนหญิง ๗๓ คน หรือคิดเป็นร้อยละ ๔๒.๕๑ และ ๔๐.๓๗ ตามลำดับ นักเรียนชายประสบปัญหานี้มากกว่านักเรียนหญิง

อันดับที่ ๗ ปัญหาเกี่ยวกับผู้ปกครอง โดยเฉลี่ยแล้ว เป็นปัญหาแก่นักเรียน ๑๗๕ คน คิดเป็นร้อยละ ๔๑.๐๗ ในจำนวนนี้เป็นปัญหาแก่นักเรียนชาย ๑๐๖ คน นักเรียนหญิง ๖๙ คน หรือคิดเป็นร้อยละ ๔๓.๘๕ และ ๓๙.๔๐ ตามลำดับ นักเรียนชายประสบปัญหานี้มากกว่านักเรียนหญิง

กล่าวโดยสรุป นักเรียนประสบปัญหาโดยเฉลี่ยแล้ว ลักษณะปัญหาละ ๑๙๘ คน หรือคิดเป็นร้อยละ ๔๖.๖๕ ในจำนวนนี้เป็นนักเรียนชายลักษณะปัญหาละ ๑๑๖ คน นักเรียนหญิงลักษณะปัญหาละ ๘๒ คน หรือคิดเป็นร้อยละ ๔๘.๐๘ และ ๔๔.๑๘ ตามลำดับ กล่าวได้ว่านักเรียนชายประสบปัญหา

มากกว่านักเรียนหญิง

<u>เปรียบเทียบความถี่ของลักษณะปัญหา กับความถี่ของข้อปัญหาสำคัญ</u>

จากตาราง ๒๐. แสดงให้เห็นถึงความถี่ของลักษณะปัญหาต่าง ๆ ว่าลักษณะปัญหาใดมีจำนวนนักเรียนประสบปัญหาอยู่มากน้อยอย่างไร สำหรับเป็นแนวทางพิจารณาถึงปัญหาอย่างกว้าง ๆ โดยทั่วไปเท่านั้น มิได้เน้นถึงความสำคัญของข้อปัญหาใดข้อปัญหาหนึ่งโดยเฉพาะลงไป ดังนั้นเพื่อเป็นการเปรียบเทียบว่า ลักษณะปัญหาที่มีความถี่สูง จะมีข้อปัญหาสำคัญอยู่มากน้อยเพียงใด จึงได้นำความถี่ของลักษณะปัญหา มาเปรียบเทียบกับความถี่ของข้อปัญหาสำคัญ เพื่อหาความสัมพันธ์ดังนี้

ตาราง ๒๑. เปรียบเทียบความถี่ของลักษณะปัญหา และความถี่ของข้อปัญหาสำคัญ

ลักษณะปัญหา	ความถี่โดยทั่วไป	อันดับที่	ความถี่ของข้อปัญหาสำคัญ	อันดับที่
๑. ปัญหาเกี่ยวกับร่างกาย	๑๔๑๕	๖	๔๔	๗
๒. ปัญหาเกี่ยวกับการเงิน	๑๔๒๖	๕	๒๐๑	๕
๓. ปัญหาเกี่ยวกับผู้ปกครอง	๑๔๐๕	๗	๒๐๑	๕
๔. ปัญหาเกี่ยวกับการเรียน	๑๘๗๕	๑	๔๑๕	๒
๕. ปัญหาเกี่ยวกับความถนัด	๑๖๗๑	๓	๓๔๔	๓
๖. ปัญหาเกี่ยวกับการตัดสินใจ	๑๕๐๐	๔	๒๘๕	๔
๗. ปัญหาเกี่ยวกับความรู้ทางอาชีพ	๑๘๓๑	๒	๔๔๘	๑

จากตารางข้างบนนี้ จะเห็นได้ว่าลักษณะปัญหาใดที่มีความถี่สูง ก็มักจะมีความถี่ของข้อปัญหาสำคัญสูงด้วย หรือจะสังเกตได้จากอันดับที่ของความถี่แต่ละชนิดว่ามีความสอดคล้องกัน กล่าวโดยสรุปลักษณะปัญหาใดมีความถี่สูง มีแนวโน้มว่าข้อปัญหาในลักษณะปัญหานั้นเป็นข้อปัญหาสำคัญ หรือความถี่ของลักษณะปัญหาใด ๆ ก็มีความสัมพันธ์กับความถี่ของข้อปัญหาสำคัญ ในลักษณะปัญหาหมวดนั้นด้วย

เมื่อได้เปรียบเทียบความถี่ของลักษณะปัญหาโดยทั่วไป และแสดงถึงข้อปัญหาสำคัญดังกล่าวมาแล้ว ต่อไปนี้จะได้เปรียบเทียบความถี่ของลักษณะปัญหาตามความแตกต่างของนักเรียน คือ โรงเรียน อายุ ระดับการเรียน รายได้ของผู้ปกครอง และอาชีพของผู้ปกครอง

การคำนวณความถี่ และร้อยละ ในลักษณะปัญหาใด ๆ นั้น ใช้วิธีเช่นเดียวกับการคำนวณในตาราง ๒๐. คือ ความถี่สูงสุดของแต่ละโรงเรียนในลักษณะปัญหาใด ๆ เท่ากับ ๘ + จำนวนเต็มของนักเรียนในโรงเรียนนั้น เช่น ความถี่สูงสุดของลักษณะปัญหาใด ๆ ของนักเรียนโรงเรียนมัธยมสาธิต วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร เท่ากับ ๘ + ๒๔๔ (เพราะลักษณะปัญหาหนึ่ง ๆ มีข้อปัญหา ๘ ข้อ และจำนวนนักเรียนในโรงเรียนมัธยมสาธิต วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร ทั้งหมดมี ๒๔๔ คน) ดังนั้น ความถี่ ๑๐๒๗ จึงคิดเป็นร้อยละ ๕๒.๖๑ หรือความถี่สูงสุดของนักเรียนอายุ ๑๑ ปี ในลักษณะปัญหาใด ๆ คือ ๘ + ๒ (เพราะลักษณะปัญหาหนึ่ง ๆ มี ๘ ข้อปัญหา และนักเรียนที่อายุ ๑๑ ปี มีอยู่ทั้งหมด ๒ คน) ดังนั้นความถี่ ๓ ของนักเรียนอายุ ๑๑ ปี จึงคิดเป็นร้อยละ ๑๘.๗๕ เป็นต้น

ตาราง ๒๒. เปรียบเทียบความถี่ของลักษณะปัญหาแยกตามโรงเรียน

ลักษณะปัญหา	โรงเรียนสาธิตวิทยาลัยวิชาการศึกษา								
	ประสานมิตร ๒๔๔		อันดับที่	ปทุมวัน ๑๓๐		อันดับที่	บางแสน ๕๑		อันดับที่
	จำนวนความถี่	ร้อยละ		จำนวนความถี่	ร้อยละ		จำนวนความถี่	ร้อยละ	
๑. ปัญหาเกี่ยวกับร่างกาย	๑๐๒๗	๔๒.๐๗	๔	๓๐๒	๒๓.๒๓	๔	๓๕๕	๖๐.๑๒	๖
๒. ปัญหาเกี่ยวกับการเงิน	๙๕๒	๓๙.๐๒	๖	๒๖๔	๒๐.๓๑	๗	๓๙๐	๖๖.๙๕	๔
๓. ปัญหาเกี่ยวกับผู้ปกครอง	๙๓๕	๓๗.๖๘	๗	๒๒๗	๒๑.๗๕	๖	๓๔๒	๕๙.๒๙	๗
๔. ปัญหาเกี่ยวกับการเรียน	๑๓๑๘	๖๐.๐๗	๒	๔๑๑	๓๑.๕๕	๑	๓๕๕	๖๔.๘๒	๒
๕. ปัญหาเกี่ยวกับความรัก	๑๐๘๒	๔๔.๓๘	๓	๓๖๖	๒๘.๗๑	๓	๓๘๓	๖๙.๓๓	๓
๖. ปัญหาเกี่ยวกับการตัดสินใจ	๑๐๐๐	๔๑.๐๐	๕	๒๙๕	๒๒.๔๕	๕	๒๖๑	๖๓.๔๔	๕
๗. ปัญหาเกี่ยวกับความรู้ทางอาชีพ	๑๔๙๔	๖๐.๘๘	๑	๓๓๐	๓๑.๖๘	๒	๓๐๗	๗๕.๒๑	๑
เฉลี่ย	๑๐๕๑	๔๓.๖๐		๓๕๑	๒๗.๐๐		๓๗๐	๖๖.๒๕	

เมื่อพิจารณาตาราง ๒๒. แล้ว สรุปได้ว่า นักเรียนแต่ละโรงเรียนประสบปัญหามากน้อยแตกต่างกัน คือนักเรียนโรงเรียนมัธยมสาธิต วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร ประสบปัญหาโดยเฉลี่ยร้อยละ ๔๓.๖๐ นักเรียนโรงเรียนมัธยมสาธิต วิทยาลัยวิชาการศึกษา ปทุมวัน ประสบปัญหาโดยเฉลี่ยร้อยละ ๒๗.๐๐ ส่วนนักเรียนโรงเรียนสาธิตพิบูลบำเพ็ญ วิทยาลัยวิชาการศึกษา บางแสน ประสบปัญหาโดยเฉลี่ยร้อยละ ๖๖.๒๕ และถึงแม้ว่าจะพิจารณาในแต่ละลักษณะปัญหา ก็ยังแสดงให้เห็นว่านักเรียนโรงเรียนสาธิตพิบูลบำเพ็ญ วิทยาลัยวิชาการศึกษา บางแสน ประสบปัญหามากกว่าโรงเรียนอื่น รองลงมาคือ โรงเรียนมัธยมสาธิต วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร และปทุมวัน ตามลำดับ ส่วนลำดับที่ของลักษณะปัญหานั้น มีความแตกต่างกันไม่มากนัก

ตาราง ๒๓. เปรียบเทียบลักษณะปัญหา แยกตามอายุ

ลักษณะปัญหา	อายุย่างเข้าปีที่															
	๑๑ (๑๖)		๑๒ (๔๗)		๑๓ (๒๕๘)		๑๔ (๑๐๔๐)		๑๕ (๕๗๕)		๑๖ (๓๒๙)		๑๗ (๓๖)		๑๘ (๘)	
	จำนวนความถี่	ร้อยละ	จำนวนความถี่	ร้อยละ	จำนวนความถี่	ร้อยละ	จำนวนความถี่	ร้อยละ	จำนวนความถี่	ร้อยละ	จำนวนความถี่	ร้อยละ	จำนวนความถี่	ร้อยละ	จำนวนความถี่	ร้อยละ
๑. ปัญหาเกี่ยวกับร่างกาย	๓	๑๘.๗๕	๒๔	๕๑.๐๖	๒๐๒	๗๘.๓๑	๖๕๗	๖๓.๑๗	๓๕๑	๖๑.๐๕	๑๗๓	๕๒.๖๓	๑๐	๔๑.๖๖	–	–
๒. ปัญหาเกี่ยวกับการเงิน	๒	๑๒.๕๐	๑๙	๔๐.๔๓	๑๘๘	๗๒.๘๗	๖๓๓	๖๐.๘๗	๔๐๙	๗๑.๐๙	๑๒๓	๓๗.๓๙	๑๔	๕๘.๓๓	–	–
๓. ปัญหาเกี่ยวกับผู้ปกครอง	๖	๓๗.๕๐	๒๒	๔๖.๘๑	๒๐๒	๗๘.๓๑	๖๑๔	๕๘.๔๐	๓๔๔	๖๑.๘๔	๑๙๔	๕๖.๕๑	๒๓	๖๕.๘๑	–	–
๔. ปัญหาเกี่ยวกับการเรียน	๔	๒๕.๐๐	๓๐	๖๓.๘๓	๒๓๖	๙๑.๔๗	๗๖๗	๗๓.๖๑	๕๓๖	๙๖.๒๘	๑๙๕	๕๖.๕๕	๒๔	๖๖.๖๘	๓	๓๗.๕๐
๕. ปัญหาเกี่ยวกับความถนัด	๓	๑๘.๗๕	๒๙	๖๑.๗๖	๒๓๖	๘๘.๖๐	๗๓๕	๖๙.๘๒	๔๔๖	๕๒.๐๔	๑๒๕	๘๘.๗๕	๒๔	๖๖.๖๘	๔	๕๐.๐๐
๖. ปัญหาเกี่ยวกับการตัดสินใจ	๑	๖.๒๕	๒๘	๕๙.๕๘	๒๐๒	๗๘.๓๑	๖๖๕	๖๓.๙๗	๔๔๓	๙๖.๕๑	๑๒๐	๙๖.๘๐	๒๔	๖๖.๖๘	๒	๒๕.๐๐
๗. ปัญหาเกี่ยวกับความรู้ทางอาชีพ	๑	๖.๒๕	๑๕	๖๒.๕๗	๒๔๗	๙๖.๖๘	๘๑๔	๗๗.๘๐	๕๕๔	๕๘.๓๗	๑๔๔	๙๖.๑๖	๒๑	๘๗.๔๘	–	–
เฉลี่ย	๓	๑๗.๘๕	๒๖	๕๗.๑๒	๒๒๑	๕๑.๕๒	๗๐๕	๖๖.๕๗	๔๖๔	๘๔.๗๑	๑๒๘	๔๔.๕๗	๒๐	๘๓.๓๑	๑	๑๒.๐๓

จากตาราง ๒๓. กล่าวได้ว่า

๑. นักเรียนอายุต่างกัน มีแนวโน้มว่าประสบปัญหาแตกต่างกันด้วย และพอจะกล่าวได้ว่า นักเรียนที่ประสบปัญหามากที่สุดคือ อยู่ในวัย ๑๔ และ ๑๗ ปี เพราะจะเห็นได้ว่านักเรียนอายุ ๑๔ ปี ประสบปัญหาไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๖๐ ในทุกลักษณะปัญหา และนักเรียนอายุ ๑๗ ปี ประสบปัญหาในอัตราสูง ยกเว้นปัญหาเกี่ยวกับร่างกายและการเงิน ซึ่งเกิดปัญหาร้อยละ ๔๑.๖๖ และ ๕๘.๓๒ ตามลำดับ

๒. กล่าวโดยสรุปแล้ว เมื่อนักเรียนอายุย่างเข้าปีที่ ๑๑ ยังประสบปัญหาน้อยอยู่ และมีแนวโน้มว่าปัญหาจะเพิ่มขึ้น จนถึงอายุย่างเข้าปีที่ ๑๕ – ๑๖ ปัญหาจะลดลง และประสบปัญหามากอีกครั้งหนึ่ง เมื่ออายุ ๑๗ ปี

๓. อันดับที่ของปัญหาที่นักเรียนแต่ละระดับอายุประสบแตกต่างกันเปรียบเทียบได้ดังนี้

ตาราง ๒๔. แสดงอันดับที่ของลักษณะปัญหา แยกตามอายุ

ลักษณะปัญหา	อายุย่างเข้าปีที่							
	๑๑	๑๒	๑๓	๑๔	๑๕	๑๖	๑๗	๑๘
	อันดับที่	อันดับที่	อันดับที่	อันดับที่	อันดับที่	อันดับที่	อันดับที่	อันดับที่
๑. ปัญหาเกี่ยวกับร่างกาย	๓	๕	๔	๕	๗	๗	๕	–
๒. ปัญหาเกี่ยวกับการเงิน	๔	๗	๖	๖	๕	๓	๔	–
๓. ปัญหาเกี่ยวกับผู้ปกครอง	๑	๖	๕	๗	๖	๖	๒	–
๔. ปัญหาเกี่ยวกับการเรียน	๒	๒	๑	๒	๒	๑	๑	๒
๕. ปัญหาเกี่ยวกับความถนัด	๓	๓	๓	๓	๓	๔	๑	๑
๖. ปัญหาเกี่ยวกับการตัดสินใจ	๕	๔	๔	๔	๔	๕	๑	๓
๗. ปัญหาเกี่ยวกับความรู้ทางอาชีพ	๕	๑	๒	๑	๑	๒	๓	–

ตาราง ๒๕. เปรียบเทียบลักษณะปัญหา แยกตามระดับการเรียน

ลักษณะปัญหา	ผลการสอบครั้งสุดท้าย											
	ต่ำกว่า ๕๐% หรือ ต่ำกว่า ๒.๐๐ (๑๗)		๕๐ – ๖๐% หรือ ๒.๐๐ – ๒.๒๕ (๑๐๘)		๖๑ – ๗๐% หรือ ๒.๒๖ – ๒.๗๕ (๑๒๗)		๗๑ – ๘๐% หรือ ๒.๗๖ – ๓.๒๕ (๑๑๐)		๘๑ – ๙๐% หรือ ๓.๒๖ – ๓.๕๐ (๒๙)		๙๐% ขึ้นไป หรือ ๓.๕๐ ขึ้นไป (๘)	
	จำนวนความถี่	ร้อยละ	จำนวนความถี่	ร้อยละ	จำนวนความถี่	ร้อยละ	จำนวนความถี่	ร้อยละ	จำนวนความถี่	ร้อยละ	จำนวนความถี่	ร้อยละ
๑. ปัญหาเกี่ยวกับร่างกาย	๑๗๙	๔๖.๘๘	๓๔๔	๔๔.๗๓	๔๕๓	๔๔.๓๙	๒๙๗	๓๓.๕๖	๘๘	๓๗.๘๒	๒๙	๔๕.๒๙
๒. ปัญหาเกี่ยวกับการเงิน	๑๙๕	๔๔.๘๖	๓๘๙	๔๔.๙๖	๔๖๖	๔๕.๖๖	๒๙๙	๓๓.๗๙	๘๙	๓๔.๓๕	๔๒	๖๕.๖๐
๓. ปัญหาเกี่ยวกับผู้ปกครอง	๑๔๓	๕๑.๕๖	๓๑๙	๔๓.๐๑	๔๔๗	๔๓.๘๐	๓๙๙	๔๔.๖๓	๙๙	๔๐.๕๑	๒๒	๓๔.๓๖
๔. ปัญหาเกี่ยวกับการเรียน	๑๗๙	๖๐.๗๒	๔๙๒	๔๖.๙๔	๕๙๓	๕๘.๑๑	๔๔๑	๔๔.๘๓	๑๑๙	๕๑.๒๘	๓๐	๔๖.๘๖
๕. ปัญหาเกี่ยวกับความถนัด	๑๖๐	๕๓.๙๒	๔๔๒	๕๐.๘๓	๕๔๔	๕๓.๓๑	๓๗๒	๔๒.๐๓	๑๐๕	๔๕.๒๕	๓๓	๕๑.๕๕
๖. ปัญหาเกี่ยวกับการตัดสินใจ	๑๙๘	๔๔.๘๗	๓๙๔	๔๕.๓๑	๔๗๘	๔๖.๘๘	๓๓๑	๓๗.๔๐	๑๐๑	๔๓.๕๓	๒๘	๔๓.๗๓
๗. ปัญหาเกี่ยวกับความรู้ทางอาชีพ	๑๖๕	๕๕.๖๐	๔๔๗	๕๗.๙๕	๕๕๕	๕๘.๓๑	๓๙๒	๔๔.๒๙	๑๑๙	๕๑.๒๘	๔๑	๖๔.๐๕
เฉลี่ย	๑๕๕	๕๒.๕๕	๔๒๙	๔๙.๑๓	๕๑๐	๕๐.๒๘	๓๖๑	๔๑.๗๒	๑๐๒	๔๑.๘๗	๓๒	๕๐.๒๒

จากตาราง ๒๕. อาจกล่าวได้ว่านักเรียนที่มีระดับการเรียนต่างกัน ประสบปัญหาไม่แตกต่างกันมากนัก อย่างไรก็ตาม จากจำนวนตัวเลขแสดงให้เห็นว่านักเรียนที่การเรียนต่ำกว่า ๕๐ % หรือหน่วยกิตเฉลี่ยต่ำกว่า ๒.๐๐ ประสบปัญหามากกว่านักเรียนที่การเรียนสูงกว่า โดยเฉพาะอย่างยิ่งปัญหาเกี่ยวกับการเรียน ส่วนนักเรียนที่การเรียนตั้งแต่ ๘๐ % ขึ้นไป หรือหน่วยกิตเฉลี่ย ๓.๕๐ ขึ้นไป ประสบปัญหาเกี่ยวกับการเงินมากที่สุด ถ้าพิจารณาอันดับที่ของลักษณะปัญหาที่นักเรียนประสบแยกตามระดับการเรียนแล้วแตกต่างกัน เปรียบเทียบได้ดังนี้

ตาราง ๒๖. แสดงอันดับที่ของลักษณะปัญหา แยกตามระดับการเรียน

ลักษณะปัญหา	ผลการสอบครั้งสุดท้าย					
	ต่ำกว่า ๕๐% หรือ ต่ำกว่า ๒.๐๐	๕๐ – ๖๐% หรือ ๒.๐๐ – ๒.๒๕	๖๑ – ๗๐% หรือ ๒.๒๖ – ๒.๗๕	๗๑ – ๘๐% หรือ ๒.๗๖ – ๓.๒๕	๘๑ – ๙๐% หรือ ๓.๒๖ – ๓.๕๐	๙๐% ขึ้นไป หรือ ๓.๕๐ ขึ้นไป
	อันดับที่	อันดับที่	อันดับที่	อันดับที่	อันดับที่	อันดับที่
๑. ปัญหาเกี่ยวกับร่างกาย	๗	๕	๖	๖	๗	๕
๒. ปัญหาเกี่ยวกับการเงิน	๖	๖	๕	๕	๖	๑
๓. ปัญหาเกี่ยวกับผู้ปกครอง	๔	๗	๗	๒	๕	๗
๔. ปัญหาเกี่ยวกับการเรียน	๑	๒	๒	๑	๑	๔
๕. ปัญหาเกี่ยวกับความถนัด	๓	๓	๓	๔	๓	๓
๖. ปัญหาเกี่ยวกับการตัดสินใจ	๕	๔	๔	๗	๔	๖
๗. ปัญหาเกี่ยวกับความรู้ทางอาชีพ	๒	๑	๑	๓	๒	๒

ตาราง [illegible] เปรียบเทียบลักษณะปัญหา แยกตามรายได้ของผู้ปกครอง

ลักษณะปัญหา	รายได้ของผู้ปกครองเป็นรายเดือนโดยประมาณ (บาท)																	
	ต่ำกว่า ๑๐๐๐ ([illegible])		๑๐๐๐ – ๒๐๐๐ ([illegible])		๒๐๐๐ – ๓๐๐๐ ([illegible])		๓๐๐๐ – ๔๐๐๐ ([illegible])		๔๐๐๐ – ๕๐๐๐ ([illegible])		๕๐๐๐ – ๖๐๐๐ ([illegible])		๖๐๐๐ – ๗๐๐๐ ([illegible])		๗๐๐๐ – ๘๐๐๐ ([illegible])		๘๐๐๐ ขึ้นไป ([illegible])	
	ความถี่	ร้อยละ	ความถี่	ร้อยละ	ความถี่	ร้อยละ	ความถี่	ร้อยละ	ความถี่	ร้อยละ	ความถี่	ร้อยละ	ความถี่	ร้อยละ	ความถี่	ร้อยละ	ความถี่	ร้อยละ
๑. ปัญหาเกี่ยวกับ[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]
๒. ปัญหาเกี่ยวกับการ[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]
๓. ปัญหาเกี่ยวกับผู้ปก[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]
๔. ปัญหาเกี่ยวกับการ[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]
๕. ปัญหาเกี่ยวกับควา[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]
๖. ปัญหาเกี่ยวกับการ[illegible]ใจ	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]
๗. ปัญหาเกี่ยวกับความ[illegible]อาชีพ	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]
เฉลี่ย	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]

จากตาราง ๒๗. อาจกล่าวได้ว่า นักเรียนที่ผู้ปกครองมีรายได้ต่ำ ประสบปัญหาโดยเฉลี่ยแล้วมากกว่านักเรียนที่ผู้ปกครองมีรายได้สูง โดยเฉพาะอย่างยิ่ง นักเรียนที่ผู้ปกครองมีรายได้เดือนละ ๑๐๐๐ บาท ประสบปัญหาโดยเฉลี่ยถึงร้อยละ ๒๘.๑๑ แต่นักเรียนที่ผู้ปกครองมีรายได้ประมาณเดือนละ ๖๐๐๐ บาทขึ้นไป ประสบปัญหาโดยเฉลี่ยเพียงร้อยละ ๑๒.๔๕ เท่านั้น

ความแตกต่างของอันดับที่ของลักษณะปัญหา แยกตามรายได้ของผู้ปกครอง เปรียบเทียบได้ดังนี้

ตาราง ๒๘. แสดงอันดับที่ของลักษณะปัญหา แยกตามรายได้ของผู้ปกครอง

ลักษณะปัญหา	รายได้ของผู้ปกครองเป็นรายเดือนโดยประมาณ (บาท)								
	ต่ำกว่า ๑๐๐๐	๑๐๐๐–๒๐๐๐	๒๐๐๐–๓๐๐๐	๓๐๐๐–๔๐๐๐	๔๐๐๐–๕๐๐๐	๕๐๐๐–๖๐๐๐	๖๐๐๐–๗๐๐๐	๗๐๐๐–๘๐๐๐	๘๐๐๐–ขึ้นไป
	อันดับที่	อันดับที่	อันดับที่	อันดับที่	อันดับที่	อันดับที่	อันดับที่	อันดับที่	อันดับที่
๑. ปัญหาเกี่ยวกับร่างกาย	๗	๗	๕	๕	๗	๕	๔	๕	๕
๒. ปัญหาเกี่ยวกับการเงิน	๔	๖	๗	๖	๔	๗	๖	๓	๖
๓. ปัญหาเกี่ยวกับผู้ปกครอง	๖	๕	๖	๗	๖	๖	๗	๖	๓
๔. ปัญหาเกี่ยวกับการเรียน	๑	๒	๑	๒	๑	๑	๑	๑	๑
๕. ปัญหาเกี่ยวกับความถนัด	๓	๓	๓	๓	๓	๓	๓	๒	๔
๖. ปัญหาเกี่ยวกับการตัดสินใจ	๕	๔	๔	๔	๕	๔	๕	๗	๓
๗. ปัญหาเกี่ยวกับความรู้ทางอาชีพ	๒	๑	๒	๑	๒	๒	๒	๔	๒

ตาราง ๒๙. เปรียบเทียบลักษณะปัญหา แยกตามอาชีพของผู้ปกครอง

ลักษณะปัญหา	อาชีพของผู้ปกครอง																			
	ข้าราชการ (๖๑๒)		ค้าขาย (๔๘)		รับจ้าง (๓๔)		บริษัท (๒๘)		องค์การ (๑๔)		ธนาคาร (๑๖)		ผู้อำนวยการ (๔)		แพทย์ (๖)		ชาวนา (๑๐)		อื่น ๆ (๕๔)	
	ความถี่	ร้อยละ	ความถี่	ร้อยละ	ความถี่	ร้อยละ	ความถี่	ร้อยละ	ความถี่	ร้อยละ	ความถี่	ร้อยละ	ความถี่	ร้อยละ	ความถี่	ร้อยละ	ความถี่	ร้อยละ	ความถี่	ร้อยละ
๑. ปัญหาเกี่ยวกับร่างกาย	๔๖๓	๗๕.๖๕	๓๐๔	๖๓.๘๗	๑๖๔	๖๒.๑๒	๕๒	๒๓.๑๕	๕๓	๗๔.๘๒	๓๖	๒๘.๑๑	๓๒	๔๔.๔๑	๒๕	๕๒.๐๗	๕๒	๖๕.๐๐	๒๒๓	๕๑.๕๑
๒. ปัญหาเกี่ยวกับการเงิน	๔๒๖	๖๙.๘๐	๓๔๔	๕๕.๔๔	๑๗๘	๖๕.๓๒	๔๓	๑๙.๑๗	๕๘	๗๘.๑๐	๓๓	๒๕.๗๗	๒๕	๔๐.๒๕	๒๔	๔๔.๔๔	๔๔	๖๑.๒๕	๒๓๔	๕๔.๐๕
๓. ปัญหาเกี่ยวกับผู้ปกครอง	๔๒๐	๖๒.๗๔	๓๓๓	๕๗.๒๘	๑๖๕	๖๐.๔๔	๕๖	๒๔.๕๗	๔๕	๒๕.๕๖	๓๖	๒๘.๑๑	๓๖	๔๔.๔๖	๒๖	๕๔.๑๕	๕๓	๕๓.๗๕	๒๓๗	๕๔.๗๔
๔. ปัญหาเกี่ยวกับการเรียน	๖๖๒	๕๐.๕๗	๓๕๗	๕๖.๓๗	๑๘๕	๖๗.๘๘	๗๘	๓๔.๗๘	๗๗	๔๔.๕๓	๖๑	๕๗.๖๔	๕๓	๕๔.๖๘	๒๗	๕๖.๒๕	๕๓	๖๖.๒๕	๒๗๘	๖๔.๒๑
๕. ปัญหาเกี่ยวกับความถนัด	๕๒๓	๔๐.๒๗	๓๘๗	๕๔.๔๕	๑๘๐	๖๖.๐๖	๗๗	๓๔.๓๕	๗๐	๕๕.๔๔	๔๑	๓๒.๐๒	๔๐	๕๕.๕๒	๒๙	๖๐.๔๐	๕๗	๗๑.๒๕	๒๕๔	๕๔.๘๒
๖. ปัญหาเกี่ยวกับการตัดสินใจ	๔๕๔	๗๕.๓๔	๒๖๘	๔๘.๐๕	๑๗๑	๖๒.๗๕	๕๘	๒๕.๘๖	๕๑	๓๓.๕๐	๓๖	๒๘.๑๑	๓๑	๕๓.๐๒	๒๖	๕๔.๑๕	๕๖	๕๗.๕๐	๒๕๓	๕๖.๑๓
๗. ปัญหาเกี่ยวกับความรู้ทางอาชีพ	๕๗๗	๔๔.๕๒	๔๓๐	๖๑.๐๖	๑๘๒	๖๖.๗๔	๘๔	๓๗.๔๔	๘๔	๕๘.๕๗	๖๒	๔๘.๕๒	๕๐	๖๔.๖๐	๒๙	๖๐.๔๐	๕๗	๗๑.๒๕	๒๖๓	๖๐.๗๕
เฉลี่ย	๕๐๔	๗๘.๕๒	๓๕๔	๕๑.๐๗	๑๗๕	๖๔.๕๗	๖๔	๒๘.๕๓	๖๓	๕๑.๔๘	๕๓	๓๔.๐๒	๓๗	๕๑.๗๔	๒๖	๕๕.๓๔	๕๑	๖๓.๗๕	๒๔๘	๕๗.๓๑

จากตาราง ๒๙. แสดงว่านักเรียนที่ผู้ปกครองมีอาชีพต่างกัน ย่อมประสบปัญหาแตกต่างกันด้วย ถ้าจะเรียงลำดับนักเรียนที่ประสบปัญหาโดยเฉลี่ยทุกลักษณะปัญหา จากที่ประสบปัญหามากไปหาน้อย แยกตามอาชีพผู้ปกครอง จะได้ดังนี้

ตาราง ๓๐. จำนวนนักเรียนที่ประสบปัญหา เรียงจากมากไปหาน้อย แยกตามอาชีพของผู้ปกครอง

อันดับที่	อาชีพของผู้ปกครอง	ประสบปัญหาโดยเฉลี่ยร้อยละ
๑	รับจ้าง	๖๔.๔๗
๒	ชาวนา	๖๓.๗๕
๓	อื่น ๆ	๕๗.๓๑
๔	แพทย์	๕๕.๓๔
๕	ผู้อำนวยการ	๕๐.๗๔
๖	ค้าขาย	๕๐.๐๗
๗	ทำงานองค์การ	๔๐.๔๔
๘	รับราชการ	๓๘.๘๒
๙	ทำงานธนาคาร	๓๔.๐๒
๑๐	ทำงานบริษัท	๒๘.๕๓

ความแตกต่างของอันดับที่ของลักษณะปัญหา แยกตามอาชีพของผู้ปกครองแตกต่างกัน เปรียบเทียบได้ดังนี้

ตาราง ๓๑. แสดงอันดับที่ของลักษณะปัญหา แยกตามอาชีพผู้ปกครอง

ลักษณะปัญหา	อาชีพของผู้ปกครอง									
	รับราชการ	ค้าขาย	รับจ้าง	ทำงานบริษัท	ทำงานองค์การ	ทำงานธนาคาร	ผู้อำนวยการ	แพทย์	ชาวนา	อื่น ๆ
	อันดับที่	อันดับที่	อันดับที่	อันดับที่	อันดับที่	อันดับที่	อันดับที่	อันดับที่	อันดับที่	อันดับที่
๑. ปัญหาเกี่ยวกับร่างกาย	๔	๖	๖	๖	๕	๔	๕	๔	๓	๗
๒. ปัญหาเกี่ยวกับการเงิน	๖	๓	๔	๗	๔	๕	๗	๕	๔	๖
๓. ปัญหาเกี่ยวกับผู้ปกครอง	๗	๕	๗	๕	๗	๔	๔	๓	๖	๕
๔. ปัญหาเกี่ยวกับการเรียน	๑	๒	๑	๒	๒	๒	๒	๒	๒	๑
๕. ปัญหาเกี่ยวกับความถนัด	๓	๔	๓	๓	๓	๓	๓	๑	๑	๓
๖. ปัญหาเกี่ยวกับการตัดสินใจ	๕	๗	๕	๔	๖	๔	๖	๓	๕	๔
๗. ปัญหาเกี่ยวกับความรู้ทางอาชีพ	๒	๑	๒	๑	๑	๑	๑	๑	๑	๒

การเปรียบเทียบผลการวิจัยครั้งนี้กับการวิจัยอื่น

เนื่องจากในระยะเวลาเดียวกันกับที่ทำการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ประสาร เมืองหมุด[๕] นิสิตชั้นปริญญาโท สาขาการแนะแนว ได้ทำการวิจัยปัญหาและความต้องการเกี่ยวกับการเลือกอาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ และ ๔ ในโรงเรียนสาธิต วิทยาลัยวิชาการศึกษา ดังนั้น เพื่อเป็นการเปรียบเทียบว่านักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑, ปีที่ ๓ และปีที่ ๔ จะมีปัญหาเกี่ยวกับการเลือกอาชีพแตกต่างกันหรือไม่อย่างไร จึงได้นำผลการวิจัยบางประการของประสาร เมืองหมุด มาเปรียบเทียบกับผลการวิจัยครั้งนี้ด้วย ดังนี้

ตาราง ๓๒. เปรียบเทียบลักษณะปัญหาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑, ปีที่ ๓ และปีที่ ๔

ลักษณะปัญหา	อันดับที่ของปัญหา			จำนวนคิดเป็นร้อยละของนักเรียนแต่ละระดับชั้น		
	มศ. ๑	มศ. ๓	มศ. ๔	มศ. ๑	มศ. ๓	มศ. ๔
๑. ปัญหาเกี่ยวกับร่างกาย	๖	๖	๕	๔๑.๒๕	๓๓.๘๐	๔๕.๔๕
๒. ปัญหาเกี่ยวกับการเงิน	๕	๕	๗	๔๑.๕๕	๓๕.๒๕	๔๒.๕๑
๓. ปัญหาเกี่ยวกับผู้ปกครอง	๗	๔	๔	๔๑.๑๗	๓๕.๗๑	๔๕.๘๑
๔. ปัญหาเกี่ยวกับการเรียน	๑	๑	๑	๕๕.๑๑	๕๕.๗๑	๕๗.๗๕
๕. ปัญหาเกี่ยวกับความถนัด	๓	๒	๒	๔๘.๑๕	๕๑.๕๓	๕๓.๘๘
๖. ปัญหาเกี่ยวกับการตัดสินใจ	๔	๔	๖	๔๕.๑๑	๓๕.๗๑	๔๔.๗๐
๗. ปัญหาเกี่ยวกับความรู้ทางอาชีพ	๒	๓	๓	๕๓.๘๒	๕๐.๐๐	๕๑.๕๕
เฉลี่ย	—	—	—	๔๖.๖๕	๔๒.๒๓	๔๖.๕๕

---

[๕] ประสาร เมืองหมุด การสำรวจปัญหาและความต้องการเกี่ยวกับการเลือกอาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ และปีที่ ๔ โรงเรียนสาธิต วิทยาลัยวิชาการศึกษา ในปีการศึกษา ๒๕๐๙ ปริญญานิพนธ์

จากตาราง ๑๒. แสดงให้เห็นว่า

๑. โดยเฉลี่ยแล้วนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑ และปีที่ ๕ ประสบปัญหาต่าง ๆ ปาน ๆ กัน คือคิดเป็นร้อยละ ๔๑.๒๕ และ ๔๑.๕๔ ตามลำดับ ส่วนนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ นั้น ประสบปัญหาน้อยกว่า คือโดยเฉลี่ยแล้ว ร้อยละ ๓๘.๒๓ เท่านั้น

๒. ปัญหาเกี่ยวกับร่างกาย นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๕ ประสบปัญหานี้เป็นอันดับที่ ๕ ส่วนนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑ และปีที่ ๓ ประสบปัญหานี้เป็นอันดับที่ ๖ หรืออาจกล่าวได้ว่านักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๕ ประสบปัญหาเกี่ยวกับร่างกายมากกว่านักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑ และปีที่ ๓ คือคิดเป็นร้อยละ ๕๕.๕๕, ๔๑.๒๕ และ ๓๓.๘๐ ตามลำดับ

๓. ปัญหาเกี่ยวกับการเงิน เป็นปัญหาอันดับที่ ๕ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑ และปีที่ ๓ และเป็นปัญหาอันดับที่ ๗ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๕ แต่นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑ และปีที่ ๕ ประสบปัญหาในอัตราส่วนปาน ๆ กัน และนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ ประสบปัญหานี้น้อยกว่า หรือคิดเป็นร้อยละได้ ๔๐.๕๕, ๔๒.๔๐ และ ๓๕.๒๕ ตามลำดับ

๔. ปัญหาเกี่ยวกับผู้ปกครอง เป็นปัญหาอันดับที่ ๔ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ และปีที่ ๕ ส่วนนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑ ประสบปัญหานี้เป็นอันดับที่ ๓ แต่นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑ และปีที่ ๕ ประสบปัญหานี้ในอัตราส่วนปาน ๆ กัน และนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ ประสบปัญหานี้น้อยกว่า หรือคิดเป็นร้อยละได้ ๔๐.๗๗, ๔๔.๘๑ และ ๓๕.๗๑ ตามลำดับ

๕. ปัญหาเกี่ยวกับการเรียน นักเรียนทั้งสามระดับชั้นต่างประสบปัญหานี้เป็นอันดับที่ ๑ คือคิดเป็นร้อยละ ๕๕.๑๑, ๕๕.๗๑ และ ๕๗.๗๕ ตามลำดับ

๖. ปัญหาเกี่ยวกับความถนัด เป็นปัญหาอันดับที่ ๒ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ และปีที่ ๕ และเป็นปัญหาอันดับที่ ๓ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑ คือคิดเป็นร้อยละได้ ๔๐.๔๓, ๕๓.๔๔ และ ๔๐.๑๕ ตามลำดับ

๗. ปัญหาเกี่ยวกับการตัดสินใจ เป็นปัญหาอันดับที่ ๔ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑ และปีที่ ๓ และเป็นปัญหาอันดับที่ ๖ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๕ คือคิดเป็นร้อยละ ๔๔.๑๑, ๓๕.๗๑ และ ๔๘.๗๐ ตามลำดับ

๘. ปัญหาเกี่ยวกับความรู้ทางอาชีพ เป็นปัญหาอันดับที่ ๓ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ และปีที่ ๔ ส่วนนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑ ประสบปัญหานี้เป็นอันดับที่ ๒ หรือคิดเป็นร้อยละได้ ๔๐.๐๐, ๕๑.๔๕ และ ๕๓.๘๒ ตามลำดับ

สรุปได้ว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑ และชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๔ ประสบปัญหาไม่แตกต่างกันมากนัก แต่นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ นั้น ประสบปัญหาน้อยกว่า ไม่ว่าจะพิจารณาโดยส่วนรวม หรือพิจารณาแต่ละลักษณะปัญหาก็ตาม ส่วนอันดับที่ของลักษณะปัญหานั้น มีความใกล้เคียงกันทั้งสามระดับชั้น.

บทที่ ๔

ข้อสรุปและข้อเสนอแนะ

<u>สรุปความเบื้องต้น</u>

การสำรวจปัญหาและความต้องการ เกี่ยวกับการเลือกอาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑ โรงเรียนสาธิต วิทยาลัยวิชาการศึกษา ครั้งนี้ มีความมุ่งหมายที่สำคัญสามประการ คือ ประการแรก เพื่อเป็นการสำรวจข้อเท็จจริง (Survey of facts) เกี่ยวกับสภาพทั่วไปของนักเรียน เช่น สภาวะทางเศรษฐกิจของครอบครัว และสภาพการเรียนของนักเรียน เป็นต้น ประการที่สอง เพื่อเป็นการสำรวจความสนใจและความต้องการในการเลือกอาชีพของนักเรียนว่า มีความต้องการที่จะเลือกอาชีพใดบ้าง ประการสุดท้าย เพื่อเป็นการสำรวจปัญหาที่เกี่ยวข้องกับการเลือกอาชีพของนักเรียน ทั้งนี้เพื่อเป็นแนวทางสำหรับช่วยเหลือให้การแนะแนวโดยเฉพาะอย่างยิ่งการแนะแนวอาชีพแก่นักเรียนได้ตรงกับปัญหาและความต้องการของนักเรียน

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล เพื่อการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ได้แก่แบบสอบถามที่สร้างขึ้นเอง โดยจัดทำเป็นสองขั้นคือ ขั้นแรกใช้แบบสอบถามชนิดเติมคำ ให้นักเรียนตอบเป็นการทราบปัญหาอย่างกว้าง ๆ เสียก่อน ขั้นที่สองนำปัญหาที่ได้จากการตอบแบบสอบถามในขั้นแรกมาจัดหมวดหมู่ แล้วผูกเป็นข้อปัญหา โดยอาศัยแบบสอบถามของมูนนีย์ เป็นหลักในการแบ่งหมวดหมู่ปัญหา แบบสอบถามที่ใช้ในการเก็บข้อมูลจริงจึงแบ่งเป็นสามตอน คือ ตอนแรกเป็นตอนที่ต้องการทราบเกี่ยวกับสภาพทั่วไปของนักเรียน ตอนที่สองเป็นรายชื่ออาชีพที่ให้นักเรียนเลือก ซึ่งแบ่งเป็นอาชีพที่ศึกษาได้ในสถาบันต่ำกว่ามหาวิทยาลัย และอาชีพที่ต้องศึกษาอบรมในระดับมหาวิทยาลัยหรือเทียบเท่า ตอนที่สามเป็นปัญหาที่เกี่ยวข้องกับการเลือกอาชีพของนักเรียน ซึ่งแบ่งหมวดปัญหาออกเป็นลักษณะปัญหา ๗ หมวด คือ หมวดเกี่ยวกับร่างกาย, การเงิน, ผู้ปกครอง, การเรียน, ความถนัด, การตัดสินใจ และ หมวดความรู้เกี่ยวกับอาชีพ ในปัญหาแต่ละหมวดแบ่งเป็นข้อปัญหาย่อยหมวดละ ๘ ข้อปัญหา จึงรวมข้อปัญหาทั้งสิ้น ๕๖ ข้อปัญหา

สำหรับการเก็บข้อมูลนั้น ผู้เขียนดำเนินการเก็บข้อมูลด้วยตนเอง ได้จำนวนข้อมูลแต่ละโรงเรียนดังนี้คือ โรงเรียนมัธยมสาธิต วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร จำนวน ๒๐๔ ฉบับ เป็นของนักเรียนชาย ๑๒๓ ฉบับ และนักเรียนหญิง ๑๒๐ ฉบับ โรงเรียนมัธยมสาธิต วิทยาลัยวิชาการ-ศึกษา ปทุมวัน จำนวน ๑๓๐ ฉบับ เป็นนักเรียนชาย ๘๔ ฉบับ และนักเรียนหญิง ๔๖ ฉบับ โรงเรียนสาธิตพิบูลบำเพ็ญ วิทยาลัยวิชาการศึกษา บางแสน จำนวน ๕๑ ฉบับ เป็นข้อมูลของนักเรียนชายและนักเรียนหญิง จำนวน ๓๕ และ ๑๖ ฉบับตามลำดับ รวมจำนวนนักเรียนที่ใช้ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ๔๑๕ คน เป็นนักเรียนชาย ๒๔๒ คน และนักเรียนหญิง ๑๘๓ คน หรือจำนวนนักเรียนชายและนักเรียนหญิง คิดเป็นร้อยละ ๕๖.๔๔ และ ๔๓.๖๒ ตามลำดับ

การจัดกระทำกับข้อมูล ใช้วิธีตรวจเจาะลงในบัตรเป็นรายบุคคล แล้วแจงนับแยกประเภทข้อมูลโดยเครื่องจักรกลสถิติ โดยแยกประเภทข้อมูลตาม เพศ โรงเรียน อายุ ระดับการเรียน รายได้ของผู้ปกครอง และอาชีพของผู้ปกครอง

<u>สรุปผลการวิจัย</u>

ผลการศึกษาวิจัยครั้งนี้สรุปได้เป็น ๔ ตอน คือ

ตอนที่ ๑ เกี่ยวกับสภาพทั่วไปของนักเรียน สรุปได้ดังนี้

๑. นักเรียนส่วนมากมีอายุย่างเข้าปีที่ ๑๔ และ ๑๕ คือคิดเป็นร้อยละได้ ๔๔.๗๑ และ ๒๗.๗๖ ตามลำดับ ในจำนวนนี้นักเรียนที่อายุย่างเข้าปีที่ ๑๔ เป็นนักเรียนชายมากกว่านักเรียนหญิง แต่นักเรียนที่อายุย่างเข้าปีที่ ๑๕ เป็นนักเรียนหญิงมากกว่านักเรียนชาย

๒. ผู้ปกครองนักเรียนส่วนมากมีรายได้ประมาณเดือนละ ๑๐๐๐ – ๒๐๐๐ บาท คือมีถึงร้อยละ ๒๒.๕๙ รองลงมาคือมีรายได้โดยประมาณเดือนละ ๒๐๐๐ – ๓๐๐๐, ๓๐๐๐ – ๔๐๐๐ และ ๔๐๐๐ – ๕๐๐๐ บาท ตามลำดับ

หากพิจารณาแต่ละโรงเรียนแล้ว ผู้ปกครองนักเรียนโรงเรียนมัธยมสาธิต วิทยาลัย-วิชาการศึกษา ประสานมิตร และ โรงเรียนสาธิตพิบูลบำเพ็ญ วิทยาลัยวิชาการศึกษา บางแสน มีรายได้เดือนละประมาณ ๑๐๐๐ – ๒๐๐๐ บาท ส่วนผู้ปกครองนักเรียนโรงเรียนมัธยมสาธิต วิทยาลัย-วิชาการศึกษา ปทุมวัน นั้น ส่วนมากมีรายได้ประมาณเดือนละ ๔๐๐๐ บาทขึ้นไป

๓. นักเรียนประมาณ ๑ ใน ๓ การเรียนอยู่ในระดับ ๖๑ – ๗๐ % หรือหน่วยกิตเฉลี่ย ๒.๒๖ – ๒.๗๕ รองลงมาคือ การเรียนอยู่ในระดับ ๕๐ – ๖๐ % หรือหน่วยกิตเฉลี่ย ๒.๐๐ – ๒.๒๕ และ ๗๑ – ๘๐ % หรือหน่วยกิตเฉลี่ย ๒.๗๖ – ๓.๒๕ ซึ่งมีจำนวนประมาณ ๑ ใน ๔ ของนักเรียนทั้งหมด

นักเรียนที่การเรียนอยู่ในระดับต่ำกว่าที่กล่าวมาแล้วข้างบนนี้ ส่วนมากเป็นนักเรียนชาย แต่ที่การเรียนอยู่ในระดับสูงกว่าที่กล่าวมาแล้ว ส่วนมากเป็นนักเรียนหญิง และในจำนวนนักเรียนสองประเภทนี้ ประเภทแรกส่วนมากเป็นนักเรียนโรงเรียนมัธยมสาธิต วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร ส่วนประเภทหลังเป็นนักเรียนโรงเรียนมัธยมสาธิต วิทยาลัยวิชาการศึกษา ปทุมวัน เป็นส่วนใหญ่

ในจำนวนที่กล่าวมาแล้วทั้งหมดนี้ ถ้าพิจารณาแต่ละโรงเรียนแล้ว นักเรียนโรงเรียนมัธยมสาธิต วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร ส่วนมากการเรียนอยู่ในระดับ ๖๐ – ๗๑ % หรือหน่วยกิตเฉลี่ย ๒.๒๖ – ๒.๗๕ ส่วนนักเรียนโรงเรียนมัธยมสาธิต วิทยาลัยวิชาการศึกษา ปทุมวัน และโรงเรียนสาธิตพิบูลบำเพ็ญ วิทยาลัยวิชาการศึกษา บางแสน นั้น ส่วนมากการเรียนอยู่ในระดับ ๗๑ – ๘๐ % หรือหน่วยกิตเฉลี่ย ๒.๗๖ – ๓.๒๕ และ ๕๐ – ๖๐ % หรือหน่วยกิตเฉลี่ย ๒.๐๐ – ๒.๒๖ ตามลำดับ

๔. ผู้ปกครองนักเรียนมากกว่า ๑ ใน ๓ มีอาชีพรับราชการ รองลงมาคืออาชีพค้าขาย ซึ่งมีจำนวนประมาณ ๑ ใน ๔ นอกนั้นมีอาชีพต่าง ๆ กัน เรียงตามลำดับมากไปหาน้อยดังนี้ คือ อาชีพรับจ้าง ทำงานบริษัท ทำงานองค์การ ทำงานธนาคาร ผู้อำนวยการ แพทย์ และชาวนา ทั้งนี้ยังมีอาชีพอื่น ๆ ที่นอกเหนือไปจากที่กล่าวมานี้และรวมทั้งที่มิได้ระบุอาชีพอีก ๕๔ คน

ถ้าพิจารณาแต่ละโรงเรียนแล้ว ผู้ปกครองนักเรียนโรงเรียนมัธยมสาธิต วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร และ ปทุมวัน ส่วนมากมีอาชีพรับราชการ ส่วนผู้ปกครองนักเรียนโรงเรียนสาธิตพิบูลบำเพ็ญ วิทยาลัยวิชาการศึกษา บางแสน มีอาชีพค้าขายเป็นส่วนมาก

ตอนที่ ๒ เกี่ยวกับการเลือกอาชีพของนักเรียน

๑. นักเรียนประมาณ ๓ ใน ๔ เลือกอาชีพที่ต้องศึกษาในระดับมหาวิทยาลัย หรือเทียบเท่า ถ้าพิจารณาแต่ละโรงเรียนแล้ว นักเรียนมัธยมสาธิต วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร

มากกว่า ๓ ใน ๔ ที่เลือกอาชีพระดับมหาวิทยาลัย ส่วนนักเรียนมัธยมสาธิต วิทยาลัยวิชาการศึกษาปทุมวัน ต้องการอาชีพระดับมหาวิทยาลัยเกือบร้อยละ ๙๕ แต่นักเรียนมัธยมสาธิต วิทยาลัยวิชาการศึกษา บางแสน นั้นตรงกันข้าม กลับแสดงความต้องการอาชีพที่ศึกษาได้ในระดับต่ำกว่ามหาวิทยาลัย คือเลือกอาชีพระดับนี้ถึง ๓ ใน ๔ ของนักเรียนทั้งหมด

๒. อาชีพที่ศึกษาได้ในระดับต่ำกว่ามหาวิทยาลัยที่นักเรียนเลือก ได้แก่อาชีพต่อไปนี้ คือ เลขานุการ บริการโรงแรม พนักงานต้อนรับบนเครื่องบิน งานธนาคาร ช่างเครื่องยนต์ พยาบาล นักแสดงละครฟ้อนรำ มัคคุเทศก์ และนายหน้าเดินตลาด เป็นต้น ทั้งนี้เรียงจากอาชีพที่มีผู้เลือกมากมาหาน้อย ในจำนวนอาชีพดังกล่าวนี้ อาชีพที่นักเรียนชายแสดงความต้องการมากกว่านักเรียนหญิง คือ บริการโรงแรม งานธนาคาร ช่างเครื่องยนต์ และนายหน้าเดินตลาด นอกนั้นแล้วนักเรียนหญิงต้องการเลือกมากกว่านักเรียนชาย

๓. อาชีพที่ต้องศึกษาในระดับมหาวิทยาลัยหรือเทียบเท่าที่นักเรียนเลือก ได้แก่อาชีพต่าง ๆ เรียงจากที่เลือกมากไปหาน้อยดังนี้ นายแพทย์ นักวิทยาศาสตร์ นักการทูต วิศวกรเครื่องยนต์ นักวิทยาศาสตร์การแพทย์ ตำรวจ (นายร้อย) สถาปนิก นักบิน ทหารบก (นายร้อย) ทหารอากาศ (นายเรืออากาศ) และพยาบาล (ปริญญา) เป็นต้น ในจำนวนนี้อาชีพที่นักเรียนชายเลือกมากกว่านักเรียนหญิง คือ นักวิทยาศาสตร์ วิศวกรเครื่องยนต์ ตำรวจ สถาปนิก นักบิน ทหารบก ทหารอากาศ นอกนั้นเป็นอาชีพที่นักเรียนหญิงเลือกมากกว่านักเรียนชาย

๔. นักเรียนที่การเรียนอยู่ในระดับต่ำ และผู้ปกครองมีรายได้ต่ำนั้น พอจะกล่าวได้ว่ามีความต้องการศึกษาหรือเลือกอาชีพในระดับมหาวิทยาลัย น้อยกว่านักเรียนที่การเรียนและรายได้ของผู้ปกครองสูง

ตอนที่ ๓ ปัญหาที่เกี่ยวข้องกับการเลือกอาชีพ

ปัญหาที่เกี่ยวข้องกับการเลือกอาชีพของนักเรียนที่ได้จากการวิจัยครั้งนี้ สรุปได้ดังนี้

๑. ลักษณะปัญหาที่เกี่ยวข้องกับการเลือกอาชีพของนักเรียน หรือที่นักเรียนกำลังประสบอยู่ เรียงลำดับที่ประสบมากไปหาน้อยได้ดังนี้

- ปัญหาเกี่ยวกับการเรียน
- ปัญหาเกี่ยวกับความรู้ทางอาชีพ

- ปัญหาเกี่ยวกับความถนัด
- ปัญหาเกี่ยวกับการตัดสินใจ
- ปัญหาเกี่ยวกับการเงิน
- ปัญหาเกี่ยวกับร่างกาย
- ปัญหาเกี่ยวกับผู้ปกครอง

๒. ปัญหาเกี่ยวกับการเรียน โดยเฉลี่ยแล้ว เป็นปัญหาแก่นักเรียนประมาณร้อยละ ๕๕ ข้อที่เป็นปัญหามากคือ กลัวสอบแข่งขันเข้าเรียนต่อไม่ได้, สติปัญญาไม่เหมาะสมที่จะเรียนอาชีพที่ชอบ, ไม่แน่ใจว่าตนจะเรียนอาชีพที่ชอบได้สำเร็จ และ ไม่เข้าใจว่าตนเองเก่งวิชาอะไร เป็นต้น

๓. ปัญหาเกี่ยวกับความรู้ทางอาชีพ เป็นปัญหาแก่นักเรียนโดยเฉลี่ยประมาณร้อยละ ๕๓ ข้อที่เป็นปัญหามากคือ ไม่ทราบว่าอาชีพที่เลือกนั้นต้องใช้ค่าใช้จ่ายในการศึกษามากน้อยเพียงใด, ขาดความรู้เรื่องลักษณะงานในอาชีพที่เลือก, ขาดความรู้เรื่องสถานที่ที่จะเรียนทางอาชีพ และ ขาดความรู้เกี่ยวกับคุณสมบัติของผู้เรียนในอาชีพนั้น ๆ

๔. ปัญหาเกี่ยวกับความถนัด เป็นปัญหาแก่นักเรียนประมาณร้อยละ ๕๐ เช่น ไม่แน่ใจว่าตนเองถนัดในอาชีพที่ชอบหรือไม่, ไม่มีโอกาสทดสอบความถนัดของตนในทางอาชีพ, ขาดผู้ส่งเสริมในทางที่ตนถนัด และ ไม่เข้าใจว่าตนเองถนัดอาชีพใด เป็นต้น

๕. ปัญหาเกี่ยวกับการตัดสินใจ เป็นปัญหาแก่นักเรียนโดยเฉลี่ยแล้ว ประมาณร้อยละ ๔๔ เช่น ไม่เข้าใจว่าตนเองควรเลือกอาชีพอะไร, เกรงว่าอาชีพที่ตนชอบนั้นเมื่อเรียนจบแล้วจะหางานทำไม่ได้, กังวลใจว่าอาชีพที่เลือกจะไม่ดีพอ และขาดผู้แนะนำเรื่องอาชีพโดยทั่วไป เป็นต้น

๖. ปัญหาเกี่ยวกับการเงิน เป็นปัญหาแก่นักเรียนโดยเฉลี่ยแล้วประมาณร้อยละ ๔๑ เช่น ทุนน้อยเกรงว่าจะเรียนในอาชีพที่เลือกไม่ตลอด, ถ้าเรียนต่อต้องถูกจำกัดเรื่องการใช้เงิน, ถ้าเรียนต่อต้องหารายได้ด้วยตนเอง, และ ไม่มีโอกาสไปเรียนในภูมิลำเนาอื่น เพราะทุนจำกัด เป็นต้น

๗. ปัญหาเกี่ยวกับร่างกาย เป็นปัญหาแก่นักเรียนโดยเฉลี่ยประมาณร้อยละ ๔๑ เช่น ไม่คล่องแคล่วในการทำงานด้วยมือ, สายตาไม่เหมาะสมกับอาชีพที่ตัดสินใจเลือก, รู้สึกประสาทไม่ค่อยดีไม่เหมาะกับอาชีพที่เลือก และไม่ทราบว่าร่างกายจะเหมาะกับอาชีพที่เลือกหรือไม่ เป็นต้น

๘. ปัญหาเกี่ยวกับผู้ปกครอง เป็นปัญหาแก่นักเรียนโดยเฉลี่ยแล้วประมาณร้อยละ ๔๐ เช่น ผู้ปกครองขาดความรู้เรื่องอาชีพเป็นที่ปรึกษาไม่ได้, ไม่ทราบว่าผู้ปกครองคิดอย่างไรกับตน, ผู้ปกครองไม่มีแผนการสำหรับตนในเรื่องอาชีพ และ ผู้ปกครองตั้งความหวังไว้สูงเกินความสามารถของตน เป็นต้น

ตอนที่ ๔ การเปรียบเทียบลักษณะปัญหา

จากการเปรียบเทียบลักษณะปัญหาที่เกี่ยวข้องกับการเลือกอาชีพของนักเรียน ตามสภาพของนักเรียน อาจสรุปได้ดังนี้

๑. โดยส่วนรวมแล้วนักเรียนชายประสบปัญหามากกว่านักเรียนหญิง ในทุกลักษณะปัญหา

๒. ในจำนวนนักเรียนทั้งสามแห่งนี้ เมื่อคิดเทียบเป็นอัตราส่วนแล้ว นักเรียนสาธิตพิบูลบำเพ็ญ วิทยาลัยวิชาการศึกษา บางแสน ประสบปัญหามากที่สุด รองลงมาคือนักเรียนมัธยมสาธิต วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร และ นักเรียนมัธยมสาธิต วิทยาลัยวิชาการศึกษา ปทุมวัน ตามลำดับ

๓. นักเรียนที่อายุแตกต่างกันมีแนวโน้มแสดงว่าประสบปัญหาแตกต่างกันด้วย นักเรียนที่ประสบปัญหามากคือ นักเรียนที่อายุย่างเข้าปีที่ ๑๔ และปีที่ ๑๗ ตามลำดับ นอกจากนี้แล้วความสำคัญของลักษณะปัญหาของนักเรียนแต่ละระดับอายุยังแตกต่างกันด้วย กล่าวคือ นักเรียนที่อายุย่างเข้าปีที่ ๑๑ ประสบปัญหาเกี่ยวกับผู้ปกครองเป็นปัญหาสำคัญอันดับหนึ่ง นักเรียนที่อายุย่างเข้าปีที่ ๑๒, ๑๔ และ ๑๕ ต่างประสบปัญหาเกี่ยวกับความรู้ทางอาชีพเป็นอันดับแรก ส่วนนักเรียนที่อายุย่างเข้าปีที่ ๑๓ และปีที่ ๑๖ ประสบปัญหาเกี่ยวกับการเรียนเป็นปัญหาสำคัญ และนักเรียนที่อายุย่างเข้าปีที่ ๑๗ และปีที่ ๑๘ ประสบปัญหาเกี่ยวกับความถนัดมากกว่าปัญหาอื่น โดยเฉพาะอย่างยิ่งนักเรียนที่อายุย่างเข้าปีที่ ๑๗ นั้น ประสบปัญหาเกี่ยวกับความถนัด, การตัดสินใจ และเกี่ยวกับการเรียนมากเท่า ๆ กัน

๔. กล่าวได้ว่านักเรียนที่ระดับการเรียนต่างกันประสบปัญหาต่าง ๆ ไม่แตกต่างกันมากนัก แต่ก็พอเป็นที่สังเกตได้ว่า นักเรียนที่ระดับการเรียนต่ำ ประสบปัญหามากกว่านักเรียนที่ระดับการเรียนสูง อย่างไรก็ตาม ความสำคัญของปัญหาของนักเรียนแต่ละระดับการเรียนแตกต่างกัน คือ นักเรียนที่การเรียนต่ำกว่า ๕๐ % หรือต่ำกว่า ๒.๐๐ ประสบปัญหาการเรียนเป็นปัญหาสำคัญ นักเรียนที่ระดับการเรียน ๕๐ – ๗๐ % หรือ หน่วยกิตเฉลี่ยตั้งแต่ ๒.๐๐ – ๒.๗๕ ประสบปัญหาเกี่ยวกับ

ความรู้ทางอาชีพ นักเรียนที่การเรียน ๗๑ – ๙๐ % หรือหน่วยกิตเฉลี่ย ๒.๗๖ – ๓.๕๐ ประสบปัญหาเกี่ยวกับการเรียน และนักเรียนที่การเรียน ๙๐ % ขึ้นไป หรือหน่วยกิตเฉลี่ย ๓.๕๐ ขึ้นไปนั้นประสบปัญหาเกี่ยวกับการเงินเป็นปัญหาสำคัญ

๕. นักเรียนที่ผู้ปกครองมีรายได้ต่างกัน ประสบปัญหาแตกต่างกันด้วย คือนักเรียนที่ผู้ปกครองมีรายได้ต่ำประสบปัญหาโดยเฉลี่ยแล้วมากกว่านักเรียนที่ผู้ปกครองมีรายได้สูงกว่า แต่เมื่อพิจารณาถึงความสำคัญของลักษณะปัญหาแล้ว แตกต่างกันไม่มากนัก คือ นักเรียนที่ผู้ปกครองมีรายได้ประมาณ ๑๐๐๐ – ๒๐๐๐ บาท และ ๓๐๐๐ – ๔๐๐๐ บาท ต่อเดือน ประสบปัญหาเกี่ยวกับความรู้ทางอาชีพเป็นปัญหาสำคัญ ส่วนนักเรียนที่ผู้ปกครองมีรายได้ต่ำและสูงกว่าที่กล่าวมาแล้วนี้ ประสบปัญหาเกี่ยวกับการเรียนเป็นปัญหาสำคัญ

๖. นักเรียนที่ผู้ปกครองมีอาชีพต่างกัน ประสบปัญหาแตกต่างกันด้วย ในจำนวนนี้นักเรียนที่ผู้ปกครองมีอาชีพรับจ้างประสบปัญหามากกว่านักเรียนที่ผู้ปกครองมีอาชีพอื่น รองลงมาคือนักเรียนที่ผู้ปกครองมีอาชีพชาวนา, อาชีพอื่น ๆ, แพทย์, ผู้อำนวยการ, ค้าขาย, ทำงานองค์การ, รับราชการ, ทำงานธนาคาร และ ทำงานบริษัท ตามลำดับ ส่วนความสำคัญของลักษณะปัญหาแตกต่างกันไม่มากนัก คือนักเรียนที่ผู้ปกครองมีอาชีพรับราชการ, รับจ้าง และอาชีพอื่น ๆ ประสบปัญหาเกี่ยวกับการเรียนเป็นปัญหาสำคัญ ส่วนนักเรียนที่ผู้ปกครองมีอาชีพอื่นนอกเหนือไปจากที่กล่าวนี้ ส่วนใหญ่ประสบปัญหาเกี่ยวกับความรู้ทางอาชีพมากกว่าปัญหาอื่น

ข้อเสนอแนะ

ก. ข้อเสนอแนะโดยทั่วไป

๑. จากผลการศึกษาวิจัยครั้งนี้ จะเห็นได้ว่านักเรียนส่วนใหญ่คือประมาณ ๓ ใน ๔ ของนักเรียนทั้งหมด ต้องการอาชีพที่ศึกษาต่อในระดับมหาวิทยาลัย และย่อมเป็นที่เข้าใจกันอยู่โดยทั่วไปแล้วว่า การศึกษาในระดับมหาวิทยาลัยนั้น เหมาะสำหรับผู้ที่มีสติปัญญาอยู่ในเกณฑ์ดี พร้อมทั้งมีทุนทรัพย์พอเพียงกับค่าใช้จ่ายในการศึกษาอีกด้วย และตามข้อเท็จจริงจากการสำรวจครั้งนี้ปรากฏว่านักเรียนที่มีคุณสมบัติดังกล่าวมีจำนวนน้อย คือส่วนใหญ่ระดับการเรียนอยู่ในระหว่าง ๖๑ – ๗๐ % หรือหน่วยกิต

เฉลี่ย ๒.๒๒ – ๖.๗๕ และผู้ปกครองนักเรียนโดยมากมีรายได้ประมาณเดือนละ ๑๐๐๐ – ๒๐๐๐ บาท จึงควรหาทางช่วยเหลือและสร้างความเข้าใจแก่นักเรียนให้ทราบความจริงข้อนี้ เพื่อนักเรียนจะได้มีแนวความคิดในการเรียน หรือการเลือกอาชีพอย่างเหมาะสมกับตนเองต่อไป เช่น ให้นักเรียนเข้าใจคุณสมบัติทั้งทางสติปัญญา ทางเศรษฐกิจ และทางร่างกาย ของผู้ที่จะศึกษาอาชีพในระดับมหาวิทยาลัย นักเรียนจะได้เปรียบเทียบคุณสมบัติต่าง ๆ ดังกล่าวกับคุณสมบัติของตนเองว่า มีความสอดคล้องกันอย่างไรหรือไม่ นักเรียนก็จะเกิดความคิดใหม่ เช่น เห็นว่าตนเองควรเลือกอาชีพใด และต้องเตรียมตัวเพื่อการศึกษาอย่างไร เป็นต้น วิธีการดังกล่าวนี้อาจทำได้ทั้งการแนะแนวเป็นหมู่ (Group guidance) และการให้คำปรึกษาเป็นรายบุคคล (Individual Counseling)

๒. ปรากฏผลว่านักเรียนมักเลือกอาชีพที่ผู้ประกอบอาชีพส่วนใหญ่ประสบความรุ่งโรจน์เสียเป็นส่วนมาก เช่น นายแพทย์ นักวิทยาศาสตร์ นักการทูต วิศวกร นายตำรวจ และนายทหาร เป็นต้น ควรจะหาทางชี้แจงให้นักเรียนได้ทราบถึงอาชีพที่ตนสนใจต่าง ๆ เหล่านี้ทั้งในด้านลักษณะของอาชีพ การเรียน ข้อดี ข้อเสีย รายได้ ความยากลำบากและลักษณะของผู้ประกอบอาชีพนั้น ๆ เป็นอย่างดี โดยพยายามให้นักเรียนเข้าใจด้วยตนเอง และเกิดความเข้าใจตนเอง รวมทั้งให้ความรู้ทางอาชีพต่าง ๆ เพิ่มขึ้นด้วย เช่น อาชีพที่คล้ายคลึงกับอาชีพที่นักเรียนสนใจ

อีกประการหนึ่งที่สำคัญยิ่ง คือ การให้ความรู้เกี่ยวกับความต้องการด้านกำลังคนในอาชีพต่าง ๆ แก่นักเรียนโดยทำให้เข้าใจว่าประเทศชาติกำลังต้องการกำลังคนในอาชีพชนิดใดบ้าง หรืออาชีพใดที่กำลังเป็นที่ต้องการของท้องตลาดทั้งในปัจจุบันและอนาคต วิธีการต่าง ๆ ที่กล่าวมาแล้วนี้อาจมีแนวทางทำได้ดังนี้ คือ

๑. การจัดศูนย์ความรู้เกี่ยวกับอาชีพ (vocational information center) เช่น การรวบรวมเอกสาร หนังสือ และสิ่งพิมพ์ต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง เพื่อส่งเสริมให้นักเรียนได้ศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง ทั้งนี้จะต้องคำนึงว่าเป็นข้อมูลหรือข้อสนเทศที่เป็นปัจจุบันอยู่เสมอ

๒. การจัดให้มีการแสดงเกี่ยวกับวันอาชีพ (career day) ในอาชีพที่นักเรียนสนใจ เพื่อให้นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจในสภาพของงานอาชีพต่าง ๆ กว้างขวางยิ่งขึ้น

๓. จัดให้มีการพานักเรียนไปดูการปฏิบัติงานจริงตามโรงงานต่าง ๆ (plant tours) รวมทั้งการแสดงนิทรรศการ (exhibitions) ทางอาชีพตามโอกาสที่เหมาะสมอยู่เสมอ

๔. ควรมีการสอนวิชาสำรวจอาชีพขึ้นในโรงเรียน เพื่อให้สัมพันธ์กับกิจกรรมต่าง ๆ ที่จัดขึ้นเกี่ยวการนี้

๕. มีกำหนดการปฏิบัติการแนะแนวอาชีพ (vocational guidance schedule) ในโรงเรียนอย่างสม่ำเสมอ

๖. การติดต่อให้ความรู้ทางอาชีพแก่ผู้ปกครองนักเรียนนับเป็นสิ่งจำเป็นอย่างหนึ่ง เพราะผู้ปกครองนักเรียนย่อมมีส่วนเกี่ยวข้องกับการเลือกอาชีพของนักเรียนอยู่มากทีเดียว ฉะนั้นการช่วยให้ผู้ปกครองนักเรียนเข้าใจถึงลักษณะและแนวโน้มต่าง ๆ ในทางอาชีพย่อมมีผลต่อการเลือกอาชีพของนักเรียนด้วย ทั้งนี้รวมถึงการช่วยให้ผู้ปกครองนักเรียนเข้าใจความถนัด ความสนใจในอาชีพของนักเรียนของตนอย่างดีด้วย เช่นการส่งเอกสารทางอาชีพให้แก่ผู้ปกครอง การจัดให้มีการประชุมและอภิปรายเกี่ยวกับเรื่องอาชีพ และการติดต่อกับผู้ปกครองนักเรียน โดยการรายงานผลการเรียน ผลการทดสอบ เช่น ความถนัด ความสนใจ และความสามารถพิเศษของนักเรียนที่ทางโรงเรียนพบแก่ผู้ปกครองนักเรียนอยู่เสมอ

๗. ควรมีการติดตามสำรวจความสนใจในเรื่องอาชีพของนักเรียนอยู่เสมอ ทั้งนี้เพื่อเป็นการกระตุ้นให้นักเรียนคิด และสนใจในเรื่องอาชีพกว้างขวางยิ่งขึ้น

ข. ข้อเสนอแนะในการแก้ปัญหา

การช่วยเหลือในปัญหาที่เกี่ยวข้องกับการเลือกอาชีพ อาจทำได้ดังนี้

๑. ปัญหาเกี่ยวกับการเรียน ควรมีการสอนซ่อมเสริม (remedial teaching) โดยคณะครูร่วมมือกันสำรวจและสอนตามความจำเป็นในวิชาที่เป็นปัญหาแก่นักเรียน

๒. ปัญหาเกี่ยวกับความรู้ทางอาชีพ ควรปฏิบัติตามแนว ข้อ ๒. ของข้อเสนอแนะทั่วไปดังกล่าวมาแล้ว

๓. ปัญหาเกี่ยวกับความถนัด ควรเน้นการส่งเสริมให้นักเรียนได้มีโอกาสทดลองปฏิบัติในงานอาชีพต่าง ๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งอาชีพที่นักเรียนสนใจ สำหรับโรงเรียนมัธยมสาธิตวิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร อาจทำได้สะดวก เพราะเป็นโรงเรียนมัธยมแบบประสมอยู่แล้ว ส่วนอีกสองโรงเรียนนั้นอาจทำได้ในวิชาที่สัมพันธ์กับวิชาอาชีพ เช่น ศิลปะและศิลปปฏิบัติ เป็นต้น

๔. ปัญหาเกี่ยวกับการตัดสินใจ ส่งเสริมให้นักเรียนมีความเข้าใจตนเองโดยการแนะแนวเป็นหมู่และเป็นรายบุคคลในด้านต่าง ๆ เช่น

ก. ความสามารถทางการเรียน

ข. ความถนัดและความสนใจ

ค. สถานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว

ง. สมรรถภาพของร่างกาย

จ. การปลูกฝังทัศนคติที่ดีต่ออาชีพต่าง ๆ

๕. ปัญหาเกี่ยวกับร่างกาย ควรเน้นให้มีการปฏิบัติดังนี้

ก. จัดให้มีการตรวจสุขภาพและร่างกาย

ข. จัดให้มีบันทึกเกี่ยวกับการพัฒนาการและประวัติเกี่ยวกับสุขภาพและร่างกาย

ค. ส่งเสริมการออกกำลังกายและการกีฬาอย่างถูกต้อง

ง. อาจจัดให้มีผู้ให้คำปรึกษาพิเศษ (part time counselor) สำหรับให้คำปรึกษาแนะนำนักเรียนเกี่ยวกับปัญหาทางร่างกาย เช่น นายแพทย์ที่เชี่ยวชาญในทางนี้เป็นต้น

๖. ปัญหาเกี่ยวกับการเงิน ควรจัดหาทุนสงเคราะห์นักเรียนที่เรียนดีแต่สถานะทางเศรษฐกิจไม่ดี และจัดหางานให้นักเรียนทำงานตามโอกาสอันควร นอกจากนี้ควรให้ความรู้เกี่ยวกับการประมาณค่าใช้จ่ายในการศึกษาอาชีพต่าง ๆ

๗. ปัญหาเกี่ยวกับผู้ปกครอง ทางโรงเรียนควรมีการติดต่อสัมพันธ์กับผู้ปกครองเพื่อช่วยเหลือให้ผู้ปกครองเข้าใจนักเรียนของตนอย่างดี ทั้งในด้านความสามารถ ความสนใจ ความถนัด และพยายามส่งเสริมให้ผู้ปกครองนักเรียนเห็นคุณค่าของการที่นักเรียนตัดสินใจด้วยตนเอง

๘. การพิจารณาช่วยเหลือในด้านต่าง ๆ ดังกล่าวมาแล้ว ควรคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคลของนักเรียนเป็นสำคัญ เช่น นักเรียนที่ระดับการเรียนใดมักประสบในปัญหาใดเป็นปัญหาสำคัญ หรือนักเรียนที่ผู้ปกครองมีอาชีพใด และรายได้มากน้อยเพียงใด มีปัญหาใดเป็นปัญหาสำคัญ เป็นต้น

๔. ควรส่งเสริมให้มีเครื่องมือและอุปกรณ์ในการแนะแนวอย่างพร้อมเพรียง เช่น บุคลากร แบบสอบถาม แบบทดสอบ ระเบียนต่าง ๆ ตลอดจนเครื่องอำนวยความสะดวก (facilities) ที่จำเป็นต่าง ๆ

ค. ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการค้นคว้าศึกษาต่อไป

เนื่องจากการค้นคว้าครั้งนี้ เป็นการค้นคว้าศึกษาในขอบเขตจำกัด ผู้เขียนจึงใคร่เสนอแนะให้มีการศึกษาวิจัยต่อไปในเรื่องต่าง ๆ ดังนี้

๑. เนื่องจากการศึกษาวิจัยครั้งนี้ใช้วิธีเก็บข้อมูลจากแบบสอบถามแต่เพียงอย่างเดียว อาจได้ข้อมูลที่คลาดเคลื่อนอยู่บ้าง ดังนั้น หากจะมีการศึกษาวิจัยในทำนองเดียวกันนี้ ควรเก็บข้อมูลจากการสัมภาษณ์ประกอบด้วย

๒. ควรมีการศึกษาวิจัยปัญหาที่เกี่ยวกับการเลือกอาชีพในลักษณะเดียวกันนี้กับนักเรียนในระดับมัธยมศึกษาปีที่ ๑ ในโรงเรียนทั่ว ๆ ไปด้วย เพื่อจะได้ทราบถึงปัญหาและความต้องการเกี่ยวกับการเลือกอาชีพของนักเรียนในระดับชั้นนี้กว้างขวางขึ้นไปอีก

๓. ควรมีการศึกษาวิจัยถึงสาเหตุและแรงจูงใจในการเลือกอาชีพของนักเรียนว่ามีสาเหตุและแรงจูงใจใดบ้างที่ทำให้นักเรียนต้องการและเลือกอาชีพนั้น ๆ เพื่อจะได้เป็นแนวทางในการส่งเสริม และสร้างความเข้าใจในเรื่องการเลือกอาชีพของนักเรียนได้อย่างถูกต้องยิ่งขึ้น

๔. ควรมีการสำรวจความเห็นและความต้องการของผู้ปกครองนักเรียน เกี่ยวกับการเลือกอาชีพของเด็กของตน เพื่อจะได้เป็นการกระตุ้นให้ผู้ปกครองนักเรียนพยายามเข้าใจเด็กของตนและคิดวางแผนเกี่ยวกับการเรียนของเด็กของตนให้มากขึ้นกว่าที่เป็นอยู่ ในตอนที่มีการสำรวจนี้

๕. หลังจากการสำรวจครั้งนี้แล้วชั่วระยะเวลาหนึ่ง เช่น ๑ ปีผ่านไปแล้ว ควรสำรวจในทำนองเดียวกันนี้กับนักเรียนในกลุ่มเดียวกันนี้ซ้ำอีก ทั้งนี้เพื่อเป็นการกระตุ้นให้นักเรียนคิดถึงเรื่องอาชีพมากยิ่งขึ้น ทั้งยังเป็นการเปรียบเทียบได้ด้วยว่า ปัญหาและความต้องการต่าง ๆ จะแตกต่างไปจากการสำรวจครั้งนี้อย่างไรหรือไม่.

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

นาฏเฉลียว สุมาวงศ์ วัยรุ่น จุลสารสมาคมการศึกษาแห่งประเทศไทย ๒๕๐๕, ๗๔ หน้า.

วิชาการและสถิติแรงงาน, กอง "รายงานวิเคราะห์ผลการจัดหางานทั่วไปโดยสรุป" แรงงานสัมพันธ์ ๔ : ๔๒ กันยายน ๒๕๐๙.

ศึกษาธิการ, กระทรวง บทความแนะแนวการศึกษาและอาชีพ ฉบับที่ ๑ เอกสารบทความแนะแนวการศึกษาและอาชีพ ของกองเผยแพร่การศึกษา ๒๕๐๘, ๕๐ หน้า.

ศึกษาธิการ, กระทรวง บทความแนะแนวการศึกษาและอาชีพ ฉบับที่ ๒ เอกสารบทความแนะแนวการศึกษาและอาชีพ ของกองเผยแพร่การศึกษา ๒๕๐๘, ๕๓ หน้า.

ศึกษาธิการ, กระทรวง บทความแนะแนวการศึกษาและอาชีพ ฉบับที่ ๖ เอกสารบทความแนะแนวการศึกษาและอาชีพ ของกรองการเผยแพร่การศึกษา ๒๕๐๘, ๕๓ หน้า.

ศึกษาธิการ, กระทรวง แผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๐๓ เอกสารการศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการ ๒๕๐๙, ๗๔ หน้า.

ศึกษาธิการ, กระทรวง เอกสารการประชุมการแนะแนวการศึกษาและอาชีพ เอกสารการประชุมแนะแนวการศึกษาและอาชีพ ของกองเผยแพร่การศึกษา ๒๕๐๕, ๒๖ หน้า.

สุกใจ เหล่าสุนทร วิชาอาชีพในโรงเรียนมัธยมศึกษา จุลสารสมาคมการศึกษาแห่งประเทศไทย ๒๕๐๓, ๑๒๔ หน้า.

สุรินทร์ สรสิริ และ ธัญญานี สรสิริ การศึกษาในประเทศสหรัฐอเมริกา จุลสารสมาคมการศึกษาแห่งประเทศไทย ๒๕๐๓, ๑๔๒ หน้า.

อำไพ บูรณฤกษ์ การแนะแนวเบื้องต้น โครงการพัฒนาการศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ ๒๕๐๕, ๖๖ หน้า.

แคทซ์, เอ็น เรย์มอนด์ และ ฉันทา ไชติกเสถียร การให้คำปรึกษาทางอาชีพในระดับมัธยมศึกษา โรงพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช ๒๕๐๙, ๑๐๐ หน้า.

Boon Thung, Hannar, Occupational Choices Compared with Occupational Opportunities of Selected Students from Cholburi, Master's Thesis, University of Indiana, 1957, 87 PP., typed.

Dreston, Katherine W., "Vocational Choices of Secondary Pupils," Occupations 27: 104-106, March, 1948.

Ezell, L. B., and Tate, Henry H., "High School Students Look to the Future," The Journal of Educational Research 49: 217-222, July, 1955.

Galler, Evid H., "Influence of Social Class on Children's Choices of Occupation," Elementary School Journal 51: 439-445, October, 1951.

Gerberich, Raymond J., Measurement and Evaluation in the Modern School, David McKay Company, Inc., New York, 1963, 622 PP.

Glanz, Edward C., Foundations and Principles of Guidance, Allyn and Bacon, Inc., Boston, 1964, 429 PP.

Harison, E.C., "See What They Choose," Occupations 30: 277-279, February, 1952.

Kroger, R., and Lontlit, C.M., "The Influence of Father's Occupational on Vocational Choices of High School Boys," Journal of Applied Psychology 14: 203-212, May, 1935.

Loa Sunthara, Sudchai, A Survey of Pupil Needs and Problems in a Boy and Girl Secondary School in Bangkok Thailand, Master's Thesis, The Ohio State University, 1951, 67 PP., typed.

Mooney, Ross L., Mooney Problem Checklist, College Form, 1950.

Paradis, Adrian A., _You and the Next Decade_, David Mckay Company, Inc., New York, 1965, 179 PP.

Stephenson, Rechard M., "Occupational Aspiration and Plan of 433 Ninth Graders," _The Journal of Educational Research_ 49: 27-35, May, 1955.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก.

แบบสอบถาม

แบบสอบถามปัญหาเกี่ยวกับการเลือกอาชีพ

สำหรับ

นักเรียนชั้น มศ. ๑ และ มศ. ๓

ตอนที่ ๑

ให้นักเรียนเขียนเครื่องหมาย ลงในช่อง ☐ หรือกรอกข้อความตามสภาพที่เป็นจริง

๑. จังหวัด.................... โรงเรียน..............................

๒. เพศ ๑ ☐ ชาย ๒ ☐ หญิง

๓. ชั้น ๑ ☐ มศ.๑ ๒ ☐ มศ.๓ ๓ ☐ มศ.๕

๔. อายุย่างเข้า
- ๑ ☐ ๑๑ ปีหรือต่ำกว่า
- ๒ ☐ ๑๒ ปี
- ๓ ☐ ๑๓ ปี
- ๔ ☐ ๑๔ ปี
- ๕ ☐ ๑๕ ปี
- ๖ ☐ ๑๖ ปี
- ๗ ☐ ๑๗ ปี
- ๘ ☐ ๑๘ ปี
- ๙ ☐ ๑๙ ปี
- ๑๐ ☐ ๒๐ ปี หรือ สูงกว่า

๕. อาชีพของผู้ปกครอง (บอกให้ชัดเจน)

....

๖. รายได้ของผู้ปกครอง เป็นรายเดือนโดยประมาณ
- ๑ ☐ ต่ำกว่า ๑๐๐๐ บาท
- ๒ ☐ ๑๐๐๐ – ๒๐๐๐ บาท
- ๓ ☐ ๒๐๐๐ – ๓๐๐๐ บาท
- ๔ ☐ ๓๐๐๐ – ๔๐๐๐ บาท
- ๕ ☐ ๔๐๐๐ – ๕๐๐๐ บาท
- ๖ ☐ ๕๐๐๐ – ๖๐๐๐ บาท
- ๗ ☐ ๖๐๐๐ – ๗๐๐๐ บาท
- ๘ ☐ ๗๐๐๐ – ๘๐๐๐ บาท
- ๙ ☐ ๘๐๐๐ บาทขึ้นไป

๗. ผลการสอบครั้งสุดท้าย
- ๑ ☐ ต่ำกว่า ๕๐%
- ๒ ☐ ๕๐ – ๖๐%
- ๓ ☐ ๖๑ – ๗๐%
- ๔ ☐ ๗๑ – ๘๐%
- ๕ ☐ ๘๑ – ๙๐%
- ๖ ☐ ๙๐% ขึ้นไป

ตอนที่ ๒

ทุกคนจะต้องมีอาชีพเพื่อหาเลี้ยงตัวเองในภายหน้า ฉะนั้นจึงควรคิดเรื่องอาชีพเสียแต่เนิ่น ๆ อาชีพทุกอาชีพจะต้องอาศัยการเรียนและการฝึกฝน อยู่เฉย ๆ จะมีความสามารถในอาชีพขึ้นมาไม่ได้

การเรียนหรือการฝึกอาชีพ อาจเรียนหรือฝึกได้กับผู้ที่มีความรู้ในอาชีพนั้น ๆ โดยตรง คือ การหัดงาน หรือเรียนจากโรงเรียนที่สอนอาชีพนั้น ๆ

การเรียนอาชีพในโรงเรียนมีประเภทใหญ่ ๆ ๒ ประเภท คือ เรียนในมหาวิทยาลัย และเรียนในระดับต่ำกว่ามหาวิทยาลัย ดังนั้นอาชีพอาจแบ่งเป็น ๒ พวก คือ

๑. พวกต้องเรียนในโรงเรียนต่ำกว่าระดับมหาวิทยาลัย

๒. พวกต้องเรียนในมหาวิทยาลัยหรือเทียบเท่า

ดังนั้น ถ้าหากนักเรียนคนใดคิดจะไปเรียนต่อในมหาวิทยาลัยแน่ ก็ควรเลือกอาชีพที่อยู่ในหมวด ๒ ถ้านักเรียนคนใดคิดว่าตนอาจไม่เรียนต่อในมหาวิทยาลัย ก็ควรเลือกอาชีพที่เรียนในโรงเรียนอาชีพโดยไม่ต้องเรียนจากมหาวิทยาลัย

ให้นักเรียนเลือกอาชีพ<u>เฉพาะหมวดใดหมวดหนึ่งเท่านั้น</u> และถ้าคิดว่าต้องการอาชีพนั้นมากที่สุดก็ให้เขียนเลข ๑ ลงในช่อง /__/ หน้าอาชีพนั้น ถ้าต้องการรองลงมาก็ให้เขียนเลข ๒ รองลงมาอีกก็ให้เขียนเลข ๓ (ให้เลือก ๓ อาชีพเท่านั้น)

<u>หมวด ๑</u> อาชีพที่เลือกเรียนได้ในโรงเรียนหรือฝึกหัดได้โดยไม่ต้องเข้าเรียนในมหาวิทยาลัย

๑ /__/ บริการโรงแรม
๒ /__/ พนักงานรถไฟ
๓ /__/ ครูโรงเรียนประถมศึกษา
๔ /__/ ครูโรงเรียนมัธยมศึกษา
๕ /__/ ช่างแต่งผม
๖ /__/ ช่างตัดผม
๗ /__/ ช่างเสริมสวย
๘ /__/ ช่างตัดเสื้อ
๙ /__/ ช่างบัดกรี
๑๐ /__/ ช่างปูน
๑๑ /__/ ช่างถ่ายภาพ
๑๒ /__/ ช่างทอผ้า
๑๓ /__/ ช่างต่อเรือ
๑๔ /__/ พนักงานวิทยุและโทรคมนาคม

๑๕ ☐ ช่างภาพหนังสือพิมพ์

๑๖ ☐ ช่างเชื่อมโลหะ

๑๗ ☐ ช่างแก้วิทยุโทรทัศน์

๑๘ ☐ ช่างเย็บหนัง

๑๙ ☐ ช่างพิมพ์

๒๐ ☐ ช่างเหล็ก, ช่างโลหะ

๒๑ ☐ ตำรวจ (นายสิบ)

๒๒ ☐ เกษตรกร (เลี้ยงสัตว์ปลูกพืช)

๒๓ ☐ คนงานในโรงงานอุตสาหกรรม

๒๔ ☐ การประมง

๒๕ ☐ ผู้สื่อข่าว

๒๖ ☐ พนักงานป่าไม้

๒๗ ☐ ทหารบก (นายสิบ)

๒๘ ☐ ทหารเรือ (จ่า)

๒๙ ☐ ทหารอากาศ (จ่า)

๓๐ ☐ นักเขียนข่าวหนังสือพิมพ์

๓๑ ☐ ผู้ช่วยบรรณารักษ์

๓๒ ☐ ผู้ช่วยพยาบาล

๓๓ ☐ พนักงานต้อนรับบนเครื่องบิน

๓๔ ☐ พนักงานไปรษณีย์

๓๕ ☐ พยาบาล

๓๖ ☐ มัคคุเทศก์

๓๗ ☐ คนหาประกันชีวิต

๓๘ ☐ ทำงานธนาคาร

๓๙ ☐ นายหน้า, คนเดินตลาด

๔๐ ☐ พนักงานบัญชี

๔๑ ☐ พนักงานชวเลข

๔๒ ☐ พนักงานพิมพ์ดีด

๔๓ ☐ เลขานุการ

๔๔ ☐ ช่างกลึง

๔๕ ☐ ช่างไฟฟ้า

๔๖ ☐ ช่างฟิต

๔๗ ☐ ช่างเครื่องยนต์

๔๘ ☐ บุรุษพยาบาล

๔๙ ☐ นักประพันธ์

๕๐ ☐ นักร้องอาชีพ

๕๑ ☐ นักแสดงละคร, ฟ้อนรำ

๕๒ ☐ จิตรกร

๕๓ ☐ โฆษกวิทยุและโทรทัศน์

๕๔ ☐ ช่างแกะสลัก

๕๕ ☐ ช่างออกแบบเครื่องแต่งกาย

๕๖ ☐ ช่างเขียนแบบ

๕๗ ☐ ช่างตกแต่งภายใน

๕๘ ☐ ช่างทาสี

๕๙ ☐ ช่างปั้นเครื่องลายคราม

๖๐ ☐ ช่างออกแบบลวดลายเครื่องประดับ

๖๑ ☐ ช่างทำเครื่องเฟอร์นิเจอร์

๖๒ ☐ ช่างโทรศัพท์

๖๓ ☐ ช่างไม้

๖๔ ☐ ช่างก่อสร้าง

๖๕ ☐ ช่างตัดเสื้อ

หมวด ๒ อาชีพที่ต้องเรียนในมหาวิทยาลัย หรือสถาบันชั้นสูง

๑ [ ] นายเรือ (เดินทะเล)
๒ [ ] นักบิน
๓ [ ] ครูโรงเรียนประถมศึกษา
๔ [ ] ครูโรงเรียนมัธยมศึกษา
๕ [ ] ครูในวิทยาลัยหรือมหาวิทยาลัย
๖ [ ] ช่างถ่ายภาพ
๗ [ ] ตำรวจ (นายร้อย)
๘ [ ] ทนายความ
๙ [ ] ทหารบก (นายร้อย)
๑๐ [ ] ทหารเรือ (นายเรือ)
๑๑ [ ] ทหารอากาศ (นายเรืออากาศ)
๑๒ [ ] นักหนังสือพิมพ์
๑๓ [ ] นักสังคมสงเคราะห์
๑๔ [ ] บรรณารักษ์
๑๕ [ ] นายอำเภอ (รัฐศาสตร์)
๑๖ [ ] พยาบาล (ปริญญา)
๑๗ [ ] เกษตรกร (จบจากมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์)
๑๘ [ ] ประมง (จบจากมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์)
๑๙ [ ] พนักงานป่าไม้ (จบจากมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์)
๒๐ [ ] เจ้าหน้าที่สหกรณ์ (จบจากมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์)
๒๑ [ ] งานธนาคาร
๒๒ [ ] นักธุรกิจ (พาณิชยศาสตร์)
๒๓ [ ] ผู้ตรวจบัญชี
๒๔ [ ] วิศวกรเครื่องยนต์
๒๕ [ ] วิศวกรไฟฟ้า
๒๖ [ ] วิศวกรโยธา
๒๗ [ ] วิศวกรชลประทาน
๒๘ [ ] วิศวกรก่อสร้าง
๒๙ [ ] วิศวกรเหมืองแร่
๓๐ [ ] นักการทูต
๓๑ [ ] ผู้สื่อข่าว
๓๒ [ ] นายแพทย์
๓๓ [ ] เภสัชกร
๓๔ [ ] สัตวแพทย์
๓๕ [ ] นักวิทยาศาสตร์
๓๖ [ ] นักโบราณคดี (มหาวิทยาลัยศิลปากร)
๓๗ [ ] ศิลปิน (มหาวิทยาลัยศิลปากร)
๓๘ [ ] ช่างออกแบบเครื่องแต่งกาย
๓๙ [ ] สถาปนิก
๔๐ [ ] ช่างตกแต่งภายใน
๔๑ [ ] ผู้พิพากษา
๔๒ [ ] นักประพันธ์
๔๓ [ ] นักวิทยาศาสตร์การแพทย์
๔๔ [ ] นักจิตวิทยา
๔๕ [ ] นักดนตรี
๔๖ [ ] นักวิจัยทางวิทยาศาสตร์
๔๗ [ ] นักวิจัยทางสังคมศาสตร์

ตอนที่ ๓

การเลือกอาชีพในตอนที่ ๒ นั้น เมื่อเลือกแล้วอาจจะมีปัญหาต่าง ๆ มาก และปัญหาแต่ละปัญหาก็อาจจะหนักเบาต่างกัน ฉะนั้น ให้ดูปัญหาต่าง ๆ ในตอนที่ ๓ นี้ แต่ละปัญหา พิจารณาดูว่าเป็นปัญหามากน้อยเพียงใด ก็เขียนเครื่องหมาย ✓ ในช่องนั้น ๆ ถ้าข้อใดไม่เป็นปัญหาก็ไม่ต้องเขียนเครื่องหมาย ✓ เช่น

	มากทีเดียว	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยมาก
๑๐. ผู้ปกครองขาดความรู้เรื่องอาชีพเป็นที่ปรึกษาไม่ได้	✓				
๒๒. ไม่คล่องแคล่วในการทำงานด้วยมือ			✓		
๔๓. ร่างกายอ่อนแอเกินไปที่จะเลือกอาชีพที่สนใจ					

ต่อไปนี้โปรดเขียนเครื่องหมาย ✓ ในข้อที่เป็นปัญหาในช่องตามความมากน้อยที่มีในความคิดของท่าน ข้อใดที่ไม่เป็นปัญหาก็ไม่ต้องเขียน

อ่านช้า ๆ ให้เข้าใจ แล้วตอบตามความคิดของท่านเองด้วยความจริงใจ

	มากทีเดียว	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยมาก
๘. สายตาไม่เหมาะสมกับอาชีพที่ตัดสินใจเลือก					
๙. ทุนน้อยเกรงจะเรียนในอาชีพที่เลือกไม่ตลอด					
๑๐. ผู้ปกครองขาดความรู้ในเรื่องอาชีพเป็นที่ปรึกษาไม่ได้					
๑๑. สติปัญญาไม่เหมาะสมที่จะเรียนอาชีพที่ตนชอบ					

	มากทีเดียว	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยมาก
๑๒. ไม่แน่ใจว่าตนถนัดในอาชีพที่ชอบหรือไม่					
๑๓. ไม่เข้าใจว่าตนเองควรเลือกอาชีพอะไร					
๑๔. ขาดความรู้เรื่องลักษณะของงานในอาชีพที่เลือก					
๑๕. มีโรคประจำตัวที่ขัดขวางการประกอบอาชีพที่ชอบ					
๑๖. ถ้าเรียนต่อต้องหารายได้ด้วยตนเอง					
๑๗. ผู้ปกครองไม่เห็นด้วยกับแผนการสำหรับตนในเรื่องอาชีพ					
๑๘. กลัวสอบแข่งขันเข้าเรียนต่อไม่ได้					
๑๙. ขาดผู้ส่งเสริมในทางที่ถนัด					
๒๐. ผู้ปกครองไม่อยากให้เรียนต่อ					
๒๑. ขาดความรู้ในเรื่องสถานที่ที่จะเรียนในอาชีพที่เลือก					
๒๒. ไม่คล่องแคล่วในการทำงานด้วยมือ					
๒๓. ถ้าเรียนต่อต้องถูกจำกัดเรื่องการใช้เงิน					
๒๔. ความเห็นของผู้ปกครองขัดแย้งกันในเรื่องการเลือกอาชีพของตน					
๒๕. ไม่มีโอกาสปรับปรุงตนเองในด้านการเรียน					
๒๖. ไม่เข้าใจว่าตนเองถนัดในอาชีพอะไร					
๒๗. ต้องเลือกอาชีพตามใจผู้ปกครอง					
๒๘. ขาดความรู้เกี่ยวกับคุณสมบัติของผู้เรียนอาชีพนั้น ๆ					
๒๙. รู้สึกว่าประสาทไม่ค่อยดี ไม่เหมาะสมกับอาชีพที่เลือก					

	มากทีเดียว	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยมาก
๓๐. เกรงว่าจะเรียนไม่สำเร็จเพราะต้องใช้เวลาไปในการหารายได้พิเศษมาก	......	......	......	......	......
๓๑. ผู้ปกครองต้องการให้ดำเนินอาชีพตามผู้ปกครอง	......	......	......	......	......
๓๒. เบื่อหน่ายการเรียนวิชาต่าง ๆ	......	......	......	......	......
๓๓. ไม่มีโอกาสทดสอบความถนัดของตนในทางอาชีพ	......	......	......	......	......
๓๔. ตนเองไม่มีความคิดในการเลือกอาชีพ	......	......	......	......	......
๓๕. ขาดแหล่งที่จะค้นคว้าหาความรู้เกี่ยวกับอาชีพที่ตนสนใจเลือก	......	......	......	......	......
๓๖. ร่างกายอ่อนแอเกินไปที่จะเลือกเรียนอาชีพที่สนใจ	......	......	......	......	......
๓๗. ไม่มีโอกาสเรียนต่อเพราะไม่มีทุน	......	......	......	......	......
๓๘. ผู้ปกครองตั้งความหวังไว้สูงเกินความสามารถของตน	......	......	......	......	......
๓๙. ไม่เข้าใจว่าตนเองเก่งวิชาอะไร	......	......	......	......	......
๔๐. เกรงว่าไม่มีโอกาสใช้ความถนัดของตนในการประกอบอาชีพ	......	......	......	......	......
๔๑. ผู้ปกครองไม่ชอบอาชีพที่ตนสนใจ	......	......	......	......	......
๔๒. ขาดผู้แนะนำให้ความรู้เกี่ยวกับอาชีพที่ชอบ	......	......	......	......	......
๔๓. ร่างกายไม่สมประกอบคงเรียนทางอาชีพไม่ได้	......	......	......	......	......
๔๔. ไม่มีโอกาสไปเรียนในภูมิลำเนาอื่นเพราะทุนจำกัด	......	......	......	......	......
๔๕. ผู้ปกครองไม่สนับสนุนความคิดของตน	......	......	......	......	......
๔๖. ไม่แน่ใจว่าตนเองอ่อนวิชาอะไร					

	มากทีเดียว	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยมาก
๔๗. ไม่มีโอกาสค้นหาความถนัดของตนเพื่อประกอบอาชีพ					
๔๘. ขาดผู้แนะนำเรื่องอาชีพโดยทั่วไป					
๔๙. ขาดความรู้ในการเตรียมตัวสำหรับที่จะเรียนอาชีพที่เลือก					
๕๐. ท่าทางและบุคลิกลักษณะของตนไม่เหมาะสมกับอาชีพที่ชอบ					
๕๑. ขาดเงินในการวิ่งเต้นติดต่อเพื่อการเรียนต่อ					
๕๒. ไม่ทราบว่าผู้ปกครองคิดอย่างไรกับตน					
๕๓. ไม่แน่ใจว่าตนเองจะเรียนในอาชีพที่ชอบได้สำเร็จ					
๕๔. รู้สึกว่าตนเองไม่มีความถนัดอะไรเลย					
๕๕. เกรงว่าอาชีพที่ตนชอบนั้นเมื่อเรียนจบแล้วจะหางานทำไม่ได้					
๕๖. ไม่ทราบว่าอาชีพที่เลือกนั้นต้องใช้เวลาฝึกฝนศึกษามากเพียงใด					
๕๗. ไม่ทราบว่าร่างกายจะเหมาะกับอาชีพที่ชอบหรือไม่					
๕๘. ขาดเงินจึงทำให้ขาดกำลังใจที่จะเรียนต่อไป					
๕๙. ไม่มีโอกาสปรึกษาเรื่องอาชีพกับผู้ปกครอง					
๖๐. อยู่ในสิ่งแวดล้อมที่ไม่ส่งเสริมการเรียน					
๖๑. รู้สึกไม่แน่ใจในอาชีพที่ตนถนัด					
๖๒. กังวลใจว่าอาชีพที่เลือกจะไม่ถนัด					
๖๓. ไม่ทราบว่าอาชีพที่เลือกนั้นจะต้องใช้ค่าใช้จ่ายในการศึกษามากน้อยเพียงใด					

กระดาษคำตอบ

ตอนที่ ๑

๑. จังหวัด.............................. โรงเรียน..................................

๒. ๑ [ ] ๒ [ ]

๓. ๑ [ ] ๒ [ ] ๓ [ ]

๔. ๑ [ ] ๒ [ ] ๓ [ ] ๔ [ ] ๕ [ ] ๖ [ ] ๗ [ ] ๘ [ ] ๙ [ ] ๑๐ [ ]

๕. อาชีพของผู้ปกครอง..

๖. ๑ [ ] ๒ [ ] ๓ [ ] ๔ [ ] ๕ [ ] ๖ [ ] ๗ [ ] ๘ [ ] ๙ [ ]

๗. ๑ [ ] ๒ [ ] ๓ [ ] ๔ [ ] ๕ [ ] ๖ [ ]

ตอนที่ ๒

หมวด ๑

๑ [ ]	๑๒ [ ]	๒๓ [ ]	๓๔ [ ]	๔๕ [ ]	๕๖ [ ]
๒ [ ]	๑๓ [ ]	๒๔ [ ]	๓๕ [ ]	๔๖ [ ]	๕๗ [ ]
๓ [ ]	๑๔ [ ]	๒๕ [ ]	๓๖ [ ]	๔๗ [ ]	๕๘ [ ]
๔ [ ]	๑๕ [ ]	๒๖ [ ]	๓๗ [ ]	๔๘ [ ]	๕๙ [ ]
๕ [ ]	๑๖ [ ]	๒๗ [ ]	๓๘ [ ]	๔๙ [ ]	๖๐ [ ]
๖ [ ]	๑๗ [ ]	๒๘ [ ]	๓๙ [ ]	๕๐ [ ]	๖๑ [ ]
๗ [ ]	๑๘ [ ]	๒๙ [ ]	๔๐ [ ]	๕๑ [ ]	๖๒ [ ]
๘ [ ]	๑๙ [ ]	๓๐ [ ]	๔๑ [ ]	๕๒ [ ]	๖๓ [ ]
๙ [ ]	๒๐ [ ]	๓๑ [ ]	๔๒ [ ]	๕๓ [ ]	๖๔ [ ]
๑๐ [ ]	๒๑ [ ]	๓๒ [ ]	๔๓ [ ]	๕๔ [ ]	๖๕ [ ]
๑๑ [ ]	๒๒ [ ]	๓๓ [ ]	๔๔ [ ]	๕๕ [ ]	

หมวด ๒

๑ [ ]	๑๒ [ ]	๒๓ [ ]	๓๔ [ ]	๔๕ [ ]
๒ [ ]	๑๓ [ ]	๒๔ [ ]	๓๕ [ ]	๔๖ [ ]
๓ [ ]	๑๔ [ ]	๒๕ [ ]	๓๖ [ ]	๔๗ [ ]
๔ [ ]	๑๕ [ ]	๒๖ [ ]	๓๗ [ ]	๔๘ [ ]
๕ [ ]	๑๖ [ ]	๒๗ [ ]	๓๘ [ ]	
๖ [ ]	๑๗ [ ]	๒๘ [ ]	๓๙ [ ]	
๗ [ ]	๑๘ [ ]	๒๙ [ ]	๔๐ [ ]	
๘ [ ]	๑๙ [ ]	๓๐ [ ]	๔๑ [ ]	
๙ [ ]	๒๐ [ ]	๓๑ [ ]	๔๒ [ ]	
๑๐ [ ]	๒๑ [ ]	๓๒ [ ]	๔๓ [ ]	

ตอนที่ ๑

ข้อ	มากที่เดียว	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยมาก	ข้อ	มากที่เดียว	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยมาก	ข้อ	มากที่เดียว	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยมาก	ข้อ	มากที่เดียว	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยมาก
๘						๒๒						๓๖						๕๐					
๙						๒๓						๓๗						๕๑					
๑๐						๒๔						๓๘						๕๒					
๑๑						๒๕						๓๙						๕๓					
๑๒						๒๖						๔๐						๕๔					
๑๓						๒๗						๔๑						๕๕					
๑๔						๒๘						๔๒						๕๖					
๑๕						๒๙						๔๓						๕๗					
๑๖						๓๐						๔๔						๕๘					
๑๗						๓๑						๔๕						๕๙					
๑๘						๓๒						๔๖						๖๐					
๑๙						๓๓						๔๗						๖๑					
๒๐						๓๔						๔๘						๖๒					
๒๑						๓๕						๔๙						๖๓					

ภาคผนวก ข.

อาชีพของผู้ปกครอง และการเลือกอาชีพของนักเรียน

ตาราง ๓๓. อาชีพของผู้ปกครองนักเรียน (ที่นอกเหนือไปจากอาชีพที่ระบุไว้ในบทที่ ๓ หน้า ๒๖)

อาชีพ	จำนวน
๑. ชาวประมง	๕
๒. ทนายความ	๕
๓. ข้าราชการบำนาญ	๕
๔. พนักงานบัญชี	๕
๕. ช่างก่อสร้าง	๕
๖. คหบดี	๔
๗. ช่างฟิต	๔
๘. ครูโรงเรียนราษฎร์	๔
๙. ธุรกิจ	๓
๑๐. พยาบาล	๓
๑๑. ช่างไม้	๓
๑๒. ช่างเสริมสวย	๒
๑๓. บรรณารักษ์	๑
๑๔. สถาปนิก	๑
๑๕. จิตรกร	๑
๑๖. เหมืองแร่	๑
๑๗. ไม่ระบุ	๒
รวม	๕๔

ตาราง ๓๔ ก. อาชีพระดับต่ำกว่ามหาวิทยาลัยที่นักเรียนเลือกต่ำกว่า ๑๐ คน เรียงจากอาชีพที่มีผู้เลือกมากไปหาน้อย แยกตามเพศและอันดับการเลือก

อาชีพ	รวม	เพศ		อันดับเลือก					
		ช	ญ	๑		๒		๓	
	๑๑๗	๖๗	๕๐	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ
๑. ช่างไฟฟ้า	๘	๘	—	๑	—	๑	—	๖	—
๒. ช่างฟิต	๘	๗	๑	๓	—	๓	—	๑	๑
๓. จิตรกร	๘	๖	๒	๑	๑	๔	—	๑	๑
๔. ครูโรงเรียนประถมศึกษา	๘	๒	๖	—	๓	๑	๓	๑	—
๕. ตำรวจ (นายสิบ)	๗	๗	—	๒	—	๓	—	๒	—
๖. การประมง	๗	๗	—	๒	—	๑	—	๔	—
๗. ช่างเขียนแบบ	๗	๖	๑	๓	๑	๒	—	๑	—
๘. ครูโรงเรียนมัธยมศึกษา	๗	๑	๖	—	๑	๑	๑	๑	๔
๙. ช่างเสริมสวย	๖	๑	๕	๑	๑	—	๔	—	—
๑๐. ช่างแก้วิทยุและโทรทัศน์	๖	๖	—	๑	—	๒	—	๓	—
๑๑. ทหารอากาศ (จ่า)	๖	๕	๑	๑	—	๓	—	๑	๑
๑๒. ทหารเรือ (จ่า)	๕	๕	—	๒	—	๒	—	๑	—
๑๓. พนักงานพิมพ์ดีด	๔	—	๔	—	๑	—	๒	—	๑
๑๔. บุรุษพยาบาล	๔	๔	—	—	—	๒	—	๒	—
๑๕. นักร้องอาชีพ	๔	๑	๓	—	—	—	—	๑	๓
๑๖. พนักงานรถไฟ	๔	๓	๑	๑	—	๑	—	๑	๑
๑๗. ช่างถ่ายภาพ	๓	๒	๑	—	—	๑	๑	๑	—
๑๘. คนหาประกันชีวิต	๓	๓	—	—	—	๓	—	—	—

ตาราง ๑๙ ก. (ต่อ)

อาชีพ	รวม	เพศ		อันดับเลือก					
		ช	ญ	๑		๒		๓	
	๑๑๗	๖๗	๕๐	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ
๑๙. นักเขียนข่าวหนังสือพิมพ์	๓	๒	๑	—	—	—	๑	๒	—
๒๐. ช่างต่อเรือ	๓	๒	๑	—	—	—	—	๒	๑
๒๑. ช่างภาพหนังสือพิมพ์	๓	๒	๑	๑	—	—	๑	๑	—
๒๒. นักประพันธ์	๓	๓	—	๑	—	—	—	๒	—
๒๓. ช่างตกแต่งภายใน	๒	๑	๑	—	—	—	—	๑	๑
๒๔. โฆษกวิทยุและโทรทัศน์	๒	—	๒	—	—	—	—	—	๒
๒๕. พนักงานวิทยุและโทรคมนาคม	๒	๒	—	๑	—	๑	—	—	—
๒๖. ช่างปูน	๑	๑	—	—	—	๑	—	—	—
๒๗. พนักงานไปรษณีย์	๑	๑	—	—	—	๑	—	—	—
๒๘. ช่างโทรศัพท์	๑	๑	—	—	—	๑	—	—	—
๒๙. ช่างแต่งผม	๑	—	๑	—	—	—	๑	—	—
๓๐. ช่างบัดกรี	๑	๑	—	—	—	—	—	๑	—
๓๑. ช่างเหล็กและช่างโลหะ	๑	๑	—	—	—	—	—	๑	—
๓๒. พนักงานป่าไม้	๑	๑	—	—	—	—	—	๑	—
๓๓. ช่างกลึง	๑	๑	—	—	—	—	—	๑	—
๓๔. ช่างไม้	๑	๑	—	—	—	—	—	๑	—
๓๕. ผู้ช่วยเภสัชกร	๑	—	๑	—	—	—	—	—	๑
๓๖. ช่างออกแบบเครื่องแต่งกาย	๑	—	๑	—	—	—	—	—	๑
๓๗. ช่างเชื่อมโลหะ	๑	๑	—	๑	—	—	—	—	—
๓๘. ผู้ช่วยพยาบาล	๑	—	๑	—	๑	—	—	—	—

ตาราง ๓๙ ข. อาชีพระดับมหาวิทยาลัยหรือเทียบเท่า ที่นักเรียนเลือกต่ำกว่า ๑๐ คน เรียงจากอาชีพที่มีผู้เลือกมากไปหาน้อย แยกตามเพศและอันดับการเลือก

อาชีพ	รวม	เพศ		อันดับเลือก					
		ช	ญ	๑		๒		๓	
	๓๐๘	๑๙๕	๑๑๓	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ
๑. ศิลปิน (มหาวิทยาลัยศิลปากร)	๙	๒	๗	—	—	—	๓	๒	๔
๒. นายเรือ (เดินทะเล)	๘	๗	๑	๑	—	๒	๑	๔	—
๓. นายอำเภอ (รัฐศาสตร์)	๘	๕	๓	๔	๑	—	๑	๑	๑
๔. วิศวกรโยธา	๗	๗	—	๑	—	๔	—	๒	—
๕. นักโบราณคดี	๗	๓	๔	๑	๑	—	๓	๒	—
๖. ผู้สื่อข่าว	๗	๒	๕	—	๑	๑	๑	๑	๓
๗. บรรณารักษ์	๗	๑	๖	—	—	๑	๒	—	๔
๘. นักหนังสือพิมพ์	๖	๒	๔	๑	—	—	๒	๑	๒
๙. วิศวกรชลประทาน	๕	๔	๑	๓	—	๑	๑	—	—
๑๐. ช่างถ่ายภาพ	๕	๔	๑	—	—	๑	๑	๓	—
๑๑. การประมง (จบจากมหาวิทยาลัยเกษตร)	๔	๔	—	—	—	๔	—	—	—
๑๒. วิศวกรเหมืองแร่	๓	๓	—	๒	—	๑	—	—	—
๑๓. นักวิจัยทางสังคมศาสตร์	๓	๑	๒	—	๑	๑	—	—	๑
๑๔. พนักงานป่าไม้	๒	๑	๑	—	—	—	๑	๑	—

ภาคผนวก ค.

ปัญหาของนักเรียน แยกตามโรงเรียน, อายุ, ระดับการเรียน รายได้ของผู้ปกครอง และอาชีพของผู้ปกครอง

ตาราง ๓๕. ปัญหาเกี่ยวกับร่างกาย แยกตามโรงเรียน

ข้อปัญหา	รวม		น้ำหนักของปัญหา									
			มากที่เดียว		มาก		ปานกลาง		น้อย		น้อยมาก	
	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ
๑. สายตาไม่เหมาะสมกับอาชีพที่เลือก	๑๒๐	๙๑	๒	๑	๔	๖	๒๔	๒๑	๒๗	๒๓	๖๓	๔๐
ประสานมิตร	๗๓	๖๔	๑	—	๒	๖	๑๕	๑๗	๑๘	๑๕	๓๘	๓๓
ปทุมวัน	๒๘	๑๗	๑	๑	๑	—	๕	๔	๘	๓	๑๘	๕
บางแสน	๑๘	๔	—	—	๑	—	๕	๒	๑	๕	๑๑	๒
๒. มีโรคประจำตัวที่ขัดขวางการประกอบอาชีพที่ชอบ	๑๐๔	๒๘	๓	—	๑	๕	๑๕	๑๓	๓๐	๑๓	๖๐	๓๗
ประสานมิตร	๖๖	๕๒	๒	—	๑	๕	๘	๙	๒๓	๑๑	๓๒	๒๗
ปทุมวัน	๒๒	๑๒	—	—	—	—	๗	๒	๒	๑	๑๓	๔
บางแสน	๒๑	๔	๑	—	—	—	—	๖	๕	๑	๑๕	๑
๓. ไม่คล่องแคล่วในการทำงานด้วยมือ	๑๓๐	๕๒	๔	๑	๔	๖	๕๒	๒๘	๓๕	๒๗	๔๒	๓๘
ประสานมิตร	๗๐	๒๘	๒	๑	๒	๕	๒๒	๑๘	๒๘	๒๒	๒๐	๒๒
ปทุมวัน	๒๘	๑๖	๑	—	๔	๑	๔	๔	๑๑	๓	๘	๔
บางแสน	๓๒	๘	๑	—	๓	—	๑๖	๒	๔	๒	๘	๔
๔. รู้สึกประสาทไม่ค่อยดี ไม่เหมาะสมกับอาชีพที่เลือก	๑๐๖	๗๔	๒	๓	๖	๔	๒๘	๑๒	๒๖	๒๐	๔๘	๓๕
ประสานมิตร	๕๗	๕๗	—	๒	๔	๖	๑๒	๗	๑๔	๑๖	๒๗	๒๖
ปทุมวัน	๒๔	๑๒	๑	—	๒	๒	๖	๖	๔	๓	๑๑	๕
บางแสน	๒๕	๑๐	๑	๑	—	๑	๖	๘	๔	๑	๑๐	๔

ตาราง ๓๕. (ตอ)

ขอปัญหา	รวม		น้ำหนักของปัญหา									
			มากทีเดียว		มาก		ปานกลาง		นอย		นอยมาก	
	ร	ญ	ร	ญ	ร	ญ	ร	ญ	ร	ญ	ร	ญ
๕. รางกายออนแอเกินไปที่จะเลือกเรียนอาชีพที่สนใจ	๘๙	๖๕	—	๓	๓	๓	๑๓	๗	๓๓	๑๗	๔๐	๓๕
ประสานมิตร	๕๓	๕๒	—	๓	๑	๓	๙	๕	๑๙	๑๔	๒๔	๒๗
ปทุมวัน	๑๓	๗	—	—	—	—	—	—	๙	๓	๔	๔
บางแสน	๒๓	๖	—	—	๒	—	๔	๒	๑๐	—	๗	๔
๖. รางกายไมสมประกอบตองเรียนทางอาชีพไมได้	๘๐	๔๕	๖	—	๓	๔	๗	๔	๒๘	๗	๓๖	๓๐
ประสานมิตร	๕๐	๓๙	๔	—	๑	๔	๕	๒	๑๗	๗	๒๓	๒๖
ปทุมวัน	๑๐	๒	—	—	—	—	—	—	๔	—	๖	๒
บางแสน	๒๐	๔	๒	—	๒	—	๒	๒	๗	—	๗	๒
๗. ทาทางและลักษณะของตนไมเหมาะสมกับอาชีพที่ชอบ	๘๗	๗๑	๒	๑๐	๔	๔	๒๕	๑๙	๒๔	๒๐	๓๒	๑๘
ประสานมิตร	๕๔	๕๓	๑	๗	๑	๑	๑๖	๑๒	๑๕	๑๙	๒๑	๑๔
ปทุมวัน	๑๐	๑๑	—	๑	๑	๓	๑	๒	๒	๑	๖	๔
บางแสน	๒๓	๗	๑	๒	๒	—	๘	๕	๗	—	๕	—
๘. ไมทราบวารางกายจะเหมาะสมกับอาชีพที่ชอบหรือไม	๑๐๒	๘๐	๓	๑๑	๑๓	๑๒	๓๐	๑๘	๒๖	๒๒	๓๐	๑๗
ประสานมิตร	๖๐	๕๘	๑	๗	๗	๑๐	๑๕	๑๓	๑๘	๑๖	๑๙	๑๒
ปทุมวัน	๑๗	๑๒	๑	๒	—	๑	๖	๔	๕	๑	๕	๔
บางแสน	๒๕	๑๐	๑	๒	๖	๑	๙	๑	๓	๕	๖	๑

ตาราง ๓๖. ปัญหาเกี่ยวกับการเงิน แยกตามโรงเรียน

ข้อปัญหา	รวม		น้ำหนักของปัญหา									
			มากทีเดียว		มาก		ปานกลาง		น้อย		น้อยมาก	
	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ
๑. พ่อแม่เกรงจะเรียนต่อที่ที่เลือกไว้ไม่ได้	๑๔๑	๑๐๓	๕	๖	๑๔	๑๐	๕๑	๓๕	๔๐	๒๙	๓๑	๒๓
ประสานมิตร	๘๐	๗๕	๒	๕	๖	๔	๒๙	๒๖	๒๖	๒๐	๒๒	๑๙
ปทุมวัน	๓๐	๒๐	๒	๑	๑	๑	๙	๖	๑๑	๖	๗	๖
บางแสน	๓๑	๘	๑	—	๑๑	—	๑๓	๓	๔	๒	๒	๓
๒. ถ้าเรียนต่อต้องหารายได้ด้วยตนเอง	๑๑๕	๗๒	๔	๗	๑๕	๖	๓๐	๑๗	๓๐	๑๙	๓๖	๓๔
ประสานมิตร	๒๘	๕๖	๑	๖	๑๑	๕	๑๘	๙	๑๙	๘	๑๙	๓๓
ปทุมวัน	๒๐	๑๐	๑	๑	๑	๑	๓	๑	๗	๓	๘	๔
บางแสน	๒๗	๖	๒	—	๓	—	๔	๒	๔	๓	๔	๑
๓. ถ้าเรียนต่อต้องถูกจำกัดเรื่องการใช้เงิน	๑๑๕	๘๐	๔	๑	๑๕	๔	๓๔	๒๙	๓๖	๒๔	๒๖	๒๒
ประสานมิตร	๒๘	๒๗	๒	๑	๘	๔	๑๘	๑๙	๒๔	๒๐	๑๖	๑๘
ปทุมวัน	๒๐	๘	—	—	๑	—	๔	๓	๘	๒	๗	๓
บางแสน	๒๗	๕	๒	—	๖	—	๑๒	๒	๔	๒	๓	๑
๔. เกรงจะเรียนไม่สำเร็จเพราะต้องใช้เวลาในการหารายได้เป็นส่วนมาก	๑๐๓	๖๐	๘	๒	๖	๒	๒๐	๑๐	๒๙	๑๖	๔๐	๓๐
ประสานมิตร	๖๐	๔๘	๓	๒	๓	๒	๑๑	๙	๑๗	๑๒	๒๖	๒๓
ปทุมวัน	๑๖	๖	๑	—	๑	—	๖	—	๖	๓	๖	๓
บางแสน	๒๗	๖	๔	—	๒	—	๗	๑	๖	๑	๘	๔

ตาราง ๑๖. (ต่อ)

ข้อปัญหา	รวม		น้ำหนักของปัญหา									
			มากที่เดียว		มาก		ปานกลาง		น้อย		น้อยมาก	
	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ
๕. ไม่มีโอกาสเรียนต่อเพราะไม่มีทุน	๑๐๒	๕๙	๑	๒	๑๓	๗	๒๗	๘	๓๔	๑๒	๒๗	๓๐
ประสานมิตร	๖๓	๔๕	—	๒	๖	๗	๑๔	๕	๒๓	๙	๒๐	๒๒
ปทุมวัน	๑๕	๖	—	—	๓	—	๓	—	๕	๑	๔	๕
บางแสน	๒๔	๘	๑	—	๔	—	๑๐	๓	๖	๒	๓	๓
๖. ไม่มีโอกาสไปเรียนในภูมิลำเนาเดิมเพราะทุนจำกัด	๑๐๔	๖๕	๕	๖	๑๔	๗	๒๗	๒๐	๓๒	๑๓	๒๖	๑๙
ประสานมิตร	๕๘	๕๐	๓	๕	๗	๔	๑๓	๑๗	๑๗	๑๐	๑๘	๑๔
ปทุมวัน	๑๘	๘	—	๑	—	๑	๓	๒	๙	๑	๖	๓
บางแสน	๒๘	๗	๒	—	๗	๒	๑๑	๑	๖	๒	๒	๒
๗. ขาดเงินในการจะวิ่งเต้นติดต่อเพื่อการเรียนต่อ	๙๔	๕๓	๔	๓	๑๐	๖	๓๕	๑๑	๒๕	๑๑	๒๐	๒๒
ประสานมิตร	๕๕	๔๐	๒	๓	๗	๕	๑๙	๙	๑๒	๗	๑๕	๑๖
ปทุมวัน	๑๒	๖	—	—	๑	—	๒	—	๕	๒	๔	๔
บางแสน	๒๗	๗	๒	—	๒	๑	๑๔	๒	๘	๒	๑	๒
๘. ขาดเงินสนับสนุนให้กำลังใจเพื่อจะเรียนต่อ	๙๓	๕๑	๓	๖	๘	๖	๓๐	๘	๒๙	๑๒	๒๓	๒๐
ประสานมิตร	๕๔	๓๕	๒	๕	๔	๕	๑๔	๖	๒๐	๔	๑๔	๑๕
ปทุมวัน	๑๒	๗	—	—	๑	—	๓	๑	๓	๒	๕	๔
บางแสน	๒๗	๕	๑	๑	๓	๑	๑๓	๑	๖	๑	๔	๑

ตาราง ๓๗. ปัญหาเกี่ยวกับผู้ปกครอง แยกตามโรงเรียน

ข้อปัญหา	รวม		น้ำหนักของปัญหา									
			มากทีเดียว		มาก		ปานกลาง		น้อย		น้อยมาก	
	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ
๑. ผู้ปกครองขาดความรู้ในเรื่องอาชีพเป็นที่ปรึกษาไม่ได้	๑๓๖	๘๘	๑๑	๕	๑๗	๖	๔๓	๒๖	๒๕	๒๐	๔๐	๓๑
ประสานมิตร	๘๓	๖๘	๗	๔	๑๓	๔	๒๖	๒๐	๑๗	๑๕	๒๐	๒๕
ปทุมวัน	๒๖	๑๕	—	๑	๑	๑	๖	๕	๓	—	๑๖	๘
บางแสน	๒๗	๘	๔	—	๓	๑	๑๑	๒	๕	๑	๔	๔
๒. ผู้ปกครองไม่มีแผนการสำหรับตนในเรื่องอาชีพ	๑๑๑	๗๗	๔	๓	๑๗	๓	๒๘	๑๕	๒๗	๒๓	๓๕	๒๕
ประสานมิตร	๗๓	๖๐	๔	๒	๑๒	๒	๒๐	๑๕	๑๘	๑๕	๑๕	๒๒
ปทุมวัน	๑๕	๑๒	—	๑	๑	—	๓	๔	๓	๒	๘	๕
บางแสน	๒๓	๕	—	—	๔	๑	๕	—	๖	๒	๘	๒
๓. ความเห็นของผู้ปกครองขัดแย้งกับในเรื่องการเลือกอาชีพของตน	๑๐๕	๒๗	๓	๕	๔	๔	๑๓	๗	๒๕	๑๕	๕๑	๓๑
ประสานมิตร	๖๒	๕๑	๒	๑	๕	๘	๗	๖	๒๐	๑๐	๒๘	๒๖
ปทุมวัน	๑๕	๑๐	—	๑	๒	๑	—	—	๓	๕	๑๕	๔
บางแสน	๒๕	๖	๑	๓	๒	—	๖	๑	๖	๑	๕	๑
๔. ผู้ปกครองต้องการให้ดำเนินอาชีพตามผู้ปกครอง	๘๓	๕๗	๕	๓	๖	๓	๑๕	๑๑	๒๗	๑๒	๓๖	๒๘
ประสานมิตร	๕๕	๕๕	๒	๒	๒	๒	๑๐	๘	๒๐	๑๐	๒๐	๒๒
ปทุมวัน	๑๕	๘	๑	—	๓	—	๒	๑	๔	๖	๔	๕
บางแสน	๒๕	๕	๒	๑	๑	๑	๗	๖	๓	—	๑๒	๑

ตาราง ๓๗. (ต่อ)

ข้อปัญหา	รวม		น้ำหนักของปัญหา									
			มากทีเดียว		มาก		ปานกลาง		น้อย		น้อยมาก	
	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ
๕. ผู้ปกครองตั้งความหวังไว้สูงเกินความสามารถของตน	๑๑๐	๗๑	๕	๔	๑๔	๑๒	๓๔	๑๗	๓๔	๑๖	๒๓	๒๒
ประสานมิตร	๖๔	๕๓	๓	๒	๗	๑๐	๑๘	๑๒	๒๒	๑๓	๑๔	๑๖
ปทุมวัน	๒๑	๑๑	๒	๑	๑	๑	๗	๒	๖	๒	๕	๕
บางแสน	๒๕	๗	—	๑	๖	๑	๙	๓	๖	๑	๔	๑
๖. ผู้ปกครองไม่สนับสนุนความคิดของตน	๙๓	๕๒	๔	๕	๖	๔	๒๑	๙	๒๒	๑๑	๔๐	๒๓
ประสานมิตร	๕๖	๔๑	๑	๒	๓	๔	๑๔	๗	๑๑	๑๐	๒๗	๑๘
ปทุมวัน	๑๕	๗	๒	๒	๑	—	๑	—	๓	๑	๘	๔
บางแสน	๒๒	๔	๑	๑	๒	—	๖	๒	๘	—	๕	๑
๗. ไม่ทราบว่าผู้ปกครองคิดอย่างไรกับตน	๑๑๓	๗๖	๘	๖	๒๔	๑๒	๓๐	๒๔	๓๑	๑๐	๒๐	๒๔
ประสานมิตร	๖๕	๕๑	๒	๓	๑๒	๗	๑๘	๑๘	๒๑	๙	๑๒	๑๔
ปทุมวัน	๒๔	๑๕	๒	๒	๗	๒	๖	๓	๔	๑	๕	๗
บางแสน	๒๔	๑๐	๔	๑	๕	๓	๖	๓	๖	—	๓	๓
๘. ไม่มีโอกาสปรึกษาเรื่องอาชีพกับผู้ปกครอง	๘๘	๖๑	๓	๖	๘	๗	๑๘	๑๑	๒๘	๑๓	๓๑	๒๔
ประสานมิตร	๕๖	๕๐	๑	๖	๓	๖	๑๖	๑๐	๑๗	๑๒	๑๙	๑๖
ปทุมวัน	๑๑	๕	—	—	๑	—	—	—	๓	๑	๗	๔
บางแสน	๒๑	๖	๒	—	๔	๑	๒	๑	๘	—	๕	๔

ตาราง ๓๔. ปัญหาเกี่ยวกับการเรียน แยกตามโรงเรียน

ข้อปัญหา	รวม		น้ำหนักของปัญหา									
			มากที่เดียว		มาก		ปานกลาง		น้อย		น้อยมาก	
	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ
๑. สติปัญญาไม่เหมาะสมที่จะเรียนแขนงที่เลือก	๑๔๘	๑๐๘	๕	๗	๑๐	๑๓	๕๖	๔๔	๔๕	๒๓	๓๒	๒๒
ประสานมิตร	๘๒	๗๘	๒	๕	๖	๑๐	๓๓	๓๔	๒๕	๑๓	๑๖	๑๗
ปทุมวัน	๔๐	๒๒	๑	—	๑	๓	๑๐	๘	๑๖	๘	๑๒	๓
บางแสน	๒๖	๘	๒	๒	๓	—	๑๓	๒	๔	๒	๔	๒
๒. กลัวสอบแข่งขันเข้าเรียนต่อไม่ได้	๑๘๐	๑๕๐	๓๑	๔๐	๕๐	๔๔	๖๖	๓๔	๒๙	๑๙	๑๔	๑๓
ประสานมิตร	๙๙	๑๐๑	๑๐	๒๙	๒๕	๒๗	๔๑	๒๓	๑๗	๑๒	๖	๑๐
ปทุมวัน	๕๖	๓๖	๑๑	๘	๑๘	๑๕	๑๘	๕	๘	๖	๘	๒
บางแสน	๒๕	๑๓	๑๐	๓	๗	๒	๗	๖	๔	๑	—	๑
๓. ไม่มีโอกาสปรับปรุงตนเองในด้านการเรียน	๑๒๓	๗๙	๓	๖	๑๐	๕	๔๐	๒๐	๓๓	๒๕	๓๓	๒๓
ประสานมิตร	๗๔	๖๐	๒	๕	๔	๕	๒๒	๑๕	๒๓	๒๐	๒๓	๑๖
ปทุมวัน	๒๕	๑๒	—	๑	๓	—	๗	๓	๕	๔	๔	๔
บางแสน	๒๕	๗	๑	—	๓	—	๑๑	๓	๕	๑	๖	๓
๔. เบื่อหน่ายต่อการเรียนวิชาต่าง ๆ	๑๓๕	๘๖	๕	๖	๑๒	๕	๔๐	๒๒	๓๗	๒๒	๔๑	๓๒
ประสานมิตร	๘๓	๖๒	๒	๕	๘	๒	๒๕	๑๖	๒๑	๑๕	๒๗	๒๑
ปทุมวัน	๒๕	๑๘	—	—	๑	๑	๕	๖	๑๐	๑	๘	๑๐
บางแสน	๒๗	๖	๓	๒	๒	๑	๑๐	—	๖	๒	๖	๑

ตาราง ๑๔. (ต่อ)

ข้อปัญหา	รวม		น้ำหนักของปัญหา									
			มากทีเดียว		มาก		ปานกลาง		น้อย		น้อยมาก	
	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ
๕. ไม่เข้าใจว่าตนเองเก่งวิชาอะไร	๑๓๒	๑๑๖	๑๒	๑๘	๑๙	๑๖	๓๑	๓๘	๔๒	๒๒	๒๘	๒๒
ประสานมิตร	๗๐	๘๑	๕	๑๑	๖	๑๒	๑๙	๒๙	๒๗	๑๔	๑๓	๑๕
ปทุมวัน	๓๕	๒๕	๓	๕	๗	๒	๗	๘	๗	๕	๑๑	๕
บางแสน	๒๗	๑๐	๔	๒	๖	๒	๕	๑	๘	๓	๔	๒
๖. ไม่เข้าใจว่าตนเองอ่อนวิชาอะไร	๑๒๐	๙๑	๑๐	๗	๑๕	๒๑	๓๒	๒๓	๓๑	๒๑	๓๒	๑๙
ประสานมิตร	๖๕	๖๖	๕	๕	๙	๑๔	๑๗	๒๑	๑๘	๑๔	๑๖	๑๒
ปทุมวัน	๒๕	๑๘	๑	๒	๓	๖	๖	๑	๕	๓	๑๐	๖
บางแสน	๓๐	๗	๔	—	๓	๑	๙	๑	๘	๔	๖	๑
๗. ไม่แน่ใจว่าตนเองจะเรียนในอาชีพที่เลือกไว้ได้สำเร็จ	๑๔๐	๑๐๘	๑๕	๒๐	๒๕	๒๓	๔๖	๓๕	๓๖	๑๗	๒๐	๑๔
ประสานมิตร	๗๙	๗๖	๕	๑๕	๑๔	๑๔	๒๘	๒๕	๒๒	๑๓	๑๑	๙
ปทุมวัน	๓๐	๒๒	๓	๓	๖	๗	๗	๕	๘	๓	๖	๔
บางแสน	๓๑	๑๐	๗	๒	๕	๒	๑๑	๕	๖	๑	๓	๑
๘. อยู่ในสิ่งแวดล้อมที่ไม่ส่งเสริมการเรียน	๙๓	๕๗	๙	๒	๘	๑๑	๒๔	๑๓	๒๘	๑๓	๒๔	๑๘
ประสานมิตร	๕๖	๔๗	๕	๑	๖	๑๐	๑๕	๑๓	๑๓	๑๐	๑๗	๑๓
ปทุมวัน	๑๒	๕	๑	๑	๑	—	๑	—	๕	๑	๔	๓
บางแสน	๒๕	๕	๓	—	๑	๑	๘	—	๑๐	๒	๓	๒

ตาราง ๓๙. ปัญหาเกี่ยวกับความถนัด แยกตามโรงเรียน

ข้อปัญหา	รวม		น้ำหนักของปัญหา									
			มากทีเดียว		มาก		ปานกลาง		น้อย		น้อยมาก	
	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ
๑. ไม่แน่ใจว่าตนเองถนัดในอาชีพที่ชอบหรือไม่	๑๕๒	๑๓๐	๓	๑๒	๑๔	๑๗	๕๒	๕๔	๓๓	๒๗	๕๐	๒๐
ประสานมิตร	๘๙	๙๒	๒	๑๐	๖	๑๒	๓๒	๓๕	๒๑	๑๙	๒๘	๑๖
ปทุมวัน	๓๔	๒๔	—	—	๓	๒	๑๒	๑๔	๙	๖	๑๐	๒
บางแสน	๒๙	๑๔	๑	๒	๕	๓	๘	๕	๓	๒	๑๒	๒
๒. ขาดผู้ส่งเสริมในทางที่ตนถนัด	๑๓๘	๘๓	๑๕	๑๑	๒๕	๗	๒๒	๑๙	๓๙	๒๐	๓๗	๒๖
ประสานมิตร	๘๒	๖๐	๗	๙	๑๘	๒	๑๔	๑๗	๒๔	๑๓	๑๙	๑๙
ปทุมวัน	๒๙	๑๒	๑	๑	๔	๒	๓	๒	๙	๒	๑๒	๕
บางแสน	๒๗	๑๑	๗	๑	๓	๓	๕	—	๖	๕	๖	๒
๓. ไม่เข้าใจว่าตนเองถนัดในอาชีพอะไร	๑๑๔	๑๐๖	๕	๑๔	๑๑	๑๘	๓๐	๒๕	๓๖	๒๐	๓๒	๒๙
ประสานมิตร	๖๕	๗๓	๑	๑๒	๔	๑๔	๑๙	๑๕	๒๐	๑๔	๒๑	๑๘
ปทุมวัน	๒๒	๒๐	๑	๒	๓	๒	๔	๗	๗	๓	๗	๖
บางแสน	๒๗	๑๓	๓	—	๔	๒	๗	๓	๙	๓	๔	๕
๔. ไม่มีโอกาสทดสอบความถนัดของตนในทางอาชีพ	๑๔๗	๙๘	๑๒	๑๕	๓๔	๑๕	๔๒	๒๖	๒๔	๒๕	๓๕	๑๗
ประสานมิตร	๘๑	๗๐	๙	๑๑	๑๕	๑๐	๒๑	๒๐	๑๖	๑๗	๒๐	๑๒
ปทุมวัน	๓๗	๑๗	—	๑	๘	๓	๑๒	๕	๕	๕	๑๒	๓
บางแสน	๒๙	๑๑	๓	๓	๑๑	๒	๙	๑	๓	๓	๓	๒

ตาราง ๔๙. (ต่อ)

ข้อปัญหา	รวม		ปริมาณของปัญหา									
			มากที่เดียว		มาก		ปานกลาง		น้อย		น้อยมาก	
	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ
๕. เกรงว่าจะไม่มีโอกาสใช้ความสามารถของตนในทางอาชีพ	๑๓๓	๘๖	๖	๘	๒๑	๑๓	๓๕	๐๕	๓๓	๒๐	๓๕	๒๗
ประชามิตร	๗๕	๖๖	๔	๔	๑๒	๑๑	๒๒	๐๕	๑๔	๑๖	๑๔	๒๐
ปทุมวัน	๓๐	๑๓	๑	๒	๒	๒	๘	๐	๗	๔	๑๒	๔
บางแสน	๒๘	๗	๑	๒	๗	—	๕	๖	๗	—	๔	๓
๖. ไม่มีโอกาสได้แสดงความสามารถของตนเรื่องประกอบอาชีพ	๑๑๒	๗๕	๕	๔	๒๓	๑๑	๒๘	๒๕	๓๐	๑๘	๒๖	๒๐
ประชามิตร	๖๕	๒๗	๒	๔	๑๐	๑๑	๑๗	๒๓	๒๑	๑๐	๑๕	๑๘
ปทุมวัน	๒๖	๗	—	—	๕	—	๒	๑	๗	๒	๘	๔
บางแสน	๒๕	๕	๓	—	๘	—	๔	๑	๖	๒	๓	๒
๗. รู้สึกว่าตนเองไม่มีความถนัดอะไรเลย	๘๔	๗๐	๕	๔	๖	๗	๒๐	๑๘	๓๐	๑๓	๒๘	๒๘
ประชามิตร	๕๔	๕๒	๒	๓	๓	๔	๑๒	๐๓	๑๘	๑๑	๑๕	๒๑
ปทุมวัน	๑๒	๑๑	๑	๑	๑	๓	—	๖	๖	๑	๔	๔
บางแสน	๒๓	๗	๒	—	๒	—	๘	๓	๖	๑	๕	๓
๘. รู้สึกไม่พอใจในอาชีพที่ตนถนัด	๘๓	๕๑	๔	๒	๖	๗	๕	๑๓	๒๔	๗	๓๕	๒๒
ประชามิตร	๕๐	๔๑	๑	๒	๒	๕	๗	๑๐	๑๖	๕	๒๔	๑๘
ปทุมวัน	๑๑	๕	๒	—	—	—	—	๙	๖	๑	๓	๑
บางแสน	๒๒	๕	๑	—	๔	๒	๒	๐	๗	๑	๘	๑

ตาราง ๔๐. ปัญหาเกี่ยวกับการตัดสินใจ แยกตามโรงเรียน

ข้อปัญหา	รวม		น้ำหนักของปัญหา									
			มากทีเดียว		มาก		ปานกลาง		น้อย		น้อยมาก	
	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ
๑. ไม่เข้าใจว่าตนเองควรเลือกอาชีพอะไร	๑๓๐	๙๕	๔	๑๒	๑๘	๑๗	๒๘	๑๘	๓๖	๒๕	๔๔	๒๓
ประสานมิตร	๗๖	๖๕	๒	๙	๘	๑๐	๑๘	๑๔	๒๒	๑๘	๒๖	๑๔
ปทุมวัน	๒๕	๒๐	—	๒	๔	๔	๕	๓	๖	๓	๑๐	๘
บางแสน	๒๙	๑๐	๒	๑	๖	๓	๕	๑	๘	๔	๘	๑
๒. ผู้ปกครองไม่อยากให้เรียนต่อ	๙๓	๕๗	๕	—	๑๐	๒	๑๑	๕	๑๙	๑๐	๔๘	๔๐
ประสานมิตร	๕๙	๔๖	๑	—	๖	๒	๙	๕	๑๓	๘	๓๐	๓๑
ปทุมวัน	๑๑	๗	—	—	—	—	—	—	๑	๒	๑๐	๕
บางแสน	๒๓	๔	๔	—	๔	—	๒	—	๕	—	๘	๔
๓. ต้องเลือกอาชีพตามใจผู้ปกครอง	๙๘	๖๙	๓	๔	๑๓	๖	๒๒	๑๓	๒๔	๑๖	๓๖	๓๐
ประสานมิตร	๕๙	๕๐	๒	๓	๘	๓	๑๔	๑๑	๑๔	๑๐	๒๑	๒๓
ปทุมวัน	๑๓	๑๓	—	๑	๑	๑	—	๒	๔	๓	๘	๖
บางแสน	๒๖	๖	๑	—	๔	๒	๘	—	๖	๓	๗	๑
๔. ตนเองไม่มีความคิดในการเลือกอาชีพ	๑๐๗	๗๓	๒	๑	๑๒	๑๐	๑๙	๑๖	๓๙	๑๖	๓๕	๓๐
ประสานมิตร	๖๖	๕๕	๑	๑	๗	๗	๑๒	๑๓	๒๔	๘	๒๒	๒๖
ปทุมวัน	๑๖	๑๐	—	—	๒	๒	๑	๑	๘	๔	๕	๓
บางแสน	๒๕	๘	๑	—	๓	๑	๖	๒	๗	๔	๘	๑

ตาราง ๔๐. (ต่อ)

ข้อปัญหา	รวม		น้ำหนักของปัญหา									
			มากทีเดียว		มาก		ปานกลาง		น้อย		น้อยมาก	
	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ
๕. ผู้ปกครองไม่สนับสนุนอาชีพที่ท่านสนใจ	๑๐๒	๕๕	๓	๔	๖	๖	๑๘	๗	๓๒	๑๔	๔๓	๒๔
ประสานมิตร	๖๒	๔๒	๒	๒	๔	๖	๑๑	๗	๑๙	๙	๒๖	๑๘
ปทุมวัน	๑๗	๗	๑	—	—	—	๒	—	๔	๓	๑๐	๔
บางแสน	๒๓	๖	—	๒	๒	—	๕	—	๙	๒	๗	๒
๖. ขาดผู้แนะนำในเรื่องอาชีพโดยทั่วไป	๑๐๗	๗๙	๖	๗	๒๓	๑๓	๒๗	๒๓	๓๐	๑๒	๒๑	๒๔
ประสานมิตร	๖๓	๖๔	๓	๗	๑๒	๑๑	๑๕	๑๘	๒๒	๑๐	๑๑	๑๘
ปทุมวัน	๑๙	๘	๑	—	๓	๑	๕	๒	๔	๒	๖	๓
บางแสน	๒๕	๗	๒	—	๘	๑	๗	๓	๔	—	๔	๓
๗. เกรงว่าอาชีพที่เลือกนั้นเมื่อเรียนแล้วจะหางานทำไม่ได้	๑๒๗	๙๖	๑๓	๑๗	๒๐	๒๑	๒๗	๒๖	๓๙	๑๒	๒๘	๒๐
ประสานมิตร	๗๗	๗๔	๘	๑๒	๑๓	๑๖	๑๓	๑๙	๒๕	๑๐	๑๘	๑๗
ปทุมวัน	๒๓	๑๔	๒	๔	๑	๔	๘	๓	๕	๑	๗	๒
บางแสน	๒๗	๘	๓	๑	๖	๑	๖	๔	๙	๑	๓	๑
๘. กังวลใจว่าอาชีพที่เลือกจะไม่ดีพอ	๑๐๙	๙๘	๗	๑๗	๒๑	๑๘	๑๙	๑๙	๓๔	๑๔	๒๘	๓๐
ประสานมิตร	๖๖	๗๒	๔	๑๓	๑๔	๑๖	๑๓	๑๒	๒๐	๑๑	๑๕	๒๐
ปทุมวัน	๑๙	๑๗	๑	๒	๓	๑	๑	๖	๗	๒	๗	๖
บางแสน	๒๔	๙	๒	๒	๔	๑	๕	๑	๗	๑	๖	๔

ตาราง ๔๑. ปัญหาเกี่ยวกับความรู้ทางอาชีพ แยกตามโรงเรียน

ข้อปัญหา	รวม		น้ำหนักของปัญหา									
			มากทีเดียว		มาก		ปานกลาง		น้อย		น้อยมาก	
	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ
๑. ขาดความรู้เรื่องลักษณะของงานในอาชีพที่เลือก	๑๔๔	๑๐๗	๘	๓	๒๕	๑๕	๓๑	๓๒	๔๓	๓๒	๓๗	๒๕
ประสานมิตร	๙๐	๘๐	๕	๓	๑๓	๑๑	๒๒	๒๔	๒๙	๒๕	๒๑	๑๗
ปทุมวัน	๒๖	๑๗	—	—	๖	๒	๔	๔	๗	๖	๙	๕
บางแสน	๒๘	๑๐	๓	—	๖	๒	๕	๔	๗	๑	๗	๓
๒. ขาดความรู้เรื่องสถานที่ที่จะเรียนในอาชีพที่เลือก	๑๓๗	๙๕	๑๐	๗	๒๒	๑๔	๓๘	๒๔	๓๒	๒๒	๓๕	๒๘
ประสานมิตร	๘๓	๗๓	๗	๕	๙	๑๑	๒๕	๑๘	๒๓	๑๕	๑๙	๒๔
ปทุมวัน	๒๗	๑๕	๒	๑	๔	๒	๕	๕	๖	๗	๑๐	—
บางแสน	๒๗	๗	๑	๑	๙	๑	๘	๑	๓	—	๖	๔
๓. ขาดความรู้เกี่ยวกับคุณสมบัติของผู้เรียนในอาชีพนั้น ๆ	๑๒๘	๑๐๒	๕	๗	๑๓	๑๖	๔๙	๓๖	๓๕	๒๕	๒๖	๑๘
ประสานมิตร	๗๒	๗๔	๒	๕	๓	๑๒	๓๒	๒๖	๒๓	๒๐	๑๒	๑๑
ปทุมวัน	๒๖	๑๖	๒	—	๑	๓	๑๐	๔	๕	๕	๘	๔
บางแสน	๓๐	๑๒	๑	๒	๙	๑	๗	๖	๗	—	๖	๓
๔. ขาดแหล่งที่จะค้นคว้าเกี่ยวกับอาชีพเพิ่มเติม	๑๓๒	๘๗	๑๒	๙	๓๑	๑๕	๓๙	๒๓	๓๐	๑๕	๒๐	๒๕
ประสานมิตร	๗๗	๖๕	๖	๖	๑๘	๑๔	๒๖	๑๘	๑๙	๑๒	๘	๑๕
ปทุมวัน	๒๙	๑๔	๑	๓	๘	—	๖	๒	๖	๓	๘	๖
บางแสน	๒๖	๘	๕	—	๕	๑	๗	๓	๕	—	๔	๔

ตาราง ๘๑. (ต่อ)

ปัญหา	รวม		น้ำหนักของปัญหา									
			มากที่เดียว		มาก		ปานกลาง		น้อย		น้อยมาก	
	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ
๕. ขาดผู้แนะนำให้ความรู้เกี่ยวกับอาชีพนี้พอ	๑๒๗	๘๒	๘	๔	๒๖	๑๔	๓๔	๑๙	๓๔	๒๑	๒๕	๒๐
ประสานมิตร	๗๖	๖๕	๔	๗	๑๔	๑๒	๒๐	๑๙	๒๒	๑๖	๑๖	๑๕
ปทุมวัน	๒๔	๘	๒	๑	๕	—	๔	๐	๘	๒	๕	๔
บางแสน	๒๗	๔	๒	—	๗	๒	๑๐	๐	๔	๑	๔	๑
๖. ขาดความรู้ในการเตรียมตัวที่จะเรียนอาชีพที่เลือก	๑๑๒	๘๗	๕	๑๒	๑๗	๑๒	๓๓	๒๗	๓๔	๑๖	๒๓	๒๐
ประสานมิตร	๖๔	๖๗	๔	๑๑	๔	๑๐	๒๒	๒๒	๑๔	๑๐	๑๔	๑๔
ปทุมวัน	๒๗	๑๒	—	๑	๒	—	๓	๘	๖	๔	๖	๓
บางแสน	๒๑	๘	๑	—	๖	๒	๘	๐	๔	๒	๓	๓
๗. ไม่ทราบว่าอาชีพที่เลือกนั้นต้องใช้เวลาฝึกฝนศึกษามากน้อยเพียงใด	๑๒๘	๙๙	๑๕	๑๑	๒๑	๒๕	๓๙	๓๓	๓๒	๒๑	๒๑	๑๒
ประสานมิตร	๗๓	๖๖	๘	๖	๙	๑๘	๒๑	๒๐	๒๐	๑๘	๑๕	๘
ปทุมวัน	๒๗	๑๗	๑	๑	๕	๓	๑๒	๖	๕	๔	๔	๓
บางแสน	๒๘	๑๖	๖	๔	๗	๔	๖	๘	๗	๓	๒	๑
๘. ไม่ทราบว่าอาชีพที่เลือกนั้นต้องใช้ค่าใช้จ่ายในการศึกษามากน้อยเพียงใด	๑๕๕	๑๐๔	๒๓	๑๖	๓๗	๒๖	๕๓	๒๙	๓๐	๙	๒๓	๑๙
ประสานมิตร	๘๘	๗๗	๘	๑๔	๒๕	๒๓	๒๑	๑๘	๒๑	๔	๑๓	๑๓
ปทุมวัน	๓๔	๒๐	๔	๔	๔	๒	๑๑	๘	๗	๒	๘	๕
บางแสน	๓๓	๑๑	๑๑	๓	๘	๑	๑๑	๓	๒	๓	๒	๑

ตาราง ๔๒. ปัญหาเกี่ยวกับร่างกาย แยกตามอายุ

ข้อปัญหา	รวม		อายุย่างเข้าปีที่ ๑๑		๑๒		๑๓		๑๔		๑๕		๑๖		๑๗		๑๘	
	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ
๑. สายตาไม่เหมาะสมกับอาชีพที่ตัดสินใจเลือก	๑๑๙	๙๐	—	๑	—	๒	๒๑	๑๐	๖๑	๔๑	๒๒	๓๒	๑๔	๔	๑	—	—	—
มากทีเดียว	๒	๑	—	—	—	—	—	—	๑	๑	๑	—	—	—	—	—	—	—
มาก	๔	๖	—	—	—	—	๒	—	๒	๓	—	๓	—	—	—	—	—	—
ปานกลาง	๒๔	๒๑	—	—	—	—	๔	๓	๑๓	๑๐	๔	๘	๒	—	๑	—	—	—
น้อย	๒๗	๒๒	—	๑	—	๑	๓	๔	๑๘	๙	๓	๕	๓	๒	—	—	—	—
น้อยมาก	๖๒	๔๐	—	—	—	๑	๑๒	๓	๒๗	๑๘	๑๔	๑๖	๙	๒	—	—	—	—
๒. มีโรคประจำตัวที่ขัดขวางการประกอบอาชีพที่สนใจ	๑๐๖	๖๖	—	—	—	๔	๑๕	๕	๕๕	๓๒	๒๔	๒๑	๑๑	๓	๑	๑	—	—
มากทีเดียว	๓	—	—	—	—	—	๑	—	๑	—	๑	—	—	—	—	—	—	—
มาก	๑	๕	—	—	—	—	—	๑	๑	๑	—	๒	—	๑	—	—	—	—
ปานกลาง	๑๔	๑๓	—	—	—	—	๒	๑	๙	๑๑	๒	—	๑	๑	—	—	—	—
น้อย	๒๙	๑๓	—	—	—	๑	๕	๓	๑๔	๕	๖	๔	๔	—	—	—	—	—
น้อยมาก	๕๙	๓๕	—	—	—	๓	๗	—	๓๐	๑๕	๑๕	๑๕	๖	๑	๑	๑	—	—
๓. ไม่คล่องแคล่วในการทำงานด้วยมือ	๑๒๘	๙๒	—	๑	๑	๔	๑๙	๑๕	๖๕	๓๖	๓๐	๓๓	๑๒	๒	๑	๑	—	—
มากทีเดียว	๔	๑	—	—	—	—	—	—	๑	—	—	๑	๓	—	—	—	—	—
มาก	๙	๖	—	—	๑	—	๑	—	๖	๒	๑	๔	—	—	—	—	—	—
ปานกลาง	๔๑	๒๔	—	—	—	—	๓	๔	๒๒	๑๒	๑๒	๖	๓	๑	๑	๑	—	—
น้อย	๓๙	๒๗	—	๑	—	๑	๖	๕	๒๓	๑๐	๕	๑๐	๕	—	—	—	—	—
น้อยมาก	๓๕	๓๔	—	—	—	๓	๙	๖	๑๓	๑๒	๑๒	๑๒	๑	๑	—	—	—	—

ตาราง ๔๑. (ต่อ)

ข้อปัญหา	รวม		อายุช่วงเข้าไม้															
			๑๑		๑๒		๑๓		๑๔		๑๕		๑๖		๑๗		๑๘	
	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ
๔. รู้สึกประหม่าไม่ค่อยมีใจเหมาะสมกับเกณฑ์ที่เลือก	๑๐๔	๗๙	—	—	—	๓	๑๕	๑๒	๕๓	๓๐	๒๓	๒๘	๑๓	๕	—	๑	—	—
มากที่เดียว	๒	๓	—	—	—	—	๑	๑	๑	—	—	๒	—	—	—	—	—	—
มาก	๖	๙	—	—	—	๑	—	—	๔	๕	๒	๒	—	๑	—	—	—	—
ปานกลาง	๒๔	๑๒	—	—	—	๑	๒	๓	๑๒	๔	๗	๔	๓	—	—	—	—	—
น้อย	๒๕	๒๐	—	—	—	—	๕	๓	๑๐	๗	๕	๗	๕	๒	—	๑	—	—
น้อยมาก	๔๗	๓๕	—	—	—	๑	๗	๕	๒๖	๑๔	๙	๑๓	๕	๒	—	—	—	—
๕. ร่างกายอ่อนแอเกินไปที่จะเลือกเรียนวิชาที่สนใจ	๘๖	๖๔	—	—	๑	๒	๑๓	๘	๔๐	๒๕	๒๐	๒๕	๑๒	๓	—	๑	—	—
มากที่เดียว	๑	๒	—	—	๑	—	—	—	—	๑	—	๑	—	—	—	—	—	—
มาก	๒	๓	—	—	—	—	๒	—	—	—	—	๒	—	๑	—	—	—	—
ปานกลาง	๑๒	๗	—	—	—	—	—	๒	๘	๔	๒	๑	๒	—	—	—	—	—
น้อย	๓๓	๑๗	—	—	—	๑	๔	๒	๑๖	๗	๙	๖	๔	๑	—	—	—	—
น้อยมาก	๓๘	๓๕	—	—	—	๑	๗	๔	๑๖	๑๓	๙	๑๕	๖	๑	—	๑	—	—
๖. ร่างกายไม่สมประกอบ จึงเรียนวิชาที่ใฝ่ไม่ได้	๗๗	๔๕	—	—	—	๒	๑๐	๖	๔๐	๑๘	๑๗	๑๘	๑๐	—	—	๑	—	—
มากที่เดียว	๕	—	—	—	—	—	—	—	๔	—	๑	—	—	—	—	—	—	—
มาก	๒	๔	—	—	—	—	—	—	๒	๓	—	๑	—	—	—	—	—	—
ปานกลาง	๗	๔	—	—	—	—	—	—	๕	๔	๒	—	—	—	—	—	—	—
น้อย	๒๘	๗	—	—	—	๑	๖	—	๑๑	๔	๗	๒	๔	—	—	—	—	—
น้อยมาก	๓๕	๓๐	—	—	—	๑	๔	๖	๑๘	๗	๗	๑๕	๖	—	—	๑	—	—

ตาราง ๔๒. (ต่อ)

ข้อปัญหา	รวม		อายุย่างเข้าปีที่															
			๑๑		๑๒		๑๓		๑๔		๑๕		๑๖		๑๗		๑๘	
	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ
๗. ท่าทางและลักษณะของตนไม่เหมาะกับอาชีพที่ชอบ	๘๕	๗๐	–	๑	–	๒	๑๒	๑๐	๔๔	๒๘	๑๙	๒๕	๑๐	๓	–	๑	–	–
มากทีเดียว	๒	๑๐	–	–	–	๑	–	๓	๒	๒	–	๔	–	–	–	–	–	–
มาก	๓	๔	–	–	–	–	–	๑	๒	๒	๑	๑	–	–	–	–	–	–
ปานกลาง	๒๕	๑๙	–	–	–	–	๕	๑	๑๓	๑๐	๕	๗	๒	๑	–	–	–	–
น้อย	๒๔	๒๐	–	–	–	๑	๒	๔	๑๔	๘	๓	๖	๕	๑	–	–	–	–
น้อยมาก	๓๑	๑๗	–	๑	–	–	๕	๑	๑๓	๖	๑๐	๗	๓	๑	–	๑	–	–
๘. ไม่ทราบว่าร่างกายจะเหมาะสมกับอาชีพที่ชอบหรือไม่	๑๐๑	๘๐	–	–	–	๓	๑๗	๑๔	๔๙	๒๘	๒๓	๓๐	๑๒	๓	–	๑	–	–
มากทีเดียว	๓	๑๑	–	–	–	๑	–	๓	๑	๓	๒	๔	–	–	–	–	–	–
มาก	๑๓	๑๒	–	–	–	๑	๒	๑	๗	๗	๒	๒	๒	๑	–	–	–	–
ปานกลาง	๒๙	๑๘	–	–	–	๑	๕	๑	๑๔	๘	๖	๖	๔	๑	–	–	–	–
น้อย	๒๖	๒๒	–	–	–	–	๕	๕	๑๗	๗	๓	๙	๑	๑	–	–	–	–
น้อยมาก	๓๐	๑๗	–	–	–	–	๕	๔	๑๐	๓	๑๐	๙	๕	–	–	๑	–	–

ตาราง ๔๓. ปัญหาเกี่ยวกับการเงิน แยกตามอายุ

ข้อปัญหา	รวม		อายุย่างเข้าปีที่															
			๑๑		๑๒		๑๓		๑๔		๑๕		๑๖		๑๗		๑๘	
	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ
๑. ทุนน้อยเกรงจะเรียนในอาชีพที่เลือกไว้ตลอด	๑๔๐	๑๑๓	—	๑	๑	๒	๑๔	๑๒	๒๕	๔๑	๓๕	๔๐	๑๔	๖	๒	๑	—	—
มากทีเดียว	๕	๖	—	—	—	—	๑	—	๔	๓	—	๓	—	—	—	—	—	—
มาก	๑๔	๑๐	—	—	—	—	๒	๑	๔	๔	๘	๕	๒	—	๑	—	—	—
ปานกลาง	๕๖	๓๕	—	—	๑	—	๔	๖	๒๒	๒๔	๕	๑๕	๔	๔	๑	—	—	—
น้อย	๔๑	๒๕	—	๑	—	๑	๗	๒	๒๒	๑๕	๖	๑๐	๖	๑	—	—	—	—
น้อยมาก	๓๐	๒๓	—	—	—	๑	๕	๓	๑๓	๕	๑๑	๔	๑	๑	—	๑	—	—
๒. ถ้าเรียนต่อต้องหารายได้ด้วยตนเอง	๑๑๓	๗๒	—	—	—	๒	๑๓	๔	๕๖	๒๕	๒๕	๒๗	๑๔	๔	๑	๑	—	—
มากทีเดียว	๔	๗	—	—	—	—	—	๑	๑	๒	๒	๔	๑	—	—	—	—	—
มาก	๑๕	๖	—	—	—	—	—	—	๔	๔	๔	๒	๓	—	—	—	—	—
ปานกลาง	๒๕	๗	—	—	—	—	๕	๑	๑๒	๓	๗	๒	๕	๑	—	—	—	—
น้อย	๓๓	๑๔	—	—	—	๑	๓	๓	๒๒	๔	๔	๕	๑	๑	—	—	—	—
น้อยมาก	๓๕	๓๔	—	—	—	๑	๕	๔	๑๑	๑๖	๑๒	๑๔	๔	๒	๑	๑	—	—
๓. ถ้าเรียนต่อต้องถูกจำกัดเรื่องการใช้เงิน	๑๑๒	๔๐	—	๑	—	๒	๑๖	๔	๕๖	๓๕	๒๔	๒๕	๑๒	๓	—	๑	—	—
มากทีเดียว	๔	๑	—	—	—	—	—	—	๒	—	๑	๑	๑	—	—	—	—	—
มาก	๑๕	๔	—	—	—	—	๑	—	๔	๓	๗	๕	๓	๑	—	—	—	—
ปานกลาง	๓๔	๒๔	—	๑	—	๑	๖	๒	๑๔	๑๔	๖	๖	๔	—	—	—	—	—
น้อย	๑๖	๒๕	—	—	—	๑	๖	๓	๒๐	๑๒	๒	๗	๔	๑	—	๑	—	—
น้อยมาก	๒๓	๒๑	—	—	—	—	๓	๔	๑๒	๖	๘	๑๐	—	๑	—	—	—	—

ตาราง ๔๗. (ต่อ)

ข้อปัญหา	รวม		อายุย่างเข้าปีที่ ๑๑		๑๒		๑๓		๑๔		๑๕		๑๖		๑๗		๑๘	
	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ
๔. เกรงจะเรียนไม่สำเร็จเพราะต้องใช้เวลาในการหารายได้พิเศษมาก	๑๐๑	๖๐	—	—	—	๒	๑๔	๘	๕๐	๒๕	๒๕	๒๓	๑๑	๑	๑	๑	—	—
มากทีเดียว	๘	๒	—	—	—	—	—	—	๔	—	๔	๒	—	—	—	—	—	—
มาก	๖	๒	—	—	—	—	๑	—	๒	๑	๓	๑	—	—	—	—	—	—
ปานกลาง	๒๐	๑๐	—	—	—	—	๒	๑	๗	๖	๗	๓	๔	—	—	—	—	—
น้อย	๒๘	๑๖	—	—	—	—	๕	๕	๑๘	๖	๓	๔	๒	๑	—	—	—	—
น้อยมาก	๓๙	๓๐	—	—	—	๒	๖	๒	๑๙	๑๒	๘	๑๓	๕	—	๑	๑	—	—
๕. ไม่มีโอกาสเรียนต่อเพราะไม่มีทุน	๑๐๐	๕๙	—	—	—	๒	๑๖	๘	๕๐	๒๔	๒๒	๒๓	๑๒	๒	—	—	—	—
มากทีเดียว	๑	๒	—	—	—	—	—	—	—	๑	๑	๑	—	—	—	—	—	—
มาก	๑๓	๗	—	—	—	—	—	—	๔	๓	๖	๔	๓	—	—	—	—	—
ปานกลาง	๒๗	๘	—	—	—	—	๔	๓	๑๕	๓	๖	๑	๒	๑	—	—	—	—
น้อย	๓๓	๑๒	—	—	—	—	๘	๑	๑๖	๗	๓	๓	๖	๑	—	—	—	—
น้อยมาก	๒๖	๓๐	—	—	—	๒	๔	๔	๑๕	๑๐	๖	๑๔	๑	—	—	—	—	—
๖. ไม่มีโอกาสไปเรียนในภูมิลำเนาอื่นเพราะทุนจำกัด	๑๐๒	๖๖	—	—	—	๒	๑๒	๘	๔๘	๒๘	๒๙	๒๖	๑๒	๑	๑	๑	—	—
มากทีเดียว	๕	๖	—	—	—	—	—	—	๓	๓	๑	๒	—	๑	๑	—	—	—
มาก	๑๔	๗	—	—	—	—	๑	๑	๓	๓	๘	๓	๒	—	—	—	—	—
ปานกลาง	๒๗	๒๑	—	—	—	—	๓	๑	๑๔	๑๑	๖	๙	๔	—	—	—	—	—
น้อย	๓๑	๑๓	—	—	—	๑	๓	๑	๑๗	๖	๖	๕	๕	—	—	—	—	—
น้อยมาก	๒๕	๑๙	—	—	—	๑	๕	๕	๑๑	๕	๘	๗	๑	—	—	๑	—	—

ตาราง ๔๑. (ต่อ)

ข้อปัญหา	รวม		อายุย่างเข้าปีที่ ๑๑		๑๒		๑๓		๑๔		๑๕		๑๖		๑๗		๑๘	
	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ
๗. ขาดเงินในการวิ่งเต้นติดต่อเพื่อการเรียนต่อ	๘๒	๒๓	—	—	—	๒	๑๕	๗	๔๐	๒๗	๒๕	๒๓	๑๑	๓	๑	๑	—	—
มากที่เดียว	๕	๓	—	—	—	—	๑	—	๑	๒	๑	๑	๑	—	—	—	—	—
มาก	๑๐	๖	—	—	—	—	—	—	๓	๒	๖	๕	๑	—	—	—	—	—
ปานกลาง	๑๕	๒๐	—	—	—	—	๖	๒	๑๔	๕	๔	๕	๖	๑	๑	—	—	—
น้อย	๒๔	๑๑	—	—	—	๑	๕	๑	๑๒	๖	๕	๒	๓	—	—	๑	—	—
น้อยมาก	๑๔	๒๒	—	—	—	๑	๓	๕	๑๑	๔	๕	๗	—	๒	—	—	—	—
๘. ขาดเงินทุนค่าใช้จ่ายกำลังใจที่จะเรียนต่อไป	๘๖	๕๐	—	—	—	๒	๑๕	๗	๔๖	๑๖	๒๕	๒๒	๑๔	๓	๑	๑	—	—
มากที่เดียว	๓	๖	—	—	—	—	—	—	๑	๒	๒	๓	—	๑	—	—	—	—
มาก	๔	๖	—	—	—	—	๑	—	๕	๒	๒	๕	๑	—	—	—	—	—
ปานกลาง	๒๕	๗	—	—	—	—	๒	๑	๑๒	๕	๔	๒	๖	—	๑	—	—	—
น้อย	๒๕	๑๒	—	—	—	๑	๗	๓	๑๑	๓	๕	๕	๖	๑	—	—	—	—
น้อยมาก	๒๗	๒๐	—	—	—	๑	๕	๓	๑๔	๕	๔	๕	๑	๑	—	๑	—	—

ตาราง ๔๘. ปัญหาเกี่ยวกับผู้ปกครอง แยกตามอายุ

ข้อปัญหา	รวม		อายุย่างเข้าปีที่ ๑๑		๑๒		๑๓		๑๔		๑๕		๑๖		๑๗		๑๘	
	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ
๑. ผู้ปกครองขาดความรู้ในเรื่องอาชีพเป็นที่ปรึกษาไม่ได้	๑๓๓	๙๓	—	๒	—	๓	๑๘	๑๒	๖๒	๓๕	๓๗	๓๕	๑๔	๕	๒	๑	—	—
มากทีเดียว	๙	๕	—	—	—	—	๑	๑	๓	๒	๓	๒	๑	—	๑	—	—	—
มาก	๑๗	๖	—	—	—	—	๒	—	๗	๕	๕	—	๓	๑	—	—	—	—
ปานกลาง	๔๓	๒๕	—	—	—	—	๔	๕	๒๓	๑๐	๑๓	๘	๓	๒	—	—	—	—
น้อย	๒๔	๒๐	—	๑	—	๑	๔	๔	๑๐	๒	๘	๑๑	๒	๑	—	—	—	—
น้อยมาก	๔๐	๓๗	—	๑	—	๒	๗	๒	๑๙	๑๖	๘	๑๔	๕	๑	๑	๑	—	—
๒. ผู้ปกครองไม่มีแผนการสำหรับตนในเรื่องอาชีพ	๑๑๐	๗๗	—	๑	—	๓	๑๘	๙	๕๑	๒๙	๒๘	๒๙	๑๑	๕	๒	๑	—	—
มากทีเดียว	๔	๓	—	—	—	๑	๑	—	—	—	๓	๑	—	๑	—	—	—	—
มาก	๑๖	๓	—	—	—	—	๔	๑	๖	๒	๓	—	๒	—	๑	—	—	—
ปานกลาง	๒๘	๑๙	—	๑	—	๒	๔	๒	๑๒	๘	๘	๖	๓	—	๑	—	—	—
น้อย	๒๗	๒๓	—	—	—	—	๓	๓	๑๖	๑๑	๖	๖	๒	๒	—	๑	—	—
น้อยมาก	๓๕	๒๙	—	—	—	—	๖	๓	๑๗	๘	๘	๑๖	๔	๒	—	—	—	—
๓. ความเห็นของผู้ปกครองขัดแย้งกันในเรื่องการเลือกอาชีพของตน	๑๐๓	๖๗	—	๑	—	๓	๑๒	๘	๕๑	๒๘	๒๖	๒๔	๑๒	๒	๒	๑	—	—
มากทีเดียว	๓	๕	—	—	—	—	๑	๒	๑	๑	—	๒	๑	—	—	—	—	—
มาก	๗	๙	—	๑	—	—	—	—	๒	๒	๓	๕	๑	๑	๑	—	—	—
ปานกลาง	๑๓	๗	—	—	—	—	๑	๑	๘	๔	๔	๒	—	—	—	—	—	—
น้อย	๒๙	๑๕	—	—	—	๒	๔	๑	๑๕	๗	๗	๔	๓	—	—	๑	—	—
น้อยมาก	๕๑	๓๑	—	—	—	๑	๖	๔	๒๕	๑๔	๑๒	๑๑	๗	๑	๑	—	—	—

ตาราง ๔๙. (ต่อ)

ข้อปัญหา	รวม		อายุย่างเข้าปีที่ ๑๑		๑๒		๑๓		๑๔		๑๕		๑๖		๑๗		๑๘	
	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ
๔. ผู้ปกครองต้องการให้ดำเนินอาชีพตามผู้ปกครอง	๙๒	๕๗	—	—	—	๒	๑๔	๘	๔๕	๒๘	๒๐	๒๑	๑๑	๑	๒	๑	—	—
มากทีเดียว	๕	๓	—	—	—	—	๑	—	๓	๒	—	๑	—	—	๑	—	—	—
มาก	๖	๓	—	—	—	—	—	—	๔	—	๒	๓	—	—	—	—	—	—
ปานกลาง	๑๔	๑๑	—	—	—	๑	๓	๑	๔	๔	๖	๕	—	—	๑	—	—	—
น้อย	๒๗	๑๒	—	—	—	—	๖	๓	๑๔	๕	๓	๓	๔	๑	—	—	—	—
น้อยมาก	๓๕	๒๘	—	—	—	๑	๔	๔	๑๕	๑๓	๙	๙	๗	—	—	๑	—	—
๕. ผู้ปกครองตั้งความหวังไว้สูงเกินความสามารถของตนมากเกินไป	๑๑๐	๗๐	—	๑	—	๒	๑๘	๔	๕๒	๓๓	๒๕	๒๖	๑๓	๔	๒	—	—	—
มากทีเดียว	๕	๔	—	—	—	—	—	๑	๔	—	๑	๒	—	๑	—	—	—	—
มาก	๑๔	๑๒	—	๑	—	—	๑	๑	๗	๗	๓	๑	๒	๒	๑	—	—	—
ปานกลาง	๓๔	๑๖	—	—	—	—	๖	๒	๑๔	๙	๑๑	๕	๓	—	—	—	—	—
น้อย	๓๔	๑๖	—	—	—	๑	๖	๒	๑๔	๘	๘	๕	๖	—	—	—	—	—
น้อยมาก	๒๓	๒๒	—	—	—	๑	๕	๓	๑๓	๙	๒	๘	๒	๑	๑	—	—	—
๖. ผู้ปกครองไม่สนับสนุนความคิดของตน	๙๒	๕๒	—	—	—	๒	๑๘	๗	๔๑	๒๐	๑๙	๒๐	๑๒	๒	๒	๑	—	—
มากทีเดียว	๔	๕	—	—	—	—	๒	๑	๑	๑	๑	๒	—	๑	—	—	—	—
มาก	๖	๔	—	—	—	—	๒	—	๒	๓	๑	๑	—	—	๑	—	—	—
ปานกลาง	๒๑	๙	—	—	—	๑	๔	๑	๗	๓	๕	๔	๔	—	๑	—	—	—
น้อย	๒๒	๑๑	—	—	—	—	๑	๑	๑๑	๖	๗	๓	๓	—	—	๑	—	—
น้อยมาก	๓๔	๒๓	—	—	—	๑	๔	๔	๒๐	๗	๕	๑๐	๕	๑	—	—	—	—

ตาราง ๔๕. (ต่อ)

ข้อปัญหา	รวม		อายุของเขาปีนี้ ๑๑		๑๒		๑๓		๑๔		๑๕		๑๖		๑๗		๑๘	
	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ
๗. ไม่ทราบว่าผู้ปกครองคิดอย่างไรกับเขา	๑๑๓	๗๕	—	๑	๑	๓	๑๔	๑๑	๕๕	๓๑	๒๖	๒๔	๑๑	๓	๒	๑	—	—
มากทีเดียว	๙	๖	—	—	—	—	—	๒	๖	๓	๗	๑	—	—	๑	—	—	—
มาก	๒๔	๑๒	—	—	—	—	๓	๑	๗	๖	๑๑	๔	๓	๑	—	—	—	—
ปานกลาง	๓๐	๒๔	—	๑	๑	๑	๔	๓	๑๖	๔	๖	๔	๓	๑	—	๑	—	—
น้อย	๓๑	๙	—	—	—	—	๔	๑	๒๐	๓	๓	๕	๔	—	—	—	—	—
น้อยมาก	๒๐	๒๔	—	—	—	๒	๗	๔	๖	๑๐	๕	๗	๑	๑	๑	—	—	—
๘. ไม่มีโอกาสปรึกษาเรื่องอาชีพกับผู้ปกครอง	๘๗	๖๑	—	—	—	๓	๑๔	๘	๔๐	๒๒	๒๖	๒๓	๙	๔	๒	๑	—	—
มากทีเดียว	๓	๖	—	—	—	—	—	๑	๑	๒	๑	๑	๑	๒	—	—	—	—
มาก	๘	๗	—	—	—	—	—	—	๒	๑	๔	๖	๑	—	๑	—	—	—
ปานกลาง	๑๔	๑๑	—	—	—	—	๔	๒	๔	๗	๕	๒	๑	—	—	—	—	—
น้อย	๒๔	๑๓	—	—	—	—	๔	๑	๑๖	๖	๕	๔	๔	๑	—	๑	—	—
น้อยมาก	๓๐	๒๔	—	—	—	๓	๖	๔	๑๒	๖	๕	๑๐	๒	๑	๑	—	—	—

ตาราง ๔๕. ปัญหาเกี่ยวกับการเรียน แยกตามอายุ

ข้อปัญหา	รวม		อายุย่างเข้าปีที่ ๑๑		๑๒		๑๓		๑๔		๑๕		๑๖		๑๗		๑๘	
	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ
๑. สติปัญญาไม่เหมาะสมที่จะเรียนอาชีพที่ตนชอบ	๑๕๐	๑๐๘	—	๒	๑	๓	๒๔	๑๔	๗๑	๔๘	๓๖	๓๖	๑๖	๔	๒	๑	—	—
มากทีเดียว	๕	๗	—	—	๑	—	—	๒	๒	๓	๒	๑	—	๑	—	—	—	—
มาก	๑๐	๑๓	—	—	—	๑	๒	๒	๔	๒	๓	๘	—	—	๑	—	—	—
ปานกลาง	๕๖	๔๔	—	๑	—	๑	๑๐	๘	๒๓	๒๐	๑๗	๑๓	๕	๑	๑	—	—	—
น้อย	๔๘	๒๓	—	—	—	๑	๘	๒	๒๖	๑๓	๘	๕	๖	๑	—	๑	—	—
น้อยมาก	๓๑	๒๑	—	๑	—	—	๔	—	๑๖	๑๐	๖	๙	๕	๑	—	—	—	—
๒. กลัวสอบแข่งขันเข้าเรียนต่อไม่ได้	๑๘๘	๑๕๘	—	๑	๑	๕	๓๒	๑๙	๘๘	๖๒	๔๔	๕๒	๒๑	๗	๒	๑	—	—
มากทีเดียว	๒๙	๔๐	—	๑	—	๒	๕	๕	๑๒	๑๕	๖	๑๖	๕	๑	๑	—	—	—
มาก	๕๐	๕๓	—	—	๑	๑	๘	๘	๒๓	๑๖	๑๐	๑๖	๗	๒	๑	—	—	—
ปานกลาง	๖๖	๓๓	—	—	—	๒	๑๓	๒	๓๓	๑๖	๑๘	๘	๒	๔	—	๑	—	—
น้อย	๒๙	๑๔	—	—	—	—	๒	๓	๑๖	๔	๖	๗	๕	—	—	—	—	—
น้อยมาก	๑๔	๑๓	—	—	—	—	๔	๑	๔	๗	๔	๕	๒	—	—	—	—	—
๓. ไม่มีโอกาสปรับปรุงตนเองในด้านการเรียน	๑๒๒	๗๔	—	—	—	๒	๑๔	๑๒	๕๔	๓๖	๒๙	๒๘	๑๔	๓	๒	๑	—	—
มากทีเดียว	๓	๖	—	—	—	—	๑	๑	—	๑	๑	๔	๑	—	—	—	—	—
มาก	๙	๔	—	—	—	—	๒	—	๒	๑	๕	๓	—	—	—	—	—	—
ปานกลาง	๔๐	๒๐	—	—	—	๑	๔	๓	๒๓	๙	๗	๖	๕	๑	๑	—	—	—
น้อย	๓๒	๒๕	—	—	—	๑	๓	๕	๒๒	๑๐	๕	๖	๒	๒	—	๑	—	—
น้อยมาก	๓๘	๒๓	—	—	—	—	๘	๓	๑๒	๑๑	๑๑	๔	๖	—	๑	—	—	—

ตาราง ๔๕. (ต่อ)

ปัญหา	รวม		อายุต่าง ๆ ต่อไปนี้															
			๑๑		๑๒		๑๓		๑๔		๑๕		๑๖		๑๗		๑๘	
	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ
๔. เบื่อหน่ายการเรียนวิชาต่าง ๆ	๑๓๓	๙๖	—	๑	—	๓	๒๕	๑๑	๖๑	๓๔	๓๑	๓๐	๑๕	๒	๒	๑	—	—
มากทีเดียว	๕	๖	—	—	—	๑	—	๑	๑	๒	๑	๑	๒	—	๑	๑	—	—
มาก	๑๒	๔	—	—	—	—	๑	๑	๓	๒	๕	๑	๒	—	๑	—	—	—
ปานกลาง	๓๘	๒๒	—	—	—	๑	๗	๑	๑๖	๑๑	๑๑	๔	๕	๑	—	—	—	—
น้อย	๓๗	๒๒	—	—	—	—	๗	๒	๒๓	๑๒	๕	๔	๒	—	—	—	—	—
น้อยมาก	๔๐	๓๒	—	๑	—	๑	๑๑	๖	๓๔	๑๒	๔	๑๑	๔	๑	—	—	—	—
๕. ไม่เข้าใจตนเองว่าเก่งวิชาอะไร	๑๓๓	๑๑๐	—	—	๑	๓	๒๐	๑๖	๒๔	๒๙	๓๑	๓๔	๑๖	๕	๒	๑	—	๑
มากทีเดียว	๑๒	๓๗	—	—	๑	๑	—	๒	๕	๖	๓	๖	๒	๑	๑	—	—	๑
มาก	๑๘	๑๕	—	—	—	—	๓	๓	๗	๖	๗	๕	๒	๑	—	—	—	—
ปานกลาง	๓๑	๓๕	—	—	—	๑	๖	๕	๑๖	๓๔	๕	๑๐	๓	—	๑	๑	—	—
น้อย	๔๒	๒๐	—	—	—	—	๕	๒	๒๔	๑๑	๘	๖	๔	๒	—	—	—	—
น้อยมาก	๒๗	๒๒	—	—	—	๑	๗	๔	๑๒	๕	๗	๑๑	๑	๑	—	—	—	—
๖. ไม่เข้าใจว่าตนเองชอบวิชาอะไร	๑๑๘	๔๑	—	—	—	๑	๒๐	๑๐	๕๓	๓๗	๓๑	๑๖	๑๓	๓	๓	๑	—	๑
มากทีเดียว	๑๐	๗	—	—	—	—	๒	๒	๒	๒	๓	๓	๓	—	—	—	—	—
มาก	๑๕	๒๐	—	—	—	—	๓	๒	๗	๔	๓	๑๐	๑	—	๑	—	—	๑
ปานกลาง	๒๖	๒๓	—	—	—	—	๒	๒	๒๐	๑๘	๕	๗	๕	—	—	—	—	—
น้อย	๓๑	๒๐	—	—	—	๒	๖	๓	๑๓	๗	๗	๗	๔	๒	๑	—	—	—
น้อยมาก	๓๑	๑๘	—	—	—	๑	๗	๑	๑๑	๖	๑๓	๔	—	๑	—	๑	—	—

ตาราง ๔๕. (ต่อ)

ข้อปัญหา	รวม		อายุย่างเข้าปีที่															
			๑๑		๑๒		๑๓		๑๔		๑๕		๑๖		๑๗		๑๘	
	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ
๗. ไม่แน่ใจว่าตนเองจะเรียนในอาชีพที่ชอบได้สำเร็จ	๑๓๙	๑๐๖	—	—	๑	๕	๒๐	๓๗	๖๔	๓๕	๓๒	๓๔	๑๕	๕	๒	๑	—	๑
มากทีเดียว	๑๔	๒๐	—	—	—	๑	๑	๔	๔	๖	๑	๘	๒	๑	๑	—	—	—
มาก	๒๔	๒๒	—	—	๑	๑	๖	๔	๑๐	๖	๕	๔	๒	๑	—	—	—	๑
ปานกลาง	๔๖	๓๔	—	—	—	๑	๕	๕	๒๕	๑๘	๗	๗	๔	๒	๑	๑	—	—
น้อย	๓๖	๑๖	—	—	—	๑	๔	๑	๑๙	๔	๑๑	๔	๒	๑	—	—	—	—
น้อยมาก	๑๙	๑๔	—	—	—	๑	๔	๓	๖	๕	๘	๕	๑	—	—	—	—	—
๘. อยู่ในสิ่งแวดล้อมที่ไม่ส่งเสริมการเรียน.	๔๒	๕๗	—	—	—	๒	๔	๘	๒๗	๒๒	๒๒	๒๓	๔	๑	๒	๑	—	—
มากทีเดียว	๔	๒	—	—	—	—	๑	๑	—	—	๖	๑	๑	—	๑	—	—	—
มาก	๘	๑๑	—	—	—	—	๒	๑	๒	๖	๒	๔	๒	—	—	—	—	—
ปานกลาง	๒๔	๑๓	—	—	—	—	๓	๑	๑๐	๔	๘	๗	๒	—	๑	๑	—	—
น้อย	๒๘	๑๓	—	—	—	๑	๓	๓	๑๕	๕	๖	๓	๔	๑	—	—	—	—
น้อยมาก	๒๓	๑๘	—	—	—	๑	๕	๒	๑๔	๗	๓	๘	—	—	—	—	—	—

ตาราง ๔๖. ปัญหาเกี่ยวกับความถนัด แยกตามอายุ

ข้อปัญหา	รวม		อายุย่างเข้าปีที่															
			๑๑		๑๒		๑๓		๑๔		๑๕		๑๖		๑๗		๑๘	
	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ
๑. ไม่แน่ใจว่าตนเองถนัดในอาชีพที่ชอบหรือไม่	๑๕๐	๑๒๘	—	๑	—	๔	๒๔	๑๖	๗๒	๕๓	๓๗	๔๔	๑๕	๘	๒	๑	—	๑
มากทีเดียว	๓	๑๒	—	—	—	๑	๑	๑	๑	๒	—	๗	๑	๑	—	—	—	—
มาก	๑๔	๑๗	—	—	—	๑	๒	๓	๕	๔	๕	๔	๒	—	—	—	—	—
ปานกลาง	๕๒	๕๓	—	๑	—	๑	๑๐	๗	๒๓	๒๔	๑๑	๑๖	๓	๓	๑	—	—	๑
น้อย	๓๓	๒๖	—	—	—	๑	๔	๒	๑๘	๘	๖	๑๐	๔	๔	๑	๑	—	—
น้อยมาก	๔๘	๒๐	—	—	—	—	๗	๓	๒๑	๑๐	๑๕	๗	๕	—	—	—	—	—
๒. ขาดผู้ส่งเสริมในทางที่ตนถนัด	๑๓๕	๘๓	—	—	—	๒	๒๐	๙	๖๔	๓๓	๓๖	๓๓	๑๓	๕	๒	๑	—	—
มากทีเดียว	๑๔	๑๑	—	—	—	—	—	๓	๔	๓	๖	๔	๓	๑	๑	—	—	—
มาก	๒๕	๗	—	—	—	—	๕	๑	๑๓	๓	๖	๒	๑	๑	—	—	—	—
ปานกลาง	๒๒	๑๙	—	—	—	๑	๔	๓	๘	๘	๗	๕	๒	๑	๑	๑	—	—
น้อย	๓๙	๒๐	—	—	—	๑	๖	๑	๑๙	๘	๑๐	๙	๔	๑	—	—	—	—
น้อยมาก	๓๕	๒๖	—	—	—	—	๕	๑	๒๐	๑๑	๗	๑๓	๓	๑	—	—	—	—
๓. ไม่เข้าใจว่าตนเองถนัดอาชีพอะไร	๑๑๓	๑๐๕	—	๑	๑	๔	๑๕	๑๓	๕๕	๔๒	๒๙	๓๘	๑๑	๕	๒	๑	—	๑
มากทีเดียว	๕	๑๔	—	—	๑	๑	๑	๑	๒	๕	๑	๖	—	๑	—	—	—	—
มาก	๑๑	๑๘	—	—	—	—	๑	๔	๓	๗	๕	๗	๑	—	๑	—	—	—
ปานกลาง	๓๐	๒๗	—	—	—	—	๔	๒	๑๒	๑๒	๑๐	๑๑	๓	๒	๑	—	—	—
น้อย	๓๖	๒๐	—	—	—	๑	๔	๑	๒๓	๗	๕	๘	๔	๑	—	๑	—	๑
น้อยมาก	๓๑	๒๖	—	๑	—	๒	๕	๕	๑๕	๑๑	๘	๖	๓	๑	—	—	—	—

ตาราง ๔๖. (ต่อ)

	รวม		อายุย่างเข้าปีที่															
			๑๑		๑๒		๑๓		๑๔		๑๕		๑๖		๑๗		๑๘	
	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ
๔. ไม่มีโอกาสทดสอบความถนัดของตนในทางอาชีพ	๑๔๕	๙๗	—	—	๑	๕	๒๒	๑๓	๗๒	๓๖	๓๕	๓๗	๑๓	๔	๒	๑	—	๑
มากทีเดียว	๑๒	๑๕	—	—	—	๑	๑	๒	๓	๔	๖	๖	๒	๒	—	—	—	—
มาก	๓๔	๑๕	—	—	๑	—	๗	๒	๑๒	๕	๖	๗	๖	๑	๒	—	—	—
ปานกลาง	๔๒	๒๕	—	—	—	๒	๓	๓	๒๐	๑๐	๑๖	๙	๓	—	—	๑	—	—
น้อย	๒๔	๒๕	—	—	—	—	๒	๕	๑๘	๑๑	๒	๘	๒	—	—	—	—	๑
น้อยมาก	๓๓	๑๗	—	—	—	๒	๙	๑	๑๙	๖	๕	๗	—	๑	—	—	—	—
๕. เกรงไม่มีโอกาสใช้ความถนัดของตนในทางอาชีพ	๑๓๑	๘๔	—	๑	—	๓	๒๐	๑๕	๖๑	๓๖	๓๕	๒๖	๑๓	๒	๒	๑	—	—
มากทีเดียว	๖	๘	—	—	—	๑	๑	๓	๑	๓	๓	๑	๑	—	—	—	—	—
มาก	๒๑	๑๓	—	—	—	—	๒	๓	๙	๕	๖	๕	๓	—	๑	—	—	—
ปานกลาง	๓๙	๑๘	—	—	—	—	๘	๒	๑๘	๙	๘	๕	๔	๑	๑	๑	—	—
น้อย	๓๓	๒๐	—	๑	—	๒	๒	๔	๑๙	๘	๙	๕	๓	—	—	—	—	—
น้อยมาก	๓๒	๒๕	—	—	—	—	๗	๓	๑๔	๑๑	๙	๑๐	๒	๑	—	—	—	—
๖. ไม่มีโอกาสค้นหาความถนัดของตนเพื่อประกอบอาชีพ	๑๑๑	๗๙	—	—	—	๔	๑๔	๑๐	๕๖	๓๒	๒๗	๒๙	๑๒	๓	๒	๑	—	—
มากทีเดียว	๕	๙	—	—	—	—	—	๑	๔	๑	—	๕	๑	๑	—	๑	—	—
มาก	๒๓	๑๓	—	—	—	๑	๔	๑	๘	๖	๙	๕	๒	—	—	—	—	—
ปานกลาง	๒๘	๒๕	—	—	—	๑	๑	๖	๑๔	๑๐	๗	๗	๕	๑	๑	—	—	—
น้อย	๓๐	๑๔	—	—	—	—	๓	๑	๑๘	๗	๕	๕	๔	๑	—	—	—	—
น้อยมาก	๒๕	๑๘	—	—	—	๒	๖	๑	๑๒	๘	๖	๗	—	—	๑	—	—	—

ตาราง ๗. (ต่อ)

	รวม		อายุย่างเข้าปีที่															
			๑๑		๑๒		๑๓		๑๔		๑๕		๑๖		๑๗		๑๘	
	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ
๗. รู้สึกว่าตนเองไม่มีความถนัดอะไรเลย	๘๘	๗๐	–	–	๑	๒	๑๓	๘	๔๘	๒๘	๒๐	๒๙	๔	๒	๒	๑	–	–
มากทีเดียว	๕	๔	–	–	–	–	๑	๑	๑	๒	๒	–	๑	๑	–	–	–	–
มาก	๖	๗	–	–	๑	๑	๑	–	๓	๒	๑	๔	–	–	–	–	–	–
ปานกลาง	๒๐	๑๔	–	–	–	๑	๑	๑	๕	๘	๖	๔	๒	–	๖	–	–	–
น้อย	๓๐	๑๓	–	–	–	–	๖	๒	๑๘	๗	๓	๓	๓	–	–	๑	–	–
น้อยมาก	๒๗	๒๘	–	–	–	–	๔	๔	๑๒	๙	๘	๑๔	๓	๑	–	–	–	–
๘. รู้สึกไม่สนใจในอาชีพที่ตนถนัด	๘๒	๕๑	–	–	–	๒	๑๕	๙	๓๖	๑๖	๒๐	๒๑	๙	๑	๒	๑	–	๑
มากทีเดียว	๔	๒	–	–	–	–	๑	–	๒	–	๑	๒	–	–	–	–	–	–
มาก	๖	๗	–	–	–	–	–	๑	๓	๔	๒	๒	–	–	๑	–	–	–
ปานกลาง	๙	๑๓	–	–	–	–	–	๒	๔	๖	๓	๓	๒	–	–	๑	–	๑
น้อย	๒๙	๗	–	–	–	๑	๗	๑	๑๒	๑	๗	๓	๒	๑	๑	–	–	–
น้อยมาก	๓๔	๒๒	–	–	–	๑	๗	๕	๑๕	๕	๗	๑๑	๕	–	–	–	–	–

ตาราง ๔๗. ปัญหาเกี่ยวกับการตัดสินใจ แยกตามอายุ

ข้อปัญหา	รวม		อายุย่างเข้าปีที่ ๑๑		๑๒		๑๓		๑๔		๑๕		๑๖		๑๗		๑๘	
	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ
๑. ไม่เข้าใจว่าตนเองควรเลือกอาชีพอะไร	๑๒๘	๙๔	—	—	๑	๕	๑๘	๑๓	๖๐	๓๙	๓๒	๓๑	๑๕	๔	๒	๑	—	๑
มากทีเดียว	๔	๑๒	—	—	๑	—	๑	๑	๑	๕	๑	๖	—	—	—	—	—	—
มาก	๑๘	๑๗	—	—	—	๒	๓	๕	๘	๖	๕	๓	๑	๑	๑	—	—	—
ปานกลาง	๒๘	๑๘	—	—	—	—	๕	๓	๑๒	๕	๗	๔	๓	—	๑	๑	—	—
น้อย	๓๖	๒๕	—	—	—	๒	๓	๒	๒๐	๑๔	๙	๕	๔	๒	—	—	—	—
น้อยมาก	๔๒	๒๒	—	—	—	๑	๗	๒	๑๙	๙	๑๐	๘	๖	๑	—	—	—	๑
๒. ผู้ปกครองไม่อยากให้เรียนต่อ	๙๒	๕๗	—	๑	—	๑	๑๒	๖	๔๔	๒๑	๒๒	๒๖	๑๒	๑	๒	๑	—	—
มากทีเดียว	๕	—	—	—	—	—	๑	—	๑	—	๑	—	๑	—	๑	—	—	—
มาก	๑๐	๒	—	—	—	—	๒	—	๒	—	๔	๒	๑	—	๑	—	—	—
ปานกลาง	๑๑	๕	—	๑	—	—	๑	—	๖	๒	๓	๒	๑	—	—	—	—	—
น้อย	๑๙	๑๐	—	—	—	—	๑	๑	๑๓	๔	๒	๕	๓	—	—	—	—	—
น้อยมาก	๔๗	๔๐	—	—	—	๑	๗	๕	๒๒	๑๕	๑๒	๑๗	๖	๑	—	๑	—	—
๓. ต้องเลือกอาชีพตามใจผู้ปกครอง	๙๗	๖๙	—	—	—	๒	๑๓	๑๐	๔๘	๒๘	๒๒	๒๖	๑๒	๒	๒	๑	—	—
มากทีเดียว	๓	๔	—	—	—	—	—	๑	๒	๑	๑	๑	—	๑	—	—	—	—
มาก	๑๓	๖	—	—	—	—	๒	—	๖	๓	๓	๓	๒	—	—	—	—	—
ปานกลาง	๒๒	๑๓	—	—	—	๑	๔	๑	๑๐	๕	๓	๖	๓	—	๒	—	—	—
น้อย	๒๔	๑๖	—	—	—	—	๓	๓	๑๓	๘	๖	๕	๒	—	—	—	—	—
น้อยมาก	๓๕	๓๐	—	—	—	๑	๔	๕	๑๗	๑๑	๙	๑๑	๕	๑	—	๑	—	—

ตาราง ๔๗. (ต่อ)

ข้อปัญหา	รวม		อายุย่างเข้าปีที่ ๑๑		๑๒		๑๓		๑๔		๑๕		๑๖		๑๗		๑๘	
	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ
๔. ตนเองไม่มีความคิดในการเลือกอาชีพ	๑๐๖	๗๑	—	—	๑	๓	๑๕	๗	๕๔	๓๐	๒๒	๒๙	๑๒	๑	๒	๑	—	—
มากทีเดียว	๒	๑	—	—	๑	—	—	—	—	๑	๑	—	—	—	—	—	—	—
มาก	๑๒	๙	—	—	—	๑	๓	๑	๕	๒	๔	๕	—	—	—	—	—	—
ปานกลาง	๑๙	๑๖	—	—	—	—	๑	๓	๔	๑๐	๕	๒	๒	—	๒	๑	—	—
น้อย	๓๕	๑๖	—	—	—	๑	๔	๒	๒๖	๗	๔	๕	๔	๑	—	—	—	—
น้อยมาก	๓๙	๒๙	—	—	—	๑	๗	๑	๑๕	๑๐	๗	๑๗	๕	—	—	—	—	—
๕. ผู้ปกครองไม่ชอบอาชีพที่ตนสนใจ	๑๐๑	๕๔	—	—	—	๒	๑๕	๔	๕๕	๒๑	๒๒	๒๓	๑๓	๓	๒	๑	—	—
มากทีเดียว	๓	๔	—	—	—	—	๑	๑	๑	๑	๑	๑	—	๑	—	—	—	—
มาก	๖	๖	—	—	—	—	๑	—	๓	๒	๑	๔	๑	—	—	—	—	—
ปานกลาง	๑๘	๗	—	—	—	—	๑	๑	๖	๑	๗	๔	๒	—	๒	๑	—	—
น้อย	๓๒	๑๙	—	—	—	๒	๔	๑	๑๘	๔	๗	๒	๓	๑	—	—	—	—
น้อยมาก	๔๒	๒๘	—	—	—	—	๘	๖	๒๑	๙	๖	๑๒	๗	๑	—	—	—	—
๖. ขาดผู้แนะนำในเรื่องอาชีพโดยทั่วไป	๑๐๖	๗๙	—	—	—	๔	๑๙	๘	๕๐	๓๑	๒๙	๓๓	๑๒	๒	๒	๑	—	—
มากทีเดียว	๖	๗	—	—	—	๑	—	๑	๒	๑	๒	๓	๒	—	—	๑	—	—
มาก	๒๒	๑๓	—	—	—	—	๓	—	๙	๕	๘	๘	๒	—	—	—	—	—
ปานกลาง	๒๗	๒๓	—	—	—	๑	๑	๓	๑๕	๙	๘	๑๐	๓	—	—	—	—	—
น้อย	๓๐	๑๒	—	—	—	—	๘	๑	๑๕	๕	๓	๔	๔	๒	—	—	—	—
น้อยมาก	๒๑	๒๙	—	—	—	๒	๒	๓	๙	๑๑	๗	๘	๑	—	๒	—	—	—

ตาราง ๔๗. (ต่อ)

ข้อปัญหา	รวม		อายุย่างเข้าปีที่															
			๑๑		๑๒		๑๓		๑๔		๑๕		๑๖		๑๗		๑๘	
	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ
๗. เกรงว่าอาชีพที่เลือกนั้นเมื่อเรียนจบแล้วจะหางานทำไม่ได้	๑๒๖	๙๗	—	—	—	๓	๒๑	๑๓	๕๙	๔๔	๓๑	๓๒	๑๓	๓	๒	๑	—	๑
มากทีเดียว	๑๓	๑๗	—	—	—	๑	๒	๑	๔	๑๐	๕	๓	๒	๑	—	—	—	๑
มาก	๒๐	๒๑	—	—	—	๑	๑	๓	๘	๑๐	๘	๗	๓	—	—	—	—	—
ปานกลาง	๒๗	๒๗	—	—	—	๑	๓	๔	๑๔	๑๔	๗	๖	๓	๑	—	๑	—	—
น้อย	๓๔	๑๒	—	—	—	—	๔	๒	๒๓	๖	๔	๓	๑	๑	๒	—	—	—
น้อยมาก	๒๗	๒๐	—	—	—	—	๖	๓	๑๐	๔	๗	๑๓	๔	—	—	—	—	—
๘. กังวลใจว่าอาชีพที่เลือกจะไม่ดีพอ	๑๐๗	๙๖	—	—	๑	๕	๑๓	๑๔	๕๒	๓๕	๒๗	๓๗	๑๒	๔	๒	๑	—	—
มากทีเดียว	๗	๑๗	—	—	๑	๑	—	๑	๑	๕	๔	๘	๑	๒	—	—	—	—
มาก	๒๑	๑๘	—	—	—	—	๑	—	๑๓	๑๐	๔	๘	๒	—	๑	—	—	—
ปานกลาง	๑๔	๑๙	—	—	—	๑	๓	๔	๔	๗	๖	๖	๑	๑	—	—	—	—
น้อย	๓๔	๑๔	—	—	—	๑	๓	๓	๑๘	๕	๗	๔	๕	—	๑	๑	—	—
น้อยมาก	๒๖	๒๘	—	—	—	๒	๖	๖	๑๑	๘	๖	๑๑	๓	๑	—	—	—	—

ตาราง ๔๘. ปัญหาเกี่ยวกับความรู้ทางอาชีพ แยกตามอายุ

ข้อปัญหา	รวม		อายุย่างเข้าปีที่ ๑๑		๑๒		๑๓		๑๔		๑๕		๑๖		๑๗		๑๘	
	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ
๑. ขาดความรู้เรื่องลักษณะของงานในอาชีพที่เลือก	๑๔๒	๑๐๗	—	—	—	๓	๑๙	๑๖	๗๐	๔๖	๓๗	๓๖	๑๔	๕	๒	๑	—	—
มากทีเดียว	๘	๓	—	—	—	๑	๒	—	๒	๑	๓	๑	๑	—	—	—	—	—
มาก	๒๕	๑๕	—	—	—	๑	๓	๔	๑๓	๓	๖	๗	๒	—	๑	—	—	—
ปานกลาง	๓๑	๓๒	—	—	—	—	๔	๓	๑๕	๑๕	๘	๑๐	๔	๓	—	๑	—	—
น้อย	๔๓	๓๒	—	—	—	๑	๕	๖	๒๓	๑๖	๑๐	๙	๔	—	๑	—	—	—
น้อยมาก	๓๕	๒๕	—	—	—	—	๕	๓	๑๗	๑๑	๑๐	๙	๓	๒	—	—	—	—
๒. ขาดความรู้เรื่องสถานที่ที่จะเรียนในอาชีพที่เลือก	๑๓๗	๙๕	—	๑	—	๔	๑๗	๑๑	๖๗	๓๙	๓๕	๓๕	๑๖	๔	๒	๑	—	—
มากทีเดียว	๑๐	๗	—	—	—	๒	—	—	๕	๑	๓	๓	๒	๑	—	—	—	—
มาก	๒๒	๑๔	—	—	—	—	๒	๒	๘	๖	๘	๕	๓	๑	๑	—	—	—
ปานกลาง	๓๘	๒๔	—	—	—	๑	๕	๔	๒๐	๑๑	๑๒	๘	๑	—	—	—	—	—
น้อย	๓๒	๒๒	—	๑	—	๑	๖	๔	๑๕	๘	๕	๖	๖	๑	—	๑	—	—
น้อยมาก	๓๕	๒๘	—	—	—	—	๔	๑	๑๙	๑๓	๗	๑๓	๔	๑	๑	—	—	—
๓. ขาดความรู้เกี่ยวกับคุณสมบัติของผู้เรียนอาชีพนั้น ๆ	๑๒๗	๑๐๒	—	—	—	๔	๑๖	๑๓	๖๒	๔๖	๓๕	๓๓	๑๓	๕	๑	๑	—	—
มากทีเดียว	๕	๗	—	—	—	๑	๑	๑	๑	๓	๓	๒	—	—	—	—	—	—
มาก	๑๓	๑๖	—	—	—	—	๑	—	๘	๙	๓	๗	๑	—	—	—	—	—
ปานกลาง	๔๙	๓๖	—	—	—	๑	๘	๖	๒๖	๑๕	๑๑	๑๓	๔	—	—	๑	—	—
น้อย	๓๔	๒๕	—	—	—	—	๔	๒	๑๕	๑๕	๘	๖	๖	๒	๑	—	—	—
น้อยมาก	๒๖	๑๘	—	—	—	๒	๒	๔	๑๒	๔	๑๐	๕	๒	๓	—	—	—	—

ตาราง ๔๘. (ต่อ)

ข้อปัญหา	รวม		อายุย่างเข้าปีที่ ๑๑		๑๒		๑๓		๑๔		๑๕		๑๖		๑๗		๑๘	
	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ
๔. ขาดแหล่งที่จะค้นคว้าเกี่ยวกับอาชีพที่ชอบ	๑๒๕	๘๗	–	–	–	๕	๑๗	๑๐	๖๒	๓๖	๓๕	๑๒	๑๓	๔	๒	–	–	–
มากทีเดียว	๑๒	๔	–	–	–	–	๑	๒	๕	๔	๔	๒	๒	๑	–	–	–	–
มาก	๓๑	๑๕	–	–	–	๑	๒	–	๑๕	๕	๖	๘	๗	๑	๑	–	–	–
ปานกลาง	๓๕	๒๓	–	–	–	๑	๖	๔	๑๗	๙	๑๒	๔	๓	๒	๑	–	–	–
น้อย	๓๐	๑๕	–	–	–	–	๔	๑	๑๔	๙	๘	๕	–	–	–	–	–	–
น้อยมาก	๑๗	๒๕	–	–	–	๓	๔	๓	๗	๑๐	๕	๔	๑	–	–	–	–	–
๕. ขาดผู้แนะนำให้ความรู้เกี่ยวกับอาชีพที่ชอบ	๑๒๖	๘๒	–	–	–	๓	๑๘	๔	๖๐	๓๕	๓๓	๑๒	๑๓	๓	๒	๑	–	–
มากทีเดียว	๘	๘	–	–	–	๑	๑	๒	๒	๒	๕	๒	–	๑	–	–	–	–
มาก	๒๖	๑๔	–	–	–	–	๓	–	๔	๖	๑๑	๘	๒	–	๑	–	–	–
ปานกลาง	๓๔	๑๔	–	–	–	–	๔	–	๑๔	๑๐	๔	๗	๖	๑	๑	๑	–	–
น้อย	๓๓	๒๑	–	–	–	๒	๓	๔	๑๔	๔	๘	๖	๓	–	–	–	–	–
น้อยมาก	๒๕	๒๐	–	–	–	–	๗	๓	๑๑	๗	๕	๔	๒	๑	–	–	–	–
๖. ขาดความรู้ในการเตรียมตัวที่จะเรียนอาชีพที่เลือก	๑๑๑	๘๗	–	–	–	๔	๑๗	๑๓	๔๗	๓๕	๓๓	๓๐	๑๓	๔	๑	๑	–	–
มากทีเดียว	๕	๑๒	–	–	–	๒	–	๑	๒	๔	๑	๔	๒	–	–	๑	–	–
มาก	๑๗	๑๒	–	–	–	๑	๓	๑	๔	๕	๖	๕	๓	–	๑	–	–	–
ปานกลาง	๓๓	๒๗	–	–	–	–	๔	๕	๑๔	๑๑	๑๔	๑๐	๑	๑	–	–	–	–
น้อย	๓๔	๑๖	–	–	–	๑	๖	๒	๑๔	๑๐	๕	๑	๕	๒	–	–	–	–
น้อยมาก	๒๒	๒๐	–	–	–	–	๔	๔	๔	๕	๗	๑๐	๒	๑	–	–	–	–

ตาราง ๔๘. (ต่อ)

ข้อปัญหา	รวม		อายุย่างเข้าปีที่															
			๑๑		๑๒		๑๓		๑๔		๑๕		๑๖		๑๗		๑๘	
	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ
๗. ไม่ทราบว่าอาชีพที่เลือกนั้นต้องใช้เวลาฝึกฝนศึกษามากน้อยเพียงใด	๑๒๗	๙๙	—	—	—	๖	๑๘	๑๔	๖๒	๓๘	๓๒	๓๖	๑๓	๔	๒	๑	—	—
มากทีเดียว	๑๕	๑๑	—	—	—	๑	๑	๓	๔	๑	๘	๕	๒	๑	—	—	—	—
มาก	๒๖	๒๕	—	—	—	๓	๓	๑	๑๑	๑๑	๗	๙	๓	๑	๑	—	—	—
ปานกลาง	๓๔	๓๐	—	—	—	—	๖	๕	๒๑	๑๓	๔	๑๒	๓	—	—	—	—	—
น้อย	๓๒	๒๑	—	—	—	๑	๕	๕	๑๕	๙	๖	๔	๕	๒	๑	—	—	—
น้อยมาก	๒๐	๑๒	—	—	—	๑	๓	—	๑๑	๔	๖	๖	—	—	—	๑	—	—
๘. ไม่ทราบว่าอาชีพที่เลือกนั้นต้องใช้ค่าใช้จ่ายในการศึกษามากน้อยเพียงใด	๑๕๔	๑๐๙	—	—	๑	๕	๒๐	๑๙	๗๒	๔๒	๔๑	๓๙	๑๗	๓	๒	๑	—	—
มากทีเดียว	๒๓	๒๖	—	—	—	๓	๓	๓	๘	๙	๘	๑๐	๔	๑	—	—	—	—
มาก	๓๗	๒๖	—	—	—	๑	๓	๒	๑๕	๑๑	๑๓	๑๑	๕	๑	๑	—	—	—
ปานกลาง	๔๒	๒๙	—	—	๑	๑	๕	๑๐	๒๑	๑๐	๙	๗	๖	—	—	๑	—	—
น้อย	๓๐	๙	—	—	—	—	๕	—	๑๗	๕	๖	๓	๑	๑	๑	—	—	—
น้อยมาก	๒๒	๑๙	—	—	—	—	๔	๔	๑๒	๗	๕	๘	๑	—	—	—	—	—

ตาราง ๔๙. ปัญหาเกี่ยวกับร่างกาย แยกตามระดับการเรียน

ข้อปัญหา	รวม		การเรียน ต่ำกว่า ๕๐ %		๕๐–๖๐ %		๖๐–๗๐ %		๗๐–๘๐ %		๘๐–๙๐ %		๙๐ % ขึ้นไป	
	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ
๑. สายตาไม่เหมาะสมกับอาชีพที่เลือก	๑๑๙	๘๙	๑๕	๔	๓๑	๓๑	๓๙	๒๓	๒๘	๒๐	๖	๗	—	๔
มากทีเดียว	๒	๑	๑	—	—	—	๑	—	—	๑	—	—	—	—
มาก	๔	๖	—	—	—	๒	๓	—	—	—	๑	๑	—	๓
ปานกลาง	๒๔	๒๑	๕	๒	๗	๗	๓	๕	๘	๔	๑	๓	—	—
น้อย	๒๗	๒๒	๒	๑	๘	๘	๑๑	๘	๔	๕	๒	—	—	—
น้อยมาก	๖๒	๓๙	๗	๑	๑๖	๑๔	๒๑	๑๐	๑๖	๑๐	๒	๓	—	๑
๒. มีโรคประจำตัวที่ขัดขวางการประกอบอาชีพที่ชอบ	๑๐๘	๖๗	๑๗	๒	๒๘	๒๓	๓๘	๒๑	๒๒	๑๓	๓	๕	—	๓
มากทีเดียว	๓	—	—	—	๒	—	๑	—	—	—	—	—	—	—
มาก	๑	๕	—	—	๑	๒	—	๑	—	๑	—	๑	—	—
ปานกลาง	๑๕	๑๓	๓	—	๕	๓	๕	๗	๒	๒	—	—	—	๑
น้อย	๓๐	๑๓	๒	๑	๖	๒	๑๗	๕	๕	๒	—	๑	—	๒
น้อยมาก	๕๙	๓๖	๑๒	๑	๑๔	๑๖	๑๕	๘	๑๕	๘	๓	๓	—	—
๓. ไม่คล่องแคล่วในการทำงานด้วยมือ	๑๓๐	๙๐	๑๔	๒	๓๕	๒๑	๔๒	๓๑	๒๙	๒๔	๙	๗	๑	๕
มากทีเดียว	๔	๑	๑	—	๑	—	—	—	๑	๑	๑	—	—	—
มาก	๙	๖	๒	—	๒	๓	๑	๑	๓	—	๑	๑	—	๑
ปานกลาง	๔๒	๒๓	๔	—	๙	๖	๑๔	๙	๑๐	๕	๔	๑	๑	๒
น้อย	๓๙	๒๗	๕	๒	๑๓	๖	๑๒	๘	๗	๙	๒	๑	—	๑
น้อยมาก	๓๖	๓๓	๒	—	๑๐	๖	๑๕	๑๓	๘	๙	๑	๔	—	๑

ตาราง ๔๙. (ต่อ)

ข้อปัญหา	รวม		การเรียน ต่ำกว่า ๕๐ %		๕๐–๖๐ %		๖๐–๗๐ %		๗๐–๘๐ %		๘๐–๙๐ %		๙๐ % ขึ้นไป	
	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ
๔. รู้สึกประสาทไม่ค่อยดีไม่เหมาะสมกับอาชีพที่เลือก	๑๐๒	๗๖	๑๔	๒	๒๘	๒๔	๔๐	๒๔	๑๕	๑๗	๕	๖	—	๓
มากทีเดียว	๒	๓	—	—	๑	๑	—	๑	—	๑	๑	—	—	—
มาก	๖	๔	๒	—	—	๒	๓	๓	—	๓	๑	—	—	๑
ปานกลาง	๒๔	๑๔	๔	๑	๙	๒	๘	๖	๓	๒	—	๓	—	—
น้อย	๒๖	๑๙	๑	—	๕	๗	๑๐	๔	๔	๕	๑	๒	—	๑
น้อยมาก	๔๘	๓๓	๗	๑	๑๓	๑๒	๑๙	๑๒	๗	๖	๒	๑	—	๑
๕. ร่างกายอ่อนแอเกินไปที่จะเลือกเรียนอาชีพที่สนใจ	๘๔	๖๓	๑๔	๒	๒๒	๑๗	๓๐	๒๑	๑๘	๑๕	๕	๕	—	๓
มากทีเดียว	—	๓	—	—	—	—	—	๑	—	๑	—	๑	—	—
มาก	๓	๓	—	—	๒	๑	—	—	๑	๑	—	—	—	๑
ปานกลาง	๑๓	๗	๒	๑	๗	๑	๓	๓	๑	๑	—	—	—	๑
น้อย	๓๓	๑๗	๗	๑	๖	๓	๑๐	๗	๖	๔	๔	๒	—	—
น้อยมาก	๔๐	๓๓	๕	—	๗	๑๒	๑๗	๑๐	๑๐	๘	๑	๒	—	๑
๖. ร่างกายไม่สมประกอบคงเรียนทางอาชีพไม่ได้	๘๐	๔๔	๑๖	๒	๒๑	๑๔	๒๗	๑๕	๑๓	๖	๓	๓	—	๔
มากทีเดียว	๖	—	๒	—	๑	—	๒	—	๑	—	—	—	—	—
มาก	๓	๓	—	—	๑	—	—	๑	๑	๑	๑	—	—	๑
ปานกลาง	๗	๔	๑	—	๒	๒	๓	๒	๑	—	—	—	—	—
น้อย	๒๘	๗	๘	๑	๘	๒	๙	๔	๓	—	—	—	—	—
น้อยมาก	๓๖	๓๐	๕	๑	๙	๑๐	๑๓	๘	๗	๕	๒	๓	—	๓

ตาราง ๔๙. (ต่อ)

ข้อปัญหา	รวม		การเรียน ต่ำกว่า ๕๐ %		๕๐–๖๐ %		๖๑–๗๐ %		๗๑–๘๐ %		๘๑–๙๐ %		๙๐ % ขึ้นไป	
	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ
๗. ท่าทางและลักษณะของตนไม่เหมาะสมกับอาชีพที่ชอบ	๘๗	๖๘	๑๕	๒	๒๔	๑๕	๒๖	๑๙	๑๖	๑๔	๖	๖	—	๓
มากทีเดียว	๒	๑๐	—	—	๒	๒	—	๓	—	๒	—	๒	—	๑
มาก	๔	๔	๒	—	—	—	—	๑	๑	๓	๑	—	—	—
ปานกลาง	๒๕	๑๘	๔	—	๗	๑๐	๕	๒	๘	๕	๑	๑	—	—
น้อย	๒๔	๒๐	๔	๑	๘	๓	๖	๙	๔	๔	๒	๑	—	๒
น้อยมาก	๓๑	๑๖	๔	๑	๗	๔	๑๕	๔	๓	๕	๒	๒	—	—
๘. ไม่ทราบว่าร่างกายจะเหมาะสมกับอาชีพที่ชอบหรือไม่	๑๐๒	๗๗	๑๖	๒	๒๗	๒๔	๓๑	๒๖	๒๒	๑๖	๖	๖	—	๓
มากทีเดียว	๓	๑๑	—	—	—	๔	๒	๔	—	๑	๑	๒	—	—
มาก	๑๓	๑๒	—	๑	๕	๕	๓	๒	๓	๓	๒	๑	—	—
ปานกลาง	๓๐	๑๕	๗	—	๑๑	๒	๕	๖	๖	๕	๑	๑	—	๑
น้อย	๒๖	๒๓	๕	๑	๖	๗	๙	๘	๕	๔	๑	—	—	๒
น้อยมาก	๓๐	๑๗	๔	—	๕	๖	๑๒	๖	๘	๓	๑	๒	—	—

ตาราง ๔๐. ปัญหาเกี่ยวกับการเงิน แยกตามระดับการเรียน

ข้อปัญหา	รวม		การเรียน ต่ำกว่า ๕๐ %		๕๐–๖๐ %		๖๑–๗๐ %		๗๑–๘๐ %		๘๑–๙๐ %		๙๐ % ขึ้นไป	
	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ
๑. ทุนน้อยเกรงจะเรียนอาชีพที่เลือกไม่ตลอด	๑๔๑	๑๐๓	๑๙	๔	๔๐	๒๖	๔๔	๒๘	๒๙	๓๐	๘	๘	๑	๖
มากทีเดียว	๕	๖	—	—	๒	—	๑	๒	๑	๓	๑	๑	—	—
มาก	๑๘	๑๐	๑	๑	๗	๑	๔	๒	๔	๕	๒	—	—	๑
ปานกลาง	๔๖	๓๕	๗	๒	๑๔	๕	๙	๑๓	๑๒	๑๐	๓	๒	๑	๓
น้อย	๔๐	๒๕	๕	๑	๑๐	๔	๑๖	๔	๘	๗	๒	๒	—	๑
น้อยมาก	๓๑	๒๓	๖	—	๗	๑๑	๑๔	๓	๔	๕	—	๓	—	๑
๒. ถ้าเรียนต่อต้องหารายได้ด้วยตนเอง	๑๑๕	๗๒	๑๘	๒	๓๖	๒๓	๓๗	๒๑	๒๓	๑๗	๕	๖	—	๓
มากทีเดียว	๔	๗	๓	—	—	—	๑	๓	—	๑	—	๒	—	๑
มาก	๑๕	๖	๒	—	๖	๔	๔	—	๓	๒	—	—	—	—
ปานกลาง	๓๐	๗	๕	๒	๘	๒	๘	๒	๘	—	๑	๑	—	—
น้อย	๓๐	๑๔	๕	—	๘	๒	๘	๕	๗	๕	๒	๑	—	๑
น้อยมาก	๓๖	๒๘	๓	—	๑๐	๑๕	๑๖	๑๑	๕	๕	๒	๒	—	๑
๓. ถ้าเรียนต่อต้องถูกจำกัดเรื่องการใช้เงิน	๑๑๕	๘๐	๑๗	๒	๒๘	๒๐	๔๑	๒๖	๒๔	๒๑	๕	๕	—	๖
มากทีเดียว	๔	๑	๒	—	๑	—	๑	—	—	—	—	๑	—	—
มาก	๑๕	๙	๒	—	๓	๑	๕	๓	๕	๔	—	—	—	๑
ปานกลาง	๓๙	๒๙	๕	—	๙	๘	๗	๘	๑๐	๗	๓	—	—	๑
น้อย	๓๖	๒๔	๔	๑	๗	๕	๑๘	๖	๕	๘	๒	๑	—	๓
น้อยมาก	๒๖	๒๒	๔	๑	๘	๖	๑๐	๙	๔	๒	—	๓	—	๑

ตาราง ๕๐. (ต่อ)

ข้อปัญหา	รวม		การเรียน											
			ต่ำกว่า ๕๐ %		๕๐–๖๐ %		๖๑–๗๐ %		๗๑–๘๐ %		๘๑–๙๐ %		๙๐ % ขึ้นไป	
	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ
๔. เกรงจะเรียนไม่สำเร็จเพราะต้องใช้เวลาในการหารายได้พิเศษมาก	๑๐๓	๖๐	๑๕	๒	๒๗	๑๗	๓๕	๒๑	๒๐	๑๑	๖	๔	—	๕
มากทีเดียว	๘	๒	๒	—	๒	๑	๓	—	๑	—	—	๑	—	—
มาก	๖	๒	—	—	๒	๑	๑	—	๒	—	๑	—	—	๑
ปานกลาง	๒๐	๑๐	๔	—	๕	๒	๕	๓	๕	๕	๑	—	—	—
น้อย	๒๙	๑๖	๔	๒	๗	๑	๑๒	๗	๖	๓	—	๑	—	๒
น้อยมาก	๔๐	๓๐	๕	—	๑๑	๑๒	๑๔	๑๑	๖	๓	๔	๒	—	๒
๕. ไม่มีโอกาสเรียนต่อเพราะไม่มีทุน	๑๐๒	๕๙	๑๔	๒	๒๗	๑๗	๓๕	๒๐	๒๑	๑๑	๕	๔	—	๕
มากทีเดียว	๑	๒	—	—	๑	—	—	๑	—	—	—	๑	—	—
มาก	๑๓	๗	๓	—	๔	—	๑	๑	๕	๕	—	—	—	๑
ปานกลาง	๒๗	๘	๓	๑	๗	๓	๗	๓	๗	๑	๓	—	—	—
น้อย	๓๔	๑๒	๔	๑	๘	๔	๑๕	๔	๕	๒	๒	—	—	๑
น้อยมาก	๒๗	๓๐	๔	—	๗	๑๐	๑๒	๑๑	๔	๓	—	๓	—	๓
๖. ไม่มีโอกาสไปเรียนในภูมิลำเนาอื่นเพราะทุนจำกัด	๑๐๔	๖๖	๑๔	๒	๒๗	๑๖	๔๐	๒๑	๑๘	๑๗	๕	๔	—	๖
มากทีเดียว	๕	๖	๑	—	๑	—	๒	๑	—	๔	๑	๑	—	—
มาก	๑๔	๗	๒	—	๖	๒	๑	๑	๔	๒	๑	—	—	๒
ปานกลาง	๒๗	๒๑	๓	—	๘	๖	๙	๕	๖	๗	๑	๑	—	๒
น้อย	๓๒	๑๓	๔	๑	๓	๔	๑๖	๖	๗	๒	๒	—	—	—
น้อยมาก	๒๖	๑๙	๔	๑	๙	๔	๑๒	๘	๑	๒	—	๒	—	๒

ตาราง ๕๐. (ต่อ)

ข้อปัญหา	รวม		การเรียน											
			ต่ำกว่า ๕๐ %		๕๐-๖๐ %		๖๑-๗๐ %		๗๑-๘๐ %		๘๑-๙๐ %		๙๐ % ขึ้นไป	
	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ
๗. ขาดเงินในการวิ่งเต้นติดต่อเพื่อการเรียนต่อ	๙๓	๖๓	๑๔	๒	๒๖	๑๗	๓๐	๒๐	๑๖	๑๕	๗	๔	—	๕
มากทีเดียว	๓	๓	—	—	๓	—	—	๒	—	—	—	๑	—	—
มาก	๑๐	๖	๑	—	—	๑	๕	๑	๔	๓	—	—	—	๑
ปานกลาง	๓๕	๒๑	๕	๒	๙	๘	๙	๕	๘	๖	๔	—	—	—
น้อย	๒๕	๑๑	๓	—	๗	๓	๙	๕	๓	๒	๓	—	—	๑
น้อยมาก	๒๐	๒๒	๕	—	๗	๕	๗	๗	๑	๔	—	๓	—	๓
๘. ขาดเงินทุนทำให้ขาดกำลังใจที่จะเรียนต่อ	๙๘	๕๑	๑๕	๓	๒๙	๑๒	๓๑	๑๕	๑๕	๑๑	๘	๕	—	๕
มากทีเดียว	๓	๖	—	—	๒	๑	๑	๑	—	๓	—	๑	—	—
มาก	๘	๖	๓	๑	๒	๒	—	๑	๓	๒	—	—	—	—
ปานกลาง	๓๐	๗	๔	—	๙	๓	๗	๑	๖	๑	๔	๑	—	๑
น้อย	๒๙	๑๒	๔	๒	๙	—	๑๐	๗	๕	๒	๑	๑	—	—
น้อยมาก	๒๘	๒๐	๔	—	๗	๖	๑๓	๕	๑	๓	๓	๒	—	๔

ตาราง ๕๑. ปัญหาเกี่ยวกับผู้ปกครอง แยกตามระดับการเรียน

ข้อปัญหา	รวม		การเรียน ต่ำกว่า ๕๐ %		๕๐–๖๐ %		๖๑–๗๐ %		๗๑–๘๐ %		๘๑–๙๐ %		๙๐ % ขึ้นไป	
	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ
๑. ผู้ปกครองขาดความรู้ในเรื่องอาชีพ เป็นที่ปรึกษาไม่ได้	๑๓๖	๙๒	๑๗	๒	๔๐	๒๖	๔๒	๒๖	๒๙	๒๗	๘	๘	—	๓
มากทีเดียว	๑๑	๕	๑	—	๓	—	๒	๒	๓	๑	๒	๒	—	—
มาก	๑๗	๖	—	—	๖	๓	๖	๒	๓	—	๒	—	—	๑
ปานกลาง	๔๓	๒๖	๔	๑	๑๒	๗	๑๕	๙	๙	๖	๓	๒	—	๑
น้อย	๒๕	๒๐	๖	—	๘	๖	๗	๗	๓	๗	๑	—	—	—
น้อยมาก	๔๐	๓๕	๖	๑	๑๑	๑๐	๑๒	๖	๑๑	๑๓	—	๔	—	๑
๒. ผู้ปกครองไม่มีแผนการสำหรับตนในเรื่องอาชีพ	๑๑๑	๗๕	๑๙	๔	๓๑	๒๑	๓๕	๒๒	๒๒	๒๐	๔	๗	—	๑
มากทีเดียว	๔	๓	๒	—	๑	๑	๑	—	—	๑	—	๑	—	—
มาก	๑๗	๓	—	—	๗	๑	๖	๒	๓	—	๑	—	—	—
ปานกลาง	๒๘	๑๙	๖	—	๗	๕	๖	๗	๘	๕	๑	๒	—	—
น้อย	๒๗	๒๑	๕	๓	๔	๕	๑๑	๘	๗	๔	—	—	—	๑
น้อยมาก	๓๕	๒๙	๖	๑	๑๒	๙	๑๑	๕	๔	๑๐	๒	๔	—	—
๓. ความเห็นของผู้ปกครองขัดแย้งกันในเรื่องการเลือกอาชีพของตน	๑๐๕	๖๕	๑๖	๓	๒๕	๑๔	๓๗	๒๙	๒๐	๑๓	๗	๖	—	๓
มากทีเดียว	๓	๕	—	—	๑	๒	๒	๑	—	๑	—	๑	—	—
มาก	๙	๙	—	๑	๒	๑	๓	๒	๓	๔	๑	—	—	๑
ปานกลาง	๑๓	๗	๔	—	๔	๔	๑	๑	๓	๒	๑	—	—	—
น้อย	๒๙	๑๕	๖	—	๕	๓	๑๐	๖	๕	๒	๓	๓	—	๑
น้อยมาก	๕๑	๒๔	๖	๒	๑๓	๔	๒๑	๑๑	๙	๔	๒	๒	—	๑

ตาราง ๕๑. (ต่อ)

ข้อปัญหา	รวม		การเรียน ต่ำกว่า ๕๐ %		๕๐-๖๐ %		๖๐-๗๐ %		๗๐-๘๐ %		๘๐-๙๐ %		๙๐ % ขึ้นไป	
	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ
๔. ผู้ปกครองต้องการให้ดำเนินอาชีพตามผู้ปกครอง	๙๓	๕๕	๑๖	๒	๒๓	๑๕	๒๙	๑๙	๑๙	๑๐	๖	๖	—	๓
มากทีเดียว	๕	๓	๑	—	—	๑	๒	—	๑	๑	๑	—	—	๑
มาก	๖	๓	๒	—	๒	๑	๑	๑	—	๑	๑	—	—	—
ปานกลาง	๑๙	๑๑	๑	—	๗	๑	๕	๕	๖	๓	—	๑	—	๑
น้อย	๒๗	๑๑	๖	๑	๖	๓	๑๑	๓	๔	๓	—	—	—	๑
น้อยมาก	๓๖	๒๗	๖	๑	๘	๙	๑๐	๑๐	๘	๒	๔	๕	—	—
๕. ผู้ปกครองตั้งความหวังไว้สูงเกินความสามารถของตน	๑๑๐	๖๘	๑๗	๔	๒๗	๑๖	๔๐	๒๑	๒๒	๑๙	๔	๕	—	๓
มากทีเดียว	๕	๔	๑	—	๑	๒	๒	—	—	๑	๑	๑	—	—
มาก	๑๔	๑๑	๕	๒	๓	๑	๓	๕	๒	๓	๑	—	—	—
ปานกลาง	๓๔	๑๖	๖	๑	๑๑	๕	๑๒	๖	๕	๔	—	—	—	—
น้อย	๓๔	๑๖	๓	๑	๘	๑	๑๓	๗	๘	๕	๒	๑	—	๑
น้อยมาก	๒๓	๒๑	๒	—	๔	๗	๑๐	๓	๗	๖	—	๓	—	๒
๖. ผู้ปกครองไม่สนับสนุนความคิดของตน	๙๒	๕๐	๑๓	๒	๒๕	๑๓	๓๓	๑๖	๑๖	๑๑	๕	๕	—	๓
มากทีเดียว	๓	๕	๑	—	—	๑	—	๒	๑	๑	๑	๑	—	—
มาก	๖	๔	๑	๑	๔	—	—	—	๑	๒	—	—	—	๑
ปานกลาง	๒๑	๙	๒	—	๖	๔	๘	๒	๓	๒	๒	—	—	๑
น้อย	๒๒	๑๐	๕	—	๔	๔	๖	๓	๖	๒	๑	—	—	๑
น้อยมาก	๔๐	๒๒	๔	๑	๑๑	๔	๑๙	๙	๕	๔	๑	๔	—	—

ตาราง ๕๑. (ต่อ)

ข้อปัญหา	รวม		การเรียน ต่ำกว่า ๕๐ %		๕๐-๖๐ %		๖๑-๗๐ %		๗๑-๘๐ %		๘๑-๙๐ %		๙๐ % ขึ้นไป	
	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ
๗. ไม่ทราบว่าผู้ปกครองคิดอย่างไรกับตน	๑๑๓	๗๓	๑๘	๓	๓๑	๒๐	๓๓	๒๔	๒๔	๑๗	๗	๖	—	๓
มากทีเดียว	๘	๖	๒	—	๒	๓	—	๑	๒	๑	๒	๑	—	—
มาก	๒๔	๑๐	๔	๑	๘	๑	๕	๓	๕	๔	๒	๑	—	—
ปานกลาง	๓๐	๒๔	๘	—	๘	๖	๗	๑๒	๖	๕	๑	—	—	๑
น้อย	๓๑	๑๐	๒	—	๗	๒	๑๓	๑	๗	๔	๒	๑	—	๒
น้อยมาก	๒๐	๒๓	๒	๒	๖	๘	๘	๗	๔	๓	—	๓	—	—
๘. ไม่มีโอกาสปรึกษาเรื่องอาชีพกับผู้ปกครอง	๘๘	๕๙	๑๔	๓	๒๖	๑๖	๓๐	๑๙	๑๓	๑๓	๕	๕	—	๓
มากทีเดียว	๓	๖	—	๑	๓	—	—	๑	—	๔	—	—	—	—
มาก	๘	๗	—	—	๒	๒	๒	๓	๓	๑	๑	๑	—	—
ปานกลาง	๑๘	๑๐	๘	๑	๔	๓	๔	๒	๒	๓	—	—	—	๑
น้อย	๒๘	๑๒	๓	—	๑๑	๑	๑๐	๗	๓	๒	๑	—	—	๒
น้อยมาก	๓๑	๒๔	๓	๑	๖	๑๐	๑๔	๖	๕	๓	๓	๔	—	—

ตาราง ๕๒. ปัญหาเกี่ยวกับการเรียน แยกตามระดับการเรียน

ข้อปัญหา	รวม		การเรียน ต่ำกว่า ๕๐ %		๕๐-๖๐ %		๖๑-๗๐ %		๗๑-๘๐ %		๘๑-๙๐ %		๙๐ % ขึ้นไป	
	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ
๑. สติปัญญาไม่เหมาะสมที่จะเรียนอาชีพที่ชอบ	๑๕๑	๑๐๘	๒๑	๓	๔๐	๓๔	๕๑	๓๑	๓๒	๓๐	๗	๗	—	๓
มากทีเดียว	๕	๗	๓	—	๑	๓	—	๒	๑	๒	—	—	—	—
มาก	๑๐	๑๓	๒	—	๕	๖	๑	๓	๒	๔	—	—	—	—
ปานกลาง	๕๖	๔๔	๑๑	๑	๒๐	๑๖	๑๕	๑๕	๓	๑๐	๓	๑	—	๑
น้อย	๔๘	๒๒	๔	๑	๗	๔	๑๘	๖	๗	๖	๒	๕	—	—
น้อยมาก	๓๒	๒๒	๑	๑	๗	๕	๑๓	๕	๙	๘	๒	๑	—	๒
๒. กลัวสอบแข่งขันเข้าเรียนต่อไม่ได้	๑๘๖	๑๕๗	๒๗	๕	๔๔	๓๗	๕๗	๔๘	๕๗	๕๐	๘	๑๑	๑	๖
มากทีเดียว	๓๐	๔๐	๗	๑	๖	๑๒	๗	๑๑	๘	๑๑	๒	๓	—	๒
มาก	๕๐	๕๓	๑๐	๑	๑๖	๑๑	๑๒	๑๓	๑๐	๑๔	๑	๒	๑	๒
ปานกลาง	๖๖	๓๒	๔	๒	๑๗	๖	๒๓	๑๑	๑๕	๔	๒	๓	—	๑
น้อย	๒๕	๑๔	—	—	๖	๓	๑๐	๑๐	๑๐	๓	๓	๒	—	๑
น้อยมาก	๑๕	๑๓	๑	๑	๔	๕	๕	๓	๔	๓	—	๑	—	—
๓. ไม่มีโอกาสปรับปรุงตนเองในด้านการเรียน	๑๒๓	๗๗	๑๔	๒	๓๔	๒๑	๕๒	๒๕	๒๓	๒๑	๕	๕	—	๓
มากทีเดียว	๓	๖	๓	—	—	—	—	๔	—	๒	—	—	—	—
มาก	๑๐	๕	๑	—	๓	๑	๓	๒	๓	๒	—	—	—	—
ปานกลาง	๕๐	๒๐	๑๐	๑	๑๔	๖	๑๑	๕	๔	๕	๑	๑	—	๒
น้อย	๓๒	๒๓	๔	๑	๑๑	๕	๑๒	๑๑	๕	๔	—	๒	—	—
น้อยมาก	๓๘	๒๓	๑	—	๖	๔	๑๖	๓	๑๑	๘	๔	๒	—	๑

ตาราง ๕๒. (ต่อ)

ข้อปัญหา	รวม		การเรียน ต่ำกว่า ๕๐ %		๕๐–๖๐ %		๖๑–๗๐ %		๗๑–๘๐ %		๘๑–๙๐ %		๙๐ % ขึ้นไป	
	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ
๔. เบื่อหน่ายการเรียนวิชาต่าง ๆ	๑๓๓	๘๔	๑๗	๒	๔๐	๑๘	๔๓	๒๕	๒๗	๒๖	๖	๙	—	๔
มากทีเดียว	๕	๖	—	—	—	—	๑	๖	๒	—	๒	—	—	—
มาก	๑๒	๔	๕	—	๔	๑	—	๑	๒	๒	๑	—	—	—
ปานกลาง	๓๙	๒๑	๕	—	๑๗	๔	๑๔	๖	๒	๗	๑	๓	—	๑
น้อย	๓๗	๒๒	๓	๑	๑๑	๖	๑๕	๘	๘	๔	—	๒	—	๑
น้อยมาก	๔๐	๓๑	๔	๑	๘	๗	๑๓	๔	๑๓	๑๓	๒	๔	—	๒
๕. ไม่เข้าใจว่าตนเองเก่งวิชาอะไร	๑๓๒	๑๐๘	๒๐	๔	๒๙	๒๗	๔๔	๓๖	๓๑	๓๐	๗	๘	๑	๓
มากทีเดียว	๑๒	๑๖	๔	—	๑	๓	๓	๔	๒	๗	๒	๑	—	๑
มาก	๑๙	๑๕	๔	๒	๕	๔	๒	๕	๔	๓	๓	๑	๑	—
ปานกลาง	๓๑	๓๔	๗	๒	๙	๔	๑๐	๑๔	๕	๑๑	—	๒	—	๑
น้อย	๔๒	๒๒	๒	—	๙	๑๐	๑๘	๘	๑๑	๓	๒	—	—	๑
น้อยมาก	๒๘	๒๑	๓	—	๕	๖	๑๑	๕	๙	๖	—	๔	—	—
๖. ไม่เข้าใจว่าตนเองอ่อนวิชาอะไร	๑๒๐	๘๘	๑๖	๓	๓๓	๒๔	๓๙	๒๓	๒๓	๒๖	๙	๙	—	๓
มากทีเดียว	๑๐	๗	๒	—	๓	—	๑	๑	๒	๔	๒	๒	—	—
มาก	๑๕	๒๐	๒	๑	๕	๖	๔	๖	๓	๕	๑	๑	—	๑
ปานกลาง	๓๒	๒๒	๕	๒	๑๑	๔	๗	๘	๖	๕	๓	๒	—	๑
น้อย	๓๑	๒๐	๕	—	๗	๗	๑๑	๖	๗	๕	๑	๑	—	๑
น้อยมาก	๓๒	๑๙	๒	—	๗	๗	๑๖	๒	๕	๗	๒	๓	—	—

ตาราง ๙๒. (ต่อ)

ข้อปัญหา	รวม		การเรียน ต่ำกว่า ๕๐ %		๕๐–๖๐ %		๖๑–๗๐ %		๗๑–๘๐ %		๘๑–๙๐ %		๙๐ % ขึ้นไป	
	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ
๗. ไม่แน่ใจว่าตนเองจะเรียนในอาชีพที่ชอบได้สำเร็จ	๑๔๐	๑๐๖	๒๐	๒	๓๘	๒๖	๕๖	๓๙	๒๙	๓๐	๗	๑๐	—	๔
มากทีเดียว	๑๔	๒๐	๒	—	๔	๔	๑	๖	๓	๗	๔	๓	—	—
มาก	๒๔	๒๓	๔	๑	๔	๔	๕	๘	๔	๗	—	๑	—	๑
ปานกลาง	๕๖	๓๒	๗	๑	๑๒	๔	๒๐	๑๑	๖	๘	๑	๒	—	๑
น้อย	๓๖	๓๗	๔	—	๑๒	๒	๑๑	๘	๖	๕	๒	๒	—	—
น้อยมาก	๒๐	๑๔	๑	—	๔	๖	๔	๑	๔	๓	—	๒	—	๒
๘. อยู่ในสิ่งแวดล้อมที่ไม่ส่งเสริมการเรียน	๙๓	๕๕	๑๖	๒	๒๖	๑๖	๓๑	๑๘	๑๔	๑๒	๖	๕	—	๒
มากทีเดียว	๙	๒	๓	—	๒	—	๒	—	—	—	๒	๒	—	—
มาก	๘	๑๑	—	—	๓	๔	๓	๘	๒	๓	—	—	—	—
ปานกลาง	๒๔	๑๒	๗	๑	๑๑	๒	๘	๕	๔	๓	๒	—	—	๑
น้อย	๒๘	๑๒	๗	๑	๔	๒	๑๑	๔	๔	๕	๒	—	—	—
น้อยมาก	๒๘	๑๘	๓	—	๖	๘	๑๑	๕	๔	๑	—	๓	—	๑

ตาราง ๕๓. ปัญหาเกี่ยวกับความถนัด แยกตามระดับการเรียน

ข้อปัญหา	รวม		การเรียน ต่ำกว่า ๕๐ %		๕๑–๖๐ %		๖๑–๗๐ %		๗๑–๘๐ %		๘๑–๙๐ %		๙๐ % ขึ้นไป	
	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ
๑. ไม่แน่ใจว่าตนเองถนัดในอาชีพที่ชอบหรือไม่	๑๕๒	๑๒๕	๒๐	๔	๓๙	๓๕	๔๕	๓๙	๓๔	๓๗	๘	๑๐	๑	๔
มากทีเดียว	๓	๑๒	๑	—	๑	๕	—	๓	๑	๓	—	—	—	๑
มาก	๑๔	๑๗	๑	—	๖	๔	๓	๖	๑	๕	๒	—	๑	๒
ปานกลาง	๕๒	๕๕	๘	๒	๑๑	๙	๒๐	๑๘	๑๐	๑๔	๓	๖	—	—
น้อย	๓๓	๒๖	๕	๑	๙	๑๑	๗	๗	๑๑	๔	๑	๒	—	๑
น้อยมาก	๕๐	๒๐	๖	๑	๑๒	๖	๑๕	๕	๑๑	๖	๒	๒	—	—
๒. ขาดผู้ส่งเสริมในทางที่ตนถนัด	๑๐๘	๘๒	๒๐	๓	๓๖	๒๓	๔๕	๒๘	๓๐	๑๙	๗	๖	—	๓
มากทีเดียว	๑๕	๑๑	๓	๒	๑	๒	๘	๓	๔	๑	๓	๒	—	๑
มาก	๒๕	๗	๓	—	๑๐	๓	๖	๑	๕	๓	๑	—	—	—
ปานกลาง	๒๒	๑๙	๒	—	๙	๒	๕	๑๒	๕	๔	๑	—	—	๑
น้อย	๓๕	๒๐	๗	—	๗	๕	๑๘	๖	๗	๖	—	๒	—	๑
น้อยมาก	๓๗	๒๕	๕	๑	๙	๑๑	๑๒	๖	๔	๕	๒	๒	—	—
๓. ไม่เข้าใจว่าตนเองถนัดในอาชีพอะไร	๑๑๔	๑๐๓	๑๗	๒	๒๖	๒๗	๔๐	๓๐	๒๘	๓๑	๖	๙	๑	๔
มากทีเดียว	๕	๑๔	๑	—	—	๕	๑	๓	๑	๕	๒	๑	—	—
มาก	๑๑	๑๘	—	—	๒	๒	๔	๖	๓	๖	๒	๒	—	๒
ปานกลาง	๓๐	๒๗	๓	๑	๑๒	๕	๗	๘	๖	๙	๑	๓	๑	๑
น้อย	๓๖	๑๙	๔	๑	๖	๕	๑๔	๖	๖	๔	๑	๒	—	๑
น้อยมาก	๓๒	๒๕	๔	—	๖	๑๐	๑๔	๗	๘	๗	—	๑	—	—

ตาราง ๕๓: (ต่อ)

ข้อปัญหา	รวม		การเรียน ต่ำกว่า ๕๐ %		๕๐–๖๐ %		๖๑–๗๐ %		๗๑–๘๐ %		๘๑–๙๐ %		๙๐ % ขึ้นไป	
	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ
๔. ไม่มีโอกาสทดสอบความถนัดของตนในทางอาชีพ	๑๔๗	๙๕	๑๔	๓	๓๔	๒๕	๕๑	๒๙	๓๔	๒๕	๖	๔	—	๔
มากทีเดียว	๑๒	๑๕	๒	๑	๔	๕	๓	๔	๒	๓	๑	๒	—	—
มาก	๓๔	๑๕	๒	—	๑๖	๒	๖	๖	๑๑	๔	๓	๑	—	๒
ปานกลาง	๔๒	๒๕	๔	—	๕	๒	๑๙	๗	๑๐	๑๑	—	๓	—	๒
น้อย	๒๙	๒๔	๔	๒	๙	๘	๑๑	๘	๓	๕	๒	๑	—	—
น้อยมาก	๓๕	๑๖	๖	—	๙	๘	๑๒	๔	๘	๒	—	๒	—	—
๕. เกรงว่าจะไม่มีโอกาสใช้ความถนัดของตนเพื่อประกอบอาชีพ	๑๓๓	๘๕	๑๗	๓	๓๒	๒๓	๔๔	๒๘	๒๙	๒๑	๖	๕	๑	๕
มากทีเดียว	๖	๘	๑	—	๒	๒	๒	๔	—	๑	๑	๑	—	—
มาก	๒๑	๑๗	๔	—	๔	๘	๗	๕	๔	๓	๒	—	—	๑
ปานกลาง	๓๙	๑๘	๔	๑	๑๐	๕	๑๒	๗	๑๐	๔	๒	—	๑	๑
น้อย	๓๓	๒๐	๔	๑	๑๐	๕	๑๑	๖	๗	๖	๑	๒	—	๑
น้อยมาก	๓๔	๒๖	๔	๑	๖	๘	๑๖	๖	๘	๗	—	๒	—	๒
๖. ไม่มีโอกาสค้นหาความถนัดของตนเพื่อประกอบอาชีพ	๑๑๒	๗๖	๑๘	๒	๓๒	๒๖	๓๕	๒๖	๑๙	๑๗	๖	๕	๑	๔
มากทีเดียว	๕	๔	๑	—	๒	๑	๑	๔	—	๓	๑	๑	—	—
มาก	๒๓	๑๓	๔	—	๖	๓	๔	๗	๖	๒	๒	—	๑	๑
ปานกลาง	๒๘	๒๙	๓	๑	๑๒	๖	๕	๘	๖	๗	๒	๑	—	๑
น้อย	๓๐	๑๒	๗	๑	๕	๗	๑๕	๒	๓	๑	—	—	—	๑
น้อยมาก	๒๖	๑๘	๔	—	๗	๕	๑๐	๕	๔	๔	๑	๓	—	๑

ตาราง ๕๓. (ต่อ)

ข้อปัญหา	รวม		การเรียน											
			ต่ำกว่า ๕๐ %		๕๐-๖๐ %		๖๑-๗๐ %		๗๑-๘๐ %		๘๑-๙๐ %		๙๐ % ขึ้นไป	
	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ
๗. รู้สึกว่าตนเองไม่มีความถนัดอะไรเลย	๘๙	๖๘	๑๔	๒	๒๔	๒๓	๓๑	๒๑	๑๕	๑๓	๕	๖	—	๓
มากทีเดียว	๕	๔	๑	—	๒	—	๑	๑	—	๑	๑	๑	—	๑
มาก	๖	๗	—	—	๓	๓	๑	๒	๒	—	—	๒	—	—
ปานกลาง	๒๐	๑๘	๓	—	๕	๖	๕	๖	๔	๖	๓	—	—	—
น้อย	๓๐	๑๒	๕	๑	๗	๓	๑๖	๕	๒	๒	—	—	—	๑
น้อยมาก	๒๘	๒๗	๕	๑	๗	๑๑	๘	๗	๗	๔	๑	๓	—	๑
๘. รู้สึกไม่สนใจในอาชีพที่ตนถนัด	๘๓	๕๐	๑๓	๒	๒๔	๑๓	๒๖	๑๘	๑๔	๑๐	๖	๕	—	๒
มากทีเดียว	๔	๒	๑	—	๑	๑	—	—	—	—	๒	—	—	๑
มาก	๖	๗	๒	—	๑	๑	๒	๔	—	๒	๑	—	—	—
ปานกลาง	๙	๑๓	๒	—	๒	๓	๓	๔	—	๔	๒	๑	—	๑
น้อย	๒๙	๖	๓	—	๑๐	๒	๘	๔	๗	—	๑	—	—	—
น้อยมาก	๓๕	๒๒	๕	๒	๑๐	๖	๑๓	๖	๗	๔	—	๔	—	—

ตาราง ๕๘. ปัญหาเกี่ยวกับการตัดสินใจ แยกตามระดับการเรียน

ข้อปัญหา	รวม		การเรียน ต่ำกว่า ๕๐%		๕๐-๖๐%		๖๑-๗๐%		๗๑-๘๐%		๘๑-๙๐%		๙๐% ขึ้นไป	
	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ
๑. ไม่เข้าใจว่าตนเองควรเลือกอาชีพอะไร	๑๓๐	๙๓	๒๐	๒	๒๙	๒๗	๔๖	๒๖	๒๖	๒๖	๘	๘	๑	๔
มากทีเดียว	๔	๑๒	๑	—	—	๕	๑	—	๑	๔	๑	๑	—	๒
มาก	๑๘	๑๗	๔	—	๓	๗	๔	๗	๔	๓	๓	—	—	—
ปานกลาง	๒๘	๑๘	๒	—	๕	๔	๑๓	๕	๖	๕	๑	๓	๑	๑
น้อย	๓๖	๒๔	๖	๒	๑๐	๖	๑๒	๗	๖	๖	๒	๒	—	๑
น้อยมาก	๔๔	๒๒	๗	—	๑๑	๕	๑๖	๗	๙	๘	๑	๒	—	—
๒. ผู้ปกครองไม่อยากให้เรียนต่อ	๙๓	๕๖	๑๔	๒	๒๔	๑๖	๒๘	๑๗	๒๒	๑๔	๕	๔	—	๓
มากทีเดียว	๕	—	๑	—	๒	—	—	—	—	—	๒	—	—	—
มาก	๑๐	๒	๑	—	๓	๑	๒	๑	๓	—	๑	—	—	—
ปานกลาง	๑๑	๕	—	—	๕	—	๓	๒	๓	๓	—	—	—	—
น้อย	๑๙	๑๐	๖	—	๑	๓	๗	๓	๕	๒	—	๑	—	๑
น้อยมาก	๔๘	๓๙	๖	๒	๑๓	๑๒	๑๖	๑๑	๑๑	๙	๒	๓	—	๒
๓. ต้องเลือกอาชีพตามใจผู้ปกครอง	๙๘	๖๖	๑๒	๒	๒๕	๑๗	๓๓	๒๓	๒๓	๑๕	๕	๖	—	๓
มากทีเดียว	๓	๔	๑	—	—	—	๑	—	๑	๒	—	๑	—	๑
มาก	๑๓	๖	๑	—	๔	๒	๖	๑	๒	๑	—	—	—	๒
ปานกลาง	๒๒	๑๒	๑	—	๕	๓	๖	๖	๘	๓	๒	—	—	—
น้อย	๒๔	๑๕	๗	๑	๕	๔	๘	๕	๓	๔	๑	๑	—	—
น้อยมาก	๓๖	๒๙	๒	๑	๑๑	๘	๑๒	๑๑	๙	๕	๒	๔	—	—

ตาราง ๕๙. (ต่อ)

ข้อปัญหา	รวม		การเรียน ต่ำกว่า ๕๐ %		๕๐–๖๐ %		๖๐–๗๐ %		๗๐–๘๐ %		๘๐–๙๐ %		๙๐ % ขึ้นไป	
	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ
๔. ตนเองไม่มีความคิดในการเลือกอาชีพ	๑๐๗	๗๐	๑๗	๒	๒๗	๑๗	๓๗	๑๘	๑๙	๒๒	๗	๘	—	๓
มากทีเดียว	๒	๑	—	—	๑	๑	—	—	๑	—	—	—	—	—
มาก	๑๒	๑๐	๒	—	๒	๑	๓	๔	๓	๔	๒	—	—	๑
ปานกลาง	๑๙	๑๖	๕	—	๕	๔	๔	๕	๑	๕	๔	๑	—	๑
น้อย	๓๙	๑๖	๙	๑	๑๑	๔	๑๓	๔	๔	๕	—	๑	—	๑
น้อยมาก	๓๕	๒๗	๓	๑	๘	๗	๑๓	๕	๑๐	๘	๑	๖	—	—
๕. ผู้ปกครองไม่ชอบอาชีพที่ตนสนใจ	๑๐๒	๕๗	๑๕	๒	๒๘	๑๕	๓๕	๑๗	๑๘	๑๕	๖	๕	—	๓
มากทีเดียว	๓	๔	—	—	๑	๑	๒	๑	—	๑	—	—	—	๑
มาก	๖	๖	๑	—	๒	—	๒	๔	—	๒	๑	—	—	—
ปานกลาง	๑๘	๗	๕	—	๔	๒	๔	๑	๔	๓	๑	—	—	๑
น้อย	๓๒	๑๔	๖	—	๘	๖	๑๑	๓	๖	๓	๑	๒	—	—
น้อยมาก	๔๓	๒๖	๓	๒	๑๓	๖	๑๖	๘	๘	๖	๓	๓	—	๑
๖. ขาดผู้แนะนำในเรื่องอาชีพโดยทั่วไป	๑๐๗	๗๖	๑๖	๓	๓๐	๒๒	๓๙	๒๓	๑๖	๑๘	๖	๖	—	๔
มากทีเดียว	๖	๗	๑	—	๒	๑	๒	๓	—	๒	๑	๑	—	—
มาก	๒๓	๑๒	๔	—	๕	๒	๖	๓	๔	๖	๔	๑	—	—
ปานกลาง	๒๗	๒๒	๔	—	๘	๕	๗	๙	๗	๔	๑	๑	—	๓
น้อย	๓๐	๑๑	๓	๒	๘	๓	๑๖	๓	๓	๒	—	๑	—	—
น้อยมาก	๒๑	๒๔	๔	๑	๗	๑๑	๘	๕	๒	๔	—	๒	—	๑

ตาราง ๙๔. (ต่อ)

ข้อปัญหา	รวม		การเรียน ต่ำกว่า ๕๐ %		๕๐–๖๐ %		๖๑–๗๐ %		๗๑–๘๐ %		๘๑–๙๐ %		๙๐ % ขึ้นไป	
	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ
๗. เกรงว่าอาชีพที่เลือกนั้นเมื่อเรียนจบแล้วจะหางานทำไม่ได้	๑๒๗	๙๕	๑๙	๔	๓๕	๒๙	๓๕	๓๘	๒๗	๒๒	๗	๗	—	๔
มากทีเดียว	๑๓	๓๗	๒	๑	๖	๓	๒	๗	๒	๕	๑	๑	—	—
มาก	๒๐	๑๙	๕	๑	๗	๕	๖	๗	๒	๓	๑	๒	—	๑
ปานกลาง	๒๗	๒๗	๔	๑	๖	๗	๑๐	๘	๕	๘	๒	๑	—	๑
น้อย	๓๙	๑๒	๓	๑	๑๑	๕	๑๓	๔	๔	๒	๓	๑	—	—
น้อยมาก	๒๘	๒๐	๕	—	๕	๕	๔	๗	๔	๕	—	๒	—	๒
๘. กังวลใจว่าอาชีพที่เลือกจะไม่ดีพอ	๑๐๙	๙๙	๑๖	๒	๓๐	๒๘	๓๕	๒๘	๒๒	๑๖	๖	๗	—	๓
มากทีเดียว	๗	๓๗	๒	—	—	๔	๑	๕	๓	๖	๑	๑	—	๑
มาก	๒๑	๓๗	๓	—	๕	๔	๕	๘	๕	๕	๓	—	—	—
ปานกลาง	๑๙	๑๙	๔	—	๕	๖	๕	๔	๔	๘	๑	๑	—	—
น้อย	๓๙	๑๙	๓	—	๑๐	๔	๑๙	๖	๗	๑	—	๓	—	—
น้อยมาก	๒๘	๒๗	๔	๒	๑๐	๑๐	๑๐	๕	๓	๖	๑	๒	—	๒

ตาราง ๕๕. ปัญหาเกี่ยวกับความรู้ทางอาชีพ แยกตามระดับการเรียน

ข้อปัญหา	รวม		การเรียน ต่ำกว่า ๕๐ %		๕๐-๖๐ %		๖๑-๗๐ %		๗๑-๘๐ %		๘๑-๙๐ %		๙๐ % ขึ้นไป	
	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ
๑. ขาดความรู้เรื่องลักษณะของงานในอาชีพที่เลือก	๑๔๔	๑๐๔	๒๓	๒	๔๑	๓๐	๔๙	๓๐	๒๔	๓๐	๖	๘	๑	๔
มากทีเดียว	๘	๓	๒	—	๒	๑	—	๑	๓	๑	๑	—	—	—
มาก	๒๕	๑๕	๔	๑	๖	๑	๙	๘	๓	๓	๓	๑	—	๑
ปานกลาง	๓๑	๓๐	๕	๑	๑๑	๙	๘	๖	๖	๙	๑	๓	—	๒
น้อย	๔๓	๓๒	๖	—	๑๔	๘	๑๔	๑๐	๘	๑๐	—	๔	๑	—
น้อยมาก	๓๗	๒๔	๖	—	๘	๑๑	๑๘	๕	๔	๗	๑	—	—	๑
๒. ขาดความรู้เรื่องสถานที่ที่จะเรียนในอาชีพที่เลือก	๑๓๗	๙๓	๑๘	๒	๓๕	๒๖	๔๗	๓๑	๒๙	๒๔	๘	๖	—	๔
มากทีเดียว	๑๐	๗	๑	—	๔	๔	๓	๑	๑	๑	๑	—	—	๑
มาก	๒๒	๑๔	๔	—	๓	๔	๕	๖	๕	๔	๕	—	—	—
ปานกลาง	๓๘	๒๔	๔	๑	๑๔	๖	๑๑	๑๐	๘	๖	๑	๑	—	—
น้อย	๓๒	๒๐	๓	—	๗	๒	๑๔	๖	๗	๗	๑	๔	—	๑
น้อยมาก	๓๕	๒๘	๖	๑	๗	๑๐	๑๔	๘	๘	๖	—	๑	—	๒
๓. ขาดความรู้เกี่ยวกับคุณสมบัติของผู้เรียนในอาชีพนั้น ๆ	๑๒๘	๙๙	๑๕	๒	๓๕	๒๔	๔๕	๓๔	๒๕	๒๔	๗	๙	๑	๖
มากทีเดียว	๕	๗	—	—	—	๑	๒	๓	๑	๒	๒	๑	—	—
มาก	๑๓	๑๖	๓	—	๔	๓	๒	๓	๒	๗	๒	๒	—	๑
ปานกลาง	๔๙	๓๕	๔	—	๑๘	๘	๑๕	๑๗	๑๐	๖	๑	๑	๑	๓
น้อย	๓๕	๒๔	๕	๒	๗	๖	๑๕	๗	๗	๕	๑	๒	—	๒
น้อยมาก	๒๖	๑๗	๓	—	๖	๖	๑๑	๔	๕	๔	๑	๓	—	—

ตาราง ๕๕. (ต่อ)

ข้อปัญหา	รวม		การเรียน ต่ำกว่า ๕๐ %		๕๐–๖๐ %		๖๑–๗๐ %		๗๑–๘๐ %		๘๑–๙๐ %		๙๐ % ขึ้นไป	
	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ
๔. ขาดแหล่งที่จะค้นคว้า เกี่ยวกับอาชีพที่ชอบ	๑๓๒	๘๓	๑๗	๓	๓๕	๒๑	๔๙	๒๑	๒๔	๒๔	๗	๑๐	—	๔
มากทีเดียว	๑๒	๙	๑	—	๓	—	๕	๓	๒	๓	๑	๓	—	—
มาก	๓๑	๑๕	๔	—	๗	๕	๗	๔	๙	๔	๔	—	—	๒
ปานกลาง	๓๙	๒๒	๔	๑	๑๐	๔	๑๘	๘	๖	๗	๑	๑	—	๑
น้อย	๓๐	๑๒	๖	๑	๘	๓	๑๒	๒	๓	๔	๑	๑	—	๑
น้อยมาก	๒๐	๒๕	๒	๑	๗	๙	๗	๔	๔	๖	—	๕	—	—
๕. ขาดผู้แนะนำให้ความรู้เกี่ยวกับ อาชีพที่ชอบ	๑๒๗	๗๙	๑๖	๓	๓๗	๒๓	๔๕	๒๓	๒๒	๒๑	๗	๕	—	๔
มากทีเดียว	๘	๘	๑	๑	๑	—	๓	๕	๑	๑	๒	๑	—	—
มาก	๒๖	๑๓	๖	—	๗	๕	๔	๔	๘	๔	๑	—	—	—
ปานกลาง	๓๔	๑๙	๒	—	๑๐	๖	๑๓	๗	๖	๒	๓	๒	—	๒
น้อย	๓๔	๒๑	๓	—	๑๐	๓	๑๖	๕	๔	๑๐	๑	๑	—	๒
น้อยมาก	๒๕	๑๘	๔	๒	๙	๙	๙	๒	๓	๔	—	๑	—	—
๖. ขาดความรู้ในการเตรียมตัว ที่จะเรียนอาชีพที่เลือก	๑๑๒	๘๕	๑๗	๒	๓๓	๒๒	๓๘	๒๘	๑๗	๒๑	๗	๖	—	๖
มากทีเดียว	๕	๑๒	๑	—	๑	๔	๒	๕	—	๒	๑	—	—	๑
มาก	๑๗	๑๒	๒	—	๖	๒	๔	๕	๔	๓	๑	๑	—	๑
ปานกลาง	๓๓	๒๖	๖	๑	๑๐	๔	๘	๙	๖	๗	๓	๒	—	๓
น้อย	๓๔	๑๖	๕	๑	๑๑	๗	๑๒	๓	๕	๓	๑	๒	—	—
น้อยมาก	๒๓	๑๙	๓	—	๕	๕	๑๒	๖	๒	๖	๑	๑	—	๑

ตาราง ๕๕. (ต่อ)

ข้อปัญหา	รวม		การเรียน ต่ำกว่า ๕๐ %		๕๐–๖๐ %		๖๑–๗๐ %		๗๑–๘๐ %		๘๑–๙๐ %		๙๐ % ขึ้นไป	
	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ
๗. ไม่ทราบว่าอาชีพที่เลือกนั้นต้องใช้เวลาฝึกฝนศึกษามากน้อยเพียงใด	๑๒๘	๙๖	๑๙	๒	๓๖	๓๒	๔๑	๒๙	๒๔	๑๙	๘	๙	—	๕
มากทีเดียว	๑๕	๑๑	๕	—	๕	๖	๒	๓	๑	—	๒	๑	—	๑
มาก	๒๑	๒๔	๑	๒	๘	๗	๗	๕	๓	๖	๒	๓	—	๑
ปานกลาง	๓๙	๓๐	๕	—	๑๓	๗	๗	๑๑	๑๒	๑๐	๒	๑	—	๑
น้อย	๓๒	๒๐	๑	—	๕	๖	๑๗	๗	๗	๓	๒	๓	—	๑
น้อยมาก	๒๑	๑๑	๗	—	๕	๖	๘	๓	๑	—	—	๑	—	๑
๘. ไม่ทราบว่าอาชีพที่เลือกนั้นต้องใช้ค่าใช้จ่ายในการศึกษามากน้อยเพียงใด	๑๕๕	๑๐๗	๒๐	๓	๔๒	๒๕	๕๑	๓๕	๓๓	๓๑	๙	๗	—	๖
มากทีเดียว	๒๓	๒๖	๒	๑	๗	๗	๗	๗	๔	๘	๓	๓	—	—
มาก	๓๗	๒๕	๗	๑	๑๐	๕	๖	๑๒	๑๒	๖	๒	—	—	๑
ปานกลาง	๔๒	๒๙	๖	๑	๘	๕	๑๒	๙	๑๓	๘	๓	๓	—	๒
น้อย	๓๐	๘	๒	—	๙	๓	๑๖	๑	๓	๓	—	—	—	๑
น้อยมาก	๒๓	๑๙	๓	—	๘	๕	๑๐	๖	๑	๕	๑	๑	—	๒

หมายเหตุ ๑. การเรียนต่ำกว่า ๕๐ % หมายถึงต่ำกว่าหน่วยกิตเฉลี่ย ๒.๐๐

การเรียน ๕๐ – ๖๐ % หมายถึงหน่วยกิตเฉลี่ย ๒.๐๐ – ๒.๒๕

การเรียน ๖๑ – ๗๐ % หมายถึงหน่วยกิตเฉลี่ย ๒.๒๖ – ๒.๗๕

การเรียน ๗๑ – ๘๐ % หมายถึงหน่วยกิตเฉลี่ย ๒.๗๖ – ๓.๒๕

การเรียน ๘๑ – ๙๐ % หมายถึงหน่วยกิตเฉลี่ย ๓.๒๖ – ๓.๕๐

การเรียน ๙๐ % ขึ้นไป หมายถึงหน่วยกิตเฉลี่ย ๓.๕๐ ขึ้นไป

๒. นักเรียนชาย ๑ คน นักเรียนหญิง ๕ คน ไม่ระบุการเรียน

ตาราง ๕๖. ปัญหาเกี่ยวกับร่างกาย แยกตามรายได้ของผู้ปกครอง

ข้อปัญหา	รวม		รายได้เป็นรายเดือนโดยประมาณ (บาท)																	
			ต่ำกว่า ๑๐๐๐		๑๐๐๐–๒๐๐๐		๒๐๐๐–๓๐๐๐		๓๐๐๐–๔๐๐๐		๔๐๐๐–๕๐๐๐		๕๐๐๐–๖๐๐๐		๖๐๐๐–๗๐๐๐		๗๐๐๐–๘๐๐๐		๘๐๐๐ ขึ้นไป	
	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ
๑. สายตาไม่เหมาะสมกับอาชีพที่เลือก	๑๑๔	๘๙	๔	๑๑	๓๐	๒๑	๑๗	๑๕	๑๕	๑๑	๑๑	๑๐	๘	๖	๗	๖	๑๐	๕	๑๑	๔
มากทีเดียว	๒	๑	—	—	๑	—	๑	—	—	๑	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
มาก	๔	๖	—	—	๒	๓	—	๑	—	—	—	๑	—	๑	—	—	๑	—	๑	—
ปานกลาง	๒๔	๒๐	๑	๒	๑๑	๖	—	๓	๔	๓	๓	๒	๒	—	—	๑	๑	๒	๒	๑
น้อย	๒๖	๒๒	๒	๓	๒	๕	๔	๖	๓	๑	—	๑	๓	๒	๑	๑	๓	๒	๓	๑
น้อยมาก	๖๓	๔๐	๖	๖	๑๔	๗	๗	๕	๘	๖	๘	๖	๔	๓	๖	๔	๕	๑	๕	๒
๒. มีโรคประจำตัวที่ขัดขวางการประกอบอาชีพที่ชอบ	๑๐๘	๖๖	๑๐	๗	๒๔	๑๖	๑๔	๑๒	๑๗	๑๐	๘	๖	๗	๕	๙	๖	๖	๓	๘	๑
มากทีเดียว	๓	—	๑	—	๑	—	๑	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
มาก	๑	๕	—	—	๑	๑	—	๑	—	—	—	๑	—	๑	—	—	—	๑	—	—
ปานกลาง	๑๕	๑๓	—	๑	๒	๒	๔	๒	๒	๒	๑	๑	๓	๒	๑	๑	—	๑	๒	๑
น้อย	๒๔	๑๓	๒	๒	๑๐	๔	๔	๓	๓	๑	—	๒	๑	๑	๑	—	๓	—	—	—
น้อยมาก	๖๐	๓๕	๗	๔	๑๕	๙	๕	๖	๑๒	๗	๗	๒	๓	๑	๒	๕	๓	๑	๖	—

ตาราง ๕๖. (ต่อ)

ข้อปัญหา	รวม		ต่ำกว่า ๑๐๐๐		๑๐๐๐–๒๐๐๐		๒๐๐๐–๓๐๐๐		๓๐๐๐–๔๐๐๐		๔๐๐๐–๕๐๐๐		๕๐๐๐–๖๐๐๐		๖๐๐๐–๗๐๐๐		๗๐๐๐–๘๐๐๐		๘๐๐๐ ขึ้นไป	
	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ
๓. ไม่คล่องแคล่วในการทำงานด้วยมือ	๑๒๕	๙๓	๑๖	๑๓	๓๓	๒๒	๑๘	๑๗	๑๘	๑๓	๕	๑๐	๘	๖	๑๐	๖	๕	๑	๑๒	๕
มากทีเดียว	๔	๑	๑	๑	๑	—	—	—	๑	—	—	—	—	—	—	—	—	—	๑	—
มาก	๙	๖	๒	—	๒	๒	๑	๒	—	—	๒	๑	—	๑	๑	—	—	—	๑	—
ปานกลาง	๔๑	๒๔	๖	๕	๑๑	๖	๔	๓	๔	๔	๒	๓	๓	๒	๙	๑	—	—	๒	—
น้อย	๓๙	๒๗	๒	๔	๑๒	๗	๘	๖	๔	๙	๒	๓	๓	—	๒	๒	๓	—	๓	๑
น้อยมาก	๓๖	๓๔	๔	๓	๗	๗	๕	๖	๔	๕	๓	๓	๒	๓	๓	๓	๒	๑	๔	๓
๔. รู้สึกประสาทไม่ค่อยดี ไม่เหมาะสมกับอาชีพที่เลือก	๑๐๕	๖๘	๑๓	๔	๒๖	๑๔	๑๖	๑๕	๑๕	๑๒	๑๐	๘	๖	๖	๖	๕	๕	๑	๘	๓
มากทีเดียว	๒	๓	๑	๑	๑	๑	—	—	—	๑	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
มาก	๖	๘	—	—	—	๓	๑	๑	๒	๒	๑	๑	๑	๑	๑	—	—	—	—	—
ปานกลาง	๒๔	๑๒	๒	๓	๗	๒	๒	๒	๕	๑	๓	๒	๓	๑	๒	๑	—	—	—	—
น้อย	๒๖	๒๐	๕	๑	๔	๕	๕	๓	๓	๓	๑	๒	๒	๓	๑	—	๔	๑	๑	๒
น้อยมาก	๔๗	๓๕	๕	๔	๑๔	๘	๘	๔	๕	๕	๕	๓	—	๑	๒	๔	๑	—	๗	๑

ตาราง ๕๖.. (ต่อ)

ข้อปัญหา	รวม		รายได้เป็นรายเดือนโดยประมาณ (บาท)																	
			ต่ำกว่า ๑๐๐๐		๑๐๐๐–๒๐๐๐		๒๐๐๐–๓๐๐๐		๓๐๐๐–๔๐๐๐		๔๐๐๐–๕๐๐๐		๕๐๐๐–๖๐๐๐		๖๐๐๐–๗๐๐๐		๗๐๐๐–๘๐๐๐		๘๐๐๐ ขึ้นไป	
	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ
๕. ร่างกายอ่อนแอเกินไปที่จะเลือกเรียนอาชีพที่สนใจ	๘๘	๖๓	๑๐	๘	๒๔	๑๕	๑๕	๑๑	๑๒	๑๑	๗	๘	๕	๔	๔	๔	๕	—	๖	๒
มากทีเดียว	—	๒	—	—	—	—	—	—	—	—	—	๒	—	—	—	—	—	—	—	—
มาก	๓	๓	—	๑	๒	๑	๑	—	—	—	—	—	—	๑	—	—	—	—	—	—
ปานกลาง	๑๓	๗	๓	—	๓	๒	๒	๒	๓	๒	—	—	—	๑	๑	—	๑	—	—	—
น้อย	๓๓	๑๖	๓	๒	๑๑	๓	๔	๓	๓	๓	๑	๒	๓	๒	๒	—	๓	—	๓	๑
น้อยมาก	๓๙	๓๕	๔	๕	๘	๙	๘	๖	๖	๖	๖	๔	๒	—	๑	๔	๑	—	๓	๑
๖. ร่างกายไม่สมประกอบ คงเรียนทางอาชีพไม่ได้	๗๙	๔๕	๑๑	๖	๒๐	๑๒	๑๑	๖	๑๓	๙	๔	๔	๕	๒	๕	๓	๔	—	๖	๓
มากทีเดียว	๖	—	๑	—	๒	—	๒	—	๑	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
มาก	๓	๔	๑	๑	๑	๑	๑	๑	—	—	—	—	—	๑	—	—	—	—	—	—
ปานกลาง	๗	๔	๑	—	๓	—	๑	๑	—	๒	—	—	๑	๑	—	—	—	—	๑	—
น้อย	๒๘	๗	๒	—	๕	๔	๒	—	๖	๑	๒	๑	๒	—	๕	—	๔	—	—	๑
น้อยมาก	๓๕	๓๐	๖	๕	๙	๗	๕	๔	๖	๖	๒	๓	๒	—	—	๓	—	—	๕	๒

ตาราง ๕๖. (ต่อ)

ข้อปัญหา	รวม		รายได้เป็นรายเดือนโดยประมาณ (บาท)																	
			ต่ำกว่า ๑๐๐๐		๑๐๐๐–๒๐๐๐		๒๐๐๐–๓๐๐๐		๓๐๐๐–๔๐๐๐		๔๐๐๐–๕๐๐๐		๕๐๐๐–๖๐๐๐		๖๐๐๐–๗๐๐๐		๗๐๐๐–๘๐๐๐		๙๐๐๐ ขึ้นไป	
	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ
๗. ท่าทางและลักษณะของตนไม่เหมาะสมกับอาชีพที่ชอบ	๘๖	๗๐	๑๒	๙	๒๓	๑๖	๑๓	๑๒	๑๑	๑๑	๖	๘	๖	๕	๕	๔	๔	๒	๖	๓
มากทีเดียว	๒	๑๐	๑	๑	–	๔	๑	–	–	๑	–	๓	–	๑	–	–	–	–	–	–
มาก	๔	๔	–	–	๒	๑	๑	๒	–	๑	๑	–	–	–	–	–	–	–	–	–
ปานกลาง	๒๔	๑๙	๕	๔	๘	๔	๒	๓	๑	๓	๒	๑	๒	๒	๒	–	๑	๑	๑	๑
น้อย	๒๔	๑๙	๓	๒	๖	๖	๔	๓	๖	๒	๒	๒	๑	๑	–	๓	๒	–	–	–
น้อยมาก	๓๒	๑๘	๓	๒	๗	๒	๕	๔	๔	๔	๑	๑	๓	๑	๓	๑	๑	๑	๕	๒
๘. ไม่ทราบว่าร่างกายจะเหมาะสมกับอาชีพที่ชอบหรือไม่	๑๐๒	๗๘	๑๓	๑๐	๒๗	๑๖	๑๕	๑๖	๑๕	๑๔	๗	๙	๖	๗	๔	๓	๗	–	๘	๓
มากทีเดียว	๓	๑๑	–	–	–	๓	๑	๑	–	๑	–	๔	๑	๑	–	–	–	–	๑	๑
มาก	๑๓	๑๑	๔	–	๓	๓	๑	๑	๓	๒	–	๑	–	๒	–	๑	๑	–	๑	๑
ปานกลาง	๒๙	๑๘	๒	๔	๑๑	๓	๕	๖	๓	๓	๓	๑	๓	๑	๑	–	–	–	๑	–
น้อย	๒๖	๒๑	๕	๓	๓	๔	๓	๔	๖	๕	๒	๒	–	๒	๓	๑	๒	–	๒	–
น้อยมาก	๓๑	๑๗	๒	๓	๑๐	๓	๕	๔	๓	๓	๒	๑	๒	๑	–	๑	๔	–	๓	๑

ตาราง ๕๗. ปัญหาเกี่ยวกับการเงิน แยกตามรายได้ของผู้ปกครอง

ข้อปัญหา	รวม		รายได้เป็นรายเดือนโดยประมาณ (บาท)																	
			ต่ำกว่า ๑๐๐๐		๑๐๐๐–๒๐๐๐		๒๐๐๐–๓๐๐๐		๓๐๐๐–๔๐๐๐		๔๐๐๐–๕๐๐๐		๕๐๐๐–๖๐๐๐		๖๐๐๐–๗๐๐๐		๗๐๐๐–๘๐๐๐		๘๐๐๐ ขึ้นไป	
	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ
๑. ทุนน้อยเกรงจะเรียนอาชีพที่เลือกไม่ตลอด	๑๓๕	๑๐๒	๑๖	๑๔	๓๕	๒๓	๒๓	๑๗	๑๖	๑๗	๑๑	๑๑	๙	๖	๗	๕	๑๑	๔	๗	๕
มากทีเดียว	๕	๖	—	๓	๔	๒	—	—	—	—	—	๑	—	—	๑	—	—	—	—	—
มาก	๑๔	๑๐	๔	๒	๔	๕	๒	๒	๑	—	๑	—	๑	๑	—	—	๑	—	—	—
ปานกลาง	๔๕	๓๔	๖	๔	๑๔	๘	๗	๗	๕	๔	๒	๕	๔	๒	๓	๑	๑	๑	๓	๒
น้อย	๔๐	๒๙	๓	๔	๗	๔	๑๑	๘	๕	๕	๔	๓	๑	๒	๓	๑	๕	๑	๑	๑
น้อยมาก	๓๑	๒๓	๓	๑	๖	๔	๓	—	๕	๘	๔	๒	๓	๑	—	๓	๔	๒	๓	๒
๒. ถ้าเรียนต่อต้องหารายได้ด้วยตนเอง	๑๑๔	๗๒	๑๔	๑๑	๓๓	๑๕	๑๙	๑๔	๑๒	๑๐	๙	๙	๘	๓	๔	๕	๗	๓	๘	๒
มากทีเดียว	๔	๗	๒	๑	๑	๒	—	๑	—	—	๑	๒	—	—	—	๑	—	—	—	—
มาก	๑๕	๖	๒	๒	๓	—	๓	๒	—	๑	๒	—	๒	๑	๑	—	๑	—	๑	—
ปานกลาง	๓๐	๗	๒	๒	๑๒	๒	๘	๑	๓	—	๑	๑	๒	๑	—	—	๑	—	๑	—
น้อย	๓๐	๑๔	๔	๔	๙	๓	๒	๕	๔	๒	๓	—	๑	—	๓	—	๒	—	๒	—
น้อยมาก	๓๕	๓๘	๔	๒	๘	๘	๖	๕	๕	๗	๒	๖	๓	๑	—	๔	๓	๓	๔	๒

ตาราง ๕๗. (ต่อ)

ข้อปัญหา	รวม		รายได้เป็นรายเดือนโดยประมาณ (บาท) ต่ำกว่า ๑๐๐๐		๑๐๐๐–๒๐๐๐		๒๐๐๐–๓๐๐๐		๓๐๐๐–๔๐๐๐		๔๐๐๐–๕๐๐๐		๕๐๐๐–๖๐๐๐		๖๐๐๐–๗๐๐๐		๗๐๐๐–๘๐๐๐		๘๐๐๐ ขึ้นไป	
	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ
๓. ไม่คล่องแคล่วในการทำงานด้วยมือ	๑๑๔	๗๙	๑๕	๑๒	๒๙	๑๘	๑๗	๑๘	๑๔	๙	๑๐	๗	๘	๔	๗	๕	๘	๒	๖	๔
มากทีเดียว	๔	๑	๒	—	๒	—	—	—	—	—	—	๑	—	—	—	—	—	—	—	—
มาก	๑๕	๙	๓	๔	๕	๕	๔	—	๓	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
ปานกลาง	๓๔	๒๓	๖	๓	๗	๖	๕	๗	๓	๒	๒	๑	๕	๒	๒	๑	๑	—	๓	๑
น้อย	๓๕	๒๔	๒	๓	๑๐	๔	๗	๗	๓	๔	๓	๑	๒	๒	๑	๒	๖	๑	๑	—
น้อยมาก	๒๖	๒๒	๒	๒	๕	๓	๑	๔	๕	๓	๕	๔	๑	—	๔	๒	๑	๑	๒	๓
๔. เกรงจะเรียนไม่สำเร็จ เพราะต้องใช้เวลาในการหารายได้พิเศษมาก	๑๐๒	๖๐	๑๔	๙	๒๗	๑๖	๑๕	๑๑	๑๔	๙	๖	๖	๗	๒	๖	๔	๖	—	๗	๓
มากทีเดียว	๘	๒	๒	—	๔	๑	๑	—	—	—	—	๑	—	—	๑	—	—	—	—	—
มาก	๖	๒	๑	—	๑	๑	๑	๑	๑	—	—	—	—	—	๑	—	—	—	๑	—
ปานกลาง	๒๐	๑๐	๓	๓	๗	๔	๓	๑	๒	—	๑	๑	๓	—	—	—	—	—	๑	๑
น้อย	๒๙	๑๖	๒	๓	๖	๕	๔	๔	๔	๒	๒	๑	๒	—	๒	๑	๕	—	๒	—
น้อยมาก	๓๙	๓๐	๖	๓	๙	๕	๖	๕	๗	๗	๓	๓	๒	๒	๒	๓	๑	—	๓	๒

ตาราง ๕๓. (ต่อ)

ข้อปัญหา	รวม		รายได้เป็นรายเดือนโดยประมาณ (บาท)																	
			ต่ำกว่า ๑๐๐๐		๑๐๐๐–๒๐๐๐		๒๐๐๐–๓๐๐๐		๓๐๐๐–๔๐๐๐		๔๐๐๐–๕๐๐๐		๕๐๐๐–๖๐๐๐		๖๐๐๐–๗๐๐๐		๗๐๐๐–๘๐๐๐		๘๐๐๐ ขึ้นไป	
	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ
๕. ไม่มีโอกาสเรียนต่อเพราะไม่มีทุน	๙๙	๕๘	๑๑	๑๑	๒๘	๑๗	๑๕	๔	๑๒	๘	๔	๖	๖	๒	๖	๓	๕	—	๗	๒
มากทีเดียว	๑	๒	๑	๑	—	—	—	—	—	—	—	๑	—	—	—	—	—	—	—	—
มาก	๑๓	๗	๒	๔	๔	๒	๑	๑	๑	—	๑	—	๑	—	๑	—	—	—	๒	—
ปานกลาง	๒๖	๘	๓	๒	๘	๕	๔	๑	๒	—	๒	—	๒	—	๓	—	๑	—	๑	—
น้อย	๓๓	๑๒	๒	๑	๑๐	๖	๖	๒	๖	๑	๑	๑	๓	๑	๑	—	๓	—	๑	—
น้อยมาก	๒๖	๒๕	๓	๓	๖	๔	๔	๕	๓	๗	๕	๔	—	๑	๑	๓	๑	—	๓	๒
๖. ไม่มีโอกาสไปเรียนในภูมิลำเนาอื่นเพราะทุนจำกัด	๑๐๒	๖๔	๑๔	๒	๒๔	๘	๑๓	๑๕	๑๕	๑๒	๘	๑๒	๖	๗	๕	๔	๖	๓	๖	๑
มากทีเดียว	๕	๖	—	—	๓	๒	—	๑	๑	—	—	๑	—	๑	—	—	—	—	๑	๑
มาก	๑๔	๗	๕	—	๔	—	๓	๒	๑	๓	—	—	๑	๑	—	๑	—	—	—	—
ปานกลาง	๒๖	๒๐	๓	๑	๗	๒	๒	๗	๕	๓	๓	๕	๓	๑	๒	๑	๑	—	—	—
น้อย	๓๒	๑๓	๒	—	๘	๑	๕	๓	๖	๔	๓	๒	๑	๒	๒	—	๔	๑	๑	—
น้อยมาก	๒๕	๑๘	๔	๑	๗	๓	๓	๒	๒	๒	๒	๔	๑	๒	๑	๒	๑	๒	๔	—

ตาราง ๕๗. (ต่อ)

ข้อปัญหา	รวม		ต่ำกว่า ๑๐๐๐		๑๐๐๐–๒๐๐๐		๒๐๐๐–๓๐๐๐		๓๐๐๐–๔๐๐๐		๔๐๐๐–๕๐๐๐		๕๐๐๐–๖๐๐๐		๖๐๐๐–๗๐๐๐		๗๐๐๐–๘๐๐๐		๘๐๐๐ ขึ้นไป	
			รายได้เป็นรายเดือนโดยประมาณ (บาท)																	
	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ
๗. ขาดเงินในการวิ่งเต้นติดต่อเพื่อการเรียนต่อ	๘๙	๖๒	๑๓	๑๒	๒๕	๑๒	๑๒	๑๓	๑๕	๑๐	๗	๖	๖	๓	๒	๒	๔	๑	๕	๓
มากทีเดียว	๔	๓	๑	๑	๓	๑	—	—	—	—	—	๑	—	—	—	—	—	—	—	—
มาก	๑๐	๖	๑	๒	๔	๓	๒	๑	๑	—	—	—	๑	—	๑	—	—	—	—	—
ปานกลาง	๓๕	๒๐	๖	๗	๑๓	๕	๒	๓	๖	๑	๒	๑	๔	๒	๑	—	๑	—	—	๑
น้อย	๒๕	๑๑	๔	—	๔	๑	๕	๒	๔	๕	๓	๒	๑	—	—	๑	๓	—	๑	—
น้อยมาก	๑๙	๒๒	๑	๒	๕	๒	๓	๗	๔	๔	๒	๒	—	๑	—	๑	—	๑	๔	๒
๘. ขาดเงินทุนทำให้ขาดกำลังใจที่จะเรียนต่อ	๙๖	๕๑	๑๕	๔	๒๖	๑๑	๑๖	๘	๑๕	๑๘	๖	๖	๕	๒	๓	๓	๕	๑	๕	๓
มากทีเดียว	๓	๖	๑	๓	๑	๑	—	—	๑	—	—	๑	—	—	—	—	—	๑	—	—
มาก	๘	๖	๓	๑	๔	๓	—	๒	—	—	—	—	๑	—	—	—	—	—	—	—
ปานกลาง	๓๐	๗	๖	๑	๘	๒	๖	๑	๘	๑	๓	๑	—	—	๑	—	๑	—	๑	๑
น้อย	๒๕	๑๒	๒	๓	๖	๒	๗	๒	๗	๖	๑	๒	๔	๑	—	—	๒	—	—	—
น้อยมาก	๒๖	๒๐	๓	๑	๗	๓	๓	๓	๓	๕	๒	๒	—	๑	๒	๓	๒	—	๔	๒

ตาราง ๕๘. ปัญหาเกี่ยวกับผู้ปกครอง แยกตามรายได้ของผู้ปกครอง

ข้อปัญหา	รวม		รายได้เป็นรายเดือนโดยประมาณ (บาท)																	
			ต่ำกว่า ๑๐๐๐		๑๐๐๐–๒๐๐๐		๒๐๐๐–๓๐๐๐		๓๐๐๐–๔๐๐๐		๔๐๐๐–๕๐๐๐		๕๐๐๐–๖๐๐๐		๖๐๐๐–๗๐๐๐		๗๐๐๐–๘๐๐๐		๘๐๐๐ ขึ้นไป	
	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ
๑. ผู้ปกครองขาดความรู้ในเรื่องอาชีพเป็นที่ปรึกษาไม่ได้	๑๓๔	๙๓	๑๖	๑๓	๓๔	๒๒	๑๘	๑๙	๑๙	๑๓	๑๓	๗	๘	๕	๔	๕	๑๐	๔	๗	๕
มากทีเดียว	๑๑	๕	๒	๑	๓	๑	๒	๑	—	—	—	๒	๒	—	—	—	๑	—	๑	—
มาก	๑๕	๖	๓	๑	๑๐	๒	๑	๑	๑	—	—	—	—	๑	—	๑	—	—	—	—
ปานกลาง	๔๓	๒๕	๗	๔	๑๐	๑๐	๕	๓	๑๑	๑	๔	๑	๒	๒	๑	๑	๓	๒	—	๑
น้อย	๒๕	๒๐	๒	๑	๗	๕	๓	๓	๒	๔	๓	๒	๑	๑	๒	๑	๓	๑	๒	๒
น้อยมาก	๔๐	๓๗	๒	๖	๔	๔	๗	๑๑	๕	๘	๖	๒	๓	๑	๑	๒	๓	๑	๔	๒
๒. ผู้ปกครองไม่มีแผนการสำหรับตนในเรื่องอาชีพ	๑๑๐	๗๖	๑๒	๘	๓๔	๒๐	๑๙	๑๔	๑๔	๑๑	๑๐	๗	๖	๔	๔	๖	๖	๒	๕	๔
มากทีเดียว	๔	๒	—	—	๒	—	—	—	๑	๑	—	๑	๑	—	—	—	—	—	—	—
มาก	๑๗	๓	๒	—	๖	—	๔	—	๑	๒	—	—	๒	—	—	—	๑	—	๑	๑
ปานกลาง	๒๔	๑๙	๓	๒	๑๐	๔	๗	๔	๕	๑	๒	๑	๑	๑	—	๕	—	๑	—	—
น้อย	๒๗	๒๓	๓	๒	๘	๘	๔	๕	๑	๕	๔	๒	๒	—	๓	—	๑	—	๑	๑
น้อยมาก	๓๔	๒๙	๔	๔	๘	๘	๔	๕	๖	๒	๔	๓	—	๓	๑	๑	๔	๑	๓	๒

ตาราง ๕๘. (ต่อ)

ข้อปัญหา	รวม		รายได้เป็นรายเดือนโดยประมาณ (บาท)																	
			ต่ำกว่า ๑๐๐๐		๑๐๐๐–๒๐๐๐		๒๐๐๐–๓๐๐๐		๓๐๐๐–๔๐๐๐		๔๐๐๐–๕๐๐๐		๕๐๐๐–๖๐๐๐		๖๐๐๐–๗๐๐๐		๗๐๐๐–๘๐๐๐		๘๐๐๐ ขึ้นไป	
	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ
๓. ความเห็นของผู้ปกครองขัดแย้งกันในเรื่องการเลือกอาชีพของตน	๑๐๔	๖๗	๑๔	๗	๒๔	๑๖	๑๕	๑๔	๑๔	๑๐	๙	๙	๗	๓	๘	๕	๕	—	๘	๓
มากทีเดียว	๓	๕	—	๑	๑	๒	—	—	—	๑	—	๑	๒	—	—	—	—	—	—	—
มาก	๔	๔	๑	—	๒	๓	๓	๓	๑	๑	—	๑	๑	๑	—	—	—	—	๑	—
ปานกลาง	๑๓	๗	๔	๑	๒	๒	๒	๒	๓	๑	๑	—	๑	—	—	—	—	—	—	๑
น้อย	๒๔	๑๕	๓	๑	๘	๒	๔	๕	๓	๓	๑	๒	๒	—	๓	๑	๓	—	๒	๑
น้อยมาก	๕๐	๓๑	๖	๔	๑๑	๗	๖	๔	๗	๔	๗	๕	๑	๒	๕	๔	๒	—	๕	๑
๔. ผู้ปกครองต้องการให้ดำเนินอาชีพตามผู้ปกครอง	๙๒	๕๖	๑๒	๗	๒๕	๑๒	๑๔	๑๐	๑๒	๑๐	๖	๖	๖	๔	๕	๔	๔	—	๘	๓
มากทีเดียว	๕	๓	—	—	๓	—	๑	๒	—	๑	—	—	—	—	—	—	—	—	๑	—
มาก	๖	๓	๑	—	—	๒	๑	๑	—	—	๒	—	—	—	๑	—	—	—	๑	—
ปานกลาง	๑๔	๑๐	๕	๓	๔	๑	๒	๑	๒	๒	๑	—	๑	๒	๑	—	—	—	๓	๑
น้อย	๒๗	๑๒	๑	—	๔	๔	๗	๓	๕	๑	๒	๒	๒	๑	๒	—	๔	—	—	๑
น้อยมาก	๓๕	๒๔	๕	๔	๑๔	๕	๓	๓	๕	๖	๑	๔	๓	๑	๑	๔	—	—	๓	๑

ตาราง ๕๔. (ต่อ)

ข้อปัญหา	รวม		รายได้เป็นรายเดือนโดยประมาณ (บาท)																	
			ต่ำกว่า ๑๐๐๐		๑๐๐๐–๒๐๐๐		๒๐๐๐–๓๐๐๐		๓๐๐๐–๔๐๐๐		๔๐๐๐–๕๐๐๐		๕๐๐๐–๖๐๐๐		๖๐๐๐–๗๐๐๐		๗๐๐๐–๘๐๐๐		๘๐๐๐ ขึ้นไป	
	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ
๕. ผู้ปกครองตั้งความหวังไว้สูงเกินความสามารถของตน	๑๐๙	๗๑	๑๒	๔	๓๑	๑๘	๑๖	๑๒	๑๙	๑๒	๔	๙	๗	๓	๖	๒	๖	๑	๘	๕
มากทีเดียว	๔	๔	—	—	—	๑	—	—	๑	—	๒	๑	—	—	—	—	—	๑	๑	๑
มาก	๑๔	๑๒	๓	๑	๓	๖	๓	๑	๒	—	—	๑	๒	๑	—	—	—	—	๑	๒
ปานกลาง	๔๕	๑๗	๕	๕	๔	๕	๕	๑	๒	๔	๓	๑	๓	—	๓	—	๒	—	๒	๑
น้อย	๓๘	๑๖	๔	๑	๑๑	๒	๕	๖	๔	๕	๓	๒	๑	—	๒	—	๒	—	๒	—
น้อยมาก	๒๓	๒๒	—	๒	๘	๔	๓	๔	๕	๓	๑	๔	๑	๒	๑	๒	๒	—	๒	๑
๖. ผู้ปกครองไม่สนับสนุนความคิดของตน	๙๒	๕๒	๑๒	๕	๒๖	๑๒	๑๔	๑๐	๑๒	๑๐	๗	๖	๗	๒	๒	๓	๔	๑	๘	๓
มากทีเดียว	๔	๕	๑	—	๒	๓	—	—	๑	—	—	๑	—	—	—	—	—	๑	—	—
มาก	๖	๔	๑	๑	๑	๒	๓	—	—	—	—	—	๑	๑	—	—	—	—	—	—
ปานกลาง	๒๐	๔	๓	—	๕	๑	๓	๑	๓	๔	๒	๑	๓	๑	—	—	๑	—	—	๑
น้อย	๒๒	๑๑	๔	—	๔	๔	๔	๓	๓	๓	๑	—	๒	—	—	๑	๑	—	๓	—
น้อยมาก	๔๐	๒๓	๓	๔	๑๔	๒	๔	๖	๕	๓	๔	๔	๑	—	๒	๒	๒	—	๕	๒

ตาราง ๔๘. (ต่อ)

ข้อปัญหา	รวม		รายได้เป็นรายเดือนโดยประมาณ (บาท) ต่ำกว่า ๑๐๐๐		๑๐๐๐–๒๐๐๐		๒๐๐๐–๓๐๐๐		๓๐๐๐–๔๐๐๐		๔๐๐๐–๕๐๐๐		๕๐๐๐–๖๐๐๐		๖๐๐๐–๗๐๐๐		๗๐๐๐–๘๐๐๐		๘๐๐๐ ขึ้นไป	
	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ
๗. ไม่ทราบว่าผู้ปกครองคิดอย่างไรกับตน	๑๑๒	๗๔	๑๔	๑๐	๒๔	๑๗	๑๕	๑๑	๑๒	๑๔	๘	๔	๗	๔	๕	๕	๕	๑	๑๓	๓
มากทีเดียว	๘	๕	๒	—	๒	๒	๑	๑	—	๑	๒	๑	—	—	—	—	—	—	๑	—
มาก	๒๔	๑๑	๓	๑	๔	๔	๑	๑	๕	๒	๑	๒	๒	—	๒	—	—	๑	๖	—
ปานกลาง	๒๔	๒๔	๔	๔	๘	๖	๖	๓	๕	๗	๑	—	๒	๒	๑	๑	๑	—	๑	๑
น้อย	๓๑	๑๐	๑	๑	๘	๑	๕	๒	๖	๑	๒	๓	๓	๑	๒	๑	๒	—	๒	—
น้อยมาก	๒๐	๒๔	๔	๔	๖	๔	๒	๔	๑	๓	๒	๓	—	๑	—	๓	๒	—	๓	๒
๘. ไม่มีโอกาสปรึกษาเรื่องอาชีพกับผู้ปกครอง	๘๗	๕๔	๑๒	๔	๒๗	๑๕	๑๐	๑๐	๑๒	๘	๕	๗	๗	๒	๑	๓	๕	๑	๘	๔
มากทีเดียว	๓	๕	๑	๒	๒	๑	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	๑	—	๑
มาก	๘	๗	๒	—	๑	๓	๑	—	—	๑	๑	๒	๒	—	—	—	—	—	๑	๑
ปานกลาง	๑๘	๑๐	๓	๒	๘	๔	๒	๓	๑	๑	—	—	๓	—	—	—	๑	—	—	—
น้อย	๒๘	๑๓	๔	๑	๖	๒	๔	๓	๘	๔	๒	๑	๑	๒	—	—	๑	—	๒	—
น้อยมาก	๓๐	๒๔	๒	๔	๑๐	๕	๓	๔	๓	๒	๒	๔	๑	—	๑	๓	๓	—	๕	๒

ตาราง ๔๙. ปัญหาเกี่ยวกับการเรียน แยกตามรายได้ของผู้ปกครอง

ข้อปัญหา	รวม		รายได้เป็นรายเดือนโดยประมาณ (บาท)																	
			ต่ำกว่า ๑๐๐๐		๑๐๐๐–๒๐๐๐		๒๐๐๐–๓๐๐๐		๓๐๐๐–๔๐๐๐		๔๐๐๐–๕๐๐๐		๕๐๐๐–๖๐๐๐		๖๐๐๐–๗๐๐๐		๗๐๐๐–๘๐๐๐		๘๐๐๐ ขึ้นไป	
	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ
๑. สติปัญญาไม่เหมาะสมที่จะเรียนอาชีพที่ชอบ	๑๕๐	๑๐๘	๑๔	๑๑	๓๖	๒๔	๒๕	๑๙	๒๐	๑๗	๑๔	๑๔	๑๐	๖	๑๒	๘	๘	๓	๑๑	๖
มากทีเดียว	๕	๗	—	๑	๑	๑	๑	๑	—	๒	—	—	—	๑	๒	—	—	๑	๑	—
มาก	๑๐	๑๒	๒	—	๒	๓	๓	๒	—	๑	๑	๒	๒	—	—	—	—	๑	—	๓
ปานกลาง	๕๖	๔๔	๘	๕	๑๕	๗	๑๑	๙	๕	๖	๔	๖	๔	๔	๔	๓	๓	๑	๒	๓
น้อย	๔๗	๒๓	๒	—	๑๐	๖	๖	๔	๑๐	๖	๖	๔	๓	—	๔	๓	๕	—	๑	—
น้อยมาก	๓๒	๒๒	๒	๕	๘	๗	๔	๓	๕	๒	๓	๒	๑	๑	๒	๒	—	—	๗	—
๒. กลัวสอบแข่งขันเข้าเรียนต่อไม่ได้	๑๘๔	๑๔๖	๑๗	๑๓	๔๗	๓๓	๒๗	๒๕	๒๑	๒๒	๑๖	๑๙	๑๕	๑๑	๑๖	๘	๑๓	๔	๑๗	๑๑
มากทีเดียว	๓๑	๓๙	๕	๓	๖	๖	๕	๖	๔	๔	๒	๗	๓	๕	๒	๓	๑	๒	๓	๓
มาก	๔๙	๔๓	๔	๒	๑๕	๑๕	๕	๕	๖	๙	๓	๕	๗	๑	๒	๑	๓	๑	๔	๔
ปานกลาง	๖๖	๓๓	๕	๖	๑๖	๖	๙	๘	๘	๖	๙	๒	๒	๓	๘	—	๔	—	๕	๒
น้อย	๒๔	๑๘	๒	—	๙	๒	๖	๔	๑	๒	๒	๔	—	๒	๒	๑	๔	๑	๓	๒
น้อยมาก	๑๔	๑๓	๑	๒	๑	๔	๒	๒	๒	๑	—	๑	๓	—	๒	๓	๑	—	๒	—

ตาราง ๕๔. (ต่อ)

ข้อปัญหา	รวม		รายได้เป็นรายเดือนโดยประมาณ (บาท)																	
			ต่ำกว่า ๑๐๐๐		๑๐๐๐–๒๐๐๐		๒๐๐๐–๓๐๐๐		๓๐๐๐–๔๐๐๐		๔๐๐๐–๕๐๐๐		๕๐๐๐–๖๐๐๐		๖๐๐๐–๗๐๐๐		๗๐๐๐–๘๐๐๐		๘๐๐๐ ขึ้นไป	
	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ
๓. ไม่มีโอกาสปรับปรุงตนเองในด้านการเรียน	๑๒๒	๗๘	๑๕	๙	๒๗	๑๘	๑๗	๑๕	๑๖	๑๓	๑๐	๗	๙	๗	๙	๕	๗	๒	๗	๓
มากทีเดียว	๓	๖	๒	๑	๑	๒	—	๑	—	๑	—	—	—	—	—	—	—	—	—	๑
มาก	๑๐	๔	๒	๑	๑	—	๑	—	๑	๑	๑	๑	๒	—	๑	—	๑	—	—	๑
ปานกลาง	๔๐	๒๐	๓	๒	๑๔	๗	๕	๑	๔	๕	๕	๑	๓	๓	๓	๑	๒	—	๑	—
น้อย	๓๑	๒๕	๔	๓	๔	๕	๖	๖	๖	๓	๑	๔	—	๑	๑	๒	๑	๑	๓	—
น้อยมาก	๓๘	๒๓	๔	๒	๗	๔	๕	๖	๕	๓	๓	๑	๔	๓	๔	๒	๓	๑	๓	๑
๔. เบื่อหน่ายการเรียนวิชาต่าง ๆ	๑๓๓	๘๕	๑๒	๗	๓๕	๑๗	๒๐	๑๖	๑๘	๑๖	๑๒	๘	๑๑	๘	๙	๕	๘	๓	๘	๕
มากทีเดียว	๕	๖	๑	—	๑	๒	๓	๑	—	๑	—	๑	—	๑	—	—	—	—	—	—
มาก	๑๒	๔	๑	—	๓	—	๒	—	๓	๑	—	๑	๑	๑	๑	—	๑	—	—	๑
ปานกลาง	๓๕	๒๒	๕	๓	๑๑	๒	๓	๗	๖	๔	๓	๓	๖	—	๓	—	๒	๑	—	๒
น้อย	๓๖	๒๑	๑	๒	๔	๔	๑๐	๔	๔	๕	๓	๒	๒	๑	๓	๒	๒	๑	๒	—
น้อยมาก	๒๑	๓๒	๔	๒	๑๑	๔	๒	๔	๕	๕	๖	๑	๒	๕	๒	๓	๓	๑	๖	๒

ตาราง ๔๙. (ต่อ)

ข้อปัญหา	รวม		รายได้เป็นรายเดือนโดยประมาณ (บาท)																	
			ต่ำกว่า ๑๐๐๐		๑๐๐๐–๒๐๐๐		๒๐๐๐–๓๐๐๐		๓๐๐๐–๔๐๐๐		๔๐๐๐–๕๐๐๐		๕๐๐๐–๖๐๐๐		๖๐๐๐–๗๐๐๐		๗๐๐๐–๘๐๐๐		๘๐๐๐ ขึ้นไป	
	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ
๕. ไม่เข้าใจว่าตนเองเก่งวิชาอะไร	๑๓๑	๑๑๐	๑๓	๑๐	๓๐	๓๒	๒๐	๑๘	๒๐	๑๗	๑๐	๑๒	๑๒	๖	๑๐	๔	๗	๕	๙	๖
มากทีเดียว	๑๑	๑๖	๒	๑	๔	๓	—	๒	๒	๓	๑	๒	๑	๑	—	—	—	๒	๑	๒
มาก	๑๙	๑๖	๓	๒	๔	๖	๒	๓	๒	๒	๑	๑	๒	๑	๓	—	—	—	๒	๑
ปานกลาง	๓๑	๓๕	—	๑	๖	๑๑	๘	๖	๗	๙	๑	๒	๒	๒	๓	๑	๒	๑	๒	๒
น้อย	๔๒	๒๑	๕	๑	๑๐	๘	๖	๒	๖	๓	๕	๔	๔	๑	๒	๑	๔	๑	—	—
น้อยมาก	๒๘	๒๒	๓	๕	๖	๔	๔	๕	๓	—	๒	๓	๓	๑	๒	๒	๑	๑	๔	๑
๖. ไม่เข้าใจว่าตนเองถนัดวิชาอะไร	๑๑๙	๙๑	๑๗	๑๐	๓๐	๒๒	๑๔	๑๖	๑๗	๑๖	๙	๑๑	๘	๖	๖	๓	๗	๓	๑๑	๔
มากทีเดียว	๑๐	๗	๓	๒	๓	๑	๒	—	๑	๑	—	๑	—	—	—	—	—	๑	๑	๑
มาก	๑๕	๒๑	๓	๑	๕	๕	๒	๕	๑	๖	—	๒	๒	๑	๑	—	—	—	๑	๑
ปานกลาง	๓๑	๒๓	๑	๓	๘	๘	๓	๔	๖	๓	๕	๒	๒	๓	๑	—	—	—	๕	—
น้อย	๓๑	๒๑	๔	๑	๖	๗	๕	๓	๖	๔	๒	๔	๑	๒	๒	—	๔	—	๑	—
น้อยมาก	๓๒	๑๙	๖	๓	๘	๑	๒	๔	๓	๒	๒	๒	๓	—	๒	๓	๓	๒	๓	๒

ตาราง ๕๙. (ต่อ)

ข้อปัญหา	รวม		รายได้เป็นรายเดือนโดยประมาณ (บาท)																	
			ต่ำกว่า ๑๐๐๐		๑๐๐๐–๒๐๐๐		๒๐๐๐–๓๐๐๐		๓๐๐๐–๔๐๐๐		๔๐๐๐–๕๐๐๐		๕๐๐๐–๖๐๐๐		๖๐๐๐–๗๐๐๐		๗๐๐๐–๘๐๐๐		๘๐๐๐ ขึ้นไป	
	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ
๗. ไม่แน่ใจว่าตนเองจะเรียนในอาชีพที่ชอบได้สำเร็จ	๑๓๙	๑๐๖	๑๖	๑๒	๓๘	๒๔	๒๓	๒๐	๑๙	๑๗	๙	๑๒	๗	๗	๘	๔	๗	๔	๑๒	๖
มากทีเดียว	๑๓	๑๘	๓	๑	๔	๔	๒	๕	—	๒	—	๓	—	—	๑	—	—	๒	๓	๑
มาก	๒๔	๒๓	๕	๓	๕	๓	๒	๒	๓	๕	๑	๔	๒	๒	๑	๑	๒	๑	๓	๒
ปานกลาง	๔๖	๓๔	๔	๕	๑๘	๑๑	๑๑	๗	๓	๕	๑	๒	๒	๒	๓	๑	๒	—	๒	๑
น้อย	๓๕	๑๗	๒	๑	๖	๕	๖	๒	๑๐	๓	๖	๒	๒	๑	๑	๑	—	๑	๒	๑
น้อยมาก	๒๑	๑๔	๒	๒	๕	๑	๒	๔	๓	๒	๑	๑	๑	๒	๒	๑	๓	—	๒	๑
๘. อยู่ในสิ่งแวดล้อมที่ไม่ส่งเสริมการเรียน	๙๒	๕๕	๑๕	๖	๒๓	๑๔	๑๒	๑๓	๑๕	๙	๖	๖	๗	๑	๓	๓	๔	—	๗	๓
มากทีเดียว	๙	๒	๒	—	๒	—	—	—	๓	—	—	๒	๑	—	—	—	—	—	๑	—
มาก	๘	๙	๑	๒	๓	๓	๒	๔	—	—	๑	—	๑	—	—	—	—	—	—	—
ปานกลาง	๒๔	๑๓	๖	๑	๕	๖	๔	๒	๔	๒	๑	๑	๒	๑	๑	—	๑	—	—	—
น้อย	๒๘	๑๓	๓	๒	๗	๓	๒	๒	๕	๔	๓	๒	๓	—	๒	—	๒	—	๑	—
น้อยมาก	๒๓	๑๘	๓	๑	๖	๒	๔	๕	๓	๓	๑	๑	—	—	—	๓	๑	—	๕	๓

ตาราง ๖๐. ปัญหาเกี่ยวกับความถนัด แยกตามรายได้ของผู้ปกครอง

ข้อปัญหา	รวม		รายได้เป็นรายเดือนโดยประมาณ (บาท)																	
			ต่ำกว่า ๑๐๐๐		๑๐๐๐–๒๐๐๐		๒๐๐๐–๓๐๐๐		๓๐๐๐–๔๐๐๐		๔๐๐๐–๕๐๐๐		๕๐๐๐–๖๐๐๐		๖๐๐๐–๗๐๐๐		๗๐๐๐–๘๐๐๐		๘๐๐๐ ขึ้นไป	
	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ
๑. ไม่แน่ใจว่าตนเองถนัดในอาชีพที่ชอบหรือไม่	๑๕๑	๑๒๗	๑๗	๑๒	๔๑	๓๒	๒๓	๒๗	๑๘	๑๗	๑๑	๑๓	๑๒	๙	๑๐	๗	๙	๖	๑๐	๔
มากทีเดียว	๓	๑๑	—	๑	๑	๓	๒	๒	—	๑	—	๑	—	๑	—	—	—	๑	—	๑
มาก	๑๔	๑๖	๒	๑	๕	๔	๓	๕	๑	๓	—	—	๑	๒	๑	๑	—	—	๑	—
ปานกลาง	๕๒	๕๔	๕	๓	๑๑	๑๒	๙	๑๐	๕	๘	๕	๗	๖	๔	๕	๓	๓	๔	๓	๓
น้อย	๓๒	๒๖	๒	๓	๘	๗	๔	๖	๗	๓	๒	๓	๒	๒	๑	๑	๓	๑	๓	—
น้อยมาก	๕๐	๒๐	๘	๔	๑๖	๖	๕	๔	๕	๒	๔	๒	๓	—	๓	๒	๓	—	๓	—
๒. ขาดผู้ส่งเสริมในทางที่ตนถนัด	๑๒๓	๘๓	๑๔	๔	๓๔	๑๔	๒๐	๑๘	๒๓	๑๒	๑๐	๘	๔	๕	๘	๖	๖	๓	๔	๓
มากทีเดียว	๑๕	๑๑	๑	๒	๔	๔	๓	๒	๑	—	๑	๒	๒	—	๑	—	—	—	๒	๑
มาก	๒๕	๗	๔	๒	๔	๔	๓	๑	๓	—	—	—	๓	—	๒	—	—	—	๑	—
ปานกลาง	๒๒	๑๔	๓	—	๔	๒	๔	๔	๕	๕	—	—	๑	๓	—	๒	—	๒	—	๑
น้อย	๓๕	๒๐	๒	๓	๑๓	๔	๑	๔	๗	๒	๕	๕	๓	—	๒	๑	๔	—	๒	๑
น้อยมาก	๓๖	๒๖	๔	๒	๓	๕	๔	๗	๗	๕	๔	๑	—	๒	๓	๓	๒	๑	๔	—

ตาราง ๖๐. (ต่อ)

ข้อปัญหา	รวม		รายได้เป็นรายเดือนโดยประมาณ (บาท)																	
			ต่ำกว่า ๑๐๐๐		๑๐๐๐–๒๐๐๐		๒๐๐๐–๓๐๐๐		๓๐๐๐–๔๐๐๐		๔๐๐๐–๕๐๐๐		๕๐๐๐–๖๐๐๐		๖๐๐๐–๗๐๐๐		๗๐๐๐–๘๐๐๐		๘๐๐๐ ขึ้นไป	
	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ
๓. ไม่เข้าใจว่าตนเองถนัดในอาชีพอะไร	๑๑๒	๑๐๕	๑๔	๑๐	๓๔	๒๕	๑๕	๑๗	๑๓	๑๖	๗	๑๒	๔	๔	๗	๖	๖	๓	๗	๓
มากทีเดียว	๔	๑๓	๒	๑	๒	๓	—	๓	—	๒	—	—	—	๑	—	—	—	๒	—	๑
มาก	๑๑	๑๗	—	๑	๓	๔	๑	๓	๑	๒	—	—	๒	๒	๒	—	—	—	๒	๑
ปานกลาง	๓๐	๒๕	๖	๒	๔	๖	๕	๕	๓	๓	๓	๖	๒	๔	๒	๑	—	๑	—	๓
น้อย	๓๖	๒๐	๓	๒	๑๑	๕	๕	๓	๔	๕	๒	๔	๕	๑	๑	—	๓	—	๒	—
น้อยมาก	๓๒	๒๓	๓	๔	๔	๗	๔	๓	๕	๔	๒	๒	—	๑	๒	๕	๓	—	๔	—
๔. ไม่มีโอกาสทดสอบความถนัดของตนในทางอาชีพ	๑๔๕	๘๕	๑๗	๑๐	๓๗	๒๔	๒๐	๑๔	๑๔	๑๕	๑๒	๑๓	๔	๕	๑๓	๒	๔	๔	๑๐	๔
มากทีเดียว	๑๒	๑๔	๑	๒	๒	๕	๒	๑	—	๑	๒	๓	๑	—	๑	—	๑	—	๒	๒
มาก	๓๓	๑๕	๔	—	๑๑	๔	๔	๖	๕	๑	๒	๓	๓	—	๓	—	—	๑	๑	—
ปานกลาง	๔๒	๒๔	๗	๒	๑๔	๕	๔	๑	๕	๗	๑	๓	๓	๒	๓	๑	๑	๓	๔	๑
น้อย	๒๔	๒๔	๒	๖	๔	๕	๖	๔	๔	๔	๒	๒	๒	๒	๑	๑	๒	—	๑	๑
น้อยมาก	๓๔	๑๗	๓	—	๖	๕	๔	๖	๔	๒	๕	๒	—	๑	๕	๑	๕	—	๒	—

ตาราง ๖๐. (ต่อ)

ข้อปัญหา	รวม		ต่ำกว่า ๑๐๐๐		๑๐๐๐–๒๐๐๐		๒๐๐๐–๓๐๐๐		๓๐๐๐–๔๐๐๐		๔๐๐๐–๕๐๐๐		๕๐๐๐–๖๐๐๐		๖๐๐๐–๗๐๐๐		๗๐๐๐–๘๐๐๐		๘๐๐๐ ขึ้นไป	
			รายได้เป็นรายเดือนโดยประมาณ (บาท)																	
	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ
๕. เกรงว่าจะไม่มีโอกาสใช้ความถนัดของตนเพื่อประกอบอาชีพ	๑๓๒	๘๔	๑๕	๑๐	๓๐	๒๐	๒๐	๑๖	๑๖	๑๕	๑๐	๙	๑๑	๖	๑๔	๔	๗	๑	๙	๓
มากทีเดียว	๖	๘	๑	—	๒	๓	๑	—	—	๑	—	๓	๑	—	—	—	—	—	๑	๑
มาก	๒๐	๑๒	๓	—	๘	—	๑	๗	๓	๒	๑	—	๑	๑	๒	๑	—	—	๑	๑
ปานกลาง	๓๙	๑๗	๕	๓	๖	๗	๖	๓	๖	๔	๔	—	๕	—	๔	—	๒	—	๑	—
น้อย	๓๓	๒๐	๔	๒	๖	๓	๖	๒	๔	๕	๓	๓	๒	๓	๓	๑	๑	๑	๔	—
น้อยมาก	๓๔	๒๗	๒	๕	๘	๗	๖	๔	๓	๓	๒	๓	๒	๒	๕	๒	๔	—	๒	๑
๖. ไม่มีโอกาสค้นหาความถนัดของตนเพื่อประกอบอาชีพ	๑๑๑	๗๘	๑๗	๑๑	๒๗	๑๗	๑๖	๑๖	๑๕	๑๑	๘	๙	๘	๖	๖	๔	๗	๑	๗	๓
มากทีเดียว	๕	๘	๒	๑	๒	๑	๑	๑	—	๒	—	๑	—	—	—	—	—	๑	—	๑
มาก	๒๒	๑๓	๔	๑	๘	๔	๓	๔	๒	๑	๑	๒	๑	—	๑	—	๑	—	๑	๑
ปานกลาง	๒๘	๒๕	๓	๖	๗	๔	๔	๕	๔	๓	๔	๓	๑	๓	๑	๑	๒	—	๒	—
น้อย	๓๐	๑๔	๓	๑	๔	๖	๔	๑	๗	๓	๑	๒	๕	๑	๒	—	๓	—	๑	—
น้อยมาก	๒๖	๑๘	๕	๒	๖	๒	๔	๕	๒	๒	๒	๑	๑	๒	๒	๓	๑	—	๓	๑

ตาราง ๖๐. (ต่อ)

ข้อปัญหา	รวม		รายได้เป็นรายเดือนโดยประมาณ (บาท) ต่ำกว่า ๑๐๐๐		๑๐๐๐–๒๐๐๐		๒๐๐๐–๓๐๐๐		๓๐๐๐–๔๐๐๐		๔๐๐๐–๕๐๐๐		๕๐๐๐–๖๐๐๐		๖๐๐๐–๗๐๐๐		๗๐๐๐–๘๐๐๐		๘๐๐๐ ขึ้นไป	
	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ
๗. รู้สึกว่าตนเองไม่มีความหนักอะไรเลย	๘๙	๗๐	๑๒	๑๑	๒๔	๑๕	๑๔	๑๖	๑๑	๔	๕	๖	๗	๕	๔	๓	๕	๑	๗	๔
มากทีเดียว	๕	๔	๑	—	๒	—	๑	๑	—	—	—	—	๑	—	—	—	—	๑	—	๒
มาก	๖	๗	—	—	๔	๒	—	๑	๑	—	—	—	—	๒	๑	๑	—	—	—	๑
ปานกลาง	๑๙	๑๘	๒	๓	๕	๓	๓	๖	๔	๓	—	๒	๓	๑	—	—	—	—	๒	—
น้อย	๓๐	๑๓	๔	๑	๖	๓	๕	๒	๔	๕	๒	๒	๒	—	๒	—	๔	—	๑	—
น้อยมาก	๒๙	๒๘	๕	๗	๗	๗	๕	๖	๒	๑	๓	๒	๑	๒	๑	๒	๑	—	๔	๑
๘. รู้สึกไม่สนใจในอาชีพที่ตนถนัด	๘๓	๕๐	๑๐	๖	๒๗	๑๐	๑๑	๙	๑๒	๘	๖	๗	๔	๓	๒	๓	๖	๑	๕	๓
มากทีเดียว	๔	๒	๑	—	๑	๑	—	—	—	—	๑	—	—	—	—	—	—	—	๑	๑
มาก	๖	๗	๒	—	๔	—	—	๑	—	๒	—	๑	—	๒	—	—	—	—	—	๑
ปานกลาง	๘	๑๒	๑	๒	๒	๔	๑	๑	๒	๑	—	๓	๑	—	—	—	—	๑	๑	—
น้อย	๒๙	๗	๒	๑	๖	๑	๖	๓	๖	๒	๒	—	๑	—	๒	—	๔	—	—	—
น้อยมาก	๓๖	๒๒	๔	๓	๑๔	๔	๔	๔	๔	๓	๓	๓	๒	๑	—	๓	๒	—	๓	๑

ตาราง ๖๑. ปัญหาเกี่ยวกับการตัดสินใจ แยกตามรายได้ของผู้ปกครอง

ข้อปัญหา	รวม		รายได้เป็นรายเดือนโดยประมาณ (บาท)																	
			ต่ำกว่า ๑๐๐๐		๑๐๐๐–๒๐๐๐		๒๐๐๐–๓๐๐๐		๓๐๐๐–๔๐๐๐		๔๐๐๐–๕๐๐๐		๕๐๐๐–๖๐๐๐		๖๐๐๐–๗๐๐๐		๗๐๐๐–๘๐๐๐		๘๐๐๐ ขึ้นไป	
	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ
๑. ไม่เข้าใจว่าตนเองควรเลือกอาชีพอะไร	๑๒๕	๔๔	๑๒	๑๐	๓๕	๒๑	๑๘	๑๘	๑๘	๑๔	๑๐	๑๑	๘	๗	๗	๕	๗	๓	๗	๔
มากทีเดียว	๕	๑๑	๑	๑	๒	๔	—	๒	—	๑	—	—	๑	๑	—	—	—	๑	—	๑
มาก	๑๗	๑๗	๓	๑	๕	๓	๑	๕	๔	๔	๒	—	—	๑	๒	—	—	๑	—	๒
ปานกลาง	๒๘	๑๗	๓	๓	๔	๒	๔	๑	๓	๒	๓	๕	๓	๒	๑	—	๑	๑	๑	๑
น้อย	๓๖	๒๕	๓	๒	๔	๖	๕	๒	๖	๖	๓	๔	๓	๓	๒	๒	๓	—	๒	—
น้อยมาก	๔๔	๒๓	๕	๓	๑๔	๖	๘	๘	๕	๑	๒	๒	๑	—	๒	๓	๓	—	๔	—
๒. ผู้ปกครองไม่อยากให้เรียนต่อ	๔๒	๔๖	๑๐	๗	๒๗	๑๕	๑๔	๑๑	๓๖	๗	๗	๕	๖	๓	๓	๕	๓	—	๖	๓
มากทีเดียว	๕	—	๑	—	๒	—	—	—	—	—	—	—	๑	—	—	—	—	—	๑	—
มาก	๑๐	๒	๑	—	๔	๑	๒	—	๒	—	—	—	๑	—	—	—	—	—	—	๑
ปานกลาง	๑๑	๔	๒	๑	๓	๒	—	๑	๔	—	๑	—	—	—	—	—	—	—	๑	—
น้อย	๑๔	๑๐	๒	—	๖	๔	๓	๔	๒	—	๑	๑	๒	—	๑	๑	๒	—	—	—
น้อยมาก	๔๕	๔๐	๔	๖	๑๒	๘	๔	๖	๘	๗	๕	๔	๒	๓	๒	๔	๑	—	๔	๒

ตาราง ๒๐. (ต่อ)

ข้อปัญหา	รวม		รายได้เป็นรายเดือนโดยประมาณ (บาท)																	
			ต่ำกว่า ๑๐๐๐		๑๐๐๐–๒๐๐๐		๒๐๐๐–๓๐๐๐		๓๐๐๐–๔๐๐๐		๔๐๐๐–๕๐๐๐		๕๐๐๐–๖๐๐๐		๖๐๐๐–๗๐๐๐		๗๐๐๐–๘๐๐๐		๘๐๐๐ ขึ้นไป	
	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ
๓. ต้องเลือกอาชีพตามใจผู้ปกครอง	๙๗	๖๘	๑๔	๙	๒๘	๑๔	๑๒	๑๒	๑๒	๑๒	๗	๘	๘	๓	๔	๕	๔	๒	๘	๓
มากทีเดียว	๓	๔	—	—	๒	—	—	๑	—	—	—	๒	—	—	—	—	—	๑	๑	—
มาก	๑๒	๖	๓	๑	๒	๒	๑	๑	๒	—	—	—	๒	๑	—	—	๑	๑	๑	—
ปานกลาง	๒๒	๑๓	๕	๒	๕	๓	๔	๒	๓	๓	๒	๑	๑	—	—	๑	—	—	๒	๑
น้อย	๒๔	๑๕	๒	๔	๘	๓	๒	๒	๓	๔	๒	—	๓	—	๒	๑	๒	—	—	๑
น้อยมาก	๓๖	๓๐	๔	๒	๑๑	๖	๕	๖	๔	๕	๓	๕	๒	๒	๒	๓	๑	—	๔	๑
๔. ตนเองไม่มีความคิดในการเลือกอาชีพ	๑๐๖	๗๐	๑๒	๑๑	๓๓	๑๘	๑๕	๑๒	๑๓	๑๒	๘	๖	๗	๓	๘	๓	๔	๑	๖	๔
มากทีเดียว	๒	๑	—	—	๒	—	—	๑	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
มาก	๑๒	๙	๒	—	๔	๒	—	๒	๑	๒	—	—	๒	๑	๑	—	๑	๑	๑	๑
ปานกลาง	๑๔	๑๖	๒	๓	๔	๓	๑	๕	๔	๓	๑	๑	๑	—	๑	—	—	—	—	๑
น้อย	๓๙	๑๖	๕	๔	๘	๗	๘	๑	๓	๒	๔	๑	๓	๑	๓	—	๓	—	๒	—
น้อยมาก	๓๙	๒๘	๓	๔	๑๐	๖	๖	๓	๕	๕	๓	๔	๑	๑	๓	๓	—	—	๓	๒

ตาราง ๒๑. (ต่อ)

ข้อปัญหา	รวม		ต่ำกว่า ๑๐๐๐		๑๐๐๐–๒๐๐๐		๒๐๐๐–๓๐๐๐		๓๐๐๐–๔๐๐๐		๔๐๐๐–๕๐๐๐		๕๐๐๐–๖๐๐๐		๖๐๐๐–๗๐๐๐		๗๐๐๐–๘๐๐๐		๘๐๐๐ ขึ้นไป	
			รายได้เป็นรายเดือนโดยประมาณ (บาท)																	
	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ
๕. ผู้ปกครองไม่ชอบอาชีพที่ท่านสนใจ	๑๐๑	๕๙	๑๑	๗	๒๗	๑๕	๑๕	๑๑	๑๓	๑๑	๗	๖	๘	๓	๕	๒	๖	๑	๙	๓
มากทีเดียว	๓	๔	–	–	–	๒	–	–	–	–	–	–	๒	๑	–	–	๑	๑	–	–
มาก	๖	๖	–	–	๒	๓	๒	๑	–	๑	–	–	๒	๑	–	–	–	–	–	–
ปานกลาง	๑๗	๗	๕	–	๔	๑	๑	๑	๒	๓	๑	๑	๒	–	–	–	–	–	๒	๑
น้อย	๓๒	๑๔	๒	๑	๙	๓	๕	๒	๖	๕	๒	๑	๑	๑	๒	๑	๓	–	๒	–
น้อยมาก	๔๓	๒๘	๔	๖	๑๒	๖	๗	๗	๕	๒	๔	๔	๑	–	๓	๑	๒	–	๕	๒
๖. ขาดผู้แนะนำในเรื่องอาชีพโดยทั่วไป	๑๐๗	๗๗	๑๕	๑๐	๒๘	๑๘	๑๕	๑๔	๑๖	๑๔	๔	๘	๗	๕	๔	๔	๖	–	๖	๓
มากทีเดียว	๖	๗	๒	๑	๑	–	๑	๑	–	๓	–	๑	๑	–	–	–	–	–	๑	๑
มาก	๒๒	๑๑	๔	–	๗	๕	๓	๓	๔	๒	๑	–	๓	๑	–	–	–	–	–	–
ปานกลาง	๒๗	๒๑	๔	๒	๖	๔	๑	๖	๕	๕	๕	๓	๒	๒	๑	–	๑	–	๒	๑
น้อย	๓๐	๑๒	๓	๑	๙	๕	๗	๒	๔	–	–	๓	๑	–	๑	๑	๔	–	๑	–
น้อยมาก	๒๑	๒๔	๒	๖	๕	๕	๓	๒	๓	๔	๓	๑	–	๒	๒	๓	๑	–	๒	๑

ตาราง ๖๑. (ต่อ)

ข้อปัญหา	รวม		รายได้เป็นรายเดือนโดยประมาณ (บาท)																	
			ต่ำกว่า ๑๐๐๐		๑๐๐๐–๒๐๐๐		๒๐๐๐–๓๐๐๐		๓๐๐๐–๔๐๐๐		๔๐๐๐–๕๐๐๐		๕๐๐๐–๖๐๐๐		๖๐๐๐–๗๐๐๐		๗๐๐๐–๘๐๐๐		๘๐๐๐ ขึ้นไป	
	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ
๗. เกรงว่าอาชีพที่เลือกนั้นเมื่อเรียนจบแล้วจะหางานทำไม่ได้	๑๒๕	๙๔	๑๖	๑๑	๓๑	๒๕	๑๘	๑๖	๑๙	๑๓	๗	๙	๙	๖	๘	๕	๖	๓	๑๑	๖
มากทีเดียว	๑๓	๑๖	๓	๒	๔	๓	๒	๒	๑	๒	—	๒	๑	—	๑	๒	๑	—	—	๓
มาก	๒๐	๒๑	๔	—	๓	๕	๓	๕	๓	๑	—	๒	๒	๒	๓	๑	—	๑	๒	—
ปานกลาง	๒๖	๒๗	๓	๕	๖	๕	๓	๕	๕	๗	๒	๒	๓	๒	๑	—	—	๑	๓	—
น้อย	๓๘	๑๒	๓	—	๑๓	๕	๗	๒	๕	๑	๒	๒	๒	๑	๑	—	๔	—	๑	๑
น้อยมาก	๒๘	๑๘	๓	๔	๕	๓	๓	๒	๕	๒	๓	๑	๑	๑	๒	๒	๑	๑	๕	๒
๘. กังวลใจว่าอาชีพที่เลือกจะไม่ดีพอ	๑๐๘	๙๖	๑๕	๘	๒๗	๒๔	๑๔	๑๙	๑๖	๑๖	๙	๑๑	๗	๖	๔	๔	๕	๓	๑๑	๕
มากทีเดียว	๗	๑๖	๑	—	๑	๖	๑	๒	๑	๓	—	๑	๑	๑	—	—	—	๒	๒	๑
มาก	๒๐	๑๗	๕	๑	๔	๗	๓	๓	๑	๒	๒	๑	๒	๒	๒	๑	—	—	๑	—
ปานกลาง	๑๙	๑๙	๓	—	๖	๓	๑	๔	๔	๔	๓	๔	๑	๒	—	—	—	—	๑	๒
น้อย	๓๔	๑๔	๓	๒	๘	๓	๕	๓	๔	๔	๓	๒	๒	—	๒	—	๓	—	๔	—
น้อยมาก	๒๘	๓๐	๓	๕	๘	๕	๔	๗	๖	๓	๑	๓	๑	๑	—	๓	๒	๑	๓	๒

ตาราง ๖๒. ปัญหาเกี่ยวกับความรู้ทางอาชีพ แยกตามรายได้ของผู้ปกครอง

ข้อปัญหา	รวม		รายได้เป็นรายเดือนโดยประมาณ (บาท)																	
			ต่ำกว่า ๑๐๐๐		๑๐๐๐–๒๐๐๐		๒๐๐๐–๓๐๐๐		๓๐๐๐–๔๐๐๐		๔๐๐๐–๕๐๐๐		๕๐๐๐–๖๐๐๐		๖๐๐๐–๗๐๐๐		๗๐๐๐–๘๐๐๐		๘๐๐๐ ขึ้นไป	
	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ
๑. ขาดความรู้เรื่องลักษณะของงานในอาชีพที่เลือก	๑๔๓	๑๐๖	๑๘	๑๒	๔๐	๒๘	๒๐	๒๑	๑๗	๑๕	๑๐	๑๑	๑๐	๖	๑๓	๖	๘	๓	๗	๔
มากทีเดียว	๘	๒	—	—	๔	—	๑	—	—	—	๑	๑	—	๑	—	—	—	—	๒	—
มาก	๒๔	๑๕	๗	๒	๔	๗	๕	—	๓	—	๒	๒	—	—	๒	๒	—	๑	๑	๑
ปานกลาง	๓๑	๓๒	๕	๔	๙	๗	๒	๗	๔	๔	๓	๕	๕	๓	๒	—	๑	๑	—	๑
น้อย	๔๓	๓๒	๒	๔	๑๕	๖	๘	๘	๖	๖	๒	๒	๒	๒	๔	๒	๓	๑	๑	๑
น้อยมาก	๓๗	๒๕	๔	๒	๘	๘	๔	๖	๔	๕	๒	๑	๓	—	๕	๒	๔	—	๓	๑
๒. ขาดความรู้เรื่องสถานที่ที่จะเรียนในอาชีพที่เลือก	๑๓๖	๙๓	๑๕	๑๐	๓๖	๒๕	๑๙	๑๗	๑๗	๑๖	๑๑	๙	๑๒	๘	๑๐	๕	๖	—	๑๐	๔
มากทีเดียว	๑๐	๗	๒	—	—	๔	๒	๑	๑	๑	๑	๑	๒	—	๒	—	—	—	—	—
มาก	๒๒	๑๒	๓	๑	๘	๔	๒	๑	๒	๒	๑	๓	๓	—	๑	๑	—	—	๒	—
ปานกลาง	๓๘	๒๔	๔	๒	๑๖	๗	๓	๔	๗	๕	๒	๓	๒	๒	—	๑	๓	—	๑	—
น้อย	๓๒	๒๒	๓	๓	๙	๔	๗	๕	๔	๕	๒	—	๔	๒	—	๑	๑	—	๒	๒
น้อยมาก	๓๔	๒๘	๓	๔	๓	๕	๕	๖	๓	๓	๕	๒	๑	๔	๗	๒	๒	—	๕	๒

ตาราง ๖๒. (ต่อ)

ข้อปัญหา	รวม		ต่ำกว่า ๑๐๐๐		๑๐๐๐–๒๐๐๐		๒๐๐๐–๓๐๐๐		๓๐๐๐–๔๐๐๐		๔๐๐๐–๕๐๐๐		๕๐๐๐–๖๐๐๐		๖๐๐๐–๗๐๐๐		๗๐๐๐–๘๐๐๐		๘๐๐๐ ขึ้นไป	
			รายได้เป็นรายเดือนโดยประมาณ (บาท)																	
	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ
๓. ขาดความรู้เกี่ยวกับคุณสมบัติของผู้เรียนในอาชีพนั้น ๆ	๑๒๖	๑๐๐	๑๔	๑๐	๓๔	๒๖	๑๘	๑๔	๑๖	๑๔	๑๑	๑๑	๑๐	๘	๘	๕	๗	๒	๘	๕
มากทีเดียว	๔	๗	—	๒	๑	๒	—	๑	—	—	—	๒	๑	—	—	—	—	—	๒	—
มาก	๑๓	๑๔	๓	—	๖	๕	๒	๒	—	๑	—	๒	๑	๒	๑	—	—	๑	—	๑
ปานกลาง	๔๔	๓๖	๕	๓	๑๓	๗	๔	๗	๑๑	๗	๖	๕	๓	๕	๓	๒	๓	—	๑	—
น้อย	๓๕	๒๕	๓	๔	๗	๕	๑๐	๖	๑	๔	๔	๒	๓	๑	๒	๑	๒	—	๓	๒
น้อยมาก	๒๖	๑๘	๓	๑	๘	๗	๒	๓	๔	๒	๑	—	๒	—	๒	๒	๒	๑	๒	๒
๔. ขาดแหล่งที่จะค้นคว้าเกี่ยวกับอาชีพที่ชอบ	๑๓๐	๘๕	๑๕	๘	๓๗	๑๔	๑๘	๑๘	๑๕	๑๑	๑๑	๑๐	๔	๕	๔	๗	๖	๒	๑๐	๕
มากทีเดียว	๑๑	๘	๑	—	๖	๑	๒	๒	—	—	๑	๓	—	—	—	๑	—	—	๑	๑
มาก	๓๐	๑๔	๕	๑	๘	๓	๔	๒	๕	๑	๒	๔	๒	๑	๒	๑	—	—	๒	๑
ปานกลาง	๓๔	๒๓	๓	๓	๔	๓	๔	๗	๖	๔	๔	๑	๗	๒	๓	—	๓	๒	—	๑
น้อย	๓๐	๑๕	๔	๓	๑๐	๓	๕	๓	๒	๓	๑	—	—	—	๒	๒	๓	—	๓	๑
น้อยมาก	๒๐	๑๕	๒	๑	๔	๔	๓	๔	๒	๓	๓	๒	—	๒	๒	๓	—	—	๔	๑

ตาราง ๒๓. (ต่อ)

ข้อปัญหา	รวม		รายได้เป็นรายเดือนโดยประมาณ (บาท)																	
			ต่ำกว่า ๑๐๐๐		๑๐๐๐–๒๐๐๐		๒๐๐๐–๓๐๐๐		๓๐๐๐–๔๐๐๐		๔๐๐๐–๕๐๐๐		๕๐๐๐–๖๐๐๐		๖๐๐๐–๗๐๐๐		๗๐๐๐–๘๐๐๐		๘๐๐๐ ขึ้นไป	
	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ
๕. ขาดผู้แนะนำให้ความรู้เกี่ยวกับอาชีพที่ชอบ	๑๒๕	๘๐	๑๔	๔	๑๖	๒๑	๑๕	๑๗	๑๕	๑๑	๑๑	๘	๘	๗	๖	๓	๘	–	๘	๔
มากทีเดียว	๘	๗	–	–	๔	๒	–	๒	๑	–	–	๒	๒	–	–	–	–	–	๑	๑
มาก	๒๕	๑๓	๔	๑	๘	๖	๕	๔	๑	๑	๕	๑	๑	–	–	–	–	–	๑	–
ปานกลาง	๓๔	๑๔	๓	๑	๔	๖	๗	๕	๗	๑	๒	๑	๒	๔	๒	–	๒	–	๑	๑
น้อย	๓๓	๒๑	๓	๔	๔	๓	๔	๓	๔	๗	๑	๑	๓	๑	๑	๑	๔	–	๔	๑
น้อยมาก	๒๕	๒๐	๔	๓	๗	๔	๓	๓	๒	๒	๓	๓	–	๒	๓	๒	๒	–	๑	๑
๖. ขาดความรู้ในการเตรียมตัวที่จะเรียนอาชีพที่เลือก	๑๑๑	๘๕	๑๕	๑๐	๓๓	๑๔	๑๔	๑๕	๑๕	๑๖	๘	๑๐	๔	๗	๔	๒	๖	๑	๗	๕
มากทีเดียว	๕	๑๑	๑	๑	๑	๓	๑	๑	๑	๒	–	๒	๑	–	–	–	–	–	–	๒
มาก	๑๖	๑๑	๕	๑	๕	๕	๒	๒	๑	๒	๒	๑	๑	–	–	–	–	–	–	–
ปานกลาง	๓๓	๒๗	๓	๔	๑๓	๓	๔	๕	๒	๕	๔	๔	๔	๔	๒	–	๑	๑	–	๑
น้อย	๓๔	๑๖	๓	๑	๗	๖	๔	๒	๗	๓	๒	๑	๓	๑	๒	๑	๓	–	๓	๑
น้อยมาก	๒๓	๒๐	๓	๓	๗	๒	๓	๕	๔	๔	–	๒	–	๒	–	๑	๒	–	๔	๑

ตาราง ๖๒ (ต่อ)

ข้อปัญหา	รวม		รายได้เป็นรายเดือนโดยประมาณ (บาท)																	
			ต่ำกว่า ๑๐๐๐		๑๐๐๐–๒๐๐๐		๒๐๐๐–๓๐๐๐		๓๐๐๐–๔๐๐๐		๔๐๐๐–๕๐๐๐		๕๐๐๐–๖๐๐๐		๖๐๐๐–๗๐๐๐		๗๐๐๐–๘๐๐๐		๘๐๐๐ ขึ้นไป	
	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ
๗. ไม่ทราบว่าอาชีพที่เลือกนั้นต้องใช้เวลาฝึกฝนศึกษามากน้อยเพียงใด	๑๒๖	๙๙	๑๖	๑๒	๓๕	๒๖	๑๘	๒๑	๑๕	๑๖	๙	๙	๘	๕	๘	๔	๗	๑	๑๐	๕
มากทีเดียว			๕	—	๕	๖	—	๑	๒	๑	๑	๑	๑	—	—	—	—	—	๑	๒
มาก			๒	๔	๘	๘	๑	๕	๒	๒	๑	๑	๓	๓	๑	๑	—	๑	๓	—
ปานกลาง			๓	๔	๘	๔	๗	๘	๕	๗	๔	๕	๔	๑	๓	—	๑	—	๓	๑
น้อย			๒	๓	๘	๘	๔	๔	๕	๓	๓	๒	—	—	๑	๑	๓	—	—	—
น้อยมาก			๔	๑	๖	—	๑	๓	๑	๓	—	—	—	๑	๓	๒	๓	—	๓	๒
๘. ไม่ทราบว่าอาชีพที่เลือกนั้นต้องใช้ค่าใช้จ่ายในการศึกษามากน้อยเพียงใด	๑๕๓	๑๐๘	๑๗	๑๑	๔๑	๒๗	๒๒	๒๐	๒๑	๑๘	๑๔	๑๓	๑๑	๖	๙	๔	๖	๓	๑๒	๖
มากทีเดียว			๕	๕	๑๐	๕	๑	๒	๓	๖	—	๔	๑	๑	—	๑	—	—	๓	๒
มาก			๕	๒	๑๐	๑๐	๗	๗	๕	๑	๒	๒	๓	๑	๑	๑	—	๒	๓	—
ปานกลาง			๓	๓	๑๑	๘	๕	๖	๖	๕	๖	๓	๕	๑	๒	—	๒	๑	๒	๑
น้อย			๓	๑	๖	๑	๕	๓	๗	๒	๓	๑	—	๑	๒	—	๓	—	—	—
น้อยมาก			๑	—	๔	๓	๔	๒	—	๔	๓	๓	๒	๒	๔	๒	๑	—	๔	๓

หมายเหตุ นักเรียนชาย ๓ คน นักเรียนหญิง ๓ คน ไม่ระบุรายได้ของผู้ปกครอง

ตาราง ๒๓. ปัญหาเกี่ยวกับร่างกาย

ข้อปัญหา	รวม		อาชีพ: ข้าราชการ		ค้าขาย		รับจ้าง		บริษัท		องค์การ		ธนาคาร		ผู้อำนวยการ		แพทย์		ชาวนา		อื่น ๆ	
	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช.	ญ
๑. สายตาไม่เหมาะสมกับอาชีพที่เลือก	๑๒๐	๙๑	๔๕	๒๗	๒๐	๒๑	๑๑	๑๓	๖	๓	๗	๓	๓	๕	๓	๒	๒	๒	๖	๒	๑๗	๑๓
มากทีเดียว	๒	๑	—	—	๑	—	—	—	—	—	๑	—	—	—	—	๑	—	—	—	—	—	—
มาก	๔	๖	๑	๑	๑	๒	—	๑	—	—	—	—	—	—	—	—	—	๑	—	—	๒	๑
ปานกลาง	๒๔	๒๑	๑๒	๗	๓	๕	๓	๒	๑	๑	—	๑	—	๒	—	—	๒	—	๑	—	๒	๓
น้อย	๒๗	๒๓	๗	๗	๖	๗	๒	๓	๑	—	๒	๑	๑	๑	๑	—	—	๑	๓	๒	๔	๑
น้อยมาก	๖๓	๔๐	๒๕	๑๒	๙	๗	๖	๗	๔	๒	๔	๑	๒	๒	๒	๑	—	—	๒	—	๙	๘
๒. มีโรคประจำตัวที่ขัดขวางการประกอบอาชีพที่ชอบ	๑๐๙	๖๘	๓๙	๑๘	๒๒	๑๖	๑๒	๗	๔	๒	๖	๓	๒	๓	๒	๑	—	๑	๕	๑	๑๗	๑๖
มากทีเดียว	๓	—	๒	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	๑	—	—	—
มาก	๑	๕	—	๒	—	๒	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	๑	๑
ปานกลาง	๑๕	๑๓	๖	๔	—	๓	๔	—	๑	๒	๒	๑	—	—	—	—	—	—	—	—	๒	๓
น้อย	๓๐	๑๓	๑๐	๔	๑๑	๕	๓	๑	๑	—	—	—	—	—	๑	—	—	—	๒	—	๒	๓
น้อยมาก	๖๐	๓๗	๒๑	๘	๑๑	๖	๕	๖	๒	—	๔	๒	๒	๓	๑	๑	—	๑	๒	๑	๑๒	๘

ตาราง ๖๓. (ต่อ)

ข้อปัญหา	รวม		ข้าราชการ		ค้าขาย		รับจ้าง		บริษัท		องค์การ		ธนาคาร		ผู้อำนวยการ		แพทย์		ชาวนา		อื่น ๆ	
	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ
๓. ไม่คล่องแคล่วในการทำงานตัวเมือง	๑๓๐	๕๒	๔๘	๒๕	๒๕	๑๔	๑๔	๑๓	๖	๕	๗	๓	๔	๔	๑	๒	๒	๒	๖	๒	๑๔	๑๓
มากทีเดียว	๔	๑	๑	—	—	—	—	๑	๑	—	—	—	—	—	—	—	—	—	๑	—	๑	—
มาก	๕	๖	๒	๑	—	๔	—	—	—	—	๑	—	—	—	—	—	๑	—	—	—	๑	๑
ปานกลาง	๔๒	๒๕	๓๗	๘	๔	๕	๖	๓	๓	๑	๑	—	—	๑	—	—	—	—	๑	๑	๕	๖
น้อย	๓๕	๒๗	๑๔	๕	๑๐	๕	๔	๖	๒	๒	๔	๑	๑	๑	—	๑	—	๒	๑	—	๓	๔
น้อยมาก	๓๖	๓๕	๑๐	๑๕	๕	๖	๕	๓	—	๒	๑	๒	๓	๒	๑	๑	๑	—	๓	๑	๕	๒
๔. รู้สึกประสาทไม่ค่อยดี ไม่เหมาะสมกับอาชีพที่เลือก	๑๐๖	๗๕	๓๔	๒๒	๒๓	๑๗	๑๑	๑๐	๓	๔	๕	๒	๒	๒	๓	๓	๒	๒	๕	๓	๑๔	๑๔
มากทีเดียว	๒	๓	๑	๑	—	—	—	๑	—	—	—	—	—	—	๑	—	—	—	—	—	—	๑
มาก	๖	๙	๑	๒	—	๒	๒	—	—	—	—	๑	—	—	—	๑	๑	—	๑	๑	๑	๒
ปานกลาง	๒๕	๑๓	๔	๓	๕	๒	๒	๒	—	—	๔	—	๑	—	—	๑	—	๑	—	๑	๓	๓
น้อย	๒๖	๑๔	๔	๗	๘	๓	๓	๒	๑	๒	—	๑	—	—	—	๑	—	—	๒	๑	๓	๒
น้อยมาก	๔๘	๓๕	๑๔	๔	๑๐	๑๐	๔	๕	๒	๒	๑	—	๑	๒	๒	—	๑	๑	๒	—	๗	๖

Column header note: รวม and the occupational columns fall under the spanning heading อาชีพ.

ตาราง ๖๓. (ต่อ)

ข้อปัญหา	รวม		ข้าราชการ		ค้าขาย		รับจ้าง		บริษัท		องค์การ		ธนาคาร		ผู้อำนวยการ		แพทย์		ชาวนา		อื่น ๆ	
	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ
๕. ร่างกายอ่อนแอเกินไปที่จะเลือกเรียนอาชีพที่สนใจ	๘๙	๖๕	๓๒	๑๖	๒๓	๑๖	๘	๕	๒	๓	๔	๑	๑	๒	๒	๑	๑	๒	๓	๑	๑๓	๑๔
มากที่เดียว	–	๓	–	๑	–	๒	–	–	–	–	–	–	–	–	–	–	–	–	–	–	–	–
มาก	๓	๓	๒	๑	๑	–	–	๑	–	–	–	–	–	–	–	–	–	–	–	–	–	๑
ปานกลาง	๑๓	๗	๔	๒	๓	๒	๑	–	–	๑	–	–	–	–	–	–	–	–	๑	–	๔	๒
น้อย	๓๓	๓๗	๑๔	๓	๗	๕	๓	๓	๑	๑	๑	๑	–	–	๑	–	–	๑	๑	–	๔	๓
น้อยมาก	๔๐	๓๕	๑๒	๔	๑๒	๗	๔	๕	๑	๑	๓	–	๑	๒	๑	๑	๑	๑	๑	๑	๔	๘
๖. ร่างกายไม่สมประกอบ จึงเรียนทางอาชีพไม่ได้	๘๐	๔๕	๒๔	๑๑	๑๖	๑๐	๑๑	๔	๒	๒	๓	–	๑	๑	๒	๑	–	๒	๔	๑	๑๓	๔
มากที่เดียว	๖	–	๔	–	๑	–	๑	–	–	–	–	–	–	–	–	–	–	–	–	–	–	–
มาก	๓	๔	๑	๑	๑	๑	๑	๑	–	–	–	–	–	–	–	–	–	–	–	–	–	๑
ปานกลาง	๗	๔	๒	๒	–	๒	๓	–	–	–	–	–	–	–	–	–	–	–	–	–	๒	–
น้อย	๒๔	๗	๑๔	๓	๓	–	๓	–	๑	๑	–	–	๑	–	๑	–	–	๑	–	–	๔	๒
น้อยมาก	๓๖	๓๐	๖	๕	๑๑	๗	๓	๗	๑	๑	๓	–	–	๑	๑	๑	–	๑	๔	๑	๗	๖

ตาราง ๖๓. (ต่อ)

ข้อปัญหา	รวม		อาชีพ																			
			ข้าราชการ		ค้าขาย		รับจ้าง		บริษัท		องค์การ		ธนาคาร		ผู้อำนวยการ		แพทย์		ชาวนา		อื่น ๆ	
	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ
๗. ท่าทางและลักษณะของคนไม่เหมาะสมกับอาชีพที่ชอบ	๘๔	๗๑	๒๔	๒๑	๒๐	๑๔	๑๐	๑๒	๒	๒	๔	๑	—	๒	๒	๒	๒	๒	๔	๒	๑๔	๑๓
มากทีเดียว	๒	๑๐	๑	๓	—	๓	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	๑	—	—	๑	๓
มาก	๔	๔	๑	๒	๑	—	—	—	—	—	๑	—	—	—	—	๑	๑	—	—	—	—	๑
ปานกลาง	๒๘	๑๙	๗	๘	๕	๔	๔	๓	—	—	๑	—	—	๑	—	—	๑	—	๒	๑	๖	๒
น้อย	๒๘	๒๐	๑๑	๓	๖	๓	๓	๔	๑	๑	—	๑	—	—	—	—	—	๑	๑	—	๒	๗
น้อยมาก	๓๒	๑๘	๔	๕	๘	๔	๓	๕	๑	๑	๒	—	—	๑	๒	๑	—	—	๑	๑	๕	—
๘. ไม่ทราบว่าร่างกายจะเหมาะสมกับอาชีพที่ชอบหรือไม่	๑๐๒	๘๐	๓๖	๒๔	๒๖	๑๘	๑๐	๑๐	๓	๓	๔	—	๓	๑	๒	๓	๑	๒	๕	๒	๑๒	๑๓
มากทีเดียว	๓	๑๑	—	๕	๒	๓	—	—	—	๑	๑	—	—	—	—	๑	—	—	—	—	—	๑
มาก	๑๓	๑๒	๔	๖	๕	๒	๒	๑	—	—	—	—	๑	—	—	—	—	—	—	—	๑	๓
ปานกลาง	๓๐	๑๘	๑๒	๕	๕	๑	๔	๓	๑	๒	๑	—	—	—	๑	๑	—	๒	๑	๑	๕	๓
น้อย	๒๖	๒๒	๑๒	๔	๖	๘	—	๒	๒	—	—	—	๑	—	—	—	๑	—	๓	๑	๑	๔
น้อยมาก	๓๐	๑๗	๘	๔	๘	๔	๔	๔	—	—	๒	—	๑	๑	๑	๑	—	—	๑	๑	๕	๒

ตาราง ๒๙. ปัญหาเกี่ยวกับการเงิน

ข้อปัญหา	รวม		อาชีพ																			
			ข้าราชการ		ค้าขาย		รับจ้าง		บริษัท		องค์การ		ธนาคาร		ผู้อำนวยการ		แพทย์		ชาวนา		อื่น ๆ	
	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ
๑. ท่านเกรงจะเรียนอาชีพที่เลือกไม่ตลอด	๑๔๑	๑๐๒	๔๕	๒๘	๓๓	๒๔	๑๓	๑๔	๕	๓	๕	๓	๔	๕	๔	๒	๑	๑	๗	๒	๒๐	๑๔
มากที่เดียว	๕	๖	—	๑	—	๑	๑	๒	—	—	๑	—	—	๑	๑	—	—	—	—	—	๒	๑
มาก	๑๘	๑๐	๖	๒	๖	๑	๔	๔	—	—	—	๑	—	—	—	—	—	—	—	—	๒	๒
ปานกลาง	๔๖	๓๕	๑๓	๑๒	๑๒	๑๑	๖	๒	๑	—	๓	—	๑	—	๑	๑	—	—	๔	—	๕	๔
น้อย	๔๑	๒๙	๑๘	๖	๙	๙	—	๕	๒	๑	๓	๑	๑	๒	๑	—	๑	๑	๒	๑	๔	๓
น้อยมาก	๓๑	๒๖	๘	๗	๖	๒	๒	๑	๒	๒	๒	๑	๒	๒	๑	๑	—	—	๑	๑	๗	๔
๒. ถ้าเรียนต่อต้องหารายได้ด้วยตนเอง	๑๑๕	๗๒	๓๗	๑๗	๒๗	๑๕	๑๓	๙	๓	๑	๖	๓	๒	๔	๒	๑	—	๒	๖	๒	๑๙	๑๘
มากที่เดียว	๔	๗	๑	๓	—	๑	—	๑	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	๑	—	๒	๒
มาก	๑๕	๖	๖	๑	๑	๑	๗	๑	—	—	—	—	๑	๑	—	—	—	—	—	—	—	๒
ปานกลาง	๓๐	๗	๘	๓	๑๒	๒	๒	๒	—	—	—	—	—	—	๑	—	—	—	๒	—	๕	—
น้อย	๓๐	๑๔	๑๑	๒	๖	๔	๑	๑	๒	—	๒	๒	—	—	—	—	—	๑	๒	๒	๖	๒
น้อยมาก	๓๖	๓๘	๑๑	๘	๘	๗	๓	๔	๑	๑	๔	๑	๑	๓	๑	๑	—	๑	๑	—	๖	๑๒

ตาราง ๒๔. (ต่อ)

ข้อปัญหา	รวม		ข้าราชการ		ค้าขาย		รับจ้าง		บริษัท		องค์การ		ธนาคาร		ผู้อำนวยการ		แพทย์		ชาวนา		อื่น ๆ	
	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ
๓. ถ้าเรียนต่อต้องถูกจำกัดเรื่องการใช้เงิน	๑๑๕	๘๐	๔๐	๑๙	๒๖	๑๘	๑๒	๑๒	๔	๔	๘	๒	๒	๔	๒	๑	๒	๒	๔	๒	๑๕	๑๕
มากทีเดียว	๔	๑	—	—	—	๑	๑	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	๑	—	๒	—
มาก	๑๕	๙	๗	๒	๔	—	๒	๓	๑	—	—	๑	—	๑	—	—	—	—	—	—	๑	๒
ปานกลาง	๓๔	๒๔	๙	๗	๘	๔	๔	๓	๑	๒	๓	—	๑	๒	๑	—	๑	๑	๑	—	๕	๕
น้อย	๓๖	๒๔	๑๔	๓	๔	๖	๔	๓	๑	๑	๒	๑	๑	—	๑	—	๑	๑	๑	๒	๒	๗
น้อยมาก	๒๖	๒๒	๑๐	๗	๕	๗	๑	๓	๑	๑	๓	—	—	๑	—	๑	—	—	๑	—	๕	๒
๔. เกรงจะเรียนไม่สำเร็จเพราะต้องใช้เวลาในการหารายได้พิเศษมาก	๑๐๓	๖๐	๓๖	๑๔	๒๔	๑๒	๑๓	๔	๑	๖	๖	๑	๑	๒	๒	๑	๑	๒	๔	๒	๑๕	๑๕
มากทีเดียว	๘	๒	๒	—	๑	๒	๓	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	๒	—
มาก	๖	๒	๒	—	๑	—	๑	—	—	—	๑	—	—	—	—	—	—	—	—	—	๑	๒
ปานกลาง	๒๐	๑๐	๗	๓	๕	—	๓	๒	—	—	๑	—	—	๑	๑	—	—	—	๑	—	๒	๔
น้อย	๒๙	๑๖	๑๔	๖	๖	๓	๓	๔	๑	—	—	๑	๑	—	—	—	—	—	๑	๑	๒๔	๑๖
น้อยมาก	๔๐	๓๐	๑๑	๕	๑๑	๗	๓	๓	—	๒	๔	—	—	๑	๑	๑	๑	๒	๒	๑	๗	๘

ตาราง ๖๙. (ต่อ)

ข้อปัญหา	รวม		อาชีพ																			
			ข้าราชการ		ค้าขาย		รับจ้าง		บริษัท		องค์การ		ธนาคาร		ผู้อำนวยการ		แพทย์		ชาวนา		อื่น ๆ	
	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ
๕. ไม่มีโอกาสเรียนต่อเพราะไม่มีทุน	๑๐๒	๕๙	๓๓	๑๓	๒๔	๑๖	๑๑	๔	๔	๒	๖	๑	๒	๒	๒	๑	๒	๒	๔	๑	๑๔	๑๒
มากทีเดียว	๑	๒	—	—	—	๑	๑	๑	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
มาก	๑๓	๗	๓	๒	๒	—	๒	๒	๑	—	๒	—	—	๑	—	—	—	—	—	—	๓	๒
ปานกลาง	๒๗	๘	๗	๒	๔	๓	๓	๑	๑	—	—	—	๑	—	—	—	๑	—	๑	—	๔	๒
น้อย	๓๔	๑๒	๑๔	๔	๘	๔	๓	๑	๒	—	๒	—	—	—	—	—	—	—	๒	—	๓	๓
น้อยมาก	๒๗	๓๐	๔	๕	๕	๘	๒	๔	—	๒	๒	๑	๑	๑	๒	๑	๑	๒	๑	๑	๔	๕
๖. ไม่มีโอกาสไปเรียนในภูมิลำเนาอื่นเพราะทุนจำกัด	๑๐๔	๖๖	๓๔	๑๖	๒๔	๑๔	๑๑	๑๐	๓	๒	๕	—	๑	๑	๓	๒	๑	๒	๔	—	๑๔	๑๔
มากทีเดียว	๕	๖	๑	๑	๑	๒	๒	๒	—	—	—	—	—	—	—	๑	—	—	—	—	๑	—
มาก	๑๔	๗	๓	๓	๗	๑	๑	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	๒	๓
ปานกลาง	๒๗	๒๐	๔	๕	๗	๖	๔	๕	—	—	๑	—	—	—	๑	—	๑	๑	๑	—	๓	๕
น้อย	๓๒	๑๓	๑๕	๔	๖	๒	๒	๓	๒	—	๑	—	๑	—	—	—	—	๑	๑	—	๔	๓
น้อยมาก	๒๖	๑๔	๖	๓	๗	๘	๒	๑	๑	๒	๓	—	—	๑	๒	๑	—	—	๑	—	๔	๓

ตาราง ๖๙. (ต่อ)

ข้อปัญหา	รวม		อาชีพ																			
			ข้าราชการ		ค้าขาย		รับจ้าง		บริษัท		องค์การ		ธนาคาร		ผู้อำนวยการ		แพทย์		ชาวนา		อื่น ๆ	
	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ
๗. ขาดเงินในการวิ่งเต้นติดต่อเพื่อการเรียนต่อ	๙๔	๖๓	๓๔	๑๔	๒๔	๑๖	๑๒	๑๑	๓	๒	๔	—	—	๑	๑	๑	๑	๒	๔	๒	๑๑	๑๔
มากทีเดียว	๔	๓	๑	๑	—	๑	๒	๑	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	๑	—
มาก	๑๐	๖	๒	๑	๑	—	๒	๑	๑	—	๒	—	—	๑	—	—	—	—	—	๑	๒	๒
ปานกลาง	๓๕	๒๐	๑๑	๖	๑๓	๖	๕	๔	—	—	๑	—	—	—	—	—	—	—	๒	—	๓	๕
น้อย	๒๕	๑๑	๑๓	๒	๖	๒	๑	๑	๑	๑	—	—	—	—	—	—	๑	๑	๒	—	๑	๔
น้อยมาก	๒๐	๒๒	๗	๔	๔	๗	๒	๔	๑	๑	๑	—	—	—	๑	๑	—	๑	—	๑	๔	๓
๘. ขาดเงินทุนทำให้ขาดกำลังใจที่จะเรียนต่อ	๙๘	๕๑	๓๓	๑๓	๒๘	๑๕	๑๑	๘	๒	๒	๔	—	—	๒	๓	๑	๑	๒	๔	๑	๑๒	๗
มากทีเดียว	๓	๖	—	๒	—	๑	๓	๒	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	๑
มาก	๘	๖	๒	๓	๒	—	๑	—	—	—	๑	—	—	—	—	—	—	—	—	๑	๒	๒
ปานกลาง	๓๐	๗	๑๒	๑	๔	๓	๑	๑	—	—	๑	—	—	๑	๑	—	—	—	๓	—	๓	๑
น้อย	๒๘	๑๒	๑๐	๔	๑๐	๔	๔	๒	๑	—	—	—	—	—	—	—	๑	๑	๑	—	๒	๑
น้อยมาก	๒๘	๒๐	๔	๓	๗	๗	๒	๓	๑	๒	๒	—	—	๑	๒	๑	—	๑	—	—	๔	๒

ตาราง ๖๘. ปัญหาเกี่ยวกับผู้ปกครอง แยกตามอาชีพของผู้ปกครอง

ข้อปัญหา	รวม		อาชีพ: ข้าราชการ		ค้าขาย		รับจ้าง		บริษัท		องค์การ		ชนาการ		ผู้อำนวยการ		แพทย์		ชาวนา		อื่น ๆ	
	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ
๑. ผู้ปกครองขาดความรู้ในเรื่องอาชีพเป็นที่ศึกษาไม่ได้	๑๓๖	๔๔	๔๑	๑๙	๓๖	๒๐	๑๔	๑๔	๔	๖	๗	๓	๒	๔	๕	๓	๑	๒	๗	๒	๑๙	๒๑
มากทีเดียว	๑๑	๕	๒	๒	๗	๒	–	–	–	๑	๒	–	–	–	–	–	–	–	–	–	–	–
มาก	๑๗	๖	๔	–	๗	๒	๔	๑	๑	–	–	–	–	๑	–	–	–	–	–	–	๑	๒
ปานกลาง	๔๓	๒๖	๔	๔	๑๑	๕	๕	๓	–	๒	๒	๑	๑	๑	๑	๒	๑	–	๔	๑	๔	๗
น้อย	๒๔	๒๐	๔	๔	๖	๕	๑	๕	๒	๑	–	–	๑	๑	๑	–	–	๑	๒	–	๓	๔
น้อยมาก	๔๐	๑๗	๑๗	๔	๕	๗	๔	๕	๑	๒	๓	๒	–	๑	๓	๑	–	๑	๑	๑	๖	๘
๒. ผู้ปกครองไม่มีแผนการสำหรับตนในเรื่องอาชีพ	๑๑๑	๗๖	๓๘	๒๑	๒๕	๑๖	๑๓	๔	๓	๖	๕	๒	๑	๔	๒	๒	๑	๑	๕	๑	๑๘	๑๔
มากทีเดียว	๔	๓	๒	๑	๒	๒	–	–	–	–	–	–	–	–	–	–	–	–	–	–	–	–
มาก	๑๗	๓	๓	๒	๖	๑	๓	–	–	–	๑	–	–	–	–	–	–	–	–	–	๔	–
ปานกลาง	๒๘	๑๔	๗	๒	๔	๒	๕	๑	–	๑	๒	–	–	๒	๑	๑	๑	๑	๒	–	๖	๔
น้อย	๒๗	๒๒	๑๔	๗	๓	๔	๒	๒	๑	๓	๑	–	๑	–	๑	–	–	–	๒	–	๒	๒
น้อยมาก	๓๕	๒๔	๑๒	๔	๑๐	๓	๓	๖	๒	๒	๑	๒	–	๒	–	๑	–	–	๑	๑	๖	๓

ตาราง ๖๕. (ต่อ)

ข้อปัญหา	รวม		อาชีพ																			
			ข้าราชการ		ค้าขาย		รับจ้าง		บริษัท		องค์การ		ธนาคาร		ผู้อำนวยการ		แพทย์		ชาวนา		อื่น ๆ	
	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ
๓. ความเห็นของผู้ปกครองขัดแย้งกันในเรื่องการเลือกอาชีพของตน	๑๐๕	๖๖	๓๑	๑๘	๒๗	๑๓	๑๑	๗	๕	๓	๕	—	๓	๔	๓	๒	๑	๒	๕	๒	๑๔	๑๕
มากทีเดียว	๓	๕	—	๓	๒	—	—	๑	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	๑	๑
มาก	๙	๙	๒	๓	๓	๒	๑	—	๒	๑	—	—	—	๑	—	๑	—	—	—	—	๑	๑
ปานกลาง	๑๓	๗	๗	๓	๒	๒	๒	๑	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	๒	๑
น้อย	๒๙	๑๔	๗	๓	๘	๑	๓	—	๑	—	—	—	๑	—	๒	๑	—	๒	๓	๒	๔	๕
น้อยมาก	๕๐	๓๑	๑๕	๖	๑๒	๘	๕	๕	๒	๒	๕	—	๒	๓	๑	—	๑	—	๒	—	๖	๗
๔. ผู้ปกครองต้องการให้ดำเนินอาชีพตามผู้ปกครอง	๘๙	๕๗	๒๔	๑๕	๒๒	๑๖	๑๑	๗	๓	๒	๔	—	๑	๑	๒	๑	๒	๒	๔	๑	๑๖	๑๒
มากทีเดียว	๕	๓	๔	๒	๑	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	๑	—	—	—	—
มาก	๖	๓	๑	๒	๑	๑	—	—	๒	—	—	—	—	—	—	—	๑	—	—	—	๑	—
ปานกลาง	๑๙	๑๑	๒	๑	๕	๕	๔	๒	—	—	๑	—	—	—	๑	๑	—	๑	๑	—	๕	๑
น้อย	๒๗	๑๒	๑๒	๔	๕	๓	๔	๒	—	—	—	—	๑	—	๑	—	๑	—	๑	—	๒	๓
น้อยมาก	๓๖	๒๘	๔	๖	๑๐	๗	๓	๓	๑	๒	๓	—	—	๑	—	—	—	—	๒	๑	๘	๘

ตาราง ๖๕. (ต่อ)

ข้อปัญหา	รวม		อาชีพ																			
			ข้าราชการ		ค้าขาย		รับจ้าง		บริษัท		องค์การ		ธนาคาร		ผู้อำนวยการ		แพทย์		ชาวนา		อื่น ๆ	
	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ
๕. ผู้ปกครองตั้งความหวังไว้สูงเกินความสามารถของตน	๑๑๐	๗๐	๓๘	๒๔	๒๓	๑๕	๑๑	๙	๔	๔	๖	—	๔	—	๒	๒	๒	๒	๔	๒	๑๖	๑๒
มากทีเดียว	๕	๔	๒	๔	๑	—	—	—	—	—	—	—	๑	—	—	—	๑	—	—	—	—	—
มาก	๑๔	๑๒	๔	๕	๒	๓	—	๒	๒	—	—	—	—	—	—	๑	—	—	๑	๑	๕	—
ปานกลาง	๓๔	๑๖	๑๔	๕	๖	๓	๖	๑	—	๒	๒	—	๑	—	—	—	๑	—	๑	๑	๓	๔
น้อย	๓๔	๑๖	๑๐	๔	๑๐	๕	๔	๒	๒	๑	๑	—	๑	—	๑	—	—	๒	๒	—	๓	๒
น้อยมาก	๒๓	๒๒	๘	๖	๔	๔	๑	๔	—	๑	๓	—	๑	—	๑	๑	—	—	—	—	๕	๖
๖. ผู้ปกครองไม่สนับสนุนความคิดของตน	๙๓	๕๑	๓๐	๑๔	๒๕	๑๑	๑๐	๗	๓	๓	๔	—	๑	๑	๒	๑	๑	๒	๔	๑	๑๓	๑๑
มากทีเดียว	๔	๕	๒	๕	๑	—	—	—	—	—	—	—	—	—	๑	—	—	—	—	—	—	—
มาก	๖	๔	๒	๒	๑	—	๑	๑	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	๑	—	๑	๑
ปานกลาง	๒๑	๙	๗	๓	๑๐	๓	๒	—	—	๑	—	—	—	—	—	—	—	๑	—	—	๒	๑
น้อย	๒๒	๑๐	๗	—	๕	๑	๓	๒	๒	๑	—	—	—	—	—	—	—	๑	๒	๑	๓	๔
น้อยมาก	๔๐	๒๓	๑๒	๔	๘	๗	๔	๔	๑	๑	๔	—	๑	๑	๑	๑	๑	—	๑	—	๗	๕

ตาราง ๖๕. (ต่อ)

ข้อปัญหา	รวม		ข้าราชการ		ค้าขาย		รับจ้าง		บริษัท		องค์การ		ธนาคาร		ผู้อำนวยการ		แพทย์		ชาวนา		อื่น ๆ	
	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ
๗. ไม่ทราบว่าผู้ปกครองคิดอย่างไรกับตน	๑๑๓	๗๕	๔๒	๒๐	๒๕	๑๘	๑๑	๑๐	๔	๓	๓	๓	๓	๔	๓	๒	๒	๒	๓	๑	๑๗	๑๒
มากทีเดียว	๘	๖	๒	๔	๑	๑	๑	–	–	–	๑	–	–	–	–	–	๑	–	–	–	๒	๑
มาก	๒๕	๑๒	๘	๔	๘	๓	๑	๒	๒	๑	–	–	–	๑	–	–	–	–	–	–	๔	๑
ปานกลาง	๓๐	๒๓	๑๑	๔	๔	๗	๔	๒	๑	–	๑	๑	๑	๒	๒	๑	–	๑	๒	–	๔	๕
น้อย	๓๑	๑๐	๑๘	๑	๔	๒	๒	๒	๑	๑	–	–	๑	–	–	–	–	๑	๑	–	๔	๓
น้อยมาก	๒๐	๒๕	๘	๗	๓	๕	๓	๔	–	๑	๑	๒	๑	๑	๑	๑	๑	–	–	๑	๒	๒
๘. ไม่มีโอกาสปรึกษาเรื่องอาชีพกับผู้ปกครอง	๘๘	๖๐	๒๖	๑๕	๒๕	๑๖	๑๐	๑๑	๒	๑	๒	๑	๒	๑	๓	๑	๑	๒	๔	–	๑๓	๑๓
มากทีเดียว	๓	๖	–	๒	๑	๒	–	๑	–	–	–	–	–	–	–	–	–	–	๑	–	๑	๑
มาก	๘	๗	๑	๔	๓	๓	๓	–	–	–	–	–	๑	–	–	–	–	–	–	–	–	–
ปานกลาง	๑๘	๑๑	๕	๑	๔	๓	๒	๓	๑	–	๑	–	–	–	๑	–	–	๑	๒	–	๒	๓
น้อย	๒๕	๑๓	๑๐	๒	๑๐	๔	๒	๒	–	–	–	–	๑	–	–	–	–	–	–	–	๕	๕
น้อยมาก	๓๑	๒๕	๑๐	๖	๗	๔	๓	๔	๑	๑	๑	๑	–	๑	๒	๑	๑	๑	๑	–	๕	๔

ตาราง ๖๖. ปัญหาเกี่ยวกับการเรียน แยกตามอาชีพของผู้ปกครอง

ข้อปัญหา	รวม		อาชีพ																			
			ข้าราชการ		ค้าขาย		รับจ้าง		บริษัท		องค์การ		ธนาคาร		ผู้อำนวยการ		แพทย์		ชาวนา		อื่น ๆ	
	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ
๑. สติปัญญาไม่เหมาะสมที่จะเรียนอาชีพที่ชอบ	๑๕๑	๑๐๗	๖๓	๓๓	๒๒	๒๐	๑๒	๑๒	๖	๖	๗	๔	๔	๕	๔	๓	๒	๒	๗	๒	๒๔	๒๐
มากทีเดียว	๕	๗	๓	๕	—	๑	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	๒	๑
มาก	๑๐	๑๓	๔	๕	๑	๔	๑	—	๑	๑	๑	๑	—	—	—	—	—	—	๑	—	๑	๒
ปานกลาง	๕๖	๔๓	๒๓	๑๓	๖	๘	๖	๔	๒	๒	๓	๒	๓	๓	๑	๒	๑	๑	๓	—	๘	๘
น้อย	๔๘	๒๒	๒๔	๕	๑๐	๕	๓	๒	๑	๒	—	—	๑	—	๒	๑	๑	—	๑	—	๕	๗
น้อยมาก	๓๒	๒๒	๙	๕	๕	๒	๒	๖	๒	๑	๓	๑	—	๒	๑	—	—	๑	๒	๒	๘	๒
๒. กลัวสอบแข่งขันเข้าเรียนต่อไม่ได้	๑๕๐	๑๔๗	๗๔	๕๕	๓๑	๓๐	๑๓	๑๓	๑๓	๖	๙	๖	๘	๖	๕	๓	๒	๒	๕	๓	๒๕	๒๓
มากทีเดียว	๓๑	๕๐	๑๕	๑๖	๔	๘	—	๓	๕	๒	๓	—	๑	—	—	—	—	—	๑	๒	๕	๕
มาก	๕๐	๔๔	๒๔	๑๗	๖	๔	๕	๔	๓	๒	๒	๑	๓	๓	—	๒	๑	๑	—	—	๖	๕
ปานกลาง	๖๖	๓๑	๒๗	๑๐	๑๑	๘	๕	๑	๓	๒	๓	๔	๒	๑	๔	๑	๑	๑	๑	๑	๔	๒
น้อย	๒๔	๑๔	๗	๔	๔	๔	๒	๑	๓	—	๑	—	๑	๑	—	—	—	—	๒	—	๔	๔
น้อยมาก	๑๔	๑๓	๗	๓	๑	๑	๑	๔	—	—	—	๑	๑	๑	๑	—	—	—	๑	—	๒	๓

ตาราง ๖๖. (ต่อ)

ข้อปัญหา	รวม		อาชีพ																			
			ข้าราชการ		ค้าขาย		รับจ้าง		บริษัท		องค์การ		ธนาคาร		ผู้อำนวยการ		แพทย์		ชาวนา		อื่น ๆ	
	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ
๓. ไม่มีโอกาสปรับปรุงตนเองในด้านการเรียน	๑๒๓	๗๘	๔๔	๒๐	๒๘	๒๐	๑๑	๑๑	๓	๓	๘	๒	๕	๓	๒	๑	๑	๒	๕	๑	๑๖	๑๕
มากทีเดียว	๓	๖	๑	๑	—	๔	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	๑	—	๑	๑
มาก	๑๐	๕	๒	๒	๑	๑	๓	๑	๑	๑	๒	—	—	—	—	—	๑	—	—	—	—	—
ปานกลาง	๔๐	๒๐	๑๕	๕	๘	๔	๕	๓	—	—	๒	๑	๑	๑	—	—	—	๑	๑	—	๘	๕
น้อย	๓๒	๒๔	๑๓	๗	๗	๕	๑	๔	๑	๒	๒	—	๒	—	๑	—	—	—	๒	๑	๓	๕
น้อยมาก	๓๘	๒๓	๑๓	๕	๑๒	๖	๒	๓	๑	—	๒	๑	๒	๒	๑	๑	—	๑	๑	—	๕	๔
๔. เบื่อหน่ายการเรียนวิชาต่าง ๆ	๑๓๔	๘๕	๕๑	๒๖	๒๘	๒๑	๑๓	๑๑	๕	๓	๗	๒	๔	๔	๓	๒	๑	๒	๕	—	๑๗	๑๔
มากทีเดียว	๕	๕	๑	๑	๒	๓	—	—	๑	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	๑	๑
มาก	๑๒	๔	๓	๒	๓	๑	๓	—	—	—	๑	๑	—	—	—	—	—	—	—	—	๒	—
ปานกลาง	๓๕	๒๒	๑๓	๗	๗	๒	๕	๔	๒	๑	๒	—	๑	๑	๑	๑	๑	๑	๒	—	๕	๕
น้อย	๓๗	๒๒	๑๕	๕	๗	๗	๔	๓	๒	๒	๓	—	๑	—	๑	—	—	๑	—	—	๕	๕
น้อยมาก	๔๐	๓๒	๑๙	๑๑	๑๐	๘	๑	๔	—	—	๑	๑	๒	๓	๑	๑	—	—	๒	—	๕	๕

ตาราง ๖๖. (ต่อ)

ข้อปัญหา	รวม		อาชีพ																			
			ข้าราชการ		ค้าขาย		รับจ้าง		บริษัท		องค์การ		ธนาคาร		ผู้อำนวยการ		แพทย์		ชาวนา		อื่น ๆ	
	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ
๕. ไม่เข้าใจว่าตนเองเก่งวิชาอะไร	๑๑๒	๑๑๒	๔๔	๓๑	๒๖	๒๕	๑๐	๑๓	๘	๗	๘	๓	๓	๓	๓	๒	๒	๓	๕	๓	๑๔	๑๖
มากทีเดียว	๑๒	๑๑	๒	๔	๓	๖	—	—	—	๒	๒	๑	๑	๑	—	—	๑	๑	๑	—	๒	๒
มาก	๑๕	๑๖	๔	๕	๓	๔	๒	๒	๑	—	๑	๑	—	๑	๑	๑	—	—	—	๑	๒	๑
ปานกลาง	๓๑	๓๕	๘	๑๑	๘	๔	๔	๕	๒	๓	๒	—	๑	—	๑	—	—	๑	—	๑	๕	๕
น้อย	๔๐	๒๒	๑๔	๘	๘	๒	๒	๒	๔	๒	—	๑	๑	๑	—	—	—	—	๓	—	๕	๖
น้อยมาก	๒๔	๒๒	๑๑	๔	๔	๔	๒	๔	๑	—	๓	—	—	—	๑	๑	๑	๑	๑	๑	๔	๒
๖. ไม่เข้าใจว่าตนเองถนัดวิชาอะไร	๑๑๔	๘๐	๔๕	๒๔	๒๘	๑๔	๑๐	๑๓	๔	๔	๔	๓	๒	๓	๓	๓	๒	๒	๕	๑	๑๖	๑๓
มากทีเดียว	๑๐	๗	๓	๑	๕	๒	—	๑	—	—	—	—	—	๑	—	—	—	—	๑	—	๑	๒
มาก	๑๕	๒๑	๕	๗	๓	๔	๑	๓	—	๑	๑	๑	—	—	๑	๒	—	๑	๑	—	๓	๑
ปานกลาง	๓๒	๒๓	๑๓	๖	๖	๕	๔	๖	๒	๑	—	๑	๑	๑	—	—	๑	—	—	—	๕	๓
น้อย	๓๐	๒๑	๑๑	๖	๘	๕	๓	๑	๑	๑	๑	๑	—	—	๑	—	—	๑	๑	๑	๔	๕
น้อยมาก	๓๒	๑๘	๑๓	๔	๖	๒	๒	๒	๑	๑	๒	—	๑	๑	๑	๑	๑	—	๒	—	๓	๖

ตาราง ๒๖. (ต่อ)

ข้อปัญหา	รวม		อาชีพ																			
			ข้าราชการ		ค้าขาย		รับจ้าง		บริษัท		องค์การ		ธนาคาร		ผู้อำนวยการ		แพทย์		ชาวนา		อื่น ๆ	
	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ
๗. ไม่แน่ใจว่าตนเองจะเรียนในอาชีพที่ชอบได้สำเร็จ	๑๕๐	๑๐๗	๕๕	๓๔	๓๐	๒๖	๑๑	๑๓	๕	๔	๔	๓	๖	๓	๒	๓	๑	๒	๕	๑	๑๘	๑๘
มากทีเดียว	๑๔	๒๐	๔	๗	๓	๘	—	—	๑	—	๒	—	—	๑	๑	๑	—	—	๑	—	๒	๓
มาก	๒๔	๒๓	๑๐	๗	๔	๕	๒	๒	—	๑	๒	—	๑	๑	—	๑	๑	๑	—	๑	๔	๔
ปานกลาง	๔๖	๗๓	๑๖	๘	๑๓	๘	๓	๖	๑	๓	๑	๒	๓	๑	—	—	—	—	๓	—	๖	๕
น้อย	๓๖	๓๗	๓๗	๖	๗	๕	๓	๒	๑	—	๒	๑	๑	—	—	—	—	—	—	—	๕	๓
น้อยมาก	๒๐	๑๔	๗	๖	๓	—	๓	๓	๒	—	๑	—	๑	—	๑	๑	—	๑	๑	—	๑	๓
๘. อยู่ในสิ่งแวดล้อมที่ไม่ส่งเสริมการเรียน	๕๓	๕๗	๓๐	๑๓	๒๗	๑๕	๑๑	๘	๒	๓	๓	—	๑	๑	๒	๒	๑	—	๔	๒	๑๒	๑๓
มากทีเดียว	๔	๒	๒	๑	๒	๑	๒	—	—	—	—	—	—	—	๑	—	—	—	—	—	๒	—
มาก	๗	๑๑	๑	๓	๓	๕	—	๑	๑	๑	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	๒	๑
ปานกลาง	๒๔	๑๒	๘	๒	๑๐	๒	๕	๒	—	๑	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	๑	๕
น้อย	๒๘	๑๔	๑๐	๒	๘	๓	๓	๒	—	๑	๒	—	๑	—	—	๑	—	—	๒	๑	๒	๔
น้อยมาก	๒๕	๑๘	๔	๕	๔	๔	๑	๓	๑	—	๑	—	—	๑	๑	๑	๑	—	๒	๑	๕	๓

ตาราง ๖๗. ปัญหาเกี่ยวกับความถนัด แยกตามอาชีพของผู้ปกครอง

ข้อปัญหา	รวม		อาชีพ																			
			ข้าราชการ		ค้าขาย		รับจ้าง		บริษัท		องค์การ		ธนาคาร		ผู้อำนวยการ		แพทย์		ชาวนา		อื่น ๆ	
	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ
๑. ไม่แน่ใจว่าตนเองถนัดในอาชีพที่ชอบหรือไม่	๑๕๒	๑๒๙	๕๒	๓๙	๓๒	๓๐	๑๓	๑๒	๑๒	๗	๔	๖	๓	๖	๔	๒	๑	๓	๕	๓	๒๑	๒๑
มากที่เดียว	๓	๑๒	–	๕	–	๕	–	–	๑	–	–	–	–	–	–	–	–	–	–	๑	๑	๑
มาก	๑๔	๑๗	๔	๓	๒	๔	๔	–	๒	–	–	–	–	๑	๑	–	–	๒	–	๑	๑	๖
ปานกลาง	๕๒	๕๕	๑๘	๑๙	๑๒	๑๙	๔	๕	๒	๖	๖	๓	–	๒	–	๒	–	–	๑	๑	๔	๖
น้อย	๓๓	๒๖	๑๐	๔	๘	๔	–	๖	๖	–	๑	๒	๒	๑	–	–	–	๑	๑	–	๕	๓
น้อยมาก	๕๐	๒๐	๑๙	๗	๑๐	๓	๕	๑	๑	๑	๒	๑	๑	๒	๓	–	๑	–	๓	–	๕	๕
๒. ขาดผู้ส่งเสริมในทางที่ตนถนัด	๑๓๘	๘๒	๔๔	๒๐	๓๐	๒๒	๑๓	๔	๖	๔	๗	๒	๔	๓	๔	๑	๒	๒	๖	๒	๑๘	๑๗
มากที่เดียว	๑๕	๑๑	–	๓	๔	๓	–	๑	๑	–	๑	–	๑	–	–	–	–	–	–	–	๓	๔
มาก	๒๕	๗	๔	–	๓	๔	๕	๑	๑	–	๒	๑	๑	๑	๑	–	–	–	–	–	๓	–
ปานกลาง	๒๒	๑๘	๗	๒	๘	๕	๑	๑	–	๒	๑	–	–	๑	–	–	๑	๑	๑	๑	๓	๕
น้อย	๓๕	๒๐	๑๗	๖	๖	๔	๓	๒	๒	๒	๑	–	๑	–	๒	๑	๑	๑	๒	๑	๔	๓
น้อยมาก	๓๗	๒๖	๑๕	๔	๔	๖	๔	๔	๒	–	๒	๑	๑	๑	๑	–	–	–	๓	–	๕	๕

ตาราง ๒๗. (ต่อ)

ข้อปัญหา	รวม		อาชีพ																			
			ข้าราชการ		ค้าขาย		รับจ้าง		บริษัท		องค์การ		ธนาคาร		ผู้อำนวยการ		แพทย์		ชาวนา		อื่น ๆ	
	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ
๓. ไม่เข้าใจว่าตนเองถนัดในอาชีพอะไร	๑๑๔	๑๐๕	๓๗	๒๘	๒๕	๒๖	๑๓	๑๒	๔	๖	๕	๓	๒	๕	๓	๒	๑	๒	๕	๓	๑๘	๑๘
มากทีเดียว	๕	๑๔	๒	๓	๑	๔	—	—	—	๑	—	๑	—	๑	๑	—	—	๑	—	—	๑	๓
มาก	๑๑	๑๘	๒	๓	๒	๗	๒	๒	๒	๑	๒	—	—	—	—	๑	—	๑	—	—	๑	๓
ปานกลาง	๓๐	๒๘	๗	๑๓	๑๐	๔	๔	๓	—	๑	—	๑	—	๑	๑	๑	—	—	๒	๑	๖	๓
น้อย	๓๖	๑๙	๑๖	๕	๘	๗	๓	๒	๑	๑	—	—	๑	—	—	—	—	—	๒	๑	๔	๓
น้อยมาก	๓๒	๒๖	๑๐	๔	๔	๔	๔	๕	๑	๒	๓	๑	๑	๓	๑	—	๑	—	๑	๑	๖	๖
๔. ไม่มีโอกาสทดสอบความถนัดของตนในทางอาชีพ	๑๔๗	๙๗	๕๒	๓๐	๓๒	๒๕	๑๒	๑๑	๙	๔	๘	๒	๔	๓	๓	๒	๑	๓	๖	๑	๒๐	๑๖
มากทีเดียว	๑๒	๑๕	๒	๖	๓	๖	—	๑	๒	๑	—	—	๑	—	๑	—	๑	—	๑	๑	๑	—
มาก	๓๕	๑๕	๑๐	๖	๗	๓	๗	—	๑	๑	๒	๑	—	—	๑	—	—	๑	๑	—	๕	๓
ปานกลาง	๕๒	๒๕	๑๕	๔	๗	๕	๓	๔	๔	๑	๓	—	—	๑	—	๑	—	๒	๑	—	๕	๗
น้อย	๒๕	๒๕	๑๓	๔	๕	๕	๑	๓	๑	๑	๑	๑	๑	๑	—	๑	—	—	๑	—	๑	๔
น้อยมาก	๓๕	๑๗	๑๒	๕	๑๐	๖	๑	๓	๑	—	๒	—	๒	๑	๑	—	—	—	๒	—	๔	๒

ตาราง ๒๗. (ต่อ)

ข้อปัญหา	รวม		อาชีพ																			
			ข้าราชการ		ค้าขาย		รับจ้าง		บริษัท		องค์การ		ธนาคาร		ผู้อำนวยการ		แพทย์		ชาวนา		อื่น ๆ	
	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ
๕. เกรงว่าจะไม่มีโอกาสใช้ความถนัดของตนเพื่อประกอบอาชีพ	๑๓๓	๘๕	๔๕	๒๖	๒๔	๑๔	๑๒	๑๑	๕	๓	๗	๓	๔	๑	๕	๒	๑	๒	๔	๒	๑๗	๑๖
มากทีเดียว	๖	๘	๑	๖	—	๑	—	—	๑	—	—	—	—	—	๑	๑	—	—	๑	—	๒	—
มาก	๒๑	๑๓	๗	๔	๗	๒	๒	๑	—	—	๑	—	—	—	๑	—	—	๑	—	—	๓	๔
ปานกลาง	๓๔	๑๗	๑๔	๔	๑๑	๖	๕	๑	๒	—	๑	—	๒	๑	—	—	—	—	๑	๑	๓	๔
น้อย	๓๓	๒๐	๑๔	๔	๔	๕	๔	๔	๒	๑	๑	๑	๑	—	๒	—	—	๑	๒	—	๓	๔
น้อยมาก	๓๔	๒๗	๑๓	๗	๗	๕	๑	๕	—	๒	๔	๒	๑	—	๑	๑	๑	—	—	๑	๖	๔
๖. ไม่มีโอกาสศึกษาความถนัดของตนเพื่อประกอบอาชีพ	๑๑๑	๗๘	๓๖	๒๓	๒๗	๑๗	๑๑	๑๑	๕	๓	๗	๒	—	๒	๓	๑	๒	๒	๗	๑	๑๓	๑๖
มากทีเดียว	๕	๘	๒	๓	๑	๔	—	—	—	๑	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	๒	—
มาก	๒๓	๑๑	๖	๕	๖	๒	๒	—	๒	—	๑	—	—	—	๑	—	๑	๑	๒	—	๒	๓
ปานกลาง	๒๗	๒๕	๕	๔	๑๑	๖	๕	๖	๑	—	—	๑	—	—	๑	—	—	๑	๑	๑	๓	๖
น้อย	๓๐	๑๕	๑๕	๖	๕	๒	๓	๓	—	๑	๒	๑	—	—	—	—	—	—	๒	—	๓	๑
น้อยมาก	๒๖	๒๐	๘	๕	๔	๓	๑	๒	๒	๑	๔	—	—	๒	๑	๑	๑	—	๒	—	๓	๖

ตาราง ๒๗. (ต่อ)

ข้อปัญหา	รวม		อาชีพ																			
			ข้าราชการ		ค้าขาย		รับจ้าง		บริษัท		องค์การ		ธนาคาร		ผู้ถ้าหน่วยการ		แพทย์		ชาวนา		อื่น ๆ	
	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ
๗. รู้สึกว่าตนเองไม่มีความ																						
ถนัดอะไรเลย	๘๙	๖๙	๒๕	๒๐	๒๒	๑๔	๑๒	๑๐	๓	๒	๕	๑	๑	๒	๒	๒	๑	๒	๕	๓	๑๓	๑๓
มากทีเดียว	๕	๔	—	๒	—	๑	—	—	๑	—	—	—	—	—	๑	—	—	๑	—	—	๓	—
มาก	๖	๗	๒	๔	—	—	๒	—	—	—	๑	—	—	—	—	๑	—	—	—	๑	๑	๑
ปานกลาง	๒๐	๑๙	๔	๕	๙	๔	๔	๒	—	๑	—	—	—	๑	—	—	—	๑	—	—	๓	๕
น้อย	๓๐	๑๒	๑๔	๓	๕	๒	๓	๓	๑	๑	๑	—	๑	—	—	—	—	—	๓	—	๒	๓
น้อยมาก	๒๘	๒๘	๕	๖	๘	๗	๓	๕	๑	—	๓	๑	—	๑	๑	๑	๑	—	๒	๒	๔	๕
๘. รู้สึกไม่สนใจในอาชีพ																						
ที่ตนถนัด	๘๓	๕๑	๒๗	๑๑	๒๑	๑๖	๑๑	๗	๓	๑	๓	—	—	๑	๓	๑	๒	๒	๓	๑	๑๐	๑๑
มากทีเดียว	๔	๒	๑	๑	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	๑	—	๑	—	๑	—	—	๑
มาก	๖	๗	๑	๑	๒	๔	—	๑	—	—	—	—	—	—	๑	—	—	—	—	—	๒	๑
ปานกลาง	๙	๑๓	๒	๔	๔	๒	๒	๑	—	๑	—	—	—	—	—	—	—	๑	—	๑	๑	๓
น้อย	๒๙	๗	๑๒	๑	๙	๔	๔	—	—	—	๑	—	—	—	—	—	—	๑	—	—	๓	๑
น้อยมาก	๓๕	๒๒	๑๑	๔	๖	๖	๕	๕	๓	—	๒	—	—	๑	๑	๑	๑	—	๒	—	๔	๕

ตาราง ๖๘. ปัญหาเกี่ยวกับการตัดสินใจ แยกตามอาชีพของผู้ปกครอง

ข้อปัญหา	รวม		อาชีพ: ข้าราชการ		ค้าขาย		รับจ้าง		บริษัท		องค์การ		ธนาคาร		ผู้อำนวยการ		แพทย์		ชาวนา		อื่น ๆ	
	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ
๑. ไม่เข้าใจว่าตนเองควรเลือกอาชีพอะไร	๑๓๐	๕๓	๕๓	๒๗	๓๐	๒๕	๑๓	๔	๔	๔	๔	๒	๒	๔	๓	๑	๒	๒	๕	๒	๒๐	๑๔
มากทีเดียว	๔	๑๒	๓	๒	–	๔	–	–	๑	–	–	๑	–	๑	–	–	–	๑	–	–	–	๓
มาก	๑๔	๑๗	๕	๗	๕	๔	๑	–	–	–	๑	–	๑	๑	๑	–	๒	๑	–	๑	๒	๓
ปานกลาง	๒๔	๑๖	๔	๕	๑๐	๕	๒	๑	–	๑	๓	–	–	–	–	๑	–	–	๑	–	๓	๓
น้อย	๓๖	๒๕	๑๑	๕	๗	๗	๕	๒	–	๓	๑	๑	–	–	๑	–	–	–	๒	๑	๔	๖
น้อยมาก	๔๔	๒๓	๑๕	๔	๔	๔	๕	๖	๓	–	๓	–	๑	๒	๑	–	–	–	๒	–	๖	๓
๒. ผู้ปกครองไม่อยากให้เรียนต่อ	๕๓	๕๖	๒๗	๑๔	๒๖	๑๒	๑๒	๔	๒	๓	๕	๑	๑	๓	๒	๑	๑	๑	๔	–	๑๓	๑๒
มากทีเดียว	๕	–	๑	–	๒	–	๑	–	–	–	–	–	–	–	–	–	–	–	–	–	๑	–
มาก	๑๐	๒	๒	๑	๔	–	๑	–	–	–	–	–	–	–	๑	–	–	–	๑	–	๑	๑
ปานกลาง	๑๑	๕	๓	๑	๔	๒	๑	๒	๑	–	–	–	–	–	–	–	–	–	–	–	๒	–
น้อย	๑๔	๑๐	๕	๑	๕	๓	๓	–	–	๑	๑	๑	๑	๑	–	–	–	–	๒	–	๒	๓
น้อยมาก	๔๔	๓๕	๑๖	๑๑	๑๑	๗	๖	๗	๑	๒	๕	–	–	๒	๑	๑	๑	๑	๑	–	๗	๔

ตาราง ๒๘. (ต่อ)

ข้อปัญหา	รวม		ข้าราชการ		ค้าขาย		รับจ้าง		บริษัท		องค์การ		ธนาคาร		ผู้อำนวยการ		แพทย์		ชาวนา		อื่น ๆ	
			อาชีพ																			
	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ
๓. ต้องเลือกอาชีพตามใจผู้ปกครอง	๙๒	๖๘	๒๖	๒๐	๒๕	๑๕	๑๒	๑๐	๔	๓	๔	—	๑	๒	๑	๑	๑	๒	๔	๒	๑๔	๑๓
มากทีเดียว	๓	๔	๒	๓	—	—	—	—	๑	—	—	—	—	—	—	—	—	๑	—	—	—	—
มาก	๑๓	๖	๔	๒	๖	—	๑	—	๑	๑	—	—	—	—	—	—	—	—	—	๑	—	๒
ปานกลาง	๒๒	๑๓	๕	๔	๘	๑	๒	๔	—	—	—	—	—	๑	—	—	๑	๑	๒	๑	๔	๑
น้อย	๑๙	๑๖	๔	๔	๕	๖	๖	๒	—	๑	—	—	๑	—	—	๑	—	—	๑	—	๒	๒
น้อยมาก	๓๖	๒๙	๑๑	๗	๖	๘	๓	๔	๒	๑	๔	—	—	๑	๑	—	—	—	๑	—	๘	๘
๔. ตนเองไม่มีความคิดในการเลือกอาชีพ	๑๐๖	๗๒	๓๕	๑๔	๒๖	๑๗	๑๒	๘	๔	๓	๔	๒	๑	๓	๓	๑	๒	๒	๔	๑	๑๖	๒๐
มากทีเดียว	๒	๑	๑	—	๑	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	๑
มาก	๑๒	๑๐	๒	๒	๓	๕	๑	—	๒	—	๑	๑	—	๑	๒	—	—	๑	—	—	๑	—
ปานกลาง	๑๙	๑๖	๕	๓	๔	๔	๕	๑	—	—	—	๑	—	—	—	—	๑	๑	—	—	๔	๖
น้อย	๓๘	๑๖	๑๕	๓	๑๐	๕	๓	๑	๑	—	๑	—	๑	—	—	—	—	—	๓	—	๔	๗
น้อยมาก	๓๕	๒๙	๑๒	๖	๘	๓	๓	๖	๑	๓	๒	—	—	๒	๑	๑	๑	—	๑	๑	๖	๗

ตาราง ๖๘. (ต่อ)

ข้อปัญหา	ร่วม		อาชีพ																			
			ข้าราชการ		ค้าขาย		รับจ้าง		นิสิต		องค์การ		ธนาคาร		ผู้อำนวยการ		แพทย์		ชาวนา		อื่น ๆ	
	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ
๕. ผู้ปกครองไม่ชอบอาชีพที่ท่านสนใจ	๑๐๒	๕๘	๓๒	๑๘	๒๗	๑๓	๑๑	๘	๓	๔	๕	—	๓	๑	๒	๑	๑	๒	๔	—	๑๔	๑๑
มากทีเดียว	๓	๔	๑	๒	—	—	—	—	๑	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	๑	๒
มาก	๖	๖	๒	๒	๒	๓	๑	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	๑	๑
ปานกลาง	๑๘	๖	๔	๓	๖	๑	๓	—	—	๑	—	—	—	—	—	—	—	—	๒	—	๓	๑
น้อย	๓๒	๑๔	๑๑	๕	๑๑	๒	๓	๒	๑	—	—	—	๑	๑	๑	—	—	๑	๑	—	๓	๓
น้อยมาก	๔๓	๒๘	๑๔	๖	๘	๗	๔	๖	๑	๓	๕	—	๒	—	๑	๑	๑	๑	๑	—	๖	๔
๖. ขาดผู้แนะนำในเรื่องอาชีพโดยทั่วไป	๑๐๗	๗๘	๓๔	๒๑	๓๑	๑๔	๑๑	๑๑	๔	๔	๔	๒	๑	๒	๒	๒	๒	๒	๕	๑	๑๓	๑๔
มากทีเดียว	๖	๖	๑	๑	๒	๒	๑	๑	—	—	๑	—	—	—	—	—	—	๑	๑	—	—	๑
มาก	๒๓	๑๓	๔	๒	๙	๕	๓	๑	๑	๑	๒	๑	—	—	๑	๑	๑	—	—	—	๒	๒
ปานกลาง	๒๗	๒๓	๘	๖	๘	๘	๑	๑	๑	๓	—	—	—	—	—	—	๑	๑	๒	—	๖	๔
น้อย	๓๐	๑๒	๑๓	๔	๗	๓	๔	๒	๒	—	—	—	๑	—	๑	—	—	—	๑	—	๑	๓
น้อยมาก	๒๑	๒๔	๘	๘	๕	๑	๒	๖	—	—	๑	๑	—	๒	—	๑	—	—	๑	๑	๔	๔

ตาราง ๖๘. (ต่อ)

ข้อปัญหา	รวม		อาชีพ																			
			ข้าราชการ		ค้าขาย		รับจ้าง		บริษัท		องค์การ		ธนาคาร		ผู้ชำนาญการ		แพทย์		ชาวนา		อื่น ๆ	
	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ
๗. เกรงว่าอาชีพที่เลือกนั้นเมื่อเรียนจบแล้วจะหางานทำไม่ได้	๑๒๓	๘๖	๔๔	๒๘	๓๑	๒๑	๑๑	๑๒	๖	๔	๖	๒	๔	๓	๓	๓	๑	๒	๖	๒	๑๔	๑๘
มากทีเดียว	๑๓	๑๓	๔	๖	๕	๕	—	๑	—	—	๑	—	—	—	๑	๑	—	—	๑	๒	๑	๒
มาก	๒๐	๒๑	๖	๔	๕	๒	๓	๒	๑	๒	—	—	๑	—	—	๑	—	—	—	—	๔	๕
ปานกลาง	๒๓	๒๖	๔	๓	๕	๔	๑	๔	๒	๒	๑	—	๑	๑	๑	—	—	๒	๒	—	๕	๖
น้อย	๓๔	๑๒	๑๓	๔	๑๑	๔	๕	๑	๒	—	๒	๑	—	—	๑	—	—	—	๒	—	๓	๒
น้อยมาก	๒๘	๒๐	๑๓	๓	๕	๖	๒	๔	๑	—	๒	๑	๒	๒	—	๑	๑	—	๑	—	๑	๓
๘. กังวลใจว่าอาชีพที่เลือกจะไม่[illegible]	๑๐๘	๙๙	๓๕	๓๓	๒๘	๒๓	๑๒	๑๐	๒	๔	๓	๓	๓	๒	๔	๑	๑	๒	๕	๑	๑๖	๑๖
มากทีเดียว	๗	๑๓	๒	๔	๒	๗	—	—	—	๒	—	—	๑	๑	—	—	—	๑	๑	—	๑	๒
มาก	๒๑	๑๘	๕	๔	๕	๔	๓	๓	๑	—	๑	๑	๑	—	๑	—	—	—	๑	๑	๓	๕
ปานกลาง	๑๙	๑๔	๔	๑๑	๔	๒	๑	—	—	๑	—	๒	—	—	๒	—	๑	๑	๑	—	๖	๒
น้อย	๓๔	๑๓	๑๒	๕	๑๒	๔	๕	๒	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	๑	—	๔	๒
น้อยมาก	๒๘	๒๘	๑๒	๔	๕	๖	๓	๕	๑	๑	๒	—	๑	๑	๑	๑	—	—	๑	—	๒	๕

ตาราง ๒๙. ปัญหาเกี่ยวกับความรู้ทางอาชีพ แยกตามอาชีพของผู้ปกครอง

ข้อปัญหา	รวม		อาชีพ																			
			ข้าราชการ		ค้าขาย		รับจ้าง		บริษัท		องค์การ		ธนาคาร		ผู้อำนวยการ		แพทย์		ชาวนา		อื่น ๆ	
	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ
๑. ขาดความรู้เรื่องลักษณะของงานในอาชีพที่เลือก	๑๔๔	๑๐๖	๕๓	๒๕	๓๓	๒๒	๑๓	๑๒	๔	๖	๑๐	๓	๓	๔	๔	๑	๑	๒	๖	๒	๑๔	๑๔
มากทีเดียว	๘	๓	๒	๑	๑	๒	–	–	๑	–	๑	–	–	–	–	–	๑	–	–	–	๒	–
มาก	๒๕	๑๔	๗	๓	๗	๔	๔	๑	–	๑	๓	๑	๑	–	๑	–	–	–	–	–	๒	๔
ปานกลาง	๓๓	๓๓	๑๔	๑๑	๔	๑๐	๓	๔	–	๑	๑	๑	–	–	–	–	–	–	–	–	๔	๓
น้อย	๕๓	๒๒	๑๖	๔	๔	๔	๓	๔	๔	๓	๑	๑	๑	๑	๑	๑	–	๑	๒	๑	๖	๔
น้อยมาก	๓๗	๒๕	๑๔	๖	๔	๗	๓	๒	–	๑	๔	–	๑	๔	๒	–	–	๑	๔	๑	๔	๓
๒. ขาดความรู้เรื่องสถานที่ที่จะเรียนในอาชีพที่เลือก	๑๓๗	๘๘	๘๘	๒๕	๓๓	๒๒	๑๐	๑๑	๗	๓	๖	๔	๖	๔	๓	๔	๒	๒	๖	๑	๓๗	๓๗
มากทีเดียว	๑๐	๗	๓	๒	๓	๓	–	–	๑	–	๑	–	–	–	–	–	๑	–	๑	–	–	๒
มาก	๒๒	๑๔	๖	๔	๗	๓	๑	๑	๑	๒	๑	๒	๑	–	๑	–	๑	–	–	–	๓	๑
ปานกลาง	๓๕	๒๕	๑๓	๗	๑๒	๓	๗	๓	๑	–	–	๑	๑	๒	–	๒	–	๑	–	–	๔	๔
น้อย	๓๒	๒๑	๑๓	๑	๔	๖	๒	๔	๒	๑	๑	๑	๑	๑	๒	๒	–	–	๓	–	๔	๔
น้อยมาก	๓๕	๒๕	๔	๑๐	๗	๗	๓	๓	๒	–	๓	–	๓	๒	–	–	–	๑	๒	๑	๖	๔

ตาราง ๒๙. (ต่อ)

ข้อปัญหา	รวม		อาชีพ																			
			ข้าราชการ		ค้าขาย		รับจ้าง		บริษัท		องค์การ		ธนาคาร		ผู้อำนวยการ		แพทย์		ชาวนา		อื่น ๆ	
	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ
๓. จากความรู้เกี่ยวกับคุณสมบัติของผู้เรียนในอาชีพนั้น ๆ	๑๔๘	๑๐๐	๔๐	๓๐	๓๑	๒๐	๑๓	๑๐	๖	๕	๔	๕	๓	๕	๔	๓	๑	๒	๖	๓	๑๖	๑๗
มากทีเดียว	๕	๗	—	๑	๒	๒	—	—	๑	—	—	—	—	๑	๑	—	—	—	—	๑	๑	๒
มาก	๑๓	๑๖	๕	๔	๒	๓	—	—	๒	๑	๒	๑	—	๑	—	๒	—	—	๑	๑	๑	๓
ปานกลาง	๔๙	๓๔	๑๖	๑๒	๑๒	๔	๘	๓	๑	๓	๓	๒	๒	๑	—	—	๑	๑	๑	—	๕	๓
น้อย	๓๕	๒๕	๔	๔	๘	๒	๒	๔	๒	๑	๒	๑	—	๑	๓	—	—	๑	๓	๑	๖	๔
น้อยมาก	๒๖	๑๘	๑๑	๔	๗	๔	๓	๓	—	—	๑	๑	๑	๑	—	๑	—	—	๑	—	๓	๔
๔. จากแหล่งที่จะค้นคว้าเกี่ยวกับอาชีพที่ชอบ	๑๑๒	๘๗	๔๖	๒๖	๒๕	๒๗	๑๓	๑๐	๔	๔	๘	๓	๕	๓	๓	๒	๒	๓	๕	—	๑๗	๓๕
มากทีเดียว	๑๒	๕	๑	๒	๔	๔	๑	๑	๑	๑	๒	—	—	—	—	—	๑	—	—	—	๒	๑
มาก	๓๑	๑๕	๑๑	๕	๖	๔	๓	—	๒	๒	๒	—	๑	—	๑	—	๑	—	๒	—	๒	๔
ปานกลาง	๓๕	๒๓	๑๐	๖	๑๐	๖	๗	๖	๒	—	๒	๒	๑	๑	๑	—	—	๒	—	—	๖	๔
น้อย	๓๐	๑๕	๑๓	๑	๒	๒	๒	๔	๓	๑	๑	๑	๑	๑	๑	—	—	๑	๒	—	๕	๔
น้อยมาก	๒๐	๒๕	๗	๑๒	๗	๕	—	๓	๑	—	๑	—	๑	๑	—	๒	—	—	๑	—	๒	๒

ตาราง ๖๙. (ต่อ)

ข้อปัญหา	รวม		อาชีพ																			
			ข้าราชการ		ค้าขาย		รับจ้าง		บริษัท		องค์การ		ธนาคาร		ผู้อำนวยการ		แพทย์		ชาวนา		อื่น ๆ	
	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ
๕. ขาดผู้แนะนำให้ความรู้เกี่ยวกับอาชีพที่ชอบ	๑๒๗	๘๐	๔๑	๒๒	๓๑	๒๑	๑๑	๑๑	๔	๔	๘	๒	๔	๓	๔	๑	๑	๒	๔	๑	๑๖	๑๔
มากทีเดียว	๘	๘	๑	๓	๓	๓	—	—	๑	๑	๒	—	—	—	๑	—	—	—	—	—	—	๑
มาก	๒๖	๑๔	๑๐	๕	๖	๔	๓	๑	๑	๑	๑	—	—	—	—	—	๑	—	—	—	๔	๓
ปานกลาง	๓๔	๑๘	๑๑	๔	๑๑	๗	๒	๒	๑	—	๑	๑	๒	—	—	—	—	—	๑	—	๔	๔
น้อย	๓๔	๒๐	๑๒	๓	๔	๔	๓	๓	๑	๑	๓	๑	๒	๒	๒	—	—	๒	๒	—	๔	๔
น้อยมาก	๒๕	๒๐	๗	๗	๗	๓	๓	๕	—	๑	๑	—	๑	๑	๑	๑	—	—	๑	๑	๔	๑
๖. ขาดความรู้ในการเตรียมตัวที่จะเรียนอาชีพที่เลือก	๑๑๒	๘๖	๓๖	๓๐	๒๙	๑๘	๑๒	๔	๓	๔	๖	๓	๓	๒	๔	๓	๑	๒	๔	๒	๑๔	๑๓
มากทีเดียว	๕	๑๑	—	๔	๒	๓	—	—	—	๒	—	—	—	—	—	—	—	—	๑	—	๒	๒
มาก	๑๗	๑๒	๓	๕	๖	๓	๒	—	๑	—	—	—	—	๑	๑	—	๑	๑	๑	๒	๒	—
ปานกลาง	๓๓	๒๒	๑๐	๔	๗	๕	๖	๓	—	๒	๓	๒	๑	—	๒	๒	—	๑	—	—	๔	๓
น้อย	๓๔	๑๖	๑๕	๕	๘	๓	๒	๓	๒	—	๑	—	๑	๑	๑	—	—	—	๑	—	๓	๔
น้อยมาก	๒๓	๒๐	๘	๗	๖	๔	๒	๓	—	—	๒	๑	๑	—	—	๑	—	—	๑	—	๓	๔

ตาราง ๒๙. (ต่อ)

ข้อปัญหา	รวม		อาชีพ																			
			ข้าราชการ		ค้าขาย		รับจ้าง		บริษัท		องค์การ		ธนาคาร		ผู้อำนวยการ		แพทย์		ชาวนา		อื่น ๆ	
	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ
๗. ไม่ทราบว่าอาชีพที่เลือกนั้นต้องใช้เวลาฝึกฝนศึกษามากน้อยเพียงใด	๑๒๘	๕๕	๕๕	๒๘	๓๒	๒๐	๔	๑๑	๔	๖	๖	๔	๕	๓	๕	๓	๒	๒	๕	๓	๑๖	๑๘
มากทีเดียว	๓๕	๑๑	๕	๕	๔	๓	—	—	—	—	๒	—	—	—	—	—	๑	—	๒	—	๑	๓
มาก	๒๐	๒๕	๔	๘	๗	๕	๓	๓	—	๑	๒	๑	๒	๑	—	๑	๑	๑	—	๑	๖	๓
ปานกลาง	๓๘	๓๐	๑๕	๑๑	๕	๗	๓	๒	๔	๔	๑	๒	๒	—	๒	๑	—	—	๑	๑	๖	๒
น้อย	๓๒	๒๐	๑๒	๕	๑๓	๓	๑	๕	—	—	—	๑	—	—	๑	—	—	๑	—	๑	๕	๗
น้อยมาก	๒๐	๑๑	๘	—	๓	๒	๒	๒	—	๑	๑	—	๑	๒	๒	๑	—	—	๒	—	๒	๓
๘. ไม่ทราบว่าอาชีพที่เลือกนั้นต้องใช้ค่าใช้จ่ายในการศึกษามากน้อยเพียงใด	๑๕๕	๑๐๘	๕๒	๓๕	๓๘	๒๗	๑๒	๑๒	๕	๖	๔	๔	๔	๓	๔	๒	๒	๒	๖	๓	๒๐	๑๔
มากทีเดียว	๒๓	๒๖	๔	๑๑	๘	๓	๒	๓	—	๒	๑	—	๑	—	๑	๑	—	—	๒	๑	๔	๕
มาก	๓๗	๒๖	๑๑	๖	๗	๕	๓	๓	๒	๓	๒	๓	๑	—	๒	—	๑	๑	๑	๑	๗	๔
ปานกลาง	๕๒	๒๘	๑๕	๘	๔	๔	๕	๔	๓	๑	๔	—	—	๒	—	—	๑	๑	๒	—	๓	๓
น้อย	๓๐	๔	๑๔	๒	๔	๓	๑	๑	๑	—	—	๑	๑	—	๑	—	—	—	๑	๑	๒	๑
น้อยมาก	๒๓	๑๘	๘	๘	๕	๗	๑	๑	๒	—	๒	—	๑	๑	—	๑	—	—	—	—	๔	๑

หมายเหตุ [illegible] ๒ คน ไม่ระบุ[illegible]

ประวัติของผู้เขียน

[illegible] ประเนิงสุข เกิดเมื่อวันที่ ๒ [illegible] [illegible] ที่อำเภอ[illegible] จังหวัด[illegible] เริ่มเข้ารับการศึกษาที่โรงเรียนวัดใหม่ อำเภอ[illegible] จังหวัด[illegible] และสำเร็จการศึกษาชั้นประถมปีที่ ๔ ที่โรงเรียนนี้เมื่อ พ.ศ. [illegible] หลังจากนั้นได้ศึกษาต่อ และสำเร็จการศึกษาตามลำดับ ดังนี้

พ.ศ. [illegible] สำเร็จการศึกษาชั้นมัธยมปีที่ ๔ จากโรงเรียนประจำ[illegible]

พ.ศ. [illegible] สำเร็จการศึกษาชั้นมัธยมปีที่ ๖ จากโรงเรียน[illegible]

พ.ศ. ๒๕๐๐ สำเร็จการศึกษาชั้นประกาศนียบัตรวิชาการศึกษา (ป.กศ.) จากโรงเรียนฝึกหัดครูพระนคร

พ.ศ. ๒๕๐๓ สำเร็จการศึกษาชั้นอนุปริญญาการศึกษา (อ.กศ.) จากวิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร

พ.ศ. [illegible] ได้รับปริญญาตรีการศึกษา (กศ.บ.) สาขา[illegible]ศึกษา จากวิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร

หลังจากสำเร็จการศึกษาแล้ว ได้เข้าเป็นครูสอนที่โรงเรียน[illegible] [illegible] ตามคำเสนอของกรมสามัญศึกษา ตำแหน่งครูโรงเรียน[illegible] จังหวัดเชียงใหม่

ในปี พ.ศ. [illegible] สอบได้ประกาศนียบัตรครูมัธยม (ป.ม.) และในปีเดียวกันได้[illegible] [illegible] วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร ในระหว่าง[illegible] เป็นครู[illegible]ศึกษานิเทศก์ฝ่ายสามัญศึกษา ประจำ[illegible]เชียงใหม่ หลังจากสำเร็จการศึกษาแล้ว ได้มาศึกษาต่อในระดับปริญญาโท[illegible] และสำเร็จการศึกษามหาบัณฑิต (กศ.ม.) เมื่อปี พ.ศ. ๒๕๑๐.

ประกาศคุณูปการ

การเขียนปริญญานิพนธ์เรื่องนี้ได้สำเร็จ เนื่องจากผู้เขียนได้รับความช่วยเหลือจากท่านผู้ทรงคุณวุฒิหลายท่าน [illegible] ศาสตราจารย์ ดร.ชูใจ [illegible] ได้กรุณา[illegible] อย่างใกล้ชิดเสมอมา [illegible] ตลอดจน[illegible] ให้[illegible] ท่านผู้ช่วยศาสตราจารย์ [illegible] และ [illegible] ช่วยเหลือให้คำแนะนำในการเขียนและตรวจแก้ภาษา [illegible] ศาสตราจารย์ ดร.[illegible] ช่วยเหลือในการเขียนบทคัดย่อ ท่านศาสตราจารย์ ดร.[illegible] [illegible] ท่านอาจารย์[illegible] และ ท่านอาจารย์[illegible] ให้ความช่วยเหลือในการ[illegible] ท่านอาจารย์ใหญ่ และอาจารย์[illegible] โรงเรียนมัธยมสาธิต วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร โรงเรียนมัธยมสาธิต วิทยาลัยวิชาการศึกษา ปทุมวัน และโรงเรียนสาธิต[illegible] วิทยาลัยวิชาการศึกษา บางแสน [illegible] ความร่วมมือในการ[illegible] นักเรียน.

ผู้เขียน[illegible] และขอบพระคุณเป็นอย่างสูง [illegible] ที่กล่าวนาม ณ โอกาสนี้

ทั้ง ผู้เขียน[illegible] ช่วยเหลือในการเก็บข้อมูล [illegible] โดยเฉพาะอย่างยิ่ง คุณไพศาล หวังพานิช [illegible] [illegible] และ [illegible] [illegible] โอกาสเรียนที่นี้ด้วย.

สวัสดิ์ [illegible]

สารบัญ

บทที่		หน้า
๑	ปัญหาและนโยบายของการวิจัย	[illegible]
	คำนำ	[illegible]
	ความสำคัญของการวิจัย	[illegible]
	จุดมุ่งหมายของการวิจัย	[illegible]
	ข้อตกลงเบื้องต้น	[illegible]
	คำนิยามศัพท์เฉพาะ	[illegible]
	ประโยชน์ของการค้นคว้า	[illegible]
	เอกสารและการศึกษาที่เกี่ยวข้อง	[illegible]
๒	วิธีดำเนินการวิจัย	[illegible]
	การสร้างแบบสอบถาม	[illegible]
	แบบสอบถามที่ใช้	[illegible]
	การเก็บข้อมูล	[illegible]
	การจัดกระทำกับข้อมูล	[illegible]
๓	ข้อมูลที่ได้	[illegible]
	ข้อมูลเกี่ยวกับสภาพทั่วไปของเด็ก	[illegible]
	ข้อมูลเกี่ยวกับการเลือกอาชีพ	[illegible]
	ข้อมูลเกี่ยวกับปัญหาการเลือกอาชีพ	[illegible]
	สรุปข้อปัญหาสำคัญ	[illegible]
	ข้อมูลเกี่ยวกับการเปรียบเทียบลักษณะปัญหา	[illegible]
	การเปรียบเทียบผลการวิจัยครั้งนี้กับการวิจัยอื่น	[illegible]
๔	ข้อสรุป และ ข้อเสนอแนะ	[illegible]
	สรุปความเบื้องต้น	[illegible]
	สรุปผลการวิจัย	[illegible]

บทที่		หน้า
	ข้อเสนอแนะ	[illegible]
	บรรณานุกรม	[illegible]
	ภาคผนวก	[illegible]
	ภาคผนวก ก. แบบสอบถาม	[illegible]
	ภาคผนวก ข. อาชีพของผู้ปกครองและความต้องการเลือกอาชีพของนักเรียน	[illegible]
	ภาคผนวก ค. บัญชีรายชื่อนักเรียน แยกตามโรงเรียน, อายุ, ระดับการเรียน, รายได้ของผู้ปกครอง และอาชีพของผู้ปกครอง	[illegible]

บัญชีตาราง

ตาราง		หน้า
๑.	แสดงกำลังคนในอาชีพชั้นสูง	[illegible]
๒.	แสดงกำลังคนในอาชีพชั้นกลาง	[illegible]
๓.	จำนวนนักเรียนแต่ละโรงเรียน แยกตามเพศ	[illegible]
๔.	จำนวนนักเรียนแต่ละโรงเรียน แยกตามอายุ	[illegible]
๕.	จำนวนนักเรียนแต่ละโรงเรียน แยกตามรายได้ของผู้ปกครอง	[illegible]
๖.	จำนวนนักเรียนแต่ละโรงเรียน แยกตามระดับการเรียน	[illegible]
๗.	จำนวนนักเรียนแต่ละโรงเรียน แยกตามอาชีพของผู้ปกครอง	[illegible]
๘.	จำนวนนักเรียนที่ต้องการอาชีพที่ศึกษาได้ในระดับต่ำกว่ามหาวิทยาลัย และสาขาระดับมหาวิทยาลัย แยกตามโรงเรียน	[illegible]
๙.	จำนวนนักเรียนที่ต้องการอาชีพที่ศึกษาได้ในระดับต่ำกว่ามหาวิทยาลัย และสาขาระดับมหาวิทยาลัย แยกตามระดับการเรียน	[illegible]
๑๐.	จำนวนนักเรียนที่ต้องการเลือกอาชีพที่ศึกษาได้ในระดับต่ำกว่ามหาวิทยาลัย และระดับมหาวิทยาลัย แยกตามรายได้ของผู้ปกครอง	[illegible]

ตาราง | หน้า

๑๒. อาชีพระดับต่ำกว่ามหาวิทยาลัยที่นักเรียนเลือกไม่ต่ำกว่า ๑๐ คน ๕๓
๑๓. อาชีพระดับมหาวิทยาลัยหรือเทียบเท่าที่นักเรียนเลือกไม่ต่ำกว่า ๑๐ คน ๕๕
๑๔. ปัญหาเกี่ยวกับร่างกาย แยกตามเพศและน้ำหนักของปัญหา ๕๖
๑๕. ปัญหาเกี่ยวกับทรัพย์ เงิน แยกตามเพศและน้ำหนักของปัญหา ๕๗
๑๖. ปัญหาเกี่ยวกับการเรียน แยกตามเพศและน้ำหนักของปัญหา ๕๘
๑๗. ปัญหาเกี่ยวกับความถนัด แยกตามเพศและน้ำหนักของปัญหา ๕๙
๑๘. ปัญหาเกี่ยวกับการตัดสินใจ แยกตามเพศและน้ำหนักของปัญหา ๖๑
๑๙. ปัญหาเกี่ยวกับความรู้ทางอาชีพ แยกตามเพศและน้ำหนักของปัญหา ๖๒
๒๐. ความถี่และค่าเฉลี่ยของลักษณะปัญหา แยกตามเพศ ๖๕
๒๑. เปรียบเทียบความถี่ของลักษณะปัญหาและความถี่ของระดับปัญหาสำคัญ ๖๗
๒๒. เปรียบเทียบความถี่ของลักษณะปัญหา แยกตามโรงเรียน ๖๙
๒๓. เปรียบเทียบลักษณะปัญหา แยกตามอายุ ๗๐
๒๔. แสดงอันดับที่ของลักษณะปัญหา แยกตามอายุ ๗๑
๒๕. เปรียบเทียบลักษณะปัญหา แยกตามระดับการเรียน ๗๒
๒๖. แสดงอันดับที่ของลักษณะปัญหา แยกตามระดับการเรียน ๗๓
๒๗. เปรียบเทียบลักษณะปัญหา แยกตามรายได้ของผู้ปกครอง ๗๔
๒๘. แสดงอันดับที่ของลักษณะปัญหา แยกตามรายได้ของผู้ปกครอง ๗๕
๒๙. เปรียบเทียบลักษณะปัญหา แยกตามอาชีพของผู้ปกครอง ๗๖
๓๐. จำนวนนักเรียนที่ประสบปัญหาเรียงจากมากไปหาน้อย
แยกตามอาชีพของผู้ปกครอง ๗๘
๓๑. แสดงอันดับที่ของลักษณะปัญหา แยกตามอาชีพของผู้ปกครอง ๗๙
๓๒. เปรียบเทียบลักษณะปัญหาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑ ปีที่ ๓
และปีที่ ๔ .... ๘๐

บัญชีตาราง

ภาคผนวก

ตาราง		หน้า
๓๒.	อาชีพของผู้ปกครองนักเรียน	[illegible]
๓๓. ก.	อาชีพระดับต่ำกว่ามหาวิทยาลัยที่นักเรียนเลือกทำภายใน ๑๐ ปี	[illegible]
๓๓. ข.	อาชีพระดับมหาวิทยาลัยหรือเทียบเท่าที่นักเรียนเลือกทำภายใน ๑๐ ปี	[illegible]
๓๔.	ปัญหาเกี่ยวกับร่างกาย แยกตามโรงเรียน	[illegible]
๓๕.	ปัญหาเกี่ยวกับการเงิน แยกตามโรงเรียน	[illegible]
๓๖.	ปัญหาเกี่ยวกับผู้ปกครอง แยกตามโรงเรียน	[illegible]
๓๗.	ปัญหาเกี่ยวกับการเรียน แยกตามโรงเรียน	[illegible]
๓๘.	ปัญหาเกี่ยวกับความหนัก แยกตามโรงเรียน	[illegible]
๓๙.	ปัญหาเกี่ยวกับการตัดสินใจ แยกตามโรงเรียน	[illegible]
๔๐.	ปัญหาเกี่ยวกับความรู้ทางอาชีพ แยกตามโรงเรียน	[illegible]
๔๑.	ปัญหาเกี่ยวกับร่างกาย แยกตามอายุ	[illegible]
๔๒.	ปัญหาเกี่ยวกับการเงิน แยกตามอายุ	[illegible]
๔๓.	ปัญหาเกี่ยวกับผู้ปกครอง แยกตามอายุ	[illegible]
๔๔.	ปัญหาเกี่ยวกับการเรียน แยกตามอายุ	[illegible]
๔๕.	ปัญหาเกี่ยวกับความหนัก แยกตามอายุ	[illegible]
๔๖.	ปัญหาเกี่ยวกับการตัดสินใจ แยกตามอายุ	[illegible]
๔๗.	ปัญหาเกี่ยวกับความรู้ทางอาชีพ แยกตามอายุ	[illegible]
๔๘.	ปัญหาเกี่ยวกับร่างกาย แยกตามระดับการเรียน	[illegible]
๔๙.	ปัญหาเกี่ยวกับการเงิน แยกตามระดับการเรียน	[illegible]
๕๐.	ปัญหาเกี่ยวกับผู้ปกครอง แยกตามระดับการเรียน	[illegible]
๕๑.	ปัญหาเกี่ยวกับการเรียน แยกตามระดับการเรียน	[illegible]
๕๒.	ปัญหาเกี่ยวกับความหนัก แยกตามระดับการเรียน	[illegible]

บัญชีตาราง

ตาราง		หน้า
๕๔.	ปัญหาเกี่ยวกับการตัดสินใจ แยกตามระดับการเรียน	[illegible]
๕๕.	ปัญหาเกี่ยวกับความรู้ทางอาชีพ แยกตามระดับการเรียน	[illegible]
๕๖.	ปัญหาเกี่ยวกับร่างกาย แยกตามรายได้ของผู้ปกครอง	[illegible]
๕๗.	ปัญหาเกี่ยวกับการเงิน แยกตามรายได้ของผู้ปกครอง	[illegible]
๕๘.	ปัญหาเกี่ยวกับผู้ปกครอง แยกตามรายได้ของผู้ปกครอง	[illegible]
๕๙.	ปัญหาเกี่ยวกับการเรียน แยกตามรายได้ของผู้ปกครอง	[illegible]
๖๐.	ปัญหาเกี่ยวกับความถนัด แยกตามรายได้ของผู้ปกครอง	[illegible]
๖๑.	ปัญหาเกี่ยวกับการตัดสินใจ แยกตามรายได้ของผู้ปกครอง	[illegible]
๖๒.	ปัญหาเกี่ยวกับความรู้ทางอาชีพ แยกตามรายได้ของผู้ปกครอง	[illegible]
๖๓.	ปัญหาเกี่ยวกับร่างกาย แยกตามอาชีพของผู้ปกครอง	[illegible]
๖๔.	ปัญหาเกี่ยวกับการเงิน แยกตามอาชีพของผู้ปกครอง	[illegible]
๖๕.	ปัญหาเกี่ยวกับผู้ปกครอง แยกตามอาชีพของผู้ปกครอง	[illegible]
๖๖.	ปัญหาเกี่ยวกับการเรียน แยกตามอาชีพของผู้ปกครอง	[illegible]
๖๗.	ปัญหาเกี่ยวกับความถนัด แยกตามอาชีพของผู้ปกครอง	[illegible]
๖๘.	ปัญหาเกี่ยวกับการตัดสินใจ แยกตามอาชีพของผู้ปกครอง	[illegible]
๖๙.	ปัญหาเกี่ยวกับความรู้ทางอาชีพ แยกตามอาชีพของผู้ปกครอง	[illegible]

บทที่ ๑

ความมุ่งหมายของการวิจัย

คำนำ

นโยบายที่สำคัญในการจัดการศึกษาก็คือการพยายามส่งเสริมให้บุคคลมีโอกาสได้ศึกษาโดยทั่วกัน และเปิดโอกาสให้ทุกคนได้ใช้ความสามารถของตนได้อย่างเต็มที่ ดังจะเห็นได้ในประเทศที่มั่นคงในทางเศรษฐกิจและเจริญในทางการศึกษา เช่นสหรัฐอเมริกา ดังที่ สุรินทร์ ศรสิริ [1] กล่าวไว้ว่า "การจัดการศึกษาในสหรัฐอเมริกาเป็นการจัดการศึกษาอย่างกว้าง ๆ เฉพาะสำหรับคนทั่วไป มิใช่จัดเพื่อคนฉลาดโดยเฉพาะแต่อย่างใดเลย แต่เป็นการจัดการศึกษาที่สนองความฉลาด ความถนัดตามธรรมชาติ ความสนใจ และความแตกต่างของแต่ละบุคคลอีกด้วย"

เมื่อเป็นเช่นนี้ขบวนการศึกษาจึงเป็นขบวนการที่สลับซับซ้อนและเป็นที่จะต้องอาศัยวิธีการต่าง ๆ ที่เหมาะสมเพื่อให้บรรลุถึงจุดประสงค์ที่วางไว้ดังกล่าว และด้วยเหตุนี้เอง จึงทำให้เกิดความเคลื่อนไหวและปัญหาที่สำคัญ ๆ ในทางการศึกษาอยู่เสมอ เช่นในระยะสิบปีที่ผ่านมานี้ ปัญหาที่สำคัญประการหนึ่งในวงการศึกษาของประเทศไทยก็คือ การมองเห็นความจำเป็นของการจัดบริการแนะแนวขึ้นในโรงเรียน [2] ทั้งนี้อาจกล่าวได้ว่าเนื่องมาจากสาเหตุหลายประการด้วยกัน แต่สาเหตุที่เด่นชัดได้แก่การยอมรับว่าการแนะแนวเป็นสิ่งที่ช่วยส่งเสริมความงอกงามของเด็กไปในทางที่ถูกที่ควร

ศาสตราจารย์ ดร.สุกใจ เหล่าสุนทร [3] กล่าวว่า การแนะแนวเป็นการช่วยเหลือประการหนึ่ง เพื่อให้นักเรียนเข้าใจตนเองได้อย่างดีจนสามารถแก้ปัญหาต่าง ๆ ที่ตนกำลังประสบหรือที่จะประสบต่อไปได้ด้วยตนเอง ซึ่งจะทำให้สามารถอยู่ในสังคมได้ด้วยความสุข ฉะนั้นการแนะแนวจึงเป็นการช่วย

---

[1] สุรินทร์ ศรสิริ <u>การศึกษาในประเทศสหรัฐอเมริกา</u> หน้า ๕.

[2] แฮทช์, เรย์มอนด์ เอ็น <u>การให้คำปรึกษาทางอาชีพในระดับมัธยมศึกษา</u> หน้า ๓.

[3] สุกใจ เหล่าสุนทร <u>วิชาอาชีพในโรงเรียนมัธยมศึกษา</u> หน้า ๑๐๑.

ให้บุคคลสามารถตัดสินใจได้ด้วยตนเอง มิใช่เป็นการไปช่วยตัดสินใจให้ หรือมิใช่เป็นการบอกให้ทำ และโดยทั่วไปแล้ว การแนะแนวแบ่งออกเป็นสองแขนงใหญ่ คือ การแนะแนวอาชีพและการแนะแนวการศึกษา การแนะแนวการศึกษานั้นเป็นการช่วยเหลือในเรื่องปัญหาการเรียน ปัญหาทางสังคม ปัญหาส่วนตัว และปัญหาต่าง ๆ โดยทั่วไป นับเป็นการแนะแนวที่เกิดขึ้นภายหลังการแนะแนวอาชีพ แต่เนื่องจากเป็นการช่วยเหลืออย่างกว้างขวาง จึงได้ปฏิบัติกันอย่างแพร่หลายในโรงเรียนทุกระดับ

ส่วนการแนะแนวอาชีพ เป็นการช่วยเหลือบุคคลในด้านอาชีพโดยเฉพาะ เช่น การศึกษาอาชีพต่าง ๆ การทดลองปฏิบัติงาน การเข้าทำงาน และการปรับปรุงตนเองให้เข้ากับงาน เป็นต้น ซึ่งนับว่าเป็นส่วนสำคัญยิ่งของโรงเรียนมัธยมแบบประสม เพราะโรงเรียนแบบนี้เป็นโรงเรียนที่ต้องการให้นักเรียนได้เรียนเพื่อออกไปประกอบอาชีพในเวลาต่อไปได้อย่างเหมาะสม "การเลือกอาชีพจึงเป็นสิ่งที่สำคัญที่สุดของนักเรียนในโรงเรียนมัธยมแบบประสม เพราะจะต้องเลือกอาชีพเสียก่อนว่าตนเองต้องการจะประกอบอาชีพใดเมื่อออกจากโรงเรียนไปแล้ว และจะต้องมีการตกลงใจเสียแต่เนิ่น ๆ เพื่อจะได้เตรียมตัวสำหรับอาชีพนั้น ๆ" [๔] ฉะนั้นจึงเห็นได้ว่าหากนักเรียนไม่ได้รับการแนะแนวที่ถูกต้องแล้ว ความเสียหายก็จะเกิดขึ้น ตัวอย่างที่เห็นได้ง่าย ๆ คือ นักเรียนที่มีความสามารถทางการเรียนดี ก็มักจะได้รับคำแนะนำให้ไปเรียนวิชาที่เป็นอาชีพชั้นสูง เช่นแพทย์ หรือวิศวกรรม เป็นต้น และแม้ว่านักเรียนผู้นั้นจะเรียนแพทย์หรือวิศวกรรมสำเร็จก็ตาม แต่ก็มีไม่น้อยที่ประกอบอาชีพนี้ได้ไม่นานก็ละทิ้ง หันไปประกอบอาชีพที่เหมาะกับความสนใจ และเหมาะกับความถนัดของตน นับว่าไม่ได้รับความสำเร็จในอาชีพที่ศึกษาเล่าเรียนมาโดยตรงเท่าที่ควร ในทางตรงกันข้ามหากได้เรียนวิชาที่ตนสนใจและเหมาะสมกับตนเสียตั้งแต่ต้น ก็จะเป็นประโยชน์และมีความสำเร็จใน

...อาชีพของบุคคลเป็นสิ่งสำคัญ

...ยิ่งประการหนึ่ง

...ข้างหน้าทาง

ต้องการผู้ประกอบอาชีพในด้านต่าง ๆ เพิ่มขึ้นเท่านั้น หรืออาจกล่าวได้ว่า การเตรียมบุคคลเพื่อการประกอบอาชีพต่าง ๆ นับวันจะเพิ่มความจำเป็นและความต้องการทั้งในด้านปริมาณและคุณภาพ การเลือกอาชีพที่เหมาะสมของแต่ละบุคคลนอกจากจะเป็นประโยชน์แก่ตนเองแล้ว ยังนับว่าเป็นประโยชน์ต่อประเทศชาติด้วย เพราะ "การเร่งรัดพัฒนาทั้งการศึกษาและเศรษฐกิจของรัฐ ย่อมหมายถึงการพัฒนาอาชีพของประชาชนนั่นเอง"[๖] ซึ่งสอดคล้องกับแนวการจัดการศึกษาตามแผนการศึกษาแห่งชาติประการหนึ่งที่ว่า รัฐพึงสนับสนุนการอาชีวศึกษาอย่างกว้างขวาง และให้สอดคล้องกับภาวะเศรษฐกิจของชาติ[๗]

เพื่อเป็นการย้ำให้เห็นปัญหาในทางอาชีพ จะขอยกรายงานการวิเคราะห์ผลการจัดหางานทั่วไปโดยสรุปประจำเดือน กรกฎาคม พุทธศักราช ๒๕๐๘ ของกองวิชาการและสถิติแรงงาน[๘] มากล่าวตามจำนวนที่ปรากฏดังนี้

นายจ้าง	๔๓๓	ราย
ตำแหน่งว่าง	๑,๐๐๕	ตำแหน่ง
ผู้สมัครงาน	๑,๓๐๕	คน
บรรจุได้	๒๖๕	ตำแหน่ง

จากจำนวนตัวเลขนี้แสดงให้เห็นว่า นอกจากตำแหน่งว่างต่าง ๆ จะมีน้อยกว่าจำนวนผู้สมัครแล้ว จำนวนที่บรรจุได้ยังไม่อาจทำได้เหมาะสมอีกด้วย ทั้งนี้คงเนื่องมาจากความต้องการของตลาดไม่สอดคล้องกับลักษณะและชนิดของงานที่ผู้สมัครได้ศึกษาอบรมมา หรือมีปัญหาอื่นที่เกี่ยวข้องกับการตัดสินใจในการประกอบอาชีพก็เป็นได้ /

---

[๖] ศึกษาธิการ, กระทรวง เอกสารประชุมการแนะแนวการศึกษาและอาชีพ หน้า ๑๓.

[๗] ศึกษาธิการ, กระทรวง แผนการศึกษาแห่งชาติ หน้า ๑๐.

[๘] วิชาการและสถิติแรงงาน, กอง "รายงานการวิเคราะห์ผลการจัดหางานทั่วไปโดยสรุป" แรงงานสัมพันธ์ ๙: ๒๓ กันยายน ๒๕๐๘.

ในระยะนี้กำลังมีความเคลื่อนไหวในเรื่องการจัดโรงเรียนมัธยมแบบประสม และเกิดปัญหาในทางอาชีพดังกล่าว ยิ่งชี้ให้เห็นถึงความสำคัญและความจำเป็นเรื่องการแนะแนวอาชีพในโรงเรียนมากขึ้นเป็นลำดับ เพราะนอกจากจะเป็นการกระตุ้นให้นักเรียนคิดถึงเรื่องอาชีพและเรียนไปอย่างมีจุดหมายแล้ว ยังช่วยให้ความรู้ทางอาชีพอีกด้วย พร้อมกันนั้นยังเป็นการช่วยสำรวจความถนัด และความเหมาะสมของนักเรียนแต่ละคนว่าเหมาะกับอาชีพใด ในการจัดบริการแนะแนวนั้นหลายท่านให้ความเห็นว่า " โครงการแนะแนวที่มีประสิทธิภาพ จะต้องเริ่มต้นจากการพิจารณาปัญหาและความต้องการของนักเรียน " [๙, ๑๐, ๑๑] ดังนั้นหากจะจัดบริการแนะแนวอาชีพขึ้นในโรงเรียน จึงควรที่จะสำรวจปัญหาและความต้องการในการเลือกอาชีพของนักเรียนเสียก่อน เพื่อจะนำมาเป็นประโยชน์ในการจัดวางโครงการแนะแนวอย่างมีหลักเกณฑ์ต่อไป

<u>ความสำคัญของการวิจัย</u>

" หลักสำคัญประการหนึ่งของการแนะแนวก็คือ การยอมรับความแตกต่างระหว่างบุคคล ยอมรับความคิดเห็นที่ว่าทุกคนย่อมมีสภาพแตกต่าง<u>กันไป</u> ฉะนั้นโรงเรียนจึงต้องรู้จักเด็กเป็นรายบุคคลให้ดีเสียก่อน เช่น รายละเอียดเกี่ยวกับทางบ้าน ประวัติ เกี่ยวกับสุขภาพ การเรียน และความสนใจของเด็กเป็นต้น " [๑๒] ดังนั้นจะเห็นได้ว่า การที่จะเข้าใจเด็กได้อย่างดีนั้น ควรดำเนินการโดยวิธีการทางวิทยาศาสตร์ คือพยายามหาข้อมูลหรือข้อเท็จจริงจากหลาย ๆ ด้านด้วยกัน เช่น จากระเบียนความเป็นมาของนักเรียน จากบันทึกที่ได้จากการสังเกต จากการสัมภาษณ์เด็กเป็นรายบุคคล ตลอดจนจากการให้เด็กตอบแบบสอบถามโดยการสำรวจปัญหาและความต้องการของเด็กเป็นต้น สิ่งต่าง ๆ

---

๙ Lao Sunthara, Sudchai, <u>A Survey of Pupil Needs and Problems in a Boy and Girl Secondary School in Bangkok, Thailand</u>, p. 2.

๑๐ Glanz, Edward C., <u>Foundations and Principles of Guidance</u>, p. 236.

๑๑ สำไล บูรณะฤกษ์ <u>การแนะแนวเบื้องต้น</u> หน้า ๒๑ – ๒๓

๑๒ แนะแนวการศึกษา, กอง <u>บทความแนะแนวการศึกษาและอาชีพ</u> หน้า ๒๙

ดังกล่าวนี้ผู้แนะแนวจะต้องคำนึงอยู่เสมอ " แทนที่จะทำการแนะแนวโดยอาศัยผลการทดสอบทางสมองแต่เพียงอย่างเดียว "[๑๓] ดังนั้นการค้นคว้าวิจัยครั้งนี้จึงมีความสำคัญต่อการแนะแนวดังนี้

๑. ช่วยให้เข้าใจพื้นฐานทางเศรษฐกิจ สภาพการเรียน ความสนใจ รวมทั้งปัญหาและความต้องการในการเลือกอาชีพของนักเรียน อันจะเป็นประโยชน์ต่อการแนะแนวอย่างยิ่งประการหนึ่ง

๒. เนื่องจากนักเรียนระดับมัธยมศึกษาปีที่ ๓ กำลังอยู่ในระยะย่างเข้าวัยรุ่น " ซึ่งมีความอยากรู้อยากเห็น และมีความสนใจในปรากฏการณ์ต่าง ๆ รวมทั้งในด้านอาชีพโดยทั่วไป "[๑๔] การสำรวจความสนใจในการเลือกอาชีพในระยะนี้จึงเป็นโอกาสที่เหมาะและตรงกับความสนใจของนักเรียน ประการสำคัญคือ " เด็กในวัยนี้ ควรได้รับการกระตุ้นให้คิดถึงงานอาชีพของเขาให้มากที่สุดที่จะทำได้ "[๑๕]

๓. จากการวิจัยครั้งนี้ จะทำให้ทราบถึงลักษณะและชนิดของอาชีพที่นักเรียนสนใจ ซึ่งตามปกติแล้วผู้แนะแนวย่อมมีหน้าที่ประการหนึ่ง คือให้บริการสนเทศทางอาชีพแก่นักเรียน โดยเฉพาะอย่างยิ่งอาชีพที่อยู่ในความสนใจของนักเรียน ฉะนั้นการวิจัยครั้งนี้จึงมีประโยชน์สำหรับผู้แนะแนวเป็นอย่างมาก ในการที่จะวางโครงการให้คำปรึกษาทางอาชีพได้ตรงกับความสนใจและความต้องการของนักเรียน

ไพฑูรย์ รัตนะมังคละ[๑๖] ให้แนวคิดเกี่ยวกับการแนะแนวอาชีพไว้ประการหนึ่งว่า ผู้แนะแนวอาชีพจำเป็นที่จะต้องมีความรู้ (ถ้ามีประสบการณ์ด้วยก็ยิ่งดี) เรื่องอาชีพ และวิชาชีพในปัจจุบันอย่างทันสมัยอยู่เสมอ เขามีความรู้ว่ามีวิชาชีพและอาชีพชนิดใด และมีอยู่ในที่ใดบ้าง

---

[๑๓] Gerberich, Raymond J., Measurement and Evaluation in the Modern School, pp. 122-123

[๑๔] นายเฉลียว ฐมาวงศ์ วัยรุ่น หน้า ๙

[๑๕] วาย เอม ซี เอ แห่งกรุงเทพ. สมาคม สิ่งที่ผู้ใหญ่ควรทราบเกี่ยวกับเยาวชน หน้า ๖

[๑๖] แนะแนวการศึกษา. กอง บทความแนะแนวการศึกษาและอาชีพ ฉบับที่ ๒ หน้า ๑-๓

ตลอดจนมีความรู้ว่าอาชีพนั้น ๆ ต้องการผู้ที่มีคุณสมบัติอย่างไร สำหรับที่จะเป็นแนวทางให้บริการสนเทศทางอาชีพแก่นักเรียนได้ถูกต้องและทันสมัยอยู่เสมอ

๔. เป็นที่ยอมรับกันโดยทั่วไปอยู่แล้วว่า การศึกษาและการแนะแนวนั้นจะต้องคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคลในด้านต่าง ๆ อยู่เสมอ เช่นในด้านปัญหาและความต้องการ ผลการวิจัยครั้งนี้จะทำให้ทราบปัญหาและความต้องการเกี่ยวกับอาชีพของนักเรียนเป็นส่วนรวม ซึ่งจะเป็นแนวทางไปสู่การวางโครงการแนะแนวเพื่อช่วยเหลือนักเรียนในเรื่องอาชีพได้ถูกจุดเสียตั้งแต่แรกทีเดียว

๕. จากแนวคิดเกี่ยวกับการศึกษาของ ศาสตราจารย์ ดร.สุกใจ เหล่าสุนทร[๗] ที่ว่า การศึกษาควรชักจูงและส่งเสริมให้ประชาชนเมื่อมีความสามารถสองประการ คือ ความสามารถที่จะดำเนินชีวิตอยู่อย่างเป็นประโยชน์แก่สังคมประการหนึ่ง กับ ความสามารถในการผลิตเพื่อส่งเสริมเศรษฐกิจของประเทศให้มั่นคงอีกประการหนึ่งนั้น ช่วยให้ผู้เขียนเกิดความคิดว่า การส่งเสริมดังกล่าวก็คือ <u>การจัดการศึกษาที่สนองความต้องการของบุคคลและในขณะเดียวกัน ก็ผลิตผู้มีความรู้และความสามารถในอาชีพต่าง ๆ ให้สอดคล้องกับความต้องการของประเทศนั่นเอง</u> และจากข้อเท็จจริงที่ปรากฏอยู่ในปัจจุบันจะเห็นว่าประเทศไทยยังขาดคุณภาพของผู้ผลิตอยู่มาก ดังจะเห็นได้จากจำนวนตัวเลขแสดงอุปทาน และ อุปสงค์ ของโครงการ ๕ ปี ในการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งประเทศไทย พุทธศักราช ๒๕๑๐ – ๒๕๑๔[๘] ซึ่งจะยกมาแสดงเพียงบางส่วนดังนี้

---

[๗] สุกใจ เหล่าสุนทร อ.ก. หน้า ๓ – ๔.

[๘] ดร. เรย์มอนด์ เอ็น. อ.ก. หน้า ๑๓ – ๑๕.

ตาราง ๑. แสดงกำลังคนในอาชีพชั้นสูง

อาชีพ	อุปทาน	อุปสงค์	จำนวนที่ขาด
วิศวกร	๑,๘๔๐	๒,๗๑๕	๘๗๕
แพทย์	๑,๗๕๐	๒,๒๕๐	๕๐๐
ผู้เชี่ยวชาญทางสุขาภิบาล	๓๖๐	๔๔๕	๘๕
พยาบาล	๔,๐๐๐*	๕,๐๐๐	๑,๐๐๐
สัตวแพทย์	๑๕๐	๔๐๐	๒๕๐
ผู้ใช้วิชาการทางการประมง	๑๕๕	๒๗๕	๑๒๐

* โดยประมาณ — ข้อมูลอยู่ในระหว่างการสำรวจ

ตาราง ๒. แสดงกำลังคนในอาชีพชั้นกลาง

อาชีพ	อุปทาน	อุปสงค์	จำนวนที่ขาด
ช่างก่อสร้าง	๑๑,๔๐๐	๒๐,๓๕๐	๘,๙๕๐
ช่างโลหะและช่างกล	๑๕,๔๗๖	๑๘,๕๕๐	๓,๐๗๔
ช่างไฟฟ้าอิเลคโทรนิค	๗,๐๕๘	๘,๗๕๓	๑,๖๙๕

จากตาราง ๑. และตาราง ๒. แสดงให้เห็นว่าประเทศไทยยังต้องการกำลังคนในด้านต่าง ๆ อีกมาก โดยเฉพาะอย่างยิ่งกำลังคนในอาชีพชั้นกลาง ความสำคัญประการหนึ่งของการศึกษาวิจัยครั้งนี้ก็คือการทำนายของความสนใจในการเลือกอาชีพของนักเรียนมาเปรียบเทียบกับอุปสงค์และจำนวน

ที่ขาดกำลังคนในด้านต่าง ๆ ว่าจะมีความสอดคล้องกันอย่างไรหรือไม่ เพื่อจะได้เป็นแนวทางเสนอแนะต่อวงการที่เกี่ยวข้องกับการผลิตกำลังคนต่อไป เช่น การพิจารณาการเปิดสอนวิชาอาชีพในโรงเรียนมัธยมแบบประสม และส่งเสริมโรงเรียนอาชีวศึกษา เป็นต้น

๖. เนื่องจากหลักสูตรในโรงเรียนมัธยมแบบประสมมิใช่หลักสูตรที่ตายตัว แต่การที่จะเปิดสอนวิชาใดบ้างนั้นต้องแล้วแต่ความต้องการในด้านกำลังคน และความต้องการด้านตลาดแรงงาน ดังนั้น โรงเรียนมัธยมแบบประสมแต่ละแห่งจึงต้องมีการสำรวจกำลังคนและอาชีพในท้องถิ่นที่โรงเรียนตั้งอยู่เสียก่อน เพื่อจะได้เปิดสอนให้สอดคล้องกับความต้องการของท้องถิ่นนั้น ๆ [๔] วิธีการศึกษาวิจัยครั้งนี้จะเป็นแนวทางหนึ่งในการติดตามผลการสำรวจดังกล่าวว่า ความสนใจในด้านอาชีพของนักเรียนผู้จะออกไปเป็นกำลังสำคัญของท้องถิ่นนั้น จะสอดคล้องกับความต้องการของท้องถิ่นหรือไม่ และมีปัญหาใดที่เกี่ยวข้องกับเรื่องนี้บ้าง

<u>จุดหมายของการวิจัย</u>

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ มีจุดหมายดังต่อไปนี้

๑. เพื่อเป็นการสำรวจข้อเท็จจริง (a survey of facts) และสภาพทั่วไปเกี่ยวกับเรื่องส่วนตัวของนักเรียน เช่น สถานะทางเศรษฐกิจและครอบครัว สภาพการเรียนของนักเรียน

๒. เพื่อศึกษาว่า ข้อเท็จจริงต่าง ๆ เหล่านั้น มีความสัมพันธ์กับปัญหาและความต้องการของนักเรียนอย่างใดหรือไม่ เช่น นักเรียนที่มีปัญหาและความต้องการอะไร มักจะมาจากครอบครัวที่ผู้ปกครองมีอาชีพใด เป็นต้น

๓. เพื่อเป็นข้อมูลส่วนหนึ่งในการจะส่งเสริมให้นักเรียนมีความสนใจในการศึกษาเกี่ยวกับอาชีพ

๔. เพื่อสำรวจว่านักเรียนมีความสนใจที่จะเลือกอาชีพใดบ้าง

---

[๔] จากโครงการโรงเรียนมัธยมแบบประสม ณ โรงเรียนมัธยมสาธิต วิทยาลัยวิชาการศึกษา (ประสานมิตร) หน้า ๓.

๕. เพื่อทราบถึงปัญหาที่เกี่ยวข้องกับการเลือกอาชีพของนักเรียน

<u>ข้อตกลงเบื้องต้น</u>

การวิจัยครั้งนี้มีรากฐานที่สำคัญดังนี้

๑. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑ ส่วนใหญ่มีท่าทีและความคิดในเรื่องอาชีพอยู่บ้างแล้ว

๒. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑ มีประสบการณ์ทางอาชีพต่าง ๆ กัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งต่างก็ไม่เคยประกอบอาชีพใดมาก่อน

๓. เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล เป็นเครื่องมือที่สร้างขึ้นจากปัญหาของนักเรียนเอง

<u>คำนิยามศัพท์เฉพาะ</u>

"โรงเรียนสาธิตวิทยาลัยวิชาการศึกษา" หมายถึงโรงเรียนสาธิต วิทยาลัยวิชาการศึกษา สามแห่ง คือ โรงเรียนมัธยมสาธิต วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร โรงเรียนมัธยมสาธิต วิทยาลัยวิชาการศึกษา ปทุมวัน และ โรงเรียนสาธิตชุมนุมบำเพ็ญ วิทยาลัยวิชาการศึกษา บางแสน

"นักเรียน" หมายถึงนักเรียนชายหญิงที่กำลังเรียนอยู่ในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑ ปีการศึกษา ๒๕๐๙ ในโรงเรียนสาธิต วิทยาลัยวิชาการศึกษา ทั้ง ๓ แห่ง

"อาชีพ" หมายถึงอาชีพต่าง ๆ ที่ต้องอาศัยการเรียนและการฝึกฝนในสถาบันหรือโรงเรียนเฉพาะ จึงจะมีความสามารถในงานอาชีพนั้น ดังรายชื่ออาชีพที่ปรากฏอยู่ในแบบสอบถามตอนที่ ๒ ทั้งหมวดที่ ๑ และหมวดที่ ๒

"อาชีพหมวดที่ ๑" หมายถึงอาชีพที่ต้องเรียนและฝึกฝนในสถาบันหรือโรงเรียนระดับต่ำกว่ามหาวิทยาลัย

"อาชีพหมวดที่ ๒" หมายถึงอาชีพที่ต้องเรียนและฝึกฝนในสถาบันระดับมหาวิทยาลัยหรือเทียบเท่า

"ปัญหา" หมายถึงปัญหาที่เกี่ยวกับการเลือกอาชีพ ซึ่งแบ่งเป็นลักษณะปัญหาในด้านต่าง ๆ

"ลักษณะปัญหา" หมายถึงปัญหาในหมวดต่าง ๆ ๗ ประการ คือ

หมวดที่ ๑ ปัญหาเกี่ยวกับร่างกาย

หมวดที่ ๒ ปัญหาเกี่ยวกับการเงิน

หมวดที่ ๓ ปัญหาเกี่ยวกับผู้ปกครอง

หมวดที่ ๔ ปัญหาเกี่ยวกับการเรียน

หมวดที่ ๕ ปัญหาเกี่ยวกับความถนัด

หมวดที่ ๖ ปัญหาเกี่ยวกับการตัดสินใจ

หมวดที่ ๗ ปัญหาเกี่ยวกับความรู้ทางอาชีพ

ในปัญหาแต่ละหมวดแบ่งเป็นข้อปัญหาย่อยหมวดละ ๘ ข้อปัญหา จึงรวมข้อปัญหาทั้งสิ้น ๕๖ ข้อปัญหา

<u>วงจำกัดของการค้นคว้า</u>

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ ผู้เขียนได้กำหนดขอบเขตไว้ดังนี้ คือ

๑. ทำการศึกษาเฉพาะนักเรียนที่เรียนอยู่ในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑ ปีการศึกษา ๒๕๐๙ ในโรงเรียนมัธยมสาธิต วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร, โรงเรียนมัธยมสาธิต วิทยาลัยวิชาการศึกษา ปทุมวัน และโรงเรียนสาธิตพิบูลบำเพ็ญ วิทยาลัยวิชาการศึกษา บางแสน

๒. การพิจารณาลักษณะของอาชีพ ได้พิจารณาให้นักเรียนเลือกเฉพาะอาชีพบางอย่างที่มีการสอนหรือฝึกฝนในสถาบันหรือโรงเรียน ดังรายชื่ออาชีพที่ปรากฏอยู่ในแบบสอบถามเท่านั้น

<u>เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง</u>

การศึกษาวิจัยที่เกี่ยวข้อง และพอจะเป็นแนวทางในการค้นคว้าศึกษาครั้งนี้ มีดังนี้

๑. การศึกษาวิจัยที่ทำในต่างประเทศ

กินสบอร์ก[๒๐] ได้ศึกษาความสนใจในอาชีพของเด็ก พบว่าเมื่อเด็กอายุย่าง

---

[๒๐] Yeoh Tiang, Tanner, *Occupational Choices Compared with Occupational Opportunities of Selected Students from Cholburi*, pp. 6-7.

เข้าปีที่ ๑๑ ก็จะมีความสนใจในทางอาชีพแล้ว แต่ความสนใจของเด็กวัยนี้ยังเป็นความสนใจที่เพ้อฝันอยู่มาก และเมื่อเด็กอายุมากขึ้นความสนใจในทางอาชีพก็จะเพิ่มขึ้นตามลำดับ ถึงกระนั้นก็ตาม เด็กวัยนี้ก็ยังไม่สามารถจะพิจารณาถึงความสามารถของตนว่าเหมาะกับอาชีพใด เด็กจะรู้จักพิจารณาความสามารถและความเหมาะสมของตนว่าเหมาะกับอาชีพใดก็ต่อเมื่ออายุ ๑๓ – ๑๔ ปี และเมื่อถึงอายุ ๑๕ – ๑๖ ปี จะรู้จักพิจารณาได้เป็นอย่างดีว่าตนเองควรเลือกอาชีพอย่างไร

แกลเลอร์[๒๑] รายงานว่า เด็กมีความสนใจในเรื่องอาชีพต่างกัน เขาพบว่า เด็กอายุระหว่าง ๑๒ – ๑๔ ปี ถ้าเป็นเด็กที่มาจากครอบครัวที่มีฐานะเศรษฐกิจปานกลาง มักมีแนวโน้มที่จะเลือกอาชีพที่ต้องใช้วิชาการสูง ส่วนเด็กที่มาจากครอบครัวที่มีฐานะทางเศรษฐกิจต่ำ ถ้าเป็นเด็กชายจะมีจำนวน ๑ ใน ๓ ที่สนใจอาชีพประเภทธุรกิจ และอาชีพที่ต้องใช้ทักษะสูง แต่ถ้าเป็นเด็กหญิงส่วนใหญ่ต้องการอาชีพที่ใช้มือ เช่น เสมียนพนักงานต่าง ๆ

จากการศึกษาของไครเกอร์[๒๒] จะเห็นได้ว่า ความหวังทางอาชีพของเด็กวัยรุ่นมักจะแตกต่างไปจากอาชีพของบิดามารดา โดยเฉพาะเด็กชายวัยรุ่นประมาณร้อยละ ๗๐ ต้องการอาชีพที่มีชื่อเสียงและรายได้สูงกว่าอาชีพของบิดามารดา

ในปี ๑๙๕๐ แฮริสัน[๒๓] ได้สัมภาษณ์นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาในหลายโรงเรียน แล้วรายงานว่า เด็กส่วนใหญ่ไม่ต้องการที่จะประกอบอาชีพชนิดเดียวกับที่บิดามารดาของเขากำลังทำอยู่

---

[๒๑] Galler, Evid H., "Influence of Social Class on Children's Choices of Occupation," Elementary School Journal 51: 439-445, October, 1951.

[๒๒] Kroger, R., and Loutlit, C.M., "The Influence of Father's Occupational on Vocational Choices of High School Boys," Journal of Applied Psychology 14: 203-212, May, 1953.

[๒๓] Harison, E.C., "See What They Choose," Occupations 30: 277-297, February, 1952.

หลังจากการศึกษาของแอริสัน อีก ๔ ปีต่อมา สตีเฟนสัน [๒๔] ได้ศึกษาเกี่ยวกับความหวังและการวางแผนในทางอาชีพของนักเรียน พบว่า นักเรียนที่มาจากครอบครัวที่มีอาชีพทางการใช้วิชาการสูง ก็มักมีความหวังและความต้องการที่จะประกอบอาชีพที่ต้องการใช้วิชาการสูงตามไปด้วย ส่วนผู้ที่มาจากครอบครัวที่ประกอบอาชีพที่ไม่ต้องใช้วิชาการสูงนัก ก็หวังที่จะประกอบอาชีพเดินรอยบิดามารดา

อีเซล [๒๕] ได้ศึกษาในเรื่องเกี่ยวกับนี้แล้วรายงานว่า ทั้งเด็กชายและเด็กหญิง ต้องการที่จะศึกษาต่อในระดับวิทยาลัย หรืออย่างน้อยก็อยากศึกษาต่อในโรงเรียนอาชีวศึกษา ส่วนพวกที่ไม่ต้องการศึกษาต่อนั้น เมื่อออกจากโรงเรียนมัธยมศึกษาแล้ว มักเลือกอาชีพเกี่ยวกับการค้า การเกษตร และทำงานในโรงงานอุตสาหกรรม

เดรสตัน [๒๖] ทำการสำรวจความสนใจและความต้องการในการเลือกอาชีพของนักเรียนวัยรุ่น โดยวิธีการศึกษาทั้งการสัมภาษณ์ และการให้นักเรียนตอบแบบสอบถาม แล้วติดตามผลดู ผลปรากฏว่าการใช้แบบสอบถามได้ข้อมูลที่เป็นความจริงมากกว่าการสัมภาษณ์

๒. การศึกษาวิจัยที่ทำภายในประเทศ

ระหว่างปีการศึกษา ๒๕๐๓ ศาสตราจารย์ ดร.สุดใจ เหล่าสุนทร [๒๗] ได้สำรวจปัญหาและข้อข้องใจของนักเรียนระดับมัธยมศึกษา จำนวน ๒๕ คน เป็นนักเรียนชายหญิงที่มีอายุระหว่าง ๑๔ – ๑๙ ปี พบว่า นักเรียนประสบปัญหาเกี่ยวกับการเงินและงานในอนาคตมากเป็นอันดับหนึ่ง โดยเฉพาะอย่างยิ่งปัญหาเกี่ยวกับการอาชีพโดยทั่วไปแล้ว นักเรียนไม่ต่ำกว่า ๑ ใน ๒

---

[๒๔] Stephenson, Richard M., "Occupational Aspiration and Plan of 433 Ninth Graders," The Journal of Educational Research 49: 27-35, May, 1955.

[๒๕] Ezell, L.B, and Tate, Henry H., "High School Students Look to the Future," The Journal of Educational Research 49: 217-222, July, 1955.

[๒๖] Dreston, Katherine W., "Vocational Choices of Secondary Pupils," Occupations 27: 104-106, March, 1948.

[๒๗] Lao Sunthara, Sudchai, op. cit. p. 67.

กำลังประสบปัญหานี้อยู่ เช่น ต้องการรู้ความสามารถเกี่ยวกับอาชีพของตนเอง ต้องการตัดสินใจในการเลือกอาชีพด้วยตนเอง และต้องการความรู้เกี่ยวกับอาชีพให้มากกว่าที่เป็นอยู่ เป็นต้น

จากการสำรวจและค้นคว้าปัญหาและภาวะของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๖ ปีการศึกษา ๒๕๐๒ – ๒๕๐๓ ของ อัจฉรา ประเสริฐกุล[๒๘] ปรากฏว่าปัญหาที่นักเรียนประสบมากเป็นอันดับหนึ่ง คือปัญหาเกี่ยวกับการศึกษาทางอาชีพเช่นเดียวกัน (แม้ว่าระยะเวลาของการศึกษาจะห่างจากการวิจัยของศาสตราจารย์ ดร.สุดใจ เหล่าสุนทร ถึง ๑๐ ปี ก็ตาม แสดงว่าโดยทั่วไปแล้วนักเรียนยังมิได้รับความช่วยเหลือในปัญหานี้เลย)

บุญถึง แน่นหนา[๒๙] ได้สำรวจเกี่ยวกับการเลือกอาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ในจังหวัดธนบุรี เมื่อปีพุทธศักราช ๒๕๐๐ ปรากฏผลที่สำคัญบางประการ ดังนี้

๑. โดยทั่วไปแล้ว การเลือกอาชีพของนักเรียนเป็นไปโดยเพ้อฝันมากกว่าความเป็นจริง เช่นเลือกอาชีพโดยไม่คำนึงถึงความเหมาะสมกับสถานะทางเศรษฐกิจ เป็นต้น

๒. การเลือกอาชีพของนักเรียนมิได้มีอิทธิพลจากผู้ปกครอง บิดามารดา หรือพี่น้องของเขาแต่อย่างใด

๓. นักเรียนส่วนใหญ่เลือกอาชีพเกี่ยวกับธุรกิจและรับราชการ

๔. นักเรียนส่วนใหญ่ไม่มีความคิดในเรื่องความถนัด และความสามารถทางการเรียน หรือความเหมาะสมของตนในด้านอื่นประกอบการเลือกอาชีพของตน

ในปีการศึกษา ๒๕๐๘ มัลลิกา จิตรสุข[๓๐] ได้สำรวจปัญหาและความต้องการของนักศึกษาชั้นประกาศนียบัตรวิชาการศึกษา วิทยาลัยครูอุดรธานี พบว่านักศึกษามากกว่าร้อยละ ๔๐ ประสบปัญหาเกี่ยวกับอนาคตของตน โดยเฉพาะอย่างยิ่งปัญหาเกี่ยวกับทางอาชีพ นักศึกษาประสบปัญหาดังนี้

---

[๒๘] อัจฉรา ประเสริฐกุล <u>รายงานการตรวจสอบค้นคว้าปัญหาและภาวะของนักเรียนชั้นมัธยมปีที่ ๖ โรงเรียนสายปัญญา</u> หน้า ๔๓.

[๒๙] Boon Thung, Nannar, op. cit. p.p. 47-48.

[๓๐] มัลลิกา จิตรสุข <u>การสำรวจปัญหาและความต้องการของนักศึกษาชั้นประกาศนียบัตรวิชาการศึกษา (ป.กศ.) วิทยาลัยครูอุดรธานี</u> หน้า ๕๓.

๑. ต้องการความรู้เกี่ยวกับอาชีพต่าง ๆ เป็นปัญหาของนักศึกษาร้อยละ ๗๗ นักศึกษาชายประสบปัญหานี้คิดเป็นร้อยละ ๗๔ นักศึกษาหญิงร้อยละ ๘๓ แสดงว่านักศึกษาหญิงประสบปัญหานี้มากกว่านักศึกษาชาย

๒. ต้องการประสบการณ์ทางอาชีพให้มากกว่าที่เป็นอยู่ เป็นปัญหาของนักศึกษาร้อยละ ๖๖ นักศึกษาชายและนักศึกษาหญิงต่างประสบปัญหานี้มากเท่า ๆ กัน

จากงานที่ศึกษามาแล้วนี้ แสดงว่าต้องการการวิจัยทำนองนี้อีกมาก เพื่อให้ทราบข้อเท็จจริงตลอดจนหาทางที่จะแก้ไขปัญหาของนักเรียนในโรงเรียนมัธยมทั่วไป ในการเลือกวิชาอาชีพ และเพื่อขจัดปัญหาเกี่ยวกับอาชีพที่เกิดขึ้นแก่นักเรียน.

บทที่ ๒

วิธีดำเนินการวิจัย

การสร้างแบบสอบถาม

การสร้างแบบสอบถามที่ใช้เป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลสำหรับการศึกษาวิจัย ได้กระทำเป็นขั้น ๆ ดังนี้

๑. การศึกษาแบบสอบถามและเอกสารต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง

๒. อาศัยความรู้และความเข้าใจที่ได้จากการศึกษาแบบสอบถามและเอกสารที่เกี่ยวข้องดังกล่าว สร้างแบบสอบถามแบบเติมคำ โดยมีความมุ่งหมายที่จะทราบค่านิยม และลักษณะโดยทั่วไปของการเลือกอาชีพ ตลอดจนลักษณะต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับปัญหาในการเลือกอาชีพของนักเรียน

๓. นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นไปใช้กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑ ที่อยู่ในกลุ่มตัวอย่าง จำนวน ๔๐ คน โดยอธิบายให้นักเรียนเข้าใจถึงจุดประสงค์ และวิธีการตอบแบบสอบถามอย่างละเอียด

๔. นำผลการตอบแบบสอบถามมาพิจารณา แยกจัดเป็นหมวดหมู่ของลักษณะปัญหาต่าง ๆ แล้วผูกเป็นแบบสอบถาม

๕. เปรียบเทียบแบบสอบถามที่ได้กับแบบสอบถามอื่นที่เกี่ยวข้อง โดยใช้ลักษณะปัญหาของแบบสอบถามของ มูนนีย์* เป็นแบบอย่าง แล้วปรับปรุงแบบสอบถามที่สร้างขึ้นนี้ให้ดีขึ้น

๖. ขอความช่วยเหลือและคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ คำแนะนำและการแก้ไขของอาจารย์ที่ปรึกษานี้ ถือเป็น internal criteria ของแบบสอบถามที่จะใช้ในการเก็บข้อมูลครั้งนี้

---

* Mooney, Ross L., Mooney Problem Checklist, College Form, 1950.

<u>แบบสอบถามที่ใช้</u>

ลักษณะของแบบสอบถามที่ปรับปรุงแล้ว และใช้เป็นเครื่องมือในการวิจัยครั้งนี้ จะแบ่งเป็น ๓ ตอน[๒] คือ

ตอนที่ ๑ เป็นตอนที่ต้องการทราบรายละเอียดเกี่ยวกับตัวนักเรียนในด้านต่าง ๆ เช่น เพศ อายุ สภาพการเรียน และอาชีพของผู้ปกครอง เป็นต้น การตอบแบบสอบถามในตอนนี้ตอบโดยการกาเครื่องหมาย และกรอกข้อความสั้น ๆ

ตอนที่ ๒ ประกอบด้วยรายชื่ออาชีพต่าง ๆ ที่ให้นักเรียนเลือก โดยแบ่งออกเป็นอาชีพหมวดที่ ๑ และอาชีพหมวดที่ ๒ การตอบแบบสอบถามในตอนนี้ตอบโดยการเลือกอาชีพที่ต้องการจากหมวดใดหมวดหนึ่งเพียง ๓ อาชีพ และเขียนเลขแสดงความต้องการว่า เลือกอาชีพใดเป็นอันดับที่ ๑ อันดับที่ ๒ และอันดับที่ ๓

ตอนที่ ๓ ประกอบด้วยลักษณะปัญหาทั้ง ๗ หมวด ซึ่งรวมข้อปัญหาไว้ ๔๙ ข้อ ข้อปัญหาทั้งหมดมิได้เรียงไว้เป็นหมวด ๆ แต่เรียงสลับกันอยู่ (เพื่อมิให้เกิดความเบื่อหน่ายในการตอบ และเพื่อมิให้เกิดความรู้สึกนึกคิดเกินไปว่ากำลังตอบในเรื่องใด) คือ ข้อปัญหา ๗ ข้อแรก จะเป็นปัญหาในหมวดที่ ๑, ๒, ๓, ๔, ๕, ๖ และ ๗ ตามลำดับ และทุก ๆ ๗ ข้อปัญหาถัดไปก็จะเรียงกันอยู่ในลักษณะดังกล่าวนี้จนครบปัญหาทั้งหมด ๔๙ ข้อ

การตอบแบบสอบถามในตอนนี้ตอบโดยลักษณะของมาตราส่วนประมาณค่าจาก มากที่เดียว มาก ปานกลาง น้อย และ น้อยมาก แล้วแต่ว่าปัญหานั้นจะเกิดมากน้อยเพียงใด

ต่อมา เพื่อเป็นการประหยัดและสะดวกแก่การตรวจ เจาะบัตร เป็นรายบุคคลสำหรับใช้กับเครื่องจักรกลสถิติ จึงจัดทำกระดาษคำตอบสำหรับให้นักเรียนตอบแบบสอบถามครั้งนี้ หลังจากนั้นได้จัดพิมพ์แบบสอบถามขึ้นจำนวนหนึ่ง ให้เพียงพอสำหรับใช้หมุนเวียน เพื่อเก็บข้อมูลในโรงเรียนแต่ละแห่ง แล้วจัดพิมพ์กระดาษคำตอบให้เพียงพอกับจำนวนประชากรที่ใช้ในการศึกษาวิจัย ประการสุดท้ายได้ลองให้นักเรียนที่อยู่ในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑ จำนวน ๓ คน ตอบแบบสอบถามดู เพื่อเตรียมคำอธิบายด้วยคำพูด

---

[๒] ดูภาคผนวก หน้า ๘๘

เพื่อไปเก็บข้อมูลจริง ๆ และเพื่อกะเวลาที่ใช้ในการตอบแบบสอบถาม ปรากฏว่านักเรียนใช้เวลาในการตอบแบบสอบถามนี้ประมาณ ๔๕ นาที

การเก็บข้อมูล

เนื่องจากผู้เขียนไปดำเนินการเก็บข้อมูลด้วยตนเอง จึงได้ติดต่อกับอาจารย์ใหญ่ของแต่ละโรงเรียนเพื่อขอความร่วมมือ และกำหนดวันเวลา แล้วจึงไปดำเนินการเก็บข้อมูลตามวันและเวลาที่แต่ละแห่งกำหนดให้ ดังนี้

๑. โรงเรียนมัธยมสาธิต วิทยาลัยวิชาการศึกษา ปทุมวัน เก็บข้อมูลเมื่อวันที่ ๒๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๐๐

๒. โรงเรียนมัธยมสาธิต วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร เก็บข้อมูลเมื่อวันที่ ๒๗ และวันที่ ๒๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๐๐

๓. โรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์ วิทยาลัยวิชาการศึกษา บางแสน เก็บข้อมูลเมื่อวันที่ ๑ มีนาคม ๒๕๐๐

ในการดำเนินการเก็บข้อมูลในแต่ละแห่งนั้น ก่อนที่จะให้นักเรียนตอบแบบสอบถาม ได้ชี้แจงจุดประสงค์ในการสำรวจ และวิธีการตอบแบบสอบถามให้นักเรียนเข้าใจอย่างแจ่มแจ้งเสียก่อน แล้วจึงให้ลงมือตอบ โดยผู้เขียนคอยชี้แจงแก่นักเรียนที่ยังไม่เข้าใจเป็นรายบุคคลไป

การจัดกระทำข้อมูล

เมื่อนักเรียนแต่ละแห่งตอบแบบสอบถามแล้ว ปรากฏว่าได้กระดาษคำตอบทั้งหมดเป็นจำนวน ๑๓๘ ฉบับ ได้นำกระดาษคำตอบทุกฉบับมาตรวจโดยการเจาะลงในบัตรเป็นรายบุคคลสำหรับใช้กับเครื่องจักรกลที่ศูนย์ของสถาบันระหว่างชาติสำหรับการค้นคว้าเรื่องเด็ก ในจำนวนกระดาษคำตอบ ๒๙ ฉบับนี้ ปรากฏว่ามีนักเรียนตอบมาไม่สมบูรณ์ เช่น ไม่ระบุอาชีพของผู้ปกครอง ไม่ระบุอาชีพของผู้ปกครอง และไม่ระบุผลการสอบ เป็นต้น แต่ผู้เขียนมิได้ทิ้งข้อมูลเหล่านั้นเสีย เพราะถือว่ายังมีผลต่อการตอบในตอนอื่น เช่น การเลือกอาชีพ และข้อปัญหาต่าง ๆ เมื่อเป็นเช่นนี้ปรากฏว่าเป็นข้อมูลที่สมบูรณ์เป็นจำนวน ๑๐๙ ฉบับ หรือคิดเป็นร้อยละ ๗๘.๙๙ ของจำนวนข้อมูลทั้งหมดที่เก็บมา.

บทที่ ๓

ข้อมูลที่ได้

จากผลการค้นคว้าครั้งนี้ ได้แบ่งข้อมูลที่ได้ออกเป็น ๔ ตอน คือ

ตอนที่ ๑ ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับสภาพของเด็ก

ตอนที่ ๒ ข้อมูลเกี่ยวกับการเลือกอาชีพ

ตอนที่ ๓ ข้อมูลปัญหาที่เกี่ยวกับการเลือกอาชีพ

ตอนที่ ๔ ข้อมูลเกี่ยวกับการเปรียบเทียบลักษณะปัญหา

ตอนที่ ๑ ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับสภาพของเด็ก

จากจำนวนนักเรียนในกลุ่มตัวอย่าง ๔๒๕ คนนี้ จำแนกตามสภาพของนักเรียนได้ดังนี้

ตาราง ๓. จำนวนนักเรียนแต่ละโรงเรียน แยกตามเพศ

โรงเรียนสาธิต	รวม		เพศ			
	จำนวน	ร้อยละ	ชาย	ร้อยละ	หญิง	ร้อยละ
วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร	๒๔๔	๕๗.๔๑	๑๒๓	๒๘.๙๔	๑๒๑	๒๘.๔๗
วิทยาลัยวิชาการศึกษา ปทุมวัน	๑๓๐	๓๐.๕๙	๘๔	๑๙.๗๖	๔๖	๑๐.๘๒
วิทยาลัยวิชาการศึกษา บางแสน*	๕๑	๑๒.๐๐	๓๕	๘.๒๔	๑๖	๓.๗๖
รวมทั้งสิ้น	๔๒๕	๑๐๐.๐๐	๒๔๒	๕๖.๙๔	๑๘๓	๔๓.๐๖

*หมายเหตุ – เพื่อสะดวกในการจัดตารางโรงเรียนสาธิต วิทยาลัยวิชาการศึกษา บางแสน หมายถึงโรงเรียนสาธิตพิบูลบำเพ็ญ วิทยาลัยวิชาการศึกษา บางแสน

จากตาราง ๓. แสดงให้เห็นว่า

๑. เมื่อเปรียบเทียบจำนวนนักเรียนแต่ละโรงเรียนแล้ว โรงเรียนมัธยมสาธิต วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร มีจำนวนนักเรียนมากที่สุด คือคิดเป็นร้อยละ ๕๗.๔๐ ของจำนวนทั้งสิ้น ๘๕ คน รองลงมาคือ โรงเรียนมัธยมสาธิต วิทยาลัยวิชาการศึกษา ปทุมวัน และโรงเรียนสาธิตพิบูลบำเพ็ญ วิทยาลัยวิชาการศึกษา บางแสน ซึ่งมีจำนวนคิดเป็นร้อยละ ๓๐.๕๔ และ ๑๒.๐๐ ตามลำดับ

๒. เมื่อเปรียบเทียบจำนวนนักเรียนชายและนักเรียนหญิงของแต่ละโรงเรียนและโดยส่วนรวมแล้ว จำนวนนักเรียนชายมีมากกว่านักเรียนหญิง คือโรงเรียนมัธยมสาธิต วิทยาลัย-วิชาการศึกษา ปทุมวัน มีจำนวนนักเรียนชาย ๘๘ คน นักเรียนหญิง ๙ คน โรงเรียนสาธิตพิบูลบำเพ็ญ มีจำนวนนักเรียนชาย ๓๕ คน นักเรียนหญิง ๑๖ คน ในจำนวนนี้โรงเรียนมัธยมสาธิต วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร มีจำนวนนักเรียนชายและนักเรียนหญิงแตกต่างกันน้อยที่สุด คือมีจำนวนนักเรียนชาย ๑๓ คน และนักเรียนหญิง ๑๑ คน แตกต่างกันเพียง ๒ คน เท่านั้น ส่วนอีกสองโรงเรียน จำนวนนักเรียนหญิงมีเพียงครึ่งหนึ่งของจำนวนนักเรียนชาย

ตาราง ๔. จำนวนนักเรียนแต่ละโรงเรียน แยกตามอายุ

อายุย่างเข้า	รวม		เพศ				โรงเรียนสาธิต วิทยาลัยวิชาการศึกษา					
			ชาย		หญิง		ประสานมิตร		ปทุมวัน		บางแสน	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ปีที่ ๑๑	๒	.๔๗	—	—	๒	๑.๐๙	๒	.๘๒	—	—	—	—
ปีที่ ๑๒	๗	๑.๖๕	๑	.๔๑	๖	๓.๒๘	๒	.๘๒	๒	๑.๕๔	๓	๕.๘๘
ปีที่ ๑๓	๖๖	๑๕.๕๓	๔๒	๑๗.๓๖	๒๔	๑๓.๑๑	๒๗	๑๑.๐๗	๓๔	๒๖.๑๕	๕	๙.๘๐
ปีที่ ๑๔	๑๙๐	๔๔.๗๑	๑๑๖	๔๗.๙๓	๗๔	๔๐.๔๔	๑๐๘	๔๔.๒๖	๖๔	๔๙.๒๓	๑๘	๓๕.๓๐
ปีที่ ๑๕	๑๑๘	๒๗.๗๖	๕๔	๒๒.๓๑	๖๔	๓๔.๙๗	๗๙	๓๒.๓๗	๒๒	๑๖.๙๒	๑๗	๓๓.๓๓
ปีที่ ๑๖	๓๒	๗.๕๓	๒๓	๙.๕๐	๙	๔.๙๒	๒๓	๙.๔๓	๓	๒.๓๑	๖	๑๑.๗๖
ปีที่ ๑๗	๓	.๗๑	๒	.๘๓	๑	.๕๕	๒	.๘๒	—	—	๑	๑.๙๖
ปีที่ ๑๘	๑	.๒๔	—	—	๑	.๕๕	—	—	๑	.๗๗	—	—
ไม่ระบุ	๖	๑.๔๑	๔	๑.๖๕	๒	๑.๐๙	๑	.๔๑	๔	๓.๐๘	๑	๑.๙๖
รวม	๔๒๕	๑๐๐.๐๐	๒๔๒	๑๐๐.๐๐	๑๘๓	๑๐๐.๐๐	๒๔๔	๑๐๐.๐๐	๑๓๐	๑๐๐.๐๐	๕๑	๑๐๐.๐๐

จากตาราง ๔. แสดงให้เห็นว่า

๑. นักเรียนอายุต่ำที่สุดคือ อายุย่างเข้าปีที่ ๑๑ มีจำนวน ๒ คน ปรากฏว่าเป็นนักเรียนหญิงโรงเรียนมัธยมสาธิต วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร

๒. นักเรียนอายุสูงที่สุดคืออายุย่างเข้าปีที่ ๑๘ มีจำนวน ๑ คน ปรากฏว่าเป็นนักเรียนหญิง โรงเรียนมัธยมสาธิต วิทยาลัยวิชาการศึกษา ปทุมวัน

๓. นักเรียนส่วนมากมีอายุย่างเข้าปีที่ ๑๔ และย่างเข้าปีที่ ๑๕ กล่าวคือ มีถึงร้อยละ ๔๔.๗๑ และ ร้อยละ ๒๗.๗๖ ตามลำดับ ในจำนวนนี้นักเรียนที่อายุย่างเข้าปีที่ ๑๔ นั้น มีจำนวน

THE LIBRARY
COLLEGE OF EDUCATION
BANGKOK, THAILAND

นักเรียนชายมากกว่านักเรียนหญิง แต่นักเรียนที่อายุย่างเข้าปีที่ ๑๕ เป็นนักเรียนหญิงมากกว่านักเรียนชาย

๔. รวมพิจารณาเด็กอายุ ๑๓, ๑๔, ๑๕, ๑๖ ซึ่งมีรวมกัน ๔๐๖ คน หรือเท่ากับร้อยละ ๙๕.๕๓ นับเป็นจำนวนที่มากกว่าระดับอายุอื่น

ตาราง ๕. จำนวนนักเรียนแต่ละโรงเรียนแยกตามรายได้ของผู้ปกครอง

รายได้รายเดือนโดยประมาณ	รวม		โรงเรียนสาธิต วิทยาลัยวิชาการศึกษา					
			ประสานมิตร		ปทุมวัน		บางแสน	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
๑. ต่ำกว่า ๑,๐๐๐ บาท	๓๔	๘.๐๐	๒๑	๘.๖๑	—	—	๑๓	๒๕.๔๙
๒. ๑,๐๐๐–๒,๐๐๐ บาท	๙๖	๒๒.๕๙	๗๐	๒๘.๖๙	๖	๔.๖๒	๒๐	๓๙.๒๒
๓. ๒,๐๐๐–๓,๐๐๐ บาท	๖๖	๑๕.๕๓	๔๐	๑๖.๓๙	๒๐	๑๕.๓๘	๖	๑๑.๗๖
๔. ๓,๐๐๐–๔,๐๐๐ บาท	๕๔	๑๒.๗๑	๓๑	๑๒.๗๐	๒๐	๑๕.๓๘	๓	๕.๘๘
๕. ๔,๐๐๐–๕,๐๐๐ บาท	๔๓	๑๐.๑๒	๒๒	๙.๐๒	๑๙	๑๔.๖๒	๒	๓.๙๒
๖. ๕,๐๐๐–๖,๐๐๐ บาท	๓๐	๗.๐๖	๑๗	๖.๙๗	๑๐	๗.๖๙	๓	๕.๘๘
๗. ๖,๐๐๐–๗,๐๐๐ บาท	๓๑	๗.๒๙	๑๕	๖.๑๕	๑๔	๑๐.๗๗	๒	๓.๙๒
๘. ๗,๐๐๐–๘,๐๐๐ บาท	๒๖	๖.๑๒	๑๐	๔.๑๐	๑๖	๑๒.๓๑	—	—
๙. ๘,๐๐๐ บาทขึ้นไป	๓๙	๙.๑๘	๑๒	๔.๙๒	๒๕	๑๙.๒๓	๒	๓.๙๒
๑๐. ไม่ระบุ	๖	๑.๔๑	๖	๒.๔๖	—	—	—	—
รวม	๔๒๕	๑๐๐.๐๐	๒๔๔	๑๐๐.๐๐	๑๓๐	๑๐๐.๐๐	๕๑	๑๐๐.๐๐

24645

จากตาราง ๕. แสดงให้เห็นว่า

๑. ผู้ปกครองนักเรียนส่วนใหญ่ (ร้อยละ ๒๒.๕๔) มีรายได้ประมาณเดือนละ ๑,๐๐๐ – ๒,๐๐๐ บาท รองลงมาคือเดือนละ ๒,๐๐๐ – ๓,๐๐๐ บาท (ร้อยละ ๑๕.๕๓), ๓,๐๐๐ – ๔,๐๐๐ บาท (ร้อยละ ๑๒.๗๐) และเดือนละ ๔,๐๐๐ – ๕,๐๐๐ บาท (ร้อยละ ๑๐.๑๒) ตามลำดับ ส่วนที่มีรายได้ต่ำกว่า และสูงกว่าที่กล่าวมาแล้วนี้ มีไม่ถึงร้อยละ ๑๐

๒. ผู้ปกครองนักเรียนโรงเรียนมัธยมสาธิต วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร ส่วนใหญ่ (ร้อยละ ๒๘.๖๔) มีรายได้ประมาณเดือนละ ๑,๐๐๐ – ๒,๐๐๐ บาท รองลงมาคือ เดือนละ ๒,๐๐๐ – ๓,๐๐๐ บาท และ ๓,๐๐๐ – ๔,๐๐๐ บาท ซึ่งมีอยู่ร้อยละ ๑๖.๓๙ และ ๑๒.๗๐ ตามลำดับ ส่วนที่มีรายได้นอกเหนือจากที่กล่าวมาแล้วนี้มีไม่ถึงร้อยละ ๑๐

๓. ผู้ปกครองนักเรียนโรงเรียนมัธยมสาธิต วิทยาลัยวิชาการศึกษา ปทุมวัน ส่วนใหญ่ (ร้อยละ ๑๙.๒๓) มีรายได้ประมาณเดือนละ ๘,๐๐๐ บาท ขึ้นไป รองลงมาคือ มีรายได้ประมาณเดือนละ ๒,๐๐๐ – ๓,๐๐๐ บาท (ร้อยละ ๑๕.๓๘), ๓,๐๐๐ – ๔,๐๐๐ บาท (ร้อยละ ๑๕.๓๘), ๔,๐๐๐ – ๕,๐๐๐ บาท (ร้อยละ ๑๔.๖๒), ๗,๐๐๐ – ๘,๐๐๐ บาท (ร้อยละ ๑๒.๓๑) และรายได้เดือนละประมาณ ๖,๐๐๐ – ๗,๐๐๐ บาท (ร้อยละ ๑๐.๗๗) ตามลำดับ และไม่ปรากฏว่ามีรายใดมีรายได้เป็นรายเดือนต่ำกว่า ๑,๐๐๐ บาท

๔. ผู้ปกครองนักเรียนโรงเรียนสาธิตพิบูลบำเพ็ญ วิทยาลัยวิชาการศึกษา บางแสน ส่วนใหญ่ (ร้อยละ ๓๙.๒๒) มีรายได้ประมาณเดือนละ ๑,๐๐๐ – ๒,๐๐๐ บาท รองลงมาคือ มีรายได้ประมาณเดือนละ ต่ำกว่า ๑,๐๐๐ บาท และ ๒,๐๐๐ – ๓,๐๐๐ บาท ซึ่งมีอยู่ร้อยละ ๒๕.๔๙ และ ๑๑.๗๗ ตามลำดับ ส่วนที่มีรายได้นอกเหนือไปจากที่กล่าวมาแล้วนี้มีน้อย คือประมาณแล้วไม่เกินร้อยละ ๕

เมื่อเปรียบเทียบกันทั้งสามโรงเรียนแล้ว สรุปได้ว่า ผู้ปกครองนักเรียนโรงเรียนมัธยมสาธิต วิทยาลัยวิชาการศึกษา ปทุมวัน มีอัตราส่วนของผู้มีรายได้สูง มากกว่าอีกทั้งสองโรงเรียน รองลงมาคือ ผู้ปกครองนักเรียนโรงเรียนมัธยมสาธิต วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร และผู้ปกครองนักเรียนโรงเรียนสาธิตพิบูลบำเพ็ญ วิทยาลัยวิชาการศึกษา บางแสน ตามลำดับ

ตาราง ๖. จำนวนนักเรียนแต่ละโรงเรียน แยกตามระดับการเรียน

ผลการสอบครั้งสุดท้าย	รวม		เพศ				โรงเรียนสาธิต วิทยาลัยวิชาการศึกษา					
			ชาย		หญิง		ประสานมิตร		ปทุมวัน		บางแสน	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
๑. ต่ำกว่า ๕๐% หรือแต้มระดับเฉลี่ย ต่ำกว่า ๒.๐๐	๓๗	๘.๕๑	๓๒	๑๓.๕๖	๕	๒.๕๑	๒๗	๑๑.๐๒	๗	๕.๓๘	๓	๕.๘๘
๒. ๕๐ – ๖๐% หรือแต้มระดับเฉลี่ย ๒.๐๐ – ๒.๒๕	๑๐๘	๒๔.๘๓	๖๔	๒๗.๑๒	๔๔	๒๒.๑๑	๖๕	๒๖.๕๓	๒๓	๑๗.๖๙	๒๐	๓๙.๒๒
๓. ๖๑ – ๗๐% หรือแต้มระดับเฉลี่ย ๒.๒๖ – ๒.๗๕	๑๒๗	๒๙.๒๐	๗๒	๓๐.๕๑	๕๕	๒๗.๖๔	๘๓	๓๓.๘๘	๓๓	๒๕.๓๘	๑๑	๒๑.๕๗
๔. ๗๑ – ๘๐% หรือแต้มระดับเฉลี่ย ๒.๗๖ – ๓.๒๕	๑๑๐	๒๕.๒๙	๕๘	๒๔.๕๘	๕๒	๒๖.๑๓	๕๖	๒๒.๘๖	๔๔	๓๓.๘๕	๑๐	๑๙.๖๑
๕. ๘๑ – ๙๐% หรือแต้มระดับเฉลี่ย ๓.๒๖ – ๓.๕๐	๒๙	๖.๖๗	๑๔	๕.๙๓	๑๕	๗.๕๔	๓	๑.๒๒	๑๙	๑๔.๖๒	๗	๑๓.๗๓
๖. ๙๐% ขึ้นไป หรือแต้มระดับเฉลี่ย ๓.๕๐ ขึ้นไป	๔	๐.๙๒	๑	.๔๒	๓	๑.๕๑	๓	๑.๒๒	๑	.๗๗	–	–
๗. ไม่ระบุ	๖	๑.๓๘	๑	.๔๒	๕	๒.๕๑	๓	๑.๒๒	๓	๒.๓๑	–	–
รวม	๔๓๕	๑๐๐.๐๐	๒๓๖	๑๐๐.๐๐	๑๙๙	๑๐๐.๐๐	๒๔๕	๑๐๐.๐๐	๑๓๐	๑๐๐.๐๐	๕๑	๑๐๐.๐๐

<u>หมายเหตุ</u> เนื่องจากโรงเรียนมัธยมสาธิตวิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร ตัดสินการสอบเป็นหน่วยกิตเฉลี่ย จึงเทียบผลการสอบที่อีกทั้งสองโรงเรียนใช้ตัดสินการสอบเป็นเปอร์เซ็นต์ โดยแบ่งออกเป็น ๖ ระดับ และยึดผลการสอบเปอร์เซ็นต์เป็นหลัก.

เมื่อพิจารณาจากตาราง ๖. แล้ว กล่าวได้ดังนี้

๑. สภาพการเรียนของนักเรียนโดยส่วนรวม นักเรียนมีสภาพการเรียนแตกต่างกันตามจำนวนที่ปรากฏดังนี้

นักเรียนที่ผลการเรียนต่ำกว่า ๕๐ % หรือหน่วยกิตเฉลี่ยต่ำกว่า ๒.๐๐ มีจำนวนคิดเป็นร้อยละ ๘.๗๐ ของจำนวนนักเรียนทั้งสิ้น ๗๒๕ คน ในจำนวนนี้ถ้าคิดเป็นสัดส่วนแล้ว เป็นจำนวนนักเรียนชายมากกว่านักเรียนหญิง

นักเรียนที่ผลการเรียน ๕๐ – ๖๐ % หรือ หน่วยกิตเฉลี่ย ๒.๐๐ – ๒.๒๕ มีจำนวนคิดเป็นร้อยละ ๒๘.๔๐ ในจำนวนนี้ถ้าคิดเป็นสัดส่วนแล้ว เป็นจำนวนนักเรียนชายมากกว่านักเรียนหญิงเล็กน้อย

นักเรียนที่ผลการเรียน ๖๐ – ๗๐ % หรือ หน่วยกิตเฉลี่ย ๒.๒๖ – ๒.๗๕ มีจำนวนคิดเป็นร้อยละ ๒๘.๘๘ ในจำนวนนี้เมื่อคิดเป็นสัดส่วนแล้วเป็นจำนวนนักเรียนหญิงมากกว่านักเรียนชายเล็กน้อย

นักเรียนที่ผลการเรียน ๗๐ – ๘๐ % หรือ หน่วยกิตเฉลี่ย ๒.๗๖ – ๓.๒๕ มีจำนวนประมาณ ๑ ใน ๔ ของนักเรียนทั้งหมด และในจำนวนนี้เมื่อคิดเป็นสัดส่วนแล้วเป็นจำนวนนักเรียนหญิงมากกว่านักเรียนชาย

นักเรียนที่ผลการเรียน ๘๐ – ๙๐ % หรือ หน่วยกิตเฉลี่ย ๓.๒๖ – ๓.๕๐ มีจำนวนคิดเป็นร้อยละ ๖.๘๓ และในจำนวนนี้ถ้าคิดเป็นสัดส่วนแล้ว เป็นจำนวนนักเรียนหญิงมากกว่านักเรียนชาย

นักเรียนที่ผลการเรียน ๙๐ % ขึ้นไป หรือ หน่วยกิตเฉลี่ย ๓.๕๐ ขึ้นไปนั้น มีคือมีจำนวนคิดเป็นร้อยละ ๑.๘๘ เท่านั้น และในจำนวนนี้เป็นนักเรียนหญิงแทบทั้งสิ้น

กล่าวโดยสรุป นักเรียนส่วนใหญ่ (ประมาณ ๑ ใน ๓) ผลการเรียนอยู่ในระดับ ๖๑ – ๗๐ % หรือหน่วยกิตเฉลี่ย ๒.๒๖ – ๒.๗๕ รองลงมาคือ ผลการเรียนอยู่ในระดับ ๗๑ – ๘๐ % หรือ หน่วยกิตเฉลี่ย ๒.๗๖ – ๓.๒๕ และระดับ ๕๐ – ๖๐ % หรือหน่วยกิตเฉลี่ย ๒.๐๐ – ๒.๒๕ ซึ่งในจำนวนสองกลุ่มหลังนี้มีประมาณ ๑ ใน ๔ ของนักเรียนทั้งหมด ๔๒๕ คน นักเรียนที่ผลการเรียนต่ำโดยมากเป็นนักเรียนชายมากกว่านักเรียนหญิง ส่วนนักเรียนที่ผลการเรียนสูงส่วนใหญ่เป็นนักเรียนหญิงมากกว่านักเรียนชาย

๒. ผลการเรียนของนักเรียนแต่ละโรงเรียน แยกกล่าวได้ดังนี้

ก. โรงเรียนมัธยมสาธิต วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร

นักเรียนส่วนมาก (ร้อยละ ๓๔.๐๒) ผลการเรียนอยู่ในระดับหน่วยกิตเฉลี่ย ๒.๒๖ – ๒.๗๕ รองลงมาคือ หน่วยกิตเฉลี่ย ๒.๐๐ – ๒.๒๕ (ร้อยละ ๒๖.๖๔), หน่วยกิตเฉลี่ย ๒.๗๖ – ๓.๒๕ (ร้อยละ ๒๒.๔๕), หน่วยกิตเฉลี่ยต่ำกว่า ๒.๐๐ (ร้อยละ ๑๑.๐๖) และหน่วยกิตเฉลี่ย ๓.๒๕ ขึ้นไป (ร้อยละ ๔.๑๐) ตามลำดับ

ข. โรงเรียนมัธยมสาธิต วิทยาลัยวิชาการศึกษา ปทุมวัน

นักเรียนส่วนมาก (ร้อยละ ๓๓.๕๘) การเรียนอยู่ในระดับ ๗๑ – ๘๐ % รองลงมาคือ ๖๑ – ๗๐ % (ร้อยละ ๒๕.๓๘), ๕๐ – ๖๐ % (ร้อยละ ๑๗.๖๔), ๘๐ % ขึ้นไป (ร้อยละ ๑๙.๐๒) และต่ำกว่า ๕๐ % (ร้อยละ ๔.๓๘) ตามลำดับ

ค. โรงเรียนสาธิตพิบูลบำเพ็ญ วิทยาลัยวิชาการศึกษา บางแสน

นักเรียนส่วนมาก (ร้อยละ ๓๙.๒๑) ผลการเรียนอยู่ในระดับ ๕๐ – ๖๐ % รองลงมาคือ ๖๑ – ๗๐ % (ร้อยละ ๒๑.๕๗), ๗๑ – ๘๐ % (ร้อยละ ๑๙.๖๑), ๘๐ % ขึ้นไป (ร้อยละ ๑๓.๗๓) และต่ำกว่า ๕๐ % (ร้อยละ ๕.๘๘) ตามลำดับ

กล่าวโดยสรุป นักเรียนโรงเรียนมัธยมสาธิต วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร มีอัตราของผู้ที่ผลการเรียนต่ำกว่า ๕๐ % หรือหน่วยกิตเฉลี่ยต่ำกว่า ๒.๐๐ มากกว่าอีกสองโรงเรียน ในทำนองเดียวกัน อัตราของนักเรียนที่ผลการเรียนสูงกว่า ๘๐ % หรือหน่วยกิตเฉลี่ย ๓.๒๕ ขึ้นไป ก็มีน้อยกว่าอีกสองโรงเรียนด้วย

ตาราง ๗. จำนวนนักเรียนแต่ละโรงเรียน แยกตามอาชีพของผู้ปกครอง

อาชีพของผู้ปกครอง	รวม		โรงเรียนสาธิตวิทยาลัยวิชาการศึกษา					
			ประสานมิตร		ปทุมวัน		บางแสน	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
๑. รับราชการ	๑๖๑	๓๗.๘๘	๗๖	๓๑.๑๕	๗๑	๕๔.๖๒	๑๔	๒๗.๔๕
๒. ค้าขาย	๘๘	๒๐.๗๑	๕๗	๒๓.๓๖	๑๒	๙.๒๓	๑๙	๓๗.๒๖
๓. รับจ้าง	๓๔	๘.๐๐	๒๙	๑๑.๘๙	๑	.๗๗	๔	๗.๘๔
๔. ทำงานบริษัท	๒๘	๖.๕๙	๑๓	๕.๓๓	๑๔	๑๐.๗๗	๑	๑.๙๖
๕. ทำงานองค์การ	๑๙	๔.๔๗	๘	๓.๒๘	๙	๖.๙๒	๑	๑.๙๖
๖. ทำงานธนาคาร	๑๖	๓.๗๖	๘	๓.๒๘	๘	๖.๑๕	—	—
๗. ผู้ชำนาญการ	๙	๒.๑๒	๔	๑.๖๔	๕	๓.๘๕	—	—
๘. แพทย์	๖	๑.๔๑	๓	๑.๒๓	๓	๒.๓๐	—	—
๙. ชาวนา	๑๐	๒.๓๕	๖	๒.๔๖	—	—	๔	๗.๘๔
๑๐. อื่น ๆ และไม่ระบุ	๕๔	๑๒.๗๑	๓๙	๑๕.๙๘	๗	๕.๓๘	๘	๑๕.๖๙
รวม	๔๒๕	๑๐๐.๐๐	๒๔๔	๑๐๐.๐๐	๑๓๐	๑๐๐.๐๐	๕๑	๑๐๐.๐๐

* ดูภาคผนวก หน้า ๑๑๑

จากตาราง ๗. แสดงให้เห็นว่า

๑. เมื่อพิจารณาโดยส่วนรวมแล้วผู้ปกครองของนักเรียนสาธิต วิทยาลัยวิชาการศึกษา มีอาชีพแตกต่างกัน เรียงจากอาชีพที่มีจำนวนผู้ประกอบอาชีพนั้นมากไปหาน้อยดังนี้ คือ

ข้าราชการ (ร้อยละ ๓๗.๘๘), ค้าขาย (ร้อยละ ๒๐.๗๑), รับจ้าง (ร้อยละ ๘.๐๐), ทำงานบริษัท (ร้อยละ ๖.๕๘), ทำงานองค์การ (ร้อยละ ๔.๗๗), ทำงานธนาคาร (ร้อยละ ๓.๗๖), ชาวนา (ร้อยละ ๒.๓๕), ผู้อำนวยการ (ร้อยละ ๒.๑๒) และ แพทย์ (ร้อยละ ๑.๔๑) ทั้งนี้ยังมีผู้ประกอบอาชีพอื่น ๆ และนักเรียนมิได้ระบุอาชีพของผู้ปกครองอีกมีจำนวนรวมกัน ๕๔ ราย

๒. ถ้าพิจารณาแต่ละโรงเรียนแล้ว กล่าวได้ว่า ผู้ปกครองนักเรียนโรงเรียนมัธยมสาธิต วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร ร้อยละ ๓๑.๑๕ มีอาชีพรับราชการ, ร้อยละ ๒๓.๗๖ มีอาชีพค้าขาย และร้อยละ ๑๑.๘๘ มีอาชีพรับจ้าง ส่วนที่ประกอบอาชีพอื่น เช่น ทำงานบริษัท, ทำงานองค์การ, ทำงานธนาคาร, ผู้อำนวยการ, แพทย์ และ ชาวนา นั้น มีน้อย คือโดยเฉลี่ยไม่เกินร้อยละ ๕ สำหรับผู้ปกครองนักเรียนโรงเรียนมัธยมสาธิต วิทยาลัยวิชาการศึกษา ปทุมวัน ปรากฏจำนวนดังนี้ คือ ร้อยละ ๕๕.๒๐ มีอาชีพรับราชการ, ร้อยละ ๑๐.๗๗ ทำงานบริษัท, ร้อยละ ๔.๒๓ มีอาชีพค้าขาย, ร้อยละ ๖.๗๒ ทำงานองค์การ และ ร้อยละ ๖.๑๕ ทำงานธนาคาร ส่วนที่มีอาชีพอื่น เช่น ผู้อำนวยการ และแพทย์ นั้น มีจำนวนน้อยโดยเฉลี่ยไม่เกินร้อยละ ๓

ส่วนผู้ปกครองนักเรียนโรงเรียนสาธิตพิบูลบำเพ็ญ วิทยาลัยวิชาการศึกษา บางแสน นั้น ร้อยละ ๓๗.๒๖ มีอาชีพค้าขาย, ร้อยละ ๒๗.๔๕ รับราชการ, ร้อยละ ๗.๘๔ มีอาชีพรับจ้าง, ร้อยละ ๗.๘๔ เป็นชาวนา ส่วนที่มีอาชีพอื่นเช่น ทำงานบริษัท และทำงานองค์การนั้นมีน้อย เพียงร้อยละ ๑.๙๖ เท่านั้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งไม่ปรากฏว่ามีรายใดทำงานธนาคาร, เป็นผู้อำนวยการ และเป็นนายแพทย์

กล่าวโดยสรุป ผู้ปกครองนักเรียนโรงเรียนสาธิต วิทยาลัยวิชาการศึกษา ส่วนมากมีอาชีพรับราชการ และค้าขาย ถ้าพิจารณาแต่ละโรงเรียนแล้ว ผู้ปกครองนักเรียนโรงเรียนมัธยมสาธิต วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร ส่วนมากมีอาชีพรับราชการและค้าขาย ส่วนผู้ปกครองนักเรียนโรงเรียนมัธยมสาธิต วิทยาลัยวิชาการศึกษา ปทุมวัน มีอาชีพรับราชการ และทำงานบริษัท แต่ผู้ปกครองนักเรียนโรงเรียนสาธิตพิบูลบำเพ็ญ วิทยาลัยวิชาการศึกษา บางแสน นั้น ส่วนมากมีอาชีพค้าขาย

และรับราชการ ตามลำดับ

กรณีที่ ๒ ข้อมูลเกี่ยวกับการเลือกอาชีพ

ดังได้กล่าวมาแล้วว่า การพิจารณาการเลือกอาชีพของนักเรียนนี้ ได้พิจารณาแบ่งอาชีพออกเป็นสองชนิด คือ อาชีพที่ต้องฝึกฝนในสถาบันต่ำกว่ามหาวิทยาลัย และอาชีพที่ต้องฝึกฝนในระดับมหาวิทยาลัยหรือเทียบเท่า และย่อมเป็นที่เข้าใจกันอยู่โดยทั่วไปว่า อาชีพทั้งสองระดับนั้น มิได้เหมาะสมกับบุคคลเสมอไป โดยเฉพาะอย่างยิ่งผู้ที่จะเลือกอาชีพที่ต้องศึกษาอบรมในระดับมหาวิทยาลัยนั้น จะต้องมีความสามารถทางสมองสูงกว่าบุคคลธรรมดามิใช่น้อย "หรือเป็นพวกที่เรียกว่า ๑๕ เปอร์เซนต์แรก"[๒] นอกจากนี้แล้วยังต้องเสียค่าใช้จ่ายในการศึกษาเล่าเรียนมากกว่าอาชีพที่ศึกษาอบรมได้ในสถาบันที่ต่ำกว่าระดับมหาวิทยาลัยอีกด้วย

เมื่อเป็นเช่นนี้ก็น่าจะพิจารณาการเลือกอาชีพของนักเรียนในที่นี้ว่า จะมีความเหมาะสมกับเหตุผลที่กล่าวมาแล้วหรือไม่อย่างไร ดังต่อไปนี้

ตาราง ๘. จำนวนนักเรียนที่ต้องการอาชีพที่ศึกษาได้ในระดับต่ำกว่ามหาวิทยาลัย และอาชีพระดับมหาวิทยาลัย แยกตามโรงเรียน

ความต้องการ	รวม	โรงเรียนสาธิตวิทยาลัยวิชาการศึกษา		
		ประสานมิตร	ปทุมวัน	บางแสน
	๔๒๕	๒๔๕	๑๓๐	๕๐
๑. อาชีพระดับต่ำกว่ามหาวิทยาลัย	๑๑๗	๘๐	๗	๓๐
๒. อาชีพระดับมหาวิทยาลัยหรือเทียบเท่า	๓๐๘	๑๖๕	๑๒๓	๒๐

---

๒ สุกใจ เหล่าสุนทร อ.ก. หน้า ๑๑

จากตาราง ๔. แสดงให้เห็นว่า

๑. นักเรียนส่วนใหญ่ต้องการอาชีพที่ศึกษาในระดับมหาวิทยาลัย ซึ่งถ้าคิดโดยประมาณแล้ว นักเรียน ๓ ใน ๔ มุ่งที่จะเข้าศึกษาในระดับมหาวิทยาลัย

๒. ถ้าพิจารณาแต่ละโรงเรียนแล้ว นักเรียนมัธยมสาธิต วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร ประมาณ ๑ ใน ๓ เลือกอาชีพที่ศึกษาได้ในระดับต่ำกว่ามหาวิทยาลัย ส่วนนักเรียนโรงเรียนมัธยมสาธิต วิทยาลัยวิชาการศึกษา ปทุมวัน แทบกล่าวได้ว่ามุ่งเข้าศึกษาต่อในมหาวิทยาลัยทั้งหมด คือเกือบร้อยละ ๙๕ เพราะมีเพียง ๗ คนเท่านั้นที่ต้องการอาชีพที่ศึกษาได้ในระดับต่ำกว่ามหาวิทยาลัย ๓. นักเรียนสาธิตพิบูลบำเพ็ญ วิทยาลัยวิชาการศึกษา บางแสน กลับตรงกันข้าม คือเลือกอาชีพในระดับต่ำกว่ามหาวิทยาลัยมากกว่าอาชีพระดับมหาวิทยาลัย คือมากกว่า ๓ ใน ๕ ของนักเรียนทั้งหมด ไม่ต้องการศึกษาต่อในระดับมหาวิทยาลัย

ตาราง ๕. จำนวนนักเรียนที่ต้องการเลือกอาชีพที่ศึกษาในระดับต่ำกว่ามหาวิทยาลัยและระดับมหาวิทยาลัย แยกตามระดับการเรียน

ผลการสอบครั้งสุดท้าย	จำนวนเต็ม ๓๗๑	ความต้องการ ระดับต่ำกว่ามหาวิทยาลัย ๑๔๓	ระดับมหาวิทยาลัย ๒๒๘
๑. ต่ำกว่า ๕๐% หรือหน่วยกิตเฉลี่ยต่ำกว่า ๒.๐๐	๓๓	๑๓	๒๐
๒. ๕๐ – ๖๐% หรือหน่วยกิตเฉลี่ย ๒.๐๐ – ๒.๒๕	๑๐๘	๔๒	๖๖
๓. ๖๑ – ๗๐% หรือหน่วยกิตเฉลี่ย ๒.๒๖ – ๒.๗๕	๗๗	๓๗	๔๐
๔. ๗๑ – ๘๐% หรือหน่วยกิตเฉลี่ย ๒.๗๖ – ๓.๒๕	๑๑๐	๔๗	๖๓
๕. ๘๑ – ๙๐% หรือหน่วยกิตเฉลี่ย ๓.๒๖ – ๓.๕๐	๒๙	๑	๒๘
๖. ๙๐% ขึ้นไป หรือหน่วยกิตเฉลี่ย ๓.๕๐ ขึ้นไป	๘	๒	๖
๗. ไม่ระบุ	๖	๑	๕

จากตาราง ๔. นี้ ถ้าพิจารณาแบ่งนักเรียนตามระดับการเรียนออกเป็น ๓ พวก คือพวกที่การเรียนอยู่ในระดับต่ำ คือผลการเรียนต่ำกว่า ๖๐ % ลงมา หรือหน่วยกิตเฉลี่ยต่ำกว่า ๒.๒๕ ซึ่งมีอยู่ทั้งหมด ๑๒๕ คน นั้น มีความต้องการศึกษาต่อในระดับมหาวิทยาลัย ๖๖ คน และศึกษาต่อในระดับต่ำกว่ามหาวิทยาลัย ๕๙ คน หรือคิดเป็นอัตราส่วนของความต้องการศึกษาต่อในมหาวิทยาลัยกับความต้องการศึกษาต่อในระดับต่ำกว่ามหาวิทยาลัย ประมาณ ๑ ต่อ ๑ ส่วนนักเรียนที่การเรียนอยู่ระดับปานกลาง คือผลการเรียน ตั้งแต่ ๖๐ – ๘๐ % หรือหน่วยกิตเฉลี่ย ๒.๒๖ – ๓.๒๕ ซึ่งมีทั้งหมด ๒๓๗ คน ต้องการศึกษาต่อในระดับมหาวิทยาลัย ๑๘๓ คน และต้องการศึกษาต่อในระดับต่ำกว่ามหาวิทยาลัย ๕๔ คน คิดเป็นอัตราส่วน ประมาณ ๓ ต่อ ๑ และนักเรียนที่การเรียนอยู่ในระดับสูง คือผลการเรียนตั้งแต่ ๘๐ % ขึ้นไป หรือหน่วยกิตเฉลี่ย ๓.๒๕ ขึ้นไป ซึ่งมีอยู่ ๓๗ คน มีความต้องการศึกษาต่อในระดับมหาวิทยาลัย ๓๔ คน ต้องการศึกษาในระดับต่ำกว่ามหาวิทยาลัยเพียง ๓ คน คิดเป็นอัตราส่วนประมาณ ๑๐ ต่อ ๑ ตามลำดับ สรุปได้ว่านักเรียนที่การเรียนอยู่ในระดับสูง มีอัตราส่วนของผู้มีความต้องการศึกษาต่อในระดับมหาวิทยาลัยมากกว่านักเรียนที่การเรียนอยู่ในระดับต่ำ

ตาราง ๑๐. จำนวนนักเรียนที่ต้องการเลือกอาชีพที่ศึกษาได้ในระดับต่ำกว่ามหาวิทยาลัย และระดับมหาวิทยาลัย แยกตามรายได้ผู้ปกครอง

รายได้ของผู้ปกครอง เป็นรายเดือนโดยประมาณ	จำนวนเต็ม ๔๑๕	ความต้องการ ระดับต่ำกว่ามหาวิทยาลัย ๑๑๑	ความต้องการ ระดับมหาวิทยาลัย ๓๐๔
๑. ต่ำกว่า ๑๐๐๐ บาท	๓๔	๑๙	๑๕
๒. ๑๐๐๐ — ๒๐๐๐ บาท	๙๖	๓๘	๕๘
๓. ๒๐๐๐ — ๓๐๐๐ บาท	๖๖	๑๙	๔๗
๔. ๓๐๐๐ — ๔๐๐๐ บาท	๕๔	๑๒	๔๒
๕. ๔๐๐๐ — ๕๐๐๐ บาท	๔๓	๔	๓๙
๖. ๕๐๐๐ — ๖๐๐๐ บาท	๓๐	๔	๒๖
๗. ๖๐๐๐ — ๗๐๐๐ บาท	๓๑	๗	๒๔
๘. ๗๐๐๐ — ๘๐๐๐ บาท	๒๖	๔	๒๒
๙. ๘๐๐๐ ขึ้นไป	๓๔	๔	๓๐
๑๐. ไม่ระบุ	๖	๒	๔

จากตาราง ๑๐. นี้ พอจะกล่าวได้ว่า นักเรียนที่ผู้ปกครองมีรายได้ต่ำกว่าเดือนละ ๒๐๐๐ บาทลงมา ซึ่งมีอยู่จำนวน ๑๓๐ รายนั้น มีความต้องการเข้าศึกษาต่อในมหาวิทยาลัย คิดเป็นร้อยละ ๕๖.๒ โดยเฉพาะอย่างยิ่งจำนวนนักเรียนที่ผู้ปกครองมีรายได้ต่ำกว่า ๑๐๐๐ บาทต่อเดือน ซึ่งมีอยู่ ๓๔ ราย ต้องการศึกษาต่อในระดับมหาวิทยาลัยเพียงร้อยละ ๔๐ เท่านั้น แต่นักเรียนที่ผู้ปกครองมีรายได้สูงกว่า ๒๐๐๐ บาทต่อเดือน และรวมทั้งที่ไม่ได้ระบุรายได้ของผู้ปกครองซึ่งมีอยู่ทั้งสิ้น ๒๘๕ รายนั้น มีความต้องการเข้าศึกษาต่อในมหาวิทยาลัยมากกว่าที่จะศึกษาต่อในระดับต่ำกว่ามหาวิทยาลัย คือมีถึง ๒๓๕ คน ใน ๒๘๕ คน หรือเกือบร้อยละ ๘๐

สรุปได้ว่า นักเรียนที่ผู้ปกครองมีรายได้ต่ำส่วนมาก ต้องการศึกษาต่อในระดับต่ำกว่ามหาวิทยาลัย และนักเรียนที่ผู้ปกครองมีรายได้สูงส่วนใหญ่ต้องการศึกษาในระดับมหาวิทยาลัย

เมื่อได้พิจารณาถึงความต้องการกว้าง ๆ ของนักเรียน คือความต้องการศึกษาต่อหรือเลือกอาชีพที่ศึกษาจบได้ในสถาบันต่ำกว่ามหาวิทยาลัย และความต้องการศึกษาต่อหรือเลือกอาชีพที่ต้องศึกษาในระดับมหาวิทยาลัยหรือเทียบเท่าแล้ว ต่อไปนี้จะได้กล่าวถึงอาชีพต่าง ๆ ที่นักเรียนเลือก แต่จะยกมาเฉพาะอาชีพที่มีผู้เลือกไม่น้อยกว่า ๑๐ คน แบ่งเป็นอาชีพระดับต่ำกว่ามหาวิทยาลัย ๑๓ อาชีพ คือ เลขานุการ บริการโรงแรม พนักงานต้อนรับในเครื่องบิน ช่างเขียนแบบ ช่างเครื่องยนต์ พยาบาล นักแสดงละครฟ้อนรำ นักดุริยางค์ นายหน้าเดินตลาด ช่างตัดเสื้อ เกษตรกร (เลี้ยงสัตว์, ปลูกพืช) ทหารบก (นายสิบ) และพนักงานบัญชี อาชีพเหล่านี้มีจำนวนนักเรียนเลือกมากน้อยต่างกันทั้งยังแตกต่างกันตามเพศ และอันดับในการเลือกอีกด้วย ดังจะเห็นได้จากตาราง ๑๑. ส่วนอาชีพระดับมหาวิทยาลัยหรือเทียบเท่ามี ๓๐ อาชีพ ได้แก่อาชีพต่อไปนี้คือ นายแพทย์ นักวิทยาศาสตร์ นักการทูต วิศวกรเครื่องยนต์ นักวิทยาศาสตร์การแพทย์ ตำรวจ (นายร้อย) สถาปนิก นักบิน ทหารบก (นายร้อย) ทหารอากาศ (นายเรืออากาศ) พยาบาล (ปริญญา) เกษตรกร (มหาวิทยาลัยเกษตร) ทำงานธนาคาร วิศวกรไฟฟ้า เภสัชกร ทหารเรือ (นายเรือ) นักสังคมสงเคราะห์ ครูมหาวิทยาลัย นักวิจัยทางวิทยาศาสตร์ ช่างตกแต่งภายใน นักธุรกิจ (พาณิชยศาสตร์) วิศวกรก่อสร้าง สัตวแพทย์ ผู้พิพากษา ครูโรงเรียนประถมศึกษา ทนายความ นักประพันธ์ ครูโรงเรียนมัธยมศึกษา ผู้ตรวจบัญชี ช่างออกแบบเครื่องแต่งกาย และจิตวิทยา อาชีพเหล่านี้มีผู้เลือกแตกต่างกันทั้งในด้านจำนวน เพศ และอันดับในการเลือกเช่นเดียวกัน ดังได้แสดงไว้ในตาราง ๑๒.

ตาราง ๑๑ อาชีพระดับต่ำกว่ามหาวิทยาลัย ที่นักเรียนเลือกไม่ต่ำกว่า ๑๐ คน เรียงจากอาชีพที่มีผู้เลือกมากไปหาน้อย แยกตามเพศ และอันดับการเลือก

อาชีพ	รวม	เพศ		อันดับเลือก					
		ช	ญ	๑		๒		๓	
	๑๑๓	๒๓	๙๐	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ
๑. เลขานุการ	๓๐	๓	๒๗	—	๑๔	๑	๘	๒	๕
๒. บริการโรงแรม	๓๐	๒๐	๑๐	๑๓	๕	๖	๑	๑	๔
๓. พนักงานต้อนรับบนเครื่องบิน	๒๐	๔	๑๖	๑	๔	๒	๘	๑	๔
๔. ทำงานสภากาชาด	๑๙	๑๑	๘	๓	—	๒	๓	๖	๕
๕. ช่างเสริมสวย	๑๖	๑๕	๑	๘	—	๕	๑	๒	—
๖. พยาบาล	๑๒	—	๑๒	—	๙	—	๒	—	๑
๗. นักแสดงละครและฟ้อนรำ	๑๒	๓	๙	—	๔	๒	๓	๑	๒
๘. มัคคุเทศก์	๑๑	๘	๓	—	—	๓	—	๕	๓
๙. นายหน้าเดินตลาด	๑๑	๑๑	—	๙	—	๑	—	๑	—
๑๐. ช่างตัดเสื้อ	๑๐	๑	๙	—	—	๑	๕	—	๔
๑๑. เกษตรกร (เลี้ยงสัตว์, ปลูกพืช)	๑๐	๗	๓	๓	๓	๓	—	๑	—
๑๒. ทหารบก (นายสิบ)	๑๐	๑๐	—	๓	—	๓	—	๔	—
๑๓. พนักงานบัญชี	๑๐	๕	๕	๒	๑	๒	๒	๑	๒

พิจารณาจากตาราง ๑๑. แล้วกล่าวได้ดังนี้

อาชีพเลขานุการ และอาชีพบริการโรงแรม เป็นอาชีพที่นักเรียนเลือกมากที่สุด และในจำนวนนี้ส่วนมากผู้เลือกเป็นนักเรียนโรงเรียนมัธยมสาธิต วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร ถ้าจะพิจารณาจำนวนผู้เลือกโดยแยกตามเพศแล้ว เลขานุการ เป็นที่ต้องการของนักเรียนหญิงมากกว่านักเรียนชาย

คือในจำนวนผู้เลือก ๓๐ คน นั้น เป็นนักเรียนหญิงถึง ๒๗ คน และเป็นจำนวนนักเรียนชายเพียง ๓ คน เท่านั้น แต่อาชีพบริการโรงแรมมีจำนวนนักเรียนชายเลือกมากกว่านักเรียนหญิง คือในจำนวนผู้เลือก ๓๐ คนนั้น เป็นนักเรียนชาย ๒๐ คน และเป็นนักเรียนหญิง ๑๐ คน

อาชีพพนักงานต้อนรับบนเครื่องบิน มีจำนวนผู้เลือกรองลงมา คือมีผู้เลือก ๒๐ คน ในจำนวนนี้เป็นนักเรียนหญิงมากกว่านักเรียนชาย

อาชีพทำงานธนาคาร มีจำนวนผู้เลือก ๑๘ คน เป็นนักเรียนหญิงและชายมากพอ ๆ กัน แต่ในจำนวนนักเรียนหญิง ๘ รายนั้น ไม่มีรายใดเลือกเป็นอันดับ ๑

อาชีพช่างเครื่องยนต์ ผู้เลือกเป็นนักเรียนชายเกือบทั้งหมด คือในจำนวน ๑๕ คนนั้น เป็นนักเรียนหญิงเพียง ๑ คน

อาชีพพยาบาล ผู้เลือกเป็นนักเรียนหญิงล้วนทั้ง ๑๒ คน และส่วนมากเลือกเป็นอันดับ ๑

อาชีพนักแสดงละครฟ้อนรำ ในจำนวนผู้เลือก ๑๒ คน เป็นนักเรียนหญิงมากกว่านักเรียนชาย

อาชีพมัคคุเทศก์ มีนักเรียนชายเลือก ๘ คน นักเรียนหญิง ๓ คน ในจำนวนนี้ไม่มีฝ่ายใดเลือกเป็นอันดับ ๑

อาชีพนายหน้าเดินตลาด ผู้เลือกเป็นนักเรียนชายทั้งหมด ๑๑ คน และในจำนวนนี้ส่วนมากเลือกเป็นอันดับ ๑

อาชีพช่างตัดเสื้อ มีนักเรียนเลือก ๑๐ คน เป็นนักเรียนชายเพียง ๑ คน

อาชีพเกษตรกร (เลี้ยงสัตว์ปลูกพืช) มีผู้เลือก ๑๐ คน ส่วนมากเป็นนักเรียนชาย

อาชีพทหารบก (นายสิบ) เลือกเฉพาะนักเรียนชาย ๑๐ คน

อาชีพพนักงานบัญชี มีผู้เลือก ๑๐ คน เป็นนักเรียนหญิงและนักเรียนชายจำนวนเท่า ๆ กัน

ดังนั้นสรุปได้ว่า อาชีพที่มักเป็นที่ต้องการของนักเรียนชาย คือ บริการโรงแรม ทำงานธนาคาร ช่างเครื่องยนต์ มัคคุเทศก์ นายหน้าเดินตลาด เกษตรกร ทหารบก ส่วนอาชีพที่มักเป็นที่ต้องการของนักเรียนหญิง คือ เลขานุการ พนักงานต้อนรับบนเครื่องบิน พยาบาล และช่างตัดเสื้อ

ตาราง ๓. อาชีพระดับมหาวิทยาลัยหรือเทียบเท่า ที่นักเรียนเลือกไม่ต่ำกว่า ๑๐ คน เรียงจากอาชีพที่มีผู้เลือกมากไปหาน้อย แยกตามเพศและอันดับการเลือก

อาชีพ	รวม	เพศ		อันดับเลือก					
		ช	ญ	๑		๒		๓	
	๓๐๘	๑๗๕	๑๓๓	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ
๑. นายแพทย์	๑๑๓	๕๒	๖๑	๒๘	๔๐	๑๒	๑๑	๑๒	๙
๒. นักวิทยาศาสตร์	๕๕	๓๓	๒๒	๑๐	๑๐	๑๓	๘	๙	๔
๓. นักการทูต	๔๗	๒๐	๒๗	๕	๗	๔	๙	๑๑	๑๑
๔. วิศวกรเครื่องยนต์	๔๕	๔๔	๑	๑๙	๑	๑๕	—	๑๐	—
๕. นักวิทยาศาสตร์การแพทย์	๓๔	๑๕	๑๙	๖	๔	๕	๘	๔	๗
๖. ตำรวจ (ผู้หมวด)	๓๗	๓๖	๑	๑๗	—	๑๕	๑	๔	—
๗. สถาปนิก	๓๖	๒๖	๑๐	๑๑	๓	๘	๒	๗	๕
๘. นักบิน	๓๓	๓๑	๒	๑๔	—	๑๐	๑	๗	๑
๙. ทหารบก (นายร้อย)	๓๓	๓๒	๑	๑๗	—	๗	—	๘	๑
๑๐. ทหารอากาศ (นายเรืออากาศ)	๓๒	๓๑	๑	๑๐	—	๑๒	—	๙	๑
๑๑. พยาบาล (ปริญญา)	๓๑	๑	๓๐	—	๙	๑	๑๐	—	๑๑
๑๒. เกษตรกร (มหาวิทยาลัยเกษตรฯ)	๒๙	๑๕	๑๔	๖	๓	๕	๓	๔	๘
๑๓. งานธนาคาร	๒๙	๑๖	๑๓	๒	๒	๔	๗	๑๐	๔
๑๔. วิศวกรไฟฟ้า	๒๗	๒๕	๒	๗	—	๗	๑	๑๑	๑
๑๕. เภสัชกร	๒๕	๓	๒๒	๑	๙	๑	๗	๑	๖
๑๖. ทหารเรือ (นายเรือ)	๒๒	๒๑	๑	๕	—	๖	๑	๑๐	—
๑๗. นักสังคมสงเคราะห์	๒๐	๑	๑๙	—	๓	๑	๕	—	๑๑
๑๘. ครูมหาวิทยาลัย	๑๘	๒	๑๖	๑	๕	๑	๕	—	๖

ตาราง ๑๒. (ต่อ)

อาชีพ	รวม	เพศ		อันดับเลือก					
		ช	ญ	๑		๒		๓	
	๓๐๘	๑๙๕	๑๑๓	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ
๑๙. นักวิจัยทางวิทยาศาสตร์	๑๗	๑๐	๗	๒	๑	๓	๓	๕	๓
๒๐. ช่างตกแต่งภายใน	๑๖	๓	๑๓	๑	๕	๑	๔	๑	๔
๒๑. นักธุรกิจ (พาณิชยศาสตร์)	๑๕	๔	๑๑	—	๔	๑	๓	๓	๔
๒๒. วิศวกรก่อสร้าง	๑๔	๑๓	๑	๔	—	๕	—	๔	๑
๒๓. สัตวแพทย์	๑๔	๙	๕	—	๑	๕	๓	๔	๑
๒๔. ผู้พิพากษา	๑๓	๑๐	๓	๑	๑	๕	๑	๔	๑
๒๕. ครูโรงเรียนประถมศึกษา	๑๓	๑	๑๒	—	๒	—	๕	๑	๕
๒๖. ทนายความ	๑๒	๑๐	๒	๕	—	๓	๑	๒	๑
๒๗. นักประพันธ์	๑๒	๖	๖	—	๑	๒	๓	๔	๒
๒๘. ครูโรงเรียนมัธยมศึกษา	๑๑	๑	๑๐	—	๒	—	๔	๑	๔
๒๙. ผู้ตรวจบัญชี	๑๑	๓	๘	—	๔	๒	๓	๑	๑
๓๐. ช่างออกแบบเครื่องแต่งกาย	๑๐	๒	๘	—	๓	๑	๔	๑	๑
๓๑. นักจิตวิทยา	๑๐	๒	๘	—	๓	—	๓	๒	๒

การพิจารณาตามตาราง ๑๒. นี้ จะพิจารณาเป็นสองตอน คือ ตอนแรกเป็นการพิจารณาจำนวนผู้เลือกและอันดับการเลือกโดยทั่วไป และในตอนถัดไปจะพิจารณาระดับการเรียนและรายได้ของผู้ปกครองประกอบการเลือกของนักเรียนว่านักเรียนระดับการเรียนและรายได้ผู้ปกครองใดมักเลือกอาชีพใด ดังนี้คือ

อาชีพนายแพทย์ เป็นอาชีพที่นักเรียนสนใจเลือกมากที่สุด คือในจำนวนนักเรียน ๓๐๘ คน เลือกอาชีพนี้ถึง ๑๓๓ คน คิดเป็นอัตราส่วนมากกว่า ๑ ใน ๓ และในจำนวน ๑๓๓ คน ที่เลือกนี้มีนักเรียนหญิงเลือกมากกว่านักเรียนชายเล็กน้อย และทั้งนักเรียนหญิงและนักเรียนชายต่างเลือกอาชีพนี้เป็นอันดับ ๑ เป็นส่วนมาก

อาชีพนักวิทยาศาสตร์ นักเรียนเลือกมากรองลงมา คือมีผู้เลือก ๕๕ คน เป็นนักเรียนชาย ๓๓ คน และนักเรียนหญิง ๒๒ คน

อาชีพนักการทูต นักเรียนเลือกทั้งหมด ๔๗ คน เป็นนักเรียนหญิงมากกว่านักเรียนชาย และส่วนมากเลือกเป็นอันดับ ๓

อาชีพวิศวกรเครื่องยนต์ นักเรียนเลือกทั้งหมด ๔๕ คน ในจำนวนนี้เป็นนักเรียนหญิงเพียง ๑ คน

อาชีพนักวิทยาศาสตร์การแพทย์ นักเรียนเลือกทั้งหมด ๓๘ คน เป็นนักเรียนชาย ๑๔ คน นักเรียนหญิง ๒๔ คน

อาชีพตำรวจ (นายร้อย) นักเรียนเลือกทั้งหมด ๓๗ คน เป็นนักเรียนหญิงเพียง ๑ คน

อาชีพสถาปนิก มีผู้เลือก ๓๖ คน เป็นนักเรียนชาย ๒๖ คน นักเรียนหญิง ๑๐ คน นักเรียนชายส่วนมากเลือกเป็นอันดับ ๑ ส่วนนักเรียนหญิงส่วนมากเลือกเป็นอันดับ ๓

อาชีพนักบิน และนายทหารบก นักเรียนเลือกเป็นจำนวน ๓๓ คนเท่ากัน เป็นนักเรียนหญิงเพียง ๒ คน และ ๑ คน ตามลำดับ นักเรียนชายส่วนมากเลือกเป็นอันดับ ๑

อาชีพทหารอากาศ (นายเรืออากาศ) นักเรียนเลือก ๓๒ คน เป็นนักเรียนหญิงเพียง ๑ คน

อาชีพพยาบาล (ปริญญา) นักเรียนเลือก ๓๑ คน เป็นนักเรียนชายเพียง ๑ คน

อาชีพเกษตรกร (มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์) นักเรียนเลือก ๒๙ คน เป็นนักเรียนชายและหญิงประมาณเท่า ๆ กัน

อาชีพงานธนาคาร นักเรียนเลือก ๒๙ คน เป็นจำนวนนักเรียนชายและหญิงประมาณเท่า ๆ กัน

อาชีพวิศวกรไฟฟ้า นักเรียนเลือก ๒๗ คน ในจำนวนนี้เป็นนักเรียนหญิง เพียง ๒ คน

อาชีพเภสัชกร นักเรียนเลือก ๒๕ คน เป็นนักเรียนชายเพียง ๓ คน

อาชีพทหารเรือ (นายเรือ) นักเรียนเลือก ๒๒ คน ในจำนวนนี้เป็นนักเรียนหญิง เพียง ๑ คน

อาชีพนักสังคมสงเคราะห์ นักเรียนเลือก ๒๐ คน ในจำนวนนี้เป็นนักเรียนชายเพียง ๑ คน

อาชีพครูมหาวิทยาลัย นักเรียนเลือก ๑๘ คน ส่วนมากเป็นนักเรียนหญิง

อาชีพนักวิจัยทางวิทยาศาสตร์ นักเรียนเลือก ๑๗ คน ส่วนมากเป็นนักเรียนชาย

อาชีพช่างตกแต่งภายใน นักเรียนเลือก ๑๖ คน ในจำนวนนี้ส่วนมากเป็นนักเรียนชาย

อาชีพนักธุรกิจ (พาณิชยศาสตร์) นักเรียนเลือก ๑๕ คน ในจำนวนนี้ส่วนมากเป็นนักเรียนชาย

อาชีพวิศวกรก่อสร้าง นักเรียนเลือก ๑๔ คน ในจำนวนนี้เป็นนักเรียนหญิง เพียง ๑ คน

อาชีพสัตวแพทย์ นักเรียนเลือก ๑๔ คน ในจำนวนนี้เป็นนักเรียนชายมากกว่านักเรียนหญิง

อาชีพผู้พิพากษา นักเรียนเลือก ๑๓ คน ในจำนวนนี้เป็นนักเรียนหญิง เพียง ๓ คน

อาชีพครูโรงเรียนประถมศึกษา นักเรียนเลือก ๑๓ คน ในจำนวนนี้เป็นนักเรียนชายเพียง ๑ คน

อาชีพทนายความ นักเรียนเลือก ๑๒ คน ในจำนวนนี้เป็นนักเรียนหญิง เพียง ๒ คน

อาชีพนักประพันธ์ นักเรียนเลือก ๑๒ คน ในจำนวนนี้เป็นนักเรียนชายหญิง เท่า ๆ กัน

อาชีพครูโรงเรียนมัธยมศึกษา, ผู้ตรวจบัญชี, ช่างออกแบบเครื่องแต่งกาย และนักจิตวิทยา อาชีพเหล่านี้นักเรียนแสดงความสนใจเลือกป่าน ๆ กัน คือไม่เกิน ๑๑ คน แต่เป็นที่สังเกตได้ว่าผู้เลือกส่วนใหญ่เป็นนักเรียนหญิง และในจำนวนเหล่านี้ไม่ปรากฏว่ามีรายใดเลือกอาชีพเหล่านี้เป็นอันดับ ๑

ต่อไปนี้จะได้พิจารณาการเลือกของนักเรียนตามลักษณะของระดับการเรียนและรายได้ของผู้ปกครอง ดังนี้

๑. นักเรียนที่การเรียนอยู่ในระดับสูงและผู้ปกครองมีรายได้สูง (ตั้งแต่ ๓๐๐๐ บาทต่อเดือนขึ้นไป) มักเลือกอาชีพดังต่อไปนี้ คือ นายแพทย์ นักวิทยาศาสตร์ นักการทูต วิศวกรเครื่องยนต์ และ วิศวกรไฟฟ้า

๒. นักเรียนที่การเรียนอยู่ในระดับสูงและรายได้ของผู้ปกครองอยู่ในระดับปานกลาง (๒๐๐๐ – ๓๐๐๐ บาท ต่อเดือน) มักเลือกอาชีพดังต่อไปนี้ นักวิทยาศาสตร์การแพทย์ ตำรวจ (นายร้อย) ทหารบก (นายร้อย ทหารเรือ (นายเรือ) ทหารอากาศ (นายเรืออากาศ) และเกษตรกร (มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์)

๓. อาชีพที่นักเรียนที่การเรียนอยู่ระดับปานกลาง และผู้ปกครองมีรายได้ในระดับปานกลางเลือกมากคือ พยาบาล งานธนาคาร นักสังคมสงเคราะห์ ครูโรงเรียนมัธยมศึกษา ครูโรงเรียนประถมศึกษา ครูมหาวิทยาลัย และนักประพันธ์

๔. นักเรียนที่การเรียนและรายได้ของผู้ปกครองแตกต่างไปจากที่กล่าวแล้วมักเลือกอาชีพดังต่อไปนี้ คือ นักวิทยาศาสตร์การแพทย์ สถาปนิก นักบิน วิศวกรไฟฟ้า เภสัชกร นักวิจัยทางวิทยาศาสตร์ ช่างตกแต่งภายใน นักธุรกิจ วิศวกรก่อสร้าง สัตวแพทย์ ผู้พิพากษา ทนายความ ผู้ตรวจบัญชี ช่างออกแบบเครื่องแต่งกาย และ นักจิตวิทยา

สรุปได้ว่านักเรียนที่การเรียนดี และผู้ปกครองมีรายได้สูง มีแนวโน้มที่จะเลือกอาชีพที่มีฐานะทางสังคม (Social Status) สูงกว่า

<u>ตอนที่ ๓</u> ข้อมูลปัญหาเกี่ยวกับการเลือกอาชีพ

ข้อมูลปัญหาเกี่ยวกับการเลือกอาชีพที่ได้จากการศึกษาครั้งนี้ จะแสดงทีละหมวด เริ่มจากหมวดที่ ๑, ๒, ๓, ๔, ๕, ๖ และ ๗ ตามลำดับ ข้อปัญหาในแต่ละหมวดจะเรียงจากข้อปัญหาที่นักเรียนประสบมากไปหาน้อยตามลำดับ และในการพิจารณาถึงความสำคัญของข้อปัญหานั้น ผู้เขียนถือเกณฑ์ว่า ถ้าข้อปัญหาใดนักเรียนตอบว่าเกิดปัญหา<u>มากทีเดียว</u> และ <u>มาก</u> รวมกันตั้งแต่ ๒๐ คนขึ้นไป จะถือว่าข้อปัญหานั้นเป็นข้อปัญหาสำคัญ ถึงแม้ว่าจำนวนผู้ตอบในข้อปัญหานั้นจะน้อยกว่าข้ออื่นก็ตาม เพราะการที่นักเรียนแสดงว่าเกิดปัญหา<u>มากทีเดียว</u> และ<u>มาก</u> นั้นย่อมสมควรที่จะได้รับความช่วยเหลือเป็นรายบุคคล หรือต้องการความช่วยเหลือเป็นกรณีพิเศษ และจำนวนตั้งแต่ ๒๐ คนขึ้นไปนั้น ถือเป็นจำนวนมากพอที่จะ

เน้นให้เห็นถึงความสำคัญของข้อปัญหาว่ามีความสำคัญแตกต่างไปจากข้อปัญหาอื่น

๑. <u>ปัญหาเกี่ยวกับร่างกาย</u>

๑. ไม่คล่องแคล่วในการทำงานด้วยมือ เป็นปัญหาแก่นักเรียน ๒๒๒ คน คิดเป็นร้อยละ ๕๒.๘๔ เป็นปัญหาแก่นักเรียนชาย ๑๓๐ คน นักเรียนหญิง ๙๒ คน คิดเป็นสัดส่วนแล้วนักเรียนชายประสบปัญหานี้มากกว่านักเรียนหญิง ในจำนวนนี้นักเรียนประสบปัญหามาก ๒๐ คน ปานกลาง ๖๖ คน น้อย ๑๓๖ คน

๒. สายตาไม่เหมาะกับอาชีพที่ตัดสินใจเลือก เป็นปัญหาแก่นักเรียน ๒๐๑ คน คิดเป็นร้อยละ ๔๗.๘๖ เป็นปัญหาแก่นักเรียนชาย ๑๒๐ คน นักเรียนหญิง ๘๑ คน คิดเป็นสัดส่วนแล้ว นักเรียนชายประสบปัญหานี้มากกว่านักเรียนหญิง ในจำนวนนี้เป็นปัญหามาก ๑๓ คน ปานกลาง ๔๕ คน น้อย ๑๔๓ คน

๓. รู้สึกประสาทไม่ค่อยดีไม่เหมาะกับอาชีพที่เลือก เป็นปัญหาแก่นักเรียน ๑๘๕ คน คิดเป็นร้อยละ ๔๓.๙๒ เป็นปัญหาแก่นักเรียนชาย ๑๐๖ คน นักเรียนหญิง ๗๙ คน คิดเป็นสัดส่วนแล้วนักเรียนชายและนักเรียนหญิงประสบปัญหานี้เท่า ๆ กัน ในจำนวนนี้เป็นปัญหามาก ๒๐ คน ปานกลาง ๓๖ คน น้อย ๑๒๙ คน

๔. ไม่ทราบว่าร่างกายจะเหมาะกับอาชีพที่เลือกหรือไม่ เป็นปัญหาแก่นักเรียน ๑๘๒ คน คิดเป็นร้อยละ ๔๒.๘๑ เป็นปัญหาแก่นักเรียนชาย ๑๐๒ คน นักเรียนหญิง ๘๐ คน คิดเป็นสัดส่วนแล้วนักเรียนชายประสบปัญหานี้น้อยกว่านักเรียนหญิง ในจำนวนนี้เป็นปัญหามาก ๓๙ คน ปานกลาง ๔๘ คน น้อย ๙๕ คน

๕. มีโรคประจำตัวที่ขัดขวางการประกอบอาชีพที่ชอบ เป็นปัญหาแก่นักเรียน ๑๗๗ คน คิดเป็นร้อยละ ๔๑.๖๔ เป็นปัญหาแก่นักเรียนชาย ๑๐๙ คน นักเรียนหญิง ๖๘ คน คิดเป็นสัดส่วนแล้วนักเรียนชายประสบปัญหานี้มากกว่านักเรียนหญิง ในจำนวนนี้เป็นปัญหามาก ๔ คน ปานกลาง ๒๘ คน น้อย ๑๔๐ คน

๖. ท่าทางและลักษณะของตนไม่เหมาะสมกับอาชีพที่ชอบ เป็นปัญหาแก่นักเรียน ๑๕๘ คน คิดเป็นร้อยละ ๓๗.๗๗ เป็นปัญหาแก่นักเรียนชาย ๘๗ คน นักเรียนหญิง ๗๑ คน คิดเป็นสัดส่วนแล้ว

นักเรียนชายประสบปัญหานี้น้อยกว่านักเรียนหญิง ในจำนวนนี้เป็นปัญหามาก ๒๐ คน ปานกลาง ๔๔ คน น้อย ๔๔ คน

๗. ร่างกายอ่อนแอเกินไปที่จะเลือกเรียนอาชีพที่สนใจ เป็นปัญหาแก่นักเรียน ๑๕๔ คน คิดเป็นร้อยละ ๓๖.๒๔ เป็นปัญหาแก่นักเรียนชาย ๘๙ คน นักเรียนหญิง ๖๕ คน คิดเป็นสัดส่วนแล้ว นักเรียนชายประสบปัญหานี้มากกว่านักเรียนหญิง ในจำนวนนี้เป็นปัญหามาก ๙ คน ปานกลาง ๒๐ คน น้อย ๑๒๕ คน

๘. ร่างกายไม่สมประกอบคงเรียนทางอาชีพไม่ได้ เป็นปัญหาแก่นักเรียน ๑๒๕ คน คิดเป็นร้อยละ ๒๙.๔๑ เป็นปัญหาแก่นักเรียนชาย ๘๐ คน นักเรียนหญิง ๔๕ คน คิดเป็นสัดส่วนแล้ว นักเรียนชายประสบปัญหานี้มากกว่านักเรียนหญิง ในจำนวนนี้เป็นปัญหามาก ๑๓ คน ปานกลาง ๑๑ คน น้อย ๑๐๑ คน

สรุปได้ว่าโดยเฉลี่ยแล้ว นักเรียนประสบปัญหาเกี่ยวกับร่างกาย ร้อยละ ๔๑.๒๘ หรือเฉลี่ยข้อปัญหาละ ๑๗๖ คน นักเรียนชายร้อยละ ๔๒.๕๑ หรือเฉลี่ยข้อปัญหาละ ๑๐๓ คน นักเรียนหญิงร้อยละ ๔๐.๓๗ หรือเฉลี่ยข้อปัญหาละ ๗๓ คน เมื่อคิดเป็นสัดส่วนแล้วอาจกล่าวได้ว่า นักเรียนชายประสบปัญหาเกี่ยวกับร่างกายมากกว่านักเรียนหญิง ข้อปัญหาที่สำคัญที่แสดงถึงความต้องการความช่วยเหลือเป็นรายบุคคล คือ ไม่คล่องแคล่วในการทำงานด้วยมือ, รู้สึกประสาทไม่ค่อยดี, ไม่ทราบว่าร่างกายจะเหมาะสมกับอาชีพที่เลือกหรือไม่ และ กังวลว่าท่าทางและลักษณะของตนไม่เหมาะสมกับอาชีพที่ชอบ ทั้งนี้จะสังเกตได้จากตาราง ๑๓. ดังนี้

ตาราง ๑๓. ปัญหาเกี่ยวกับร่างกาย แยกตามเพศ และน้ำหนักของปัญหา

ข้อปัญหา	รวม	เพศ		น้ำหนักของปัญหา				
		ช	ญ	มากทีเดียว	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยมาก
	๔๑๕	๒๔๒	๑๗๓					
๑. ไม่คล่องแคล่วในการทำงานด้วยมือ	๒๒๒	๑๓๐	๙๒	๕	๑๕	๖๖	๖๖	๗๐
๒. สายตาไม่เหมาะสมกับอาชีพที่ตัดสินใจเลือก	๒๐๑	๑๒๐	๘๑	๓	๑๐	๓๕	๕๐	๑๐๓
๓. รู้สึกประสาทไม่ค่อยดี ไม่เหมาะกับอาชีพที่เลือก	๑๘๕	๑๐๖	๗๙	๕	๑๕	๓๖	๔๖	๘๓
๔. ไม่ทราบว่าร่างกายจะเหมาะกับอาชีพที่เลือกหรือไม่	๑๘๒	๑๐๒	๘๐	๑๔	๒๕	๔๘	๔๘	๔๗
๕. มีโรคประจำตัวที่ขัดขวางการประกอบอาชีพที่ชอบ	๑๓๗	๑๐๙	๒๘	๓	๖	๒๘	๕๓	๔๗
๖. ท่าทางและลักษณะของตนไม่เหมาะสมกับอาชีพที่ชอบ	๑๕๘	๘๗	๗๑	๑๒	๘	๔๔	๔๔	๕๐
๗. ร่างกายอ่อนแอเกินไปที่จะเลือกอาชีพที่สนใจ	๑๕๔	๘๙	๖๕	๓	๖	๒๐	๕๐	๗๕
๘. ร่างกายไม่สมประกอบ ลงเรียนทางอาชีพไม่ได้	๑๒๕	๘๐	๔๕	๖	๗	๑๑	๓๕	๖๖
ความถี่	๑๓๖๔	๘๒๓	๕๔๑	๕๑	๙๒	๒๘๘	๓๙๒	๕๔๑

๒. ปัญหาเกี่ยวกับการเงิน

๑. ทุนน้อยเกรงจะเรียนในอาชีพที่เลือกไม่ตลอด เป็นปัญหาแก่นักเรียน ๒๔๔ คน คิดเป็นร้อยละ ๕๕.๐๐ เป็นปัญหาแก่นักเรียนชาย ๑๔๑ คน นักเรียนหญิง ๑๐๓ คน คิดเป็นสัดส่วนแล้วนักเรียนชายประสบปัญหานี้มากกว่านักเรียนหญิง ในจำนวนนี้เป็นปัญหามาก ๓๙ คน ปานกลาง ๘๑ คน น้อย ๑๒๔ คน

๒. ถ้าเรียนต่อต้องถูกจำกัดเรื่องการใช้เงิน เป็นปัญหาแก่นักเรียน ๑๙๕ คน คิดเป็นร้อยละ ๔๕.๖๔ เป็นปัญหาแก่นักเรียนชาย ๑๐๕ คน นักเรียนหญิง ๙๐ คน คิดเป็นสัดส่วนแล้วนักเรียนชายประสบปัญหานี้มากกว่านักเรียนหญิง ในจำนวนนี้เป็นปัญหามาก ๒๙ คน ปานกลาง ๕๘ คน น้อย ๑๐๘ คน

๓. ถ้าเรียนต่อต้องหารายได้ด้วยตนเอง เป็นปัญหาแก่นักเรียน ๑๘๗ คน คิดเป็นร้อยละ ๔๔.๐๐ เป็นปัญหาแก่นักเรียนชาย ๑๑๕ คน นักเรียนหญิง ๗๒ คน คิดเป็นสัดส่วนแล้วนักเรียนชายประสบปัญหานี้มากกว่านักเรียนหญิง ในจำนวนนี้เป็นปัญหามาก ๓๒ คน ปานกลาง ๓๗ คน น้อย ๑๑๘ คน

๔. ไม่มีโอกาสไปเรียนในภูมิลำเนาอื่นเพราะทุนจำกัด เป็นปัญหาแก่นักเรียน ๑๗๐ คน คิดเป็นร้อยละ ๔๐.๐๐ เป็นปัญหาแก่นักเรียนชาย ๑๐๔ คน นักเรียนหญิง ๖๖ คน คิดเป็นสัดส่วนแล้วนักเรียนชายประสบปัญหานี้มากกว่านักเรียนหญิง ในจำนวนนี้เป็นปัญหามาก ๓๒ คน ปานกลาง ๓๘ คน น้อย ๑๐๐ คน

๕. เกรงจะเรียนไม่สำเร็จ เพราะต้องใช้เวลาไปในการหารายได้พิเศษมาก เป็นปัญหาแก่นักเรียน ๑๖๓ คน คิดเป็นร้อยละ ๓๘.๓๕ เป็นปัญหาแก่นักเรียนชาย ๑๐๓ คน นักเรียนหญิง ๖๐ คน คิดเป็นสัดส่วนแล้ว นักเรียนชายประสบปัญหานี้มากกว่านักเรียนหญิง ในจำนวนนี้เป็นปัญหามาก ๑๘ คน ปานกลาง ๓๐ คน น้อย ๑๑๕ คน

๖. ไม่มีโอกาสเรียนต่อเพราะไม่มีทุน เป็นปัญหาแก่นักเรียน ๑๖๑ คน คิดเป็นร้อยละ ๓๗.๘๘ เป็นปัญหาแก่นักเรียนชาย ๑๐๒ คน นักเรียนหญิง ๕๙ คน คิดเป็นสัดส่วนแล้ว นักเรียนชายประสบปัญหานี้มากกว่านักเรียนหญิง ในจำนวนนี้ เป็นปัญหามาก ๒๓ คน ปานกลาง ๓๕ คน น้อย ๑๐๓ คน

๗. ขาดเงินในการวิ่งเต้นติดต่อเพื่อการเรียนต่อ เป็นปัญหาแก่นักเรียน ๑๕๗ คน คิดเป็นร้อยละ ๓๗.๓๗ เป็นปัญหาแก่นักเรียนชาย ๙๔ คน นักเรียนหญิง ๖๓ คน คิดเป็นสัดส่วนแล้วนักเรียนชายประสบปัญหานี้มากกว่านักเรียนหญิง ในจำนวนนี้เป็นปัญหามาก ๒๓ คน ปานกลาง ๕๖ คน

น้อย ๗๘ คน

๘. ขาดเงินทุนทำให้ขาดกำลังใจที่จะเรียนต่อไป เป็นปัญหาแก่นักเรียน ๑๔๙ คน คิดเป็นร้อยละ ๓๕.๐๘ เป็นปัญหาแก่นักเรียนชาย ๙๘ คน นักเรียนหญิง ๕๑ คน คิดเป็นสัดส่วนแล้วนักเรียนชายประสบปัญหานี้มากกว่านักเรียนหญิง ในจำนวนนี้เป็นปัญหามาก ๒๓ คน ปานกลาง ๔๒ คน น้อย ๘๔ คน

สรุปได้ว่า โดยเฉลี่ยแล้ว นักเรียนประสบปัญหาเกี่ยวกับการเงินคิดเป็นร้อยละ ๔๑.๔๔ หรือโดยเฉลี่ยข้อปัญหาละ ๑๗๘ คน นักเรียนชายร้อยละ ๔๔.๔๘ หรือเฉลี่ยข้อปัญหาละ ๑๐๙ คน นักเรียนหญิงร้อยละ ๓๑.๐๑ หรือเฉลี่ยข้อปัญหาละ ๖๙ คน เมื่อคิดเป็นสัดส่วนแล้วอาจกล่าวได้ว่านักเรียนชายประสบปัญหาเกี่ยวกับการเงินมากกว่านักเรียนหญิง และอาจกล่าวได้ว่าในทุกข้อปัญหาเป็นข้อปัญหาที่สำคัญ (ยกเว้นข้อปัญหาที่ ๕) ดังจำนวนที่แสดงอยู่ในตาราง ๑๕.

ตาราง ๑๔. ปัญหาเกี่ยวกับการเงิน แยกตามเพศ และน้ำหนักของปัญหา

ข้อปัญหา	ร่วม	เพศ		น้ำหนักของปัญหา				
		ช	ญ	มากทีเดียว	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยมาก
	๔๒๕	๒๔๒	๑๘๓					
๑. ทุนน้อย เกรงจะเรียนในอาชีพที่เลือกไม่ตลอด	๒๔๔	๑๔๑	๑๐๓	๑๑	๒๘	๘๑	๗๐	๕๔
๒. ถ้าเรียนต่อต้องถูกจำกัดเรื่องการใช้เงิน	๑๙๕	๑๑๕	๘๐	๕	๒๔	๕๘	๖๐	๔๘
๓. ถ้าเรียนต่อต้องหารายได้ด้วยตนเอง	๑๘๗	๑๑๕	๗๒	๑๑	๒๑	๓๗	๔๔	๗๔
๔. ไม่มีโอกาสไปเรียนในภูมิลำเนาอื่นเพราะทุนจำกัด	๑๗๐	๑๐๔	๖๖	๑๑	๒๑	๓๘	๔๕	๕๕
๕. เกรงจะเรียนไม่สำเร็จเพราะต้องใช้เวลาไปในการหารายได้พิเศษมาก	๑๖๓	๑๐๓	๖๐	๑๐	๘	๓๐	๔๕	๗๐
๖. ไม่มีโอกาสเรียนต่อเพราะไม่มีทุน	๑๖๑	๑๐๒	๕๙	๓	๒๐	๓๕	๔๖	๕๗
๗. ขาดเงินในการวิ่งเต้นติดต่อเพื่อการเรียนต่อ	๑๕๗	๙๔	๖๓	๗	๑๖	๕๖	๓๖	๔๒
๘. ขาดเงินทุนทำให้ขาดกำลังใจที่จะเรียนต่อไป	๑๔๙	๙๘	๕๑	๙	๑๔	๔๒	๔๑	๔๓
ความถี่	๑๔๒๖	๘๗๒	๕๕๔	๖๗	๑๕๒	๓๗๗	๓๘๗	๔๔๓

๓. <u>ปัญหาเกี่ยวกับผู้ปกครอง</u>

๑. ผู้ปกครองขาดความรู้ในเรื่องอาชีพเป็นที่ปรึกษาไม่ได้ เป็นปัญหาแก่นักเรียน ๒๒๐ คน คิดเป็นร้อยละ ๕๔.๑๑ เป็นปัญหาแก่นักเรียนชาย ๑๒๖ คน นักเรียนหญิง ๙๔ คน คิดเป็นสัดส่วนแล้ว นักเรียนชายประสบปัญหานี้มากกว่านักเรียนหญิง ในจำนวนนี้เป็นปัญหามาก ๓๙ คน ปานกลาง ๖๙ คน น้อย ๑๑๒ คน

๒. ไม่ทราบว่าผู้ปกครองคิดอย่างไรกับตน เป็นปัญหาแก่นักเรียน ๑๘๙ คน คิดเป็นร้อยละ ๔๔.๔๗ เป็นปัญหาแก่นักเรียนชาย ๑๑๓ คน นักเรียนหญิง ๗๖ คน คิดเป็นสัดส่วนแล้ว นักเรียนชายประสบปัญหานี้มากกว่านักเรียนหญิง ในจำนวนนี้เป็นปัญหามาก ๔๐ คน ปานกลาง ๖๔ คน น้อย ๘๕ คน

๓. ผู้ปกครองไม่มีแผนการสำหรับตนในเรื่องอาชีพ เป็นปัญหาแก่นักเรียน ๑๘๘ คน คิดเป็นร้อยละ ๔๔.๒๕ เป็นปัญหาแก่นักเรียนชาย ๑๑๑ คน นักเรียนหญิง ๗๗ คน คิดเป็นสัดส่วนแล้ว นักเรียนชายประสบปัญหานี้มากกว่านักเรียนหญิง ในจำนวนนี้เป็นปัญหามาก ๒๗ คน ปานกลาง ๔๗ คน น้อย ๑๑๔ คน

๔. ผู้ปกครองตั้งความหวังไว้สูงเกินความสามารถของตน เป็นปัญหาแก่นักเรียน ๑๘๑ คน คิดเป็นร้อยละ ๔๒.๕๙ เป็นปัญหาแก่นักเรียนชาย ๑๑๐ คน นักเรียนหญิง ๗๑ คน คิดเป็นสัดส่วนแล้ว นักเรียนชายประสบปัญหานี้มากกว่านักเรียนหญิง ในจำนวนนี้เป็นปัญหามาก ๓๕ คน ปานกลาง ๕๑ คน น้อย ๙๕ คน

๕. ความเห็นของผู้ปกครองขัดแย้งกันในเรื่องการเลือกอาชีพของตน เป็นปัญหาแก่นักเรียน ๑๗๒ คน คิดเป็นร้อยละ ๔๐.๔๗ เป็นปัญหาแก่นักเรียนชาย ๑๐๕ คน นักเรียนหญิง ๖๗ คน คิดเป็นสัดส่วนแล้ว นักเรียนชายประสบปัญหานี้มากกว่านักเรียนหญิง ในจำนวนนี้เป็นปัญหามาก ๒๖ คน ปานกลาง ๒๐ คน น้อย ๑๒๖ คน

๖. ผู้ปกครองต้องการให้ดำเนินอาชีพตามผู้ปกครอง เป็นปัญหาแก่นักเรียน ๑๕๐ คน คิดเป็นร้อยละ ๓๕.๒๙ เป็นปัญหาแก่นักเรียนชาย ๙๓ คน นักเรียนหญิง ๕๗ คน คิดเป็นสัดส่วนแล้ว นักเรียนชายประสบปัญหานี้น้อยกว่านักเรียนหญิง ในจำนวนนี้เป็นปัญหามาก ๑๗ คน ปานกลาง ๓๐ คน

น้อย ๑๐๓ คน

๗. ไม่มีโอกาสปรึกษาเรื่องอาชีพกับผู้ปกครอง เป็นปัญหาแก่นักเรียน ๑๔๙ คน คิดเป็นร้อยละ ๓๕.๗๕ เป็นปัญหาแก่นักเรียนชาย ๘๘ คน นักเรียนหญิง ๖๑ คน คิดเป็นสัดส่วนแล้ว นักเรียนชายประสบปัญหานี้มากกว่านักเรียนหญิง ในจำนวนนี้เป็นปัญหามาก ๒๔ คน ปานกลาง ๒๙ คน น้อย ๙๖ คน

๘. ผู้ปกครองไม่สนับสนุนความคิดของตน เป็นปัญหาแก่นักเรียน ๑๔๕ คน คิดเป็นร้อยละ ๓๓.๘๘ เป็นปัญหาแก่นักเรียนชาย ๙๓ คน นักเรียนหญิง ๕๒ คน คิดเป็นสัดส่วนแล้ว นักเรียนชายประสบปัญหานี้มากกว่านักเรียนหญิง ในจำนวนนี้เป็นปัญหามาก ๑๙ คน ปานกลาง ๓๐ คน น้อย ๙๖ คน

สรุปได้ว่า โดยเฉลี่ยแล้ว นักเรียนประสบปัญหาเกี่ยวกับผู้ปกครอง คิดเป็นร้อยละ ๔๐.๓๗ หรือโดยเฉลี่ยข้อปัญหาละ ๑๗๕ คน นักเรียนชายประสบปัญหานี้ร้อยละ ๔๓.๘๕ หรือเฉลี่ยข้อปัญหาละ ๑๐๖ คน นักเรียนหญิงประสบปัญหานี้ร้อยละ ๓๖.๔๐ หรือเฉลี่ยข้อปัญหาละ ๖๙ คน อาจกล่าวได้ว่า นักเรียนชายประสบปัญหานี้มากกว่านักเรียนหญิง ในจำนวนข้อปัญหาเหล่านี้จะเห็นว่าข้อปัญหาที่ว่า ไม่ทราบว่าผู้ปกครองคิดอย่างไรกับตน มีนักเรียนถึง ๕๐ คน ประสบปัญหานี้<u>มาก</u> และข้อปัญหาต่อไปนี้ นักเรียนไม่น้อยกว่า ๓๐ คน ข้องใจ<u>มาก</u> คือ ผู้ปกครองขาดความรู้เรื่องอาชีพ เป็นที่ปรึกษาไม่ได้ และ ผู้ปกครองตั้งความหวังไว้สูงเกินความสามารถของตน และนักเรียนไม่ต่ำกว่า ๒๐ คน หนักใจในเรื่องผู้ปกครองไม่มีแผนการสำหรับตน ความเห็นของผู้ปกครองขัดแย้งกันในเรื่องการเลือกอาชีพของตน และ ไม่มีโอกาสปรึกษาเรื่องอาชีพกับผู้ปกครอง ดังจะเห็นได้จากตาราง ๑๕.

ตาราง ๑๙. ปัญหาเกี่ยวกับผู้ปกครอง แยกตามเพศและน้ำหนักของปัญหา

ข้อปัญหา	รวม	เพศ		น้ำหนักของปัญหา				
		ช	ญ	มากทีเดียว	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยมาก
	๔๓๕	๒๕๒	๑๘๓					
๑. ผู้ปกครองขาดความรู้ในเรื่องอาชีพเป็นที่ปรึกษาไม่ได้	๒๓๐	๑๓๖	๙๔	๑๖	๒๓	๖๙	๔๕	๗๗
๒. ไม่ทราบว่าผู้ปกครองคิดอย่างไรกับตน	๑๘๙	๑๑๓	๗๖	๑๔	๓๖	๕๔	๔๑	๔๔
๓. ผู้ปกครองไม่มีแผนการสำหรับตนในเรื่องอาชีพ	๑๘๘	๑๑๑	๗๗	๗	๒๐	๔๗	๕๐	๖๔
๔. ผู้ปกครองตั้งความหวังไว้สูงเกินความสามารถของตน	๑๘๑	๑๑๐	๗๑	๙	๒๘	๕๑	๕๐	๔๓
๕. ความเห็นของผู้ปกครองขัดแย้งกันในเรื่องการเลือกอาชีพของตน	๑๗๒	๑๐๕	๖๗	๘	๑๘	๒๐	๔๔	๘๒
๖. ผู้ปกครองต้องการให้ดำเนินอาชีพตามผู้ปกครอง	๑๕๐	๙๓	๕๗	๘	๙	๓๐	๓๙	๖๔
๗. ไม่มีโอกาสปรึกษาเรื่องอาชีพกับผู้ปกครอง	๑๔๙	๘๘	๖๑	๙	๑๕	๒๙	๔๑	๕๕
๘. ผู้ปกครองไม่สนับสนุนความคิดของตน	๑๔๕	๙๓	๕๒	๙	๑๐	๓๐	๓๓	๖๓
ความถี่	๑๔๐๔	๘๔๙	๕๕๕	๘๐	๑๕๙	๓๓๐	๓๔๓	๔๙๒

๔. <u>ปัญหาเกี่ยวกับการเรียน</u>

๑. กลัวสอบแข่งขันเข้าเรียนต่อไม่ได้ เป็นปัญหาแก่นักเรียน ๓๓๙ คน หรือคิดเป็นร้อยละ ๗๗.๔๑ เป็นปัญหาแก่นักเรียนชาย ๑๙๐ คน นักเรียนหญิง ๑๔๙ คน คิดเป็นสัดส่วนแล้ว นักเรียนหญิงประสบปัญหานี้มากกว่านักเรียนชาย ในจำนวนนี้เป็นปัญหามาก ๑๖๕ คน ปานกลาง ๙๙ คน น้อย ๗๕ คน

๒. สติปัญญาไม่เหมาะสมที่จะเรียนอาชีพที่ตนชอบ เป็นปัญหาแก่นักเรียน ๒๖๐ คน คิดเป็นร้อยละ ๖๑.๑๗ เป็นปัญหาแก่นักเรียนชาย ๑๕๐ คน นักเรียนหญิง ๑๐๙ คน คิดเป็นสัดส่วนแล้ว นักเรียนชายประสบปัญหานี้มากกว่านักเรียนหญิง ในจำนวนนี้เป็นปัญหามาก ๓๕ คน ปานกลาง ๑๐๐ คน น้อย ๑๒๕ คน

๓. ไม่แน่ใจว่าตนจะเรียนในอาชีพที่ตนชอบได้สำเร็จ เป็นปัญหาแก่นักเรียน ๒๔๘ คน คิดเป็นร้อยละ ๕๘.๓๕ เป็นปัญหาแก่นักเรียนชาย ๑๔๐ คน นักเรียนหญิง ๑๐๘ คน คิดเป็นสัดส่วนแล้ว นักเรียนชายประสบปัญหานี้น้อยกว่านักเรียนหญิง ในจำนวนนี้เป็นปัญหามาก ๘๑ คน ปานกลาง ๘๐ คน น้อย ๘๗ คน

๔. ไม่เข้าใจว่าตนเองเก่งวิชาอะไร เป็นปัญหาแก่นักเรียน ๒๔๔ คน คิดเป็นร้อยละ ๕๗.๔๔ เป็นปัญหาแก่นักเรียนชาย ๑๓๒ คน นักเรียนหญิง ๑๑๒ คน คิดเป็นสัดส่วนแล้ว นักเรียนชายประสบปัญหานี้น้อยกว่านักเรียนหญิง ในจำนวนนี้เป็นปัญหามาก ๖๔ คน ปานกลาง ๖๖ คน น้อย ๑๑๔ คน

๕. เบื่อหน่ายการเรียนวิชาต่าง ๆ เป็นปัญหาแก่นักเรียน ๒๒๐ คน คิดเป็นร้อยละ ๕๑.๗๖ เป็นปัญหาแก่นักเรียนชาย ๑๓๔ คน นักเรียนหญิง ๘๖ คน คิดเป็นสัดส่วนแล้ว นักเรียนชายประสบปัญหานี้มากกว่านักเรียนหญิง ในจำนวนนี้เป็นปัญหามาก ๒๗ คน ปานกลาง ๖๑ คน น้อย ๑๓๒ คน

๖. ไม่เข้าใจว่าตนเองอ่อนวิชาอะไร เป็นปัญหาแก่นักเรียน ๒๑๑ คน คิดเป็นร้อยละ ๔๙.๖๔ เป็นปัญหาแก่นักเรียนชาย ๑๒๐ คน นักเรียนหญิง ๙๑ คน คิดเป็นสัดส่วนแล้ว นักเรียนชายประสบปัญหานี้น้อยกว่านักเรียนหญิง ในจำนวนนี้เป็นปัญหามาก ๕๓ คน ปานกลาง ๕๕ คน น้อย ๑๐๓ คน

๗. ไม่มีโอกาสปรับปรุงตนเองในด้านการเรียน เป็นปัญหาแก่นักเรียน ๒๐๒ คน คิดเป็นร้อยละ ๔๗.๕๓ เป็นปัญหาแก่นักเรียนชาย ๑๒๓ คน นักเรียนหญิง ๗๙ คน คิดเป็นสัดส่วนแล้ว นักเรียนชายประสบปัญหานี้มากกว่านักเรียนหญิง ในจำนวนนี้เป็นปัญหามาก ๒๔ คน ปานกลาง ๖๐ คน น้อย ๑๑๘ คน

๘. อยู่ในสิ่งแวดล้อมที่ไม่ส่งเสริมการเรียน เป็นปัญหาของนักเรียน ๑๕๐ คน คิดเป็นร้อยละ ๓๕.๒๙ เป็นปัญหาแก่นักเรียนชาย ๙๓ คน นักเรียนหญิง ๕๗ คน คิดเป็นสัดส่วนแล้ว นักเรียนชายประสบปัญหานี้มากกว่านักเรียนหญิง ในจำนวนนี้เป็นปัญหามาก ๓๐ คน ปานกลาง ๗๗ คน น้อย ๔๓ คน

สรุปได้ว่า โดยเฉลี่ยแล้วนักเรียนประสบปัญหาเกี่ยวกับการเรียน คิดเป็นร้อยละ ๕๕.๐๗ หรือเฉลี่ยข้อปัญหาละ ๒๓๔ คน นักเรียนชายร้อยละ ๕๕.๙๙ หรือเฉลี่ยข้อปัญหาละ ๑๓๕ คน นักเรียนหญิงร้อยละ ๕๔.๐๓ หรือเฉลี่ยข้อปัญหาละ ๙๙ คน เมื่อคิดเป็นสัดส่วนแล้วอาจกล่าวได้ว่าทั้งนักเรียนชายและนักเรียนหญิง ประสบปัญหาหมวดนี้เท่า ๆ กัน ในจำนวนนี้ข้อปัญหาสำคัญมากคือ กลัวสอบแข่งขันเข้าเรียนต่อไม่ได้ เพราะมีนักเรียนประสบข้อปัญหานี้ถึง ๓๓๙ คน ในจำนวน ๔๒๕ คน โดยเฉพาะอย่างยิ่งแสดงว่าประสบปัญหาข้อนี้มากนั้น มีถึง ๑๖๕ คน นับว่ามากกว่าข้อปัญหาอื่น ๆ และเมื่อเปรียบเทียบกับปัญหาในหมวดอื่นแล้ว นับว่าปัญหาเกี่ยวกับการเรียนนี้เป็นปัญหาสำคัญได้หมวดหนึ่ง โดยสังเกตได้จากความถี่ของปัญหา และน้ำหนักในการตอบของปัญหามีจำนวนสูง ดังแสดงอยู่ในตาราง ๑๖.

ตาราง ๑๖. ปัญหาเกี่ยวกับการเรียน แยกตามเพศและน้ำหนักของปัญหา

ข้อปัญหา	รวม	เพศ		น้ำหนักของปัญหา				
	๔๒๕	ช ๒๔๒	ญ ๑๘๓	มากทีเดียว	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยมาก
๑. กลัวสอบแข่งขันเข้าเรียนต่อไม่ได้	๓๓๙	๑๙๐	๑๔๙	๗๑	๙๔	๙๙	๔๘	๒๗
๒. สติปัญญาไม่เหมาะสมที่จะเรียนอาชีพที่ตนชอบ	๒๖๐	๑๕๑	๑๐๙	๑๒	๒๓	๑๐๐	๗๑	๕๔
๓. ไม่แน่ใจว่าตนจะเรียนในอาชีพที่ตนชอบได้สำเร็จ	๒๖๘	๑๖๐	๑๐๘	๓๔	๔๗	๘๐	๕๓	๓๔
๔. ไม่เข้าใจว่าตนเองเก่งวิชาอะไร	๒๔๔	๑๓๒	๑๑๒	๒๙	๓๕	๖๖	๖๔	๕๐
๕. เบื่อหน่ายการเรียนวิชาต่าง ๆ	๒๒๐	๑๓๔	๘๖	๑๑	๑๖	๖๑	๕๔	๗๓
๖. ไม่เข้าใจว่าตนเองอ่อนวิชาอะไร	๒๑๑	๑๒๐	๙๑	๓๗	๓๖	๕๕	๔๒	๔๑
๗. ไม่มีโอกาสปรับปรุงตนเองในการเรียน	๒๐๒	๑๒๓	๗๙	๙	๑๕	๖๐	๕๗	๖๑
๘. อยู่ในสิ่งแวดล้อมที่ไม่ส่งเสริมการเรียน	๑๕๐	๙๓	๕๗	๑๑	๑๙	๓๗	๔๑	๔๒
ความถี่	๑๘๗๔	๑๐๘๓	๗๙๑	๑๙๔	๒๙๕	๕๕๘	๔๔๕	๓๙๒

๕. <u>ปัญหาเกี่ยวกับความถนัด</u>

๑. ไม่แน่ใจว่าตนเองถนัดในอาชีพที่ชอบหรือไม่ เป็นปัญหาแก่นักเรียน ๒๔๒ คน คิดเป็นร้อยละ ๖๖.๓๕ เป็นปัญหาแก่นักเรียนชาย ๑๑๒ คน นักเรียนหญิง ๑๓๐ คน คิดเป็นสัดส่วนแล้วนักเรียนชายประสบปัญหานี้น้อยกว่านักเรียนหญิง ในจำนวนนี้เป็นปัญหามาก ๖ คน ปานกลาง ๑๐๖ คน น้อย ๑๓๐ คน

๒. ไม่มีโอกาสทดสอบความถนัดของตนในทางอาชีพ เป็นปัญหาแก่นักเรียน ๒๔๕ คน คิดเป็นร้อยละ ๖๗.๑๒ เป็นปัญหาแก่นักเรียนชาย ๑๔๗ คน นักเรียนหญิง ๙๘ คน คิดเป็นสัดส่วนแล้วนักเรียนชายประสบปัญหานี้มากกว่านักเรียนหญิง ในจำนวนนี้เป็นปัญหามาก ๗๖ คน ปานกลาง ๖๘ คน น้อย ๑๐๑ คน

๓. ขาดผู้ส่งเสริมในทางที่ตนถนัด เป็นปัญหาแก่นักเรียน ๒๒๑ คน คิดเป็นร้อยละ ๖๐.๕๕ เป็นปัญหาแก่นักเรียนชาย ๑๓๘ คน นักเรียนหญิง ๘๓ คน คิดเป็นสัดส่วนแล้ว นักเรียนชายประสบปัญหานี้มากกว่านักเรียนหญิง ในจำนวนนี้เป็นปัญหามาก ๕๘ คน ปานกลาง ๔๑ คน น้อย ๑๒๒ คน

๔. ไม่เข้าใจว่าตนเองถนัดอาชีพอะไร เป็นปัญหาแก่นักเรียน ๒๒๐ คน คิดเป็นร้อยละ ๖๐.๒๗ เป็นปัญหาแก่นักเรียนชาย ๑๑๔ คน นักเรียนหญิง ๑๐๖ คน คิดเป็นสัดส่วนแล้ว นักเรียนชายประสบปัญหานี้น้อยกว่านักเรียนหญิง ในจำนวนนี้เป็นปัญหามาก ๔๘ คน ปานกลาง ๕๙ คน น้อย ๑๑๓ คน

๕. เกรงจะไม่มีโอกาสใช้ความถนัดของตนเพื่อการประกอบอาชีพ เป็นปัญหาแก่นักเรียน ๒๐๙ คน คิดเป็นร้อยละ ๕๗.๒๖ เป็นปัญหาแก่นักเรียนชาย ๑๒๓ คน นักเรียนหญิง ๘๖ คน คิดเป็นสัดส่วนแล้วนักเรียนชายประสบปัญหานี้มากกว่านักเรียนหญิง ในจำนวนนี้เป็นปัญหามาก ๔๙ คน ปานกลาง ๕๗ คน น้อย ๑๐๓ คน

๖. ไม่มีโอกาสค้นหาความถนัดของตนในการประกอบอาชีพ เป็นปัญหาแก่นักเรียน ๑๙๑ คน คิดเป็นร้อยละ ๕๒.๓๓ เป็นปัญหาแก่นักเรียนชาย ๑๑๒ คน นักเรียนหญิง ๗๙ คน คิดเป็นสัดส่วนแล้วนักเรียนชายประสบปัญหานี้มากกว่านักเรียนหญิง ในจำนวนนี้เป็นปัญหามาก ๕๐ คน ปานกลาง ๕๓ คน น้อย ๘๘ คน

๗. รู้สึกว่าตนเองไม่มีความถนัดอะไรเลย เป็นปัญหาแก่นักเรียน ๑๑๔ คน คิดเป็นร้อยละ ๓๗.๔๐ เป็นปัญหาแก่นักเรียนชาย ๔๔ คน นักเรียนหญิง ๗๐ คน คิดเป็นสัดส่วนแล้ว นักเรียนชายประสบปัญหานี้น้อยกว่านักเรียนหญิง ในจำนวนนี้เป็นปัญหามาก ๒๒ คน ปานกลาง ๓๔ คน น้อย ๕๘ คน.

๘. รู้สึกไม่สนใจในอาชีพที่ตนถนัด เป็นปัญหาแก่นักเรียน ๑๓๔ คน คิดเป็นร้อยละ ๓๓.๒๘ เป็นปัญหาแก่นักเรียนชาย ๘๓ คน นักเรียนหญิง ๕๐ คน คิดเป็นสัดส่วนแล้ว นักเรียนชายประสบปัญหานี้มากกว่านักเรียนหญิง ในจำนวนนี้เป็นปัญหามาก ๑๙ คน ปานกลาง ๒๒ คน น้อย ๙๓ คน

สรุปได้ว่า โดยเฉลี่ยแล้ว นักเรียนประสบปัญหาเกี่ยวกับความถนัดร้อยละ ๔๙.๑๔ หรือเฉลี่ยข้อปัญหาละ ๒๐๙ คน นักเรียนชายร้อยละ ๕๐.๐๐ หรือเฉลี่ยข้อปัญหาละ ๑๒๑ คน นักเรียนหญิงร้อยละ ๔๘.๗๐ หรือเฉลี่ยข้อปัญหาละ ๘๘ คน เมื่อคิดเป็นสัดส่วนแล้ว กล่าวได้ว่านักเรียนชายประสบปัญหาหมวดนี้มากกว่านักเรียนหญิง ในจำนวนข้อปัญหาต่าง ๆ เหล่านี้นับเป็นปัญหาสำคัญได้ เพราะมีข้อปัญหาหลายข้อปัญหาที่นักเรียนประสบอยู่ในระดับมาก เช่น ไม่มีโอกาสทดสอบความถนัดของตนในทางอาชีพ ขาดผู้ส่งเสริมในทางที่ตนถนัด และไม่มีโอกาสค้นหาความถนัดของตนในทางอาชีพ เป็นต้น นอกจากนี้เมื่อเทียบกับปัญหาหมวดอื่นจะเห็นว่าความถี่และน้ำหนักในการตอบของนักเรียนมีความถี่สูง ดังตัวเลขแสดงอยู่ในตาราง ๑๗.

ตาราง ๑๗. ปัญหาเกี่ยวกับความถนัด แยกตามเพศและน้ำหนักของปัญหา

ข้อปัญหา	รวม	เพศ		น้ำหนักของปัญหา				
		ช	ญ	มากทีเดียว	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยมาก
	๔๓๕	๒๕๒	๑๘๓					
๑. ไม่แน่ใจว่าตนเองถนัดในอาชีพที่ชอบหรือไม่	๒๘๒	๑๕๒	๑๓๐	๑๕	๓๑	๑๐๖	๖๐	๗๐
๒. ไม่มีโอกาสทดลองความถนัดของตนในทางอาชีพ	๒๔๕	๑๕๗	๘๘	๒๗	๔๙	๖๘	๔๙	๕๒
๓. ขาดผู้ส่งเสริมในทางที่ตนถนัด	๒๓๑	๑๓๘	๙๓	๒๖	๓๒	๕๑	๕๙	๖๓
๔. ไม่เข้าใจว่าตนเองถนัดอาชีพอะไร	๒๑๐	๑๐๔	๑๐๖	๑๙	๒๙	๔๙	๕๕	๕๘
๕. เกรงจะไม่มีโอกาสใช้ความถนัดของตนในการประกอบอาชีพ	๒๑๙	๑๓๓	๘๖	๑๕	๓๔	๕๗	๕๓	๖๐
๖. ไม่มีโอกาสค้นหาความถนัดของตนเพื่อการประกอบอาชีพ	๑๙๑	๑๑๒	๗๙	๑๔	๓๖	๕๓	๔๔	๔๔
๗. รู้สึกว่าตนเองไม่มีความถนัดอะไรเลย	๑๕๙	๘๙	๗๐	๙	๑๓	๓๘	๔๓	๕๖
๘. รู้สึกไม่สนใจในอาชีพที่ตนถนัด	๑๓๔	๘๓	๕๑	๖	๑๓	๒๒	๓๖	๕๗
ความถี่	๑๖๗๑	๙๖๘	๗๐๓	๑๓๑	๒๓๗	๔๔๔	๓๙๙	๔๖๐

๖. ปัญหาเกี่ยวกับการตัดสินใจ

๑. ไม่เข้าใจว่าตนเองควรเลือกอาชีพอะไร เป็นปัญหาของนักเรียน ๒๒๕ คน คิดเป็นร้อยละ ๕๒.๙๔ เป็นปัญหาแก่นักเรียนชาย ๑๓๐ คน นักเรียนหญิง ๙๕ คน คิดเป็นสัดส่วนแล้วนักเรียนชายประสบปัญหานี้มากกว่านักเรียนหญิง ในจำนวนนี้เป็นปัญหามาก ๕๑ คน ปานกลาง ๔๖ คน น้อย ๑๒๘ คน

๒. เกรงว่าอาชีพที่ตนชอบนั้นเมื่อเรียนไปแล้วจะหางานทำไม่ได้ เป็นปัญหาของนักเรียน ๒๒๔ คน คิดเป็นร้อยละ ๕๒.๗๐ เป็นปัญหาแก่นักเรียนชาย ๑๒๗ คน นักเรียนหญิง ๙๗ คน คิดเป็นสัดส่วนแล้ว นักเรียนชายประสบปัญหานี้น้อยกว่านักเรียนหญิง ในจำนวนนี้เป็นปัญหามาก ๗๑ คน ปานกลาง ๕๔ คน น้อย ๙๙ คน

๓. กังวลใจว่าอาชีพที่เลือกจะไม่ดีพอ เป็นปัญหาของนักเรียน ๒๐๗ คน คิดเป็นร้อยละ ๔๘.๗๐ เป็นปัญหาแก่นักเรียนชาย ๑๐๙ คน นักเรียนหญิง ๙๘ คน คิดเป็นสัดส่วนแล้ว นักเรียนชายประสบปัญหานี้น้อยกว่านักเรียนหญิง ในจำนวนนี้เป็นปัญหามาก ๖๓ คน ปานกลาง ๓๘ คน น้อย ๑๐๖ คน

๔. ขาดผู้แนะนำเรื่องอาชีพโดยทั่วไป เป็นปัญหาของนักเรียน ๑๘๖ คน คิดเป็นร้อยละ ๔๓.๗๖ เป็นปัญหาแก่นักเรียนชาย ๑๐๗ คน นักเรียนหญิง ๗๙ คน คิดเป็นสัดส่วนแล้ว นักเรียนชายประสบปัญหานี้มากกว่านักเรียนหญิง ในจำนวนนี้เป็นปัญหามาก ๘๙ คน ปานกลาง ๕๐ คน น้อย ๔๗ คน

๕. ตนเองไม่มีความคิดในการเลือกอาชีพ เป็นปัญหาของนักเรียน ๑๘๐ คน คิดเป็นร้อยละ ๔๒.๓๕ เป็นปัญหาแก่นักเรียนชาย ๑๐๗ คน นักเรียนหญิง ๗๓ คน คิดเป็นสัดส่วนแล้ว นักเรียนชายประสบปัญหานี้มากกว่านักเรียนหญิง ในจำนวนนี้เป็นปัญหามาก ๒๕ คน ปานกลาง ๓๕ คน น้อย ๑๒๐ คน

๖. ต้องเลือกอาชีพตามใจผู้ปกครอง เป็นปัญหาของนักเรียน ๑๖๗ คน คิดเป็นร้อยละ ๓๙.๒๙ เป็นปัญหาแก่นักเรียนชาย ๙๘ คน นักเรียนหญิง ๖๙ คน คิดเป็นสัดส่วนแล้ว นักเรียนชายประสบปัญหานี้มากกว่านักเรียนหญิง ในจำนวนนี้เป็นปัญหามาก ๒๖ คน ปานกลาง ๓๕ คน น้อย ๑๐๖ คน

๗. ผู้ปกครองไม่ชอบอาชีพที่ตนสนใจ เป็นปัญหาของนักเรียน ๑๖๑ คน คิดเป็นร้อยละ ๓๗.๘๘ เป็นปัญหาแก่นักเรียนชาย ๑๐๒ คน นักเรียนหญิง ๕๙ คน คิดเป็นสัดส่วนแล้ว นักเรียนชายประสบปัญหานี้มากกว่านักเรียนหญิง ในจำนวนนี้เป็นปัญหามาก ๑๙ คน ปานกลาง ๒๕ คน น้อย ๑๑๗ คน

๘. ผู้ปกครองไม่อยากให้เรียนต่อ เป็นปัญหาของนักเรียน ๑๕๐ คน คิดเป็นร้อยละ ๓๕.๒๙ เป็นปัญหาแก่นักเรียนชาย ๙๓ คน นักเรียนหญิง ๕๗ คน คิดเป็นสัดส่วนแล้วนักเรียนชายประสบปัญหานี้มากกว่านักเรียนหญิง ในจำนวนนี้เป็นปัญหามาก ๗ คน ปานกลาง ๒๖ คน น้อย ๑๑๗ คน

สรุปได้ว่า โดยเฉลี่ยแล้ว นักเรียนประสบปัญหาเกี่ยวกับการตัดสินใจร้อยละ ๔๔.๑๑ หรือเฉลี่ยข้อปัญหาละ ๑๘๗ คน นักเรียนชายร้อยละ ๔๕.๐๙ หรือเฉลี่ยข้อปัญหาละ ๑๐๙ คน นักเรียนหญิงร้อยละ ๔๑.๘๒ เฉลี่ยข้อปัญหาละ ๗๘ คน เมื่อคิดเป็นสัดส่วนแล้วอาจกล่าวได้ว่า นักเรียนชายประสบปัญหาหมวดนี้มากกว่านักเรียนหญิง และโดยทั่วไปแล้วข้อปัญหาในหมวดปัญหาการตัดสินใจนี้ เป็นข้อปัญหาสำคัญ (ยกเว้นสองข้อปัญหาหลัง) ดังจะเห็นได้ในตาราง ๑๘.

ตาราง ๑๘. ปัญหาเกี่ยวกับการตัดสินใจ แยกตามเพศและน้ำหนักของปัญหา

ข้อปัญหา	รวม	เพศ		น้ำหนักของปัญหา				
		ช	ญ	มากทีเดียว	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยมาก
	๔๑๕	๒๓๒	๑๘๓					
๑. ไม่เข้าใจว่าตนเองควรเลือกอาชีพอะไร	๒๒๕	๑๓๐	๙๕	๑๖	๓๕	๔๖	๖๑	๖๗
๒. เกรงว่าอาชีพที่ตนชอบนั้นเมื่อเรียนไปแล้วจะหางานทำไม่ได้	๒๒๔	๑๒๗	๙๗	๓๐	๔๑	๕๔	๕๑	๔๘
๓. กังวลใจว่าอาชีพที่เลือกจะไม่ดีพอ	๒๐๗	๑๐๙	๙๘	๒๔	๓๕	๔๒	๕๐	๕๖
๔. ขาดผู้แนะนำเรื่องอาชีพโดยทั่วไป	๑๘๖	๑๐๗	๗๙	๑๓	๓๖	๕๐	๔๒	๔๕
๕. ตนเองไม่มีความคิดในการเลือกอาชีพ	๑๘๐	๑๐๗	๗๓	๓	๒๒	๓๕	๖๐	๖๐
๖. ต้องเลือกอาชีพตามใจผู้ปกครอง	๑๖๗	๙๘	๖๙	๗	๑๙	๓๕	๔๐	๖๖
๗. ผู้ปกครองไม่ชอบอาชีพที่ตนสนใจ	๑๖๑	๑๐๒	๕๙	๗	๑๒	๒๕	๔๖	๗๑
๘. ผู้ปกครองไม่อยากให้เรียนต่อ	๑๕๐	๙๓	๕๗	๕	๑๒	๑๖	๒๙	๘๘
ความถี่	๑๕๐๐	๘๗๓	๖๒๗	๑๐๕	๒๑๖	๒๙๔	๓๗๙	๕๐๑

๗. <u>ปัญหาเกี่ยวกับความรู้ทางอาชีพ</u>

๑. ไม่ทราบว่าอาชีพที่เลือกนั้นต้องใช้ค่าใช้จ่ายในการศึกษามากน้อยเพียงใด เป็นปัญหาแก่นักเรียน ๒๖๔ คน คิดเป็นร้อยละ ๖๔.๗๗ เป็นปัญหาแก่นักเรียนชาย ๑๕๕ คน นักเรียนหญิง ๑๐๙ คน คิดเป็นสัดส่วนแล้ว นักเรียนชายประสบปัญหานี้มากกว่านักเรียนหญิง ในจำนวนนี้เป็นปัญหามาก ๑๑๒ คน ปานกลาง ๗๑ คน น้อย ๘๑ คน

๒. ขาดความรู้เรื่องลักษณะของงานในอาชีพที่เลือก เป็นปัญหาแก่นักเรียน ๒๕๑ คน คิดเป็นร้อยละ ๕๘.๐๕ เป็นปัญหาแก่นักเรียนชาย ๑๔๔ คน นักเรียนหญิง ๑๐๗ คน คิดเป็นสัดส่วนแล้ว นักเรียนชายประสบปัญหานี้น้อยกว่านักเรียนหญิง ในจำนวนนี้เป็นปัญหามาก ๕๑ คน ปานกลาง ๖๓ คน น้อย ๑๓๗ คน

๓. ขาดความรู้เรื่องสถานที่ที่จะเรียนในอาชีพที่เลือก เป็นปัญหาแก่นักเรียน ๒๓๒ คน คิดเป็นร้อยละ ๕๘.๕๘ เป็นปัญหาแก่นักเรียนชาย ๑๓๗ คน นักเรียนหญิง ๙๕ คน คิดเป็นสัดส่วนแล้ว นักเรียนชายประสบปัญหานี้มากกว่านักเรียนหญิง ในจำนวนนี้เป็นปัญหามาก ๕๓ คน ปานกลาง ๖๒ คน น้อย ๑๑๗ คน

๔. ขาดความรู้เกี่ยวกับคุณสมบัติของผู้เรียนในอาชีพนั้น ๆ เป็นปัญหาแก่นักเรียน ๒๓๐ คน คิดเป็นร้อยละ ๕๘.๑๑ เป็นปัญหาแก่นักเรียนชาย ๑๒๘ คน นักเรียนหญิง ๑๐๒ คน คิดเป็นสัดส่วนแล้วนักเรียนชายประสบปัญหานี้น้อยกว่านักเรียนหญิง ในจำนวนนี้เป็นปัญหามาก ๔๑ คน ปานกลาง ๘๕ คน น้อย ๑๐๔ คน

๕. ไม่ทราบว่าอาชีพที่เลือกนั้นต้องใช้เวลาฝึกฝนและศึกษามากน้อยเพียงใด เป็นปัญหาแก่นักเรียน ๒๒๗ คน คิดเป็นร้อยละ ๕๓.๔๑ เป็นปัญหาแก่นักเรียนชาย ๑๒๘ คน นักเรียนหญิง ๙๙ คน คิดเป็นสัดส่วนแล้ว นักเรียนชายประสบปัญหานี้น้อยกว่านักเรียนหญิง ในจำนวนนี้เป็นปัญหามาก ๗๒ คน ปานกลาง ๖๙ คน น้อย ๘๖ คน

๖. ขาดแหล่งที่จะค้นคว้าหาความรู้เกี่ยวกับอาชีพที่ตนเลือก เป็นปัญหาแก่นักเรียน ๒๐๙ คน คิดเป็นร้อยละ ๕๑.๒๙ เป็นปัญหาแก่นักเรียนชาย ๑๒๒ คน นักเรียนหญิง ๘๗ คน เมื่อคิดเป็นสัดส่วนแล้วนักเรียนชายประสบปัญหานี้มากกว่านักเรียนหญิง ในจำนวนนี้เป็นปัญหามาก ๖๗ คน ปานกลาง ๖๒ คน น้อย ๘๐ คน

๗. ขาดผู้แนะนำให้ความรู้เกี่ยวกับอาชีพที่ชอบ เป็นปัญหาแก่นักเรียน ๒๐๙ คน คิดเป็นร้อยละ ๔๙.๑๕ เป็นปัญหาแก่นักเรียนชาย ๑๒๗ คน นักเรียนหญิง ๘๒ คน คิดเป็นสัดส่วนแล้วนักเรียนชายประสบปัญหานี้มากกว่านักเรียนหญิง ในจำนวนนี้เป็นปัญหามาก ๕๖ คน ปานกลาง ๕๓ คน น้อย ๑๐๐ คน

๘. ขาดความรู้ในการเตรียมตัวสำหรับที่จะเรียนในอาชีพที่เลือก เป็นปัญหาแก่นักเรียน ๑๔๙ คน คิดเป็นร้อยละ ๓๖.๘๒ เป็นปัญหาแก่นักเรียนชาย ๑๐๒ คน นักเรียนหญิง ๔๗ คน คิดเป็นสัดส่วนแล้ว นักเรียนชายประสบปัญหานี้น้อยกว่านักเรียนหญิง ในจำนวนนี้เป็นปัญหามาก ๓๖ คน ปานกลาง ๖๐ คน น้อย ๕๓ คน

สรุปได้ว่า โดยเฉลี่ยแล้วนักเรียนประสบปัญหาเกี่ยวกับความรู้ทางอาชีพร้อยละ ๕๓.๘๒ หรือเฉลี่ยข้อปัญหาละ ๒๒๘ คน นักเรียนชายร้อยละ ๕๔.๙๐ เฉลี่ยข้อปัญหาละ ๑๓๓ คน นักเรียนหญิงร้อยละ ๕๒.๔๕ เฉลี่ยข้อปัญหาละ ๙๕ คน เมื่อคิดเป็นสัดส่วนแล้ว กล่าวได้ว่านักเรียนชายประสบปัญหาในหมวดนี้มากกว่านักเรียนหญิง ในจำนวนข้อปัญหาต่าง ๆ จะเห็นได้ว่านับเป็นปัญหาสำคัญได้หมวดหนึ่ง เพราะในแต่ละข้อปัญหานักเรียนที่ประสบปัญหามาก มีจำนวนเกิน ๒๐ คนทั้งสิ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งจากตาราง ๑๙. ยังแสดงให้เห็นถึงความถี่ และน้ำหนักในการตอบของนักเรียนอยู่ในเกณฑ์สูงอีกด้วย ดังนี้

ตาราง ๑๙. ปัญหาเกี่ยวกับความรู้ทางอาชีพ แยกตามเพศและน้ำหนักของปัญหา

ข้อปัญหา	รวม	เพศ		น้ำหนักของปัญหา				
		ช	ญ	มากทีเดียว	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยมาก
	๔๗๕	๒๙๒	๑๘๓					
๑. ไม่ทราบว่าอาชีพที่เลือกนั้นต้องใช้ค่าใช้จ่ายในการศึกษามากน้อยเพียงใด	๒๖๔	๑๕๕	๑๐๙	๔๙	๖๓	๗๑	๓๙	๔๒
๒. ขาดความรู้เรื่องลักษณะของงานในอาชีพที่เลือก	๒๕๑	๑๔๔	๑๐๗	๑๑	๔๐	๖๓	๗๕	๖๒
๓. ขาดความรู้เรื่องสถานที่ที่จะเรียนในอาชีพที่เลือก	๒๓๒	๑๓๓	๙๙	๑๗	๓๖	๖๒	๕๔	๖๓
๔. ขาดความรู้เกี่ยวกับคุณสมบัติของผู้เรียนในอาชีพนั้น ๆ	๒๓๐	๑๒๘	๑๐๒	๑๒	๒๙	๘๕	๖๐	๔๔
๕. ไม่ทราบว่าอาชีพที่เลือกนั้นต้องใช้เวลาฝึกฝนและศึกษามากน้อยเพียงใด	๒๓๗	๑๓๘	๙๙	๒๖	๕๖	๖๙	๕๓	๓๓
๖. ขาดแหล่งที่จะค้นคว้าหาความรู้เกี่ยวกับอาชีพที่ตนเลือก	๒๐๙	๑๒๒	๘๗	๒๑	๕๖	๖๒	๒๕	๔๕
๗. ขาดผู้แนะนำให้ความรู้เกี่ยวกับอาชีพที่ชอบ	๒๐๙	๑๒๗	๘๒	๑๖	๔๐	๕๓	๕๕	๔๕
๘. ขาดความรู้ในการเตรียมตัวสำหรับที่จะเรียนอาชีพที่เลือก	๑๙๙	๑๑๖	๘๓	๑๗	๒๙	๖๐	๕๐	๔๓
ความถี่	๑๘๓๑	๑๐๖๓	๗๖๘	๑๖๙	๓๔๙	๕๒๕	๔๑๑	๓๗๗

สรุปข้อปัญหาสำคัญ

ดังได้กล่าวมาแล้วว่า ข้อปัญหาใดที่นักเรียนแสดงว่าประสบมากทีเดียว และมาก รวมกันตั้งแต่ ๒๐ คนขึ้นไป จะถือว่าเป็นข้อปัญหาสำคัญที่ควรช่วยเหลือเป็นรายบุคคล หรือช่วยเหลือเป็นกรณีพิเศษ ดังนั้น จึงได้รวมข้อปัญหาสำคัญของแต่ละหมวดปัญหาไว้ตามลำดับมากน้อยในจำนวนที่ปรากฏดังนี้

	จำนวนคน
๑. ปัญหาเกี่ยวกับร่างกาย	
— ไม่ทราบว่าร่างกายจะเหมาะกับอาชีพที่เลือกหรือไม่	๓๙
— ไม่คล่องแคล่วในการทำงานด้วยมือ	๒๐
— รู้สึกประสาทไม่ค่อยดีไม่เหมาะกับอาชีพที่เลือก	๒๐
— ท่าทางและลักษณะของตนไม่เหมาะกับอาชีพที่ชอบ	๒๐
ความถี่	๙๙
๒. ปัญหาเกี่ยวกับการเงิน	
— ทุนน้อยเกรงจะเรียนในอาชีพที่เลือกไม่ตลอด	๓๙
— ถ้าเรียนต่อต้องหารายได้ด้วยตนเอง	๓๒
— ไม่มีโอกาสไปเรียนในภูมิลำเนาอื่นเพราะทุนจำกัด	๓๒
— ถ้าเรียนต่อต้องถูกจำกัดเรื่องการใช้เงิน	๒๙
— ไม่มีโอกาสเรียนต่อเพราะไม่มีทุน	๒๓
— ขาดเงินในการวิ่งเต้นเพื่อการเรียนต่อ	๒๓
— ขาดเงินทุนทำให้ขาดกำลังใจที่จะเรียนต่อไป	๒๓
ความถี่	๒๐๑
๓. ปัญหาเกี่ยวกับผู้ปกครอง	
— ไม่ทราบว่าผู้ปกครองคิดอย่างไรกับตน	๔๐
— ผู้ปกครองขาดความรู้ในเรื่องอาชีพเป็นที่ปรึกษาไม่ได้	๓๙
— ผู้ปกครองตั้งความหวังไว้สูงเกินความสามารถของตน	๓๙
— ผู้ปกครองไม่มีแผนการสำหรับตนในเรื่องอาชีพ	๒๗

	จำนวนคน
– ความเห็นของผู้ปกครองขัดแย้งกันในเรื่องการเลือกอาชีพของตน	๒๖
– ไม่มีโอกาสปรึกษาเรื่องอาชีพกับผู้ปกครอง	๒๔
ความถี่	๒๐๑

๔. ปัญหาเกี่ยวกับการเรียน

– กลัวสอบแข่งขันเข้าเรียนต่อไม่ได้	๑๖๕
– ไม่แน่ใจว่าตนจะเรียนในอาชีพที่ตนชอบได้สำเร็จ	๔๐
– ไม่เข้าใจว่าตนเก่งวิชาอะไร	๖๔
– ไม่เข้าใจว่าตนเองชอบวิชาอะไร	๕๓
– สติปัญญาไม่เหมาะสมที่จะเรียนในอาชีพที่ชอบ	๗๕
– อยู่ในสิ่งแวดล้อมที่ไม่ส่งเสริมการเรียน	๓๐
– เบื่อหน่ายการเรียนวิชาต่าง ๆ	๒๓
– ไม่มีโอกาสปรับปรุงตนเองในด้านการเรียน	๒๔
ความถี่	๔๗๔

๕. ปัญหาเกี่ยวกับความถนัด

– ไม่มีโอกาสทดลองความถนัดของตนในทางอาชีพ	๗๖
– ขาดผู้ส่งเสริมในทางที่ตนถนัด	๕๘
– ไม่มีโอกาสค้นหาความถนัดของตนเพื่อประกอบอาชีพ	๕๐
– เกรงไม่มีโอกาสใช้ความถนัดของตนเพื่อการประกอบอาชีพ	๔๕
– ไม่เข้าใจว่าตนเองถนัดอาชีพอะไร	๔๘
– ไม่แน่ใจว่าตนเองถนัดในอาชีพที่ชอบหรือไม่	๔๖
– รู้สึกว่าตนเองไม่มีความถนัดอะไรเลย	๒๒
ความถี่	๓๔๕

จำนวนคน

๖. ปัญหาเกี่ยวกับการตัดสินใจ

- เกรงว่าอาชีพที่ตนชอบนั้นเมื่อเรียนจบแล้วจะหางานทำไม่ได้ ๗๑
- กังวลใจว่าอาชีพที่เลือกจะไม่ดีพอ ๖๓
- ไม่เข้าใจว่าตนเองควรเลือกอาชีพอะไร ๕๐
- ขาดผู้แนะนำเรื่องอาชีพโดยทั่วไป ๔๔
- ต้องเลือกอาชีพตามใจผู้ปกครอง ๒๖
- ตนเองไม่มีความคิดในการเลือกอาชีพ ๒๕

ความถี่ ๒๘๕

๗. ปัญหาเกี่ยวกับความรู้ทางอาชีพ

- ไม่ทราบว่าอาชีพที่เลือกนั้นต้องใช้ค่าใช้จ่ายในการศึกษามากน้อยเพียงใด ๑๐๒
- ไม่ทราบว่าอาชีพที่เลือกนั้นต้องใช้เวลาฝึกฝนและศึกษามากน้อยเพียงใด ๗๒
- ขาดแหล่งที่จะค้นคว้าหาความรู้เกี่ยวกับอาชีพที่ตนเลือก ๖๗
- ขาดผู้แนะนำให้ความรู้เกี่ยวกับอาชีพที่ชอบ ๕๖
- ขาดความรู้เรื่องสถานที่ที่จะเรียนในทางอาชีพ ๕๓
- ขาดความรู้เรื่องลักษณะของงานในอาชีพที่เลือก ๕๑
- ขาดความรู้ในการเตรียมตัวสำหรับที่จะเรียนอาชีพที่เลือก ๔๖
- ขาดความรู้เกี่ยวกับคุณสมบัติของผู้เรียนในอาชีพนั้น ๆ ๔๐

ความถี่ ๔๘๘

กล่าวโดยสรุปปัญหาเกี่ยวกับความรู้ทางอาชีพ มีความถี่ของความสำคัญของข้อปัญหามากกว่าปัญหาหมวดอื่น รองลงมาคือ ปัญหาเกี่ยวกับการเรียน ปัญหาเกี่ยวกับความถนัด ปัญหาเกี่ยวกับการตัดสินใจ ปัญหาเกี่ยวกับการเงิน ปัญหาเกี่ยวกับผู้ปกครอง และ ปัญหาเกี่ยวกับร่างกายตามลำดับ

ตอนที่ ๔ ข้อมูลเกี่ยวกับการเปรียบเทียบลักษณะปัญหา

เพื่อเป็นการเปรียบเทียบลักษณะปัญหาที่นักเรียนประสบอยู่ จึงนำความถี่ของลักษณะปัญหาในหมวดต่าง ๆ มาแสดงให้เห็น ความถี่ของลักษณะปัญหาที่จะนำมากล่าวนี้หมายถึงจำนวนนักเรียนที่ประสบปัญหาในลักษณะปัญหาหนึ่ง ๆ คือ ในลักษณะปัญหาหนึ่ง ๆ นั้น ถ้านักเรียนประสบปัญหาทุกคน และทุกปัญหา ก็จะมีความถี่เท่ากับจำนวนข้อปัญหาในลักษณะปัญหานั้น × จำนวนนักเรียนทั้งหมด หรือเท่ากับ ๘ × ๔๗๕ = ๓๘๐๐ ดังนั้น ความถี่ ๑๕๖๙ จึงคิดเป็นร้อยละ ๔๑.๒๙ หรือความถี่ ๑๕๗๕ คิดเป็นร้อยละ ๔๑.๔๔ ดังตาราง ๒๐.

ตาราง ๒๐. ความถี่ และค่าเฉลี่ยของลักษณะปัญหา แยกตามเพศ

ลักษณะปัญหา	นักเรียนประสบมากเป็นอันดับที่	รวม ๔๒๕ 5400			เพศ					
					ชาย (๒๔๒)			หญิง (๑๘๓)		
		เฉลี่ยหมวดปัญหาละ (คน)	ความถี่ของปัญหา	ร้อยละ	เฉลี่ยหมวดปัญหาละ (คน)	ความถี่ของปัญหา	ร้อยละ	เฉลี่ยหมวดปัญหาละ (คน)	ความถี่ของปัญหา	ร้อยละ
๑. ปัญหาเกี่ยวกับร่างกาย	๖	๑๗๖	๑๔๐๔	58 ๔๑.๒๙	๑๐๓	๘๒๓	๔๒.๕๑	๗๓	๕๙๑	๔๐.๓๗
๒. ปัญหาเกี่ยวกับการเงิน	๕	๑๗๔	๑๔๒๖	๔๑.๙๔	๑๐๕	๘๗๒	๔๕.๐๔	๖๙	๕๕๔	๓๗.๘๔
๓. ปัญหาเกี่ยวกับผู้ปกครอง	๗	๑๗๕	๑๔๐๙	๔๑.๔๔	๑๐๖	๘๕๔	๔๔.๑๑	๖๙	๕๕๕	๓๗.๙๑
๔. ปัญหาเกี่ยวกับการเรียน	๑	๒๓๔	๑๘๗๔	๕๕.๑๑	๑๓๕	๑๐๘๓	๕๕.๙๔	๙๙	๗๙๑	๕๔.๐๓
๕. ปัญหาเกี่ยวกับความถนัด	๓	๒๐๙	๑๖๗๑	๔๙.๑๔	๑๒๑	๙๖๘	๕๐.๐๐	๘๘	๗๐๓	๔๘.๐๒
๖. ปัญหาเกี่ยวกับการตัดสินใจ	๔	๑๘๗	๑๕๐๐	๔๔.๑๑	๑๐๙	๘๗๓	๔๕.๐๙	๗๘	๖๒๗	๔๒.๘๒
๗. ปัญหาเกี่ยวกับความรู้ทางอาชีพ	๒	๒๒๘	๑๘๓๑	๕๓.๘๒	๑๓๓	๑๐๖๓	๕๔.๙๐	๙๕	๗๖๘	๕๒.๔๕
เฉลี่ย	–	๑๙๘	๑๕๔๐	๔๕.๒๕	๑๑๖	๙๓๓	๔๘.๑๘	๘๒	๖๐๗	๔๑.๔๘

จากตาราง ๒๐. แสดงความถี่ของลักษณะปัญหาที่นักเรียนกำลังประสบอยู่ เรียงลำดับจากลักษณะปัญหาที่ความถี่มากไปหาน้อย ดังนี้

อันดับที่ ๑ ปัญหาเกี่ยวกับการเรียน โดยเฉลี่ยแล้วนักเรียนประสบปัญหานี้ ๒๓๔ คน หรือคิดเป็นร้อยละ ๕๕.๑๑ ในจำนวนนี้เป็นปัญหาแก่นักเรียนชาย ๑๓๕ คน นักเรียนหญิง ๙๙ คน หรือคิดเป็นร้อยละ ๕๕.๙๙ และ ๕๔.๐๓ ตามลำดับ นักเรียนชายประสบปัญหานี้มากกว่านักเรียนหญิง

อันดับที่ ๒ ปัญหาเกี่ยวกับความรู้ทางอาชีพ โดยเฉลี่ยแล้วนักเรียนประสบปัญหานี้ ๒๒๘ คน หรือคิดเป็นร้อยละ ๕๓.๘๒ ในจำนวนนี้เป็นปัญหาแก่นักเรียนชาย ๑๓๓ คน นักเรียนหญิง ๙๕ คน หรือคิดเป็นร้อยละ ๕๔.๙๐ และ ๕๒.๙๙ ตามลำดับ นักเรียนชายประสบปัญหานี้มากกว่านักเรียนหญิง

อันดับที่ ๓ ปัญหาเกี่ยวกับความถนัด โดยเฉลี่ยแล้วเป็นปัญหาแก่นักเรียน ๒๐๘ คน หรือคิดเป็นร้อยละ ๔๙.๑๔ เป็นปัญหาแก่นักเรียนชาย ๑๒๐ คน นักเรียนหญิง ๘๘ คน หรือคิดเป็นร้อยละ ๕๐.๐๐ และ ๔๘.๗๐ ตามลำดับ นักเรียนชายประสบปัญหานี้มากกว่านักเรียนหญิง

อันดับที่ ๔ ปัญหาเกี่ยวกับการตัดสินใจ โดยเฉลี่ยแล้ว เป็นปัญหาแก่นักเรียน ๑๘๗ คน หรือคิดเป็นร้อยละ ๔๔.๑๑ เป็นปัญหาแก่นักเรียนชาย ๑๐๙ คน นักเรียนหญิง ๗๘ คน หรือคิดเป็นร้อยละ ๔๕.๐๙ และ ๔๒.๘๒ ตามลำดับ นักเรียนชายประสบปัญหานี้มากกว่านักเรียนหญิง

อันดับที่ ๕ ปัญหาเกี่ยวกับการเงิน โดยเฉลี่ยแล้วเป็นปัญหาแก่นักเรียน ๑๗๘ คน หรือคิดเป็นร้อยละ ๔๑.๙๙ เป็นปัญหาแก่นักเรียนชาย ๑๐๙ คน นักเรียนหญิง ๖๙ คน หรือคิดเป็นร้อยละ ๔๕.๐๙ และ ๓๗.๐๑ ตามลำดับ นักเรียนชายประสบปัญหานี้มากกว่านักเรียนหญิง

อันดับที่ ๖ ปัญหาเกี่ยวกับร่างกาย โดยเฉลี่ยแล้วเป็นปัญหาแก่นักเรียน ๑๗๖ คน หรือคิดเป็นร้อยละ ๔๑.๒๙ ในจำนวนนี้เป็นปัญหาแก่นักเรียนชาย ๑๐๓ คน นักเรียนหญิง ๗๓ คน หรือคิดเป็นร้อยละ ๔๒.๕๑ และ ๔๐.๓๗ ตามลำดับ นักเรียนชายประสบปัญหานี้มากกว่านักเรียนหญิง

อันดับที่ ๗ ปัญหาเกี่ยวกับผู้ปกครอง โดยเฉลี่ยแล้ว เป็นปัญหาแก่นักเรียน ๑๗๕ คน คิดเป็นร้อยละ ๔๑.๓๗ ในจำนวนนี้เป็นปัญหาแก่นักเรียนชาย ๑๐๖ คน นักเรียนหญิง ๖๙ คน หรือคิดเป็นร้อยละ ๔๓.๘๕ และ ๓๙.๙๐ ตามลำดับ นักเรียนชายประสบปัญหานี้มากกว่านักเรียนหญิง

กล่าวโดยสรุป นักเรียนประสบปัญหาโดยเฉลี่ยแล้ว ลักษณะปัญหาละ ๑๙๘ คน หรือคิดเป็นร้อยละ ๔๖.๖๕ ในจำนวนนี้เป็นนักเรียนชายลักษณะปัญหาละ ๑๑๖ คน นักเรียนหญิงลักษณะปัญหาละ ๘๒ คน หรือคิดเป็นร้อยละ ๔๘.๐๘ และ ๔๔.๑๘ ตามลำดับ กล่าวได้ว่านักเรียนชายประสบปัญหา

มากกว่านักเรียนหญิง

<u>เปรียบเทียบความถี่ของลักษณะปัญหา กับความถี่ของข้อปัญหาสำคัญ</u>

จากตาราง ๒๐. แสดงให้เห็นถึงความถี่ของลักษณะปัญหาต่าง ๆ ว่าลักษณะปัญหาใดมีจำนวนนักเรียนประสบปัญหาอยู่มากน้อยอย่างไร สำหรับเป็นแนวทางพิจารณาถึงปัญหาอย่างกว้าง ๆ โดยทั่วไปเท่านั้น มิได้แสดงถึงความสำคัญของข้อปัญหาใดข้อปัญหาหนึ่งโดยเฉพาะลงไป ดังนั้นเพื่อเป็นการเปรียบเทียบว่า ลักษณะปัญหาที่มีความถี่สูง จะมีข้อปัญหาสำคัญอยู่มากน้อยเพียงใด จึงได้นำความถี่ของลักษณะปัญหา มาเปรียบเทียบกับความถี่ของข้อปัญหาสำคัญ เพื่อหาความสัมพันธ์ดังนี้

ตาราง ๒๑. เปรียบเทียบความถี่ของลักษณะปัญหา และความถี่ของข้อปัญหาสำคัญ

ลักษณะปัญหา	ความถี่โดยทั่วไป	อันดับที่	ความถี่ของข้อปัญหาสำคัญ	อันดับที่
๑. ปัญหาเกี่ยวกับร่างกาย	๑๔๑๘	๖	๙๙	๗
๒. ปัญหาเกี่ยวกับการเงิน	๑๔๖๖	๕	๒๐๑	๕
๓. ปัญหาเกี่ยวกับผู้ปกครอง	๑๔๐๘	๗	๒๐๑	๕
๔. ปัญหาเกี่ยวกับการเรียน	๑๘๗๕	๑	๔๑๕	๒
๕. ปัญหาเกี่ยวกับความถนัด	๑๖๗๑	๓	๓๙๙	๓
๖. ปัญหาเกี่ยวกับการตัดสินใจ	๑๕๐๐	๔	๒๘๕	๔
๗. ปัญหาเกี่ยวกับความรู้ทางอาชีพ	๑๘๓๑	๒	๔๙๘	๑

จากตารางข้างบนนี้ จะเห็นได้ว่าลักษณะปัญหาใดที่มีความถี่สูง ก็มักจะมีความถี่ของข้อปัญหาสำคัญสูงด้วย หรือจะสังเกตได้จากอันดับที่ของความถี่แต่ละชนิดว่ามีความสอดคล้องกัน กล่าวโดยสรุป ลักษณะปัญหาใดมีความถี่สูง มีแนวโน้มว่าข้อปัญหาในลักษณะปัญหานั้นเป็นข้อปัญหาสำคัญ หรือความถี่ของลักษณะปัญหาใด ๆ ก็มีความสัมพันธ์กับความถี่ของข้อปัญหาสำคัญ ในลักษณะปั[?]หาหมวดนั้นด้วย

เมื่อได้เปรียบเทียบความถี่ของลักษณะปัญหาโดยทั่วไป และแสดงถึงข้อปัญหาสำคัญดังกล่าวมาแล้ว ต่อไปนี้จะได้เปรียบเทียบความถี่ของลักษณะปัญหาตามความแตกต่างของนักเรียน คือ โรงเรียน อายุ ระดับการเรียน รายได้ของผู้ปกครอง และอาชีพของผู้ปกครอง

การคำนวณความถี่ และร้อยละ ในลักษณะปัญหาใด ๆ นั้น ใช้วิธีเช่นเดียวกับการคำนวณในตาราง ๒๐. คือ ความถี่สูงสุดของแต่ละโรงเรียนในลักษณะปัญหาใด ๆ เท่ากับ ๘ + จำนวนเต็มของนักเรียนในโรงเรียนนั้น เช่น ความถี่สูงสุดของลักษณะปัญหาใด ๆ ของนักเรียนโรงเรียนมัธยมสาธิต วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร เท่ากับ ๘ + ๒๘๔ (เพราะลักษณะปัญหาหนึ่ง ๆ มีข้อปัญหา ๘ ข้อ และจำนวนนักเรียนในโรงเรียนมัธยมสาธิต วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร ทั้งหมดมี ๒๘๔ คน) ดังนั้น ความถี่ ๑๐๒๗ จึงคิดเป็นร้อยละ ๕๒.๓๗ หรือความถี่สูงสุดของนักเรียนอายุ ๑๑ ปี ในลักษณะปัญหาใด ๆ คือ ๘ + ๒ (เพราะลักษณะปัญหาหนึ่ง ๆ มี ๘ ข้อปัญหา และนักเรียนที่อายุ ๑๑ ปี มีอยู่ทั้งหมด ๒ คน) ดังนั้นความถี่ ๓ ของนักเรียนอายุ ๑๑ ปี จึงคิดเป็นร้อยละ ๑๘.๗๕ เป็นต้น

ตาราง ๒๒. เปรียบเทียบความถี่ของลักษณะปัญหาแยกตามโรงเรียน

ลักษณะปัญหา	โรงเรียนสาธิตวิทยาลัยวิชาการศึกษา								
	ประสานมิตร ๑๙๖๑		อันดับที่	ปทุมวัน ๑๐๘๓		อันดับที่	บางแสน ๔๖๘		อันดับที่
	จำนวนความถี่	ร้อยละ		จำนวนความถี่	ร้อยละ		จำนวนความถี่	ร้อยละ	
๑. ปัญหาเกี่ยวกับร่างกาย	๑๐๒๗	๕๒.๓๗	๔	๒๕๒	๒๓.๒๓	๔	๒๘๕	๖๐.๙๐	๖
๒. ปัญหาเกี่ยวกับการเงิน	๙๔๒	๔๘.๐๔	๖	๒๒๔	๒๐.๕๔	๗	๓๑๐	๖๖.๒๕	๔
๓. ปัญหาเกี่ยวกับผู้ปกครอง	๙๓๕	๔๗.๖๘	๗	๒๒๗	๒๐.๙๕	๖	๒๖๒	๕๕.๙๘	๗
๔. ปัญหาเกี่ยวกับการเรียน	๑๑๗๘	๖๐.๐๗	๒	๔๑๑	๓๗.๙๕	๑	๓๒๕	๖๙.๔๒	๒
๕. ปัญหาเกี่ยวกับความถนัด	๑๐๘๒	๕๕.๑๘	๓	๓๑๖	๒๙.๑๗	๓	๓๒๓	๖๙.๐๒	๓
๖. ปัญหาเกี่ยวกับการตัดสินใจ	๑๐๐๐	๕๐.๙๙	๕	๒๔๕	๒๒.๖๔	๕	๒๙๗	๖๓.๔๔	๕
๗. ปัญหาเกี่ยวกับความรู้ทางอาชีพ	๑๑๙๔	๖๐.๘๙	๑	๓๓๐	๓๐.๖๘	๒	๓๕๒	๗๕.๒๑	๑
เฉลี่ย	๑๐๕๑	๕๓.๖๐		๒๙๐	๒๗.๐๐		๓๑๐	๖๖.๒๕	

เมื่อพิจารณาตาราง ๒๒. แล้ว สรุปได้ว่า นักเรียนแต่ละโรงเรียนประสบปัญหามากน้อยแตกต่างกัน คือนักเรียนโรงเรียนมัธยมสาธิต วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร ประสบปัญหาโดยเฉลี่ยร้อยละ ๕๓.๖๐ นักเรียนโรงเรียนมัธยมสาธิต วิทยาลัยวิชาการศึกษา ปทุมวัน ประสบปัญหาโดยเฉลี่ยร้อยละ ๒๗.๐๐ ส่วนนักเรียนโรงเรียนสาธิตพิบูลบำเพ็ญ วิทยาลัยวิชาการศึกษา บางแสน ประสบปัญหาโดยเฉลี่ยร้อยละ ๖๖.๒๕ และถึงแม้ว่าจะพิจารณาในแต่ละลักษณะปัญหา ก็ยังแสดงให้เห็นว่านักเรียนโรงเรียนสาธิตพิบูลบำเพ็ญ วิทยาลัยวิชาการศึกษา บางแสน ประสบปัญหามากกว่าโรงเรียนอื่น รองลงมาคือ โรงเรียนมัธยมสาธิต วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร และปทุมวัน ตามลำดับ ส่วนลำดับที่ของลักษณะปัญหานั้น มีความแตกต่างกันไม่มากนัก

ตาราง ๒๓. เปรียบเทียบลักษณะปัญหา แยกตามอายุ

ลักษณะปัญหา	อายุย่างเข้าปีที่															
	๑๑ (๒)		๑๒ (๗)		๑๓ (๖๖)		๑๔ (๑๔๐)		๑๕ (๑๑๘)		๑๖ (๓๒)		๑๗ (๓)		๑๘ (๑)	
	จำนวนความถี่	ร้อยละ	จำนวนความถี่	ร้อยละ	จำนวนความถี่	ร้อยละ	จำนวนความถี่	ร้อยละ	จำนวนความถี่	ร้อยละ	จำนวนความถี่	ร้อยละ	จำนวนความถี่	ร้อยละ	จำนวนความถี่	ร้อยละ
๑. ปัญหาเกี่ยวกับร่างกาย	๓	๑๘.๗๕	๒๘	๕๒.๘๓	๒๐๒	๘๘.๒๑	๖๕๗	๖๙.๘๙	๗๕๑	๖๑.๐๕	๑๗๓	๖๕.๖๓	๑๐	๕๑.๖๖	—	—
๒. ปัญหาเกี่ยวกับการเงิน	๒	๑๒.๕๐	๑๖	๓๐.๑๙	๑๘๘	๘๒.๑๐	๖๓๓	๖๐.๑๓	๘๐๔	๖๕.๐๔	๑๒๗	๖๔.๕๓	๑๔	๕๘.๓๒	—	—
๓. ปัญหาเกี่ยวกับผู้ปกครอง	๖	๓๗.๕๐	๒๒	๔๑.๕๑	๒๐๒	๘๘.๒๑	๖๑๔	๕๘.๘๐	๗๕๔	๖๑.๘๔	๑๑๔	๖๖.๕๑	๒๓	๖๖.๘๑	—	—
๔. ปัญหาเกี่ยวกับการเรียน	๔	๒๕.๐๐	๓๐	๕๖.๖๐	๒๑๖	๙๔.๓๒	๘๑๗	๘๗.๖๑	๕๙๖	๕๖.๒๘	๑๖๕	๖๖.๕๕	๒๔	๖๖.๖๘	๓	๓๗.๕๐
๕. ปัญหาเกี่ยวกับความถนัด	๓	๑๘.๗๕	๒๗	๕๐.๙๔	๒๒๖	๙๘.๖๙	๗๓๕	๖๙.๘๒	๘๔๖	๕๒.๐๔	๑๒๕	๖๘.๗๕	๒๔	๖๖.๖๘	๔	๕๐.๐๐
๖. ปัญหาเกี่ยวกับการตัดสินใจ	๑	๖.๒๕	๒๘	๕๒.๘๓	๒๐๒	๘๘.๒๑	๖๖๕	๖๓.๗๓	๘๘๓	๕๖.๕๑	๑๒๐	๕๖.๘๐	๒๔	๖๖.๖๘	๒	๒๕.๐๐
๗. ปัญหาเกี่ยวกับความรู้ทางอาชีพ	๑	๖.๒๕	๑๕	๒๘.๓๐	๒๒๑	๙๖.๕๑	๘๑๔	๗๗.๘๐	๕๕๔	๕๘.๗๓	๑๘๘	๕๖.๑๖	๒๑	๘๗.๘๘	—	—
เฉลี่ย	๓	๑๗.๘๕	๒๔	๔๗.๑๒	๒๑๑	๙๒.๑๒	๗๐๕	๖๖.๘๗	๘๖๔	๕๘.๗๑	๑๒๘	๖๕.๕๗	๒๐	๘๓.๓๑	๑	๑๖.๐๗

จากตาราง ๒๓. กล่าวได้ว่า

๑. นักเรียนอายุต่างกัน มีแนวโน้มว่าประสบปัญหาแตกต่างกันด้วย และพอจะกล่าวได้ว่า นักเรียนที่ประสบปัญหามากที่สุดคือ อยู่ในวัย ๑๔ และ ๑๗ ปี เพราะจะเห็นได้ว่านักเรียนอายุ ๑๔ ปี ประสบปัญหาไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๖๐ ในทุกลักษณะปัญหา และนักเรียนอายุ ๑๗ ปี ประสบปัญหาในอัตราสูง ยกเว้นปัญหาเกี่ยวกับร่างกายและการเงิน ซึ่งเกิดปัญหาร้อยละ ๔๐.๖๖ และ ๕๘.๓๒ ตามลำดับ

๒. กล่าวโดยสรุปแล้ว เมื่อนักเรียนอายุย่างเข้าปีที่ ๑๑ ยังประสบปัญหาน้อยอยู่ และมีแนวโน้มว่าปัญหาจะเพิ่มขึ้น จนถึงอายุย่างเข้าปีที่ ๑๕ – ๑๖ ปัญหาจะลดลง และประสบปัญหามากอีกครั้งหนึ่ง เมื่ออายุ ๑๗ ปี

๓. อันดับที่ของปัญหาที่นักเรียนแต่ละระดับอายุประสบแตกต่างกันเปรียบเทียบได้ดังนี้

ตาราง ๒๔. แสดงอันดับที่ของลักษณะปัญหา แยกตามอายุ

ลักษณะปัญหา	อายุย่างเข้าปีที่							
	๑๑	๑๒	๑๓	๑๔	๑๕	๑๖	๑๗	๑๘
	อันดับที่	อันดับที่	อันดับที่	อันดับที่	อันดับที่	อันดับที่	อันดับที่	อันดับที่
๑. ปัญหาเกี่ยวกับร่างกาย	๓	๕	๔	๕	๗	๗	๕	–
๒. ปัญหาเกี่ยวกับการเงิน	๔	๗	๖	๖	๕	๓	๔	–
๓. ปัญหาเกี่ยวกับผู้ปกครอง	๑	๖	๕	๗	๖	๖	๒	–
๔. ปัญหาเกี่ยวกับการเรียน	๒	๒	๑	๒	๒	๑	๑	๒
๕. ปัญหาเกี่ยวกับความถนัด	๓	๓	๓	๓	๓	๔	๑	๑
๖. ปัญหาเกี่ยวกับการตัดสินใจ	๕	๔	๔	๔	๔	๕	๑	๓
๗. ปัญหาเกี่ยวกับความรู้ทางอาชีพ	๕	๑	๒	๑	๑	๒	๓	–

ตาราง ๒๕. เปรียบเทียบลักษณะปัญหา แยกตามระดับการเรียน

ลักษณะปัญหา	ผลการสอบครั้งสุดท้าย											
	ต่ำกว่า ๕๐% หรือ ต่ำกว่า ๒.๐๐ (๗๗)		๕๐ – ๖๐% หรือ ๒.๐๐ – ๒.๒๕ (๑๐๘)		๖๑ – ๗๐% หรือ ๒.๒๖ – ๒.๗๕ (๑๒๗)		๗๑ – ๘๐% หรือ ๒.๗๖ – ๓.๒๕ (๑๑๐)		๘๑ – ๙๐% หรือ ๓.๒๖ – ๓.๕๐ (๒๙)		๙๐% ขึ้นไป หรือ ๓.๕๐ ขึ้นไป (๘)	
	จำนวนความถี่	ร้อยละ	จำนวนความถี่	ร้อยละ	จำนวนความถี่	ร้อยละ	จำนวนความถี่	ร้อยละ	จำนวนความถี่	ร้อยละ	จำนวนความถี่	ร้อยละ
๑. ปัญหาเกี่ยวกับร่างกาย	๑๓๙	๖๒.๘๘	๓๔๙	๔๔.๗๓	๔๕๓	๔๔.๓๕	๒๔๗	๓๓.๕๖	๘๘	๓๗.๙๒	๒๙	๔๕.๒๙
๒. ปัญหาเกี่ยวกับการเงิน	๑๔๕	๔๘.๘๖	๓๘๔	๔๔.๙๖	๕๖๖	๔๕.๖๖	๒๙๔	๓๓.๗๔	๘๙	๓๔.๓๕	๕๒	๖๕.๖๐
๓. ปัญหาเกี่ยวกับผู้ปกครอง	๑๕๓	๕๑.๕๖	๓๗๔	๔๓.๐๑	๔๔๗	๔๓.๘๐	๓๔๕	๔๔.๖๓	๔๔	๔๐.๕๑	๒๒	๓๕.๓๖
๔. ปัญหาเกี่ยวกับการเรียน	๑๗๔	๖๐.๗๒	๔๙๒	๕๖.๕๔	๕๔๓	๕๘.๑๑	๔๔๑	๔๔.๘๓	๑๑๔	๕๑.๒๘	๓๐	๕๖.๘๖
๕. ปัญหาเกี่ยวกับความถนัด	๑๖๐	๕๓.๙๒	๔๕๒	๕๐.๘๓	๕๔๔	๕๓.๓๑	๓๗๒	๕๒.๐๓	๑๐๕	๔๕.๒๕	๓๓	๕๑.๕๕
๖. ปัญหาเกี่ยวกับการตัดสินใจ	๑๔๘	๔๔.๘๗	๓๕๔	๔๕.๓๑	๔๗๘	๕๖.๘๔	๓๓๑	๓๗.๔๐	๑๐๑	๔๓.๕๓	๒๘	๔๓.๗๓
๗. ปัญหาเกี่ยวกับความรู้ทางอาชีพ	๑๖๕	๕๕.๖๐	๔๕๗	๕๗.๙๕	๕๕๕	๕๘.๓๑	๓๔๒	๔๔.๒๘	๑๑๔	๕๑.๒๘	๔๑	๖๔.๐๕
เฉลี่ย	๑๕๕	๕๒.๕๕	๔๒๔	๔๔.๑๓	๕๑๐	๕๐.๒๘	๓๖๑	๔๑.๐๒	๑๐๒	๔๑.๔๗	๓๒	๕๐.๒๒

จากตาราง ๒๕. อาจกล่าวได้ว่านักเรียนที่มีระดับการเรียนต่างกัน ประสบปัญหาไม่แตกต่างกันมากนัก อย่างไรก็ตาม จากจำนวนตัวเลขแสดงให้เห็นว่านักเรียนที่การเรียนต่ำกว่า ๕๐ % หรือหน่วยกิตเฉลี่ยต่ำกว่า ๒.๐๐ ประสบปัญหามากกว่านักเรียนที่การเรียนสูงกว่า โดยเฉพาะอย่างยิ่งปัญหาเกี่ยวกับการเรียน ส่วนนักเรียนที่การเรียนตั้งแต่ ๙๐ % ขึ้นไป หรือหน่วยกิตเฉลี่ย ๓.๕๐ ขึ้นไป ประสบปัญหาเกี่ยวกับการเงินมากที่สุด ถ้าพิจารณาอันดับที่ของลักษณะปัญหาที่นักเรียนประสบแยกตามระดับการเรียนแล้วแตกต่างกัน เปรียบเทียบได้ดังนี้

ตาราง ๒๖. แสดงอันดับที่ของลักษณะปัญหา แยกตามระดับการเรียน

ลักษณะปัญหา	ผลการสอบครั้งสุดท้าย					
	ต่ำกว่า ๕๐% หรือ ต่ำกว่า ๒.๐๐	๕๐ – ๖๐% หรือ ๒.๐๐ – ๒.๒๕	๖๑ – ๗๐% หรือ ๒.๒๖ – ๒.๗๕	๗๑ – ๘๐% หรือ ๒.๗๖ – ๓.๒๕	๘๑ – ๙๐% หรือ ๓.๒๖ – ๓.๕๐	๙๐% ขึ้นไป หรือ ๓.๕๐ ขึ้นไป
	อันดับที่	อันดับที่	อันดับที่	อันดับที่	อันดับที่	อันดับที่
๑. ปัญหาเกี่ยวกับร่างกาย	๗	๕	๖	๖	๗	๕
๒. ปัญหาเกี่ยวกับการเงิน	๖	๖	๕	๕	๖	๑
๓. ปัญหาเกี่ยวกับผู้ปกครอง	๔	๗	๗	๒	๕	๗
๔. ปัญหาเกี่ยวกับการเรียน	๑	๒	๒	๑	๑	๔
๕. ปัญหาเกี่ยวกับความถนัด	๓	๓	๓	๔	๓	๓
๖. ปัญหาเกี่ยวกับการตัดสินใจ	๕	๔	๔	๗	๔	๖
๗. ปัญหาเกี่ยวกับความรู้ทางอาชีพ	๒	๑	๑	๓	๒	๒

ตาราง ๒๗. เปรียบเทียบลักษณะปัญหา แยกตามรายได้ของผู้ปกครอง

ลักษณะปัญหา	รายได้ของผู้ปกครองเป็นรายเดือนโดยประมาณ (บาท)																	
	ต่ำกว่า ๑๐๐๐ (๗๕)		๑๐๐๐ – ๒๐๐๐ (๔๖)		๒๐๐๐ – ๓๐๐๐ (๖๖)		๓๐๐๐ – ๔๐๐๐ (๕๔)		๔๐๐๐ – ๕๐๐๐ (๔๓)		๕๐๐๐ – ๖๐๐๐ (๓๑)		๖๐๐๐ – ๗๐๐๐ (๓๑)		๗๐๐๐ – ๘๐๐๐ (๒๒)		๘๐๐๐ ขึ้นไป (๓๕)	
	ความถี่	ร้อยละ	ความถี่	ร้อยละ	ความถี่	ร้อยละ	ความถี่	ร้อยละ	ความถี่	ร้อยละ	ความถี่	ร้อยละ	ความถี่	ร้อยละ	ความถี่	ร้อยละ	ความถี่	ร้อยละ
๑. ปัญหาเกี่ยวกับสุขภาพ	๑๒๑	๖๑.๒๔	๓๔๔	๔๕.๓๑	๒๒๔	๔๓.๓๕	๒๓๑	๔๑.๘๐	๑๑๔	๓๕.๕๙	๔๓	๓๕.๗๕	๔๒	๓๓.๐๔	๕๔	๒๑.๘๖	๔๔	๒๔.๑๖
๒. ปัญหาเกี่ยวกับการเรียน	๑๙๒	๗๐.๕๖	๓๖๐	๘๖.๔๐	๒๓๖	๓๔.๕๓	๒๓๖	๔๑.๕๔	๑๒๔	๓๑.๕๙	๗๔	๓๐.๗๔	๗๑	๒๔.๖๑	๒๑	๓๒.๐๖	๗๕	๒๓.๖๔
๓. ปัญหาเกี่ยวกับผู้ปกครอง	๑๑๒	๖๓.๑๒	๓๖๖	๔๑.๕๔	๒๒๐	๔๑.๓๖	๒๓๒	๔๖.๖๖	๑๒๑	๓๖.๓๘	๔๒	๓๕.๑๗	๒๔	๒๑.๕๐	๕๕	๒๖.๕๐	๔๕	๓๐.๕๐
๔. ปัญหาเกี่ยวกับการ[illegible]	๑๒๑	๗๒.๒๔	๔๓๕	๔๑.๔๕	๒๔๔	๕๖.๓๖	๒๖๒	๖๓.๓๖	๑๗๕	๔๐.๑๕	๑๓๑	๕๕.๔๕	๑๑๐	๔๔.๓๓	๔๕	๔๐.๘๐	๗๖๒	๔๐.๓๒
๕. ปัญหาเกี่ยวกับความ[illegible]	๑๔๕	๗๑.๕๖	๔๓๔	๔๔.๓๒	๒๓๖	๕๓.๓๖	๒๒๔	๕๓.๔๕	๑๓๖	๔๖.๗๕	๑๓๑	๔๔.๒๑	๔๙	๓๕.๔๔	๗๕	๓๕.๕๒	๔๑	๒๕.๑๒
๖. ปัญหาเกี่ยวกับการตัดสินใจ	๑๒๔	๒๕.๓๒	๓๔๑	๕๐.๔๓	๒๓๔	๔๔.๒๓	๒๒๒	๕๐.๒๔	๑๒๔	๓๑.๕๒	๔๖	๓๕.๔๓	๗๖	๓๐.๖๒	๕๑	๒๕.๔๔	๔๕	๓๐.๕๐
๗. ปัญหาเกี่ยวกับความ[illegible]อาชีพ	๑๔๖	๗๐.๔๓	๔๔๒	๖๒.๖๖	๒๕๖	๕๕.๓๕	๒๔๔	๖๕.๖๑	๑๖๖	๔๔.๗๕	๑๒๔	๕๓.๖๖	๑๐๓	๔๑.๕๐	๖๖	๓๑.๒๔	๑๑๐	๓๕.๒๐
เฉลี่ย	๑๔๕	๒๔.๑๑	๔๑๒	๕๒.๔๔	๒๕๑	๔๑.๕๕	๒๓๐	๕๓.๒๑	๑๔๐	๔๑.๗๘	๑๐๓	๔๒.๔๑	๔๑	๓๕.๐๘	๒๕	๓๑.๔๕	๔๗	๓๑.๑๕

จากตาราง ๒๗. อาจกล่าวได้ว่า นักเรียนที่ผู้ปกครองมีรายได้ต่ำ ประสบปัญหาโดยเฉลี่ยแล้วมากกว่านักเรียนที่ผู้ปกครองมีรายได้สูง โดยเฉพาะอย่างยิ่ง นักเรียนที่ผู้ปกครองมีรายได้เดือนละ ๑๐๐๐ บาท ประสบปัญหาโดยเฉลี่ยถึงร้อยละ ๒๘.๑๑ แต่นักเรียนที่ผู้ปกครองมีรายได้ประมาณเดือนละ ๖๐๐๐ บาทขึ้นไป ประสบปัญหาโดยเฉลี่ยเพียงร้อยละ ๗๒.๔๕ เท่านั้น

ความแตกต่างของอันดับที่ของลักษณะปัญหา แยกตามรายได้ของผู้ปกครอง เปรียบเทียบได้ดังนี้

ตาราง ๒๘. แสดงอันดับที่ของลักษณะปัญหา แยกตามรายได้ของผู้ปกครอง

ลักษณะปัญหา	รายได้ของผู้ปกครองเป็นรายเดือนโดยประมาณ (บาท)								
	ต่ำกว่า ๑๐๐๐	๑๐๐๐–๒๐๐๐	๒๐๐๐–๓๐๐๐	๓๐๐๐–๔๐๐๐	๔๐๐๐–๕๐๐๐	๕๐๐๐–๖๐๐๐	๖๐๐๐–๗๐๐๐	๗๐๐๐–๘๐๐๐	๘๐๐๐–ขึ้นไป
	อันดับที่	อันดับที่	อันดับที่	อันดับที่	อันดับที่	อันดับที่	อันดับที่	อันดับที่	อันดับที่
๑. ปัญหาเกี่ยวกับร่างกาย	๗	๗	๕	๕	๗	๕	๔	๕	๕
๒. ปัญหาเกี่ยวกับการเงิน	๔	๖	๗	๖	๔	๗	๖	๓	๖
๓. ปัญหาเกี่ยวกับผู้ปกครอง	๖	๕	๖	๗	๖	๖	๗	๖	๓
๔. ปัญหาเกี่ยวกับการเรียน	๑	๒	๑	๒	๑	๑	๑	๑	๑
๕. ปัญหาเกี่ยวกับความถนัด	๓	๓	๓	๓	๓	๓	๓	๒	๔
๖. ปัญหาเกี่ยวกับการตัดสินใจ	๕	๔	๔	๔	๕	๔	๕	๗	๓
๗. ปัญหาเกี่ยวกับความรู้ทางอาชีพ	๒	๑	๒	๑	๒	๒	๒	๔	๒

ตาราง ๒๙. เปรียบเทียบลักษณะปัญหา แยกตามอาชีพของผู้ปกครอง

ลักษณะปัญหา	อาชีพของผู้ปกครอง																			
	ข้าราชการ (๑๖๑)		ค้าขาย (๘๘)		รับจ้าง (๓๔)		บริษัท (๒๘)		องค์การ (๑๙)		ธนาคาร (๑๖)		ผู้อำนวยการ (๙)		แพทย์ (๖)		ชาวนา (๑๐)		อื่น ๆ (๕๔)	
	ความถี่	ร้อยละ	ความถี่	ร้อยละ	ความถี่	ร้อยละ	ความถี่	ร้อยละ	ความถี่	ร้อยละ	ความถี่	ร้อยละ	ความถี่	ร้อยละ	ความถี่	ร้อยละ	ความถี่	ร้อยละ	ความถี่	ร้อยละ
๑. ปัญหาเกี่ยวกับร่างกาย	๔๖๓	๓๕.๖๕	๓๐๕	๔๓.๘๗	๑๖๔	๖๒.๑๒	๕๒	๒๓.๑๕	๕๓	๓๔.๘๒	๓๖	๒๘.๑๑	๓๒	๔๔.๔๔	๒๕	๕๒.๐๗	๕๒	๖๕.๐๐	๒๒๓	๔๑.๔๑
๒. ปัญหาเกี่ยวกับการเงิน	๔๒๖	๓๒.๘๐	๓๙๔	๕๕.๙๙	๑๗๘	๖๕.๓๒	๔๓	๑๙.๑๗	๕๘	๓๘.๑๐	๓๓	๒๕.๗๗	๒๙	๔๐.๒๘	๒๙	๖๖.๖๖	๔๙	๖๑.๒๕	๒๓๙	๕๕.๓๒
๓. ปัญหาเกี่ยวกับผู้ปกครอง	๔๒๐	๓๒.๓๔	๓๓๓	๔๗.๒๘	๑๖๙	๖๐.๕๕	๕๖	๒๔.๙๗	๔๕	๒๙.๕๖	๓๖	๒๘.๑๑	๓๖	๔๙.๔๖	๒๖	๕๔.๐๕	๔๓	๕๓.๗๕	๒๓๗	๕๔.๗๔
๔. ปัญหาเกี่ยวกับการเรียน	๖๖๒	๕๐.๔๗	๓๔๗	๕๖.๓๗	๑๘๕	๖๗.๘๘	๗๘	๓๔.๗๘	๗๗	๔๔.๕๓	๖๑	๔๗.๖๔	๔๓	๕๙.๖๘	๒๗	๕๖.๒๕	๕๓	๖๖.๒๕	๒๗๘	๖๔.๒๑
๕. ปัญหาเกี่ยวกับความถนัด	๕๒๓	๔๐.๒๗	๓๘๗	๕๔.๙๕	๑๘๐	๖๖.๐๖	๗๗	๓๔.๓๕	๗๐	๔๕.๔๔	๔๑	๓๒.๐๒	๔๐	๕๕.๕๒	๒๙	๖๐.๔๐	๕๗	๗๑.๒๕	๒๕๔	๕๔.๘๒
๖. ปัญหาเกี่ยวกับการตัดสินใจ	๔๕๔	๓๕.๓๔	๒๖๔	๓๘.๐๕	๑๗๑	๖๒.๗๕	๕๘	๒๕.๘๖	๕๑	๓๓.๕๐	๓๖	๒๘.๑๑	๓๑	๔๓.๐๒	๒๖	๕๔.๑๕	๔๖	๕๗.๕๐	๒๔๓	๕๖.๑๓
๗. ปัญหาเกี่ยวกับความรู้ทางอาชีพ	๕๗๗	๔๔.๕๒	๔๓๐	๖๑.๐๖	๑๘๒	๖๖.๗๕	๘๔	๓๗.๔๔	๘๔	๕๘.๔๗	๖๒	๔๘.๔๒	๕๐	๖๙.๔๐	๒๙	๖๐.๔๐	๕๗	๗๑.๒๕	๒๖๓	๖๐.๗๕
เฉลี่ย	๕๐๔	๓๘.๔๒	๓๔๔	๔๙.๐๗	๑๗๕	๖๔.๔๗	๖๔	๒๘.๕๓	๖๓	๔๑.๔๘	๔๓	๓๔.๐๒	๓๗	๕๑.๗๔	๒๖	๕๕.๓๔	๕๑	๖๓.๗๕	๒๔๘	๕๗.๓๑

จากตาราง ๒๙. แสดงว่านักเรียนที่ผู้ปกครองมีอาชีพต่างกัน ย่อมประสบปัญหาแตกต่างกันด้วย ถ้าจะเรียงลำดับนักเรียนที่ประสบปัญหาโดยเฉลี่ยทุกลักษณะปัญหา จากที่ประสบปัญหามากไปหาน้อย แยกตามอาชีพผู้ปกครอง จะได้ดังนี้

ตาราง ๓๐. จำนวนนักเรียนที่ประสบปัญหา เรียงจากมากไปหาน้อย แยกตามอาชีพของผู้ปกครอง

อันดับที่	อาชีพของผู้ปกครอง	ประสบปัญหาโดยเฉลี่ยร้อยละ
๑	รับจ้าง	๖๘.๔๗
๒	ชาวนา	๖๓.๗๕
๓	อื่น ๆ	๕๗.๓๑
๔	แพทย์	๕๕.๓๔
๕	ผู้อำนวยการ	๕๑.๗๔
๖	ค้าขาย	๕๑.๐๗
๗	ทำงานองค์การ	๕๑.๔๔
๘	รับราชการ	๔๘.๔๒
๙	ทำงานธนาคาร	๓๘.๐๒
๑๐	ทำงานบริษัท	๒๘.๕๓

ความแตกต่างของอันดับที่ของลักษณะปัญหา แยกตามอาชีพของผู้ปกครองแตกต่างกัน เปรียบเทียบได้ดังนี้

ตาราง ๓๑. แสดงอันดับที่ของลักษณะปัญหา แยกตามอาชีพผู้ปกครอง

ลักษณะปัญหา	อาชีพของผู้ปกครอง									
	รับราชการ	ค้าขาย	รับจ้าง	ทำงานบริษัท	ทำงานองค์การ	ทำงานธนาคาร	ผู้อำนวยการ	แพทย์	ชาวนา	อื่น ๆ
	อันดับที่	อันดับที่	อันดับที่	อันดับที่	อันดับที่	อันดับที่	อันดับที่	อันดับที่	อันดับที่	อันดับที่
๑. ปัญหาเกี่ยวกับร่างกาย	๔	๖	๖	๖	๕	๔	๕	๔	๓	๗
๒. ปัญหาเกี่ยวกับการเงิน	๖	๓	๔	๗	๔	๕	๗	๕	๔	๖
๓. ปัญหาเกี่ยวกับผู้ปกครอง	๗	๕	๗	๕	๗	๔	๔	๓	๖	๕
๔. ปัญหาเกี่ยวกับการเรียน	๑	๒	๑	๒	๒	๒	๒	๒	๒	๑
๕. ปัญหาเกี่ยวกับความถนัด	๓	๔	๓	๓	๓	๓	๓	๑	๑	๓
๖. ปัญหาเกี่ยวกับการตัดสินใจ	๕	๗	๕	๔	๖	๔	๖	๓	๕	๔
๗. ปัญหาเกี่ยวกับความรู้ทางอาชีพ	๒	๑	๒	๑	๑	๑	๑	๑	๑	๒

<u>การเปรียบเทียบผลการวิจัยครั้งนี้กับการวิจัยอื่น</u>

เนื่องจากในระยะเวลาเดียวกันกับที่ทำการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ประสาร เมืองหมุด[๕] นิสิตชั้นปริญญาโท สาขาการแนะแนว ได้ทำการวิจัยปัญหาและความต้องการเกี่ยวกับการเลือกอาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ และ ๔ ในโรงเรียนสาธิต วิทยาลัยวิชาการศึกษา ดังนั้น เพื่อเป็นการเปรียบเทียบว่านักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑, ปีที่ ๓ และปีที่ ๔ จะมีปัญหาเกี่ยวกับการเลือกอาชีพแตกต่างกันหรือไม่อย่างไร จึงได้นำผลการวิจัยบางประการของประสาร เมืองหมุด มาเปรียบเทียบกับผลการวิจัยครั้งนี้ด้วย ดังนี้

ตาราง ๗๒. เปรียบเทียบลักษณะปัญหาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑, ปีที่ ๓ และปีที่ ๔

ลักษณะปัญหา	อันดับที่ของปัญหา			จำนวนคิดเป็นร้อยละของนักเรียนแต่ละระดับชั้น		
	ม.ศ. ๑	ม.ศ. ๓	ม.ศ. ๔	ม.ศ. ๑	ม.ศ. ๓	ม.ศ. ๔
๑. ปัญหาเกี่ยวกับร่างกาย	๖	๖	๕	๕๑.๒๔	๓๓.๘๐	๕๕.๕๕
๒. ปัญหาเกี่ยวกับการเงิน	๕	๕	๗	๕๑.๕๔	๓๕.๒๔	๔๒.๕๑
๓. ปัญหาเกี่ยวกับผู้ปกครอง	๗	๔	๔	๕๑.๓๗	๓๕.๗๑	๕๕.๘๑
๔. ปัญหาเกี่ยวกับการเรียน	๑	๑	๑	๕๕.๑๑	๕๕.๗๑	๕๗.๗๕
๕. ปัญหาเกี่ยวกับความถนัด	๓	๒	๒	๕๕.๑๕	๕๑.๕๓	๕๓.๘๘
๖. ปัญหาเกี่ยวกับการตัดสินใจ	๔	๔	๖	๕๕.๑๑	๓๕.๗๑	๕๘.๗๐
๗. ปัญหาเกี่ยวกับความรู้ทางอาชีพ	๒	๓	๓	๕๓.๘๒	๖๐.๐๐	๕๑.๕๕
เฉลี่ย	—	—	—	๕๖.๖๕	๓๘.๒๓	๕๖.๕๕

---

[๕] ประสาร เมืองหมุด <u>การสำรวจปัญหาและความต้องการเกี่ยวกับการเลือกอาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ และปีที่ ๔ โรงเรียนสาธิต วิทยาลัยวิชาการศึกษา ในปีการศึกษา ๒๕๐๙</u> ปริญญานิพนธ์

จากตาราง ๑๒. แสดงให้เห็นว่า

๑. โดยเฉลี่ยแล้วนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑ และปีที่ ๕ ประสบปัญหาต่าง ๆ ใกล้ ๆ กัน คือคิดเป็นร้อยละ ๓๑.๒๕ และ ๓๑.๖๔ ตามลำดับ ส่วนนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ นั้น ประสบปัญหาน้อยกว่า คือโดยเฉลี่ยแล้ว ร้อยละ ๒๘.๒๓ เท่านั้น

๒. ปัญหาเกี่ยวกับร่างกาย นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๕ ประสบปัญหานี้เป็นอันดับที่ ๕ ส่วนนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑ และปีที่ ๓ ประสบปัญหานี้เป็นอันดับที่ ๖ หรืออาจกล่าวได้ว่านักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๕ ประสบปัญหาเกี่ยวกับร่างกายมากกว่านักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑ และปีที่ ๓ คือคิดเป็นร้อยละ ๕๕.๕๕, ๔๑.๒๕ และ ๓๓.๔๐ ตามลำดับ

๓. ปัญหาเกี่ยวกับการเงิน เป็นปัญหาอันดับที่ ๕ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑ และปีที่ ๓ และเป็นปัญหาอันดับที่ ๗ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๕ แต่นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑ และปีที่ ๕ ประสบปัญหาในอัตราส่วนใกล้ ๆ กัน และนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ ประสบปัญหานี้น้อยกว่า หรือคิดเป็นร้อยละได้ ๔๑.๕๕, ๔๒.๔๑ และ ๓๕.๒๕ ตามลำดับ

๔. ปัญหาเกี่ยวกับผู้ปกครอง เป็นปัญหาอันดับที่ ๕ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ และปีที่ ๕ ส่วนนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑ ประสบปัญหานี้เป็นอันดับที่ ๗ แต่นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑ และปีที่ ๕ ประสบปัญหานี้ในอัตราส่วนใกล้ ๆ กัน และนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ ประสบปัญหานี้น้อยกว่า หรือคิดเป็นร้อยละได้ ๔๑.๓๓, ๔๔.๔๑ และ ๓๕.๓๑ ตามลำดับ

๕. ปัญหาเกี่ยวกับการเรียน นักเรียนทั้งสามระดับชั้นต่างประสบปัญหานี้เป็นอันดับที่ ๑ คือคิดเป็นร้อยละ ๕๕.๑๑, ๕๕.๗๑ และ ๕๓.๗๕ ตามลำดับ

๖. ปัญหาเกี่ยวกับความรัก เป็นปัญหาอันดับที่ ๒ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ และปีที่ ๕ และเป็นปัญหาอันดับที่ ๓ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑ คือคิดเป็นร้อยละได้ ๔๑.๔๓, ๕๓.๔๔ และ ๔๑.๑๕ ตามลำดับ

๗. ปัญหาเกี่ยวกับการตัดสินใจ เป็นปัญหาอันดับที่ ๕ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑ และปีที่ ๓ และเป็นปัญหาอันดับที่ ๖ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๕ คือคิดเป็นร้อยละ ๔๔.๑๑, ๓๕.๗๑ และ ๔๘.๗๐ ตามลำดับ

๘. ปัญหาเกี่ยวกับความรู้ทางอาชีพ เป็นปัญหาอันดับที่ ๓ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ และปีที่ ๔ ส่วนนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑ ประสบปัญหานี้เป็นอันดับที่ ๒ หรือคิดเป็นร้อยละได้ ๔๐.๐๐, ๕๑.๔๕ และ ๕๓.๘๒ ตามลำดับ

สรุปได้ว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑ และชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๔ ประสบปัญหาไม่แตกต่างกันมากนัก แต่นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ นั้น ประสบปัญหาน้อยกว่า ไม่ว่าจะพิจารณาโดยส่วนรวม หรือพิจารณาแต่ละลักษณะปัญหาก็ตาม ส่วนอันดับที่ของลักษณะปัญหานั้น มีความใกล้เคียงกันทั้งสามระดับชั้น.

บทที่ ๔

ข้อสรุปและข้อเสนอแนะ

<u>สรุปความเบื้องต้น</u>

การสำรวจปัญหาและความต้องการ เกี่ยวกับการ เลือกอาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑ โรงเรียนสาธิต วิทยาลัยวิชาการศึกษา ครั้งนี้ มีความมุ่งหมายที่สำคัญสามประการ คือ ประการแรก เพื่อเป็นการสำรวจข้อเท็จจริง (Survey of facts) เกี่ยวกับสภาพทั่วไปของนักเรียน เช่น สภาวะทางเศรษฐกิจของครอบครัว และสภาพการเรียนของนักเรียน เป็นต้น ประการที่สอง เพื่อเป็นการสำรวจความสนใจและความต้องการในการ เลือกอาชีพของนักเรียนว่า มีความต้องการที่จะเลือกอาชีพใดบ้าง ประการสุดท้าย เพื่อเป็นการสำรวจปัญหาที่เกี่ยวข้องกับการ เลือกอาชีพของนักเรียน ทั้งนี้เพื่อเป็นแนวทางสำหรับช่วยเหลือให้การแนะแนวโดยเฉพาะอย่างยิ่งการแนะแนวอาชีพแก่นักเรียน ได้ตรงกับปัญหาและความต้องการของนักเรียน

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล เพื่อการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ได้แก่แบบสอบถามที่สร้างขึ้นเอง โดยจัดทำเป็นสองขั้นคือ ขั้นแรกใช้แบบสอบถามชนิดเติมคำ ให้นักเรียนตอบเป็นการทราบปัญหาอย่างกว้าง ๆ เสียก่อน ขั้นที่สองนำปัญหาที่ได้จากการตอบแบบสอบถามในขั้นแรกมาจัดหมวดหมู่ แล้วผูกเป็นข้อปัญหา โดยอาศัยแบบสอบถามของมูนนีย์ เป็นหลักในการแบ่งหมวดหมู่ปัญหา แบบสอบถามที่ใช้ในการเก็บข้อมูลจริงจึงแบ่งเป็นสามตอน คือ ตอนแรกเป็นตอนที่ต้องการทราบเกี่ยวกับสภาพทั่วไปของนักเรียน ตอนที่สองเป็นรายชื่ออาชีพที่ให้นักเรียนเลือก ซึ่งแบ่งเป็นอาชีพที่ศึกษาได้ในสถาบันต่ำกว่ามหาวิทยาลัย และอาชีพที่ต้องศึกษาอบรมในระดับมหาวิทยาลัยหรือเทียบเท่า ตอนที่สามเป็นปัญหาที่เกี่ยวข้องกับการ เลือกอาชีพของนักเรียน ซึ่งแบ่งหมวดปัญหาออกเป็นลักษณะปัญหา ๗ หมวด คือ หมวดเกี่ยวกับร่างกาย, การเงิน, ผู้ปกครอง, การเรียน, ความถนัด, การตัดสินใจ และ หมวดความรู้เกี่ยวกับอาชีพ ในปัญหาแต่ละหมวดแบ่งเป็นข้อปัญหาย่อยหมวดละ ๘ ข้อปัญหา จึงรวมข้อปัญหาทั้งสิ้น ๕๖ ข้อปัญหา

สำหรับการเก็บข้อมูลนั้น ผู้เขียนดำเนินการเก็บข้อมูลด้วยตนเอง ได้จำนวนข้อมูลแต่ละโรงเรียนดังนี้คือ โรงเรียนมัธยมสาธิต วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร จำนวน ๒๔๓ ฉบับ เป็นของนักเรียนชาย ๑๒๓ ฉบับ และนักเรียนหญิง ๑๒๐ ฉบับ โรงเรียนมัธยมสาธิต วิทยาลัยวิชาการ-ศึกษา ปทุมวัน จำนวน ๑๓๐ ฉบับ เป็นนักเรียนชาย ๘๔ ฉบับ และนักเรียนหญิง ๔๖ ฉบับ โรงเรียนสาธิตพิบูลบำเพ็ญ วิทยาลัยวิชาการศึกษา บางแสน จำนวน ๕๑ ฉบับ เป็นข้อมูลของนักเรียนชายและนักเรียนหญิง จำนวน ๓๕ และ ๑๖ ฉบับตามลำดับ รวมจำนวนนักเรียนที่ใช้ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ๔๒๕ คน เป็นนักเรียนชาย ๒๔๒ คน และนักเรียนหญิง ๑๘๓ คน หรือจำนวนนักเรียนชายและนักเรียนหญิง คิดเป็นร้อยละ ๕๖.๙๔ และ ๔๓.๐๖ ตามลำดับ

การจัดกระทำกับข้อมูล ใช้วิธีการเจาะลงในบัตรเป็นรายบุคคล แล้วแจงนับแยกประเภทข้อมูลโดยเครื่องจักรกลสถิติ โดยแยกประเภทข้อมูลตาม เพศ โรงเรียน อายุ ระดับการเรียน รายได้ของผู้ปกครอง และอาชีพของผู้ปกครอง

<u>สรุปผลการวิจัย</u>

ผลการศึกษาวิจัยครั้งนี้สรุปได้เป็น ๔ ตอน คือ

ตอนที่ ๑ เกี่ยวกับสภาพทั่วไปของนักเรียน สรุปได้ดังนี้

๑. นักเรียนส่วนมากมีอายุย่างเข้าปีที่ ๑๔ และ ๑๕ คือคิดเป็นร้อยละได้ ๔๔.๗๑ และ ๒๗.๗๖ ตามลำดับ ในจำนวนนี้นักเรียนที่อายุย่างเข้าปีที่ ๑๔ เป็นนักเรียนชายมากกว่านักเรียนหญิง แต่นักเรียนที่อายุย่างเข้าปีที่ ๑๕ เป็นนักเรียนหญิงมากกว่านักเรียนชาย

๒. ผู้ปกครองนักเรียนส่วนมากมีรายได้ประมาณเดือนละ ๑๐๐๐ – ๒๐๐๐ บาท คือมีถึงร้อยละ ๒๒.๕๙ รองลงมาคือมีรายได้โดยประมาณเดือนละ ๒๐๐๐ – ๓๐๐๐, ๓๐๐๐ – ๔๐๐๐ และ ๔๐๐๐ – ๕๐๐๐ บาท ตามลำดับ

หากพิจารณาแต่ละโรงเรียนแล้ว ผู้ปกครองนักเรียนโรงเรียนมัธยมสาธิต วิทยาลัย-วิชาการศึกษา ประสานมิตร และ โรงเรียนสาธิตพิบูลบำเพ็ญ วิทยาลัยวิชาการศึกษา บางแสน มีรายได้เดือนละประมาณ ๑๐๐๐ – ๒๐๐๐ บาท ส่วนผู้ปกครองนักเรียนโรงเรียนมัธยมสาธิต วิทยาลัย-วิชาการศึกษา ปทุมวัน นั้น ส่วนมากมีรายได้ประมาณเดือนละ ๔๐๐๐ บาทขึ้นไป

๓. นักเรียนประมาณ ๑ ใน ๓ การเรียนอยู่ในระดับ ๖๑ – ๗๐% หรือหน่วยกิตเฉลี่ย ๒.๒๖ – ๒.๗๕ รองลงมาคือ การเรียนอยู่ในระดับ ๕๐ – ๖๐% หรือหน่วยกิตเฉลี่ย ๒.๐๐ – ๒.๒๕ และ ๗๑ – ๘๐% หรือหน่วยกิตเฉลี่ย ๒.๗๖ – ๓.๒๕ ซึ่งมีจำนวนประมาณ ๑ ใน ๔ ของนักเรียนทั้งหมด

นักเรียนที่การเรียนอยู่ในระดับต่ำกว่าที่กล่าวมาแล้วข้างบนนี้ ส่วนมากเป็นนักเรียนชาย แต่ที่การเรียนอยู่ในระดับสูงกว่าที่กล่าวมาแล้ว ส่วนมากเป็นนักเรียนหญิง และในจำนวนนักเรียนสองประเภทนี้ ประเภทแรกส่วนมากเป็นนักเรียนโรงเรียนมัธยมสาธิต วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร ส่วนประเภทหลังเป็นนักเรียนโรงเรียนมัธยมสาธิต วิทยาลัยวิชาการศึกษา ปทุมวัน เป็นส่วนใหญ่

ในจำนวนที่กล่าวมาแล้วทั้งหมดนี้ ถ้าพิจารณาแต่ละโรงเรียนแล้ว นักเรียนโรงเรียนมัธยมสาธิต วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร ส่วนมากการเรียนอยู่ในระดับ ๖๐ – ๗๑% หรือหน่วยกิตเฉลี่ย ๒.๒๖ – ๒.๗๕ ส่วนนักเรียนโรงเรียนมัธยมสาธิต วิทยาลัยวิชาการศึกษา ปทุมวัน และโรงเรียนสาธิตพิบูลบำเพ็ญ วิทยาลัยวิชาการศึกษา บางแสน นั้น ส่วนมากการเรียนอยู่ในระดับ ๗๑ – ๘๐% หรือหน่วยกิตเฉลี่ย ๒.๗๖ – ๓.๒๕ และ ๕๐ – ๖๐% หรือหน่วยกิตเฉลี่ย ๒.๐๐ – ๒.๒๖ ตามลำดับ

๔. ผู้ปกครองนักเรียนมากกว่า ๑ ใน ๓ มีอาชีพรับราชการ รองลงมาคืออาชีพค้าขาย ซึ่งมีจำนวนประมาณ ๑ ใน ๕ นอกนั้นมีอาชีพต่าง ๆ กัน เรียงตามลำดับมากไปหาน้อยดังนี้ คือ อาชีพรับจ้าง ทำงานบริษัท ทำงานองค์การ ทำงานธนาคาร ผู้อำนวยการ แพทย์ และชาวนา ทั้งนี้ยังมีอาชีพอื่น ๆ ที่นอกเหนือไปจากที่กล่าวมานี้และรวมทั้งที่มิได้ระบุอาชีพอีก ๕๔ คน

ถ้าพิจารณาแต่ละโรงเรียนแล้ว ผู้ปกครองนักเรียนโรงเรียนมัธยมสาธิต วิทยาลัย-วิชาการศึกษา ประสานมิตร และ ปทุมวัน ส่วนมากมีอาชีพรับราชการ ส่วนผู้ปกครองนักเรียนโรงเรียนสาธิตพิบูลบำเพ็ญ วิทยาลัยวิชาการศึกษา บางแสน มีอาชีพค้าขายเป็นส่วนมาก

ตอนที่ ๒ เกี่ยวกับการเลือกอาชีพของนักเรียน

๑. นักเรียนประมาณ ๓ ใน ๔ เลือกอาชีพที่ต้องศึกษาในระดับมหาวิทยาลัย หรือเทียบเท่า ถ้าพิจารณาแต่ละโรงเรียนแล้ว นักเรียนมัธยมสาธิต วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร

มากกว่า ๓ ใน ๔ ที่เลือกอาชีพระดับมหาวิทยาลัย ส่วนนักเรียนมัธยมสาธิต วิทยาลัยวิชาการศึกษาปทุมวัน ต้องการอาชีพระดับมหาวิทยาลัยเกือบร้อยละ ๙๕ แต่นักเรียนมัธยมสาธิต วิทยาลัยวิชาการศึกษา บางแสน นั้นตรงกันข้าม กลับแสดงความต้องการอาชีพที่ศึกษาได้ในระดับต่ำกว่ามหาวิทยาลัย คือเลือกอาชีพระดับนี้ถึง ๓ ใน ๔ ของนักเรียนทั้งหมด

๒. อาชีพที่ศึกษาได้ในระดับต่ำกว่ามหาวิทยาลัยที่นักเรียนเลือก ได้แก่อาชีพต่อไปนี้ คือ เลขานุการ บริการโรงแรม พนักงานต้อนรับบนเครื่องบิน งานธนาคาร ช่างเครื่องยนต์ พยาบาล นักแสดงละครฟ้อนรำ มัคคุเทศก์ และนายหน้าเดินตลาด เป็นต้น ทั้งนี้เรียงจากอาชีพที่มีผู้เลือกมากมาหาน้อย ในจำนวนอาชีพดังกล่าวนี้ อาชีพที่นักเรียนชายแสดงความต้องการมากกว่านักเรียนหญิง คือ บริการโรงแรม งานธนาคาร ช่างเครื่องยนต์ และนายหน้าเดินตลาด นอกนั้นแล้วนักเรียนหญิงต้องการเลือกมากกว่านักเรียนชาย

๓. อาชีพที่ต้องศึกษาในระดับมหาวิทยาลัยหรือเทียบเท่าที่นักเรียนเลือก ได้แก่อาชีพต่าง ๆ เรียงจากที่เลือกมากไปหาน้อยดังนี้ นายแพทย์ นักวิทยาศาสตร์ นักการทูต วิศวกรเครื่องยนต์ นักวิทยาศาสตร์การแพทย์ ตำรวจ (นายร้อย) สถาปนิก นักบิน ทหารบก (นายร้อย) ทหารอากาศ (นายเรืออากาศ) และพยาบาล (ปริญญา) เป็นต้น ในจำนวนนี้อาชีพที่นักเรียนชายเลือกมากกว่านักเรียนหญิง คือ นักวิทยาศาสตร์ วิศวกรเครื่องยนต์ ตำรวจ สถาปนิก นักบิน ทหารบก ทหารอากาศ นอกนั้นเป็นอาชีพที่นักเรียนหญิงเลือกมากกว่านักเรียนชาย

๔. นักเรียนที่การเรียนอยู่ในระดับต่ำ และผู้ปกครองมีรายได้ต่ำนั้น พอจะกล่าวได้ว่ามีความต้องการศึกษาหรือเลือกอาชีพในระดับมหาวิทยาลัย น้อยกว่านักเรียนที่การเรียนและรายได้ของผู้ปกครองสูง

ตอนที่ ๓ ปัญหาที่เกี่ยวข้องกับการเลือกอาชีพ

ปัญหาที่เกี่ยวข้องกับการเลือกอาชีพของนักเรียนที่ได้จากการวิจัยครั้งนี้ สรุปได้ดังนี้

๑. ลักษณะปัญหาที่เกี่ยวข้องกับการเลือกอาชีพของนักเรียน หรือที่นักเรียนกำลังประสบอยู่ เรียงลำดับที่ประสบมากไปหาน้อยได้ดังนี้

- ปัญหาเกี่ยวกับการเรียน
- ปัญหาเกี่ยวกับความรู้ทางอาชีพ

- ปัญหาเกี่ยวกับความถนัด
- ปัญหาเกี่ยวกับการตัดสินใจ
- ปัญหาเกี่ยวกับการเงิน
- ปัญหาเกี่ยวกับร่างกาย
- ปัญหาเกี่ยวกับผู้ปกครอง

๒. ปัญหาเกี่ยวกับการเรียน โดยเฉลี่ยแล้ว เป็นปัญหาแก่นักเรียนประมาณร้อยละ ๕๕ ข้อที่เป็นปัญหามากคือ กลัวสอบแข่งขันเข้าเรียนต่อไม่ได้, สติปัญญาไม่เหมาะสมที่จะเรียนอาชีพที่ชอบ, ไม่แน่ใจว่าตนจะเรียนอาชีพที่ชอบได้สำเร็จ และ ไม่เข้าใจว่าตนเองเก่งวิชาอะไร เป็นต้น

๓. ปัญหาเกี่ยวกับความรู้ทางอาชีพ เป็นปัญหาแก่นักเรียนโดยเฉลี่ยประมาณร้อยละ ๕๓ ข้อที่เป็นปัญหามากคือ ไม่ทราบว่าอาชีพที่เลือกนั้นต้องใช้ค่าใช้จ่ายในการศึกษามากน้อยเพียงใด, ขาดความรู้เรื่องลักษณะงานในอาชีพที่เลือก, ขาดความรู้เรื่องสถานที่ที่จะเรียนทางอาชีพ และ ขาดความรู้เกี่ยวกับคุณสมบัติของผู้เรียนในอาชีพนั้น ๆ

๔. ปัญหาเกี่ยวกับความถนัด เป็นปัญหาแก่นักเรียนประมาณร้อยละ ๕๐ เช่น ไม่แน่ใจว่าตนเองถนัดในอาชีพที่ชอบหรือไม่, ไม่มีโอกาสทดสอบความถนัดของตนในทางอาชีพ, ขาดผู้ส่งเสริมในทางที่ตนถนัด และ ไม่เข้าใจว่าตนเองถนัดอาชีพใด เป็นต้น

๕. ปัญหาเกี่ยวกับการตัดสินใจ เป็นปัญหาแก่นักเรียนโดยเฉลี่ยแล้ว ประมาณร้อยละ ๔๔ เช่น ไม่เข้าใจว่าตนเองควรเลือกอาชีพอะไร, เกรงว่าอาชีพที่ตนชอบนั้นเมื่อเรียนจบแล้วจะหางานทำไม่ได้, กังวลใจว่าอาชีพที่เลือกจะไม่ดีพอ และขาดผู้แนะนำเรื่องอาชีพโดยทั่วไป เป็นต้น

๖. ปัญหาเกี่ยวกับการเงิน เป็นปัญหาแก่นักเรียนโดยเฉลี่ยแล้วประมาณร้อยละ ๔๑ เช่น ทุนน้อยเกรงว่าจะเรียนในอาชีพที่เลือกไม่ตลอด, ถ้าเรียนต่อต้องถูกจำกัดเรื่องการใช้เงิน, ถ้าเรียนต่อต้องหารายได้ด้วยตนเอง, และ ไม่มีโอกาสไปเรียนในภูมิลำเนาอื่น เพราะทุนจำกัด เป็นต้น

๗. ปัญหาเกี่ยวกับร่างกาย เป็นปัญหาแก่นักเรียนโดยเฉลี่ยประมาณร้อยละ ๔๑ เช่น ไม่คล่องแคล่วในการทำงานด้วยมือ, สายตาไม่เหมาะสมกับอาชีพที่ตัดสินใจเลือก, รู้สึกประสาทไม่ค่อยดีไม่เหมาะกับอาชีพที่เลือก และไม่ทราบว่าร่างกายจะเหมาะกับอาชีพที่เลือกหรือไม่ เป็นต้น

๘. ปัญหาเกี่ยวกับผู้ปกครอง เป็นปัญหาแก่นักเรียนโดยเฉลี่ยแล้วประมาณร้อยละ ๔๐ เช่น ผู้ปกครองขาดความรู้เรื่องอาชีพเป็นที่ปรึกษาไม่ได้, ไม่ทราบว่าผู้ปกครองคิดอย่างไรกับตน, ผู้ปกครองไม่มีแผนการสำหรับตนในเรื่องอาชีพ และ ผู้ปกครองตั้งความหวังไว้สูงเกินความสามารถของตน เป็นต้น

ตอนที่ ๔ การเปรียบเทียบลักษณะปัญหา

จากการเปรียบเทียบลักษณะปัญหาที่เกี่ยวข้องกับการเลือกอาชีพของนักเรียน ตามสภาพของนักเรียน อาจสรุปได้ดังนี้

๑. โดยส่วนรวมแล้วนักเรียนชายประสบปัญหามากกว่านักเรียนหญิง ในทุกลักษณะปัญหา

๒. ในจำนวนนักเรียนทั้งสามแห่งนี้ เมื่อคิดเทียบเป็นอัตราส่วนแล้ว นักเรียนสาธิตพิบูลบำเพ็ญ วิทยาลัยวิชาการศึกษา บางแสน ประสบปัญหามากที่สุด รองลงมาคือนักเรียนมัธยมสาธิต วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร และ นักเรียนมัธยมสาธิต วิทยาลัยวิชาการศึกษา ปทุมวัน ตามลำดับ

๓. นักเรียนที่อายุแตกต่างกันมีแนวโน้มแสดงว่าประสบปัญหาแตกต่างกันด้วย นักเรียนที่ประสบปัญหามากคือ นักเรียนที่อายุย่างเข้าปีที่ ๑๔ และปีที่ ๑๗ ตามลำดับ นอกจากนี้แล้วความสำคัญของลักษณะปัญหาของนักเรียนแต่ละระดับอายุยังแตกต่างกันด้วย กล่าวคือ นักเรียนที่อายุย่างเข้าปีที่ ๑๑ ประสบปัญหาเกี่ยวกับผู้ปกครองเป็นปัญหาสำคัญอันดับหนึ่ง นักเรียนที่อายุย่างเข้าปีที่ ๑๒, ๑๔ และ ๑๕ ต่างประสบปัญหาเกี่ยวกับความรู้ทางอาชีพเป็นอันดับแรก ส่วนนักเรียนที่อายุย่างเข้าปีที่ ๑๓ และปีที่ ๑๖ ประสบปัญหาเกี่ยวกับการเรียนเป็นปัญหาสำคัญ และนักเรียนที่อายุย่างเข้าปีที่ ๑๗ และปีที่ ๑๘ ประสบปัญหาเกี่ยวกับความถนัดมากกว่าปัญหาอื่น โดยเฉพาะอย่างยิ่งนักเรียนที่อายุย่างเข้าปีที่ ๑๗ นั้น ประสบปัญหาเกี่ยวกับความถนัด, การตัดสินใจ และเกี่ยวกับการเรียนมากเท่า ๆ กัน

๔. กล่าวได้ว่านักเรียนที่ระดับการเรียนต่างกันประสบปัญหาต่าง ๆ ไม่แตกต่างกันมากนัก แต่ก็พอเป็นที่สังเกตได้ว่า นักเรียนที่ระดับการเรียนต่ำ ประสบปัญหามากกว่านักเรียนที่ระดับการเรียนสูง อย่างไรก็ตาม ความสำคัญของปัญหาของนักเรียนแต่ละระดับการเรียนแตกต่างกัน คือ นักเรียนที่การเรียนต่ำกว่า ๕๐% หรือต่ำกว่า ๒.๐๐ ประสบปัญหาการเรียนเป็นปัญหาสำคัญ นักเรียนที่ระดับการเรียน ๕๐ – ๗๐% หรือ หน่วยกิตเฉลี่ยตั้งแต่ ๒.๐๐ – ๒.๗๕ ประสบปัญหาเกี่ยวกับ

ความรู้ทางอาชีพ นักเรียนที่การเรียน ๗๑ – ๙๐ % หรือหน่วยกิตเฉลี่ย ๒.๗๖ – ๓.๖๐ ประสบปัญหาเกี่ยวกับการเรียน และนักเรียนที่การเรียน ๙๐ % ขึ้นไป หรือหน่วยกิตเฉลี่ย ๓.๖๐ ขึ้นไปนั้น ประสบปัญหาเกี่ยวกับการเงินเป็นปัญหาสำคัญ

๕. นักเรียนที่ผู้ปกครองมีรายได้ต่างกัน ประสบปัญหาแตกต่างกันด้วย คือนักเรียนที่ผู้ปกครองมีรายได้ต่ำประสบปัญหาโดยเฉลี่ยแล้วมากกว่านักเรียนที่ผู้ปกครองมีรายได้สูงกว่า แต่เมื่อพิจารณาถึงความสำคัญของลักษณะปัญหาแล้ว แตกต่างกันไม่มากนัก คือ นักเรียนที่ผู้ปกครองมีรายได้ประมาณ ๑๐๐๐ – ๒๐๐๐ บาท และ ๓๐๐๐ – ๔๐๐๐ บาท ต่อเดือน ประสบปัญหาเกี่ยวกับความรู้ทางอาชีพเป็นปัญหาสำคัญ ส่วนนักเรียนที่ผู้ปกครองมีรายได้ต่ำและสูงกว่าที่กล่าวมาแล้วนี้ ประสบปัญหาเกี่ยวกับการเรียนเป็นปัญหาสำคัญ

๖. นักเรียนที่ผู้ปกครองมีอาชีพต่างกัน ประสบปัญหาแตกต่างกันด้วย ในจำนวนนี้นักเรียนที่ผู้ปกครองมีอาชีพรับจ้างประสบปัญหามากกว่านักเรียนที่ผู้ปกครองมีอาชีพอื่น รองลงมาคือนักเรียนที่ผู้ปกครองมีอาชีพชาวนา, อาชีพอื่น ๆ, แพทย์, ผู้อำนวยการ, ค้าขาย, ทำงานองค์การ, รับราชการ, ทำงานธนาคาร และ ทำงานบริษัท ตามลำดับ ส่วนความสำคัญของลักษณะปัญหาแตกต่างกันไม่มากนัก คือนักเรียนที่ผู้ปกครองมีอาชีพรับราชการ, รับจ้าง และอาชีพอื่น ๆ ประสบปัญหาเกี่ยวกับการเรียนเป็นปัญหาสำคัญ ส่วนนักเรียนที่ผู้ปกครองมีอาชีพอื่นนอกเหนือไปจากที่กล่าวนี้ ส่วนใหญ่ประสบปัญหาเกี่ยวกับความรู้ทางอาชีพมากกว่าปัญหาอื่น

ข้อเสนอแนะ

ก. ข้อเสนอแนะโดยทั่วไป

๑. จากผลการศึกษาวิจัยครั้งนี้ จะเห็นได้ว่านักเรียนส่วนใหญ่คือประมาณ ๓ ใน ๔ ของนักเรียนทั้งหมด ต้องการอาชีพที่ศึกษาต่อในระดับมหาวิทยาลัย และย่อมเป็นที่เข้าใจกันอยู่โดยทั่วไปแล้วว่า การศึกษาในระดับมหาวิทยาลัยนั้น เหมาะสำหรับผู้ที่มีสติปัญญาอยู่ในเกณฑ์ดี พร้อมทั้งมีทุนทรัพย์พอเพียงกับค่าใช้จ่ายในการศึกษาอีกด้วย และตามข้อเท็จจริงจากการสำรวจครั้งนี้ปรากฏว่านักเรียนที่มีคุณสมบัติดังกล่าวมีจำนวนน้อย คือส่วนใหญ่ระดับการเรียนอยู่ในระหว่าง ๖๑ – ๗๐ % หรือหน่วยกิต

เฉลี่ย ๒.๒๒ – ๖.๗๕ และผู้ปกครองนักเรียนโดยมากมีรายได้ประมาณเดือนละ ๑๐๐๐ – ๒๐๐๐ บาท จึงควรหาทางช่วยเหลือและสร้างความเข้าใจแก่นักเรียนให้ทราบความจริงข้อนี้ เพื่อนักเรียนจะได้มีแนวความคิดในการเรียน หรือการเลือกอาชีพอย่างเหมาะสมกับตนเองต่อไป เช่น ให้นักเรียนเข้าใจคุณสมบัติทั้งทางสติปัญญา ทางเศรษฐกิจ และทางร่างกาย ของผู้ที่จะศึกษาอาชีพในระดับมหาวิทยาลัย นักเรียนจะได้เปรียบเทียบคุณสมบัติต่าง ๆ ดังกล่าวกับคุณสมบัติของตนเองว่า มีความสอดคล้องกันอย่างไรหรือไม่ นักเรียนก็จะเกิดความคิดใหม่ เช่น เห็นว่าตนเองควรเลือกอาชีพใด และต้องเตรียมตัวเพื่อการศึกษาอย่างไร เป็นต้น วิธีการดังกล่าวนี้อาจทำได้ทั้งการแนะแนวเป็นหมู่ (Group guidance) และการให้คำปรึกษาเป็นรายบุคคล (Individual Counseling)

๒. ปรากฏผลว่านักเรียนมักเลือกอาชีพที่ผู้ประกอบอาชีพส่วนใหญ่ประสบความรุ่งโรจน์เสียเป็นส่วนมาก เช่น นายแพทย์ นักวิทยาศาสตร์ นักการทูต วิศวกร นายตำรวจ และนายทหาร เป็นต้น ควรจะหาทางชี้แจงให้นักเรียนได้ทราบถึงอาชีพที่ตนสนใจต่าง ๆ เหล่านี้ทั้งในด้านลักษณะของอาชีพ การเรียน ข้อดี ข้อเสีย รายได้ ความยากลำบากและลักษณะของผู้ประกอบอาชีพนั้น ๆ เป็นอย่างดี โดยพยายามให้นักเรียนเข้าใจด้วยตนเอง และเกิดความเข้าใจตนเอง รวมทั้งให้ความรู้ทางอาชีพต่าง ๆ เพิ่มขึ้นด้วย เช่น อาชีพที่คล้ายคลึงกับอาชีพที่นักเรียนสนใจ

อีกประการหนึ่งที่สำคัญยิ่ง คือ การให้ความรู้เกี่ยวกับความต้องการด้านกำลังคนในอาชีพต่าง ๆ แก่นักเรียนโดยทำให้เข้าใจว่าประเทศชาติกำลังต้องการกำลังคนในอาชีพชนิดใดบ้าง หรืออาชีพใดที่กำลังเป็นที่ต้องการของท้องตลาดทั้งในปัจจุบันและอนาคต วิธีการต่าง ๆ ที่กล่าวมาแล้วนี้อาจมีแนวทางทำได้ดังนี้ คือ

๑. การจัดศูนย์ความรู้เกี่ยวกับอาชีพ (vocational information center) เช่น การรวบรวมเอกสาร หนังสือ และสิ่งพิมพ์ต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง เพื่อส่งเสริมให้นักเรียนได้ศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง ทั้งนี้จะต้องคำนึงว่าเป็นข้อมูลหรือข้อสนเทศที่เป็นปัจจุบันอยู่เสมอ

๒. การจัดให้มีการแสดงเกี่ยวกับวันอาชีพ (career day) ในอาชีพที่นักเรียนสนใจ เพื่อให้นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจในสภาพของงานอาชีพต่าง ๆ กว้างขวางยิ่งขึ้น

๓. จัดให้มีการพานักเรียนไปดูการปฏิบัติงานจริงตามโรงงานต่าง ๆ (plant tours) รวมทั้งการแสดงนิทรรศการ (exhibitions) ทางอาชีพตามโอกาสที่เหมาะสมอยู่เสมอ

๔. ควรมีการสอนวิชาสำรวจอาชีพขึ้นในโรงเรียน เพื่อให้สัมพันธ์กับกิจกรรมต่าง ๆ ที่จัดขึ้นเกี่ยวการนี้

๕. มีกำหนดการปฏิบัติการแนะแนวอาชีพ (vocational guidance schedule) ในโรงเรียนอย่างสม่ำเสมอ

๖. การติดต่อให้ความรู้ทางอาชีพแก่ผู้ปกครองนักเรียนนับเป็นสิ่งจำเป็นอย่างหนึ่ง เพราะผู้ปกครองนักเรียนย่อมมีส่วนเกี่ยวข้องกับการเลือกอาชีพของนักเรียนอยู่มากทีเดียว ฉะนั้นการช่วยให้ผู้ปกครองนักเรียนเข้าใจถึงลักษณะและแนวโน้มต่าง ๆ ในทางอาชีพย่อมมีผลดีต่อการเลือกอาชีพของนักเรียนด้วย ทั้งนี้รวมถึงการช่วยให้ผู้ปกครองนักเรียนเข้าใจความถนัด ความสนใจในอาชีพของนักเรียนของตนอย่างดีด้วย เช่นการส่งเอกสารทางอาชีพให้แก่ผู้ปกครอง การจัดให้มีการประชุมและอภิปรายเกี่ยวกับเรื่องอาชีพ และการติดต่อกับผู้ปกครองนักเรียน โดยการรายงานผลการเรียน ผลการทดสอบ เช่น ความถนัด ความสนใจ และความสามารถพิเศษของนักเรียนที่ทางโรงเรียนพบแก่ผู้ปกครองนักเรียนอยู่เสมอ

๗. ควรมีการติดตามสำรวจความสนใจในเรื่องอาชีพของนักเรียนอยู่เสมอ ทั้งนี้เพื่อเป็นการกระตุ้นให้นักเรียนคิด และสนใจในเรื่องอาชีพกว้างขวางยิ่งขึ้น

ข. ข้อเสนอแนะในการแก้ปัญหา

การช่วยเหลือในปัญหาที่เกี่ยวข้องกับการเลือกอาชีพ อาจทำได้ดังนี้

๑. ปัญหาเกี่ยวกับการเรียน ควรมีการสอนซ่อมเสริม (remedial teaching) โดยคณะครูร่วมมือกันสำรวจและสอนตามความจำเป็นในวิชาที่เป็นปัญหาแก่นักเรียน

๒. ปัญหาเกี่ยวกับความรู้ทางอาชีพ ควรปฏิบัติตามแนว ข้อ ๒. ของข้อเสนอแนะทั่วไปดังกล่าวมาแล้ว

๓. ปัญหาเกี่ยวกับความถนัด ควรเน้นการส่งเสริมให้นักเรียนได้มีโอกาสทดลองปฏิบัติในงานอาชีพต่าง ๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งอาชีพที่นักเรียนสนใจ สำหรับโรงเรียนมัธยมสาธิตวิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร อาจทำได้สะดวก เพราะเป็นโรงเรียนมัธยมแบบประสมอยู่แล้ว ส่วนอีกสองโรงเรียนนั้นอาจทำได้ในวิชาที่สัมพันธ์กับวิชาอาชีพ เช่น ศิลปะและศิลปปฏิบัติ เป็นต้น

๔. ปัญหาเกี่ยวกับการตัดสินใจ ส่งเสริมให้นักเรียนมีความเข้าใจตนเองโดยการแนะแนวเป็นหมู่และเป็นรายบุคคลในด้านต่าง ๆ เช่น

ก. ความสามารถทางการเรียน

ข. ความถนัดและความสนใจ

ค. สถานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว

ง. สมรรถภาพของร่างกาย

จ. การปลูกฝังทัศนคติที่ดีต่ออาชีพต่าง ๆ

๕. ปัญหาเกี่ยวกับร่างกาย ควรเน้นให้มีการปฏิบัติดังนี้

ก. จัดให้มีการตรวจสุขภาพและร่างกาย

ข. จัดให้มีบันทึกเกี่ยวกับการพัฒนาการและประวัติเกี่ยวกับสุขภาพและร่างกาย

ค. ส่งเสริมการออกกำลังกายและการกีฬาอย่างถูกต้อง

ง. อาจจัดให้มีผู้ให้คำปรึกษาพิเศษ (part time counselor) สำหรับให้คำปรึกษาแนะนำนักเรียนเกี่ยวกับปัญหาทางร่างกาย เช่น นายแพทย์ที่เชี่ยวชาญในทางนี้เป็นต้น

๖. ปัญหาเกี่ยวกับการเงิน ควรจัดหาทุนสงเคราะห์นักเรียนที่เรียนดีแต่สถานะทางเศรษฐกิจไม่ดี และจัดหางานให้นักเรียนทำงานตามโอกาสอันควร นอกจากนี้ควรให้ความรู้เกี่ยวกับการประมาณค่าใช้จ่ายในการศึกษาอาชีพต่าง ๆ

๗. ปัญหาเกี่ยวกับผู้ปกครอง ทางโรงเรียนควรมีการติดต่อสัมพันธ์กับผู้ปกครองเพื่อช่วยเหลือให้ผู้ปกครองเข้าใจนักเรียนของตนอย่างดี ทั้งในด้านความสามารถ ความสนใจ ความถนัด และพยายามส่งเสริมให้ผู้ปกครองนักเรียนเห็นคุณค่าของการที่นักเรียนตัดสินใจด้วยตนเอง

๘. การพิจารณาช่วยเหลือในด้านต่าง ๆ ดังกล่าวมาแล้ว ควรคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคลของนักเรียนเป็นสำคัญ เช่น นักเรียนที่ระดับการเรียนใดมักประสบในปัญหาใดเป็นปัญหาสำคัญ หรือนักเรียนที่ผู้ปกครองมีอาชีพใด และรายได้มากน้อยเพียงใด มีปัญหาใดเป็นปัญหาสำคัญ เป็นต้น

๔. ควรส่งเสริมให้มีเครื่องมือและอุปกรณ์ในการแนะแนวอย่างพร้อมเพรียง เช่น บุคลากร แบบสอบถาม แบบทดสอบ ระเบียนต่าง ๆ ตลอดจนเครื่องอำนวยความสะดวก (facilities) ที่จำเป็นต่าง ๆ

ค. ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการค้นคว้าศึกษาต่อไป

เนื่องจากการค้นคว้าครั้งนี้ เป็นการค้นคว้าศึกษาในขอบเขตจำกัด ผู้เขียนจึงใคร่เสนอแนะให้มีการศึกษาวิจัยต่อไปในเรื่องต่าง ๆ ดังนี้

๑. เนื่องจากการศึกษาวิจัยครั้งนี้ใช้วิธีเก็บข้อมูลจากแบบสอบถามแต่เพียงอย่างเดียว อาจได้ข้อมูลที่คลาดเคลื่อนอยู่บ้าง ดังนั้น หากจะมีการศึกษาวิจัยในทำนองเดียวกันนี้ ควรเก็บข้อมูลจากการสัมภาษณ์ประกอบด้วย

๒. ควรมีการศึกษาวิจัยปัญหาที่เกี่ยวกับการเลือกอาชีพในลักษณะเดียวกันนี้กับนักเรียนในระดับมัธยมศึกษาปีที่ ๑ ในโรงเรียนทั่ว ๆ ไปด้วย เพื่อจะได้ทราบถึงปัญหาและความต้องการเกี่ยวกับการเลือกอาชีพของนักเรียนในระดับชั้นนี้กว้างขวางขึ้นไปอีก

๓. ควรมีการศึกษาวิจัยถึงสาเหตุและแรงจูงใจในการเลือกอาชีพของนักเรียน ว่ามีสาเหตุและแรงจูงใจใดบ้างที่ทำให้นักเรียนต้องการและเลือกอาชีพนั้น ๆ เพื่อจะได้เป็นแนวทางในการส่งเสริม และสร้างความเข้าใจในเรื่องการเลือกอาชีพของนักเรียนได้อย่างถูกต้องยิ่งขึ้น

๔. ควรมีการสำรวจความเห็นและความต้องการของผู้ปกครองนักเรียน เกี่ยวกับการเลือกอาชีพของเด็กของตน เพื่อจะได้เป็นการกระตุ้นให้ผู้ปกครองนักเรียนพยายามเข้าใจเด็กของตนและคิดวางแผนเกี่ยวกับการเรียนของเด็กของตนให้มากขึ้นกว่าที่เป็นอยู่ ในตอนที่มีการสำรวจนี้

๕. หลังจากการสำรวจครั้งนี้แล้วชั่วระยะเวลาหนึ่ง เช่น ๑ ปีผ่านไปแล้ว ควรสำรวจในทำนองเดียวกันนี้กับนักเรียนในกลุ่มเดียวกันนี้ซ้ำอีก ทั้งนี้เพื่อเป็นการกระตุ้นให้นักเรียนคิดถึงเรื่องอาชีพมากยิ่งขึ้น ทั้งยังเป็นการเปรียบเทียบได้ด้วยว่า ปัญหาและความต้องการต่าง ๆ จะแตกต่างไปจากการสำรวจครั้งนี้อย่างไรหรือไม่.

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

นาฏเฉลียว สุมาวงศ์ <u>วัยรุ่น</u> จุลสารสมาคมการศึกษาแห่งประเทศไทย ๒๕๐๕, ๗๔ หน้า.

วิชาการและสถิติแรงงาน, กอง "รายงานวิเคราะห์ผลการจัดหางานทั่วไปโดยสรุป" <u>แรงงานสัมพันธ์</u> ๔ : ๔๒ กันยายน ๒๕๐๙.

ศึกษาธิการ, กระทรวง <u>บทความแนะแนวการศึกษาและอาชีพ ฉบับที่ ๑</u> เอกสารบทความแนะแนวการศึกษาและอาชีพ ของกองเผยแพร่การศึกษา ๒๕๐๘, ๕๐ หน้า.

ศึกษาธิการ, กระทรวง <u>บทความแนะแนวการศึกษาและอาชีพ ฉบับที่ ๒</u> เอกสารบทความแนะแนวการศึกษาและอาชีพ ของกองเผยแพร่การศึกษา ๒๕๐๘, ๕๓ หน้า.

ศึกษาธิการ, กระทรวง <u>บทความแนะแนวการศึกษาและอาชีพ ฉบับที่ ๖</u> เอกสารบทความแนะแนวการศึกษาและอาชีพ ของกองการเผยแพร่การศึกษา ๒๕๐๘, ๕๓ หน้า.

ศึกษาธิการ, กระทรวง <u>แผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๐๓</u> เอกสารการศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการ ๒๕๐๙, ๗๔ หน้า.

ศึกษาธิการ, กระทรวง <u>เอกสารการประชุมการแนะแนวการศึกษาและอาชีพ</u> เอกสารการประชุมแนะแนวการศึกษาและอาชีพ ของกองเผยแพร่การศึกษา ๒๕๑๕, ๒๖ หน้า.

สุกใจ เหล่าสุนทร <u>วิชาอาชีพในโรงเรียนมัธยมศึกษา</u> จุลสารสมาคมการศึกษาแห่งประเทศไทย ๒๕๐๓, ๑๒๔ หน้า.

สุรินทร์ สรสิริ และ ธัญญานี สรสิริ <u>การศึกษาในประเทศสหรัฐอเมริกา</u> จุลสารสมาคมการศึกษาแห่งประเทศไทย ๒๕๐๓, ๑๔๒ หน้า.

อำไพ บูรณฤกษ์ <u>การแนะแนวเบื้องต้น</u> โครงการพัฒนาการศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ ๒๕๐๕, ๖๖ หน้า.

แฮทช์, เอ็น เรย์มอนด์ และ ฉันทา โชติกเสถียร <u>การให้คำปรึกษาทางอาชีพในระดับมัธยมศึกษา</u> โรงพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช ๒๕๐๙, ๑๐๐ หน้า.

Boon Thung, Nannar, Occupational Choices Compared with Occupational Opportunities of Selected Students from Cholburi. Master's Thesis, University of Indiana, 1957, 87 PP., typed.

Dreston, Katherine W., "Vocational Choices of Secondary Pupils," Occupations 27: 104-106, March, 1948.

Ezell, L. B., and Tate, Henry H., "High School Students Look to the Future," The Journal of Educational Research 49: 217-222, July, 1955.

Galler, Evid H., "Influence of Social Class on Children's Choices of Occupation," Elementary School Journal 51: 439-445, October, 1951.

Gerberich, Raymond J., Measurement and Evaluation in the Modern School, David McKay Company, Inc., New York, 1963, 622 PP.

Glanz, Edward C., Foundations and Principles of Guidance, Allyn and Bacon, Inc., Boston, 1964, 429 PP.

Harison, E.C., "See What They Choose," Occupations 30: 277-279, February, 1952.

Kroger, R., and Lontlit, C.M., "The Influence of Father's Occupational on Vocational Choices of High School Boys," Journal of Applied Psychology 14: 203-212, May, 1935.

Loa Sunthara, Sudchai, A Survey of Pupil Needs and Problems in a Boy and Girl Secondary School in Bangkok Thailand, Master's Thesis, The Ohio State University, 1951, 67 PP., typed.

Mooney, Ross L., Mooney Problem Checklist, College Form, 1950.

Paradis, Adrian A., <u>You and the Next Decade</u>, David Mckay Company, Inc., New York, 1965, 179 PP.

Stephenson, Rechard M., "Occupational Aspiration and Plan of 433 Ninth Graders," <u>The Journal of Educational Research</u> 49: 27-35, May, 1955.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก.

แบบสอบถาม

แบบสอบถามปัญหาเกี่ยวกับการเลือกอาชีพ

สำหรับ

นักเรียนชั้น มศ. ๑ และ มศ. ๓

ตอนที่ ๑

ให้นักเรียนเขียนเครื่องหมาย ลงในช่อง [ ] หรือกรอกข้อความตามสภาพที่เป็นจริง

๑. จังหวัด.................... โรงเรียน..............................

๒. เพศ ๑ [ ] ชาย ๒ [ ] หญิง

๓. ชั้น ๑ [ ] มศ.๑ ๒ [ ] มศ.๓ ๓ [ ] มศ.๕

๔. อายุย่างเข้า
- ๑ [ ] ๑๑ ปีหรือต่ำกว่า
- ๒ [ ] ๑๒ ปี
- ๓ [ ] ๑๓ ปี
- ๔ [ ] ๑๔ ปี
- ๕ [ ] ๑๕ ปี
- ๖ [ ] ๑๖ ปี
- ๗ [ ] ๑๗ ปี
- ๘ [ ] ๑๘ ปี
- ๙ [ ] ๑๙ ปี
- ๑๐ [ ] ๒๐ ปี หรือ สูงกว่า

๕. อาชีพของผู้ปกครอง (บอกให้ชัดเจน)

....

๖. รายได้ของผู้ปกครองเป็นรายเดือนโดยประมาณ
- ๑ [ ] ต่ำกว่า ๑๐๐๐ บาท
- ๒ [ ] ๑๐๐๐ – ๒๐๐๐ บาท
- ๓ [ ] ๒๐๐๐ – ๓๐๐๐ บาท
- ๔ [ ] ๓๐๐๐ – ๔๐๐๐ บาท
- ๕ [ ] ๔๐๐๐ – ๕๐๐๐ บาท
- ๖ [ ] ๕๐๐๐ – ๖๐๐๐ บาท
- ๗ [ ] ๖๐๐๐ – ๗๐๐๐ บาท
- ๘ [ ] ๗๐๐๐ – ๘๐๐๐ บาท
- ๙ [ ] ๘๐๐๐ บาทขึ้นไป

๗. ผลการสอบครั้งสุดท้าย
- ๑ [ ] ต่ำกว่า ๕๐%
- ๒ [ ] ๕๐ – ๖๐%
- ๓ [ ] ๖๑ – ๗๐%
- ๔ [ ] ๗๑ – ๘๐%
- ๕ [ ] ๘๑ – ๙๐%
- ๖ [ ] ๙๐% ขึ้นไป

ตอนที่ ๒

ทุกคนจะต้องมีอาชีพเพื่อหาเลี้ยงตัวเองในภายหน้า ฉะนั้นจึงควรคิดเรื่องอาชีพเสียแต่เนิ่น ๆ อาชีพทุกอาชีพจะต้องอาศัยการเรียนและการฝึกฝน อยู่เฉย ๆ จะมีความสามารถในอาชีพขึ้นมาไม่ได้

การเรียนหรือการฝึกอาชีพ อาจเรียนหรือฝึกได้กับผู้ที่มีความรู้ในอาชีพนั้น ๆ โดยตรง คือ การหัดงาน หรือเรียนจากโรงเรียนที่สอนอาชีพนั้น ๆ

การเรียนอาชีพในโรงเรียนมีประเภทใหญ่ ๆ ๒ ประเภท คือ เรียนในมหาวิทยาลัย และเรียนในระดับต่ำกว่ามหาวิทยาลัย ดังนั้นอาชีพอาจแบ่งเป็น ๒ พวก คือ

๑. พวกต้องเรียนในโรงเรียนต่ำกว่าระดับมหาวิทยาลัย

๒. พวกต้องเรียนในมหาวิทยาลัยหรือเทียบเท่า

ดังนั้น ถ้าหากนักเรียนคนใดคิดจะไปเรียนต่อในมหาวิทยาลัยแน่ ก็ควรเลือกอาชีพที่อยู่ในหมวด ๒ ถ้านักเรียนคนใดคิดว่าตนอาจไม่เรียนต่อในมหาวิทยาลัย ก็ควรเลือกอาชีพที่เรียนในโรงเรียนอาชีพโดยไม่ต้องเรียนจากมหาวิทยาลัย

ให้นักเรียนเลือกอาชีพ<u>เฉพาะหมวดใดหมวดหนึ่งเท่านั้น</u> และถ้าคิดว่าต้องการอาชีพนั้นมากที่สุดก็ให้เขียนเลข ๑ ลงในช่อง [ ] หน้าอาชีพนั้น ถ้าต้องการรองลงมาก็ให้เขียนเลข ๒ รองลงมาอีกก็ให้เขียนเลข ๓ (ให้เลือก ๓ อาชีพเท่านั้น)

<u>หมวด ๑</u> อาชีพที่เลือกเรียนได้ในโรงเรียนหรือฝึกหัดได้โดยไม่ต้องเข้าเรียนในมหาวิทยาลัย

๑	[ ]	บริการโรงแรม	๘	[ ]	ช่างตัดเสื้อ
๒	[ ]	พนักงานรถไฟ	๙	[ ]	ช่างบัดกรี
๓	[ ]	ครูโรงเรียนประถมศึกษา	๑๐	[ ]	ช่างปูน
๔	[ ]	ครูโรงเรียนมัธยมศึกษา	๑๑	[ ]	ช่างถ่ายภาพ
๕	[ ]	ช่างแต่งผม	๑๒	[ ]	ช่างทอผ้า
๖	[ ]	ช่างตัดผม	๑๓	[ ]	ช่างต่อเรือ
๗	[ ]	ช่างเสริมสวย	๑๔	[ ]	พนักงานวิทยุและโทรคมนาคม

๑๕ [ ] ช่างภาพหนังสือพิมพ์
๑๖ [ ] ช่างเชื่อมโลหะ
๑๗ [ ] ช่างแก้วิทยุโทรทัศน์
๑๘ [ ] ช่างเย็บหนัง
๑๙ [ ] ช่างพิมพ์
๒๐ [ ] ช่างเหล็ก, ช่างโลหะ
๒๑ [ ] ตำรวจ (นายสิบ)
๒๒ [ ] เกษตรกร (เลี้ยงสัตว์ปลูกพืช)
๒๓ [ ] คนงานในโรงงานอุตสาหกรรม
๒๔ [ ] การประมง
๒๕ [ ] ผู้สื่อข่าว
๒๖ [ ] พนักงานป่าไม้
๒๗ [ ] ทหารบก (นายสิบ)
๒๘ [ ] ทหารเรือ (จ่า)
๒๙ [ ] ทหารอากาศ (จ่า)
๓๐ [ ] นักเขียนข่าวหนังสือพิมพ์
๓๑ [ ] ผู้ช่วยบรรณารักษ์
๓๒ [ ] ผู้ช่วยพยาบาล
๓๓ [ ] พนักงานต้อนรับบนเครื่องบิน
๓๔ [ ] พนักงานไปรษณีย์
๓๕ [ ] พยาบาล
๓๖ [ ] มัคคุเทศก์
๓๗ [ ] คนหาประกันชีวิต
๓๘ [ ] ทำงานธนาคาร
๓๙ [ ] นายหน้า, คนเดินตลาด
๔๐ [ ] พนักงานบัญชี
๔๑ [ ] พนักงานชวเลข
๔๒ [ ] พนักงานพิมพ์ดีด
๔๓ [ ] เลขานุการ
๔๔ [ ] ช่างกลึง
๔๕ [ ] ช่างไฟฟ้า
๔๖ [ ] ช่างฟิต
๔๗ [ ] ช่างเครื่องยนต์
๔๘ [ ] บุรุษพยาบาล
๔๙ [ ] นักประพันธ์
๕๐ [ ] นักร้องอาชีพ
๕๑ [ ] นักแสดงละคร, ฟ้อนรำ
๕๒ [ ] จิตรกร
๕๓ [ ] โฆษกวิทยุและโทรทัศน์
๕๔ [ ] ช่างแกะสลัก
๕๕ [ ] ช่างออกแบบเครื่องแต่งกาย
๕๖ [ ] ช่างเขียนแบบ
๕๗ [ ] ช่างตกแต่งภายใน
๕๘ [ ] ช่างทาสี
๕๙ [ ] ช่างปั้นเครื่องลายคราม
๖๐ [ ] ช่างออกแบบลวดลายเครื่องประดับ
๖๑ [ ] ช่างทำเครื่องเฟอร์นิเจอร์
๖๒ [ ] ช่างโทรศัพท์
๖๓ [ ] ช่างไม้
๖๔ [ ] ช่างก่อสร้าง
๖๕ [ ] ช่างตัดเสื้อ

หมวด ๒ อาชีพที่ต้องเรียนในมหาวิทยาลัย หรือสถาบันชั้นสูง

๑ [ ] นายเรือ (เดินทะเล)
๒ [ ] นักบิน
๓ [ ] ครูโรงเรียนประถมศึกษา
๔ [ ] ครูโรงเรียนมัธยมศึกษา
๕ [ ] ครูในวิทยาลัยหรือมหาวิทยาลัย
๖ [ ] ช่างถ่ายภาพ
๗ [ ] ตำรวจ (นายร้อย)
๘ [ ] ทนายความ
๙ [ ] ทหารบก (นายร้อย)
๑๐ [ ] ทหารเรือ (นายเรือ)
๑๑ [ ] ทหารอากาศ (นายเรืออากาศ)
๑๒ [ ] นักหนังสือพิมพ์
๑๓ [ ] นักสังคมสงเคราะห์
๑๔ [ ] บรรณารักษ์
๑๕ [ ] นายอำเภอ (รัฐศาสตร์)
๑๖ [ ] พยาบาล (ปริญญา)
๑๗ [ ] เกษตรกร (จบจากมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์)
๑๘ [ ] ประมง (จบจากมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์)
๑๙ [ ] พนักงานป่าไม้ (จบจากมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์)
๒๐ [ ] เจ้าหน้าที่สหกรณ์ (จบจากมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์)
๒๑ [ ] งานธนาคาร
๒๒ [ ] นักธุรกิจ (พาณิชยศาสตร์)
๒๓ [ ] ผู้ตรวจบัญชี
๒๔ [ ] วิศวกรเครื่องยนต์
๒๕ [ ] วิศวกรไฟฟ้า
๒๖ [ ] วิศวกรโยธา
๒๗ [ ] วิศวกรชลประทาน
๒๘ [ ] วิศวกรก่อสร้าง
๒๙ [ ] วิศวกรเหมืองแร่
๓๐ [ ] นักการทูต
๓๑ [ ] ผู้สื่อข่าว
๓๒ [ ] นายแพทย์
๓๓ [ ] เภสัชกร
๓๔ [ ] สัตวแพทย์
๓๕ [ ] นักวิทยาศาสตร์
๓๖ [ ] นักโบราณคดี (มหาวิทยาลัยศิลปากร)
๓๗ [ ] ศิลปิน (มหาวิทยาลัยศิลปากร)
๓๘ [ ] ช่างออกแบบเครื่องแต่งกาย
๓๙ [ ] สถาปนิก
๔๐ [ ] ช่างตกแต่งภายใน
๔๑ [ ] ผู้พิพากษา
๔๒ [ ] นักประพันธ์
๔๓ [ ] นักวิทยาศาสตร์การแพทย์
๔๔ [ ] นักจิตวิทยา
๔๕ [ ] นักเคมี
๔๖ [ ] นักวิจัยทางวิทยาศาสตร์
๔๗ [ ] นักวิจัยทางสังคมศาสตร์

ตอนที่ ๓

การเลือกอาชีพในตอนที่ ๒ นั้น เมื่อเลือกแล้วอาจจะมีปัญหาต่าง ๆ มาก และปัญหาแต่ละปัญหาก็อาจจะหนักเบาต่างกัน ฉะนั้น ให้ดูปัญหาต่าง ๆ ในตอนที่ ๓ นี้ แต่ละปัญหา พิจารณาดูว่าเป็นปัญหามากน้อยเพียงใด ก็เขียนเครื่องหมาย ✓ ในช่องนั้น ๆ ถ้าข้อใดไม่เป็นปัญหาก็ไม่ต้องเขียนเครื่องหมาย ✓ เช่น

	มากทีเดียว	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยมาก
๑๐. ผู้ปกครองขาดความรู้เรื่องอาชีพเป็นที่ปรึกษาไม่ได้	✓				
๒๒. ไม่คล่องแคล่วในการทำงานด้วยมือ			✓		
๔๓. ร่างกายอ่อนแอเกินไปที่จะเลือกอาชีพที่สนใจ					

ต่อไปนี้โปรดเขียนเครื่องหมาย ✓ ในข้อที่เป็นปัญหาในช่องตามความมากน้อยที่มีในความคิดของท่าน ข้อใดที่ไม่เป็นปัญหาก็ไม่ต้องเขียน

อ่านช้า ๆ ให้เข้าใจ แล้วตอบตามความคิดของท่านเองด้วยความจริงใจ

	มากทีเดียว	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยมาก
๘. สายตาไม่เหมาะสมกับอาชีพที่ตัดสินใจเลือก					
๙. ทุนน้อยเกรงจะเรียนในอาชีพที่เลือกไม่ตลอด					
๑๐. ผู้ปกครองขาดความรู้ในเรื่องอาชีพเป็นที่ปรึกษาไม่ได้					
๑๑. สติปัญญาไม่เหมาะสมที่จะเรียนอาชีพที่ตนชอบ					

	มากทีเดียว	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยมาก
๑๒. ไม่แน่ใจว่าตนถนัดในอาชีพที่ชอบหรือไม่					
๑๓. ไม่เข้าใจว่าตนเองควรเลือกอาชีพอะไร					
๑๔. ขาดความรู้เรื่องลักษณะของงานในอาชีพที่เลือก					
๑๕. มีโรคประจำตัวที่ขัดขวางการประกอบอาชีพที่ชอบ					
๑๖. ถ้าเรียนต่อต้องหารายได้ด้วยตนเอง					
๑๗. ผู้ปกครองไม่เป็นแบบอย่างสำหรับตนในเรื่องอาชีพ					
๑๘. กลัวสอบแข่งขันเข้าเรียนต่อไม่ได้					
๑๙. ขาดผู้สนับสนุนในทางที่ตนถนัด					
๒๐. ผู้ปกครองไม่อยากให้เรียนต่อ					
๒๑. ขาดความรู้เรื่องสถานที่ที่จะเรียนในอาชีพที่เลือก					
๒๒. ไม่คล่องแคล่วในการทำงานด้วยมือ					
๒๓. ถ้าเรียนต่อต้องถูกจำกัดเรื่องการใช้เงิน					
๒๔. ความเห็นของผู้ปกครองขัดแย้งกันในเรื่องการเลือกอาชีพของตน					
๒๕. ไม่มีโอกาสปรับปรุงตนเองในด้านการเรียน					
๒๖. ไม่เข้าใจว่าตนเองถนัดในอาชีพอะไร					
๒๗. ต้องเลือกอาชีพตามใจผู้ปกครอง					
๒๘. ขาดความรู้เกี่ยวกับคุณสมบัติของผู้เรียนอาชีพนั้น ๆ					
๒๙. รู้สึกว่าประวัติไม่ค่อยดี ไม่เหมาะสมกับอาชีพที่เลือก					

	มากทีเดียว	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยมาก
๓๐. เกรงว่าจะเรียนไม่สำเร็จเพราะต้องใช้เวลาไปในการหารายได้พิเศษมาก	......	......	......	......	......
๓๑. ผู้ปกครองต้องการให้ดำเนินอาชีพตามผู้ปกครอง	......	......	......	......	......
๓๒. เบื่อหน่ายการเรียนวิชาต่าง ๆ	......	......	......	......	......
๓๓. ไม่มีโอกาสทดสอบความถนัดของตนในทางอาชีพ	......	......	......	......	......
๓๔. ตนเองไม่มีความคิดในการเลือกอาชีพ	......	......	......	......	......
๓๕. ขาดแหล่งที่จะค้นคว้าหาความรู้เกี่ยวกับอาชีพที่ตนสนใจเลือก	......	......	......	......	......
๓๖. ร่างกายอ่อนแอเกินไปที่จะเลือกเรียนอาชีพที่สนใจ	......	......	......	......	......
๓๗. ไม่มีโอกาสเรียนต่อเพราะไม่มีทุน	......	......	......	......	......
๓๘. ผู้ปกครองตั้งความหวังไว้สูงเกินความสามารถของตน	......	......	......	......	......
๓๙. ไม่เข้าใจว่าตนเองเก่งวิชาอะไร	......	......	......	......	......
๔๐. เกรงว่าไม่มีโอกาสใช้ความถนัดของตนในการประกอบอาชีพ	......	......	......	......	......
๔๑. ผู้ปกครองไม่ชอบอาชีพที่ตนสนใจ	......	......	......	......	......
๔๒. ขาดผู้แนะนำให้ความรู้เกี่ยวกับอาชีพที่ชอบ	......	......	......	......	......
๔๓. ร่างกายไม่สมประกอบคงเรียนทางอาชีพไม่ได้	......	......	......	......	......
๔๔. ไม่มีโอกาสไปเรียนในภูมิลำเนาอื่นเพราะทุนจำกัด	......	......	......	......	......
๔๕. ผู้ปกครองไม่สนับสนุนความคิดของตน	......	......	......	......	......
๔๖. ไม่แน่ใจว่าตนเองอ่อนวิชาอะไร					

	มากทีเดียว	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยมาก
๔๗. ไม่มีโอกาสค้นหาความถนัดของตนเพื่อประกอบอาชีพ					
๔๘. ขาดผู้แนะนำเรื่องอาชีพโดยทั่วไป					
๔๙. ขาดความรู้ในการเตรียมตัวสำหรับที่จะเรียนอาชีพที่เลือก					
๕๐. ท่าทางและบุคลิกลักษณะของตนไม่เหมาะสมกับอาชีพที่ชอบ					
๕๑. ขาดเงินใช้สำหรับวิ่งเต้นติดต่อเพื่อการเรียนต่อ					
๕๒. ไม่ทราบว่าผู้ปกครองคิดอย่างไรกับตน					
๕๓. ไม่แน่ใจว่าตนเองจะเรียนในอาชีพที่ชอบได้สำเร็จ					
๕๔. รู้สึกว่าตนเองไม่มีความถนัดอะไรเลย					
๕๕. เกรงว่าอาชีพที่ตนชอบนั้นเมื่อเรียนจบแล้วจะหางานทำไม่ได้					
๕๖. ไม่ทราบว่าอาชีพที่เลือกนั้นต้องใช้เวลาฝึกฝนศึกษามากเพียงไร					
๕๗. ไม่ทราบว่าร่างกายจะเหมาะกับอาชีพที่ชอบหรือไม่					
๕๘. ขาดเงินทุนทำให้ขาดกำลังใจที่จะเรียนต่อไป					
๕๙. ไม่มีโอกาสปรึกษาเรื่องอาชีพกับผู้ปกครอง					
๖๐. อยู่ในสิ่งแวดล้อมที่ไม่ส่งเสริมการเรียน					
๖๑. รู้สึกไม่แน่ใจในอาชีพที่ตนถนัด					
๖๒. กังวลใจว่าอาชีพที่เลือกจะไม่ดีพอ					
๖๓. ไม่ทราบว่าอาชีพที่เลือกนั้นจะต้องใช้ค่าใช้จ่ายในการศึกษามากน้อยเพียงใด					

กระดาษคำตอบ

ตอนที่ ๑

๑. จังหวัด.............................. โรงเรียน....................................

๒. ๑ ☐ ๒ ☐

๓. ๑ ☐ ๒ ☐ ๓ ☐

๔. ๑ ☐ ๒ ☐ ๓ ☐ ๔ ☐ ๕ ☐ ๖ ☐ ๗ ☐ ๘ ☐ ๙ ☐ ๑๐ ☐

๕. อาชีพของผู้ปกครอง..

๖. ๑ ☐ ๒ ☐ ๓ ☐ ๔ ☐ ๕ ☐ ๖ ☐ ๗ ☐ ๘ ☐ ๙ ☐

๗. ๑ ☐ ๒ ☐ ๓ ☐ ๔ ☐ ๕ ☐ ๖ ☐

ตอนที่ ๒

หมวด ๑

๑ ☐	๑๒ ☐	๒๓ ☐	๓๔ ☐	๔๕ ☐	๕๖ ☐
๒ ☐	๑๓ ☐	๒๔ ☐	๓๕ ☐	๔๖ ☐	๕๗ ☐
๓ ☐	๑๔ ☐	๒๕ ☐	๓๖ ☐	๔๗ ☐	๕๘ ☐
๔ ☐	๑๕ ☐	๒๖ ☐	๓๗ ☐	๔๘ ☐	๕๙ ☐
๕ ☐	๑๖ ☐	๒๗ ☐	๓๘ ☐	๔๙ ☐	๖๐ ☐
๖ ☐	๑๗ ☐	๒๘ ☐	๓๙ ☐	๕๐ ☐	๖๑ ☐
๗ ☐	๑๘ ☐	๒๙ ☐	๔๐ ☐	๕๑ ☐	๖๒ ☐
๘ ☐	๑๙ ☐	๓๐ ☐	๔๑ ☐	๕๒ ☐	๖๓ ☐
๙ ☐	๒๐ ☐	๓๑ ☐	๔๒ ☐	๕๓ ☐	๖๔ ☐
๑๐ ☐	๒๑ ☐	๓๒ ☐	๔๓ ☐	๕๔ ☐	๖๕ ☐
๑๑ ☐	๒๒ ☐	๓๓ ☐	๔๔ ☐	๕๕ ☐	

หมวด ๒

๑ ☐	๑๑ ☐	๒๑ ☐	๓๑ ☐	๔๑ ☐
๒ ☐	๑๒ ☐	๒๒ ☐	๓๒ ☐	๔๒ ☐
๓ ☐	๑๓ ☐	๒๓ ☐	๓๓ ☐	๔๓ ☐
๔ ☐	๑๔ ☐	๒๔ ☐	๓๔ ☐	๔๔ ☐
๕ ☐	๑๕ ☐	๒๕ ☐	๓๕ ☐	
๖ ☐	๑๖ ☐	๒๖ ☐	๓๖ ☐	
๗ ☐	๑๗ ☐	๒๗ ☐	๓๗ ☐	
๘ ☐	๑๘ ☐	๒๘ ☐	๓๘ ☐	
๙ ☐	๑๙ ☐	๒๙ ☐	๓๙ ☐	
๑๐ ☐	๒๐ ☐	๓๐ ☐	๔๐ ☐	

ตอนที่ ๑

ข้อ	มากที่เดียว	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยมาก	ข้อ	มากที่เดียว	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยมาก	ข้อ	มากที่เดียว	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยมาก	ข้อ	มากที่เดียว	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยมาก
๘						๒๒						๓๖						๕๐					
๙						๒๓						๓๗						๕๑					
๑๐						๒๔						๓๘						๕๒					
๑๑						๒๕						๓๙						๕๓					
๑๒						๒๖						๔๐						๕๔					
๑๓						๒๗						๔๑						๕๕					
๑๔						๒๘						๔๒						๕๖					
๑๕						๒๙						๔๓						๕๗					
๑๖						๓๐						๔๔						๕๘					
๑๗						๓๑						๔๕						๕๙					
๑๘						๓๒						๔๖						๖๐					
๑๙						๓๓						๔๗						๖๑					
๒๐						๓๔						๔๘						๖๒					
๒๑						๓๕						๔๙						๖๓					

ภาคผนวก ข.

อาชีพของผู้ปกครอง และการเลือกอาชีพของนักเรียน

ตาราง ๓๓. อาชีพของผู้ปกครองนักเรียน (ที่นอกเหนือไปจากอาชีพที่ระบุไว้ในบทที่ ๓ หน้า ๒๖)

อาชีพ	จำนวน
๑. ชาวประมง	๕
๒. ทนายความ	๕
๓. ข้าราชการบำนาญ	๕
๔. พนักงานบัญชี	๕
๕. ช่างก่อสร้าง	๕
๖. คหบดี	๔
๗. ช่างฟิต	๔
๘. ครูโรงเรียนราษฎร์	๔
๙. ธุรกิจ	๓
๑๐. พยาบาล	๓
๑๑. ช่างไม้	๓
๑๒. ช่างเสริมสวย	๒
๑๓. บรรณารักษ์	๑
๑๔. สถาปนิก	๑
๑๕. จิตกร	๑
๑๖. เหมืองแร่	๑
๑๗. ไม่ระบุ	๒
รวม	๕๔

ตาราง ๓๔ ก. อาชีพระดับต่ำกว่ามหาวิทยาลัยที่นักเรียนเลือกต่ำกว่า ๑๐ คน เรียงจากอาชีพที่มีผู้เลือกมากไปหาน้อย แยกตามเพศและอันดับการเลือก

อาชีพ	รวม	เพศ		อันดับเลือก					
		ช	ญ	๑		๒		๓	
	๑๑๗	๖๗	๕๐	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ
๑. ช่างไฟฟ้า	๘	๘	–	๑	–	๑	–	๖	–
๒. ช่างฟิต	๘	๗	๑	๓	–	๓	–	๑	๑
๓. จิตรกร	๘	๖	๒	๑	๑	๔	–	๑	๑
๔. ครูโรงเรียนประถมศึกษา	๘	๒	๖	–	๓	๑	๓	๑	–
๕. ตำรวจ (นายสิบ)	๗	๗	–	๒	–	๓	–	๒	–
๖. การประมง	๗	๗	–	๒	–	๑	–	๔	–
๗. ช่างเขียนแบบ	๗	๖	๑	๓	๑	๒	–	๑	–
๘. ครูโรงเรียนมัธยมศึกษา	๗	๑	๖	–	๑	๑	๑	๑	๔
๙. ช่างเสริมสวย	๖	๑	๕	๑	๑	–	๔	–	–
๑๐. ช่างแก้วิทยุและโทรทัศน์	๖	๖	–	๑	–	๒	–	๓	–
๑๑. ทหารอากาศ (จ่า)	๖	๕	๑	๑	–	๓	–	๑	๑
๑๒. ทหารเรือ (จ่า)	๕	๕	–	๒	–	๒	–	๑	–
๑๓. พนักงานพิมพ์ดีด	๔	–	๔	–	๑	–	๒	–	๑
๑๔. บุรุษพยาบาล	๔	๔	–	–	–	๒	–	๒	–
๑๕. นักร้องอาชีพ	๔	๑	๓	–	–	–	–	๑	๓
๑๖. พนักงานรถไฟ	๔	๓	๑	๑	–	๑	–	๑	๑
๑๗. ช่างถ่ายภาพ	๓	๒	๑	–	–	๑	๑	๑	–
๑๘. คนหาประกันชีวิต	๓	๓	–	–	–	๓	–	–	–

ตาราง ๓๘ ก. (ต่อ)

อาชีพ	รวม	เพศ		อันดับเลือก					
		ช	ญ	๑		๒		๓	
	๑๑๗	๖๗	๕๐	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ
๑๙. นักเขียนข่าวหนังสือพิมพ์	๓	๒	๑	—	—	—	๑	๒	—
๒๐. ช่างต่อเรือ	๓	๒	๑	—	—	—	—	๒	๑
๒๑. ช่างภาพหนังสือพิมพ์	๓	๒	๑	๑	—	—	๑	๑	—
๒๒. นักประพันธ์	๓	๓	—	๑	—	—	—	๒	—
๒๓. ช่างตกแต่งภายใน	๒	๑	๑	—	—	—	—	๑	๑
๒๔. โฆษกวิทยุและโทรทัศน์	๒	—	๒	—	—	—	—	—	๒
๒๕. พนักงานวิทยุและโทรคมนาคม	๒	๒	—	๑	—	๑	—	—	—
๒๖. ช่างปูน	๑	๑	—	—	—	๑	—	—	—
๒๗. พนักงานไปรษณีย์	๑	๑	—	—	—	๑	—	—	—
๒๘. ช่างโทรศัพท์	๑	๑	—	—	—	๑	—	—	—
๒๙. ช่างแต่งผม	๑	—	๑	—	—	—	๑	—	—
๓๐. ช่างบัดกรี	๑	๑	—	—	—	—	—	๑	—
๓๑. ช่างเหล็กและช่างโลหะ	๑	๑	—	—	—	—	—	๑	—
๓๒. พนักงานป่าไม้	๑	๑	—	—	—	—	—	๑	—
๓๓. ช่างกลึง	๑	๑	—	—	—	—	—	๑	—
๓๔. ช่างไม้	๑	๑	—	—	—	—	—	๑	—
๓๕. ผู้ช่วยบรรณารักษ์	๑	—	๑	—	—	—	—	—	๑
๓๖. ช่างออกแบบเครื่องแต่งกาย	๑	—	๑	—	—	—	—	—	๑
๓๗. ช่างเชื่อมโลหะ	๑	๑	—	๑	—	—	—	—	—
๓๘. ผู้ช่วยพยาบาล	๑	—	๑	—	๑	—	—	—	—

ตาราง ๓๔ ข. อาชีพระดับมหาวิทยาลัยหรือเทียบเท่า ที่นักเรียนเลือกต่ำกว่า ๑๐ คน เรียงจากอาชีพที่มีผู้เลือกมากไปหาน้อย แยกตามเพศและอันดับการเลือก

อาชีพ	รวม	เพศ		อันดับเลือก					
		ช	ญ	๑		๒		๓	
	๓๐๘	๑๗๕	๑๓๓	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ
๑. ศิลปิน (มหาวิทยาลัยศิลปากร)	๙	๒	๗	—	—	—	๓	๒	๔
๒. นายเรือ (เดินทะเล)	๘	๗	๑	๑	—	๒	๑	๔	—
๓. นายอำเภอ (รัฐศาสตร์)	๘	๕	๓	๔	๑	—	๑	๑	๑
๔. วิศวกรโยธา	๗	๗	—	๑	—	๔	—	๒	—
๕. นักโบราณคดี	๗	๓	๔	๑	๑	—	๓	๒	—
๖. ผู้สื่อข่าว	๗	๒	๕	—	๑	๑	๑	๑	๓
๗. บรรณารักษ์	๗	๑	๖	—	—	๑	๒	—	๔
๘. นักหนังสือพิมพ์	๖	๒	๔	๑	—	—	๒	๑	๒
๙. วิศวกรชลประทาน	๕	๔	๑	๓	—	๑	๑	—	—
๑๐. ช่างถ่ายภาพ	๕	๔	๑	—	—	๑	๑	๓	—
๑๑. การประมง (จบจากมหาวิทยาลัยเกษตร)	๔	๔	—	—	—	๔	—	—	—
๑๒. วิศวกรเหมืองแร่	๓	๓	—	๒	—	๑	—	—	—
๑๓. นักวิจัยทางสังคมศาสตร์	๓	๑	๒	—	๑	๑	—	—	๑
๑๔. พนักงานป่าไม้	๒	๑	๑	—	—	—	๑	๑	—

ภาคผนวก ค.

ปัญหาของนักเรียน แยกตามโรงเรียน, อายุ, ระดับการเรียน รายได้ของผู้ปกครอง
และอาชีพของผู้ปกครอง

ตาราง ๓๕. ปัญหาเกี่ยวกับร่างกาย แยกตามโรงเรียน

ข้อปัญหา	รวม		น้ำหนักของปัญหา									
			มากทีเดียว		มาก		ปานกลาง		น้อย		น้อยมาก	
	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ
๑. สายตาไม่เหมาะสมกับอาชีพที่เลือก	๑๒๐	๙๐	๒	๑	๔	๖	๒๔	๒๑	๒๗	๒๓	๖๓	๕๐
ประสาทมิตร	๗๓	๖๕	๑	—	๒	๖	๑๔	๑๑	๑๘	๑๕	๓๘	๓๓
ปทุมวัน	๒๘	๑๗	๑	๑	๑	—	๕	๔	๘	๓	๑๔	๕
บางแสน	๑๘	๙	—	—	๑	—	๕	๒	๑	๕	๑๑	๒
๒. มีโรคประจำตัวที่ขัดขวางการประกอบอาชีพที่ชอบ	๑๐๘	๖๘	๓	—	๑	๕	๑๕	๑๑	๓๐	๑๓	๖๐	๓๗
ประสาทมิตร	๖๖	๕๒	๒	—	๑	๕	๘	๙	๒๓	๑๑	๓๒	๒๗
ปทุมวัน	๒๒	๑๒	—	—	—	—	๗	๒	๒	๑	๑๓	๔
บางแสน	๒๑	๔	๑	—	—	—	—	๒	๕	๑	๑๕	๑
๓. ไม่คล่องแคล่วในการทำงานด้วยมือ	๑๓๐	๕๒	๔	๑	๔	๖	๕๒	๒๕	๓๕	๒๗	๓๖	๓๕
ประสาทมิตร	๗๐	๒๕	๒	๑	๒	๕	๒๒	๑๕	๒๕	๒๒	๒๐	๒๒
ปทุมวัน	๒๘	๑๖	๑	—	๔	๑	๔	๔	๑๑	๓	๘	๔
บางแสน	๓๒	๘	๑	—	๓	—	๑๖	๒	๔	๒	๘	๔
๔. รู้สึกประสาทไม่ค่อยดีไม่เหมาะสมกับอาชีพที่เลือก	๑๐๖	๗๕	๒	๓	๖	๔	๒๕	๑๒	๒๖	๒๐	๕๘	๓๕
ประสาทมิตร	๕๗	๕๗	—	๒	๔	๖	๑๒	๗	๑๕	๑๖	๒๗	๒๖
ปทุมวัน	๒๘	๑๒	๑	—	๒	๒	๖	๖	๔	๓	๑๑	๕
บางแสน	๒๕	๑๐	๑	๑	—	๑	๖	๓	๘	๑	๑๐	๕

ตาราง ๓๕. (ต่อ)

ข้อปัญหา	รวม		น้ำหนักของปัญหา									
			มากทีเดียว		มาก		ปานกลาง		น้อย		น้อยมาก	
	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ
๕. ร่างกายอ่อนแอเกินไปที่จะเลือกเรียนอาชีพที่สนใจ	๘๙	๖๕	—	๓	๓	๓	๑๓	๗	๓๓	๑๗	๔๐	๓๕
ประสานมิตร	๕๓	๕๒	—	๓	๑	๓	๙	๕	๑๙	๑๔	๒๔	๒๗
ปทุมวัน	๑๓	๗	—	—	—	—	—	—	๔	๓	๙	๔
บางแสน	๒๓	๖	—	—	๒	—	๔	๒	๑๐	—	๗	๔
๖. ร่างกายไม่สมประกอบ ต้องเรียนทางอาชีพไม่ได้	๘๐	๔๕	๖	—	๓	๔	๗	๔	๒๘	๗	๓๖	๓๐
ประสานมิตร	๕๐	๓๙	๔	—	๑	๔	๕	๒	๑๗	๗	๒๓	๒๖
ปทุมวัน	๑๐	๒	—	—	—	—	—	—	๔	—	๖	๒
บางแสน	๒๐	๔	๒	—	๒	—	๒	๒	๗	—	๗	๒
๗. ท่าทางและลักษณะของตนไม่เหมาะสมกับอาชีพที่ชอบ	๘๗	๗๑	๒	๑๐	๔	๔	๒๕	๑๙	๒๔	๒๐	๓๒	๑๘
ประสานมิตร	๕๔	๕๓	๑	๗	๑	๑	๑๖	๑๒	๑๕	๑๙	๒๑	๑๔
ปทุมวัน	๑๐	๑๑	—	๑	๑	๓	๑	๒	๒	๑	๖	๔
บางแสน	๒๓	๗	๑	๒	๒	—	๘	๕	๗	—	๕	—
๘. ไม่ทราบว่าร่างกายจะเหมาะสมกับอาชีพที่ชอบหรือไม่	๑๐๒	๘๐	๓	๑๑	๑๓	๑๒	๓๐	๑๘	๒๖	๒๒	๓๐	๑๗
ประสานมิตร	๖๐	๕๘	๑	๗	๗	๑๐	๑๕	๑๓	๑๘	๑๖	๑๙	๑๒
ปทุมวัน	๑๗	๑๒	๑	๒	—	๑	๖	๔	๕	๑	๕	๔
บางแสน	๒๕	๑๐	๑	๒	๖	๑	๙	๑	๓	๕	๖	๑

ตาราง ๗๖. ปัญหาเกี่ยวกับการเงิน แยกตามโรงเรียน

ข้อปัญหา	รวม		น้ำหนักของปัญหา									
			มากทีเดียว		มาก		ปานกลาง		น้อย		น้อยมาก	
	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ
๑. พ่อแม่เกรงจะเรียนวิชาที่เลือกไม่รอด	๑๐๑	๑๐๓	๕	๖	๑๘	๑๐	๔๖	๓๕	๔๐	๒๕	๓๑	๒๓
ประสาทมิตร	๔๐	๗๕	๒	๕	๖	๔	๒๔	๒๖	๒๖	๒๑	๒๒	๑๙
ปทุมวัน	๓๐	๒๐	๒	๑	๑	๑	๙	๖	๑๑	๖	๗	๖
บางแสน	๓๑	๘	๑	—	๑๑	—	๑๓	๗	๕	๒	๒	๓
๒. ถ้าเรียนต่อต้องหารายได้ด้วยตนเอง	๑๑๕	๗๒	๕	๗	๑๕	๖	๓๐	๗	๓๐	๑๙	๓๖	๓๔
ประสาทมิตร	๒๘	๕๖	๑	๖	๑๑	๕	๑๘	๔	๑๙	๘	๑๙	๓๓
ปทุมวัน	๒๐	๑๐	๑	๑	๑	๑	๓	๑	๗	๓	๘	๕
บางแสน	๒๗	๖	๒	—	๓	—	๔	๒	๕	๓	๔	๑
๓. ถ้าเรียนต่อต้องถูกจำกัดเรื่องการใช้เงิน	๑๑๕	๘๐	๕	๑	๑๕	๔	๓๙	๒๙	๓๖	๒๙	๒๖	๒๒
ประสาทมิตร	๒๘	๒๗	๒	๑	๘	๔	๑๘	๑๙	๒๙	๒๐	๑๖	๑๘
ปทุมวัน	๒๐	๘	—	—	๑	—	๕	๓	๘	๒	๗	๓
บางแสน	๒๗	๕	๒	—	๖	—	๑๒	๒	๔	๒	๓	๑
๔. เกรงจะเรียนไม่สำเร็จเพราะต้องใช้เวลาในการหารายได้เป็นส่วนมาก	๑๐๓	๖๐	๘	๒	๖	๒	๒๐	๑๐	๒๙	๑๖	๔๐	๓๐
ประสาทมิตร	๖๐	๔๘	๓	๒	๓	๒	๑๑	๘	๑๗	๑๒	๒๖	๒๓
ปทุมวัน	๑๖	๖	๑	—	๑	—	๖	—	๖	๓	๖	๓
บางแสน	๒๗	๖	๔	—	๒	—	๗	๑	๖	๑	๘	๔

ตาราง ๑๖. (ต่อ)

ข้อปัญหา	รวม		น้ำหนักของปัญหา									
			มากที่เดียว		มาก		ปานกลาง		น้อย		น้อยมาก	
	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ
๕. ไม่มีโอกาสเรียนต่อเพราะไม่มีทุน	๑๐๒	๕๙	๑	๒	๑๓	๗	๒๗	๘	๓๔	๑๒	๒๗	๓๐
ประสานมิตร	๖๓	๔๕	—	๒	๖	๗	๑๔	๕	๒๓	๙	๒๐	๒๒
ปทุมวัน	๑๕	๖	—	—	๓	—	๓	—	๕	๑	๔	๕
บางแสน	๒๔	๘	๑	—	๔	—	๑๐	๓	๖	๒	๓	๓
๖. ไม่มีโอกาสไปเรียนในภูมิลำเนาเดิมเพราะทุนจำกัด	๑๐๔	๖๕	๕	๖	๑๔	๗	๒๗	๒๐	๓๒	๑๓	๒๖	๑๙
ประสานมิตร	๖๒	๕๐	๓	๕	๗	๔	๑๓	๑๗	๒๑	๑๐	๑๘	๑๔
ปทุมวัน	๑๔	๘	—	๑	—	๑	๓	๒	๕	๑	๖	๓
บางแสน	๒๘	๗	๒	—	๗	๒	๑๑	๑	๖	๒	๒	๒
๗. ขาดเงินใช้จ่ายวิ่งเต้นติดต่อเพื่อการเรียนต่อ	๙๔	๖๓	๔	๓	๑๐	๖	๓๕	๒๑	๒๕	๑๑	๒๐	๒๒
ประสานมิตร	๕๕	๕๐	๒	๓	๗	๕	๑๙	๑๙	๑๒	๗	๑๕	๑๖
ปทุมวัน	๑๒	๖	—	—	๑	—	๒	—	๕	๒	๔	๔
บางแสน	๒๗	๗	๒	—	๒	๑	๑๔	๒	๘	๒	๑	๒
๘. ขาดเงินสนับสนุนให้หมดกำลังใจที่จะเรียนต่อ	๙๘	๕๑	๓	๖	๘	๖	๓๐	๗	๒๙	๑๒	๒๘	๒๐
ประสานมิตร	๕๙	๓๙	๒	๕	๔	๕	๑๔	๕	๒๐	๙	๑๙	๑๕
ปทุมวัน	๑๒	๗	—	—	๑	—	๓	๑	๓	๒	๕	๔
บางแสน	๒๗	๕	๑	๑	๓	๑	๑๓	๑	๖	๑	๔	๑

ตาราง ๘๗. ปัญหาเกี่ยวกับผู้ปกครอง แยกตามโรงเรียน

ข้อปัญหา	รวม		น้ำหนักของปัญหา									
			มากที่เดียว		มาก		ปานกลาง		น้อย		น้อยมาก	
	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ
๑. ผู้ปกครองขาดความรู้ในเรื่องอาชีพเป็นที่ปรึกษาไม่ได้	๑๓๖	๙๔	๑๑	๕	๑๗	๖	๔๓	๒๖	๒๕	๒๐	๔๐	๓๗
ประสานมิตร	๘๓	๗๒	๗	๔	๑๓	๔	๒๖	๒๐	๑๗	๑๙	๒๐	๒๕
ปทุมวัน	๒๖	๑๔	—	๑	๑	๑	๖	๔	๓	—	๑๖	๘
บางแสน	๒๗	๘	๔	—	๓	๑	๑๑	๒	๕	๑	๔	๔
๒. ผู้ปกครองไม่มีแผนการสำหรับตนในเรื่องอาชีพ	๑๑๑	๗๗	๔	๓	๑๗	๓	๒๘	๑๙	๒๗	๒๓	๓๕	๒๙
ประสานมิตร	๗๓	๖๐	๔	๒	๑๒	๒	๒๐	๑๕	๑๘	๑๙	๑๙	๒๒
ปทุมวัน	๑๕	๑๒	—	๑	๑	—	๓	๔	๓	๒	๘	๕
บางแสน	๒๓	๕	—	—	๔	๑	๕	—	๖	๒	๘	๒
๓. ความเห็นของผู้ปกครองขัดแย้งกันในเรื่องการเลือกอาชีพของตน	๑๐๕	๖๗	๓	๕	๙	๙	๑๓	๗	๒๙	๑๕	๕๑	๓๑
ประสานมิตร	๖๒	๕๑	๒	๑	๕	๘	๗	๖	๒๐	๑๐	๒๘	๒๖
ปทุมวัน	๑๙	๑๐	—	๑	๒	๑	—	—	๓	๔	๑๔	๔
บางแสน	๒๔	๖	๑	๓	๒	—	๖	๑	๖	๑	๙	๑
๔. ผู้ปกครองต้องการให้ดำเนินอาชีพตามผู้ปกครอง	๙๓	๕๗	๕	๓	๖	๓	๑๙	๑๑	๒๗	๑๒	๓๖	๒๘
ประสานมิตร	๕๔	๔๔	๒	๒	๒	๒	๑๐	๘	๒๐	๑๐	๒๐	๒๒
ปทุมวัน	๑๔	๘	๑	—	๓	—	๒	๑	๔	๒	๔	๕
บางแสน	๒๕	๕	๒	๑	๑	๑	๗	๒	๓	—	๑๒	๑

ตาราง ๓๗. (ต่อ)

ข้อปัญหา	รวม		น้ำหนักของปัญหา									
			มากทีเดียว		มาก		ปานกลาง		น้อย		น้อยมาก	
	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ
๕. ผู้ปกครองตั้งความหวังไว้สูงเกินความสามารถของตน	๑๑๐	๗๑	๕	๔	๑๔	๑๒	๓๔	๑๗	๓๔	๑๖	๒๓	๒๒
ประสานมิตร	๖๔	๕๓	๓	๒	๗	๑๐	๑๘	๑๒	๒๒	๑๓	๑๔	๑๖
ปทุมวัน	๒๑	๑๑	๒	๑	๑	๑	๗	๒	๖	๒	๕	๕
บางแสน	๒๕	๗	—	๑	๖	๑	๙	๓	๖	๑	๔	๑
๖. ผู้ปกครองไม่สนับสนุนความคิดของตน	๙๓	๕๒	๔	๕	๖	๔	๒๑	๙	๒๒	๑๑	๔๐	๒๓
ประสานมิตร	๕๖	๔๑	๑	๒	๓	๔	๑๔	๗	๑๑	๑๐	๒๗	๑๘
ปทุมวัน	๑๕	๗	๒	๒	๑	—	๑	—	๓	๑	๘	๔
บางแสน	๒๒	๔	๑	๑	๒	—	๖	๒	๘	—	๕	๑
๗. ไม่ทราบว่าผู้ปกครองคิดอย่างไรกับตน	๑๑๓	๗๖	๘	๖	๒๔	๑๒	๓๐	๒๔	๓๑	๑๐	๒๐	๒๔
ประสานมิตร	๖๕	๕๑	๒	๓	๑๒	๗	๑๘	๑๘	๒๑	๙	๑๒	๑๔
ปทุมวัน	๒๔	๑๕	๒	๒	๗	๒	๖	๓	๔	๑	๕	๗
บางแสน	๒๔	๑๐	๔	๑	๕	๓	๖	๓	๖	—	๓	๓
๘. ไม่มีโอกาสปรึกษาเรื่องอาชีพกับผู้ปกครอง	๘๘	๖๑	๓	๖	๘	๗	๑๘	๑๑	๒๘	๑๓	๓๑	๒๔
ประสานมิตร	๕๖	๕๐	๑	๖	๓	๖	๑๖	๑๐	๑๗	๑๒	๑๙	๑๖
ปทุมวัน	๑๑	๕	—	—	๑	—	—	—	๓	๑	๗	๔
บางแสน	๒๑	๖	๒	—	๔	๑	๒	๑	๘	—	๕	๔

ตาราง ๘๔. ปัญหาเกี่ยวกับการเรียน แบ่งตามโรงเรียน

ข้อปัญหา	รวม		น้ำหนักของปัญหา									
			มากที่เดียว		มาก		ปานกลาง		น้อย		น้อยมาก	
	ร	ญ	ร	ญ	ร	ญ	ร	ญ	ร	ญ	ร	ญ
๑. สติปัญญาไม่เหมาะสมที่จะเรียนแบบนี้เพียงพอ	๑๕๑	๑๐๙	๕	๗	๑๐	๑๓	๕๖	๔๔	๔๘	๒๓	๓๒	๒๒
ประสานมิตร	๘๔	๗๙	๒	๕	๖	๑๐	๓๓	๓๔	๒๗	๑๓	๑๖	๑๗
ปทุมวัน	๔๐	๒๒	๑	—	๑	๓	๑๐	๘	๑๖	๘	๑๒	๓
บางแสน	๒๗	๘	๒	๒	๓	—	๑๓	๒	๕	๒	๔	๒
๒. กลัวสอบแข่งขันเข้าเรียนต่อไม่ได้	๑๙๐	๑๔๙	๓๑	๔๐	๕๐	๔๔	๖๖	๓๓	๒๙	๑๙	๑๔	๑๓
ประสานมิตร	๙๘	๑๐๑	๑๐	๒๙	๒๔	๒๗	๔๑	๒๓	๑๗	๑๒	๖	๑๐
ปทุมวัน	๖๔	๓๕	๑๑	๘	๑๙	๑๕	๑๘	๔	๘	๖	๘	๒
บางแสน	๒๘	๑๓	๑๐	๓	๗	๒	๗	๖	๔	๑	—	๑
๓. ไม่มีโอกาสปรับปรุงตนเองในด้านการเรียน	๑๒๓	๗๙	๓	๖	๑๐	๕	๔๐	๒๐	๓๒	๒๕	๓๘	๒๓
ประสานมิตร	๗๔	๖๐	๒	๕	๔	๕	๒๒	๑๔	๒๓	๒๐	๒๓	๑๖
ปทุมวัน	๒๔	๑๒	—	๑	๓	—	๗	๓	๕	๔	๙	๔
บางแสน	๒๕	๗	๑	—	๓	—	๑๑	๓	๔	๑	๖	๓
๔. เบื่อหน่ายการเรียนวิชาต่าง ๆ	๑๓๔	๘๖	๕	๖	๑๒	๔	๓๙	๒๒	๓๗	๒๒	๔๑	๓๒
ประสานมิตร	๘๓	๖๒	๒	๔	๙	๒	๒๔	๑๖	๒๑	๑๙	๒๗	๒๑
ปทุมวัน	๒๔	๑๘	—	—	๑	๑	๕	๖	๑๐	๑	๘	๑๐
บางแสน	๒๗	๖	๓	๒	๒	๑	๑๐	—	๖	๒	๖	๑

ตาราง ๓๔. (ต่อ)

ข้อปัญหา	รวม		น้ำหนักของปัญหา									
			มากที่เดียว		มาก		ปานกลาง		น้อย		น้อยมาก	
	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ
๕. ไม่เข้าใจว่าตนเองเก่งวิชาอะไร	๑๑๒	๑๑๒	๑๒	๑๗	๑๕	๑๖	๓๐	๓๕	๕๒	๒๒	๒๔	๒๒
ประสานมิตร	๗๐	๗๗	๕	๑๑	๖	๑๒	๑๘	๒๕	๒๗	๑๕	๑๓	๑๕
ปทุมวัน	๓๕	๒๕	๓	๔	๗	๒	๗	๕	๗	๕	๑๑	๕
บางแสน	๒๗	๑๐	๔	๒	๖	๒	๕	๑	๘	๓	๔	๒
๖. ไม่เข้าใจว่าตนเองอ่อนวิชาอะไร	๑๒๐	๕๑	๑๐	๗	๑๕	๒๑	๓๒	๒๓	๓๐	๒๑	๓๒	๑๔
ประสานมิตร	๖๕	๖๖	๕	๕	๔	๑๔	๑๗	๒๐	๑๘	๑๕	๑๖	๑๒
ปทุมวัน	๒๕	๑๘	๑	๒	๓	๖	๖	๐	๕	๓	๑๐	๖
บางแสน	๓๐	๗	๔	—	๓	๑	๔	๐	๘	๔	๖	๑
๗. ไม่แน่ใจว่าตนเองจะเรียนในอาชีพที่เลือกไว้ได้สำเร็จ	๑๙๐	๑๐๘	๑๔	๒๐	๒๔	๒๓	๔๖	๓๕	๓๖	๑๗	๒๐	๑๔
ประสานมิตร	๗๙	๗๖	๔	๑๕	๑๓	๑๔	๒๙	๒๕	๒๒	๑๓	๑๑	๔
ปทุมวัน	๓๐	๒๒	๓	๓	๖	๗	๗	๕	๘	๓	๖	๔
บางแสน	๓๑	๑๐	๗	๒	๕	๒	๑๐	๕	๖	๑	๓	๑
๘. อยู่ในสิ่งแวดล้อมที่ไม่ส่งเสริมการเรียน	๕๓	๕๗	๔	๒	๘	๑๑	๒๘	๑๓	๒๘	๑๓	๒๘	๑๘
ประสานมิตร	๔๖	๔๗	๕	๑	๖	๑๐	๑๕	๑๓	๑๓	๑๐	๑๗	๑๓
ปทุมวัน	๑๒	๕	๑	๑	๑	—	๑	—	๕	๑	๔	๓
บางแสน	๒๕	๕	๓	—	๑	๑	๘	—	๑๐	๖	๓	๒

ตาราง ๓๙. ปัญหาเกี่ยวกับความถนัด แยกตามโรงเรียน

ข้อปัญหา	รวม		น้ำหนักของปัญหา									
			มากทีเดียว		มาก		ปานกลาง		น้อย		น้อยมาก	
	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ
๑. ไม่แน่ใจว่าตนเองถนัดในอาชีพที่ชอบหรือไม่	๑๕๒	๑๓๐	๓	๑๒	๑๔	๑๗	๕๒	๕๔	๓๓	๒๗	๕๐	๒๐
ประสานมิตร	๘๙	๙๒	๒	๑๐	๖	๑๒	๓๒	๓๕	๒๑	๑๙	๒๘	๑๖
ปทุมวัน	๓๔	๒๔	—	—	๓	๒	๑๒	๑๔	๙	๖	๑๐	๒
บางแสน	๒๙	๑๔	๑	๒	๕	๓	๘	๕	๓	๒	๑๒	๒
๒. ขาดผู้ส่งเสริมในทางที่ตนถนัด	๑๓๘	๘๓	๑๕	๑๑	๒๕	๗	๒๒	๑๙	๓๙	๒๐	๓๗	๒๖
ประสานมิตร	๘๒	๖๐	๗	๙	๑๘	๒	๑๔	๑๗	๒๔	๑๓	๑๙	๑๙
ปทุมวัน	๒๙	๑๒	๑	๑	๔	๒	๓	๒	๙	๒	๑๒	๕
บางแสน	๒๗	๑๑	๗	๑	๓	๓	๕	—	๖	๕	๖	๒
๓. ไม่เข้าใจว่าตนเองถนัดในอาชีพอะไร	๑๑๔	๑๐๖	๕	๑๔	๑๑	๑๘	๓๐	๒๙	๓๖	๒๐	๓๒	๒๕
ประสานมิตร	๖๕	๗๓	๑	๑๒	๔	๑๔	๑๙	๑๙	๒๐	๑๔	๒๑	๑๔
ปทุมวัน	๒๒	๒๐	๑	๒	๓	๒	๔	๗	๗	๓	๗	๖
บางแสน	๒๗	๑๓	๓	—	๔	๒	๗	๓	๙	๓	๔	๕
๔. ไม่มีโอกาสทดสอบความถนัดของตนในทางอาชีพ	๑๔๗	๙๘	๑๒	๑๕	๓๔	๑๕	๔๒	๒๖	๒๔	๒๕	๓๕	๑๗
ประสานมิตร	๘๑	๗๐	๙	๑๑	๑๕	๑๐	๒๑	๒๐	๑๖	๑๗	๒๐	๑๒
ปทุมวัน	๓๗	๑๗	—	๑	๘	๓	๑๒	๕	๕	๕	๑๒	๓
บางแสน	๒๙	๑๑	๓	๓	๑๑	๒	๙	๑	๓	๓	๓	๒

ตาราง ๔๙. (ต่อ)

ข้อปัญหา	รวม		ปริมาณของปัญหา									
			มากทีเดียว		มาก		ปานกลาง		น้อย		น้อยมาก	
	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ
๕. เกรงว่าจะไม่มีโอกาสใช้ความสามารถของตนในทางอาชีพ	๑๓๓	๘๖	๖	๘	๒๑	๑๓	๓๕	๑๘	๓๓	๒๐	๓๘	๒๗
ประชามิตร	๗๕	๖๖	๔	๕	๑๒	๑๑	๒๒	๑๕	๒๔	๑๖	๑๓	๒๐
ปทุมวัน	๓๐	๑๓	๑	๒	๒	๒	๘	๐	๗	๕	๑๒	๕
บางแสน	๒๘	๗	๑	๒	๗	—	๕	๖	๗	—	๘	๓
๖. ไม่มีโอกาสทดสอบความถนัดของตนเรื่องประกอบอาชีพ	๑๑๒	๗๕	๕	๕	๒๓	๑๑	๒๘	๒๕	๓๐	๑๔	๒๖	๒๐
ประชามิตร	๖๕	๖๑	๒	๕	๑๐	๑๑	๑๗	๒๑	๒๑	๑๐	๑๕	๑๔
ปทุมวัน	๒๒	๗	—	—	๕	—	๒	๑	๗	๒	๘	๕
บางแสน	๒๕	๕	๓	—	๘	—	๕	๑	๖	๒	๓	๒
๗. รู้สึกว่าตนเองไม่มีความถนัดอะไรเลย	๘๘	๗๐	๕	๕	๖	๗	๒๐	๑๘	๓๐	๑๓	๒๘	๒๘
ประชามิตร	๕๕	๕๒	๒	๓	๓	๕	๑๒	๑๓	๑๘	๑๑	๑๕	๒๑
ปทุมวัน	๑๒	๑๑	๑	๑	๑	๓	—	๖	๖	๑	๔	๔
บางแสน	๒๓	๗	๒	—	๒	—	๘	๓	๖	๑	๕	๓
๘. รู้สึกไม่แน่ใจในอาชีพที่ตนถนัด	๘๓	๕๑	๔	๒	๖	๗	๕	๑๓	๒๕	๗	๓๕	๒๒
ประชามิตร	๕๐	๔๑	๑	๒	๒	๕	๗	๑๐	๑๖	๕	๒๔	๑๘
ปทุมวัน	๑๑	๕	๒	—	—	—	—	ๆ	๖	๑	๓	๑
บางแสน	๒๒	๕	๑	—	๔	๒	๒	๐	๗	๑	๘	๑

ตาราง ๔๐. ปัญหาเกี่ยวกับการตัดสินใจ แยกตามโรงเรียน

ข้อปัญหา	รวม		น้ำหนักของปัญหา									
			มากทีเดียว		มาก		ปานกลาง		น้อย		น้อยมาก	
	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ
๑. ไม่เข้าใจว่าตนเองควรเลือกอาชีพอะไร	๑๓๐	๙๕	๔	๑๒	๑๘	๑๗	๒๘	๑๘	๓๖	๒๕	๔๔	๒๓
ประสานมิตร	๗๖	๖๕	๒	๙	๘	๑๐	๑๘	๑๔	๒๒	๑๘	๒๖	๑๔
ปทุมวัน	๒๕	๒๐	—	๒	๔	๔	๕	๓	๖	๓	๑๐	๘
บางแสน	๒๙	๑๐	๒	๑	๖	๓	๕	๑	๘	๔	๘	๑
๒. ผู้ปกครองไม่อยากให้เรียนต่อ	๙๓	๕๗	๕	—	๑๐	๒	๑๑	๕	๑๙	๑๐	๔๘	๔๐
ประสานมิตร	๕๙	๔๖	๑	—	๖	๒	๙	๕	๑๓	๘	๓๐	๓๑
ปทุมวัน	๑๑	๗	—	—	—	—	—	—	๑	๒	๑๐	๕
บางแสน	๒๓	๔	๔	—	๔	—	๒	—	๕	—	๘	๔
๓. ต้องเลือกอาชีพตามใจผู้ปกครอง	๙๘	๖๙	๓	๔	๑๓	๖	๒๒	๑๓	๒๕	๑๖	๓๖	๓๐
ประสานมิตร	๕๙	๕๐	๒	๓	๘	๓	๑๔	๑๑	๑๕	๑๐	๒๑	๒๓
ปทุมวัน	๑๓	๑๓	—	๑	๑	๑	—	๒	๔	๓	๘	๖
บางแสน	๒๖	๖	๑	—	๔	๒	๘	—	๖	๓	๗	๑
๔. ตนเองไม่มีความคิดในการเลือกอาชีพ	๑๐๗	๗๓	๒	๑	๑๒	๑๐	๑๙	๑๖	๓๙	๑๖	๓๕	๓๐
ประสานมิตร	๖๖	๕๕	๑	๑	๗	๗	๑๒	๑๓	๒๔	๘	๒๒	๒๖
ปทุมวัน	๑๖	๑๐	—	—	๒	๒	๑	๑	๘	๔	๕	๓
บางแสน	๒๕	๘	๑	—	๓	๑	๖	๒	๗	๔	๘	๑

ตาราง ๔๐. (ต่อ)

ข้อปัญหา	รวม		น้ำหนักของปัญหา									
			มากทีเดียว		มาก		ปานกลาง		น้อย		น้อยมาก	
	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ
๕. ผู้ปกครองไม่สนับสนุนอาชีพที่ตนสนใจ	๑๐๒	๕๙	๓	๔	๖	๖	๑๘	๗	๓๒	๑๔	๔๓	๒๘
ประสานมิตร	๖๒	๔๖	๒	๒	๔	๖	๑๑	๗	๑๙	๙	๒๖	๒๒
ปทุมวัน	๑๗	๗	๑	—	—	—	๒	—	๔	๓	๑๐	๔
บางแสน	๒๓	๖	—	๒	๒	—	๕	—	๙	๒	๗	๒
๖. ขาดผู้แนะนำในเรื่องอาชีพโดยทั่วไป	๑๐๗	๗๙	๖	๗	๒๓	๑๓	๒๗	๒๓	๓๐	๑๒	๒๑	๒๔
ประสานมิตร	๖๓	๖๔	๓	๗	๑๒	๑๑	๑๕	๑๘	๒๒	๑๐	๑๑	๑๘
ปทุมวัน	๑๙	๘	๑	—	๓	๑	๕	๒	๔	๒	๖	๓
บางแสน	๒๕	๗	๒	—	๘	๑	๗	๓	๔	—	๔	๓
๗. เกรงว่าอาชีพที่ผู้เลือกนั้นเมื่อเรียนจบแล้วจะหางานทำไม่ได้	๑๒๗	๙๓	๑๓	๑๗	๒๐	๒๑	๒๗	๒๓	๓๙	๑๒	๒๘	๒๐
ประสานมิตร	๗๗	๗๔	๘	๑๒	๑๓	๑๖	๑๓	๑๙	๒๕	๑๐	๑๘	๑๗
ปทุมวัน	๒๓	๑๔	๒	๔	๑	๔	๘	๓	๕	๑	๗	๒
บางแสน	๒๗	๕	๓	๑	๖	๑	๖	[illegible]	๙	๑	๓	๑
๘. กังวลใจว่าอาชีพที่เลือกจะไม่ดีพอ	๑๐๙	๙๘	๗	๑๗	๒๑	๑๘	๑๙	๑๙	๓๔	๑๔	๒๘	๓๐
ประสานมิตร	๖๖	๗๒	๔	๑๓	๑๔	๑๖	๑๓	๑๒	๒๐	๑๑	๑๕	๒๐
ปทุมวัน	๑๙	๑๗	๑	๒	๓	๑	๑	๖	๗	๒	๗	๖
บางแสน	๒๔	๙	๒	๒	๔	๑	๕	๑	๗	๑	๖	๔

ตาราง ๔๑. ปัญหาเกี่ยวกับความรู้ทางอาชีพ แยกตามโรงเรียน

ข้อปัญหา	รวม		น้ำหนักของปัญหา									
			มากทีเดียว		มาก		ปานกลาง		น้อย		น้อยมาก	
	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ
๑. ขาดความรู้เรื่องลักษณะของงานในอาชีพที่เลือก	๑๔๔	๑๐๗	๘	๓	๒๕	๑๕	๓๑	๓๒	๔๓	๓๒	๓๗	๒๕
ประสานมิตร	๙๐	๗๐	๕	๓	๑๓	๑๑	๒๒	๒๔	๒๙	๒๕	๒๑	๑๗
ปทุมวัน	๒๖	๒๗	—	—	๖	๒	๔	๔	๗	๖	๙	๕
บางแสน	๒๘	๑๐	๓	—	๖	๒	๕	๔	๗	๑	๗	๓
๒. ขาดความรู้เรื่องสถานที่ที่จะเรียนในอาชีพที่เลือก	๑๓๗	๙๕	๑๐	๗	๒๒	๑๔	๓๘	๒๔	๓๒	๒๒	๓๕	๒๘
ประสานมิตร	๘๓	๗๓	๗	๕	๙	๑๑	๒๕	๑๘	๒๓	๑๕	๑๙	๒๔
ปทุมวัน	๒๗	๑๕	๒	๑	๙	๒	๕	๕	๖	๗	๑๐	—
บางแสน	๒๗	๗	๑	๑	๔	๑	๘	๑	๓	—	๖	๔
๓. ขาดความรู้เกี่ยวกับคุณสมบัติของผู้เรียนในอาชีพนั้น ๆ	๑๒๘	๑๐๒	๕	๗	๑๓	๑๖	๔๙	๓๖	๓๕	๒๕	๒๖	๑๘
ประสานมิตร	๗๒	๗๔	๒	๕	๓	๑๒	๓๒	๒๖	๒๓	๒๐	๑๒	๑๑
ปทุมวัน	๒๖	๑๖	๒	—	๑	๓	๑๐	๔	๕	๕	๘	๔
บางแสน	๓๐	๑๒	๑	๒	๙	๑	๗	๖	๗	—	๖	๓
๔. ขาดแหล่งที่จะค้นคว้าเกี่ยวกับอาชีพที่ชอบ	๑๓๒	๘๗	๑๒	๙	๓๑	๑๕	๓๙	๒๓	๓๐	๑๕	๒๐	๒๕
ประสานมิตร	๗๗	๖๕	๖	๖	๑๘	๑๔	๒๖	๑๘	๑๙	๑๒	๘	๑๕
ปทุมวัน	๒๙	๑๔	๑	๓	๘	—	๖	๒	๖	๓	๘	๖
บางแสน	๒๖	๘	๕	—	๕	๑	๗	๓	๕	—	๔	๔

ตาราง ๕๑. (ต่อ)

ปัญหา	รวม		ปริมาณของปัญหา									
			มากทีเดียว		มาก		ปานกลาง		น้อย		น้อยมาก	
	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ
๕. ขาดผู้แนะนำให้ความรู้เกี่ยวกับอาชีพนี้เลย	๑๒๗	๘๒	๘	๔	๒๖	๑๙	๓๙	๑๕	๓๙	๒๑	๒๕	๒๐
ประสานมิตร	๗๖	๖๕	๔	๗	๑๙	๑๒	๒๐	๑๕	๒๒	๑๖	๑๖	๑๕
ปทุมวัน	๒๙	๘	๒	๑	๕	—	๙	๑	๘	๒	๕	๔
บางแสน	๒๗	๙	๒	—	๗	๒	๑๐	๓	๔	๓	๔	๑
๖. ขาดความรู้ในการเตรียมตัวที่จะเรียนอาชีพที่เลือก	๑๑๒	๘๗	๕	๑๒	๑๗	๑๒	๓๓	๒๗	๓๙	๑๖	๒๓	๒๐
ประสานมิตร	๖๙	๖๗	๕	๑๑	๔	๑๐	๒๒	๒๒	๑๙	๑๐	๑๙	๑๔
ปทุมวัน	๑๗	๑๒	—	๑	๒	—	๓	๘	๖	๔	๖	๓
บางแสน	๒๗	๘	๑	—	๖	๒	๘	๑	๔	๒	๓	๓
๗. ไม่ทราบว่าอาชีพที่เลือกนั้นต้องใช้เวลาศึกษามากน้อยเพียงใด	๑๒๘	๙๙	๑๕	๑๑	๒๑	๒๕	๓๕	๓๓	๓๒	๒๑	๒๑	๑๒
ประสานมิตร	๗๓	๖๖	๘	๖	๙	๑๘	๒๑	๒๐	๒๐	๑๙	๑๕	๘
ปทุมวัน	๒๗	๑๗	๑	๑	๕	๓	๑๒	๖	๕	๔	๔	๓
บางแสน	๒๘	๑๖	๖	๔	๗	๔	๖	๘	๗	๓	๒	๑
๘. ไม่ทราบว่าอาชีพที่เลือกนั้นต้องใช้ค่าใช้จ่ายในการศึกษามากน้อยเพียงใด	๑๕๕	๑๐๙	๒๓	๒๖	๓๗	๒๖	๕๓	๓๙	๓๐	๘	๒๓	๑๙
ประสานมิตร	๘๘	๗๗	๘	๑๙	๒๕	๒๓	๒๑	๑๘	๒๑	๔	๑๓	๑๓
ปทุมวัน	๓๙	๒๑	๔	๔	๔	๒	๑๑	๘	๗	๒	๘	๕
บางแสน	๓๓	๑๑	๑๑	๓	๘	๑	๑๑	๓	๖	๓	๒	๑

ตาราง ๔๒. ปัญหาเกี่ยวกับร่างกาย แยกตามอายุ

ข้อปัญหา	รวม		อายุย่างเข้าปีที่ ๑๑		๑๒		๑๓		๑๔		๑๕		๑๖		๑๗		๑๘	
	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ
๑. สายตาไม่เหมาะสมกับอาชีพที่ตัดสินใจเลือก	๑๑๙	๙๐	—	๑	—	๒	๒๑	๑๐	๖๑	๔๑	๒๒	๓๒	๑๔	๔	๑	—	—	—
มากทีเดียว	๒	๑	—	—	—	—	—	—	๑	๑	๑	—	—	—	—	—	—	—
มาก	๔	๖	—	—	—	—	๒	—	๒	๓	—	๓	—	—	—	—	—	—
ปานกลาง	๒๔	๒๑	—	—	—	—	๔	๓	๑๓	๑๐	๕	๘	๒	—	๑	—	—	—
น้อย	๒๗	๒๒	—	๑	—	๑	๓	๔	๑๔	๙	๗	๕	๓	๒	—	—	—	—
น้อยมาก	๖๒	๔๐	—	—	—	๑	๑๒	๓	๒๗	๑๘	๑๔	๑๖	๔	๒	—	—	—	—
๒. มีโรคประจำตัวที่ขัดขวางการประกอบอาชีพที่สนใจ	๑๐๖	๖๖	—	—	—	๔	๑๕	๕	๕๕	๓๒	๒๕	๒๑	๑๑	๓	๑	๑	—	—
มากทีเดียว	๓	—	—	—	—	—	๑	—	๑	—	๑	—	—	—	—	—	—	—
มาก	๑	๕	—	—	—	—	—	๑	๑	๑	—	๒	—	๑	—	—	—	—
ปานกลาง	๑๔	๑๓	—	—	—	—	๒	๑	๙	๑๑	๒	—	๑	๑	—	—	—	—
น้อย	๒๙	๑๓	—	—	—	๑	๕	๓	๑๔	๕	๖	๔	๔	—	—	—	—	—
น้อยมาก	๕๙	๓๕	—	—	—	๓	๗	—	๓๐	๑๕	๑๕	๑๕	๖	๑	๑	๑	—	—
๓. ไม่คล่องแคล่วในการทำงานด้วยมือ	๑๒๘	๙๒	—	๑	๑	๔	๑๙	๑๕	๖๕	๓๖	๓๐	๓๓	๑๒	๒	๑	๑	—	—
มากทีเดียว	๔	๑	—	—	—	—	—	—	๑	—	—	๑	๓	—	—	—	—	—
มาก	๙	๖	—	—	๑	—	๑	—	๖	๒	๑	๔	—	—	—	—	—	—
ปานกลาง	๔๑	๒๔	—	—	—	—	๓	๔	๒๒	๑๒	๑๒	๖	๓	๑	๑	๑	—	—
น้อย	๓๙	๒๗	—	๑	—	๑	๖	๕	๒๓	๑๐	๕	๑๐	๕	—	—	—	—	—
น้อยมาก	๓๕	๓๔	—	—	—	๓	๙	๖	๑๓	๑๒	๑๒	๑๒	๑	๑	—	—	—	—

ตาราง ๗๑. (ต่อ)

ข้อปัญหา	รวม		อายุย่างเข้าปีที่															
			๑๑		๑๒		๑๓		๑๔		๑๕		๑๖		๑๗		๑๘	
	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ
๔. รู้สึกประหม่าไม่คล่องแคล่วที่ไม่เหมาะสมกับวิชาที่เลือก	๑๐๔	๗๙	—	—	—	๓	๑๕	๑๒	๕๓	๓๐	๒๓	๒๘	๑๓	๕	—	๑	—	—
มากที่เดียว	๒	๓	—	—	—	—	๑	๑	๑	—	—	๒	—	—	—	—	—	—
มาก	๖	๙	—	—	—	๑	—	—	๔	๕	๒	๒	—	๑	—	—	—	—
ปานกลาง	๒๔	๑๒	—	—	—	๑	๒	๓	๑๒	๔	๗	๔	๓	—	—	—	—	—
น้อย	๒๕	๒๐	—	—	—	—	๕	๓	๑๐	๗	๕	๗	๕	๒	—	๑	—	—
น้อยมาก	๔๗	๓๕	—	—	—	๑	๗	๕	๒๖	๑๔	๙	๑๓	๕	๒	—	—	—	—
๕. ร่างกายอ่อนแอเกินไปที่จะเลือกเรียนวิชาที่สนใจ	๘๗	๖๔	—	—	๑	๒	๑๓	๘	๔๑	๒๕	๒๐	๒๕	๑๒	๓	—	๑	—	—
มากที่เดียว	๑	๒	—	—	๑	—	—	—	—	๑	—	๑	—	—	—	—	—	—
มาก	๒	๓	—	—	—	—	๒	—	—	—	—	๒	—	๑	—	—	—	—
ปานกลาง	๑๓	๗	—	—	—	—	—	๒	๙	๔	๒	๑	๒	—	—	—	—	—
น้อย	๓๓	๑๗	—	—	—	๑	๔	๒	๑๖	๗	๙	๖	๔	๑	—	—	—	—
น้อยมาก	๓๘	๓๕	—	—	—	๑	๗	๔	๑๖	๑๓	๙	๑๕	๖	๑	—	๑	—	—
๖. ร่างกายไม่สมประกอบ ลงเรียนวิชาที่ชอบไม่ได้	๗๗	๔๕	—	—	—	๒	๑๐	๖	๔๐	๑๘	๑๗	๑๘	๑๐	—	—	๑	—	—
มากที่เดียว	๕	—	—	—	—	—	—	—	๔	—	๑	—	—	—	—	—	—	—
มาก	๒	๔	—	—	—	—	—	—	๒	๓	—	๑	—	—	—	—	—	—
ปานกลาง	๗	๔	—	—	—	—	—	—	๕	๔	๒	—	—	—	—	—	—	—
น้อย	๒๗	๗	—	—	—	๑	๖	—	๑๐	๔	๗	๒	๔	—	—	—	—	—
น้อยมาก	๓๖	๓๐	—	—	—	๑	๔	๖	๑๙	๗	๗	๑๕	๖	—	—	๑	—	—

ตาราง ๔๒. (ต่อ)

ข้อปัญหา	รวม		อายุย่างเข้าปีที่ ๑๑		๑๒		๑๓		๑๔		๑๕		๑๖		๑๗		๑๘	
	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ
๗. ท่าทางและลักษณะของตนไม่เหมาะกับอาชีพที่ชอบ	๘๕	๗๐	—	๑	—	๒	๑๒	๑๐	๔๔	๒๘	๑๙	๒๕	๑๐	๓	—	๑	—	—
มากทีเดียว	๒	๑๐	—	—	—	๑	—	๓	๒	๒	—	๔	—	—	—	—	—	—
มาก	๓	๔	—	—	—	—	—	๑	๒	๒	๑	๑	—	—	—	—	—	—
ปานกลาง	๒๕	๑๙	—	—	—	—	๕	๑	๑๓	๑๐	๕	๗	๒	๑	—	—	—	—
น้อย	๒๔	๒๐	—	—	—	๑	๒	๔	๑๔	๘	๓	๖	๕	๑	—	—	—	—
น้อยมาก	๓๑	๑๗	—	๑	—	—	๕	๑	๑๓	๖	๑๐	๗	๓	๑	—	๑	—	—
๘. ไม่ทราบว่าร่างกายจะเหมาะสมกับอาชีพที่ชอบหรือไม่	๑๐๑	๘๐	—	—	—	๓	๑๗	๑๙	๔๔	๒๕	๒๓	๓๐	๑๒	๓	—	๑	—	—
มากทีเดียว	๓	๑๑	—	—	—	๑	—	๓	๑	๓	๒	๔	—	—	—	—	—	—
มาก	๑๓	๑๒	—	—	—	๑	๒	๑	๗	๗	๒	๒	๒	๑	—	—	—	—
ปานกลาง	๒๙	๑๘	—	—	—	๑	๕	๑	๑๔	๘	๖	๖	๔	๑	—	—	—	—
น้อย	๒๖	๒๒	—	—	—	—	๕	๕	๑๗	๗	๓	๙	๑	๑	—	—	—	—
น้อยมาก	๓๐	๑๗	—	—	—	—	๕	๔	๑๐	๓	๑๐	๔	๕	—	—	๑	—	—

ตาราง ๔๓. ปัญหาเกี่ยวกับการเงิน แยกตามอายุ

ข้อปัญหา	รวม		อายุอย่างเข้าปีที่															
			๑๑		๑๒		๑๓		๑๔		๑๕		๑๖		๑๗		๑๘	
	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ
๑. ทุนน้อยเกรงจะเรียนในอาชีพที่เลือกไว้ไม่ตลอด	๑๔๐	๑๓๓	—	๑	๑	๒	๑๔	๑๒	๒๕	๔๑	๓๕	๔๐	๑๔	๖	๒	๑	—	—
มากทีเดียว	๕	๖	—	—	—	—	๑	—	๔	๓	—	๓	—	—	—	—	—	—
มาก	๑๘	๑๐	—	—	—	—	๒	๑	๔	๔	๘	๕	๒	—	๑	—	—	—
ปานกลาง	๕๖	๓๕	—	—	๑	—	๔	๖	๒๒	๑๔	๘	๑๔	๔	๔	๑	—	—	—
น้อย	๔๑	๒๕	—	๑	—	๑	๗	๒	๒๒	๑๔	๖	๑๐	๖	๑	—	—	—	—
น้อยมาก	๓๐	๒๓	—	—	—	๑	๕	๓	๑๓	๔	๑๑	๔	๑	๑	—	๑	—	—
๒. ถ้าเรียนต่อต้องหารายได้ด้วยตนเอง	๑๑๓	๘๖	—	—	—	๒	๑๓	๔	๕๖	๒๕	๒๕	๒๗	๑๔	๔	๑	๑	—	—
มากทีเดียว	๔	๗	—	—	—	—	—	๑	๑	๒	๒	๔	๑	—	—	—	—	—
มาก	๑๕	๖	—	—	—	—	—	—	๔	๕	๕	๒	๓	—	—	—	—	—
ปานกลาง	๒๕	๗	—	—	—	—	๕	๑	๑๖	๓	๗	๒	๕	๑	—	—	—	—
น้อย	๓๓	๑๔	—	—	—	๑	๓	๓	๒๒	๔	๔	๕	๑	๑	—	—	—	—
น้อยมาก	๓๕	๓๔	—	—	—	๑	๕	๔	๑๑	๑๖	๑๒	๑๔	๔	๒	๑	๑	—	—
๓. ถ้าเรียนต่อต้องถูกจำกัดเรื่องการใช้เงิน	๑๑๒	๔๐	—	๑	—	๒	๑๖	๔	๕๖	๓๕	๒๔	๒๕	๑๒	๓	—	๑	—	—
มากทีเดียว	๔	๑	—	—	—	—	—	—	๒	—	๑	๑	๑	—	—	—	—	—
มาก	๑๕	๔	—	—	—	—	๑	—	๔	๓	๗	๕	๓	๑	—	—	—	—
ปานกลาง	๓๔	๒๔	—	๑	—	๑	๖	๒	๑๔	๑๔	๖	๖	๔	—	—	—	—	—
น้อย	๑๖	๒๕	—	—	—	๑	๖	๓	๒๐	๑๒	๖	๗	๔	๑	—	๑	—	—
น้อยมาก	๒๓	๒๑	—	—	—	—	๓	๔	๑๒	๖	๔	๑๐	—	๑	—	—	—	—

ตาราง ๔๓. (ต่อ)

ข้อปัญหา	รวม		อายุย่างเข้าปีที่ ๑๑		๑๒		๑๓		๑๔		๑๕		๑๖		๑๗		๑๘	
	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ
๔. เกรงจะเรียนไม่สำเร็จเพราะต้องใช้เวลาในการหารายได้พิเศษมาก	๑๐๑	๖๐	—	—	—	๒	๑๔	๘	๕๐	๒๕	๒๕	๒๓	๑๑	๑	๑	๑	—	—
มากทีเดียว	๘	๒	—	—	—	—	—	—	๔	—	๔	๒	—	—	—	—	—	—
มาก	๖	๒	—	—	—	—	๑	—	๒	๑	๓	๑	—	—	—	—	—	—
ปานกลาง	๒๐	๑๐	—	—	—	—	๒	๑	๗	๖	๗	๓	๔	—	—	—	—	—
น้อย	๒๘	๑๖	—	—	—	—	๕	๕	๑๘	๖	๓	๔	๒	๑	—	—	—	—
น้อยมาก	๓๙	๓๐	—	—	—	๒	๖	๒	๑๙	๑๒	๘	๑๓	๕	—	๑	๑	—	—
๕. ไม่มีโอกาสเรียนต่อเพราะไม่มีทุน	๑๐๐	๕๙	—	—	—	๒	๑๖	๘	๕๐	๒๔	๒๒	๒๓	๑๒	๒	—	—	—	—
มากทีเดียว	๑	๒	—	—	—	—	—	—	—	๑	๑	๑	—	—	—	—	—	—
มาก	๑๓	๗	—	—	—	—	—	—	๔	๓	๖	๔	๓	—	—	—	—	—
ปานกลาง	๒๗	๘	—	—	—	—	๔	๓	๑๕	๓	๖	๑	๒	๑	—	—	—	—
น้อย	๓๓	๑๒	—	—	—	—	๘	๑	๑๖	๗	๓	๓	๖	๑	—	—	—	—
น้อยมาก	๒๖	๓๐	—	—	—	๒	๔	๔	๑๕	๑๐	๖	๑๔	๑	—	—	—	—	—
๖. ไม่มีโอกาสไปเรียนในภูมิลำเนาอื่นเพราะทุนจำกัด	๑๐๒	๖๖	—	—	—	๒	๑๒	๘	๔๘	๒๘	๒๙	๒๖	๑๒	๑	๑	๑	—	—
มากทีเดียว	๕	๖	—	—	—	—	—	—	๓	๓	๑	๒	—	๑	๑	—	—	—
มาก	๑๔	๗	—	—	—	—	๑	๑	๓	๓	๘	๓	๒	—	—	—	—	—
ปานกลาง	๒๗	๒๑	—	—	—	—	๓	๑	๑๔	๑๑	๖	๙	๔	—	—	—	—	—
น้อย	๓๑	๑๓	—	—	—	๑	๓	๑	๑๗	๖	๖	๕	๕	—	—	—	—	—
น้อยมาก	๒๕	๑๙	—	—	—	๑	๕	๕	๑๑	๕	๘	๗	๑	—	—	๑	—	—

ตาราง ๔๑. (ต่อ)

ข้อปัญหา	รวม		อายุบางเข้าใหม่															
			๑๑		๑๒		๑๓		๑๔		๑๕		๑๖		๑๗		๑๘	
	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ
๗. ขาดทุนเงินในการวิ่งเต้นติดต่อเพื่อการเรียนต่อ	๙๒	๖๓	—	—	—	๒	๑๕	๗	๔๐	๒๗	๒๕	๒๓	๑๑	๓	๑	๑	—	—
มากที่เดียว	๔	๓	—	—	—	—	๑	—	๑	๒	๑	๑	๑	—	—	—	—	—
มาก	๑๐	๖	—	—	—	—	—	—	๓	๒	๖	๔	๑	—	—	—	—	—
ปานกลาง	๓๕	๒๐	—	—	—	—	๖	๒	๑๔	๔	๘	๔	๖	๑	๑	—	—	—
น้อย	๒๔	๑๑	—	—	—	๑	๔	๑	๑๒	๖	๔	๒	๓	—	—	๑	—	—
น้อยมาก	๑๙	๒๒	—	—	—	๑	๓	๔	๑๑	๘	๕	๗	—	๒	—	—	—	—
๘. ขาดเงินทุนที่ใช้จากกำลังใจที่จะเรียนต่อไป	๙๑	๔๐	—	—	—	๒	๑๕	๗	๓๖	๑๖	๒๕	๒๒	๑๔	๓	๑	๑	—	—
มากที่เดียว	๓	๖	—	—	—	—	—	—	๑	๒	๒	๓	—	๑	—	—	—	—
มาก	๔	๖	—	—	—	—	๑	—	๔	๒	๖	๔	๑	—	—	—	—	—
ปานกลาง	๒๙	๗	—	—	—	—	๒	๑	๑๒	๔	๘	๒	๖	—	๑	—	—	—
น้อย	๒๙	๑๒	—	—	—	๑	๗	๓	๑๑	๓	๕	๔	๖	๑	—	—	—	—
น้อยมาก	๒๗	๒๐	—	—	—	๑	๕	๓	๑๔	๕	๘	๔	๑	๑	—	๑	—	—

ตาราง ๘๔. ปัญหาเกี่ยวกับผู้ปกครอง แยกตามอายุ

ข้อปัญหา	รวม		อายุย่างเข้าปีที่ ๑๑		๑๒		๑๓		๑๔		๑๕		๑๖		๑๗		๑๘	
	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ
๑. ผู้ปกครองขาดความรู้ในเรื่องอาชีพเป็นที่ปรึกษาไม่ได้	๑๓๓	๙๓	—	๒	—	๓	๑๘	๑๒	๖๒	๓๕	๓๗	๓๕	๑๔	๕	๒	๑	—	—
มากทีเดียว	๙	๕	—	—	—	—	๑	๑	๓	๒	๓	๒	๑	—	๑	—	—	—
มาก	๑๗	๖	—	—	—	—	๒	—	๗	๕	๕	—	๓	๑	—	—	—	—
ปานกลาง	๔๓	๒๕	—	—	—	—	๔	๕	๒๓	๑๐	๑๓	๘	๓	๒	—	—	—	—
น้อย	๒๔	๒๐	—	๑	—	๑	๔	๔	๑๐	๒	๘	๑๑	๒	๑	—	—	—	—
น้อยมาก	๔๐	๓๗	—	๑	—	๒	๗	๒	๑๙	๑๖	๘	๑๔	๕	๑	๑	๑	—	—
๒. ผู้ปกครองไม่มีแผนการสำหรับตนในเรื่องอาชีพ	๑๑๐	๗๗	—	๑	—	๓	๑๘	๙	๕๑	๒๙	๒๘	๒๙	๑๑	๕	๒	๑	—	—
มากทีเดียว	๔	๓	—	—	—	๑	๑	—	—	—	๓	๑	—	๑	—	—	—	—
มาก	๑๖	๓	—	—	—	—	๔	๑	๖	๒	๓	—	๒	—	๑	—	—	—
ปานกลาง	๒๘	๑๙	—	๑	—	๒	๔	๒	๑๒	๘	๘	๖	๓	—	๑	—	—	—
น้อย	๒๗	๒๓	—	—	—	—	๓	๓	๑๖	๑๑	๖	๖	๒	๒	—	๑	—	—
น้อยมาก	๓๕	๒๙	—	—	—	—	๖	๓	๑๗	๘	๘	๑๖	๔	๒	—	—	—	—
๓. ความเห็นของผู้ปกครองขัดแย้งกันในเรื่องการเลือกอาชีพของตน	๑๐๓	๖๗	—	๑	—	๓	๑๒	๘	๕๑	๒๘	๒๖	๒๔	๑๒	๒	๒	๑	—	—
มากทีเดียว	๓	๕	—	—	—	—	๑	๒	๑	๑	—	๒	๑	—	—	—	—	—
มาก	๗	๙	—	๑	—	—	—	—	๒	๒	๓	๕	๑	๑	๑	—	—	—
ปานกลาง	๑๓	๗	—	—	—	—	๑	๑	๘	๔	๔	๒	—	—	—	—	—	—
น้อย	๒๙	๑๕	—	—	—	๒	๔	๑	๑๕	๗	๗	๔	๓	—	—	๑	—	—
น้อยมาก	๕๑	๓๑	—	—	—	๑	๖	๔	๒๕	๑๔	๑๒	๑๑	๗	๑	๑	—	—	—

ตาราง ๔๘. (ต่อ)

ข้อปัญหา	รวม		อายุย่างเข้าปีที่															
			๑๑		๑๒		๑๓		๑๔		๑๕		๑๖		๑๗		๑๘	
	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ
๔. ผู้ปกครองต้องการให้ดำเนินอาชีพตามผู้ปกครอง	๙๒	๕๗	—	—	—	๒	๑๔	๘	๔๕	๒๔	๒๐	๒๑	๑๑	๑	๒	๑	—	—
มากทีเดียว	๕	๓	—	—	—	—	๑	—	๓	๒	—	๑	—	—	๑	—	—	—
มาก	๖	๓	—	—	—	—	—	—	๔	—	๒	๓	—	—	—	—	—	—
ปานกลาง	๑๔	๑๑	—	—	—	๑	๓	๑	๔	๔	๖	๕	—	—	๑	—	—	—
น้อย	๓๒	๑๒	—	—	—	—	๖	๓	๑๙	๕	๓	๓	๔	๑	—	—	—	—
น้อยมาก	๓๕	๒๘	—	—	—	๑	๔	๔	๑๕	๑๓	๙	๙	๗	—	—	๑	—	—
๕. ผู้ปกครองตั้งความหวังไว้สูงเกินความสามารถของตนมากเกินไป	๑๑๐	๗๐	—	๑	—	๒	๑๘	๙	๕๒	๓๓	๒๕	๒๑	๑๓	๔	๒	—	—	—
มากทีเดียว	๕	๔	—	—	—	—	—	๑	๔	—	๑	๒	—	๑	—	—	—	—
มาก	๑๔	๑๒	—	๑	—	—	๑	๑	๗	๗	๓	๑	๒	๒	๑	—	—	—
ปานกลาง	๓๔	๑๖	—	—	—	—	๖	๒	๑๔	๙	๑๑	๕	๓	—	—	—	—	—
น้อย	๓๔	๑๖	—	—	—	๑	๖	๒	๑๔	๘	๘	๕	๖	—	—	—	—	—
น้อยมาก	๒๓	๒๒	—	—	—	๑	๕	๓	๑๓	๙	๒	๘	๒	๑	๑	—	—	—
๖. ผู้ปกครองไม่สนับสนุนความคิดของตน	๙๒	๕๒	—	—	—	๒	๑๘	๗	๔๑	๒๐	๑๙	๒๐	๑๒	๒	๒	๑	—	—
มากทีเดียว	๔	๕	—	—	—	—	๒	๑	๑	๑	๑	๒	—	๑	—	—	—	—
มาก	๖	๔	—	—	—	—	๒	—	๒	๓	๑	๑	—	—	๑	—	—	—
ปานกลาง	๒๑	๙	—	—	—	๑	๔	๑	๗	๓	๕	๔	๔	—	๑	—	—	—
น้อย	๒๒	๑๑	—	—	—	—	๑	๑	๑๑	๖	๗	๓	๓	—	—	๑	—	—
น้อยมาก	๓๙	๒๓	—	—	—	๑	๙	๔	๒๐	๗	๕	๑๐	๕	๑	—	—	—	—

ตาราง ๙๕ (ต่อ)

ข้อปัญหา	รวม		อายุของเยาวชน															
			๑๑		๑๒		๑๓		๑๔		๑๕		๑๖		๑๗		๑๘	
	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ
๗. ไม่ทราบว่าผู้ปกครองคิดอย่างไรกับตน	๑๑๓	๗๕	—	๑	๑	๓	๑๔	๑๑	๕๕	๓๑	๒๖	๒๕	๑๑	๓	๒	๑	—	—
มากทีเดียว	๘	๖	—	—	—	—	—	๒	๖	๓	๗	๑	—	—	๑	—	—	—
มาก	๒๔	๑๒	—	—	—	—	๓	๑	๗	๖	๑๑	๔	๓	๑	—	—	—	—
ปานกลาง	๓๐	๒๔	—	๑	๑	๑	๔	๓	๑๖	๘	๖	๘	๓	๑	—	๑	—	—
น้อย	๓๑	๘	—	—	—	—	๔	๑	๒๐	๓	๗	๕	๔	—	—	—	—	—
น้อยมาก	๒๐	๒๔	—	—	—	๒	๗	๔	๖	๑๐	๕	๗	๑	๑	๑	—	—	—
๘. ไม่มีโอกาสปรึกษาเรื่องอาชีพกับผู้ปกครอง	๘๗	๖๑	—	—	—	๓	๑๔	๘	๔๐	๒๒	๒๖	๒๓	๔	๔	๒	๑	—	—
มากทีเดียว	๓	๖	—	—	—	—	—	๑	๑	๒	๑	๑	๑	๒	—	—	—	—
มาก	๘	๗	—	—	—	—	—	—	๒	๑	๔	๖	๑	—	๑	—	—	—
ปานกลาง	๑๔	๑๑	—	—	—	—	๔	๒	๔	๗	๔	๒	๑	—	—	—	—	—
น้อย	๒๔	๑๓	—	—	—	—	๔	๑	๑๖	๖	๔	๔	๔	๑	—	๑	—	—
น้อยมาก	๓๐	๒๔	—	—	—	๓	๖	๔	๑๒	๖	๕	๑๐	๒	๑	๑	—	—	—

ตาราง ๙๕. ปัญหาเกี่ยวกับการเรียน แยกตามอายุ

ข้อปัญหา	รวม		อายุย่างเข้าปีที่ ๑๑		๑๒		๑๓		๑๔		๑๕		๑๖		๑๗		๑๘	
	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ
๑. สติปัญญาไม่เหมาะสมที่จะเรียนอาชีพที่ตนชอบ	๑๕๐	๑๐๘	—	๒	๑	๓	๒๙	๑๙	๗๑	๙๘	๓๖	๓๖	๑๖	๔	๒	๑	—	—
มากทีเดียว	๕	๗	—	—	๑	—	—	๒	๒	๓	๒	๑	—	๑	—	—	—	—
มาก	๑๐	๑๓	—	—	—	๑	๒	๒	๔	๒	๓	๘	—	—	๑	—	—	—
ปานกลาง	๕๖	๔๔	—	๑	—	๑	๑๐	๘	๒๓	๒๐	๑๗	๑๓	๕	๑	๑	—	—	—
น้อย	๔๘	๒๓	—	—	—	๑	๘	๒	๒๖	๑๓	๘	๕	๖	๑	—	๑	—	—
น้อยมาก	๓๑	๒๑	—	๑	—	—	๔	—	๑๖	๑๐	๖	๙	๕	๑	—	—	—	—
๒. กลัวสอบแข่งขันเข้าเรียนต่อไม่ได้	๑๔๘	๑๔๘	—	๑	๑	๕	๒๒	๑๙	๘๘	๖๒	๔๔	๕๒	๒๑	๗	๒	๑	—	—
มากทีเดียว	๒๙	๔๐	—	๑	—	๒	๕	๕	๑๒	๑๕	๖	๑๖	๕	๑	๑	—	—	—
มาก	๔๐	๔๓	—	—	๑	๑	๘	๘	๒๓	๑๖	๑๐	๑๖	๗	๒	๑	—	—	—
ปานกลาง	๖๖	๓๓	—	—	—	๒	๑๓	๒	๓๓	๑๖	๑๘	๘	๒	๔	—	๑	—	—
น้อย	๒๙	๑๙	—	—	—	—	๒	๓	๑๖	๔	๖	๗	๕	—	—	—	—	—
น้อยมาก	๑๔	๑๓	—	—	—	—	๔	๑	๔	๗	๔	๕	๒	—	—	—	—	—
๓. ไม่มีโอกาสปรับปรุงตนเองในด้านการเรียน	๑๒๒	๗๘	—	—	—	๒	๑๘	๑๒	๕๔	๓๒	๒๕	๒๘	๑๔	๓	๒	๑	—	—
มากทีเดียว	๓	๖	—	—	—	—	๑	๑	—	๑	๑	๔	๑	—	—	—	—	—
มาก	๔	๔	—	—	—	—	๒	—	๒	๑	๕	๓	—	—	—	—	—	—
ปานกลาง	๔๐	๒๐	—	—	—	๑	๔	๓	๒๓	๙	๗	๖	๕	๑	๑	—	—	—
น้อย	๓๒	๒๕	—	—	—	๑	๓	๕	๑๒	๑๐	๕	๖	๒	๒	—	๑	—	—
น้อยมาก	๓๘	๒๓	—	—	—	—	๘	๓	๑๒	๑๑	๑๑	๔	๖	—	๑	—	—	—

ตาราง ๔๕. (ต่อ)

ข้อปัญหา	รวม		อายุต่าง ๆ เหล่านี้															
			๑๑		๑๒		๑๓		๑๔		๑๕		๑๖		๑๗		๑๘	
	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ
๔. เบื่อหน่ายการเรียนวิชาต่าง ๆ	๑๓๓	๕๖	—	๑	—	๓	๒๕	๑๑	๖๑	๓๔	๓๑	๓๐	๑๕	๒	๒	๑	—	—
มากทีเดียว	๕	๖	—	—	—	๑	—	๑	๑	๒	๑	๑	๒	—	๑	๑	—	—
มาก	๑๒	๕	—	—	—	—	๑	๑	๓	๒	๕	๑	๒	—	๑	—	—	—
ปานกลาง	๓๕	๒๒	—	—	—	๑	๗	๑	๑๖	๑๑	๑๐	๔	๕	๑	—	—	—	—
น้อย	๓๗	๒๒	—	—	—	—	๗	๒	๒๓	๑๒	๕	๔	๒	—	—	—	—	—
น้อยมาก	๔๐	๑๒	—	๑	—	๑	๑๑	๖	๓๔	๑๒	๔	๑๑	๕	๑	—	—	—	—
๕. ไม่เข้าใจตนเองว่าเก่งวิชาอะไร	๑๓๓	๑๑๐	—	—	๑	๓	๒๐	๑๖	๒๔	๕๖	๓๑	๓๔	๑๖	๕	๒	๑	—	๑
มากทีเดียว	๑๒	๓๗	—	—	๑	๑	—	๒	๕	๖	๓	๖	๒	๑	๑	—	—	๑
มาก	๑๔	๑๕	—	—	—	—	๓	๓	๗	๖	๗	๕	๒	๑	—	—	—	—
ปานกลาง	๓๑	๓๕	—	—	—	๑	๖	๕	๑๖	๓๔	๕	๑๐	๓	—	๑	๑	—	—
น้อย	๔๒	๒๐	—	—	—	—	๕	๒	๒๔	๑๑	๗	๖	๔	๒	—	—	—	—
น้อยมาก	๒๗	๒๒	—	—	—	๑	๗	๔	๑๒	๕	๗	๑๑	๑	๑	—	—	—	—
๖. ไม่เข้าใจว่าตนเองชอบวิชาอะไร	๑๑๔	๔๐	—	—	—	๓	๒๐	๑๐	๕๓	๓๗	๓๑	๑๖	๑๓	๓	๓	๑	—	๑
มากทีเดียว	๑๐	๗	—	—	—	—	๒	๒	๒	๒	๓	๓	๓	—	—	—	—	—
มาก	๑๕	๒๐	—	—	—	—	๓	๒	๗	๔	๓	๑๐	๑	—	๑	—	—	๑
ปานกลาง	๓๖	๒๓	—	—	—	—	๒	๒	๒๐	๑๔	๕	๗	๕	—	—	—	—	—
น้อย	๓๑	๒๐	—	—	—	๒	๖	๓	๑๓	๗	๗	๗	๔	๒	๑	—	—	—
น้อยมาก	๓๑	๑๔	—	—	—	๑	๗	๑	๑๑	๖	๑๓	๔	—	๑	—	๑	—	—

ตาราง ๔๕. (ต่อ)

ข้อปัญหา	รวม		อายุย่างเข้าปีที่ ๑๑		๑๒		๑๓		๑๔		๑๕		๑๖		๑๗		๑๘	
	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ
๗. ไม่แน่ใจว่าตนเองจะเรียนในอาชีพที่ชอบได้สำเร็จ	๑๓๙	๑๐๖	—	—	๑	๕	๒๐	๓๗	๖๙	๓๕	๓๒	๓๘	๑๕	๕	๒	๑	—	๑
มากทีเดียว	๑๙	๒๐	—	—	—	๑	๑	๔	๔	๖	๑	๘	๒	๑	๑	—	—	—
มาก	๒๙	๒๒	—	—	๑	๑	๖	๔	๑๐	๖	๕	๔	๒	๑	—	—	—	๑
ปานกลาง	๔๖	๓๙	—	—	—	๑	๕	๕	๒๕	๑๘	๗	๗	๔	๒	๑	๑	—	—
น้อย	๓๖	๑๖	—	—	—	๑	๔	๑	๑๕	๔	๑๑	๔	๒	๑	—	—	—	—
น้อยมาก	๑๙	๑๔	—	—	—	๑	๔	๓	๖	๕	๘	๕	๑	—	—	—	—	—
๘. อยู่ในสิ่งแวดล้อมที่ไม่ส่งเสริมการเรียน.	๙๒	๕๗	—	—	—	๒	๙	๘	๒๗	๒๒	๒๒	๒๓	๙	๑	๒	๑	—	—
มากทีเดียว	๙	๒	—	—	—	—	๑	๑	—	—	๖	๑	๑	—	๑	—	—	—
มาก	๘	๑๑	—	—	—	—	๒	๑	๒	๖	๒	๔	๒	—	—	—	—	—
ปานกลาง	๒๙	๑๓	—	—	—	—	๓	๑	๑๐	๔	๘	๗	๒	—	๑	๑	—	—
น้อย	๒๘	๑๓	—	—	—	๑	๓	๓	๑๕	๕	๖	๓	๔	๑	—	—	—	—
น้อยมาก	๒๓	๑๘	—	—	—	๑	๕	๒	๑๔	๗	๓	๘	—	—	—	—	—	—

ตาราง ๔๖. ปัญหาเกี่ยวกับความถนัด แยกตามอายุ

ข้อปัญหา	รวม		อายุย่างเข้าปีที่ ๑๑		๑๒		๑๓		๑๔		๑๕		๑๖		๑๗		๑๘	
	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ
๑. ไม่แน่ใจว่าตนเองถนัดในอาชีพที่ชอบหรือไม่	๑๕๐	๑๒๘	—	๑	—	๔	๒๔	๑๖	๗๒	๕๓	๓๗	๔๔	๑๕	๘	๒	๑	—	๑
มากทีเดียว	๓	๑๒	—	—	—	๑	๑	๑	๑	๒	—	๗	๑	๑	—	—	—	—
มาก	๑๔	๑๗	—	—	—	๑	๒	๓	๕	๔	๕	๙	๒	—	—	—	—	—
ปานกลาง	๕๒	๕๓	—	๑	—	๑	๑๐	๗	๒๗	๒๔	๑๑	๑๖	๓	๓	๑	—	—	๑
น้อย	๓๓	๒๖	—	—	—	๑	๔	๒	๑๘	๘	๖	๑๐	๔	๔	๑	๑	—	—
น้อยมาก	๔๘	๒๐	—	—	—	—	๗	๓	๒๑	๑๐	๑๕	๗	๕	—	—	—	—	—
๒. ขาดผู้ส่งเสริมในทางที่ตนถนัด	๑๓๕	๘๓	—	—	—	๒	๒๐	๙	๖๔	๓๓	๓๖	๓๓	๑๓	๕	๒	๑	—	—
มากทีเดียว	๑๔	๑๑	—	—	—	—	—	๓	๔	๓	๖	๔	๓	๑	๑	—	—	—
มาก	๒๕	๗	—	—	—	—	๕	๑	๑๓	๓	๖	๒	๑	๑	—	—	—	—
ปานกลาง	๒๒	๑๙	—	—	—	๑	๔	๓	๘	๘	๗	๕	๒	๑	๑	๑	—	—
น้อย	๓๙	๒๐	—	—	—	๑	๖	๑	๑๙	๘	๑๐	๙	๔	๑	—	—	—	—
น้อยมาก	๓๕	๒๖	—	—	—	—	๕	๑	๒๐	๑๑	๗	๑๓	๓	๑	—	—	—	—
๓. ไม่เข้าใจว่าตนเองถนัดอาชีพอะไร	๑๑๓	๑๐๕	—	๑	๑	๔	๑๕	๑๓	๕๕	๕๒	๒๙	๒๘	๑๑	๕	๒	๑	—	๑
มากทีเดียว	๕	๑๔	—	—	๑	๑	๑	๑	๒	๕	๑	๖	—	๑	—	—	—	—
มาก	๑๑	๑๘	—	—	—	—	๑	๔	๓	๗	๕	๗	๑	—	๑	—	—	—
ปานกลาง	๓๐	๒๗	—	—	—	—	๔	๒	๑๒	๑๒	๑๐	๑๑	๓	๒	๑	—	—	—
น้อย	๓๖	๒๐	—	—	—	๑	๔	๑	๒๓	๗	๕	๘	๔	๑	—	๑	—	๑
น้อยมาก	๓๑	๒๖	—	๑	—	๒	๕	๕	๑๕	๑๑	๘	๖	๓	๑	—	—	—	—

ตาราง ๔๖. (ต่อ)

	รวม		อายุย่างเข้าปีที่ ๑๑		๑๒		๑๓		๑๔		๑๕		๑๖		๑๗		๑๘	
	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ
๔. ไม่มีโอกาสทดสอบความถนัดของตนในทางอาชีพ	๑๔๕	๔๗	—	—	๑	๕	๒๒	๑๓	๓๒	๓๖	๓๕	๓๑	๑๓	๔	๒	๑	—	๑
มากทีเดียว	๑๒	๑๕	—	—	—	๑	๑	๒	๓	๔	๖	๖	๒	๒	—	—	—	—
มาก	๒๔	๑๕	—	—	๑	—	๗	๒	๑๒	๕	๖	๗	๖	๑	๒	—	—	—
ปานกลาง	๔๒	๒๕	—	—	—	๒	๓	๓	๒๐	๑๐	๑๖	๔	๓	—	—	๑	—	—
น้อย	๒๔	๒๕	—	—	—	—	๒	๕	๑๘	๑๑	๒	๘	๒	—	—	—	—	๑
น้อยมาก	๓๓	๑๗	—	—	—	๒	๔	๑	๑๕	๖	๕	๗	—	๑	—	—	—	—
๕. เกรงไม่มีโอกาสใช้ความถนัดของตนในทางอาชีพ	๑๓๑	๘๔	—	๑	—	๓	๒๐	๑๕	๖๑	๓๖	๓๕	๒๖	๑๓	๒	๒	๑	—	—
มากทีเดียว	๖	๘	—	—	—	๑	๑	๓	๑	๓	๓	๑	๑	—	—	—	—	—
มาก	๒๑	๑๓	—	—	—	—	๒	๓	๔	๕	๖	๕	๓	—	๑	—	—	—
ปานกลาง	๓๕	๑๘	—	—	—	—	๘	๒	๑๘	๔	๘	๕	๔	๑	๑	๑	—	—
น้อย	๓๓	๒๐	—	๑	—	๒	๒	๔	๑๔	๘	๔	๕	๓	—	—	—	—	—
น้อยมาก	๓๒	๒๕	—	—	—	—	๗	๓	๑๔	๑๑	๔	๑๐	๒	๑	—	—	—	—
๖. ไม่มีโอกาสค้นหาความถนัดของตนเพื่อประกอบอาชีพ	๑๑๑	๗๕	—	—	—	๔	๑๔	๑๐	๕๖	๓๒	๒๗	๒๔	๑๒	๓	๒	๑	—	—
มากทีเดียว	๕	๔	—	—	—	—	—	๑	๔	๑	—	๕	๑	๑	—	๑	—	—
มาก	๒๓	๑๓	—	—	—	๑	๔	๑	๘	๖	๔	๕	๒	—	—	—	—	—
ปานกลาง	๒๘	๒๕	—	—	—	๑	๑	๖	๑๔	๑๐	๗	๗	๕	๑	๑	—	—	—
น้อย	๓๐	๑๔	—	—	—	—	๓	๑	๑๘	๗	๕	๕	๔	๑	—	—	—	—
น้อยมาก	๒๕	๑๘	—	—	—	๒	๖	๑	๑๒	๘	๖	๗	—	—	๑	—	—	—

ตาราง ๑๖. (ต่อ)

	รวม		อายุย่างเข้าปีที่															
			๑๑		๑๒		๑๓		๑๔		๑๕		๑๖		๑๗		๑๘	
	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ
๗. รู้สึกว่าตนเองไม่มีความสำคัญอะไรเลย	๘๘	๗๐	—	—	๑	๒	๑๓	๘	๔๓	๒๘	๒๐	๒๙	๔	๒	๒	๑	—	—
มากทีเดียว	๕	๔	—	—	—	—	๑	๑	๑	๒	๒	—	๑	๑	—	—	—	—
มาก	๖	๗	—	—	๑	๑	๑	—	๓	๒	๑	๔	—	—	—	—	—	—
ปานกลาง	๒๐	๑๔	—	—	—	๑	๑	๑	๕	๘	๖	๘	๒	—	๒	—	—	—
น้อย	๓๐	๑๓	—	—	—	—	๖	๒	๑๔	๗	๗	๓	๓	—	—	๑	—	—
น้อยมาก	๒๗	๒๘	—	—	—	—	๔	๔	๑๒	๔	๘	๑๔	๓	๑	—	—	—	—
๘. รู้สึกไม่สนใจในอาชีพที่ตนถนัด	๘๒	๕๐	—	—	—	๒	๑๕	๔	๓๖	๑๖	๒๐	๒๑	๔	๑	๒	๑	—	๑
มากทีเดียว	๔	๒	—	—	—	—	๑	—	๒	—	๑	๒	—	—	—	—	—	—
มาก	๖	๗	—	—	—	—	—	๑	๓	๔	๒	๒	—	—	๑	—	—	—
ปานกลาง	๙	๑๓	—	—	—	—	—	๒	๔	๖	๓	๓	๒	—	—	๑	—	๑
น้อย	๒๙	๗	—	—	—	๑	๗	๑	๑๒	๑	๗	๓	๒	๑	๑	—	—	—
น้อยมาก	๓๔	๒๒	—	—	—	๑	๗	๕	๑๕	๕	๗	๑๑	๕	—	—	—	—	—

ตาราง ๔๗. ปัญหาเกี่ยวกับการตัดสินใจ แยกตามอายุ

ข้อปัญหา	รวม		อายุย่างเข้าปีที่ ๑๑		๑๒		๑๓		๑๔		๑๕		๑๖		๑๗		๑๘	
	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ
๑. ไม่เข้าใจว่าตนเองควรเลือกอาชีพอะไร	๑๒๘	๙๔	—	—	๑	๕	๑๙	๑๓	๖๐	๓๙	๓๒	๓๑	๑๔	๔	๒	๑	—	๑
มากทีเดียว	๔	๑๒	—	—	๑	—	๑	๑	๑	๕	๑	๖	—	—	—	—	—	—
มาก	๑๘	๑๗	—	—	—	๒	๓	๕	๘	๖	๕	๓	๑	๑	๑	—	—	—
ปานกลาง	๒๘	๑๘	—	—	—	—	๕	๓	๑๒	๕	๗	๙	๓	—	๑	๑	—	—
น้อย	๓๖	๒๕	—	—	—	๒	๓	๒	๒๐	๑๔	๙	๕	๔	๒	—	—	—	—
น้อยมาก	๔๒	๒๒	—	—	—	๑	๗	๒	๑๙	๙	๑๐	๘	๖	๑	—	—	—	๑
๒. ผู้ปกครองไม่อยากให้เรียนต่อ	๙๒	๕๗	—	๑	—	๑	๑๒	๖	๔๔	๒๑	๒๒	๒๖	๑๒	๑	๒	๑	—	—
มากทีเดียว	๕	—	—	—	—	—	๑	—	๑	—	๑	—	๑	—	๑	—	—	—
มาก	๑๐	๒	—	—	—	—	๒	—	๒	—	๔	๒	๑	—	๑	—	—	—
ปานกลาง	๑๑	๕	—	๑	—	—	๑	—	๖	๒	๓	๒	๑	—	—	—	—	—
น้อย	๑๙	๑๐	—	—	—	—	๑	๑	๑๓	๔	๒	๕	๓	—	—	—	—	—
น้อยมาก	๔๗	๔๐	—	—	—	๑	๗	๕	๒๒	๑๕	๑๒	๑๗	๖	๑	—	๑	—	—
๓. ต้องเลือกอาชีพตามใจผู้ปกครอง	๙๗	๖๙	—	—	—	๒	๑๓	๑๐	๔๘	๒๘	๒๒	๒๖	๑๒	๒	๒	๑	—	—
มากทีเดียว	๓	๔	—	—	—	—	—	๑	๒	๑	๑	๑	—	๑	—	—	—	—
มาก	๑๓	๖	—	—	—	—	๒	—	๖	๓	๓	๓	๒	—	—	—	—	—
ปานกลาง	๒๒	๑๓	—	—	—	๑	๔	๑	๑๐	๕	๓	๖	๓	—	๒	—	—	—
น้อย	๒๔	๑๖	—	—	—	—	๓	๓	๑๓	๘	๖	๕	๒	—	—	—	—	—
น้อยมาก	๓๕	๓๐	—	—	—	๑	๔	๕	๑๗	๑๑	๙	๑๑	๕	๑	—	๑	—	—

ตาราง ๔๗. (ต่อ)

ข้อปัญหา	รวม		อายุย่างเข้าปีที่ ๑๑		๑๒		๑๓		๑๔		๑๕		๑๖		๑๗		๑๘	
	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ
๔. ตนเองไม่มีความคิดในการเลือกอาชีพ	๑๐๖	๗๑	—	—	๑	๓	๑๕	๗	๕๔	๓๐	๒๒	๒๙	๑๒	๑	๒	๑	—	—
มากทีเดียว	๒	๑	—	—	๑	—	—	—	—	๑	๑	—	—	—	—	—	—	—
มาก	๑๒	๙	—	—	—	๑	๓	๑	๔	๒	๕	๕	—	—	—	—	—	—
ปานกลาง	๑๙	๑๖	—	—	—	—	๑	๓	๙	๑๐	๕	๒	๒	—	๒	๑	—	—
น้อย	๓๙	๑๖	—	—	—	๑	๔	๒	๒๖	๗	๔	๕	๕	๑	—	—	—	—
น้อยมาก	๓๔	๒๙	—	—	—	๑	๗	๑	๑๕	๑๐	๗	๑๗	๕	—	—	—	—	—
๕. ผู้ปกครองไม่ชอบอาชีพที่ตนสนใจ	๑๐๑	๕๔	—	—	—	๒	๑๕	๙	๔๙	๒๑	๒๒	๒๓	๑๓	๓	๒	๑	—	—
มากทีเดียว	๓	๔	—	—	—	—	๑	๑	๑	๑	๑	๑	—	๑	—	—	—	—
มาก	๖	๖	—	—	—	—	๑	—	๓	๒	๑	๔	๑	—	—	—	—	—
ปานกลาง	๑๘	๗	—	—	—	—	๑	๑	๖	๑	๗	๔	๒	—	๒	๑	—	—
น้อย	๓๒	๑๙	—	—	—	๒	๔	๑	๑๘	๘	๗	๖	๓	๑	—	—	—	—
น้อยมาก	๔๒	๒๘	—	—	—	—	๘	๖	๒๑	๙	๖	๑๒	๗	๑	—	—	—	—
๖. ขาดผู้แนะนำในเรื่องอาชีพโดยทั่วไป	๑๐๖	๗๙	—	—	—	๔	๑๔	๘	๕๐	๓๑	๒๘	๓๓	๑๒	๒	๒	๑	—	—
มากทีเดียว	๖	๗	—	—	—	๑	—	๑	๒	๑	๒	๓	๒	—	—	๑	—	—
มาก	๒๒	๑๓	—	—	—	—	๓	—	๙	๕	๘	๘	๒	—	—	—	—	—
ปานกลาง	๒๗	๒๓	—	—	—	๑	๑	๓	๑๕	๙	๘	๑๐	๓	—	—	—	—	—
น้อย	๓๐	๑๒	—	—	—	—	๘	๑	๑๕	๕	๓	๔	๔	๒	—	—	—	—
น้อยมาก	๒๑	๒๔	—	—	—	๒	๒	๓	๙	๑๑	๗	๘	๑	—	๒	—	—	—

ตาราง ๕๗. (ต่อ)

ข้อปัญหา	รวม		อายุย่างเข้าปีที่															
			๑๑		๑๒		๑๓		๑๔		๑๕		๑๖		๑๗		๑๘	
	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ
๗. เกรงว่าอาชีพที่เลือกนั้นเมื่อเรียนจบแล้วจะหางานทำไม่ได้	๑๒๖	๙๗	—	—	—	๓	๒๑	๑๓	๕๙	๔๔	๓๑	๓๒	๑๓	๓	๒	๑	—	๑
มากทีเดียว	๑๓	๑๗	—	—	—	๑	๒	๑	๔	๑๐	๕	๓	๒	๑	—	—	—	๑
มาก	๒๐	๒๑	—	—	—	๑	๑	๓	๘	๑๐	๘	๗	๓	—	—	—	—	—
ปานกลาง	๒๗	๒๗	—	—	—	๑	๓	๔	๑๔	๑๔	๗	๖	๓	๑	—	๑	—	—
น้อย	๓๙	๑๒	—	—	—	—	๙	๒	๒๓	๖	๔	๓	๑	๑	๒	—	—	—
น้อยมาก	๒๗	๒๐	—	—	—	—	๖	๓	๑๐	๔	๗	๑๓	๔	—	—	—	—	—
๘. กังวลใจว่าอาชีพที่เลือกจะไม่ดีพอ	๑๐๗	๙๖	—	—	๑	๕	๑๓	๑๔	๕๒	๓๕	๒๗	๓๗	๑๒	๔	๒	๑	—	—
มากทีเดียว	๗	๑๗	—	—	๑	๑	—	๑	๑	๕	๔	๘	๑	๒	—	—	—	—
มาก	๒๑	๑๘	—	—	—	—	๑	—	๑๓	๑๐	๔	๘	๒	—	๑	—	—	—
ปานกลาง	๑๙	๑๙	—	—	—	๑	๓	๔	๙	๗	๖	๖	๑	๑	—	—	—	—
น้อย	๓๔	๑๔	—	—	—	๑	๓	๓	๑๘	๕	๗	๔	๕	—	๑	๑	—	—
น้อยมาก	๒๖	๒๘	—	—	—	๒	๖	๖	๑๑	๘	๖	๑๑	๓	๑	—	—	—	—

ตาราง ๔๘. ปัญหาเกี่ยวกับความรู้ทางอาชีพ แยกตามอายุ

ข้อปัญหา	รวม		อายุย่างเข้าปีที่ ๑๑		๑๒		๑๓		๑๔		๑๕		๑๖		๑๗		๑๘	
	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ
๑. ขาดความรู้เรื่องลักษณะของงานในอาชีพที่เลือก	๑๔๒	๑๐๗	—	—	—	๓	๑๙	๑๖	๗๐	๔๖	๓๗	๓๖	๑๔	๕	๒	๑	—	—
มากทีเดียว	๘	๓	—	—	—	๑	๒	—	๒	๑	๓	๑	๑	—	—	—	—	—
มาก	๒๕	๑๕	—	—	—	๑	๓	๔	๑๓	๓	๖	๗	๒	—	๑	—	—	—
ปานกลาง	๓๑	๓๒	—	—	—	—	๔	๓	๑๕	๑๕	๘	๑๐	๔	๓	—	๑	—	—
น้อย	๔๓	๓๒	—	—	—	๑	๕	๖	๒๓	๑๖	๑๐	๙	๔	—	๑	—	—	—
น้อยมาก	๓๕	๒๕	—	—	—	—	๕	๓	๑๗	๑๑	๑๐	๙	๓	๒	—	—	—	—
๒. ขาดความรู้เรื่องสถานที่ที่จะเรียนในอาชีพที่เลือก	๑๓๗	๙๕	—	๑	—	๔	๑๗	๑๑	๖๗	๓๙	๓๕	๓๕	๑๖	๔	๒	๑	—	—
มากทีเดียว	๑๐	๗	—	—	—	๒	—	—	๕	๑	๓	๓	๒	๑	—	—	—	—
มาก	๒๒	๑๔	—	—	—	—	๒	๒	๘	๖	๘	๕	๓	๑	๑	—	—	—
ปานกลาง	๓๘	๒๔	—	—	—	๑	๕	๔	๒๐	๑๑	๑๒	๘	๑	—	—	—	—	—
น้อย	๓๒	๒๒	—	๑	—	๑	๖	๔	๑๕	๘	๕	๖	๖	๑	—	๑	—	—
น้อยมาก	๓๕	๒๘	—	—	—	—	๔	๑	๑๙	๑๓	๗	๑๓	๔	๑	๑	—	—	—
๓. ขาดความรู้เกี่ยวกับคุณสมบัติของผู้เรียนอาชีพนั้น ๆ	๑๒๗	๑๐๒	—	—	—	๔	๑๖	๑๓	๖๒	๔๖	๓๕	๓๓	๑๓	๕	๑	๑	—	—
มากทีเดียว	๕	๗	—	—	—	๑	๑	๑	๑	๓	๓	๒	—	—	—	—	—	—
มาก	๑๓	๑๖	—	—	—	—	๑	—	๘	๙	๓	๗	๑	—	—	—	—	—
ปานกลาง	๔๙	๓๖	—	—	—	๑	๘	๖	๒๖	๑๕	๑๑	๑๓	๔	—	—	๑	—	—
น้อย	๓๔	๒๕	—	—	—	—	๔	๒	๑๕	๑๕	๘	๖	๖	๒	๑	—	—	—
น้อยมาก	๒๖	๑๘	—	—	—	๒	๒	๔	๑๒	๔	๑๐	๕	๒	๓	—	—	—	—

ตาราง ๔๘. (ต่อ)

ข้อปัญหา	รวม		อายุย่างเข้าปีที่															
			๑๑		๑๒		๑๓		๑๔		๑๕		๑๖		๑๗		๑๘	
	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ
๔. ขาดแหล่งที่จะค้นคว้าเกี่ยวกับอาชีพที่ชอบ	๑๒๙	๘๗	—	—	—	๕	๑๗	๑๐	๖๒	๓๖	๓๕	๓๒	๑๓	๔	๒	—	—	—
มากทีเดียว	๑๒	๙	—	—	—	—	๑	๒	๕	๔	๔	๒	๒	๑	—	—	—	—
มาก	๓๑	๑๕	—	—	—	๑	๒	—	๑๕	๕	๖	๘	๗	๑	๑	—	—	—
ปานกลาง	๓๙	๒๓	—	—	—	๑	๖	๔	๑๗	๘	๑๒	๘	๓	๒	๑	—	—	—
น้อย	๓๐	๑๕	—	—	—	—	๔	๑	๑๘	๙	๘	๕	—	—	—	—	—	—
น้อยมาก	๑๗	๒๕	—	—	—	๓	๔	๓	๗	๑๐	๕	๙	๑	—	—	—	—	—
๕. ขาดผู้แนะนำให้ความรู้เกี่ยวกับอาชีพที่ชอบ	๑๒๖	๘๒	—	—	—	๓	๑๘	๙	๖๐	๓๔	๓๓	๓๒	๑๓	๓	๒	๑	—	—
มากทีเดียว	๘	๘	—	—	—	๑	๑	๒	๒	๒	๕	๒	—	๑	—	—	—	—
มาก	๒๖	๑๔	—	—	—	—	๓	—	๙	๖	๑๑	๘	๒	—	๑	—	—	—
ปานกลาง	๓๔	๑๙	—	—	—	—	๔	—	๑๙	๑๐	๔	๗	๖	๑	๑	๑	—	—
น้อย	๓๓	๒๑	—	—	—	๒	๓	๔	๑๙	๙	๘	๖	๓	—	—	—	—	—
น้อยมาก	๒๕	๒๐	—	—	—	—	๗	๓	๑๑	๗	๕	๙	๒	๑	—	—	—	—
๖. ขาดความรู้ในการเตรียมตัวที่จะเรียนอาชีพที่เลือก	๑๑๑	๘๗	—	—	—	๔	๑๗	๑๓	๔๗	๓๕	๓๓	๓๐	๑๓	๔	๑	๑	—	—
มากทีเดียว	๕	๑๒	—	—	—	๒	—	๑	๒	๔	๑	๔	๒	—	—	๑	—	—
มาก	๑๗	๑๒	—	—	—	๑	๓	๑	๔	๕	๖	๕	๓	—	๑	—	—	—
ปานกลาง	๓๓	๒๗	—	—	—	—	๔	๕	๑๔	๑๑	๑๔	๑๐	๑	๑	—	—	—	—
น้อย	๓๔	๑๖	—	—	—	๑	๖	๒	๑๘	๑๐	๕	๑	๕	๒	—	—	—	—
น้อยมาก	๒๒	๒๐	—	—	—	—	๔	๔	๙	๕	๗	๑๐	๒	๑	—	—	—	—

ตาราง ๔๘. (ต่อ)

ข้อปัญหา	รวม		อายุย่างเข้าปีที่															
			๑๑		๑๒		๑๓		๑๔		๑๕		๑๖		๑๗		๑๘	
	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ
๗. ไม่ทราบว่าอาชีพที่เลือกนั้นต้องใช้เวลาฝึกฝนศึกษามากน้อยเพียงใด	๑๒๗	๙๙	—	—	—	๖	๑๘	๑๔	๖๒	๓๘	๓๒	๓๖	๑๓	๔	๒	๑	—	—
มากทีเดียว	๑๕	๑๑	—	—	—	๑	๑	๓	๔	๑	๘	๕	๒	๑	—	—	—	—
มาก	๒๑	๒๕	—	—	—	๓	๓	๑	๑๑	๑๑	๓	๙	๓	๑	๑	—	—	—
ปานกลาง	๓๙	๓๐	—	—	—	—	๖	๕	๒๑	๑๓	๙	๑๒	๓	—	—	—	—	—
น้อย	๓๒	๒๑	—	—	—	๑	๕	๕	๑๕	๙	๖	๔	๕	๒	๑	—	—	—
น้อยมาก	๒๐	๑๒	—	—	—	๑	๓	—	๑๑	๔	๖	๖	—	—	—	๑	—	—
๘. ไม่ทราบว่าอาชีพที่เลือกนั้นต้องใช้ค่าใช้จ่ายในการศึกษามากน้อยเพียงใด	๑๕๔	๑๐๔	—	—	๑	๕	๒๐	๑๙	๗๓	๔๒	๔๑	๓๔	๑๗	๓	๒	๑	—	—
มากทีเดียว	๒๓	๒๖	—	—	—	๓	๓	๓	๘	๙	๘	๑๐	๔	๑	—	—	—	—
มาก	๓๗	๒๖	—	—	—	๑	๓	๒	๑๕	๑๑	๑๓	๑๑	๕	๑	๑	—	—	—
ปานกลาง	๔๒	๒๘	—	—	๑	๑	๕	๑๐	๒๑	๑๐	๙	๗	๖	—	—	๑	—	—
น้อย	๓๐	๙	—	—	—	—	๕	—	๑๗	๕	๖	๓	๑	๑	๑	—	—	—
น้อยมาก	๒๒	๑๕	—	—	—	—	๔	๔	๑๒	๗	๕	๘	๑	—	—	—	—	—

ตาราง ๘๙. ปัญหาเกี่ยวกับร่างกาย แยกตามระดับการเรียน

ข้อปัญหา	รวม		การเรียน ต่ำกว่า ๕๐%		๕๐–๖๐%		๖๑–๗๐%		๗๑–๘๐%		๘๑–๙๐%		๙๐% ขึ้นไป	
	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ
๑. สายตาไม่เหมาะสมกับอาชีพที่เลือก	๑๑๔	๘๙	๑๕	๔	๓๑	๓๑	๓๘	๒๓	๒๔	๒๐	๖	๗	—	๔
มากทีเดียว	๒	๑	๑	—	—	—	๑	—	—	๑	—	—	—	—
มาก	๔	๖	—	—	—	๒	๓	—	—	—	๑	๑	—	๓
ปานกลาง	๒๔	๒๑	๕	๒	๗	๗	๓	๕	๘	๔	๑	๓	—	—
น้อย	๒๗	๒๒	๒	๑	๘	๘	๑๑	๘	๔	๕	๒	—	—	—
น้อยมาก	๖๒	๓๙	๗	๑	๑๖	๑๔	๒๑	๑๐	๑๖	๑๐	๒	๓	—	๑
๒. มีโรคประจำตัวที่ขัดขวางการประกอบอาชีพที่ชอบ	๑๐๘	๖๗	๑๗	๒	๒๘	๒๓	๓๘	๒๑	๒๒	๑๓	๓	๕	—	๓
มากทีเดียว	๓	—	—	—	๒	—	๑	—	—	—	—	—	—	—
มาก	๑	๕	—	—	๑	๒	—	๑	—	๑	—	๑	—	—
ปานกลาง	๑๕	๑๓	๓	—	๕	๓	๕	๗	๒	๒	—	—	—	๑
น้อย	๓๐	๑๓	๒	๑	๖	๒	๑๗	๕	๕	๒	—	๑	—	๒
น้อยมาก	๕๙	๓๖	๑๒	๑	๑๔	๑๖	๑๕	๘	๑๕	๘	๓	๓	—	—
๓. ไม่คล่องแคล่วในการทำงานด้วยมือ	๑๓๐	๙๐	๑๙	๒	๓๕	๒๑	๔๒	๓๑	๒๙	๒๔	๔	๗	๑	๕
มากทีเดียว	๔	๑	๑	—	๑	—	—	—	๑	๑	๑	—	—	—
มาก	๙	๖	๒	—	๒	๓	๑	๑	๓	—	๑	๑	—	๑
ปานกลาง	๔๒	๒๓	๔	—	๔	๖	๑๙	๙	๑๐	๕	๔	๑	๑	๒
น้อย	๓๙	๒๗	๕	๒	๑๓	๖	๑๒	๘	๗	๙	๒	๑	—	๑
น้อยมาก	๓๖	๓๓	๒	—	๑๐	๖	๑๕	๑๓	๘	๙	๑	๔	—	๑

ตาราง ๙๔. (ต่อ)

ข้อปัญหา	รวม		การเรียน ต่ำกว่า ๕๐ %		๕๐-๖๐ %		๖๑-๗๐ %		๗๑-๘๐ %		๘๑-๙๐ %		๙๐ % ขึ้นไป	
	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ
๔. รู้สึกประสาทไม่ค่อยดีไม่เหมาะสมกับอาชีพที่เลือก	๑๐๒	๗๖	๑๔	๒	๒๘	๒๔	๔๐	๒๘	๑๕	๑๗	๕	๖	—	๓
มากทีเดียว	๒	๓	—	—	๑	๑	—	๑	—	๑	๑	—	—	—
มาก	๖	๔	๒	—	—	๒	๓	๓	—	๓	๑	—	—	๑
ปานกลาง	๒๔	๑๒	๔	๑	๙	๒	๘	๔	๓	๒	—	๓	—	—
น้อย	๒๖	๑๙	๑	—	๕	๗	๑๐	๔	๔	๕	๑	๒	—	๑
น้อยมาก	๔๘	๓๓	๗	๑	๑๓	๑๒	๑๙	๑๒	๗	๖	๒	๑	—	๑
๕. ร่างกายอ่อนแอเกินไปที่จะเลือกเรียนอาชีพที่สนใจ	๘๙	๖๓	๑๔	๒	๒๒	๑๗	๓๐	๒๑	๑๘	๑๕	๕	๕	—	๓
มากทีเดียว	—	๓	—	—	—	—	—	๑	—	๑	—	๑	—	—
มาก	๓	๓	—	—	๒	๑	—	—	๑	๑	—	—	—	๑
ปานกลาง	๑๓	๗	๒	๑	๗	๑	๓	๓	๑	๑	—	—	—	๑
น้อย	๓๓	๑๗	๗	๑	๖	๓	๑๐	๗	๖	๔	๔	๒	—	—
น้อยมาก	๔๐	๓๓	๕	—	๗	๑๒	๑๗	๑๐	๑๐	๘	๑	๒	—	๑
๖. ร่างกายไม่สมประกอบคงเรียนทางอาชีพไม่ได้	๘๐	๔๔	๑๖	๒	๒๑	๑๔	๒๗	๑๕	๑๓	๖	๓	๓	—	๔
มากทีเดียว	๖	—	๒	—	๑	—	๒	—	๑	—	—	—	—	—
มาก	๓	๓	—	—	๑	—	—	๑	๑	๑	๑	—	—	๑
ปานกลาง	๗	๔	๑	—	๒	๒	๓	๒	๑	—	—	—	—	—
น้อย	๒๘	๗	๘	๑	๘	๒	๙	๔	๓	—	—	—	—	—
น้อยมาก	๓๖	๓๐	๕	๑	๙	๑๐	๑๓	๘	๗	๕	๒	๓	—	๓

ตาราง ๔๙. (ต่อ)

ข้อปัญหา	รวม		การเรียน											
			ต่ำกว่า ๕๐ %		๕๐–๖๐ %		๖๑–๗๐ %		๗๑–๘๐ %		๘๑–๙๐ %		๙๐ % ขึ้นไป	
	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ
๗. ท่าทางและลักษณะของตนไม่เหมาะสมกับอาชีพที่ชอบ	๘๗	๖๘	๑๕	๒	๒๔	๑๙	๒๖	๑๙	๑๖	๑๙	๖	๖	—	๓
มากทีเดียว	๒	๑๐	—	—	๒	๒	—	๓	—	๒	—	๒	—	๑
มาก	๔	๔	๒	—	—	—	—	๑	๑	๓	๑	—	—	—
ปานกลาง	๒๕	๑๘	๔	—	๗	๑๐	๕	๒	๘	๕	๑	๑	—	—
น้อย	๒๔	๒๐	๔	๑	๘	๓	๖	๙	๔	๔	๒	๑	—	๒
น้อยมาก	๓๒	๑๖	๕	๑	๗	๔	๑๕	๔	๓	๕	๒	๒	—	—
๘. ไม่ทราบว่าร่างกายจะเหมาะสมกับอาชีพที่ชอบหรือไม่	๑๐๒	๗๗	๑๖	๒	๒๗	๒๔	๓๑	๒๖	๒๒	๑๖	๖	๖	—	๓
มากทีเดียว	๓	๑๑	—	—	—	๔	๒	๔	—	๑	๑	๒	—	—
มาก	๑๓	๑๒	—	๑	๕	๕	๓	๒	๓	๓	๒	๑	—	—
ปานกลาง	๓๐	๑๕	๗	—	๑๑	๒	๕	๖	๖	๕	๑	๑	—	๑
น้อย	๒๖	๒๒	๕	๑	๖	๗	๙	๘	๕	๔	๑	—	—	๒
น้อยมาก	๓๐	๑๗	๔	—	๕	๖	๑๒	๖	๘	๓	๑	๒	—	—

ตาราง ๔๐. ปัญหาเกี่ยวกับการเงิน แยกตามระดับการเรียน

ข้อปัญหา	รวม		การเรียน ต่ำกว่า ๕๐ %		๕๑–๖๐ %		๖๑–๗๐ %		๗๑–๘๐ %		๘๑–๙๐ %		๙๐ % ขึ้นไป	
	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ
๑. ทุนน้อยเกรงจะเรียนอาชีพที่เลือกไม่ตลอด	๑๔๑	๑๐๓	๑๙	๔	๔๐	๒๖	๔๔	๒๘	๒๙	๓๐	๘	๘	๑	๖
มากทีเดียว	๕	๖	—	—	๒	—	๑	๒	๑	๓	๑	๑	—	—
มาก	๑๘	๑๐	๑	๑	๗	๑	๕	๒	๔	๕	๒	—	—	๑
ปานกลาง	๔๖	๓๕	๗	๒	๑๔	๕	๙	๑๓	๑๒	๑๐	๓	๒	๑	๓
น้อย	๔๑	๒๕	๕	๑	๑๐	๔	๑๖	๕	๘	๗	๒	๒	—	๑
น้อยมาก	๓๑	๒๓	๖	—	๗	๑๑	๑๔	๓	๔	๕	—	๓	—	๑
๒. ถ้าเรียนต่อต้องหารายได้ด้วยตนเอง	๑๑๕	๗๒	๑๘	๒	๓๒	๒๓	๓๗	๒๑	๒๓	๑๗	๕	๖	—	๓
มากทีเดียว	๔	๗	๓	—	—	—	๑	๓	—	๑	—	๒	—	๑
มาก	๑๕	๖	๒	—	๖	๔	๔	—	๓	๒	—	—	—	—
ปานกลาง	๓๐	๗	๕	๒	๘	๒	๘	๒	๘	—	๑	๑	—	—
น้อย	๓๐	๑๔	๕	—	๘	๒	๘	๕	๗	๕	๒	๑	—	๑
น้อยมาก	๓๖	๒๘	๓	—	๑๐	๑๕	๑๖	๑๑	๕	๔	๒	๒	—	๑
๓. ถ้าเรียนต่อต้องถูกจำกัดเรื่องการใช้เงิน	๑๑๕	๘๐	๑๗	๒	๒๘	๒๐	๔๑	๒๖	๒๔	๒๑	๕	๕	—	๖
มากทีเดียว	๔	๑	๒	—	๑	—	๑	—	—	—	—	๑	—	—
มาก	๑๕	๙	๒	—	๓	๑	๕	๓	๕	๔	—	—	—	๑
ปานกลาง	๓๔	๒๔	๕	—	๙	๘	๗	๘	๑๐	๗	๓	—	—	๑
น้อย	๓๖	๒๔	๔	๑	๗	๕	๑๘	๖	๕	๘	๒	๑	—	๓
น้อยมาก	๒๖	๒๒	๔	๑	๘	๖	๑๐	๙	๔	๒	—	๓	—	๑

ตาราง ๕๐. (ต่อ)

ข้อปัญหา	รวม		การเรียน ต่ำกว่า ๕๐%		๕๐–๖๐%		๖๑–๗๐%		๗๑–๘๐%		๘๑–๙๐%		๙๐% ขึ้นไป	
	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ
๔. เกรงจะเรียนไม่สำเร็จเพราะต้องใช้เวลาในการหารายได้พิเศษมาก	๑๐๓	๖๐	๑๕	๒	๒๗	๑๗	๓๕	๒๑	๒๐	๑๑	๖	๔	—	๕
มากทีเดียว	๘	๒	๒	—	๒	๑	๓	—	๑	—	—	๑	—	—
มาก	๖	๒	—	—	๒	๑	๑	—	๒	—	๑	—	—	๑
ปานกลาง	๒๐	๑๐	๔	—	๕	๒	๕	๓	๕	๕	๑	—	—	—
น้อย	๒๙	๑๖	๔	๒	๗	๑	๑๒	๗	๖	๓	—	๑	—	๒
น้อยมาก	๔๐	๓๐	๕	—	๑๑	๑๒	๑๔	๑๑	๖	๓	๔	๒	—	๒
๕. ไม่มีโอกาสเรียนต่อเพราะไม่มีทุน	๑๐๒	๕๙	๑๔	๒	๒๗	๑๗	๓๕	๒๐	๒๑	๑๑	๕	๔	—	๕
มากทีเดียว	๑	๒	—	—	๑	—	—	๑	—	—	—	๑	—	—
มาก	๑๓	๗	๓	—	๔	—	๑	๑	๕	๕	—	—	—	๑
ปานกลาง	๒๗	๘	๓	๑	๗	๓	๗	๓	๗	๑	๓	—	—	—
น้อย	๓๔	๑๒	๔	๑	๘	๔	๑๕	๔	๕	๒	๒	—	—	๑
น้อยมาก	๒๗	๓๐	๔	—	๗	๑๐	๑๒	๑๑	๔	๓	—	๓	—	๓
๖. ไม่มีโอกาสไปเรียนในภูมิลำเนาอื่นเพราะทุนจำกัด	๑๐๔	๖๖	๑๔	๒	๒๗	๑๖	๔๐	๒๑	๑๘	๑๗	๕	๔	—	๖
มากทีเดียว	๕	๖	๑	—	๑	—	๒	๑	—	๔	๑	๑	—	—
มาก	๑๔	๗	๒	—	๖	๒	๑	๑	๔	๒	๑	—	—	๒
ปานกลาง	๒๗	๒๑	๓	—	๘	๖	๙	๕	๖	๗	๑	๑	—	๒
น้อย	๓๒	๑๓	๔	๑	๓	๔	๑๖	๖	๗	๒	๒	—	—	—
น้อยมาก	๒๖	๑๙	๔	๑	๙	๔	๑๒	๘	๑	๒	—	๒	—	๒

ตาราง ๕๐. (ต่อ)

ข้อปัญหา	รวม		การเรียน ต่ำกว่า ๕๐ %		๕๐-๖๐ %		๖๑-๗๐ %		๗๑-๘๐ %		๘๑-๙๐ %		๙๐ % ขึ้นไป	
	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ
๗. ขาดเงินในการวิ่งเต้นติดต่อเพื่อการเรียนต่อ	๙๓	๖๓	๑๔	๒	๒๖	๑๗	๓๐	๒๐	๑๖	๑๕	๗	๔	—	๕
มากทีเดียว	๓	๓	—	—	๓	—	—	๒	—	—	—	๑	—	—
มาก	๑๐	๖	๑	—	—	๑	๕	๑	๔	๓	—	—	—	๑
ปานกลาง	๓๕	๒๑	๕	๒	๙	๘	๙	๕	๘	๖	๔	—	—	—
น้อย	๒๕	๑๑	๓	—	๗	๓	๙	๕	๓	๒	๓	—	—	๑
น้อยมาก	๒๐	๒๒	๕	—	๗	๕	๗	๗	๑	๔	—	๓	—	๓
๘. ขาดเงินทุนทำให้ขาดกำลังใจที่จะเรียนต่อ	๙๘	๕๑	๑๕	๓	๒๙	๑๒	๓๑	๑๕	๑๕	๑๑	๘	๕	—	๕
มากทีเดียว	๓	๖	—	—	๒	๑	๑	๑	—	๓	—	๑	—	—
มาก	๘	๖	๓	๑	๒	๒	—	๑	๓	๒	—	—	—	—
ปานกลาง	๓๐	๗	๔	—	๙	๓	๗	๑	๖	๑	๔	๑	—	๑
น้อย	๒๙	๑๒	๔	๒	๙	—	๑๐	๗	๕	๒	๑	๑	—	—
น้อยมาก	๒๘	๒๐	๔	—	๗	๖	๑๓	๕	๑	๓	๓	๒	—	๔

ตาราง ๕๑. ปัญหาเกี่ยวกับผู้ปกครอง แยกตามระดับการเรียน

ข้อปัญหา	รวม		การเรียน ต่ำกว่า ๕๐ %		๕๐-๖๐ %		๖๐-๗๐ %		๗๐-๘๐ %		๘๐-๙๐ %		๙๐ % ขึ้นไป	
	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ
๑. ผู้ปกครองขาดความรู้ในเรื่องอาชีพ เป็นที่ปรึกษาไม่ได้	๑๓๖	๙๒	๑๗	๒	๔๐	๒๖	๔๒	๒๖	๒๙	๒๗	๘	๘	—	๓
มากทีเดียว	๑๑	๕	๑	—	๓	—	๒	๒	๓	๑	๒	๒	—	—
มาก	๑๗	๖	—	—	๖	๓	๖	๒	๓	—	๒	—	—	๑
ปานกลาง	๔๓	๒๖	๔	๑	๑๒	๗	๑๕	๙	๙	๖	๓	๒	—	๑
น้อย	๒๕	๒๐	๖	—	๘	๖	๗	๗	๓	๗	๑	—	—	—
น้อยมาก	๔๐	๓๕	๖	๑	๑๑	๑๐	๑๒	๖	๑๑	๑๓	—	๔	—	๑
๒. ผู้ปกครองไม่มีแผนการสำหรับตนในเรื่องอาชีพ	๑๑๑	๗๕	๑๙	๔	๓๑	๒๑	๓๕	๒๒	๒๒	๒๐	๔	๗	—	๑
มากทีเดียว	๔	๓	๒	—	๑	๑	๑	—	—	๑	—	๑	—	—
มาก	๑๗	๓	—	—	๗	๑	๖	๒	๓	—	๑	—	—	—
ปานกลาง	๒๘	๑๙	๖	—	๗	๕	๖	๗	๘	๕	๑	๒	—	—
น้อย	๒๗	๒๑	๕	๓	๔	๕	๑๑	๘	๗	๔	—	—	—	๑
น้อยมาก	๓๕	๒๙	๖	๑	๑๒	๙	๑๑	๕	๔	๑๐	๒	๔	—	—
๓. ความเห็นของผู้ปกครองขัดแย้งกันในเรื่องการเลือกอาชีพของตน	๑๐๕	๖๕	๑๖	๓	๒๕	๑๔	๓๗	๒๑	๒๐	๑๓	๗	๖	—	๓
มากทีเดียว	๓	๕	—	—	๑	๒	๒	๑	—	๑	—	๑	—	—
มาก	๙	๙	—	๑	๒	๑	๓	๒	๓	๔	๑	—	—	๑
ปานกลาง	๑๓	๗	๔	—	๔	๔	๑	๑	๓	๒	๑	—	—	—
น้อย	๒๙	๑๕	๖	—	๕	๓	๑๐	๖	๕	๒	๓	๓	—	๑
น้อยมาก	๕๑	๒๔	๖	๒	๑๓	๔	๒๑	๑๑	๙	๔	๒	๒	—	๑

ตาราง ๕๑. (ต่อ)

ข้อปัญหา	รวม		การเรียน											
			ต่ำกว่า ๕๐ %		๕๐–๖๐ %		๖๐–๗๐ %		๗๐–๘๐ %		๘๐–๙๐ %		๙๐ % ขึ้นไป	
	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ
๔. ผู้ปกครองต้องการให้ดำเนินอาชีพตามผู้ปกครอง	๙๓	๕๕	๑๖	๒	๒๓	๑๕	๒๙	๑๙	๑๙	๑๐	๖	๖	—	๓
มากทีเดียว	๕	๓	๑	—	—	๑	๒	—	๑	๑	๑	—	—	๑
มาก	๖	๓	๒	—	๒	๑	๑	๑	—	๑	๑	—	—	—
ปานกลาง	๑๙	๑๑	๑	—	๗	๑	๕	๕	๖	๓	—	๑	—	๑
น้อย	๒๗	๑๑	๖	๑	๖	๓	๑๑	๓	๔	๓	—	—	—	๑
น้อยมาก	๓๖	๒๗	๖	๑	๘	๙	๑๐	๑๐	๘	๒	๔	๕	—	—
๕. ผู้ปกครองตั้งความหวังไว้สูงเกินความสามารถของตน	๑๑๐	๖๘	๑๗	๔	๒๗	๑๖	๔๐	๒๑	๒๒	๑๙	๔	๕	—	๓
มากทีเดียว	๕	๔	๑	—	๑	๒	๒	—	—	๑	๑	๑	—	—
มาก	๑๔	๑๑	๕	๒	๓	๑	๓	๕	๒	๓	๑	—	—	—
ปานกลาง	๓๔	๑๖	๖	๑	๑๑	๕	๑๒	๖	๕	๔	—	—	—	—
น้อย	๓๔	๑๖	๓	๑	๘	๑	๑๓	๗	๘	๕	๒	๑	—	๑
น้อยมาก	๒๓	๒๑	๒	—	๔	๗	๑๐	๓	๗	๖	—	๓	—	๒
๖. ผู้ปกครองไม่สนับสนุนความคิดของตน	๙๒	๕๐	๑๓	๒	๒๕	๑๓	๓๓	๑๖	๑๖	๑๑	๕	๕	—	๓
มากทีเดียว	๓	๕	๑	—	—	๑	—	๒	๑	๑	๑	๑	—	—
มาก	๖	๔	๑	๑	๔	—	—	—	๑	๒	—	—	—	๑
ปานกลาง	๒๑	๙	๒	—	๖	๔	๘	๒	๓	๒	๒	—	—	๑
น้อย	๒๒	๑๐	๕	—	๔	๔	๖	๓	๖	๒	๑	—	—	๑
น้อยมาก	๔๐	๒๒	๔	๑	๑๑	๔	๑๙	๙	๕	๔	๑	๔	—	—

ตาราง ๕๑. (ต่อ)

ข้อปัญหา	รวม		การเรียน ต่ำกว่า ๕๐%		๕๐-๖๐ %		๖๑-๗๐ %		๗๑-๘๐ %		๘๑-๙๐ %		๙๐% ขึ้นไป	
	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ
๗. ไม่ทราบว่าผู้ปกครองคิดอย่างไรกับท่าน	๑๑๓	๗๓	๑๘	๓	๓๑	๒๐	๓๓	๒๔	๒๔	๑๗	๗	๖	—	๓
มากทีเดียว	๘	๖	๒	—	๒	๓	—	๑	๒	๑	๒	๑	—	—
มาก	๒๔	๑๐	๔	๑	๘	๑	๕	๓	๕	๔	๒	๑	—	—
ปานกลาง	๓๐	๒๔	๘	—	๘	๖	๗	๑๒	๖	๕	๑	—	—	๑
น้อย	๓๑	๑๐	๒	—	๗	๒	๑๓	๑	๗	๔	๒	๑	—	๒
น้อยมาก	๒๐	๒๓	๒	๒	๖	๘	๘	๗	๔	๓	—	๓	—	—
๘. ไม่มีโอกาสปรึกษาเรื่องอาชีพกับผู้ปกครอง	๘๘	๕๕	๑๔	๓	๒๖	๑๖	๓๐	๑๕	๑๓	๑๓	๕	๕	—	๓
มากทีเดียว	๓	๖	—	๑	๓	—	—	๑	—	๔	—	—	—	—
มาก	๘	๗	—	—	๒	๒	๒	๓	๓	๑	๑	๑	—	—
ปานกลาง	๑๘	๑๐	๘	๑	๔	๓	๔	๒	๒	๓	—	—	—	๑
น้อย	๒๘	๑๒	๓	—	๑๑	๑	๑๐	๗	๓	๒	๑	—	—	๒
น้อยมาก	๓๑	๒๔	๓	๑	๖	๑๐	๑๔	๖	๕	๓	๓	๔	—	—

ตาราง ๕๒. ปัญหาเกี่ยวกับการเรียน แยกตามระดับการเรียน

ข้อปัญหา	รวม		การเรียน ต่ำกว่า ๕๐ %		๕๐–๖๐ %		๖๐–๗๐ %		๗๐–๘๐ %		๘๐–๙๐ %		๙๐ % ขึ้นไป	
	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ
๑. สติปัญญาไม่เหมาะสมที่จะเรียนอาชีพที่ชอบ	๑๕๑	๑๐๘	๒๑	๓	๔๐	๓๔	๕๑	๓๑	๓๒	๓๐	๗	๗	—	๓
มากทีเดียว	๕	๗	๓	—	๑	๓	—	๒	๑	๒	—	—	—	—
มาก	๑๐	๑๓	๒	—	๕	๖	๑	๓	๒	๔	—	—	—	—
ปานกลาง	๕๖	๔๔	๑๑	๑	๒๐	๑๖	๑๙	๑๕	๓	๑๐	๓	๑	—	๑
น้อย	๔๔	๒๒	๔	๑	๗	๔	๑๘	๖	๑๓	๖	๒	๕	—	—
น้อยมาก	๓๒	๒๒	๑	๑	๗	๕	๑๓	๕	๙	๘	๒	๑	—	๒
๒. กลัวสอบแข่งขันเข้าเรียนต่อไม่ได้	๑๘๙	๑๔๗	๒๗	๕	๔๙	๓๗	๕๗	๔๘	๔๗	๔๐	๘	๑๑	๑	๖
มากทีเดียว	๓๐	๔๐	๗	๑	๖	๑๒	๗	๑๑	๘	๑๑	๒	๓	—	๒
มาก	๕๐	๔๓	๑๐	๑	๑๖	๑๑	๑๒	๑๓	๑๐	๑๔	๑	๒	๑	๒
ปานกลาง	๖๖	๓๒	๙	๒	๑๗	๖	๒๓	๑๑	๑๕	๙	๒	๓	—	๑
น้อย	๒๙	๑๙	—	—	๖	๓	๑๐	๑๐	๑๐	๓	๓	๒	—	๑
น้อยมาก	๑๔	๑๓	๑	๑	๔	๕	๕	๓	๔	๓	—	๑	—	—
๓. ไม่มีโอกาสปรับปรุงตนเองในด้านการเรียน	๑๒๓	๗๗	๑๙	๒	๓๔	๒๑	๔๒	๒๕	๒๓	๒๑	๕	๕	—	๓
มากทีเดียว	๓	๖	๓	—	—	—	—	๔	—	๒	—	—	—	—
มาก	๑๐	๕	๑	—	๓	๑	๓	๒	๓	๒	—	—	—	—
ปานกลาง	๔๐	๒๐	๑๐	๑	๑๔	๖	๑๑	๕	๔	๕	๑	๑	—	๒
น้อย	๓๒	๒๓	๔	๑	๑๑	๕	๑๒	๑๑	๕	๔	—	๒	—	—
น้อยมาก	๓๘	๒๓	๑	—	๖	๙	๑๖	๓	๑๑	๘	๔	๒	—	๑

ตาราง ๕๒. (ต่อ)

ข้อปัญหา	รวม		การเรียน ต่ำกว่า ๕๐ %		๕๐-๖๐ %		๖๐-๗๐ %		๗๐-๘๐ %		๘๐-๙๐ %		๙๐ % ขึ้นไป	
	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ
๔. เบื่อหน่ายการเรียนวิชาต่าง ๆ	๑๓๓	๘๔	๑๗	๒	๔๐	๑๘	๔๓	๒๕	๒๗	๒๖	๖	๙	—	๔
มากทีเดียว	๕	๖	—	—	—	—	๑	๖	๒	—	๒	—	—	—
มาก	๑๒	๔	๕	—	๔	๑	—	๑	๒	๒	๑	—	—	—
ปานกลาง	๓๙	๒๑	๕	—	๑๗	๔	๑๔	๖	๒	๗	๑	๓	—	๑
น้อย	๓๗	๒๒	๓	๑	๑๑	๖	๑๕	๘	๘	๔	—	๒	—	๑
น้อยมาก	๔๐	๓๑	๔	๑	๘	๗	๑๓	๔	๑๓	๑๓	๒	๔	—	๒
๕. ไม่เข้าใจว่าตนเองเก่งวิชาอะไร	๑๑๗	๑๐๘	๒๐	๔	๑๙	๒๗	๔๔	๓๖	๒๖	๓๐	๗	๘	๑	๓
มากทีเดียว	๑๒	๑๖	๔	—	๑	๓	๓	๔	๒	๗	๒	๑	—	๑
มาก	๑๙	๑๕	๔	๒	๕	๔	๒	๕	๔	๓	๓	๑	๑	—
ปานกลาง	๒๖	๓๕	๗	๒	๔	๔	๑๐	๑๕	๕	๑๑	—	๒	—	๑
น้อย	๓๗	๒๒	๒	—	๔	๑๐	๑๘	๘	๑๑	๓	๒	—	—	๑
น้อยมาก	๒๓	๒๑	๓	—	๕	๖	๑๑	๕	๔	๖	—	๔	—	—
๖. ไม่เข้าใจว่าตนเองอ่อนวิชาอะไร	๑๒๐	๘๘	๑๖	๓	๓๓	๒๔	๓๙	๒๓	๒๓	๒๖	๙	๙	—	๓
มากทีเดียว	๑๐	๗	๒	—	๓	—	๑	๑	๒	๔	๒	๒	—	—
มาก	๑๕	๒๐	๒	๑	๕	๖	๔	๖	๓	๕	๑	๑	—	๑
ปานกลาง	๓๒	๒๒	๕	๒	๑๑	๔	๗	๘	๖	๕	๓	๒	—	๑
น้อย	๓๑	๒๐	๕	—	๗	๗	๑๑	๖	๗	๕	๑	๑	—	๑
น้อยมาก	๓๒	๑๙	๒	—	๗	๗	๑๖	๒	๕	๗	๒	๓	—	—

ตาราง ๔๒. (ต่อ)

ข้อปัญหา	รวม		การเรียน ต่ำกว่า ๕๐ %		๕๐-๖๐ %		๖๑-๗๐ %		๗๑-๘๐ %		๘๑-๙๐ %		๙๐ % ขึ้นไป	
	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ
๗. ไม่แน่ใจว่าตนเองจะเรียนในอาชีพที่ชอบได้สำเร็จ	๑๔๐	๑๐๖	๒๐	๒	๓๔	๒๖	๕๖	๓๕	๒๕	๓๐	๗	๑๐	—	๔
มากทีเดียว	๑๔	๒๐	๒	—	๔	๔	๑	๖	๓	๗	๔	๓	—	—
มาก	๒๔	๒๓	๔	๑	๔	๔	๕	๘	๔	๗	—	๑	—	๑
ปานกลาง	๕๖	๓๒	๗	๑	๑๒	๔	๒๐	๑๑	๖	๘	๑	๒	—	๑
น้อย	๓๖	๑๗	๕	—	๑๒	๒	๑๑	๘	๖	๕	๒	๒	—	—
น้อยมาก	๒๐	๑๔	๑	—	๕	๖	๙	๑	๕	๓	—	๒	—	๒
๘. อยู่ในสิ่งแวดล้อมที่ไม่ส่งเสริมการเรียน	๔๓	๕๕	๑๖	๒	๒๖	๑๖	๓๑	๑๘	๑๔	๑๒	๖	๕	—	๒
มากทีเดียว	๙	๒	๓	—	๒	—	๒	—	—	—	๒	๒	—	—
มาก	๘	๑๑	—	—	๓	๙	๓	๘	๒	๓	—	—	—	—
ปานกลาง	๒๙	๑๒	๓	๑	๑๑	๒	๔	๕	๔	๓	๒	—	—	๑
น้อย	๒๘	๑๒	๗	๑	๔	๒	๑๑	๘	๔	๕	๒	—	—	—
น้อยมาก	๒๘	๑๘	๓	—	๖	๘	๑๑	๕	๔	๑	—	๓	—	๑

ตาราง ๕๓. ปัญหาเกี่ยวกับความถนัด แยกตามระดับการเรียน

ข้อปัญหา	รวม		การเรียน ต่ำกว่า ๕๐ %		๕๑-๖๐ %		๖๑-๗๐ %		๗๑-๘๐ %		๘๑-๙๐ %		๙๐ % ขึ้นไป	
	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ
๑. ไม่แน่ใจว่าตนเองถนัดในอาชีพที่ชอบหรือไม่	๑๕๒	๑๒๘	๒๑	๔	๓๙	๓๕	๔๙	๓๘	๓๔	๓๗	๘	๑๐	๑	๔
มากทีเดียว	๓	๑๒	๑	—	๑	๕	—	๓	๑	๓	—	—	—	๑
มาก	๑๔	๑๗	๑	—	๖	๔	๓	๖	๑	๕	๒	—	๑	๒
ปานกลาง	๕๒	๕๕	๘	๒	๑๑	๙	๒๐	๑๘	๑๐	๑๔	๓	๖	—	—
น้อย	๓๓	๒๖	๕	๑	๙	๑๑	๗	๗	๑๑	๔	๑	๒	—	๑
น้อยมาก	๕๐	๒๐	๖	๑	๑๒	๖	๑๙	๕	๑๑	๖	๒	๒	—	—
๒. ขาดผู้ส่งเสริมในทางที่ตนถนัด	๑๐๘	๘๒	๒๐	๓	๓๖	๒๓	๔๕	๒๘	๓๐	๑๙	๗	๖	—	๓
มากทีเดียว	๑๕	๑๑	๓	๒	๑	๒	๘	๓	๔	๑	๓	๒	—	๑
มาก	๒๕	๗	๓	—	๑๐	๓	๖	๑	๕	๓	๑	—	—	—
ปานกลาง	๒๒	๑๙	๒	—	๙	๒	๕	๑๒	๕	๔	๑	—	—	๑
น้อย	๓๙	๒๐	๗	—	๗	๕	๑๘	๖	๗	๖	—	๒	—	๑
น้อยมาก	๓๗	๒๕	๕	๑	๙	๑๑	๑๒	๖	๙	๕	๒	๒	—	—
๓. ไม่เข้าใจว่าตนเองถนัดในอาชีพอะไร	๑๑๔	๑๐๓	๑๗	๒	๒๖	๒๗	๔๐	๓๐	๒๔	๓๑	๖	๙	๑	๔
มากทีเดียว	๕	๑๔	๑	—	—	๕	๑	๓	๑	๕	๒	๑	—	—
มาก	๑๑	๑๘	—	—	๒	๒	๔	๖	๓	๖	๒	๒	—	๒
ปานกลาง	๓๐	๒๗	๓	๑	๑๒	๕	๗	๘	๖	๙	๑	๓	๑	๑
น้อย	๓๖	๑๙	๔	๑	๖	๕	๑๔	๖	๖	๔	๑	๒	—	๑
น้อยมาก	๓๒	๒๕	๔	—	๖	๑๐	๑๔	๗	๘	๗	—	๑	—	—

ตาราง ๕๓ (ต่อ)

ข้อปัญหา	รวม		การเรียน ต่ำกว่า ๕๐ %		๕๐–๖๐ %		๖๑–๗๐ %		๗๑–๘๐ %		๘๑–๙๐ %		๙๐ % ขึ้นไป	
	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ
๔. ไม่มีโอกาสทดสอบความถนัดของตนในทางอาชีพ	๑๔๗	๕๕	๑๔	๓	๓๔	๒๕	๕๑	๒๙	๓๔	๒๕	๖	๔	—	๔
มากทีเดียว	๑๒	๑๕	๒	๑	๔	๕	๓	๔	๒	๓	๑	๒	—	—
มาก	๓๔	๑๕	๒	—	๑๒	๒	๖	๖	๑๑	๔	๓	๑	—	๒
ปานกลาง	๕๒	๒๕	๔	—	๕	๒	๑๔	๗	๑๐	๑๑	—	๓	—	๒
น้อย	๒๙	๒๔	๔	๒	๔	๘	๑๑	๘	๓	๕	๒	๑	—	—
น้อยมาก	๓๕	๑๖	๖	—	๔	๘	๑๒	๔	๘	๒	—	๒	—	—
๕. เกรงว่าจะไม่มีโอกาสใช้ความถนัดของตนเพื่อประกอบอาชีพ	๑๓๓	๘๕	๑๗	๓	๓๒	๒๓	๔๘	๒๘	๒๙	๒๑	๖	๕	๑	๕
มากทีเดียว	๖	๘	๑	—	๒	๒	๒	๔	—	๑	๑	๑	—	—
มาก	๒๑	๑๗	๔	—	๔	๔	๗	๕	๔	๓	๒	—	—	๑
ปานกลาง	๓๔	๑๘	๔	๑	๑๐	๔	๑๒	๗	๑๐	๔	๒	—	๑	๑
น้อย	๓๓	๒๐	๔	๑	๑๐	๕	๑๑	๖	๗	๖	๑	๒	—	๑
น้อยมาก	๓๙	๒๖	๔	๑	๖	๘	๑๖	๖	๘	๗	—	๒	—	๒
๖. ไม่มีโอกาสค้นหาความถนัดของตนเพื่อประกอบอาชีพ	๑๑๒	๗๖	๑๙	๒	๓๒	๒๒	๓๕	๒๖	๑๙	๑๗	๖	๕	๑	๔
มากทีเดียว	๕	๘	๑	—	๒	๑	๑	๔	—	๓	๑	๑	—	—
มาก	๒๓	๑๓	๔	—	๖	๓	๔	๗	๖	๒	๒	—	๑	๑
ปานกลาง	๒๘	๒๙	๓	๑	๑๒	๖	๕	๘	๖	๗	๒	๑	—	๑
น้อย	๓๐	๑๒	๗	๑	๕	๗	๑๕	๒	๓	๑	—	—	—	๑
น้อยมาก	๒๖	๑๔	๔	—	๗	๕	๑๐	๕	๔	๔	๑	๓	—	๑

ตาราง ๕๓. (ต่อ)

ข้อปัญหา	รวม		การเรียน ต่ำกว่า ๕๐ %		๕๐-๖๐ %		๖๑-๗๐ %		๗๑-๘๐ %		๘๑-๙๐ %		๙๐ % ขึ้นไป	
	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ
๗. รู้สึกว่าตนเองไม่มีความถนัดอะไรเลย	๘๙	๖๘	๑๔	๒	๒๔	๒๓	๓๑	๒๑	๑๕	๑๓	๕	๖	—	๓
มากทีเดียว	๕	๔	๑	—	๒	—	๑	๑	—	๑	๑	๑	—	๑
มาก	๖	๗	—	—	๓	๓	๑	๒	๒	—	—	๒	—	—
ปานกลาง	๒๐	๑๘	๓	—	๕	๖	๕	๖	๔	๖	๓	—	—	—
น้อย	๓๐	๑๒	๕	๑	๗	๓	๑๖	๕	๒	๒	—	—	—	๑
น้อยมาก	๒๘	๒๗	๕	๑	๗	๑๑	๘	๗	๗	๔	๑	๓	—	๑
๘. รู้สึกไม่สนใจในอาชีพที่ตนถนัด	๘๓	๕๐	๑๓	๒	๒๔	๑๓	๒๖	๑๘	๑๔	๑๐	๖	๕	—	๒
มากทีเดียว	๔	๒	๑	—	๑	๑	—	—	—	—	๒	—	—	๑
มาก	๖	๗	๒	—	๑	๑	๒	๔	—	๒	๑	—	—	—
ปานกลาง	๙	๑๓	๒	—	๒	๓	๓	๔	—	๔	๒	๑	—	๑
น้อย	๒๙	๖	๓	—	๑๐	๒	๘	๔	๗	—	๑	—	—	—
น้อยมาก	๓๕	๒๒	๕	๒	๑๐	๖	๑๓	๖	๗	๔	—	๔	—	—

ตาราง ๔๔. ปัญหาเกี่ยวกับการตัดสินใจ แยกตามระดับการเรียน

ข้อปัญหา	รวม		การเรียน ต่ำกว่า ๕๐ %		๕๐–๖๐ %		๖๐–๗๐ %		๗๐–๘๐ %		๘๐–๙๐ %		๙๐ % ขึ้นไป	
	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ
๑. ไม่เข้าใจว่าตนเองควรเลือกอาชีพอะไร	๑๓๐	๙๓	๒๐	๒	๒๙	๒๗	๔๖	๒๖	๒๖	๒๖	๘	๘	๑	๔
มากทีเดียว	๔	๑๒	๑	—	—	๕	๑	—	๑	๔	๑	๑	—	๒
มาก	๑๘	๑๗	๔	—	๓	๗	๔	๗	๔	๓	๓	—	—	—
ปานกลาง	๒๘	๑๘	๒	—	๕	๔	๑๓	๕	๖	๕	๑	๓	๑	๑
น้อย	๓๖	๒๔	๖	๒	๑๐	๖	๑๒	๗	๖	๖	๒	๒	—	๑
น้อยมาก	๔๔	๒๒	๗	—	๑๑	๕	๑๖	๗	๙	๘	๑	๒	—	—
๒. ผู้ปกครองไม่อยากให้เรียนต่อ	๙๓	๕๖	๑๔	๒	๒๔	๑๖	๒๘	๑๗	๒๒	๑๔	๕	๔	—	๓
มากทีเดียว	๕	—	๑	—	๒	—	—	—	—	—	๒	—	—	—
มาก	๑๐	๒	๑	—	๓	๑	๒	๑	๓	—	๑	—	—	—
ปานกลาง	๑๑	๕	—	—	๕	—	๓	๒	๓	๓	—	—	—	—
น้อย	๑๙	๑๐	๖	—	๑	๓	๗	๓	๕	๒	—	๑	—	๑
น้อยมาก	๔๘	๓๙	๖	๒	๑๓	๑๒	๑๖	๑๑	๑๑	๙	๒	๓	—	๒
๓. ต้องเลือกอาชีพตามใจผู้ปกครอง	๙๘	๖๖	๑๒	๒	๒๕	๑๗	๓๓	๒๓	๒๓	๑๕	๕	๖	—	๓
มากทีเดียว	๓	๔	๑	—	—	—	๑	—	๑	๒	—	๑	—	๑
มาก	๑๓	๖	๑	—	๔	๒	๖	๑	๒	๑	—	—	—	๒
ปานกลาง	๒๒	๑๒	๑	—	๕	๓	๖	๖	๘	๓	๒	—	—	—
น้อย	๒๔	๑๕	๗	๑	๕	๔	๘	๕	๓	๔	๑	๑	—	—
น้อยมาก	๓๖	๒๙	๒	๑	๑๑	๘	๑๒	๑๑	๙	๕	๒	๔	—	—

ตาราง ๔๙. (ต่อ)

ข้อปัญหา	รวม		การเรียน ต่ำกว่า ๕๐ %		๕๐–๖๐ %		๖๐–๗๐ %		๗๐–๘๐ %		๘๐–๙๐ %		๙๐ % ขึ้นไป	
	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ
๔. ตนเองไม่มีความคิดในการเลือกอาชีพ	๑๐๗	๗๐	๑๗	๒	๒๗	๑๗	๓๗	๑๘	๑๙	๒๒	๗	๘	—	๓
มากทีเดียว	๒	๑	—	—	๑	๑	—	—	๑	—	—	—	—	—
มาก	๑๒	๑๐	๒	—	๒	๑	๓	๔	๓	๔	๒	—	—	๑
ปานกลาง	๑๙	๑๖	๕	—	๕	๔	๔	๕	๑	๕	๔	๑	—	๑
น้อย	๓๙	๑๖	๗	๑	๑๑	๔	๑๗	๔	๔	๕	—	๑	—	๑
น้อยมาก	๓๕	๒๗	๓	๑	๘	๗	๑๓	๕	๑๐	๘	๑	๖	—	—
๕. ผู้ปกครองไม่ชอบอาชีพที่ตนสนใจ	๑๐๒	๕๗	๑๕	๒	๒๘	๑๕	๓๕	๑๗	๑๘	๑๕	๖	๕	—	๓
มากทีเดียว	๓	๔	—	—	๑	๑	๒	๑	—	๑	—	—	—	๑
มาก	๖	๖	๑	—	๒	—	๒	๔	—	๒	๑	—	—	—
ปานกลาง	๑๘	๗	๕	—	๔	๒	๔	๑	๔	๓	๑	—	—	๑
น้อย	๓๒	๑๔	๖	—	๘	๖	๑๑	๓	๖	๓	๑	๒	—	—
น้อยมาก	๔๓	๒๖	๓	๒	๑๓	๖	๑๖	๘	๘	๖	๓	๓	—	๑
๖. ขาดผู้แนะนำในเรื่องอาชีพโดยทั่วไป	๑๐๗	๗๖	๑๖	๓	๓๐	๒๒	๓๙	๒๓	๑๖	๑๘	๖	๖	—	๔
มากทีเดียว	๖	๗	๑	—	๒	๑	๒	๓	—	๒	๑	๑	—	—
มาก	๒๓	๑๒	๔	—	๕	๒	๖	๓	๔	๖	๔	๑	—	—
ปานกลาง	๒๗	๒๒	๔	—	๘	๕	๗	๙	๗	๔	๑	๑	—	๓
น้อย	๓๐	๑๑	๓	๒	๘	๓	๑๖	๓	๓	๒	—	๑	—	—
น้อยมาก	๒๑	๒๔	๔	๑	๗	๑๑	๘	๕	๒	๔	—	๒	—	๑

ตาราง ๙๔. (ต่อ)

ข้อปัญหา	รวม		การเรียน											
			ต่ำกว่า ๕๐ %		๕๐–๖๑ %		๖๑–๗๐ %		๗๑–๘๐ %		๘๑–๙๐ %		๙๐ % ขึ้นไป	
	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ
๗. เกรงว่าอาชีพที่เลือกนั้นเมื่อเรียนจบแล้วจะหางานทำไม่ได้	๑๒๗	๙๕	๑๙	๔	๓๕	๒๔	๓๔	๓๓	๑๗	๒๒	๗	๗	—	๔
มากทีเดียว	๑๓	๑๗	๒	๑	๖	๓	๒	๗	๒	๕	๑	๑	—	—
มาก	๒๐	๑๙	๕	๑	๗	๕	๕	๗	๒	๓	๑	๒	—	๑
ปานกลาง	๒๗	๒๗	๔	๑	๖	๗	๑๐	๘	๕	๘	๒	๑	—	๑
น้อย	๓๙	๑๒	๓	๑	๑๑	๔	๑๓	๔	๔	๒	๓	๑	—	—
น้อยมาก	๒๘	๒๐	๕	—	๕	๕	๔	๗	๔	๔	—	๒	—	๒
๘. กังวลใจว่าอาชีพที่เลือกจะไม่ดีพอ	๑๐๙	๙๙	๑๖	๒	๓๐	๒๘	๓๖	๒๘	๒๒	๒๖	๖	๗	—	๓
มากทีเดียว	๗	๑๗	๒	—	—	๔	๑	๕	๓	๖	๑	๑	—	๑
มาก	๒๑	๑๗	๓	—	๕	๔	๕	๘	๕	๕	๓	—	—	—
ปานกลาง	๑๙	๑๙	๔	—	๕	๖	๕	๔	๔	๘	๑	๑	—	—
น้อย	๓๔	๑๙	๓	—	๑๐	๔	๑๕	๖	๗	๑	—	๓	—	—
น้อยมาก	๒๘	๒๗	๔	๒	๑๐	๑๐	๑๐	๕	๓	๖	๑	๒	—	๒

ตาราง ๔๔. ปัญหาเกี่ยวกับความรู้ทางอาชีพ แยกตามระดับการเรียน

ข้อปัญหา	รวม		การเรียน											
			ต่ำกว่า ๕๐ %		๕๐–๖๐ %		๖๑–๗๐ %		๗๑–๘๐ %		๘๑–๙๐ %		๙๐ % ขึ้นไป	
	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ
๑. ขาดความรู้เรื่องลักษณะของงานในอาชีพที่เลือก	๑๔๔	๑๐๔	๒๓	๒	๔๑	๓๐	๔๙	๓๐	๒๔	๓๐	๖	๘	๑	๔
มากทีเดียว	๘	๓	๒	—	๒	๑	—	๑	๓	๑	๑	—	—	—
มาก	๒๕	๑๕	๔	๑	๖	๑	๙	๘	๓	๓	๓	๑	—	๑
ปานกลาง	๓๑	๓๐	๕	๑	๑๑	๙	๘	๖	๖	๙	๑	๓	—	๒
น้อย	๔๓	๓๒	๖	—	๑๔	๘	๑๔	๑๐	๘	๑๐	—	๔	๑	—
น้อยมาก	๓๗	๒๔	๖	—	๘	๑๑	๑๘	๕	๔	๗	๑	—	—	๑
๒. ขาดความรู้เรื่องสถานที่ที่จะเรียนในอาชีพที่เลือก	๑๓๗	๙๓	๑๙	๒	๓๕	๒๖	๔๖	๓๑	๒๙	๒๔	๘	๖	—	๔
มากทีเดียว	๑๐	๗	๑	—	๔	๔	๓	๑	๑	๑	๑	—	—	๑
มาก	๒๒	๑๔	๕	—	๓	๔	๔	๖	๕	๔	๕	—	—	—
ปานกลาง	๓๘	๒๔	๔	๑	๑๔	๖	๑๑	๑๐	๘	๖	๑	๑	—	—
น้อย	๓๒	๒๐	๓	—	๗	๒	๑๔	๖	๗	๗	๑	๔	—	๑
น้อยมาก	๓๕	๒๘	๖	๑	๗	๑๐	๑๔	๘	๘	๖	—	๑	—	๒
๓. ขาดความรู้เกี่ยวกับคุณสมบัติของผู้เรียนในอาชีพนั้น ๆ	๑๒๗	๙๙	๑๕	๒	๓๕	๒๔	๔๔	๓๔	๒๕	๒๔	๗	๙	๑	๖
มากทีเดียว	๕	๗	—	—	—	๑	๒	๓	๑	๒	๒	๑	—	—
มาก	๑๓	๑๖	๓	—	๔	๓	๒	๓	๒	๗	๒	๒	—	๑
ปานกลาง	๔๙	๓๕	๔	—	๑๘	๘	๑๕	๑๗	๑๐	๖	๑	๑	๑	๓
น้อย	๓๔	๒๔	๕	๒	๗	๖	๑๔	๗	๗	๕	๑	๒	—	๒
น้อยมาก	๒๖	๑๗	๓	—	๖	๖	๑๑	๔	๕	๔	๑	๓	—	—

ตาราง ๕๕. (ต่อ)

ข้อปัญหา	รวม		การเรียน ต่ำกว่า ๕๐ %		๕๐—๖๐ %		๖๑—๗๐ %		๗๑—๘๐ %		๘๑—๙๐ %		๙๐ % ขึ้นไป	
	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ
๔. ขาดแหล่งที่จะค้นคว้าเกี่ยวกับอาชีพที่ชอบ	๑๓๒	๘๓	๑๗	๓	๓๕	๒๑	๔๕	๒๑	๒๘	๒๘	๗	๑๐	—	๔
มากทีเดียว	๑๒	๔	๑	—	๓	—	๕	๓	๒	๓	๑	๓	—	—
มาก	๓๑	๑๕	๔	—	๗	๕	๗	๔	๔	๔	๔	—	—	๒
ปานกลาง	๓๕	๒๒	๔	๑	๑๐	๔	๑๘	๘	๖	๗	๑	๑	—	๑
น้อย	๓๐	๑๒	๖	๑	๘	๓	๑๒	๒	๓	๔	๑	๑	—	๑
น้อยมาก	๒๐	๒๕	๒	๑	๗	๔	๗	๔	๔	๖	—	๕	—	—
๕. ขาดผู้แนะนำให้ความรู้เกี่ยวกับอาชีพที่ชอบ	๑๒๗	๗๘	๑๖	๓	๓๗	๒๓	๔๕	๒๓	๒๒	๒๐	๗	๕	—	๔
มากทีเดียว	๘	๘	๑	๑	๑	—	๓	๕	๑	๑	๒	๐	—	—
มาก	๒๖	๑๓	๖	—	๗	๔	๔	๔	๘	๔	๑	—	—	—
ปานกลาง	๓๔	๑๔	๒	—	๑๐	๖	๑๓	๗	๖	๒	๓	๒	—	๒
น้อย	๓๔	๒๑	๓	—	๑๐	๓	๑๖	๕	๔	๑๐	๑	๑	—	๒
น้อยมาก	๒๕	๑๘	๔	๒	๔	๔	๔	๒	๓	๔	—	๑	—	—
๖. ขาดความรู้ในการเตรียมตัวที่จะเรียนอาชีพที่เลือก	๑๑๒	๘๙	๑๗	๒	๓๓	๒๖	๓๘	๒๘	๑๗	๒๑	๗	๖	—	๖
มากทีเดียว	๕	๑๒	๑	—	๑	๔	๒	๕	—	๒	๑	—	—	๑
มาก	๑๗	๑๒	๒	—	๖	๒	๔	๕	๔	๓	๑	๑	—	๑
ปานกลาง	๓๓	๒๖	๖	๑	๑๐	๔	๘	๔	๖	๗	๓	๒	—	๓
น้อย	๓๔	๑๖	๕	๑	๑๑	๗	๑๒	๓	๕	๓	๑	๒	—	—
น้อยมาก	๒๓	๑๔	๓	—	๕	๕	๑๒	๖	๒	๖	๑	๑	—	๑

ตาราง ๕๕. (ต่อ)

ข้อปัญหา	รวม		การเรียน											
			ต่ำกว่า ๕๐ %		๕๐–๖๐ %		๖๑–๗๐ %		๗๑–๘๐ %		๘๑–๙๐ %		๙๐ % ขึ้นไป	
	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ
๗. ไม่ทราบว่าอาชีพที่เลือกนั้นต้องใช้เวลาฝึกฝนศึกษามากน้อยเพียงใด	๑๒๔	๙๖	๑๕	๒	๓๖	๓๒	๔๑	๒๙	๒๔	๑๙	๘	๙	—	๕
มากทีเดียว	๑๕	๑๑	๕	—	๕	๖	๒	๓	๑	—	๒	๑	—	๑
มาก	๒๑	๒๔	๑	๒	๘	๗	๗	๕	๓	๖	๒	๓	—	๑
ปานกลาง	๓๙	๓๐	๕	—	๑๓	๗	๗	๑๑	๑๒	๑๐	๒	๑	—	๑
น้อย	๓๒	๒๐	๑	—	๕	๖	๑๗	๗	๗	๓	๒	๓	—	๑
น้อยมาก	๑๗	๑๑	๓	—	๕	๖	๘	๓	๑	—	—	๑	—	๑
๘. ไม่ทราบว่าอาชีพที่เลือกนั้นต้องใช้ค่าใช้จ่ายในการศึกษามากน้อยเพียงใด	๑๕๕	๑๐๗	๒๐	๓	๔๒	๒๕	๕๑	๓๕	๓๓	๓๑	๙	๗	—	๖
มากทีเดียว	๒๓	๒๖	๒	๑	๗	๗	๗	๗	๔	๘	๓	๓	—	—
มาก	๓๗	๒๕	๗	๑	๑๐	๕	๖	๑๒	๑๒	๖	๒	—	—	๑
ปานกลาง	๔๒	๒๙	๖	๑	๘	๕	๑๒	๙	๑๓	๙	๓	๓	—	๒
น้อย	๓๐	๘	๒	—	๙	๓	๑๖	๑	๓	๓	—	—	—	๑
น้อยมาก	๒๓	๑๙	๓	—	๘	๕	๑๐	๖	๑	๕	๑	๑	—	๒

หมายเหตุ ๑. การเรียนต่ำกว่า ๕๐ % หมายถึงต่ำกว่าหน่วยกิตเฉลี่ย ๒.๐๐
การเรียน ๕๐ – ๖๐ % หมายถึงหน่วยกิตเฉลี่ย ๒.๐๐ – ๒.๒๕
การเรียน ๖๑ – ๗๐ % หมายถึงหน่วยกิตเฉลี่ย ๒.๒๖ – ๒.๗๕
การเรียน ๗๑ – ๘๐ % หมายถึงหน่วยกิตเฉลี่ย ๒.๗๖ – ๓.๒๕
การเรียน ๘๑ – ๙๐ % หมายถึงหน่วยกิตเฉลี่ย ๓.๒๖ – ๓.๕๐
การเรียน ๙๐ % ขึ้นไป หมายถึงหน่วยกิตเฉลี่ย ๓.๕๐ ขึ้นไป

๒. นักเรียนชาย ๑ คน นักเรียนหญิง ๕ คน ไม่ระบุการเรียน

ตาราง ๕๖. ปัญหาเกี่ยวกับร่างกาย แยกตามรายได้ของผู้ปกครอง

ข้อปัญหา	รวม		รายได้เป็นรายเดือนโดยประมาณ (บาท) ต่ำกว่า ๑๐๐๐		๑๐๐๐–๒๐๐๐		๒๐๐๐–๓๐๐๐		๓๐๐๐–๔๐๐๐		๔๐๐๐–๕๐๐๐		๕๐๐๐–๖๐๐๐		๖๐๐๐–๗๐๐๐		๗๐๐๐–๘๐๐๐		๘๐๐๐ ขึ้นไป	
	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ
๑. สายตาไม่เหมาะสมกับอาชีพที่เลือก	๑๑๔	๘๔	๔	๑๑	๓๐	๒๑	๑๗	๑๕	๑๕	๑๑	๑๑	๑๐	๔	๖	๗	๖	๑๐	๕	๑๑	๔
มากทีเดียว	๒	๑	—	—	๑	—	๑	—	—	๑	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
มาก	๔	๖	—	—	๒	๓	—	๑	—	—	—	๑	—	๑	—	—	๑	—	๑	—
ปานกลาง	๒๔	๒๐	๑	๒	๑๑	๖	—	๓	๔	๓	๓	๒	๒	—	—	๑	๑	๒	๒	๑
น้อย	๒๖	๒๒	๒	๓	๒	๕	๔	๖	๓	๑	—	๑	๓	๒	๑	๑	๓	๒	๓	๑
น้อยมาก	๖๓	๔๐	๖	๖	๑๔	๗	๗	๕	๘	๖	๘	๖	๔	๓	๖	๔	๕	๑	๕	๒
๒. มีโรคประจำตัวที่ขัดขวางการประกอบอาชีพที่ชอบ	๑๐๘	๖๖	๑๐	๗	๒๔	๑๖	๑๔	๑๒	๑๗	๑๐	๘	๖	๗	๕	๘	๖	๖	๓	๘	๑
มากทีเดียว	๓	—	๑	—	๑	—	๑	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
มาก	๑	๕	—	—	๑	๑	—	๑	—	—	—	๑	—	๑	—	—	—	๑	—	—
ปานกลาง	๑๕	๑๓	—	๑	๒	๒	๔	๒	๒	๒	๑	๑	๓	๒	๑	๑	—	๑	๒	๑
น้อย	๒๔	๑๓	๒	๒	๑๐	๔	๔	๓	๓	๑	—	๒	๑	๑	๑	—	๓	—	—	—
น้อยมาก	๖๐	๓๕	๗	๔	๑๕	๔	๕	๖	๑๒	๗	๗	๒	๓	๑	๒	๕	๓	๑	๖	—

ตาราง ๕๖. (ต่อ)

ข้อปัญหา	รวม		รายได้เป็นรายเดือนโดยประมาณ (บาท)																	
			ต่ำกว่า ๑๐๐๐		๑๐๐๐–๒๐๐๐		๒๐๐๐–๓๐๐๐		๓๐๐๐–๔๐๐๐		๔๐๐๐–๕๐๐๐		๕๐๐๐–๖๐๐๐		๖๐๐๐–๗๐๐๐		๗๐๐๐–๘๐๐๐		๘๐๐๐ ขึ้นไป	
	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ
๓. ไม่คล่องแคล่วในการทำงานด้วยมือ	๑๒๔	๙๒	๑๖	๑๓	๓๓	๒๒	๑๘	๑๗	๑๘	๑๓	๙	๑๐	๘	๖	๑๐	๖	๕	๑	๑๒	๔
มากทีเดียว	๔	๑	๑	๑	๑	—	—	—	๑	—	—	—	—	—	—	—	—	—	๑	—
มาก	๙	๖	๒	—	๒	๒	๑	๒	—	—	๒	๑	—	๑	๑	—	—	—	๑	—
ปานกลาง	๔๐	๒๔	๖	๕	๑๑	๖	๔	๓	๙	๔	๒	๓	๓	๒	๔	๑	—	—	๒	—
น้อย	๓๙	๒๗	๒	๔	๑๒	๗	๘	๖	๔	๔	๒	๓	๓	—	๒	๒	๓	—	๔	๑
น้อยมาก	๓๖	๓๔	๕	๓	๗	๗	๕	๖	๔	๕	๓	๓	๒	๓	๓	๓	๒	๑	๔	๓
๔. รู้สึกประสาทไม่ค่อยดี ไม่เหมาะสมกับอาชีพที่เลือก	๑๐๕	๗๘	๑๓	๙	๒๖	๑๙	๑๖	๑๕	๑๕	๑๒	๑๐	๘	๖	๖	๖	๕	๕	๑	๘	๓
มากทีเดียว	๒	๓	๑	๑	๑	๑	—	—	—	๑	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
มาก	๖	๘	—	—	—	๓	๑	๑	๒	๒	๑	๑	๑	๑	๑	—	—	—	—	—
ปานกลาง	๒๔	๑๒	๒	๓	๗	๒	๒	๒	๕	๑	๓	๒	๓	๑	๒	๑	—	—	—	—
น้อย	๒๖	๒๐	๕	๑	๔	๕	๕	๓	๓	๓	๑	๒	๒	๓	๑	—	๔	๑	๑	๒
น้อยมาก	๔๗	๓๕	๕	๔	๑๔	๘	๘	๙	๕	๕	๕	๓	—	๑	๒	๔	๑	—	๗	๑

ตาราง ๕๖. (ต่อ)

ข้อปัญหา	รวม		รายได้เป็นรายเดือนโดยประมาณ (บาท)																	
			ต่ำกว่า ๑๐๐๐		๑๐๐๐–๒๐๐๐		๒๐๐๐–๓๐๐๐		๓๐๐๐–๔๐๐๐		๔๐๐๐–๕๐๐๐		๕๐๐๐–๖๐๐๐		๖๐๐๐–๗๐๐๐		๗๐๐๐–๘๐๐๐		๘๐๐๐ ขึ้นไป	
	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ
๕. ร่างกายอ่อนแอเกินไปที่จะเลือกเรียนอาชีพที่สนใจ	๘๘	๖๓	๑๐	๘	๒๔	๑๕	๑๕	๑๑	๑๒	๑๑	๗	๘	๕	๔	๔	๔	๕	—	๖	๒
มากทีเดียว	—	๒	—	—	—	—	—	—	—	—	—	๒	—	—	—	—	—	—	—	—
มาก	๓	๓	—	๑	๒	๑	๑	—	—	—	—	—	—	๑	—	—	—	—	—	—
ปานกลาง	๑๓	๗	๓	—	๓	๒	๒	๒	๓	๒	—	—	—	๑	๑	—	๑	—	—	—
น้อย	๓๓	๑๖	๓	๒	๑๑	๓	๔	๓	๓	๓	๑	๒	๓	๒	๒	—	๓	—	๓	๑
น้อยมาก	๓๙	๓๕	๔	๕	๘	๔	๘	๖	๖	๖	๖	๔	๒	—	๑	๔	๑	—	๓	๑
๖. ร่างกายไม่สมประกอบ คงเรียนทางอาชีพไม่ได้	๗๙	๔๕	๑๑	๖	๒๐	๑๒	๑๑	๖	๑๓	๔	๔	๔	๕	๒	๕	๓	๔	—	๖	๓
มากทีเดียว	๖	—	๑	—	๒	—	๒	—	๑	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
มาก	๓	๔	๑	๑	๑	๑	๑	๑	—	—	—	—	—	๑	—	—	—	—	—	—
ปานกลาง	๗	๔	๑	—	๓	—	๑	๑	—	๒	—	—	๑	๑	—	—	—	—	๑	—
น้อย	๒๘	๗	๒	—	๕	๔	๒	—	๖	๑	๒	๑	๒	—	๕	—	๔	—	—	๑
น้อยมาก	๓๕	๓๐	๖	๕	๙	๗	๕	๔	๖	๖	๒	๓	๒	—	—	๓	—	—	๕	๒

ตาราง ๕๖. (ต่อ)

ข้อปัญหา	รวม		รายได้เป็นรายเดือนโดยประมาณ (บาท) ต่ำกว่า ๑๐๐๐		๑๐๐๐–๒๐๐๐		๒๐๐๐–๓๐๐๐		๓๐๐๐–๔๐๐๐		๔๐๐๐–๕๐๐๐		๕๐๐๐–๖๐๐๐		๖๐๐๐–๗๐๐๐		๗๐๐๐–๘๐๐๐		๘๐๐๐ ขึ้นไป	
	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ
๗. ท่าทางและลักษณะของตนไม่เหมาะสมกับอาชีพที่ชอบ	๘๖	๗๐	๑๒	๙	๒๓	๑๖	๑๓	๑๒	๑๑	๑๑	๖	๘	๖	๕	๕	๔	๔	๒	๖	๓
มากทีเดียว	๒	๑๐	๑	๑	—	๔	๑	—	—	๑	—	๓	—	๑	—	—	—	—	—	—
มาก	๔	๔	—	—	๒	๑	๑	๒	—	๑	๑	—	—	—	—	—	—	—	—	—
ปานกลาง	๒๔	๑๙	๕	๔	๘	๔	๒	๓	๑	๓	๒	๑	๒	๒	๒	—	๑	๑	๑	๑
น้อย	๒๔	๑๙	๓	๒	๖	๖	๔	๓	๖	๒	๒	๒	๑	๑	—	๓	๒	—	—	—
น้อยมาก	๓๒	๑๘	๓	๒	๗	๒	๕	๔	๔	๔	๑	๑	๓	๑	๓	๑	๑	๑	๕	๒
๘. ไม่ทราบว่าร่างกายจะเหมาะสมกับอาชีพที่ชอบหรือไม่	๑๐๒	๗๘	๑๓	๑๐	๒๗	๑๖	๑๕	๑๖	๑๕	๑๔	๗	๙	๖	๗	๔	๓	๗	—	๘	๓
มากทีเดียว	๓	๑๑	—	—	—	๓	๑	๑	—	๑	—	๔	๑	๑	—	—	—	—	๑	๑
มาก	๑๓	๑๑	๔	—	๓	๓	๑	๑	๓	๒	—	๑	—	๒	—	๑	๑	—	๑	๑
ปานกลาง	๒๙	๑๘	๒	๔	๑๑	๓	๕	๖	๓	๓	๓	๑	๓	๑	๑	—	—	—	๑	—
น้อย	๒๖	๒๑	๕	๓	๓	๔	๓	๔	๖	๕	๒	๒	—	๒	๓	๑	๒	—	๒	—
น้อยมาก	๓๑	๑๗	๒	๓	๑๐	๓	๕	๔	๓	๓	๒	๑	๒	๑	—	๑	๔	—	๓	๑

ตาราง ๕๗. ปัญหาเกี่ยวกับการเงิน แยกตามรายได้ของผู้ปกครอง

ข้อปัญหา	รวม		รายได้เป็นรายเดือนโดยประมาณ (บาท) ต่ำกว่า ๑๐๐๐		๑๐๐๐–๒๐๐๐		๒๐๐๐–๓๐๐๐		๓๐๐๐–๔๐๐๐		๔๐๐๐–๕๐๐๐		๕๐๐๐–๖๐๐๐		๖๐๐๐–๗๐๐๐		๗๐๐๐–๘๐๐๐		๘๐๐๐ ขึ้นไป	
	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ
๑. หนี้น้อยเกรงจะเรียนอาชีพที่เลือกไม่ตลอด	๑๓๙	๑๐๒	๑๖	๑๔	๓๙	๒๓	๒๓	๑๗	๑๖	๑๗	๑๑	๑๑	๔	๖	๗	๕	๑๑	๔	๗	๕
มากทีเดียว	๕	๖	—	๓	๔	๒	—	—	—	—	—	๑	—	—	๑	—	—	—	—	—
มาก	๑๘	๑๐	๔	๒	๘	๕	๒	๒	๑	—	๑	—	๑	๑	—	—	๑	—	—	—
ปานกลาง	๔๕	๓๔	๖	๔	๑๔	๘	๗	๗	๕	๔	๒	๕	๔	๒	๓	๑	๑	๑	๓	๒
น้อย	๕๐	๒๕	๓	๔	๗	๔	๑๑	๘	๕	๕	๔	๓	๑	๒	๓	๑	๕	๑	๑	๑
น้อยมาก	๓๑	๒๓	๓	๑	๖	๔	๓	—	๕	๘	๔	๒	๓	๑	—	๓	๔	๒	๓	๒
๒. ถ้าเรียนต่อต้องหารายได้ด้วยตนเอง	๑๑๔	๗๒	๑๕	๑๑	๓๓	๑๕	๑๔	๑๔	๑๒	๑๐	๔	๔	๘	๓	๔	๕	๗	๓	๘	๒
มากทีเดียว	๔	๗	๒	๑	๑	๒	—	๑	—	—	๑	๒	—	—	—	๑	—	—	—	—
มาก	๑๕	๖	๒	๒	๓	—	๓	๒	—	๑	๒	—	๒	๑	๑	—	๑	—	๑	—
ปานกลาง	๓๐	๗	๒	๒	๑๒	๒	๘	๑	๓	—	๑	๑	๒	๑	—	—	๑	—	๑	—
น้อย	๓๐	๑๔	๔	๔	๔	๓	๒	๕	๔	๒	๓	—	๑	—	๓	—	๒	—	๒	—
น้อยมาก	๓๕	๓๘	๔	๒	๘	๘	๖	๕	๕	๗	๒	๖	๓	๑	—	๔	๓	๓	๔	๒

ตาราง ๕๗. (ต่อ)

ข้อปัญหา	รวม		รายได้เป็นรายเดือนโดยประมาณ (บาท) ต่ำกว่า ๑๐๐๐		๑๐๐๐–๒๐๐๐		๒๐๐๐–๓๐๐๐		๓๐๐๐–๔๐๐๐		๔๐๐๐–๕๐๐๐		๕๐๐๐–๖๐๐๐		๖๐๐๐–๗๐๐๐		๗๐๐๐–๘๐๐๐		๘๐๐๐ ขึ้นไป	
	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ
๓. ไม่คล่องแคล่วในการทำงานด้วยมือ	๑๑๔	๗๔	๑๕	๑๒	๒๔	๑๘	๑๗	๑๘	๑๔	๔	๑๐	๗	๘	๔	๗	๕	๘	๒	๖	๔
มากทีเดียว	๔	๑	๒	—	๒	—	—	—	—	—	—	๑	—	—	—	—	—	—	—	—
มาก	๑๕	๔	๓	๔	๕	๕	๔	—	๓	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
ปานกลาง	๓๔	๒๓	๖	๓	๗	๖	๕	๗	๓	๒	๒	๑	๕	๒	๒	๑	๑	—	๓	๑
น้อย	๓๕	๒๔	๒	๓	๑๐	๔	๗	๗	๓	๔	๓	๑	๒	๒	๑	๒	๖	๑	๑	—
น้อยมาก	๒๖	๒๒	๒	๒	๕	๓	๑	๔	๕	๓	๕	๔	๑	—	๔	๒	๑	๑	๒	๓
๔. เกรงจะเรียนไม่สำเร็จเพราะต้องใช้เวลาในการหารายได้พิเศษมาก	๑๐๒	๖๐	๑๔	๔	๒๗	๑๖	๑๕	๑๑	๑๔	๔	๖	๖	๗	๒	๖	๕	๖	—	๗	๓
มากทีเดียว	๘	๒	๒	—	๔	๑	๑	—	—	—	—	๑	—	—	๑	—	—	—	—	—
มาก	๖	๒	๑	—	๑	๑	๑	๑	๑	—	—	—	—	—	๑	—	—	—	๑	—
ปานกลาง	๒๐	๑๐	๓	๓	๗	๔	๓	๑	๒	—	๑	๑	๓	—	—	—	—	—	๑	๑
น้อย	๒๔	๑๖	๒	๓	๖	๕	๔	๔	๔	๒	๒	๑	๒	—	๒	๑	๕	—	๒	—
น้อยมาก	๓๔	๓๐	๖	๓	๔	๕	๖	๕	๗	๗	๓	๓	๒	๒	๒	๓	๑	—	๓	๒

ตาราง ๕๓. (ต่อ)

ข้อปัญหา	รวม		รายได้เป็นรายเดือนโดยประมาณ (บาท)																	
			ต่ำกว่า ๑๐๐๐		๑๐๐๐–๒๐๐๐		๒๐๐๐–๓๐๐๐		๓๐๐๐–๔๐๐๐		๔๐๐๐–๕๐๐๐		๕๐๐๐–๖๐๐๐		๖๐๐๐–๗๐๐๐		๗๐๐๐–๘๐๐๐		๘๐๐๐ ขึ้นไป	
	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ
๕. ไม่มีโอกาสเรียนต่อเพราะไม่มีทุน	๙๙	๕๘	๑๑	๑๑	๒๘	๑๗	๑๕	๙	๑๒	๘	๙	๖	๖	๒	๖	๓	๕	—	๗	๒
มากทีเดียว	๑	๒	๑	๑	—	—	—	—	—	—	—	๑	—	—	—	—	—	—	—	—
มาก	๑๓	๗	๒	๔	๔	๒	๑	๑	๑	—	๑	—	๑	—	๑	—	—	—	๒	—
ปานกลาง	๒๖	๘	๓	๒	๘	๕	๔	๑	๒	—	๒	—	๒	—	๓	—	๑	—	๑	—
น้อย	๓๓	๑๒	๒	๑	๑๐	๖	๖	๒	๖	๑	๑	๑	๓	๑	๑	—	๓	—	๑	—
น้อยมาก	๒๖	๒๙	๓	๓	๖	๔	๔	๕	๓	๗	๕	๔	—	๑	๑	๓	๑	—	๓	๒
๖. ไม่มีโอกาสไปเรียนในภูมิลำเนาอื่นเพราะทุนจำกัด	๑๐๒	๖๙	๑๔	๒	๒๙	๘	๑๓	๑๕	๑๕	๑๒	๘	๑๒	๖	๗	๕	๔	๖	๓	๖	๑
มากทีเดียว	๕	๖	—	—	๓	๒	—	๑	๑	—	—	๑	—	๑	—	—	—	—	๑	๑
มาก	๑๔	๗	๕	—	๔	—	๓	๒	๑	๓	—	—	๑	๑	—	๑	—	—	—	—
ปานกลาง	๒๖	๒๐	๓	๑	๗	๒	๒	๗	๕	๓	๓	๕	๓	๑	๒	๑	๑	—	—	—
น้อย	๓๒	๑๓	๒	—	๘	๑	๕	๓	๖	๔	๓	๒	๑	๒	๒	—	๔	๑	๑	—
น้อยมาก	๒๕	๑๘	๔	๑	๗	๓	๓	๒	๒	๒	๒	๔	๑	๒	๑	๒	๑	๒	๔	—

ตาราง ๕๗. (ต่อ)

ข้อปัญหา	รวม		รายได้เป็นรายเดือนโดยประมาณ (บาท) ต่ำกว่า ๑๐๐๐		๑๐๐๐–๒๐๐๐		๒๐๐๐–๓๐๐๐		๓๐๐๐–๔๐๐๐		๔๐๐๐–๕๐๐๐		๕๐๐๐–๖๐๐๐		๖๐๐๐–๗๐๐๐		๗๐๐๐–๘๐๐๐		๘๐๐๐ ขึ้นไป	
	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ
๗. ขาดเงินในการวิ่งเต้นติดต่อเพื่อการเรียนต่อ	๘๙	๖๒	๑๓	๑๒	๒๕	๑๒	๑๒	๑๓	๑๕	๑๐	๗	๖	๖	๓	๒	๒	๔	๑	๕	๓
มากทีเดียว	๔	๓	๑	๑	๓	๑	–	–	–	–	–	๑	–	–	–	–	–	–	–	–
มาก	๑๐	๖	๑	๒	๔	๓	๒	๑	๑	–	–	–	๑	–	๑	–	–	–	–	–
ปานกลาง	๓๕	๒๐	๖	๗	๑๓	๔	๒	๓	๖	๑	๒	๑	๔	๒	๑	–	๑	–	–	๑
น้อย	๒๕	๑๑	๔	–	๔	๑	๕	๒	๔	๕	๓	๒	๑	–	–	๑	๓	–	๑	–
น้อยมาก	๑๕	๒๒	๑	๒	๕	๒	๓	๗	๔	๔	๒	๒	–	๑	–	๑	–	๑	๔	๒
๘. ขาดเงินทุนทำให้ขาดกำลังใจที่จะเรียนต่อ	๔๖	๕๑	๑๕	๔	๒๖	๑๑	๑๖	๘	๑๕	๑๘	๖	๖	๕	๒	๓	๓	๕	๑	๕	๓
มากทีเดียว	๓	๖	๑	๓	๑	๑	–	–	๑	–	–	๑	–	–	–	–	–	๑	–	–
มาก	๘	๖	๓	๑	๔	๓	–	๒	–	–	–	–	๑	–	–	–	–	–	–	–
ปานกลาง	๓๐	๗	๖	๑	๘	๒	๖	๑	๘	๑	๓	๑	–	–	๑	–	๑	–	๑	๑
น้อย	๒๔	๑๒	๒	๓	๖	๒	๗	๒	๗	๖	๑	๒	๔	๑	–	–	๒	–	–	–
น้อยมาก	๒๖	๒๐	๓	๑	๗	๓	๓	๓	๓	๕	๒	๒	–	๑	๒	๓	๒	–	๔	๒

ตาราง ๔๘. ปัญหาเกี่ยวกับผู้ปกครอง แยกตามรายได้ของผู้ปกครอง

ข้อปัญหา	รวม		รายได้เป็นรายเดือนโดยประมาณ (บาท)																	
			ต่ำกว่า ๑๐๐๐		๑๐๐๐–๒๐๐๐		๒๐๐๐–๓๐๐๐		๓๐๐๐–๔๐๐๐		๔๐๐๐–๕๐๐๐		๕๐๐๐–๖๐๐๐		๖๐๐๐–๗๐๐๐		๗๐๐๐–๘๐๐๐		๘๐๐๐ ขึ้นไป	
	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ
๑. ผู้ปกครองขาดความรู้ในเรื่องอาชีพเป็นที่ปรึกษาไม่ได้	๑๓๔	๔๓	๑๖	๑๓	๓๔	๒๒	๑๘	๑๔	๑๔	๑๓	๑๓	๗	๘	๕	๔	๕	๑๐	๔	๗	๕
มากทีเดียว	๑๑	๕	๒	๑	๓	๑	๒	๑	—	—	—	๒	๒	—	—	—	๑	—	๑	—
มาก	๑๕	๖	๓	๑	๑๐	๒	๑	๑	๑	—	—	—	—	๑	—	๑	—	—	—	—
ปานกลาง	๔๓	๒๕	๗	๔	๑๐	๑๐	๕	๓	๑๑	๑	๔	๑	๒	๒	๑	๑	๓	๒	—	๑
น้อย	๒๕	๒๐	๒	๑	๗	๕	๓	๓	๒	๔	๓	๒	๑	๑	๒	๑	๓	๑	๒	๒
น้อยมาก	๔๐	๓๗	๒	๖	๔	๔	๗	๑๑	๕	๘	๖	๒	๓	๑	๑	๒	๓	๑	๔	๒
๒. ผู้ปกครองไม่มีแผนการสำหรับตนในเรื่องอาชีพ	๑๑๐	๗๖	๑๒	๘	๓๔	๒๐	๑๔	๑๔	๑๔	๑๑	๑๐	๗	๖	๔	๔	๖	๖	๒	๕	๔
มากทีเดียว	๔	๒	—	—	๒	—	—	—	๑	๑	—	๑	๑	—	—	—	—	—	—	—
มาก	๑๗	๓	๒	—	๖	—	๔	—	๑	๒	—	—	๒	—	—	—	๑	—	๑	๑
ปานกลาง	๒๔	๑๔	๓	๒	๑๐	๔	๗	๔	๕	๑	๒	๑	๑	๑	—	๕	—	๑	—	—
น้อย	๒๗	๒๓	๓	๒	๘	๘	๔	๕	๑	๕	๔	๒	๒	—	๓	—	๑	—	๑	๑
น้อยมาก	๓๔	๒๔	๔	๔	๘	๘	๔	๕	๖	๒	๔	๓	—	๓	๑	๑	๔	๑	๓	๒

ตาราง ๕๘. (ต่อ)

ข้อปัญหา	รวม		รายได้เป็นรายเดือนโดยประมาณ (บาท) ต่ำกว่า ๑๐๐๐		๑๐๐๐–๒๐๐๐		๒๐๐๐–๓๐๐๐		๓๐๐๐–๔๐๐๐		๔๐๐๐–๕๐๐๐		๕๐๐๐–๖๐๐๐		๖๐๐๐–๗๐๐๐		๗๐๐๐–๘๐๐๐		๘๐๐๐ ขึ้นไป	
	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ
๓. ความเห็นของผู้ปกครองขัดแย้งกันในเรื่องการเลือกอาชีพของตน	๑๐๔	๖๗	๑๔	๗	๒๔	๑๖	๑๕	๑๔	๑๔	๑๐	๙	๙	๗	๓	๘	๕	๕	—	๘	๓
มากทีเดียว	๓	๕	—	๑	๑	๒	—	—	—	๑	—	๑	๒	—	—	—	—	—	—	—
มาก	๙	๙	๑	—	๒	๓	๓	๓	๑	๑	—	๑	๑	๑	—	—	—	—	๑	—
ปานกลาง	๑๓	๗	๔	๑	๒	๒	๒	๒	๓	๑	๑	—	๑	—	—	—	—	—	—	๑
น้อย	๒๕	๑๕	๓	๑	๔	๒	๔	๕	๓	๓	๑	๒	๒	—	๓	๑	๓	—	๒	๑
น้อยมาก	๕๐	๓๑	๖	๔	๑๑	๗	๖	๔	๗	๔	๗	๕	๑	๒	๕	๔	๒	—	๕	๑
๔. ผู้ปกครองต้องการให้ดำเนินอาชีพตามผู้ปกครอง	๙๒	๕๖	๑๒	๗	๒๕	๑๒	๑๔	๑๐	๑๒	๑๐	๖	๖	๖	๔	๕	๔	๔	—	๘	๓
มากทีเดียว	๕	๓	—	—	๓	—	๑	๒	—	๑	—	—	—	—	—	—	—	—	๑	—
มาก	๖	๓	๑	—	—	๒	๑	๑	—	—	๒	—	—	—	๑	—	—	—	๑	—
ปานกลาง	๑๙	๑๐	๕	๓	๔	๑	๒	๑	๒	๒	๑	—	๑	๒	๑	—	—	—	๓	๑
น้อย	๒๗	๑๒	๑	—	๔	๔	๗	๓	๕	๑	๒	๒	๒	๑	๒	—	๔	—	—	๑
น้อยมาก	๓๕	๒๘	๕	๔	๑๔	๕	๓	๓	๕	๖	๑	๔	๓	๑	๑	๔	—	—	๓	๑

ตาราง ๕๘. (ต่อ)

ข้อปัญหา	รวม		ต่ำกว่า ๑๐๐๐		๑๐๐๐–๒๐๐๐		๒๐๐๐–๓๐๐๐		๓๐๐๐–๔๐๐๐		๔๐๐๐–๕๐๐๐		๕๐๐๐–๖๐๐๐		๖๐๐๐–๗๐๐๐		๗๐๐๐–๘๐๐๐		๘๐๐๐ ขึ้นไป	
			รายได้เป็นรายเดือนโดยประมาณ (บาท)																	
	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ
๕. ผู้ปกครองตั้งความหวังไว้สูงเกินความสามารถของตน	๑๐๙	๗๑	๑๒	๙	๓๑	๑๘	๑๖	๑๒	๑๔	๑๒	๙	๙	๗	๓	๖	๒	๖	๑	๘	๕
มากทีเดียว	๔	๔	—	—	—	๑	—	—	๑	—	๒	๑	—	—	—	—	—	๑	๑	๑
มาก	๑๔	๑๒	๓	๑	๓	๖	๓	๑	๒	—	—	๑	๒	๑	—	—	—	—	๑	๒
ปานกลาง	๓๔	๑๗	๕	๕	๙	๕	๕	๑	๒	๔	๓	๑	๓	—	๓	—	๒	—	๒	๑
น้อย	๓๔	๑๖	๔	๑	๑๑	๒	๕	๖	๔	๕	๓	๒	๑	—	๒	—	๒	—	๒	—
น้อยมาก	๒๓	๒๒	—	๒	๘	๔	๓	๔	๕	๓	๑	๔	๑	๒	๑	๒	๒	—	๒	๑
๖. ผู้ปกครองไม่สนับสนุนความคิดของตน	๙๒	๕๒	๑๒	๕	๒๖	๑๒	๑๔	๑๐	๑๒	๑๐	๗	๖	๗	๒	๒	๓	๔	๑	๘	๓
มากทีเดียว	๔	๕	๑	—	๒	๓	—	—	๑	—	—	๑	—	—	—	—	—	๑	—	—
มาก	๖	๔	๑	๑	๑	๒	๓	—	—	—	—	—	๑	๑	—	—	—	—	—	—
ปานกลาง	๒๐	๙	๓	—	๕	๑	๓	๑	๓	๔	๒	๑	๓	๑	—	—	๑	—	—	๑
น้อย	๒๒	๑๑	๔	—	๔	๔	๔	๓	๓	๓	๑	—	๒	—	—	๑	๑	—	๓	—
น้อยมาก	๔๐	๒๓	๓	๔	๑๔	๒	๔	๖	๕	๓	๔	๔	๑	—	๒	๒	๒	—	๕	๒

- ตาราง ๕๘. (ต่อ)

ข้อปัญหา	รวม		รายได้เป็นรายเดือนโดยประมาณ (บาท) ต่ำกว่า ๑๐๐๐		๑๐๐๐–๒๐๐๐		๒๐๐๐–๓๐๐๐		๓๐๐๐–๔๐๐๐		๔๐๐๐–๕๐๐๐		๕๐๐๐–๖๐๐๐		๖๐๐๐–๗๐๐๐		๗๐๐๐–๘๐๐๐		๘๐๐๐ ขึ้นไป	
	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ
๗. ไม่ทราบว่าผู้ปกครองคิดอย่างไรกับตน	๑๑๒	๗๔	๑๔	๑๐	๒๔	๑๗	๑๕	๑๑	๑๒	๑๔	๘	๙	๗	๔	๕	๕	๕	๑	๑๓	๓
มากทีเดียว	๘	๕	๒	–	๒	๒	๑	๑	–	๑	๒	๑	–	–	–	–	–	–	๑	–
มาก	๒๔	๑๑	๓	๑	๔	๔	๑	๑	๕	๒	๑	๒	๒	–	๒	–	–	๑	๖	–
ปานกลาง	๒๙	๒๔	๔	๔	๘	๖	๖	๓	๕	๗	๑	–	๒	๒	๑	๑	๑	–	๑	๑
น้อย	๓๑	๑๐	๑	๑	๔	๑	๕	๒	๖	๑	๒	๓	๓	๑	๒	๑	๒	–	๒	–
น้อยมาก	๒๐	๒๔	๔	๔	๖	๔	๒	๔	๑	๓	๒	๓	–	๑	–	๓	๒	–	๓	๒
๘. ไม่มีโอกาสปรึกษาเรื่องอาชีพกับผู้ปกครอง	๘๗	๕๔	๑๒	๔	๒๗	๑๕	๑๐	๑๐	๑๒	๘	๕	๗	๗	๒	๑	๓	๕	๑	๘	๔
มากทีเดียว	๓	๕	๑	๒	๒	๑	–	–	–	–	–	–	–	–	–	–	–	๑	–	๑
มาก	๘	๗	๒	–	๑	๓	๑	–	–	๑	๑	๒	๒	–	–	–	–	–	๑	๑
ปานกลาง	๑๘	๑๐	๓	๒	๘	๔	๒	๓	๑	๑	–	–	๓	–	–	–	๑	–	–	–
น้อย	๒๘	๑๓	๔	๑	๖	๒	๔	๓	๘	๔	๒	๑	๑	๒	–	–	๑	–	๒	–
น้อยมาก	๓๐	๒๔	๒	๔	๑๐	๕	๓	๔	๓	๒	๒	๔	๑	–	๑	๓	๓	–	๕	๒

ตาราง ๔๔. ปัญหาเกี่ยวกับการเรียน แยกตามรายได้ของผู้ปกครอง

ข้อปัญหา	รวม		รายได้เป็นรายเดือนโดยประมาณ (บาท)																	
			ต่ำกว่า ๑๐๐๐		๑๐๐๐–๒๐๐๐		๒๐๐๐–๓๐๐๐		๓๐๐๐–๔๐๐๐		๔๐๐๐–๕๐๐๐		๕๐๐๐–๖๐๐๐		๖๐๐๐–๗๐๐๐		๗๐๐๐–๘๐๐๐		๘๐๐๐ ขึ้นไป	
	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ
๑. สติปัญญาไม่เหมาะสมที่จะเรียนอาชีพที่ชอบ	๑๕๐	๑๐๘	๑๔	๑๑	๓๖	๒๔	๒๕	๑๔	๒๐	๑๗	๑๔	๑๔	๑๐	๖	๑๒	๘	๘	๓	๑๑	๖
มากทีเดียว	๕	๗	—	๑	๑	๑	๑	๑	—	๒	—	—	—	๑	๒	—	—	๑	๑	—
มาก	๑๐	๑๒	๒	—	๒	๓	๓	๒	—	๑	๑	๒	๒	—	—	—	—	๑	—	๓
ปานกลาง	๕๖	๔๔	๘	๕	๑๕	๗	๑๑	๔	๕	๖	๔	๖	๔	๔	๔	๓	๓	๑	๒	๓
น้อย	๔๗	๒๓	๒	—	๑๐	๖	๖	๔	๑๐	๖	๖	๔	๓	—	๔	๓	๕	—	๑	—
น้อยมาก	๓๒	๒๒	๒	๕	๘	๗	๔	๓	๕	๒	๓	๒	๑	๑	๒	๒	—	—	๗	—
๒. กลัวสอบแข่งขันเข้าเรียนต่อไม่ได้	๑๘๙	๑๔๖	๑๗	๑๓	๔๗	๓๓	๒๗	๒๕	๒๑	๒๒	๑๖	๑๕	๑๕	๑๑	๑๖	๘	๑๓	๔	๑๗	๑๑
มากทีเดียว	๓๑	๓๕	๕	๓	๖	๖	๕	๖	๔	๔	๒	๗	๓	๕	๒	๓	๑	๒	๓	๓
มาก	๔๔	๔๓	๔	๒	๑๕	๑๕	๕	๕	๖	๔	๓	๕	๗	๑	๒	๑	๓	๑	๔	๔
ปานกลาง	๖๖	๓๓	๕	๖	๑๖	๖	๔	๘	๘	๖	๔	๒	๒	๓	๘	—	๔	—	๕	๒
น้อย	๒๕	๑๕	๒	—	๔	๒	๖	๔	๑	๒	๒	๔	—	๒	๒	๑	๔	๑	๓	๒
น้อยมาก	๑๕	๑๓	๑	๒	๑	๔	๒	๒	๒	๑	—	๑	๓	—	๒	๓	๑	—	๒	—

ตาราง ๕๔. (ต่อ)

ข้อปัญหา	รวม		รายได้เป็นรายเดือนโดยประมาณ (บาท)																	
			ต่ำกว่า ๑๐๐๐		๑๐๐๐–๒๐๐๐		๒๐๐๐–๓๐๐๐		๓๐๐๐–๔๐๐๐		๔๐๐๐–๕๐๐๐		๕๐๐๐–๖๐๐๐		๖๐๐๐–๗๐๐๐		๗๐๐๐–๘๐๐๐		๘๐๐๐ ขึ้นไป	
	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ
๓. ไม่มีโอกาสปรับปรุงตนเองในด้านการเรียน	๑๒๒	๗๔	๑๕	๔	๓๒	๑๔	๓๗	๑๕	๑๖	๑๓	๑๐	๗	๔	๗	๔	๕	๗	๒	๗	๓
มากทีเดียว	๓	๖	๒	๑	๑	๒	—	๑	—	๑	—	—	—	—	—	—	—	—	—	๑
มาก	๑๐	๔	๒	๑	๑	—	๑	—	๑	๑	๑	๑	๒	—	๑	—	๑	—	—	๑
ปานกลาง	๔๐	๒๐	๓	๒	๑๔	๗	๕	๑	๔	๕	๕	๑	๓	๓	๓	๑	๒	—	๑	—
น้อย	๓๑	๒๕	๔	๓	๔	๕	๖	๖	๖	๓	๑	๔	—	๑	๑	๒	๑	๑	๓	—
น้อยมาก	๓๔	๒๓	๔	๒	๗	๔	๕	๖	๕	๓	๓	๑	๔	๓	๔	๒	๓	๑	๓	๑
๔. เบื่อหน่ายการเรียนวิชาต่าง ๆ	๑๓๓	๘๕	๑๒	๗	๓๕	๑๗	๒๐	๑๖	๑๔	๑๖	๑๒	๘	๑๑	๘	๔	๕	๘	๓	๘	๕
มากทีเดียว	๕	๖	๑	—	๑	๒	๓	๑	—	๑	—	๑	—	๑	—	—	—	—	—	—
มาก	๑๒	๔	๑	—	๓	—	๒	—	๓	๑	—	๑	๑	๑	๑	—	๑	—	—	๑
ปานกลาง	๓๕	๒๒	๕	๓	๑๑	๒	๓	๗	๖	๔	๓	๓	๖	—	๓	—	๒	๑	—	๒
น้อย	๓๖	๒๑	๑	๒	๔	๔	๑๐	๔	๔	๕	๓	๒	๒	๑	๓	๒	๒	๑	๒	—
น้อยมาก	๒๑	๓๒	๔	๒	๑๑	๔	๒	๔	๕	๕	๖	๑	๒	๕	๒	๓	๓	๑	๖	๒

ตาราง ๕๙. (ต่อ)

ข้อปัญหา	รวม		ต่ำกว่า ๑๐๐๐		๑๐๐๐–๒๐๐๐		๒๐๐๐–๓๐๐๐		๓๐๐๐–๔๐๐๐		๔๐๐๐–๕๐๐๐		๕๐๐๐–๖๐๐๐		๖๐๐๐–๗๐๐๐		๗๐๐๐–๘๐๐๐		๘๐๐๐ ขึ้นไป	
			รายได้เป็นรายเดือนโดยประมาณ (บาท)																	
	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ
๕. ไม่เข้าใจว่าตนเองเก่งวิชาอะไร	๑๓๑	๑๑๐	๑๓	๑๐	๓๐	๓๒	๒๐	๑๘	๒๐	๑๗	๑๐	๑๒	๑๒	๖	๑๐	๔	๗	๕	๙	๖
มากทีเดียว	๑๑	๑๖	๒	๑	๔	๓	—	๒	๒	๓	๑	๒	๑	๑	—	—	—	๒	๑	๒
มาก	๑๙	๑๖	๓	๒	๔	๖	๒	๓	๒	๒	๑	๑	๒	๑	๓	—	—	—	๒	๑
ปานกลาง	๓๑	๓๕	—	๑	๖	๑๑	๘	๖	๗	๔	๑	๒	๒	๒	๓	๑	๒	๑	๒	๒
น้อย	๔๒	๒๑	๕	๑	๑๐	๘	๖	๒	๖	๓	๕	๔	๔	๑	๒	๑	๔	๑	—	—
น้อยมาก	๒๘	๒๒	๓	๕	๖	๔	๔	๕	๓	—	๒	๓	๓	๑	๒	๒	๑	๑	๔	๑
๖. ไม่เข้าใจว่าตนเองถนัดวิชาอะไร	๑๑๙	๙๑	๑๗	๑๐	๓๐	๒๒	๑๕	๑๖	๑๗	๑๖	๔	๑๑	๘	๖	๖	๓	๗	๓	๑๑	๔
มากทีเดียว	๑๐	๗	๓	๒	๓	๑	๒	—	๑	๑	—	๑	—	—	—	—	—	๑	๑	๑
มาก	๑๕	๒๑	๓	๑	๕	๕	๒	๔	๑	๖	—	๒	๒	๑	๑	—	—	—	๑	๑
ปานกลาง	๓๑	๒๓	๑	๓	๘	๘	๓	๔	๖	๓	๕	๒	๒	๓	๑	—	—	—	๕	—
น้อย	๓๑	๒๑	๔	๑	๖	๗	๕	๓	๖	๔	๒	๔	๑	๒	๒	—	๔	—	๑	—
น้อยมาก	๓๒	๑๙	๖	๓	๘	๑	๒	๔	๓	๒	๒	๒	๓	—	๒	๓	๓	๒	๓	๒

ตาราง ๕๙. (ต่อ)

ข้อปัญหา	รวม		รายได้เป็นรายเดือนโดยประมาณ (บาท)																	
			ต่ำกว่า ๑๐๐๐		๑๐๐๐–๒๐๐๐		๒๐๐๐–๓๐๐๐		๓๐๐๐–๔๐๐๐		๔๐๐๐–๕๐๐๐		๕๐๐๐–๖๐๐๐		๖๐๐๐–๗๐๐๐		๗๐๐๐–๘๐๐๐		๘๐๐๐ ขึ้นไป	
	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ
๗. ไม่แน่ใจว่าตนเองจะเรียนในอาชีพที่ชอบได้สำเร็จ	๑๓๙	๑๐๖	๑๖	๑๒	๓๘	๒๔	๒๓	๒๐	๑๙	๑๗	๙	๑๒	๗	๗	๘	๔	๗	๔	๑๒	๖
มากทีเดียว	๑๓	๑๘	๓	๑	๔	๔	๒	๕	—	๒	—	๓	—	—	๑	—	—	๒	๓	๑
มาก	๒๔	๒๓	๕	๓	๕	๓	๒	๒	๓	๕	๑	๔	๒	๒	๑	๑	๒	๑	๓	๒
ปานกลาง	๔๖	๓๔	๔	๕	๑๘	๑๑	๑๑	๗	๓	๕	๑	๒	๒	๒	๓	๑	๒	—	๒	๑
น้อย	๓๕	๑๗	๒	๑	๖	๕	๖	๒	๑๐	๓	๖	๒	๒	๑	๑	๑	—	๑	๒	๑
น้อยมาก	๒๑	๑๔	๒	๒	๕	๑	๒	๔	๓	๒	๑	๑	๑	๒	๒	๑	๓	—	๒	๑
๘. อยู่ในสิ่งแวดล้อมที่ไม่ส่งเสริมการเรียน	๙๒	๕๕	๑๕	๖	๒๓	๑๔	๑๒	๑๓	๑๕	๙	๖	๖	๗	๑	๓	๓	๔	—	๗	๓
มากทีเดียว	๙	๒	๒	—	๒	—	—	—	๓	—	—	๒	๑	—	—	—	—	—	๑	—
มาก	๘	๙	๑	๒	๓	๓	๒	๔	—	—	๑	—	๑	—	—	—	—	—	—	—
ปานกลาง	๒๔	๑๓	๖	๑	๕	๖	๔	๒	๔	๒	๑	๑	๒	๑	๑	—	๑	—	—	—
น้อย	๒๘	๑๓	๓	๒	๗	๓	๒	๒	๕	๔	๓	๒	๓	—	๒	—	๒	—	๑	—
น้อยมาก	๒๓	๑๘	๓	๑	๖	๒	๔	๕	๓	๓	๑	๑	—	—	—	๓	๑	—	๕	๓

ตาราง ๖๐. ปัญหาเกี่ยวกับความถนัด แยกตามรายได้ของผู้ปกครอง

ข้อปัญหา	รวม		รายได้เป็นรายเดือนโดยประมาณ (บาท) ต่ำกว่า ๑๐๐๐		๑๐๐๐–๒๐๐๐		๒๐๐๐–๓๐๐๐		๓๐๐๐–๔๐๐๐		๔๐๐๐–๕๐๐๐		๕๐๐๐–๖๐๐๐		๖๐๐๐–๗๐๐๐		๗๐๐๐–๘๐๐๐		๘๐๐๐ ขึ้นไป	
	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ
๑. ไม่แน่ใจว่าตนเองถนัดในอาชีพที่ชอบหรือไม่	๑๕๑	๑๒๗	๑๗	๑๒	๔๑	๓๒	๒๓	๒๗	๑๘	๑๗	๑๑	๑๓	๑๒	๙	๑๐	๗	๙	๖	๑๐	๔
มากทีเดียว	๓	๑๑	—	๑	๑	๓	๒	๒	—	๑	—	๑	—	๑	—	—	—	๑	—	๑
มาก	๑๔	๑๖	๒	๑	๕	๔	๓	๕	๑	๓	—	—	๑	๒	๑	๑	—	—	๑	—
ปานกลาง	๕๒	๕๔	๕	๓	๑๑	๑๒	๙	๑๐	๕	๘	๕	๗	๖	๔	๕	๓	๓	๔	๓	๓
น้อย	๓๒	๒๖	๒	๓	๘	๗	๔	๖	๗	๓	๒	๓	๒	๒	๑	๑	๓	๑	๓	—
น้อยมาก	๕๐	๒๐	๘	๔	๑๖	๖	๕	๔	๕	๒	๔	๒	๓	—	๓	๒	๓	—	๓	—
๒. ขาดผู้ส่งเสริมในทางที่ตนถนัด	๑๓๗	๘๓	๑๔	๙	๓๘	๑๙	๒๐	๑๘	๒๓	๑๒	๑๐	๘	๙	๕	๘	๖	๖	๓	๙	๓
มากทีเดียว	๑๕	๑๑	๑	๒	๔	๔	๓	๒	๑	—	๑	๒	๒	—	๑	—	—	—	๒	๑
มาก	๒๕	๗	๔	๒	๙	๔	๓	๑	๓	—	—	—	๓	—	๒	—	—	—	๑	—
ปานกลาง	๒๒	๑๙	๓	—	๙	๒	๔	๔	๕	๕	—	—	๑	๓	—	๒	—	๒	—	๑
น้อย	๓๙	๒๐	๒	๓	๑๓	๔	๑	๔	๗	๒	๕	๕	๓	—	๒	๑	๔	—	๒	๑
น้อยมาก	๓๖	๒๖	๔	๒	๓	๕	๙	๗	๗	๕	๔	๑	—	๒	๓	๓	๒	๑	๔	—

ตาราง ๖๐. (ต่อ)

ข้อปัญหา	รวม		รายได้เป็นรายเดือนโดยประมาณ (บาท) ต่ำกว่า ๑๐๐๐		๑๐๐๐–๒๐๐๐		๒๐๐๐–๓๐๐๐		๓๐๐๐–๔๐๐๐		๔๐๐๐–๕๐๐๐		๕๐๐๐–๖๐๐๐		๖๐๐๐–๗๐๐๐		๗๐๐๐–๘๐๐๐		๘๐๐๐ ขึ้นไป	
	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ
๓. ไม่เข้าใจว่าตนเองถนัดในอาชีพอะไร	๑๑๒	๑๐๕	๑๔	๑๐	๓๔	๒๙	๑๕	๑๗	๑๓	๑๖	๗	๑๒	๙	๙	๗	๖	๖	๓	๗	๓
มากทีเดียว	๔	๑๓	๒	๑	๒	๓	—	๓	—	๒	—	—	—	๑	—	—	—	๒	—	๑
มาก	๑๑	๑๗	—	๑	๓	๘	๑	๓	๑	๒	—	—	๒	๒	๒	—	—	—	๒	๑
ปานกลาง	๓๐	๒๙	๖	๒	๙	๖	๕	๕	๓	๓	๓	๖	๒	๔	๒	๑	—	๑	—	๑
น้อย	๓๖	๒๐	๓	๒	๑๑	๕	๕	๓	๔	๕	๒	๔	๕	๑	๑	—	๓	—	๒	—
น้อยมาก	๓๒	๒๓	๓	๔	๙	๗	๔	๓	๕	๕	๒	๒	—	๑	๒	๕	๓	—	๔	—
๔. ไม่มีโอกาสทดสอบความถนัดของตนในทางอาชีพ	๑๔๕	๙๕	๑๗	๑๐	๓๗	๒๔	๒๐	๑๘	๑๘	๑๕	๑๒	๑๓	๙	๕	๑๓	๒	๙	๔	๑๐	๔
มากทีเดียว	๑๒	๑๔	๑	๒	๒	๕	๒	๑	—	๑	๒	๓	๑	—	๑	—	๑	—	๒	๒
มาก	๓๓	๑๕	๔	—	๑๑	๔	๔	๖	๕	๑	๒	๓	๓	—	๓	—	—	๑	๑	—
ปานกลาง	๔๒	๒๕	๗	๒	๑๔	๕	๔	๑	๕	๗	๑	๓	๓	๒	๓	๑	๑	๓	๔	๑
น้อย	๒๔	๒๕	๒	๖	๔	๕	๖	๔	๔	๔	๒	๒	๒	๒	๑	๑	๒	—	๑	๑
น้อยมาก	๓๔	๑๗	๓	—	๖	๕	๔	๖	๔	๒	๕	๒	—	๑	๕	๑	๕	—	๒	—

ตาราง ๖๐. (ต่อ)

ข้อปัญหา	รวม		รายได้เป็นรายเดือนโดยประมาณ (บาท)																	
			ต่ำกว่า ๑๐๐๐		๑๐๐๐–๒๐๐๐		๒๐๐๐–๓๐๐๐		๓๐๐๐–๔๐๐๐		๔๐๐๐–๕๐๐๐		๕๐๐๐–๖๐๐๐		๖๐๐๐–๗๐๐๐		๗๐๐๐–๘๐๐๐		๘๐๐๐ ขึ้นไป	
	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ
๕. เกรงว่าจะไม่มีโอกาสใช้ความถนัดของตนเพื่อประกอบอาชีพ	๑๓๒	๘๔	๑๕	๑๐	๓๐	๒๐	๒๐	๑๖	๑๖	๑๕	๑๐	๙	๑๑	๖	๑๔	๔	๗	๑	๙	๓
มากทีเดียว	๖	๘	๑	—	๒	๓	๑	—	—	๑	—	๓	๑	—	—	—	—	—	๑	๑
มาก	๒๐	๑๒	๓	—	๘	—	๑	๗	๓	๒	๑	—	๑	๑	๒	๑	—	—	๑	๑
ปานกลาง	๓๙	๑๗	๕	๓	๖	๗	๖	๓	๖	๔	๔	—	๕	—	๔	—	๒	—	๑	—
น้อย	๓๓	๒๐	๔	๒	๖	๓	๖	๒	๔	๕	๓	๓	๒	๓	๓	๑	๑	๑	๔	—
น้อยมาก	๓๔	๒๗	๒	๕	๘	๗	๖	๔	๓	๓	๒	๓	๒	๒	๕	๒	๔	—	๒	๑
๖. ไม่มีโอกาสค้นหาความถนัดของตนเพื่อประกอบอาชีพ	๑๑๑	๗๘	๑๗	๑๑	๒๗	๑๗	๑๖	๑๖	๑๕	๑๑	๘	๙	๘	๖	๖	๔	๗	๑	๗	๓
มากทีเดียว	๕	๗	๒	๑	๒	๑	๑	๑	—	๒	—	๑	—	—	—	—	—	๑	—	๑
มาก	๒๒	๑๓	๔	๑	๘	๔	๓	๔	๒	๑	๑	๒	๑	—	๑	—	๑	—	๑	๑
ปานกลาง	๒๘	๒๕	๓	๖	๗	๔	๔	๕	๔	๓	๔	๓	๑	๓	๑	๑	๒	—	๒	—
น้อย	๓๐	๑๔	๓	๑	๔	๖	๔	๑	๗	๓	๑	๒	๕	๑	๒	—	๓	—	๑	—
น้อยมาก	๒๖	๑๘	๕	๒	๖	๒	๔	๕	๒	๒	๒	๑	๑	๒	๒	๓	๑	—	๓	๑

ตาราง ๖๐. (ต่อ)

ข้อปัญหา	รวม		รายได้เป็นรายเดือนโดยประมาณ (บาท)																	
			ต่ำกว่า ๑๐๐๐		๑๐๐๐–๒๐๐๐		๒๐๐๐–๓๐๐๐		๓๐๐๐–๔๐๐๐		๔๐๐๐–๕๐๐๐		๕๐๐๐–๖๐๐๐		๖๐๐๐–๗๐๐๐		๗๐๐๐–๘๐๐๐		๘๐๐๐ ขึ้นไป	
	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ
๗. รู้สึกว่าตนเองไม่มีความถนัดอะไรเลย	๘๙	๗๐	๑๒	๑๑	๒๔	๑๕	๑๔	๑๖	๑๑	๙	๕	๖	๗	๕	๔	๓	๕	๑	๗	๔
มากทีเดียว	๕	๔	๑	—	๒	—	๑	๑	—	—	—	—	๑	—	—	—	—	๑	—	๒
มาก	๖	๗	—	—	๔	๒	—	๑	๑	—	—	—	—	๒	๑	๑	—	—	—	๑
ปานกลาง	๑๙	๑๘	๒	๓	๕	๓	๓	๖	๔	๓	—	๒	๓	๑	—	—	—	—	๒	—
น้อย	๓๐	๑๓	๔	๑	๖	๓	๕	๒	๔	๕	๒	๒	๒	—	๒	—	๔	—	๑	—
น้อยมาก	๒๙	๒๘	๕	๗	๗	๗	๕	๖	๒	๑	๓	๒	๑	๒	๑	๒	๑	—	๔	๑
๘. รู้สึกไม่สนใจในอาชีพที่ตนถนัด	๘๓	๕๐	๑๐	๖	๒๗	๑๐	๑๑	๙	๑๒	๘	๖	๗	๔	๓	๒	๓	๖	๑	๕	๓
มากทีเดียว	๔	๒	๑	—	๑	๑	—	—	—	—	๑	—	—	—	—	—	—	—	๑	๑
มาก	๖	๗	๒	—	๔	—	—	๑	—	๒	—	๑	—	๒	—	—	—	—	—	๑
ปานกลาง	๘	๑๒	๑	๒	๒	๔	๑	๑	๒	๑	—	๓	๑	—	—	—	—	—	๑	—
น้อย	๒๙	๗	๒	๑	๖	๑	๖	๓	๖	๒	๒	—	๑	—	๒	—	๔	—	—	—
น้อยมาก	๓๖	๒๒	๔	๓	๑๔	๔	๔	๔	๔	๓	๓	๓	๒	๑	—	๓	๒	—	๓	๑

ตาราง ๖๑. ปัญหาเกี่ยวกับการตัดสินใจ แยกตามรายได้ของผู้ปกครอง

ข้อปัญหา	รวม		รายได้เป็นรายเดือนโดยประมาณ (บาท) ต่ำกว่า ๑๐๐๐		๑๐๐๐–๒๐๐๐		๒๐๐๐–๓๐๐๐		๓๐๐๐–๔๐๐๐		๔๐๐๐–๕๐๐๐		๕๐๐๐–๖๐๐๐		๖๐๐๐–๗๐๐๐		๗๐๐๐–๘๐๐๐		๘๐๐๐ ขึ้นไป	
	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ
๑. ไม่เข้าใจว่าตนเองควรเลือกอาชีพอะไร	๑๒๙	๕๕	๑๒	๑๐	๓๙	๒๑	๑๘	๑๘	๑๘	๑๕	๑๐	๑๑	๘	๗	๗	๕	๗	๓	๗	๔
มากที่เดียว	๔	๑๑	๑	๑	๒	๔	—	๒	—	๑	—	—	๑	๑	—	—	—	๑	—	๑
มาก	๑๗	๑๗	๓	๑	๕	๓	๑	๕	๔	๔	๒	—	—	๑	๒	—	—	๑	—	๒
ปานกลาง	๒๘	๑๗	๓	๓	๔	๒	๔	๑	๓	๒	๓	๕	๓	๒	๑	—	๑	๑	๑	๑
น้อย	๓๖	๒๕	๓	๒	๔	๖	๕	๒	๖	๖	๓	๔	๓	๓	๒	๒	๓	—	๒	—
น้อยมาก	๔๔	๒๓	๕	๓	๑๔	๖	๘	๘	๕	๑	๒	๒	๑	—	๒	๓	๓	—	๔	—
๒. ผู้ปกครองไม่อยากให้เรียนต่อ	๔๒	๔๖	๑๐	๗	๒๗	๑๕	๑๔	๑๑	๑๖	๗	๗	๕	๖	๓	๓	๕	๓	—	๖	๓
มากที่เดียว	๕	—	๑	—	๒	—	—	—	—	—	—	—	๑	—	—	—	—	—	๑	—
มาก	๑๐	๒	๑	—	๔	๑	๒	—	๒	—	—	—	๑	—	—	—	—	—	—	๑
ปานกลาง	๑๑	๔	๒	๑	๓	๒	—	๑	๔	—	๑	—	—	—	—	—	—	—	๑	—
น้อย	๑๔	๑๐	๒	—	๖	๔	๓	๔	๒	—	๑	๑	๒	—	๑	๑	๒	—	—	—
น้อยมาก	๕๕	๔๐	๔	๖	๑๒	๘	๔	๖	๘	๗	๕	๔	๒	๓	๒	๔	๑	—	๔	๒

ตาราง ๖๑. (ต่อ)

ข้อปัญหา	รวม		รายได้เป็นรายเดือนโดยประมาณ (บาท)																	
			ต่ำกว่า ๑๐๐๐		๑๐๐๐–๒๐๐๐		๒๐๐๐–๓๐๐๐		๓๐๐๐–๔๐๐๐		๔๐๐๐–๕๐๐๐		๕๐๐๐–๖๐๐๐		๖๐๐๐–๗๐๐๐		๗๐๐๐–๘๐๐๐		๘๐๐๐ ขึ้นไป	
	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ
๓. ต้องเลือกอาชีพตามใจผู้ปกครอง	๙๗	๖๘	๑๔	๙	๒๘	๑๔	๑๒	๑๒	๑๒	๑๒	๗	๘	๘	๓	๔	๕	๔	๒	๘	๓
มากทีเดียว	๓	๔	—	—	๒	—	—	๑	—	—	—	๒	—	—	—	—	—	๑	๑	—
มาก	๑๒	๖	๓	๑	๒	๒	๑	๑	๒	—	—	—	๒	๑	—	—	๑	๑	๑	—
ปานกลาง	๒๒	๑๓	๕	๒	๕	๓	๔	๒	๓	๓	๒	๑	๑	—	—	๑	—	—	๒	๑
น้อย	๒๔	๑๕	๒	๔	๘	๓	๒	๒	๓	๔	๒	—	๓	—	๒	๑	๒	—	—	๑
น้อยมาก	๓๖	๓๐	๔	๒	๑๑	๖	๕	๖	๔	๕	๓	๕	๒	๒	๒	๓	๑	—	๔	๑
๔. ตนเองไม่มีความคิดในการเลือกอาชีพ	๑๐๖	๗๐	๑๒	๑๑	๓๓	๑๘	๑๕	๑๒	๑๓	๑๒	๘	๖	๗	๓	๘	๓	๔	๑	๖	๔
มากทีเดียว	๒	๑	—	—	๒	—	—	๑	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
มาก	๑๒	๙	๒	—	๔	๒	—	๒	๑	๒	—	—	๒	๑	๑	—	๑	๑	๑	๑
ปานกลาง	๑๔	๑๖	๒	๓	๔	๓	๑	๕	๔	๓	๑	๑	๑	—	๑	—	—	—	—	๑
น้อย	๓๙	๑๖	๕	๔	๘	๗	๘	๑	๓	๒	๔	๑	๓	๑	๓	—	๓	—	๒	—
น้อยมาก	๓๔	๒๘	๓	๔	๑๐	๖	๖	๓	๕	๕	๓	๔	๑	๑	๓	๓	—	—	๓	๒

ตาราง ๖๑. (ต่อ)

ข้อปัญหา	รวม		รายได้เป็นรายเดือนโดยประมาณ (บาท) ต่ำกว่า ๑๐๐๐		๑๐๐๐–๒๐๐๐		๒๐๐๐–๓๐๐๐		๓๐๐๐–๔๐๐๐		๔๐๐๐–๕๐๐๐		๕๐๐๐–๖๐๐๐		๖๐๐๐–๗๐๐๐		๗๐๐๐–๘๐๐๐		๘๐๐๐ ขึ้นไป	
	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ
๕. ผู้ปกครองไม่ชอบอาชีพที่ท่านสนใจ	๑๐๑	๕๙	๑๑	๗	๒๗	๑๕	๑๕	๑๑	๑๓	๑๑	๗	๖	๘	๓	๕	๒	๖	๑	๔	๓
มากทีเดียว	๓	๔	—	—	—	๒	—	—	—	—	—	—	๒	๑	—	—	๑	๑	—	—
มาก	๖	๖	—	—	๒	๓	๒	๑	—	๑	—	—	๒	๑	—	—	—	—	—	—
ปานกลาง	๑๗	๗	๕	—	๔	๑	๑	๑	๒	๓	๑	๑	๒	—	—	—	—	—	๒	๑
น้อย	๓๒	๑๔	๒	๑	๔	๓	๕	๒	๖	๕	๒	๑	๑	๑	๒	๑	๓	—	๒	—
น้อยมาก	๔๓	๒๘	๔	๖	๑๒	๖	๗	๗	๕	๒	๔	๘	๑	—	๓	๑	๒	—	๕	๒
๖. ขาดผู้แนะนำในเรื่องอาชีพโดยทั่วไป	๑๐๗	๗๗	๑๕	๑๐	๒๘	๑๔	๑๕	๑๔	๑๖	๑๔	๔	๘	๗	๕	๔	๔	๖	—	๖	๓
มากทีเดียว	๖	๗	๒	๑	๑	—	๑	๑	—	๓	—	๑	๑	—	—	—	—	—	๑	๑
มาก	๒๒	๑๑	๔	—	๗	๕	๓	๓	๔	๒	๑	—	๓	๑	—	—	—	—	—	—
ปานกลาง	๒๗	๒๑	๔	๒	๖	๔	๑	๖	๕	๕	๕	๓	๒	๒	๑	—	๑	—	๒	๑
น้อย	๓๐	๑๒	๓	๑	๔	๕	๗	๒	๔	—	—	๓	๑	—	๑	๑	๔	—	๑	—
น้อยมาก	๒๑	๒๔	๒	๖	๕	๕	๓	๒	๓	๔	๓	๑	—	๒	๒	๓	๑	—	๒	๑

ตาราง ๖๑. (ต่อ)

ข้อปัญหา	รวม		รายได้เป็นรายเดือนโดยประมาณ (บาท)																	
			ต่ำกว่า ๑๐๐๐		๑๐๐๐–๒๐๐๐		๒๐๐๐–๓๐๐๐		๓๐๐๐–๔๐๐๐		๔๐๐๐–๕๐๐๐		๕๐๐๐–๖๐๐๐		๖๐๐๐–๗๐๐๐		๗๐๐๐–๘๐๐๐		๘๐๐๐ ขึ้นไป	
	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ
๗. เกรงว่าอาชีพที่เลือกนั้นเมื่อเรียนจบแล้วจะหางานทำไม่ได้	๑๒๕	๙๔	๑๖	๑๑	๓๑	๒๕	๑๘	๑๖	๑๙	๑๓	๗	๙	๙	๖	๘	๕	๖	๓	๑๑	๖
มากทีเดียว	๑๓	๑๖	๓	๒	๔	๓	๒	๒	๑	๒	–	๒	๑	–	๑	๒	๑	–	–	๓
มาก	๒๐	๒๑	๔	–	๓	๙	๓	๕	๓	๑	–	๒	๒	๒	๓	๑	–	๑	๒	–
ปานกลาง	๒๖	๒๗	๓	๕	๖	๕	๓	๕	๕	๗	๒	๒	๓	๒	๑	–	–	๑	๓	–
น้อย	๓๘	๑๒	๓	–	๑๓	๕	๗	๒	๕	๑	๒	๒	๒	๑	๑	–	๔	–	๑	๑
น้อยมาก	๒๘	๑๘	๓	๔	๕	๓	๓	๒	๕	๒	๓	๑	๑	๑	๒	๒	๑	๑	๕	๒
๘. กังวลใจว่าอาชีพที่เลือกจะไม่ดีพอ	๑๐๘	๙๖	๑๕	๘	๒๗	๒๔	๑๔	๑๙	๑๖	๑๖	๙	๑๑	๗	๖	๔	๔	๕	๓	๑๑	๕
มากทีเดียว	๗	๑๖	๑	–	๑	๖	๑	๒	๑	๓	–	๑	๑	๑	–	–	–	๒	๒	๑
มาก	๒๐	๑๗	๕	๑	๔	๗	๓	๓	๑	๒	๒	๑	๒	๒	๒	๑	–	–	๑	–
ปานกลาง	๑๙	๑๙	๓	–	๖	๓	๑	๔	๔	๔	๓	๔	๑	๒	–	–	–	–	๑	๒
น้อย	๓๔	๑๔	๓	๒	๘	๓	๕	๓	๔	๔	๓	๒	๒	–	๒	–	๓	–	๔	–
น้อยมาก	๒๘	๓๐	๓	๕	๘	๕	๔	๗	๖	๓	๑	๓	๑	๑	–	๓	๒	๑	๓	๒

ตาราง ๖๒. ปัญหาเกี่ยวกับความรู้ทางอาชีพ แยกตามรายได้ของผู้ปกครอง

ข้อปัญหา	รวม		รายได้เป็นรายเดือนโดยประมาณ (บาท)																	
			ต่ำกว่า ๑๐๐๐		๑๐๐๐–๒๐๐๐		๒๐๐๐–๓๐๐๐		๓๐๐๐–๔๐๐๐		๔๐๐๐–๕๐๐๐		๕๐๐๐–๖๐๐๐		๖๐๐๐–๗๐๐๐		๗๐๐๐–๘๐๐๐		๘๐๐๐ ขึ้นไป	
	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ
๑. ขาดความรู้เรื่องลักษณะของงานในอาชีพที่เลือก	๑๔๓	๑๐๖	๑๘	๑๒	๔๐	๒๘	๒๐	๒๑	๑๗	๑๕	๑๐	๑๑	๑๐	๖	๑๓	๖	๘	๓	๗	๔
มากทีเดียว	๘	๒	—	—	๔	—	๑	—	—	—	๑	๑	—	๑	—	—	—	—	๒	—
มาก	๒๔	๑๕	๗	๒	๔	๗	๕	—	๓	—	๒	๒	—	—	๒	๒	—	๑	๑	๑
ปานกลาง	๓๑	๓๒	๕	๔	๙	๗	๒	๗	๔	๔	๓	๕	๕	๓	๒	—	๑	๑	—	๑
น้อย	๔๓	๓๒	๒	๔	๑๕	๖	๘	๘	๖	๖	๒	๒	๒	๒	๔	๒	๓	๑	๑	๑
น้อยมาก	๓๗	๒๕	๔	๒	๘	๘	๔	๖	๔	๕	๒	๑	๓	—	๕	๒	๔	—	๓	๑
๒. ขาดความรู้เรื่องสถานที่ที่จะเรียนในอาชีพที่เลือก	๑๓๖	๙๓	๑๕	๑๐	๓๖	๒๔	๑๙	๑๗	๑๗	๑๖	๑๑	๙	๑๒	๘	๑๐	๕	๖	—	๑๐	๔
มากทีเดียว	๑๐	๗	๒	—	—	๔	๒	๑	๑	๑	๑	๑	๒	—	๒	—	—	—	—	—
มาก	๒๒	๑๒	๓	๑	๘	๔	๒	๑	๒	๒	๑	๓	๓	—	๑	๑	—	—	๒	—
ปานกลาง	๓๘	๒๔	๔	๒	๑๖	๗	๓	๔	๗	๕	๒	๓	๒	๒	—	๑	๓	—	๑	—
น้อย	๓๒	๒๒	๓	๓	๙	๔	๗	๕	๔	๕	๒	—	๔	๒	—	๑	๑	—	๒	๒
น้อยมาก	๓๔	๒๘	๓	๔	๓	๕	๕	๖	๓	๓	๕	๒	๑	๔	๗	๒	๒	—	๕	๒

ตาราง ๖๒. (ต่อ)

ข้อปัญหา	รวม		ต่ำกว่า ๑๐๐๐		๑๐๐๐–๒๐๐๐		๒๐๐๐–๓๐๐๐		๓๐๐๐–๔๐๐๐		๔๐๐๐–๕๐๐๐		๕๐๐๐–๖๐๐๐		๖๐๐๐–๗๐๐๐		๗๐๐๐–๘๐๐๐		๘๐๐๐ ขึ้นไป	
			รายได้เป็นรายเดือนโดยประมาณ (บาท)																	
	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ
๓. ขาดความรู้เกี่ยวกับคุณสมบัติของผู้เรียนในอาชีพนั้น ๆ	๑๒๖	๑๐๐	๑๔	๑๐	๓๔	๒๖	๑๘	๑๙	๑๖	๑๔	๑๑	๑๑	๑๐	๘	๘	๕	๗	๒	๘	๕
มากทีเดียว	๔	๗	—	๒	๑	๒	—	๑	—	—	—	๒	๑	—	—	—	—	—	๒	—
มาก	๑๓	๑๔	๓	—	๖	๕	๒	๒	—	๑	—	๒	๑	๒	๑	—	—	๑	—	๑
ปานกลาง	๔๙	๓๖	๕	๓	๑๓	๗	๔	๗	๑๑	๗	๖	๕	๓	๕	๓	๒	๓	—	๑	—
น้อย	๓๕	๒๕	๓	๔	๗	๕	๑๐	๖	๑	๔	๔	๒	๓	๑	๒	๑	๒	—	๓	๒
น้อยมาก	๒๖	๑๘	๓	๑	๘	๗	๒	๓	๔	๒	๑	—	๒	—	๒	๒	๒	๑	๒	๒
๔. ขาดแหล่งที่จะค้นคว้าเกี่ยวกับอาชีพที่ชอบ	๑๓๐	๘๕	๑๕	๘	๓๗	๑๔	๑๘	๑๘	๑๕	๑๑	๑๑	๑๐	๔	๕	๔	๗	๖	๒	๑๐	๕
มากทีเดียว	๑๑	๘	๑	—	๖	๑	๒	๒	—	—	๑	๓	—	—	—	๑	—	—	๑	๑
มาก	๓๐	๑๔	๕	๑	๘	๓	๔	๒	๕	๑	๒	๔	๒	๑	๒	๑	—	—	๒	๑
ปานกลาง	๓๔	๒๓	๓	๓	๔	๓	๔	๗	๖	๔	๔	๑	๗	๒	๓	—	๓	๒	—	๑
น้อย	๓๐	๑๕	๔	๓	๑๐	๓	๕	๓	๒	๓	๓	๑	—	—	๒	๒	๓	—	๓	๑
น้อยมาก	๒๐	๒๕	๒	๑	๔	๔	๓	๔	๒	๓	๓	๒	—	๒	๒	๓	—	—	๔	๑

ตาราง ๖๓ (ต่อ)

ข้อปัญหา	รวม		รายได้เป็นรายเดือนโดยประมาณ (บาท)																	
			ต่ำกว่า ๑๐๐๐		๑๐๐๐–๒๐๐๐		๒๐๐๐–๓๐๐๐		๓๐๐๐–๔๐๐๐		๔๐๐๐–๕๐๐๐		๕๐๐๐–๖๐๐๐		๖๐๐๐–๗๐๐๐		๗๐๐๐–๘๐๐๐		๘๐๐๐ ขึ้นไป	
	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ
๕. ขาดผู้แนะนำให้ความรู้เกี่ยวกับอาชีพที่ชอบ	๑๒๕	๘๐	๑๔	๔	๓๖	๒๑	๑๙	๑๗	๑๕	๑๑	๑๑	๘	๘	๗	๖	๓	๘	—	๘	๔
มากทีเดียว	๘	๗	—	—	๔	๒	—	๒	๑	—	—	๒	๒	—	—	—	—	—	๑	๑
มาก	๒๕	๑๓	๔	๑	๘	๖	๕	๔	๑	๑	๕	๑	๑	—	—	—	—	—	๑	—
ปานกลาง	๓๔	๑๙	๓	๑	๘	๖	๗	๕	๗	๑	๒	๑	๒	๔	๒	—	๒	—	๑	๑
น้อย	๓๓	๒๑	๓	๔	๔	๓	๔	๓	๔	๗	๑	๑	๓	๑	๑	๑	๔	—	๔	๑
น้อยมาก	๒๕	๒๐	๔	๓	๗	๔	๓	๓	๒	๒	๓	๓	—	๒	๓	๒	๒	—	๑	๑
๖. ขาดความรู้ในการเตรียมตัวที่จะเรียนอาชีพที่เลือก	๑๑๑	๘๕	๑๕	๑๐	๓๓	๑๔	๑๔	๑๕	๑๕	๑๖	๘	๑๐	๔	๗	๔	๒	๖	๑	๗	๕
มากทีเดียว	๕	๑๑	๑	๑	๑	๓	๑	๑	๑	๒	—	๒	๑	—	—	—	—	—	—	๒
มาก	๑๖	๑๑	๕	๑	๕	๕	๒	๒	๑	๒	๒	๑	๑	—	—	—	—	—	—	—
ปานกลาง	๓๓	๒๗	๓	๔	๑๓	๓	๔	๕	๒	๕	๔	๔	๔	๔	๒	—	๑	๑	—	๑
น้อย	๓๔	๑๖	๓	๑	๗	๖	๔	๒	๗	๓	๒	๑	๓	๑	๒	๑	๓	—	๓	๑
น้อยมาก	๒๓	๒๐	๓	๓	๗	๒	๓	๕	๔	๔	—	๒	—	๒	—	๑	๒	—	๔	๑

ตาราง ๖๒ (ต่อ)

ข้อปัญหา	รวม		รายได้เป็นรายเดือนโดยประมาณ (บาท)																	
			ต่ำกว่า ๑๐๐๐		๑๐๐๐–๒๐๐๐		๒๐๐๐–๓๐๐๐		๓๐๐๐–๔๐๐๐		๔๐๐๐–๕๐๐๐		๕๐๐๐–๖๐๐๐		๖๐๐๐–๗๐๐๐		๗๐๐๐–๘๐๐๐		๘๐๐๐ ขึ้นไป	
	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ
๗. ไม่ทราบว่าอาชีพที่เลือกนั้นต้องใช้เวลาฝึกฝนศึกษามากน้อยเพียงใด	๑๒๖	๙๘	๑๖	๑๒	๓๕	๒๖	๑๘	๒๐	๑๕	๑๖	๙	๙	๘	๕	๘	๔	๗	๑	๑๐	๕
มากที่เดียว			๕	–	๕	๖	–	๑	๒	๑	๑	๑	๑	–	–	–	–	–	๑	๒
มาก			๒	๔	๘	๘	๑	๕	๒	๒	๑	๑	๓	๓	๑	๑	–	๑	๓	–
ปานกลาง			๓	๔	๘	๔	๗	๘	๕	๗	๔	๕	๔	๑	๓	–	๑	–	๓	๑
น้อย			๒	๓	๘	๘	๔	๔	๕	๓	๓	๒	–	–	๑	๑	๓	–	–	–
น้อยมาก			๔	๑	๖	–	๑	๓	๑	๓	–	–	–	๑	๓	๒	๓	–	๓	๒
๘. ไม่ทราบว่าอาชีพที่เลือกนั้นต้องใช้ค่าใช้จ่ายในการศึกษามากน้อยเพียงใด	๑๕๓	๑๐๘	๑๗	๑๑	๔๑	๒๗	๒๒	๒๐	๒๑	๑๘	๑๔	๑๓	๑๑	๖	๙	๔	๖	๓	๑๒	๖
มากที่เดียว			๕	๕	๑๐	๕	๑	๒	๓	๖	–	๔	๑	๑	–	๑	–	–	๓	๒
มาก			๕	๒	๑๐	๑๐	๗	๗	๕	๑	๒	๒	๓	๑	๑	๑	–	๒	๓	–
ปานกลาง			๓	๓	๑๑	๘	๕	๖	๖	๕	๖	๓	๕	๑	๒	–	๒	๑	๒	๑
น้อย			๓	๑	๖	๑	๕	๓	๗	๒	๓	๑	–	๑	๒	–	๓	–	–	–
น้อยมาก			๑	–	๔	๓	๔	๒	–	๔	๓	๓	๒	๒	๔	๒	๑	–	๔	๓

<u>หมายเหตุ</u> นักเรียนชาย ๑ คน นักเรียนหญิง ๑ คน ไม่ระบุรายได้ของผู้ปกครอง

ตาราง ๒๓. ปัญหาเกี่ยวกับร่างกาย

ข้อปัญหา	รวม		อาชีพ																			
			ข้าราชการ		ค้าขาย		รับจ้าง		บริษัท		องค์การ		ธนาคาร		ผู้อำนวยการ		แพทย์		ชาวนา		อื่น ๆ	
	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช.	ญ
๑. สายตาไม่เหมาะสมกับอาชีพที่เลือก	๑๒๐	๔๑	๔๕	๒๗	๒๐	๒๑	๑๑	๑๓	๖	๓	๗	๓	๓	๕	๓	๒	๒	๒	๖	๒	๑๗	๑๓
มากทีเดียว	๒	๑	—	—	๑	—	—	—	—	—	๑	—	—	—	—	๑	—	—	—	—	—	—
มาก	๔	๖	๑	๑	๑	๒	—	๑	—	—	—	—	—	—	—	—	—	๑	—	—	๒	๑
ปานกลาง	๒๔	๒๑	๑๒	๗	๓	๕	๓	๒	๑	๑	—	๑	—	๖	—	—	๒	—	๑	—	๒	๓
น้อย	๒๗	๒๓	๗	๗	๖	๗	๒	๓	๓	—	๖	๑	๑	๑	๑	—	—	๑	๓	๒	๔	๑
น้อยมาก	๖๓	๔๐	๒๔	๑๒	๔	๗	๖	๗	๔	๒	๔	๑	๒	๒	๒	๑	—	—	๒	—	๔	๘
๒. มีโรคประจำตัวที่ขัดขวางการประกอบอาชีพที่ชอบ	๑๐๔	๒๔	๓๔	๑๔	๒๒	๑๖	๑๒	๗	๔	๒	๖	๓	๒	๓	๒	๑	—	๑	๕	๑	๑๗	๑๖
มากทีเดียว	๓	—	๒	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	๑	—	—	—
มาก	๑	๔	—	๒	—	๒	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	๑	๑
ปานกลาง	๑๔	๑๓	๖	๔	—	๓	๔	—	๑	๒	๒	๑	—	—	—	—	—	—	—	—	๒	๓
น้อย	๓๐	๑๓	๑๐	๔	๑๑	๕	๓	๑	๑	—	—	—	—	—	๑	—	—	—	๒	—	๒	๓
น้อยมาก	๖๐	๓๗	๒๐	๘	๑๑	๖	๕	๖	๒	—	๔	๒	๒	๓	๑	๑	—	๑	๒	๑	๑๒	๔

ตาราง ๖๓. (ต่อ)

ข้อปัญหา	รวม		ข้าราชการ		ค้าขาย		รับจ้าง		บริษัท		องค์การ		ธนาคาร		ผู้อำนวยการ		แพทย์		ชาวนา		อื่น ๆ	
	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ
๓. ไม่คล่องแคล่วในการทำงานทั่วเมือง	๑๓๐	๙๒	๔๘	๒๘	๒๘	๑๘	๑๔	๑๓	๖	๕	๗	๓	๔	๔	๑	๒	๒	๒	๖	๒	๑๔	๑๓
มากทีเดียว	๔	๑	๑	−	−	−	−	๑	๑	−	−	−	−	−	−	−	−	−	๑	−	๑	−
มาก	๔	๖	๖	๑	−	๔	−	−	−	−	๑	−	−	−	−	−	๑	−	−	−	๑	๑
ปานกลาง	๔๒	๒๘	๑๗	๘	๔	๔	๖	๓	๓	๑	๑	−	−	๑	−	−	−	−	๑	๑	๕	๖
น้อย	๓๔	๒๗	๑๔	๕	๑๐	๔	๔	๖	๒	๒	๔	๑	๑	๑	−	๑	−	๒	๑	−	๓	๔
น้อยมาก	๓๖	๓๔	๑๐	๑๔	๔	๖	๔	๓	−	๒	๑	๒	๓	๒	๑	๑	๑	−	๓	๑	๔	๒
๔. รู้สึกประสาทไม่ค่อยดี ไม่เหมาะสมกับอาชีพที่เลือก	๑๐๖	๗๕	๓๘	๒๒	๒๓	๑๗	๑๑	๑๐	๓	๔	๕	๒	๒	๒	๓	๓	๒	๒	๕	๓	๑๔	๑๔
มากทีเดียว	๒	๓	๑	๑	−	−	−	๑	−	−	−	−	−	−	๑	−	−	−	−	−	−	๑
มาก	๖	๔	๑	๒	−	๖	๒	−	−	−	−	๑	−	−	−	๑	๑	−	๑	๑	๑	๒
ปานกลาง	๒๔	๑๓	๔	๓	๕	๖	๒	๒	−	−	๔	−	๑	−	−	๑	−	๑	−	๑	๓	๓
น้อย	๒๖	๑๔	๔	๑๒	๘	๓	๓	๒	๑	๒	−	๑	−	−	−	๑	−	−	๒	๑	๓	๒
น้อยมาก	๔๘	๓๕	๑๘	๔	๑๐	๑๐	๔	๕	๒	๒	๑	−	๑	๒	๒	−	๑	๑	๒	−	๗	๖

ตาราง ๖๓. (ต่อ)

ข้อปัญหา	รวม		อาชีพ																			
			ข้าราชการ		ค้าขาย		รับจ้าง		บริษัท		องค์การ		ธนาคาร		ผู้อำนวยการ		แพทย์		ชาวนา		อื่น ๆ	
	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ
๕. ร่างกายอ่อนแอเกินไปที่จะเลือกเรียนอาชีพที่สนใจ	๘๙	๖๕	๓๒	๙	๒๓	๑๖	๘	๙	๒	๓	๔	๑	๑	๒	๒	๑	๑	๒	๓	๑	๑๓	๑๔
มากทีเดียว	—	๓	—	๑	—	๒	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
มาก	๓	๓	๒	๑	๑	—	—	๑	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	๑
ปานกลาง	๑๓	๗	๔	๒	๓	๒	๑	—	—	๑	—	—	—	—	—	—	—	—	๑	—	๔	๒
น้อย	๓๓	๑๗	๑๔	๓	๗	๕	๓	๓	๑	๑	๑	๑	—	—	๑	—	—	๑	๑	—	๕	๓
น้อยมาก	๔๐	๓๕	๑๒	๔	๑๒	๗	๔	๕	๑	๑	๓	—	๑	๒	๑	๑	๑	๑	๑	๑	๔	๘
๖. ร่างกายไม่สมประกอบ ต้องเรียนทางอาชีพไม่ได้	๔๐	๔๕	๒๘	๑๑	๑๖	๑๐	๑๑	๘	๒	๒	๓	—	๑	๑	๒	๑	—	๒	๔	๑	๑๓	๔
มากทีเดียว	๖	—	๔	—	๑	—	๑	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
มาก	๓	๔	๑	๑	๑	๑	๑	๑	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	๑
ปานกลาง	๗	๔	๒	๒	—	๒	๓	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	๒	—
น้อย	๒๔	๗	๑๕	๓	๓	—	๓	—	๑	๑	—	—	๑	—	๑	—	—	๑	—	—	๔	๒
น้อยมาก	๓๖	๓๐	๖	๕	๑๑	๗	๓	๗	๑	๑	๓	—	—	๑	๑	๑	—	๑	๔	๑	๗	๖

ตาราง ๖๓. (ต่อ)

ข้อปัญหา	รวม		อาชีพ																			
			ข้าราชการ		ค้าขาย		รับจ้าง		บริษัท		องค์การ		ธนาคาร		ผู้อำนวยการ		แพทย์		ชาวนา		อื่น ๆ	
	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ
๗. ท่าทางและลักษณะของตนไม่เหมาะสมกับอาชีพที่ชอบ	๘๔	๗๑	๒๕	๒๑	๒๐	๑๔	๑๐	๑๒	๒	๒	๔	๑	—	๒	๒	๒	๒	๒	๔	๒	๑๔	๑๓
มากทีเดียว	๒	๑๐	๑	๓	—	๓	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	๑	—	—	๑	๓
มาก	๔	๔	๑	๒	๑	—	—	—	—	—	๑	—	—	—	—	๑	๑	—	—	—	—	๑
ปานกลาง	๒๕	๑๔	๗	๔	๔	๔	๔	๓	—	—	๑	—	—	๑	—	—	๑	—	๒	๑	๒	๒
น้อย	๒๕	๒๐	๑๑	๓	๖	๓	๓	๔	๑	๑	—	๑	—	—	—	—	—	๑	๑	—	๒	๗
น้อยมาก	๑๒	๑๔	๔	๕	๔	๔	๓	๕	๑	๑	๒	—	—	๑	๒	๑	—	—	๑	๑	๕	—
๘. ไม่ทราบว่าร่างกายจะเหมาะสมกับอาชีพที่ชอบหรือไม่	๑๐๒	๘๐	๑๖	๒๕	๒๖	๑๔	๑๐	๑๐	๓	๓	๔	—	๓	๑	๒	๓	๑	๒	๕	๒	๑๒	๑๗
มากทีเดียว	๓	๑๑	—	๕	๒	๓	—	—	—	๑	๑	—	—	—	—	๑	—	—	—	—	—	๑
มาก	๑๓	๑๒	๔	๖	๕	๒	๒	๑	—	—	—	—	๑	—	—	—	—	—	—	—	๑	๓
ปานกลาง	๓๐	๑๔	๑๒	๕	๕	๑	๔	๓	๑	๒	๑	—	—	—	๑	๑	—	๒	๑	๑	๕	๓
น้อย	๒๖	๒๒	๑๒	๔	๖	๘	—	๒	๒	—	—	—	๑	—	—	—	๑	—	๓	๑	๑	๔
น้อยมาก	๓๐	๑๗	๘	๔	๔	๔	๔	๔	—	—	๒	—	๑	๑	๑	๑	—	—	๑	๑	๕	๒

ตาราง ๒๔. ปัญหาเกี่ยวกับการเงิน

ข้อปัญหา	รวม		อาชีพ																			
			ข้าราชการ		ค้าขาย		รับจ้าง		บริษัท		องค์การ		ทนายความ		ผู้อำนวยการ		แพทย์		ชาวนา		อื่น ๆ	
	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ
๑. ทุนน้อยเกรงจะเรียนอาชีพที่เลือกไม่ตลอด	๑๕๑	๑๐๒	๔๕	๒๕	๓๓	๒๕	๑๓	๑๔	๕	๓	๔	๓	๔	๕	๔	๒	๑	๑	๗	๒	๒๐	๑๔
มากทีเดียว	๕	๖	–	๑	–	๑	๑	๒	–	–	๑	–	–	๑	๑	–	–	–	–	–	๒	๑
มาก	๑๔	๑๐	๖	๒	๖	๑	๔	๔	–	–	–	๑	–	–	–	–	–	–	–	–	๒	๒
ปานกลาง	๔๖	๓๕	๑๓	๑๒	๑๒	๑๑	๖	๒	๑	–	๓	–	๑	–	๑	๑	–	–	๔	–	๕	๔
น้อย	๔๑	๒๕	๑๔	๖	๔	๔	–	๕	๒	๑	๓	๑	๑	๒	๑	–	๑	๑	๒	๑	๔	๓
น้อยมาก	๓๑	๒๖	๘	๗	๖	๒	๒	๑	๒	๒	๒	๑	๒	๒	๑	๑	–	–	๑	๑	๗	๔
๒. ถ้าเรียนต่อต้องหารายได้ด้วยตนเอง	๑๑๕	๗๒	๓๗	๑๗	๒๓	๑๕	๑๓	๔	๓	๑	๖	๓	๒	๔	๒	๑	–	๒	๖	๒	๑๕	๑๔
มากทีเดียว	๔	๗	๑	๓	–	๑	–	๑	–	–	–	–	–	–	–	–	–	–	๑	–	๒	๒
มาก	๑๕	๖	๖	๑	๑	๑	๗	๑	–	–	–	–	๑	๑	–	–	–	–	–	–	–	๒
ปานกลาง	๓๐	๗	๘	๓	๑๒	๒	๒	๒	–	–	–	–	–	–	๑	–	–	–	๒	–	๕	–
น้อย	๓๐	๑๔	๑๑	๒	๖	๔	๑	๑	๒	–	๒	๒	–	–	–	–	–	๑	๒	๒	๖	๒
น้อยมาก	๓๖	๓๔	๑๑	๘	๘	๗	๓	๔	๑	๑	๔	๑	๑	๓	๑	๑	–	๑	๑	–	๖	๑๒

ตาราง ๒๔. (ต่อ)

ข้อปัญหา	รวม		อาชีพ																			
			ข้าราชการ		ค้าขาย		รับจ้าง		บริษัท		องค์การ		ธนาคาร		ผู้อำนวยการ		แพทย์		ชาวนา		อื่น ๆ	
	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ
๓. ถ้าเรียนต่อต้องถูกจำกัดเรื่องการใช้เงิน	๑๑๕	๘๐	๔๐	๑๘	๒๖	๑๘	๑๒	๑๒	๔	๕	๘	๒	๒	๔	๒	๑	๒	๒	๔	๒	๑๕	๑๕
มากทีเดียว	๔	๑	—	—	—	๑	๑	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	๑	—	๒	—
มาก	๑๕	๕	๗	๒	๔	—	๒	๓	๑	—	—	๑	—	๑	—	—	—	—	—	—	๑	๒
ปานกลาง	๓๔	๒๔	๔	๗	๘	๔	๔	๓	๑	๒	๓	—	๑	๒	๑	—	๑	๑	๑	—	๕	๕
น้อย	๓๖	๒๔	๑๔	๓	๔	๖	๔	๓	๑	๑	๒	๑	๑	—	๑	—	๑	๑	๑	๒	๒	๗
น้อยมาก	๒๖	๒๒	๑๐	๗	๕	๗	๑	๓	๑	๑	๓	—	—	๑	—	๑	—	—	๑	—	๕	๒
๔. เกรงจะเรียนไม่สำเร็จเพราะต้องใช้เวลาในการหารายได้พิเศษมาก	๑๐๓	๖๐	๓๖	๑๔	๒๔	๑๒	๑๓	๔	๑	๒	๖	๑	๑	๒	๒	๑	๑	๒	๔	๒	๑๕	๑๕
มากทีเดียว	๘	๒	๒	—	๑	๒	๓	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	๒	—
มาก	๖	๒	๒	—	๑	—	๑	—	—	—	๑	—	—	—	—	—	—	—	—	—	๑	๒
ปานกลาง	๒๐	๑๐	๗	๓	๕	—	๓	๒	—	—	๑	—	—	๑	๑	—	—	—	๑	—	๒	๔
น้อย	๒๔	๓๖	๑๔	๖	๖	๓	๓	๔	๑	—	—	๑	๑	—	—	—	—	—	๑	๑	๒๔	๑๖
น้อยมาก	๔๐	๓๐	๑๑	๕	๑๑	๗	๓	๓	—	๒	๔	—	—	๑	๑	๑	๑	๒	๒	๑	๗	๘

ตาราง ๒๙. (ต่อ)

ข้อปัญหา	รวม		อาชีพ																			
			ข้าราชการ		ค้าขาย		รับจ้าง		บริษัท		องค์การ		ธนาคาร		ผู้อำนวยการ		แพทย์		ชาวนา		อื่น ๆ	
	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ
๕. ไม่มีโอกาสเรียนต่อเพราะไม่มีทุน	๑๐๒	๕๔	๓๓	๑๓	๒๔	๑๖	๑๑	๔	๔	๒	๖	๑	๒	๒	๒	๑	๒	๒	๔	๑	๑๔	๑๒
มากทีเดียว	๑	๒	—	—	—	๑	๑	๑	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
มาก	๑๓	๗	๓	๒	๒	—	๒	๒	๑	—	๒	—	—	๑	—	—	—	—	—	—	๓	๒
ปานกลาง	๒๒	๘	๗	๒	๔	๓	๓	๑	๑	—	—	—	๑	—	—	—	๑	—	๑	—	๔	๒
น้อย	๓๔	๑๒	๑๔	๔	๘	๔	๓	๑	๒	—	๒	—	—	—	—	—	—	—	๒	—	๓	๓
น้อยมาก	๒๒	๓๐	๔	๕	๕	๘	๒	๔	—	๒	๒	๑	๑	๑	๒	๑	๑	๒	๑	๑	๔	๕
๖. ไม่มีโอกาสไปเรียนในภูมิลำเนาอื่นเพราะทุนจำกัด	๑๐๔	๖๖	๓๔	๑๖	๒๔	๑๔	๑๑	๑๐	๓	๒	๕	—	๑	๑	๓	๒	๑	๒	๔	—	๑๔	๑๔
มากทีเดียว	๕	๖	๑	๑	๑	๒	๒	๒	—	—	—	—	—	—	—	๑	—	—	—	—	๑	—
มาก	๑๔	๗	๓	๓	๗	๑	๑	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	๒	๓
ปานกลาง	๒๒	๒๐	๔	๕	๗	๖	๔	๔	—	—	๑	—	—	—	๑	—	๑	๑	๑	—	๓	๕
น้อย	๓๒	๑๓	๑๕	๔	๖	๒	๒	๓	๒	—	๑	—	๑	—	—	—	—	๑	๑	—	๔	๓
น้อยมาก	๒๖	๑๙	๖	๓	๗	๘	๒	๑	๑	๒	๓	—	—	๑	๒	๑	—	—	๑	—	๔	๓

ตาราง ๒๙. (ต่อ)

ข้อปัญหา	รวม		อาชีพ																			
			ข้าราชการ		ค้าขาย		รับจ้าง		บริษัท		องค์การ		ธนาคาร		ผู้อำนวยการ		แพทย์		ชาวนา		อื่น ๆ	
	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ
๗. ขาดเงินในการวิ่งเต้นติดต่อเพื่อการเรียนต่อ	๔๔	๖๓	๓๘	๑๔	๒๘	๑๕	๑๒	๑๑	๓	๒	๔	—	—	๑	๑	๑	๑	๒	๔	๒	๑๑	๑๔
มากทีเดียว	๔	๓	๑	๑	—	๑	๒	๑	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	๑	—
มาก	๑๐	๖	๒	๑	๑	—	๒	๑	๑	—	๒	—	—	๑	—	—	—	—	—	๑	๒	๒
ปานกลาง	๓๕	๒๑	๑๑	๖	๑๓	๖	๕	๔	—	—	๑	—	—	—	—	—	—	—	๒	—	๓	๕
น้อย	๒๕	๑๑	๑๓	๒	๖	๒	๑	๑	๑	๑	—	—	—	—	—	—	๑	๑	๒	—	๑	๔
น้อยมาก	๒๐	๒๒	๗	๔	๔	๗	๒	๔	๑	๑	๑	—	—	—	๑	๑	—	๑	—	๑	๔	๓
๘. ขาดเงินทุนทำให้ขาดกำลังใจที่จะเรียนต่อ	๔๘	๕๑	๓๓	๑๓	๒๘	๑๕	๑๑	๘	๒	๒	๔	—	—	๒	๓	๑	๑	๒	๔	๑	๑๒	๗
มากทีเดียว	๓	๖	—	๒	—	๑	๓	๒	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	๑
มาก	๘	๖	๒	๓	๒	—	๑	—	—	—	๑	—	—	—	—	—	—	—	—	๑	๒	๒
ปานกลาง	๓๐	๗	๑๒	๑	๔	๓	๑	๑	—	—	๑	—	—	๑	๑	—	—	—	๓	—	๓	๑
น้อย	๒๘	๑๒	๑๐	๔	๑๐	๔	๔	๒	๑	—	—	—	—	—	—	—	๑	๑	๑	—	๒	๑
น้อยมาก	๒๘	๒๐	๔	๓	๗	๗	๒	๓	๑	๒	๒	—	—	๑	๒	๑	—	๑	—	—	๔	๒

ตาราง ๖๕. ปัญหาเกี่ยวกับผู้ปกครอง แยกตามอาชีพของผู้ปกครอง

ข้อปัญหา	รวม		อาชีพ																			
			ข้าราชการ		ค้าขาย		รับจ้าง		บริษัท		องค์การ		ธนาคาร		ผู้อำนวยการ		แพทย์		ชาวนา		อื่น ๆ	
	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ
๑. ผู้ปกครองขาดความรู้ในเรื่องอาชีพเป็นที่ปรึกษาไม่ได้	๑๓๖	๙๔	๔๑	๑๙	๓๖	๒๐	๑๔	๑๔	๔	๖	๗	๓	๒	๔	๕	๓	๑	๒	๗	๒	๑๙	๒๑
มากทีเดียว	๑๑	๕	๒	๒	๗	๒	—	—	—	๑	๒	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
มาก	๑๗	๖	๔	—	๗	๒	๔	๑	๑	—	—	—	—	๑	—	—	—	—	—	—	๑	๒
ปานกลาง	๔๓	๒๖	๔	๔	๑๑	๕	๕	๓	—	๒	๒	๑	๑	๑	๑	๒	๑	—	๔	๑	๔	๗
น้อย	๒๕	๒๐	๔	๔	๖	๔	๑	๕	๒	๑	—	—	๑	๑	๑	—	—	๑	๒	—	๓	๔
น้อยมาก	๔๐	๑๗	๑๗	๔	๕	๗	๔	๕	๑	๒	๓	๒	—	๑	๓	๑	—	๑	๑	๑	๖	๘
๒. ผู้ปกครองไม่มีแผนการสำหรับตนในเรื่องอาชีพ	๑๑๑	๗๖	๒๘	๒๑	๒๕	๑๖	๑๓	๔	๓	๖	๕	๒	๑	๔	๒	๒	๑	๑	๕	๑	๑๘	๑๔
มากทีเดียว	๔	๓	๒	๑	๒	๒	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
มาก	๗	๓	๓	๒	๖	๑	๓	—	—	—	๑	—	—	—	—	—	—	—	—	—	๔	—
ปานกลาง	๒๘	๑๙	๗	๒	๔	๒	๕	๑	—	๑	๒	—	—	๒	๑	๑	๑	๑	๒	—	๖	๔
น้อย	๒๗	๒๒	๑๔	๗	๓	๔	๒	๒	๑	๓	๑	—	๑	—	๑	—	—	—	๒	—	๒	๒
น้อยมาก	๓๕	๒๕	๑๒	๔	๑๐	๓	๓	๖	๒	๒	๑	๒	—	๒	—	๑	—	—	๑	๑	๖	๓

ตาราง ๒๕. (ต่อ)

ข้อปัญหา	รวม		อาชีพ																			
			ข้าราชการ		ค้าขาย		รับจ้าง		บริษัท		องค์การ		ธนาคาร		ผู้อำนวยการ		แพทย์		ชาวนา		อื่น ๆ	
	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ
๓. ความเห็นของผู้ปกครองขัดแย้งกันในเรื่องการเลือกอาชีพของตน	๑๐๕	๖๖	๓๑	๑๘	๒๗	๑๓	๑๑	๗	๕	๓	๕	—	๓	๔	๓	๒	๑	๒	๕	๒	๑๔	๑๕
มากทีเดียว	๓	๕	—	๓	๒	—	—	๑	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	๑	๑
มาก	๙	๙	๒	๓	๓	๒	๑	—	๒	๑	—	—	—	๑	—	๑	—	—	—	—	๑	๑
ปานกลาง	๑๓	๗	๗	๓	๒	๒	๒	๑	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	๒	๑
น้อย	๒๙	๑๔	๗	๓	๘	๑	๓	—	๑	—	—	—	๑	—	๒	๑	—	๒	๓	๒	๔	๕
น้อยมาก	๕๐	๓๑	๑๕	๖	๑๒	๘	๕	๕	๒	๒	๕	—	๒	๓	๑	—	๑	—	๒	—	๖	๗
๔. ผู้ปกครองต้องการให้ดำเนินอาชีพตามผู้ปกครอง	๙๓	๕๗	๒๘	๑๕	๒๒	๑๖	๑๑	๗	๓	๒	๔	—	๑	๑	๒	๑	๒	๒	๔	๑	๑๖	๑๒
มากทีเดียว	๕	๓	๔	๒	๑	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	๑	—	—	—	—
มาก	๖	๓	๑	๒	๑	๑	—	—	๒	—	—	—	—	—	—	—	๑	—	—	—	๑	—
ปานกลาง	๑๙	๑๑	๒	๑	๕	๕	๔	๒	—	—	๑	—	—	—	๑	๑	—	๑	๑	—	๕	๑
น้อย	๒๗	๑๒	๑๒	๔	๕	๓	๔	๒	—	—	—	—	๑	—	๑	—	๑	—	๑	—	๒	๓
น้อยมาก	๓๖	๒๘	๙	๖	๑๐	๗	๓	๓	๑	๒	๓	—	—	๑	—	—	—	—	๒	๑	๘	๘

ตาราง ๒๕. (ต่อ)

ข้อปัญหา	รวม		อาชีพ																			
			ข้าราชการ		ค้าขาย		รับจ้าง		บริษัท		องค์การ		ธนาคาร		ผู้อำนวยการ		แพทย์		ชาวนา		อื่น ๆ	
	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ
๕. ผู้ปกครองตั้งความหวังไว้สูงเกินความสามารถของตน	๑๑๐	๗๐	๓๘	๒๔	๒๓	๑๕	๑๑	๙	๔	๔	๖	—	๔	—	๒	๒	๒	๒	๔	๒	๑๖	๑๓
มากทีเดียว	๕	๔	๒	๔	๑	—	—	—	—	—	—	—	๑	—	—	—	๑	—	—	—	—	—
มาก	๑๔	๑๒	๔	๕	๒	๓	—	๒	๒	—	—	—	—	—	—	๑	—	—	๑	๑	๕	—
ปานกลาง	๓๔	๑๖	๑๔	๕	๖	๓	๖	๑	—	๒	๒	—	๑	—	—	—	๑	—	๑	๑	๓	๔
น้อย	๓๔	๑๖	๑๐	๔	๑๐	๕	๔	๒	๒	๑	๑	—	๑	—	๑	—	—	๒	๒	—	๓	๒
น้อยมาก	๒๓	๒๒	๘	๖	๔	๔	๑	๔	—	๑	๓	—	๑	—	๑	๑	—	—	—	—	๕	๖
๖. ผู้ปกครองไม่สนับสนุนความคิดของตน	๙๓	๕๑	๓๐	๑๔	๒๕	๑๑	๑๐	๗	๓	๓	๔	—	๑	๑	๒	๑	๑	๒	๔	๑	๑๓	๑๑
มากทีเดียว	๔	๕	๒	๕	๑	—	—	—	—	—	—	—	—	—	๑	—	—	—	—	—	—	—
มาก	๖	๔	๒	๒	๑	—	๑	๑	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	๑	—	๑	๑
ปานกลาง	๒๑	๙	๗	๓	๑๐	๓	๒	—	—	๑	—	—	—	—	—	—	—	๑	—	—	๒	๑
น้อย	๒๒	๑๐	๗	—	๕	๑	๓	๒	๒	๑	—	—	—	—	—	—	—	๑	๒	๑	๓	๔
น้อยมาก	๔๐	๒๓	๑๒	๔	๘	๗	๔	๔	๑	๑	๔	—	๑	๑	๑	๑	๑	—	๑	—	๗	๕

ตาราง ๒๙. (ต่อ)

ข้อปัญหา	รวม		อาชีพ																			
			ข้าราชการ		ค้าขาย		รับจ้าง		บริษัท		องค์การ		ธนาคาร		ผู้อำนวยการ		แพทย์		ชาวนา		อื่น ๆ	
	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ
๗. ไม่ทราบว่าผู้ปกครองคิดอย่างไรกับตน	๑๑๓	๗๕	๔๒	๒๐	๒๕	๑๘	๑๑	๑๐	๔	๓	๓	๓	๓	๔	๓	๒	๒	๒	๓	๑	๑๗	๑๒
มากทีเดียว	๘	๖	๒	๔	๑	๑	๑	–	–	–	๑	–	–	–	–	–	๑	–	–	–	๒	๑
มาก	๒๔	๑๒	๘	๔	๘	๓	๑	๒	๒	๑	–	–	–	๑	–	–	–	–	–	–	๕	๑
ปานกลาง	๓๐	๒๓	๑๑	๔	๔	๗	๔	๒	๑	–	๑	๑	๑	๒	๒	๑	–	๑	๒	–	๔	๕
น้อย	๓๑	๑๐	๑๘	๑	๔	๒	๒	๒	๑	๑	–	–	๑	–	–	–	–	๑	๑	–	๔	๓
น้อยมาก	๒๐	๒๔	๘	๗	๓	๕	๓	๔	–	๑	๑	๒	๑	๑	๑	๑	๑	–	–	๑	๒	๒
๘. ไม่มีโอกาสปรึกษาเรื่องอาชีพกับผู้ปกครอง	๘๘	๖๐	๒๖	๑๕	๒๕	๑๖	๑๐	๑๑	๒	๑	๒	๑	๒	๑	๓	๑	๑	๒	๔	–	๑๓	๑๓
มากทีเดียว	๓	๖	–	๒	๑	๒	–	๑	–	–	–	–	–	–	–	–	–	–	๑	–	๑	๑
มาก	๘	๗	๑	๔	๓	๓	๓	–	–	–	–	–	๑	–	–	–	–	–	–	–	–	–
ปานกลาง	๑๗	๑๑	๔	๑	๔	๓	๒	๓	๑	–	๑	–	–	–	๑	–	–	๑	๒	–	๒	๓
น้อย	๒๘	๑๓	๑๐	๒	๑๐	๔	๒	๒	–	–	–	–	๑	–	–	–	–	–	–	–	๕	๕
น้อยมาก	๓๑	๒๔	๑๐	๖	๗	๔	๓	๕	๑	๑	๑	๑	–	๑	๒	๑	๑	๑	๑	–	๕	๔

ตาราง ๖๖. ปัญหาเกี่ยวกับการเรียน แยกตามอาชีพของผู้ปกครอง

ข้อปัญหา	รวม		อาชีพ																			
			ข้าราชการ		ค้าขาย		รับจ้าง		บริษัท		องค์การ		ธนาคาร		ผู้อำนวยการ		แพทย์		ชาวนา		อื่น ๆ	
	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ
๑. สติปัญญาไม่เหมาะสมที่จะเรียนอาชีพที่ชอบ	๑๕๑	๑๐๗	๖๓	๓๓	๒๒	๒๐	๑๒	๑๒	๖	๖	๗	๔	๔	๕	๔	๓	๒	๒	๗	๒	๒๔	๒๐
มากทีเดียว	๕	๗	๓	๕	—	๑	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	๒	๑
มาก	๑๐	๑๓	๔	๕	๑	๔	๑	—	๑	๑	๑	๑	—	—	—	—	—	—	๑	—	๑	๒
ปานกลาง	๕๖	๔๓	๒๓	๑๓	๖	๘	๖	๔	๒	๒	๓	๒	๓	๓	๑	๒	๑	๑	๓	—	๘	๘
น้อย	๔๘	๒๒	๒๔	๕	๑๐	๕	๓	๒	๑	๒	—	—	๑	—	๒	๑	๑	—	๑	—	๕	๗
น้อยมาก	๒๗	๒๒	๔	๕	๕	๒	๒	๖	๒	๑	๓	๑	—	๒	๑	—	—	๑	๒	๒	๘	๒
๒. กลัวสอบแข่งขันเข้าเรียนต่อไม่ได้	๑๙๐	๑๔๗	๗๙	๕๕	๓๑	๓๐	๑๓	๑๓	๑๓	๖	๙	๖	๘	๖	๕	๓	๒	๒	๕	๓	๒๕	๒๓
มากทีเดียว	๓๑	๔๐	๑๔	๑๖	๔	๘	—	๓	๔	๒	๓	—	๑	—	—	—	—	—	๑	๒	๔	๔
มาก	๕๐	๔๔	๒๔	๑๗	๖	๔	๕	๔	๓	๒	๒	๑	๓	๓	—	๒	๑	๑	—	—	๖	๔
ปานกลาง	๖๖	๓๑	๒๗	๑๐	๑๑	๘	๕	๑	๓	๒	๓	๔	๒	๑	๔	๑	๑	๑	๑	๑	๔	๒
น้อย	๒๙	๑๔	๗	๙	๔	๔	๒	๑	๓	—	๑	—	๑	๑	—	—	—	—	๒	—	๔	๔
น้อยมาก	๑๔	๑๓	๗	๓	๑	๑	๑	๔	—	—	—	๑	๑	๑	๑	—	—	—	๑	—	๒	๓

ตาราง ๖๖. (ต่อ)

ข้อปัญหา	รวม		อาชีพ																			
			ข้าราชการ		ค้าขาย		รับจ้าง		บริษัท		องค์การ		ธนาคาร		ผู้อำนวยการ		แพทย์		ชาวนา		อื่น ๆ	
	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ
๓. ไม่มีโอกาสปรับปรุงตนเองในด้านการเรียน	๑๒๓	๗๘	๕๕	๒๐	๒๘	๒๐	๑๑	๑๑	๓	๓	๘	๒	๕	๓	๒	๑	๑	๒	๕	๑	๑๖	๑๕
มากทีเดียว	๓	๖	๑	๑	–	๕	–	–	–	–	–	–	–	–	–	–	–	–	๑	–	๑	๑
มาก	๑๐	๕	๒	๒	๑	๑	๓	๑	๑	๑	๒	–	–	–	–	–	๑	–	–	–	–	–
ปานกลาง	๕๐	๒๐	๑๕	๕	๘	๕	๕	๓	–	–	๒	๑	๑	๑	–	–	–	๑	๑	–	๘	๕
น้อย	๓๒	๒๕	๑๓	๗	๗	๕	๑	๕	๑	๒	๒	–	๒	–	๑	–	–	–	๒	๑	๓	๕
น้อยมาก	๓๘	๒๓	๑๓	๕	๑๒	๖	๒	๓	๑	–	๒	๑	๒	๒	๑	๑	–	๑	๑	–	๕	๕
๔. เบื่อหน่ายการเรียนวิชาต่าง ๆ	๑๓๕	๘๕	๕๑	๒๖	๒๕	๒๑	๑๓	๑๑	๕	๓	๗	๒	๕	๕	๓	๒	๑	๒	๕	–	๑๗	๑๕
มากทีเดียว	๕	๕	๑	๑	๒	๓	–	–	๑	–	–	–	–	–	–	–	–	–	–	–	๑	๑
มาก	๑๒	๕	๓	๒	๓	๑	๓	–	–	–	๑	๑	–	–	–	–	–	–	–	–	๒	–
ปานกลาง	๓๕	๒๒	๑๓	๗	๗	๒	๕	๕	๒	๑	๒	–	๑	๑	๑	๑	๑	๑	๒	–	๕	๕
น้อย	๓๗	๒๒	๑๕	๕	๗	๗	๕	๓	๒	๒	๓	–	๑	–	๑	–	–	๑	–	–	๕	๕
น้อยมาก	๕๑	๒๓	๑๕	๑๑	๑๐	๘	๑	๕	–	–	๑	๑	๒	๓	๑	๑	–	–	๒	–	๕	๕

ตาราง ๖๖. (ต่อ)

ข้อปัญหา	รวม		อาชีพ: ข้าราชการ		ค้าขาย		รับจ้าง		บริษัท		องค์การ		ธนาคาร		ผู้อำนวยการ		แพทย์		ชาวนา		อื่น ๆ	
	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ
๕. ไม่เข้าใจว่าตนเองเก่งวิชาอะไร	๑๒๓	๑๑๒	๔๔	๓๗	๒๖	๒๕	๑๐	๑๓	๘	๗	๘	๓	๓	๓	๓	๒	๒	๓	๕	๓	๑๔	๑๖
มากทีเดียว	๑๒	๑๗	๒	๔	๓	๖	–	–	–	๒	๒	๑	๑	๑	–	–	๑	๑	๑	–	๒	๒
มาก	๑๔	๑๖	๔	๕	๓	๔	๒	๒	๑	–	๑	๑	–	๑	๑	๑	–	–	–	๑	๒	๑
ปานกลาง	๓๑	๓๐	๘	๑๑	๘	๔	๔	๕	๒	๓	๒	–	๑	–	๑	–	–	๑	–	๑	๕	๕
น้อย	๓๖	๒๒	๑๔	๘	๘	๒	๒	๒	๔	๒	–	๑	๑	๑	–	–	–	–	๓	–	๔	๖
น้อยมาก	๒๘	๒๒	๑๑	๔	๔	๔	๒	๔	๑	–	๓	–	–	–	๑	๑	๑	๑	๑	๑	๔	๒
๖. ไม่เข้าใจว่าตนเองถนัดวิชาอะไร	๑๑๖	๘๐	๔๕	๒๕	๒๕	๑๔	๑๐	๑๓	๔	๔	๔	๓	๒	๓	๓	๓	๒	๒	๕	๑	๑๖	๑๓
มากทีเดียว	๑๐	๗	๓	๑	๕	๒	–	๑	–	–	–	–	–	๑	–	–	–	–	๑	–	๑	๒
มาก	๑๕	๒๐	๕	๗	๓	๔	๑	๓	–	๑	๑	๑	–	–	๑	๒	–	๑	๑	–	๓	๑
ปานกลาง	๓๒	๒๓	๑๓	๖	๖	๕	๔	๖	๒	๑	–	๑	๑	๑	–	–	๑	–	–	–	๕	๓
น้อย	๓๐	๒๑	๑๑	๖	๘	๕	๓	๑	๑	๑	๑	๑	–	–	๑	–	–	๑	๑	๑	๔	๕
น้อยมาก	๓๒	๑๓	๑๓	๔	๖	๒	๒	๒	๑	๑	๒	–	๑	๑	๑	๑	๑	–	๒	–	๓	๒

ตาราง ๒๖. (ต่อ)

ข้อปัญหา	รวม		อาชีพ																			
			ข้าราชการ		ค้าขาย		รับจ้าง		บริษัท		องค์การ		ธนาคาร		ผู้อำนวยการ		แพทย์		ชาวนา		อื่น ๆ	
	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ
๗. ไม่แน่ใจว่าตนเองจะเรียนในอาชีพที่สนใจได้สำเร็จ	๑๓๐	๑๐๗	๔๔	๓๔	๓๐	๒๖	๑๑	๑๓	๕	๔	๘	๓	๖	๓	๒	๓	๑	๒	๕	๑	๑๘	๑๘
มากทีเดียว	๑๔	๒๐	๔	๗	๓	๘	—	—	๑	—	๒	—	—	๑	๑	๑	—	—	๑	—	๒	๓
มาก	๒๔	๒๓	๑๐	๗	๔	๕	๒	๒	—	๑	๒	—	๑	๑	—	๑	๑	๑	—	๑	๔	๔
ปานกลาง	๔๖	๓๓	๑๖	๘	๑๓	๘	๓	๖	๑	๓	๑	๒	๓	๑	—	—	—	—	๓	—	๖	๕
น้อย	๒๖	๑๗	๗	๖	๗	๕	๓	๒	๑	—	๒	๑	๑	—	—	—	—	—	—	—	๕	๓
น้อยมาก	๒๐	๑๔	๗	๖	๓	—	๓	๓	๒	—	๑	—	๑	—	๑	๑	—	๑	๑	—	๑	๓
๘. อยู่ในสิ่งแวดล้อมที่ไม่ส่งเสริมการเรียน	๙๓	๕๗	๓๐	๑๓	๒๗	๑๕	๑๑	๘	๒	๓	๓	—	๑	๑	๒	๒	๑	—	๔	๒	๑๒	๑๓
มากทีเดียว	๙	๒	๒	๑	๒	๑	๒	—	—	—	—	—	—	—	๑	—	—	—	—	—	๒	—
มาก	๗	๑๑	๑	๓	๓	๕	—	๑	๑	๑	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	๒	๑
ปานกลาง	๒๔	๑๒	๘	๒	๑๐	๒	๕	๒	—	๑	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	๑	๕
น้อย	๒๘	๑๔	๑๐	๒	๘	๓	๓	๒	—	๑	๒	—	๑	—	—	๑	—	—	๒	๑	๒	๔
น้อยมาก	๒๕	๑๘	๙	๕	๔	๔	๑	๓	๑	—	๑	—	—	๑	๑	๑	๑	—	๒	๑	๕	๓

ตาราง ๒๗. ปัญหาเกี่ยวกับความถนัด แยกตามอาชีพของผู้ปกครอง

ข้อปัญหา	รวม		อาชีพ: ข้าราชการ		ค้าขาย		รับจ้าง		บริษัท		องค์การ		ธนาคาร		ผู้อำนวยการ		แพทย์		ชาวนา		อื่น ๆ	
	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ
๑. ไม่แน่ใจว่าตนเองถนัดในอาชีพที่ชอบหรือไม่	๑๕๒	๑๒๙	๕๒	๓๙	๓๒	๓๐	๑๓	๑๒	๑๒	๗	๙	๖	๓	๖	๔	๒	๑	๓	๕	๓	๒๑	๒๑
มากทีเดียว	๓	๑๒	—	๕	—	๕	—	—	๑	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	๑	๑	๑
มาก	๑๔	๑๗	๔	๓	๒	๔	๔	—	๒	—	—	—	—	๑	๑	—	—	๒	—	๑	๑	๖
ปานกลาง	๕๒	๕๕	๑๘	๑๙	๑๒	๑๙	๔	๕	๒	๖	๖	๓	—	๒	—	๒	—	—	๑	๑	๙	๖
น้อย	๓๓	๒๖	๑๐	๔	๘	๔	—	๖	๖	—	๑	๒	๒	๑	—	—	—	๑	๑	—	๕	๓
น้อยมาก	๕๐	๒๐	๑๙	๗	๑๐	๓	๕	๑	๑	๑	๒	๑	๑	๒	๓	—	๑	—	๓	—	๕	๕
๒. ขาดผู้ส่งเสริมในทางที่ตนถนัด	๑๓๘	๘๒	๔๔	๒๐	๓๐	๒๒	๑๓	๙	๖	๔	๗	๒	๔	๓	๔	๑	๒	๒	๖	๒	๑๘	๑๗
มากทีเดียว	๑๕	๑๑	—	๓	๔	๓	—	๑	๑	—	๑	—	๑	—	—	—	—	—	—	—	๓	๔
มาก	๒๕	๗	๔	—	๓	๔	๕	๑	๑	—	๒	๑	๑	๑	๑	—	—	—	—	—	๓	—
ปานกลาง	๒๒	๑๘	๗	๒	๘	๕	๑	๑	—	๒	๑	—	—	๑	—	—	๑	๑	๑	๑	๓	๕
น้อย	๓๕	๒๐	๑๗	๖	๖	๔	๓	๒	๒	๒	๑	—	๑	—	๒	๑	๑	๑	๒	๑	๔	๓
น้อยมาก	๓๗	๒๖	๑๕	๔	๔	๖	๔	๔	๒	—	๒	๑	๑	๑	๑	—	—	—	๓	—	๕	๕

ตาราง ๒๗. (ต่อ)

ข้อปัญหา	รวม		อาชีพ																			
			ข้าราชการ		ค้าขาย		รับจ้าง		บริษัท		องค์การ		ธนาคาร		ผู้อำนวยการ		แพทย์		ชาวนา		อื่น ๆ	
	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ
๓. ไม่เข้าใจว่าตนเองถนัดในอาชีพอะไร	๑๑๔	๑๐๘	๓๗	๒๘	๒๕	๒๖	๑๓	๑๒	๔	๖	๕	๓	๒	๕	๓	๒	๑	๒	๕	๓	๑๔	๑๘
มากทีเดียว	๕	๑๔	๒	๓	๑	๔	—	—	—	๑	—	๑	—	๑	๑	—	—	๑	—	—	๑	๓
มาก	๑๑	๑๘	๒	๓	๒	๗	๒	๒	๒	๑	๒	—	—	—	—	๑	—	๑	—	—	๑	๓
ปานกลาง	๓๐	๒๘	๗	๑๓	๑๐	๔	๔	๓	—	๑	—	๑	—	๑	๑	๑	—	—	๒	๑	๖	๓
น้อย	๓๖	๑๔	๑๖	๕	๘	๗	๓	๒	๑	๑	—	—	๑	—	—	—	—	—	๒	๑	๕	๓
น้อยมาก	๓๒	๒๖	๑๐	๔	๔	๔	๔	๕	๑	๒	๓	๑	๑	๓	๑	—	๑	—	๑	๑	๖	๖
๔. ไม่มีโอกาสทดสอบความถนัดของตนในทางอาชีพ	๑๔๗	๕๗	๕๒	๓๐	๓๒	๒๕	๑๒	๑๑	๔	๔	๘	๒	๔	๓	๓	๒	๑	๓	๖	๑	๒๐	๑๖
มากทีเดียว	๑๒	๑๕	๒	๖	๓	๖	—	๑	๒	๑	—	—	๑	—	๑	—	๑	—	๑	๑	๑	—
มาก	๓๕	๑๕	๑๐	๖	๗	๓	๗	—	๑	๑	๒	๑	—	—	๑	—	—	๑	๑	—	๕	๓
ปานกลาง	๕๒	๒๕	๑๕	๔	๗	๕	๓	๔	๔	๑	๓	—	—	๑	—	๑	—	๒	๑	—	๔	๗
น้อย	๒๙	๒๕	๑๓	๙	๕	๕	๑	๓	๑	๑	๑	๑	๑	๑	—	๑	—	—	๑	—	๑	๔
น้อยมาก	๓๕	๑๗	๑๒	๕	๑๐	๖	๑	๓	๑	—	๒	—	๒	๑	๑	—	—	—	๒	—	๔	๒

ตาราง ๒๗. (ต่อ)

ข้อปัญหา	รวม		อาชีพ																			
			ข้าราชการ		ค้าขาย		รับจ้าง		บริษัท		องค์การ		ธนาคาร		ผู้อำนวยการ		แพทย์		ชาวนา		อื่น ๆ	
	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ
๕. เกรงว่าจะไม่มีโอกาสใช้ความถนัดของตนเพื่อประกอบอาชีพ	๑๑๓	๘๕	๔๕	๒๖	๒๙	๑๙	๑๒	๑๑	๕	๓	๗	๓	๔	๑	๕	๒	๑	๒	๔	๒	๑๗	๑๖
มากทีเดียว	๖	๘	๑	๖	—	๑	—	—	๑	—	—	—	—	—	๑	๑	—	—	๑	—	๒	—
มาก	๒๑	๑๓	๗	๕	๗	๒	๒	๑	—	—	๑	—	—	—	๑	—	—	๑	—	—	๓	๔
ปานกลาง	๓๙	๑๗	๑๔	๔	๑๑	๖	๕	๑	๒	—	๑	—	๒	๑	—	—	—	—	๑	๑	๓	๔
น้อย	๓๓	๒๐	๑๔	๔	๔	๕	๔	๔	๒	๑	๑	๑	๑	—	๒	—	—	๑	๒	—	๓	๔
น้อยมาก	๓๔	๒๗	๑๓	๗	๗	๕	๑	๕	—	๒	๔	๒	๑	—	๑	๑	๑	—	—	๑	๖	๔
๖. ไม่มีโอกาสค้นหาความถนัดของตนเพื่อประกอบอาชีพ	๑๑๑	๗๘	๓๖	๒๓	๒๗	๑๗	๑๑	๑๑	๕	๓	๗	๒	—	๒	๓	๑	๒	๒	๗	๑	๑๓	๑๖
มากทีเดียว	๕	๘	๒	๓	๑	๔	—	—	—	๑	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	๒	—
มาก	๒๓	๑๑	๖	๕	๖	๒	๒	—	๓	—	๑	—	—	—	๑	—	๑	๑	๒	—	๒	๓
ปานกลาง	๒๗	๒๕	๕	๔	๑๑	๖	๕	๖	๑	—	—	๑	—	—	๑	—	—	๑	๑	๑	๓	๖
น้อย	๓๐	๑๔	๑๕	๖	๕	๒	๓	๓	—	๑	๒	๑	—	—	—	—	—	—	๒	—	๓	๑
น้อยมาก	๒๖	๒๐	๘	๕	๔	๓	๑	๒	๒	๑	๔	—	—	๒	๑	๑	๑	—	๒	—	๓	๖

ตาราง ๒๗. (ต่อ)

ข้อปัญหา	รวม		อาชีพ																			
			ข้าราชการ		ค้าขาย		รับจ้าง		บริษัท		องค์การ		ธนาคาร		ผู้อำนวยการ		แพทย์		ชาวนา		อื่น ๆ	
	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ
๗. รู้สึกว่าตนเองไม่มีความสามารถอะไรเลย	๘๙	๖๙	๒๕	๒๐	๒๒	๑๔	๑๒	๑๐	๓	๒	๕	๑	๑	๒	๒	๒	๑	๒	๕	๓	๑๓	๑๓
มากทีเดียว	๕	๔	—	๒	—	๑	—	—	๑	—	—	—	—	—	๑	—	—	๑	—	—	๓	—
มาก	๖	๗	๒	๔	—	—	๒	—	—	—	๑	—	—	—	—	๑	—	—	—	๑	๑	๑
ปานกลาง	๒๐	๑๘	๔	๕	๙	๔	๔	๒	—	๑	—	—	—	๑	—	—	—	๑	—	—	๓	๔
น้อย	๓๐	๑๒	๑๔	๓	๕	๒	๓	๓	๑	๑	๑	—	๑	—	—	—	—	—	๓	—	๒	๓
น้อยมาก	๒๘	๒๘	๕	๖	๘	๗	๓	๕	๑	—	๓	๑	—	๑	๑	๑	๑	—	๒	๒	๔	๕
๘. รู้สึกไม่สนใจในอาชีพที่ตนถนัด	๘๓	๕๑	๒๗	๑๑	๒๐	๑๖	๑๑	๗	๓	๑	๓	—	—	๑	๓	๑	๒	๒	๓	๑	๑๐	๑๑
มากทีเดียว	๔	๒	๑	๑	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	๑	—	๑	—	๑	—	—	๑
มาก	๖	๗	๑	๑	๒	๔	—	๑	—	—	—	—	—	—	๑	—	—	—	—	—	๒	๑
ปานกลาง	๙	๑๓	๒	๔	๔	๒	๒	๑	—	๑	—	—	—	—	—	—	—	๑	—	๑	๑	๓
น้อย	๒๕	๗	๑๖	๑	๔	๔	๔	—	—	—	๑	—	—	—	—	—	—	๑	—	—	๓	๑
น้อยมาก	๓๕	๒๒	๑๑	๔	๖	๖	๕	๕	๓	—	๒	—	—	๑	๑	๑	๑	—	๒	—	๔	๕

ตาราง ๒๘. ปัญหาเกี่ยวกับการตัดสินใจ แยกตามอาชีพของผู้ปกครอง

ข้อปัญหา	รวม		อาชีพ: ข้าราชการ		ค้าขาย		รับจ้าง		บริษัท		องค์การ		ธนาคาร		ผู้อำนวยการ		แพทย์		ชาวนา		อื่น ๆ	
	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ
๑. ไม่เข้าใจว่าตนเองควรเลือกอาชีพอะไร	๑๓๐	๙๓	๔๐	๒๓	๓๐	๒๕	๑๓	๙	๔	๔	๘	๒	๒	๔	๓	๑	๒	๒	๕	๒	๒๐	๑๘
มากทีเดียว	๔	๑๒	๓	๒	—	๔	—	—	๑	—	—	๑	—	๑	—	—	—	๑	—	—	—	๓
มาก	๑๘	๑๗	๕	๗	๕	๔	๑	—	—	—	๑	—	๑	๑	๑	—	๒	๑	—	๑	๒	๓
ปานกลาง	๒๘	๑๖	๙	๕	๑๐	๕	๒	๑	—	๑	๓	—	—	—	—	๑	—	—	๑	—	๓	๓
น้อย	๓๖	๒๕	๑๑	๕	๗	๗	๕	๒	—	๓	๑	๑	—	—	๑	—	—	—	๒	๑	๙	๖
น้อยมาก	๔๔	๒๓	๑๕	๘	๔	๔	๕	๖	๓	—	๓	—	๑	๒	๑	—	—	—	๒	—	๖	๓
๒. ผู้ปกครองไม่อยากให้เรียนต่อ	๙๓	๕๖	๒๗	๑๔	๒๖	๑๒	๑๒	๙	๒	๓	๕	๑	๑	๓	๒	๑	๑	๑	๔	—	๑๓	๑๒
มากทีเดียว	๕	—	๑	—	๒	—	๑	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	๑	—
มาก	๑๐	๒	๒	๑	๔	—	๑	—	—	—	—	—	—	—	๑	—	—	—	๑	—	๑	๑
ปานกลาง	๑๑	๕	๓	๑	๔	๒	๑	๒	๑	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	๒	—
น้อย	๑๙	๑๐	๕	๑	๕	๓	๓	—	—	๑	๑	๑	๑	๑	—	—	—	—	๒	—	๒	๓
น้อยมาก	๔๘	๓๙	๑๖	๑๑	๑๑	๗	๖	๗	๑	๒	๔	—	—	๒	๑	๑	๑	๑	๑	—	๗	๘

ตาราง ๒๘. (ต่อ)

ข้อปัญหา	รวม		อาชีพ																			
			ข้าราชการ		ค้าขาย		รับจ้าง		บริษัท		องค์การ		ธนาคาร		ผู้อำนวยการ		แพทย์		ชาวนา		อื่น ๆ	
	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ
๓. ต้องเลือกอาชีพตามใจผู้ปกครอง	๙๘	๖๘	๓๒	๒๐	๒๕	๑๕	๑๒	๑๐	๔	๓	๔	—	๑	๒	๑	๑	๑	๒	๔	๒	๑๔	๑๓
มากทีเดียว	๓	๔	๒	๓	—	—	—	—	๑	—	—	—	—	—	—	—	—	๑	—	—	—	—
มาก	๑๓	๖	๔	๒	๖	—	๑	—	๑	๑	—	—	—	—	—	—	—	—	—	๑	—	๒
ปานกลาง	๒๒	๑๓	๔	๔	๘	๑	๒	๔	—	—	—	—	—	๑	—	—	๑	๑	๒	๑	๔	๑
น้อย	๒๕	๑๖	๔	๔	๕	๖	๖	๒	—	๑	—	—	๑	—	—	๑	—	—	๑	—	๒	๒
น้อยมาก	๓๖	๒๕	๑๑	๗	๖	๘	๓	๔	๒	๑	๔	—	—	๑	๑	—	—	—	๑	—	๘	๔
๔. ตนเองไม่มีความคิดในการเลือกอาชีพ	๑๐๗	๗๒	๓๕	๑๕	๒๖	๑๗	๑๒	๘	๔	๓	๔	๒	๑	๓	๓	๑	๒	๒	๔	๑	๑๖	๒๐
มากทีเดียว	๒	๑	๑	—	๑	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	๑
มาก	๑๒	๑๐	๒	๒	๓	๕	๑	—	๒	—	๑	๑	—	๑	๒	—	—	๑	—	—	๑	—
ปานกลาง	๑๙	๑๖	๕	๓	๔	๔	๕	๑	—	—	—	๑	—	—	—	—	๑	๑	—	—	๔	๖
น้อย	๓๘	๑๖	๑๕	๓	๑๐	๕	๓	๑	๑	—	๑	—	๑	—	—	—	—	—	๓	—	๔	๗
น้อยมาก	๓๕	๒๙	๑๒	๖	๘	๓	๓	๖	๑	๓	๒	—	—	๒	๑	๑	๑	—	๑	๑	๖	๗

ตาราง ๒๘. (ต่อ)

ข้อปัญหา	รวม		อาชีพ																			
			ข้าราชการ		ค้าขาย		รับจ้าง		บริษัท		องค์การ		ธนาคาร		ผู้อำนวยการ		แพทย์		ชาวนา		อื่น ๆ	
	ร	ญ	ร	ญ	ร	ญ	ร	ญ	ร	ญ	ร	ญ	ร	ญ	ร	ญ	ร	ญ	ร	ญ	ร	ญ
๕. ผู้ปกครองไม่ยอมอาชีพที่ตนสนใจ	๑๐๒	๕๘	๓๒	๑๘	๒๗	๑๑	๑๑	๘	๓	๔	๕	–	๓	๑	๒	๑	๑	๒	๔	–	๑๔	๑๑
มากทีเดียว	๓	๔	๑	๒	–	–	–	–	๑	–	–	–	–	–	–	–	–	–	–	–	๑	๒
มาก	๖	๖	๒	๒	๒	๓	๑	–	–	–	–	–	–	–	–	–	–	–	–	–	๑	๑
ปานกลาง	๑๘	๖	๔	๓	๖	๑	๓	–	–	๑	–	–	–	–	–	–	–	–	๒	–	๓	๑
น้อย	๓๒	๑๔	๑๑	๕	๑๑	๒	๓	๒	๑	–	–	–	๑	๑	๑	–	–	๑	๑	–	๓	๓
น้อยมาก	๔๓	๒๘	๑๔	๖	๘	๗	๔	๖	๑	๓	๕	–	๒	–	๑	๑	๑	๑	๑	–	๖	๔
๖. ขาดผู้แนะนำในเรื่องอาชีพโดยทั่วไป	๑๐๗	๗๘	๓๔	๒๑	๑๓	๑๔	๑๑	๑๑	๔	๔	๔	๒	๑	๒	๒	๒	๒	๒	๔	๑	๑๓	๑๔
มากทีเดียว	๖	๖	๑	๑	๒	๒	๑	๑	–	–	๑	–	–	–	–	–	–	๑	๑	–	–	๑
มาก	๒๓	๑๓	๔	๒	๔	๕	๓	๑	๑	๑	๒	๑	–	–	๑	๑	๑	–	–	–	๒	๒
ปานกลาง	๒๗	๒๓	๘	๖	๘	๘	๑	๑	๑	๓	–	–	–	–	–	–	๑	๑	๒	–	๖	๔
น้อย	๑๓	๑๒	๑๓	๔	๗	๓	๔	๒	๒	–	–	–	๑	–	๑	–	–	–	๑	–	๑	๓
น้อยมาก	๒๑	๒๔	๘	๘	๕	๑	๒	๖	–	–	๑	๑	–	๒	–	๑	–	–	๑	๑	๔	๔

ตาราง ๒๘. (ต่อ)

ข้อปัญหา	รวม		อาชีพ																			
			ข้าราชการ		ค้าขาย		รับจ้าง		บริษัท		องค์การ		ธนาคาร		ผู้ช่วยนการ		แพทย์		ชาวนา		อื่น ๆ	
	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ
๗. เกรงว่าอาชีพที่เลือกนั้นเมื่อเรียนจบแล้วจะหางานทำไม่ได้	๑๒๓	๘๖	๔๕	๒๔	๓๓	๒๑	๑๑	๑๒	๖	๔	๖	๒	๔	๓	๓	๓	๑	๒	๖	๒	๑๔	๑๘
มากทีเดียว	๑๓	๑๗	๔	๖	๕	๕	—	๑	—	—	๑	—	—	—	๑	๑	—	—	๑	๒	๑	๒
มาก	๒๐	๒๑	๖	๔	๕	๒	๓	๒	๑	๒	—	—	๑	—	—	๑	—	—	—	—	๔	๕
ปานกลาง	๒๓	๒๖	๔	๗	๕	๔	๑	๔	๒	๒	๑	—	๑	๑	๑	—	—	๒	๒	—	๔	๖
น้อย	๒๔	๑๒	๑๓	๔	๑๑	๔	๕	๑	๒	—	๒	๑	—	—	๑	—	—	—	๒	—	๓	๒
น้อยมาก	๒๔	๒๐	๑๓	๓	๕	๖	๒	๔	๑	—	๒	๑	๒	๒	—	๑	๑	—	๑	—	๑	๓
๘. กังวลใจว่าอาชีพที่เลือกจะไม่ถึงฝัน	๑๐๔	๕๕	๓๔	๓๓	๒๔	๒๓	๑๒	๑๐	๒	๔	๓	๓	๓	๒	๔	๑	๑	๒	๕	๑	๑๖	๑๖
มากทีเดียว	๗	๑๗	๒	๔	๒	๗	—	—	—	๒	—	—	๑	๑	—	—	—	๑	๑	—	๑	๒
มาก	๒๑	๑๘	๕	๔	๕	๔	๓	๓	๑	—	๑	๑	๑	—	๑	—	—	—	๑	๑	๓	๕
ปานกลาง	๑๘	๑๘	๔	๑๑	๔	๒	๑	—	—	๑	—	๒	—	—	๒	—	๑	๑	๑	—	๖	๒
น้อย	๒๘	๑๓	๑๒	๕	๑๒	๔	๕	๒	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	๑	—	๔	๒
น้อยมาก	๒๔	๒๔	๑๒	๔	๕	๖	๓	๕	๑	๑	๒	—	๑	—	๑	๑	๑	—	๑	—	๒	๕

ตาราง ๒๙. ปัญหาเกี่ยวกับความรู้ทางอาชีพ แยกตามอาชีพของผู้ปกครอง

ข้อปัญหา	รวม		อาชีพ																			
			ข้าราชการ		ค้าขาย		รับจ้าง		บริษัท		องค์การ		ธนาคาร		ผู้อำนวยการ		แพทย์		ชาวนา		อื่น ๆ	
	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ
๑. ขาดความรู้เรื่องลักษณะของงานในอาชีพที่เลือก	๑๕๕	๑๐๖	๕๓	๒๕	๓๑	๒๓	๑๓	๑๒	๕	๖	๑๐	๓	๓	๕	๔	๑	๑	๒	๖	๒	๑๔	๑๔
มากที่เดียว	๘	๓	๒	๑	๑	๒	–	–	๑	–	๑	–	–	–	–	–	๑	–	–	–	๒	–
มาก	๒๕	๑๔	๗	๓	๗	๔	๔	๑	–	๑	๓	๑	๑	–	๑	–	–	–	–	–	๒	๕
ปานกลาง	๓๓	๓๓	๑๔	๑๑	๔	๑๐	๓	๕	–	๑	๑	๑	–	–	–	–	–	–	–	–	๔	๓
น้อย	๕๓	๒๒	๑๖	๔	๔	๔	๓	๔	๔	๓	๑	๑	๑	๑	๑	๑	–	๑	๒	๑	๖	๔
น้อยมาก	๓๗	๒๕	๑๔	๖	๕	๗	๓	๒	–	๑	๕	–	๑	๔	๒	–	–	๑	๔	๑	๔	๓
๒. ขาดความรู้เรื่องสถานที่ที่จะเรียนในอาชีพที่เลือก	๑๓๗	๘๘	๘๘	๒๕	๓๓	๒๒	๑๓	๑๑	๗	๓	๖	๔	๖	๕	๓	๔	๒	๒	๖	๑	๓๗	๓๗
มากที่เดียว	๑๐	๗	๓	๒	๓	๓	–	–	๑	–	๑	–	–	–	–	–	๑	–	๑	–	–	๒
มาก	๒๒	๑๔	๖	๕	๗	๓	๑	๑	๑	๒	๑	๒	๑	–	๑	–	๑	–	–	–	๓	๑
ปานกลาง	๓๕	๒๕	๑๓	๗	๑๒	๓	๗	๓	๑	–	–	๑	๑	๒	–	๒	–	๑	–	–	๔	๕
น้อย	๓๒	๒๑	๑๓	๑	๔	๖	๒	๔	๒	๑	๑	๑	๑	๑	๒	๒	–	–	๓	–	๔	๕
น้อยมาก	๓๕	๒๕	๕	๑๐	๗	๗	๓	๓	๒	–	๓	–	๓	๒	–	–	–	๑	๒	๑	๖	๕

ตาราง ๒๙. (ต่อ)

ข้อปัญหา	รวม		อาชีพ																			
			ข้าราชการ		ค้าขาย		รับจ้าง		บริษัท		องค์การ		ธนาคาร		ผู้อำนวยการ		แพทย์		ชาวนา		อื่น ๆ	
	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ
๓. จากความรู้เกี่ยวกับคุณสมบัติของผู้เรียนในอาชีพนั้น ๆ	๑๒๘	๑๐๐	๔๐	๓๐	๓๑	๒๐	๑๓	๑๐	๖	๕	๔	๕	๓	๕	๔	๓	๑	๒	๖	๓	๑๖	๑๗
มากทีเดียว	๕	๗	–	๑	๒	๒	–	–	๑	–	–	–	–	๑	๑	–	–	–	–	๑	๑	๒
มาก	๑๑	๑๖	๕	๔	๒	๓	–	–	๒	๑	๒	๑	–	๑	–	๒	–	–	๑	๑	๑	๓
ปานกลาง	๔๕	๓๘	๑๖	๑๒	๑๒	๕	๘	๓	๑	๓	๓	๒	๒	๑	–	–	๑	๑	๑	–	๕	๓
น้อย	๓๕	๒๕	๔	๔	๘	๒	๒	๔	๒	๑	๒	๑	–	๑	๓	–	–	๑	๓	๑	๖	๔
น้อยมาก	๒๖	๑๘	๑๑	๔	๗	๔	๓	๓	–	–	๑	๑	๑	๑	–	๑	–	–	๑	–	๓	๔
๔. จากแหล่งที่จะค้นคว้าเกี่ยวกับอาชีพที่ชอบ	๑๑๒	๘๗	๕๒	๒๖	๒๘	๒๓	๑๓	๑๐	๔	๔	๘	๓	๕	๓	๓	๒	๒	๓	๕	–	๑๗	๑๕
มากทีเดียว	๑๒	๕	๑	๒	๔	๕	๑	๑	๑	๑	๒	–	–	–	–	–	๑	–	–	–	๒	๑
มาก	๓๑	๑๕	๑๑	๕	๖	๔	๓	–	๒	๒	๒	–	๑	–	๑	–	๑	–	๒	–	๒	๔
ปานกลาง	๓๕	๒๒	๑๐	๖	๑๐	๖	๗	๖	๒	–	๒	๒	๑	๑	๑	–	–	๒	–	–	๖	๔
น้อย	๓๐	๑๕	๑๓	๑	๒	๒	๖	๔	๓	๑	๑	๑	๑	๑	๑	–	–	๑	๒	–	๕	๔
น้อยมาก	๒๐	๒๕	๗	๑๒	๗	๕	–	๓	๑	–	๑	–	๑	๑	–	๒	–	–	๑	–	๒	๒

ตาราง ๖๙. (ต่อ)

ข้อปัญหา	รวม		อาชีพ																			
			ข้าราชการ		ค้าขาย		รับจ้าง		บริษัท		องค์การ		ธนาคาร		ผู้อำนวยการ		แพทย์		ชาวนา		อื่น ๆ	
	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ
๙. ขาดผู้แนะนำให้ความรู้เกี่ยวกับอาชีพที่ชอบ	๑๒๗	๘๐	๔๑	๒๒	๓๑	๒๐	๑๑	๑๑	๔	๔	๘	๒	๔	๓	๔	๑	๑	๒	๔	๑	๑๔	๑๔
มากทีเดียว	๘	๘	๑	๓	๓	๓	–	–	๑	๑	๒	–	–	–	๑	–	–	–	–	–	–	๑
มาก	๒๖	๑๔	๑๐	๕	๖	๔	๓	๑	๑	๑	๑	–	–	–	–	–	๑	–	–	–	๔	๓
ปานกลาง	๓๔	๑๘	๑๑	๔	๑๑	๗	๒	๒	๑	–	๑	๑	๒	–	–	–	–	–	๑	–	๔	๔
น้อย	๓๔	๒๑	๑๒	๓	๔	๔	๓	๓	๑	๑	๓	๑	๒	๒	๒	–	–	๒	๒	–	๕	๕
น้อยมาก	๒๕	๒๐	๗	๗	๗	๓	๓	๕	–	๑	๑	–	๑	๑	๑	๑	–	–	๑	๑	๔	๑
๑๐. ขาดความรู้ในการเตรียมตัวที่จะเรียนอาชีพที่เลือก	๑๑๒	๘๖	๓๖	๓๐	๒๙	๑๘	๑๒	๔	๓	๔	๖	๓	๓	๒	๔	๓	๑	๒	๔	๒	๑๕	๑๓
มากทีเดียว	๕	๑๑	–	๔	๒	๓	–	–	–	๒	–	–	–	–	–	–	–	–	๑	–	๒	๒
มาก	๑๗	๑๒	๓	๕	๖	๓	๒	–	๑	–	–	–	–	๑	๑	–	๑	๑	๑	๒	๒	–
ปานกลาง	๓๓	๒๒	๑๐	๔	๗	๕	๖	๓	–	๒	๓	๒	๑	–	๒	๒	–	๑	–	–	๔	๓
น้อย	๓๔	๑๖	๑๕	๕	๘	๓	๒	๓	๒	–	๑	–	๑	๑	๑	–	–	–	๑	–	๓	๔
น้อยมาก	๒๓	๒๐	๘	๗	๖	๔	๒	๓	–	–	๒	๑	๑	–	–	๑	–	–	๑	–	๓	๔

ตาราง ๒๙. (ต่อ)

ข้อปัญหา	รวม		อาชีพ																			
			ข้าราชการ		ค้าขาย		รับจ้าง		บริษัท		องค์การ		ธนาคาร		ผู้อำนวยการ		แพทย์		ชาวนา		อื่น ๆ	
	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ
๗. ไม่ทราบว่าอาชีพที่เลือกนั้นต้องใช้เวลาฝึกฝนศึกษามากน้อยเพียงใด	๑๒๘	๙๘	๔๔	๒๘	๓๒	๒๐	๙	๑๑	๔	๖	๖	๔	๕	๓	๕	๓	๒	๒	๕	๓	๑๖	๑๘
มากทีเดียว	๑๕	๑๑	๕	๕	๔	๓	—	—	—	—	๒	—	—	—	—	—	๑	—	๒	—	๑	๓
มาก	๒๑	๒๕	๔	๘	๗	๕	๓	๓	—	๑	๒	๑	๒	๑	—	๑	๑	๑	—	๑	๒	๓
ปานกลาง	๓๙	๓๐	๑๕	๑๑	๕	๗	๓	๒	๔	๔	๑	๒	๒	—	๒	๑	—	—	๑	๑	๖	๒
น้อย	๓๒	๒๑	๑๒	๔	๑๓	๓	๑	๔	—	—	—	๑	—	—	๑	—	—	๑	—	๑	๕	๗
น้อยมาก	๒๑	๑๑	๘	—	๓	๒	๒	๒	—	๑	๑	—	๑	๒	๒	๑	—	—	๒	—	๒	๓
๘. ไม่ทราบว่าอาชีพที่เลือกนั้นต้องใช้ค่าใช้จ่ายในการศึกษามากน้อยเพียงใด	๑๕๕	๑๐๘	๕๒	๓๕	๓๘	๒๗	๑๒	๑๒	๘	๖	๙	๔	๔	๓	๔	๒	๒	๒	๖	๓	๒๐	๑๔
มากทีเดียว	๒๓	๒๖	๔	๑๑	๘	๓	๒	๓	—	๒	๑	—	๑	—	๑	๑	—	—	๒	๑	๔	๕
มาก	๓๗	๒๖	๑๑	๖	๗	๕	๓	๓	๒	๓	๒	๓	๑	—	๒	—	๑	๑	๑	๑	๗	๔
ปานกลาง	๔๒	๒๘	๑๕	๘	๙	๙	๕	๔	๓	๑	๔	—	—	๒	—	—	๑	๑	๒	—	๓	๓
น้อย	๓๐	๙	๑๔	๒	๙	๓	๑	๑	๑	—	—	๑	๑	—	๑	—	—	—	๑	๑	๒	๑
น้อยมาก	๒๓	๑๙	๘	๘	๕	๗	๑	๑	๒	—	๒	—	๑	๑	—	๑	—	—	—	—	๔	๑

หมายเหตุ [illegible] ๒ คน ไม่ระบุอาชีพของผู้ปกครอง

ประวัติของผู้เขียน

สวัสดิ์ ประเนินสุข เกิดเมื่อวันที่ ๒๖ ตุลาคม ๒๔๘๘ ที่อำเภอบ้านค่าย จังหวัดระยอง เริ่มเข้ารับการศึกษาที่โรงเรียนวัดใหม่ อำเภอบ้านค่าย จังหวัดระยอง และสำเร็จการศึกษาชั้นประถมปีที่ ๔ ที่โรงเรียนนี้เมื่อ พ.ศ. ๒๔๙๙ หลังจากนั้นได้ศึกษาต่อ และสำเร็จการศึกษาตามลำดับ ดังนี้

พ.ศ. ๒๕๐๔ สำเร็จการศึกษาชั้นมัธยมปีที่ ๔ จากโรงเรียนประชาสามัคคีบ้านค่าย

พ.ศ. ๒๕๐๖ สำเร็จการศึกษาชั้นมัธยมปีที่ ๖ จากโรงเรียนระยองวิทยาคม

พ.ศ. ๒๕๐๘ สำเร็จการศึกษาชั้นประกาศนียบัตรวิชาการศึกษา (ป.กศ.) จากโรงเรียนฝึกหัดครูพระนคร

พ.ศ. ๒๕๑๑ สำเร็จการศึกษาชั้นอนุปริญญาการศึกษา (อ.กศ.) จากวิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร

พ.ศ. ๒๕๑๓ ได้รับปริญญาตรีการศึกษา (กศ.บ.) สาขาประถมศึกษา จาก วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร

หลังจากสำเร็จการศึกษาแล้ว ได้เข้าเป็นครูช่วยสอนที่โรงเรียน [illegible] ต่อมาได้เข้ารับราชการสังกัดกรมสามัญศึกษา ตำแหน่งครูโรงเรียน[illegible] จังหวัดเชียงใหม่

ในปี พ.ศ. ๒๕๑๔ สอบได้ประกาศนียบัตรครูมัธยม (พ.ม.) และในปีต่อมาได้ลาศึกษาต่อวิชาประกาศนียบัตรชั้นสูง [illegible] ณ วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร ในระหว่างศึกษาอยู่ได้รับแต่งตั้งเป็นครูช่วยราชการศึกษานิเทศก์ฝ่ายสามัญศึกษา ประจำจังหวัดเชียงใหม่ หลังจากสำเร็จการศึกษาแล้ว ได้ลาศึกษาต่อในระดับปริญญาโท [illegible] และสำเร็จการศึกษา มหาบัณฑิต (กศ.ม.) เมื่อปี พ.ศ. ๒๕๒๐.